

คำเทศนาอันยอดเยี่ยม

ในหัวข้อ

การฟื้นฟู

รวบรวมโดย

SHELTON L. SMITH

คำอุทิศ

แด่

Dr. Curtis W. Hutson

1934-1995

Dr. Hutson เคยรับตำแหน่งประธานและบรรณาธิการของ SWORD OF THE LORD นานกว่าสิบสี่ปี ในฐานะศิษยาภิบาลและผู้ประกาศข่าวประเสริฐเขาได้เทศนาในหัวข้อเกี่ยวกับการฟื้นฟูและการชนะจิต วิญญาณบ่อยครั้งและด้วยความเชื่อมั่นมหาศาล ในช่วงชีวิตของเขาเขาได้นำผู้คนนับพันมาถึงพระคริสต์และได้จุดประกายไฟในใจของเหล่าคนงานคริสเตียนทั่วโลกให้ทำแบบเดียวกัน

เมื่อคำเทศนาชุด “Great Preaching” นี้ได้ถูกเริ่มต้นในปี 1984 มันเป็นนิมิตของ Dr. Hutson ที่จะมีคำเทศนาที่ยอดเยี่ยมที่สุดเป็นชุดยี่สิบเล่มในหัวข้อสำคัญ ๆ ตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม เขาได้เห็นสิบหกเล่มนั้นเสร็จสมบูรณ์แล้ว และเล่มที่สิบเจ็ดก็ถูกตีพิมพ์หลังจากเขาเสียชีวิตไม่นาน ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า สำนักพิมพ์ Sword of the Lord จะทำให้ครบชุดยี่สิบเล่มนั้นตามที่ Dr. Hutson ได้ตั้งใจไว้

เพราะว่าเล่มปัจจุบันนี้ *Great Preaching on Revival* สรุบใจความชีวิตและงานรับใช้ของนักเทศน์ผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้ เราจึงยินดีที่จะอุทิศหนังสือเล่มนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเขาและด้วยคำอธิษฐานว่าหนังสือเล่มนี้จะปลุกเร้าใจของเหล่านักเทศน์และคนงานคริสเตียนในทุกแห่งหนให้พลขอกการฟื้นฟูแท้จริงที่ส่งมาจากสวรรค์

สารบัญ

คำนำ

I. บิลลี ชั้นเดย์

ทำไมการฟื้นฟูถึงสำคัญ

II. เรย์มอนด์ บาร์เบอร์

สิ่งที่เราต้องการที่สุดคือการฟื้นฟู

III. ชาร์ลส์ แสตดอน สเปอร์เจียน

การฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณ-สิ่งที่คริสตจักรต้องการ

IV. จอร์จ ดับบลิว. ทูเอตต์

คำอธิษฐานขอการฟื้นฟู

V. ไฮแมน แอปเพลแมน

แผนการของพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟู

VI. เคอร์ติส ฮัทสัน

สิ่งที่ต้องมีสำหรับการฟื้นฟู

VII. ลี รอเบอร์สัน

พระวิญญาณบริสุทธิ์และการฟื้นฟู

VIII. ชาร์ลส์ จี. ฟินนิย์

เมื่อการฟื้นฟูจะต้องถูกคาดหวัง

IX. ฮิวจ์ ไซล์

เรายังมีการประชุมฟื้นฟูที่ประสบความสำเร็จได้อยู่ไหม?

X. ทอม มาโลน

การฟื้นฟูตามพระคัมภีร์ในยุคสมัยของเรา

XI. อาร์. เอ. ทอร์เรย์

เหตุใดพระเจ้าถึงทรงใช้ ดี. แอล. มูดี

XII. จอห์น อาร์. ไรซ์

เสี้ยวคลุมของเอลียาห์

XIII. บ็อบ เกรย์

เกิดอะไรขึ้นเมื่อการฟื้นฟูมา

XIV. เซลตัน สมิธ

ถ้าคริสตจักรไพลูก ก็ให้มันเผาไหม้เลย!

คำนำ

เมื่อผู้คนของพระเจ้าสูญเสียความกระตือรือร้นของตนไป เริ่มเย็นชา และเริ่มกระโดดโลดเต้นกับชาวโลก ก็จำเป็นต้องมีการฟื้นฟูแล้ว

เมื่องานของพระเจ้าถดถอย ผูกชนลดน้อย ธรรมาสน์แห่งเทียว จิตวิญญาณน้อยจริง ๆ กลับใจเชื่อ และอ้างรับบัพติศนามีหยากไยเกาะเต็มไปหมด ก็จำเป็นต้องมีการฟื้นฟูแล้ว

เมื่อเหล่าคนของพระเจ้า (เหล่านักเทศน์) เหน็ดเหนื่อยกับการยอมทน เทศนาเปะปะ ฝ้าเดี่ยวแบบไร้ความเชื่อ ทำงานของตนแบบไร้ผล และเป็นห่วงเรื่องเงินเดือนของตนมากกว่าเป็นห่วงเรื่องการชนะจิตวิญญาณ ก็จำเป็นต้องมีการฟื้นฟูแล้ว

เมื่อคริสตจักรของพระเจ้าสาละวนอยู่กับการก่อสร้างอาคารและงบประมาณต่าง ๆ วุ่นวายอยู่กับการประชุมคณะกรรมการ หาวหวอด ๆ ตลอดทุกการประชุมนมัสการ และแทบจะไม่เปิดประชุมเลยในคืนวันอาทิตย์และคืนวันพุธ ก็จำเป็นต้องมีการฟื้นฟูแล้ว

เมื่อพระวาระของพระเจ้าไม่ได้รับการจัดอันดับให้มีความสำคัญสูงสุด ก็จำเป็นต้องมีการฟื้นฟูแล้ว

เมื่อน้ำพระทัยของพระเจ้าไม่ใช่จุดสนใจหลักของชีวิตคริสเตียน ก็จำเป็นต้องมีการฟื้นฟูแล้ว

เมื่อทางของพระเจ้าถูกเก็บเข้าชั้นวางและถูกแทนที่ด้วยการไขว่คว้าและความสนใจอื่น ๆ ก็จำเป็นต้องมีการฟื้นฟูแล้ว

มันเป็นความต้องการสำหรับสหรัฐฯ สำหรับแคนาดา สำหรับเม็กซิโก และทั่วโลก

มันเป็นความต้องการของเหล่านักเทศน์และสามัญชนเหมือน ๆ กัน

มันเป็นภาระแห่งสมัยของเรา

ดร. เคอร์ติส ฮัทสัน ศิษยาภิบาล ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ นักเทศน์และบรรณาธิการของ SWORD OF THE LORD (1980-1995) เคยกล่าวว่า:

ไม่มีสิ่งใดดีไปกว่าการฟื้นฟูแบบสมัยก่อนที่เหล่าคริสเตียนที่ครั้งหนึ่งครั้งตื่นตื่นขึ้นมา ที่คนเหล่านั้นซึ่งหมดภาระใจเรื่องจิตวิญญาณไปแล้วได้มันกลับคืนมา ที่คนเหล่านั้นซึ่งเลิกถวายสืบซึกหนึ่งไปแล้วเริ่มถวายใหม่ ที่คนเหล่านั้นซึ่งไม่มาประชุมกับคริสตจักรในคืนวันอาทิตย์เริ่มที่จะสตัยชื่อ

ขณะที่พวกนักศาสนาที่พ่ายแพ้ไปแล้วร้องครางเหมือนเด็กขี้แยว่าไม่มีทางทำได้หรอก เหล่าทหารที่กล้าแข็งในกองทัพขององค์พระผู้เป็นเจ้า เหล่าผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระคริสต์ ก็ดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ สุดหายใจเอาความหวังเข้าไปและบากบั่นเพื่อการฟื้นฟู พวกเขา “ร้องเสียงดัง” และ “ไม่เก็บไว้” ในการเสนอคดีของตน ไม่ต้องใช้ข้อโต้แย้งมากมาย-แต่ไม่ก็ข้อก็พอ ไม่มีเหตุอันควรหรือ? ประเทศชาติของเราและครอบครัวทั้งหลายของเรามีค่ายิ่งสำหรับเรา พระผู้ช่วยไ้หรืออดจะทรงจงใจเราให้ทำเพื่อพระองค์ไม่ได้หรือ คือสิ่งที่ทำให้ชีวิตแก่ผู้ที่ใกล้ตายและช่วยผู้ที่กำลังจะพินาศให้รอด?

ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์ ผู้ก่อตั้งอันเป็นที่รักของสำนักพิมพ์ Sword of the Lord นักเทศน์และผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ กล่าวไว้ว่า:

ผมขอกล่าวว่าเราสามารถมีการฟื้นฟูใหญ่ ๆ ได้ตอนนี้ การฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่แบบเดียวกับที่โลกเคยเห็น ผมหมายความว่าเราสามารถมีการประกาศแก่คนหมู่มาก ซึ่งเขายาคคนทั้งเมือง พร้อมกับหลายพันคนที่รับความรอดในการรณรงค์หนเดียว ผมขอกล่าวว่าชาวประเสริฐสามารถเกาะกุมคนทั้งชุมชน ทั้งพื้นที่ และส่งผลต่อมาตรฐานศีลธรรม ปรัชญาการใช้ชีวิตของสาธารณชนทั่วไป ผมขอกล่าวว่าอันเป็นผลมาจากการฟื้นฟูคนหมู่มากเช่นนั้น เราอาจมีแรงกระตุ้นใหม่และทรงพลังในด้านมิชชันนารีที่จะชนะจิตวิญญาณหลายล้านดวงทั่วโลกได้ ที่จะก่อสร้างและสนับสนุนสถาบันคริสเตียนที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย เหมือนสถาบันเหล่านั้นที่มาพร้อมกับงานรับใช้ของเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ ผมหมายถึงการประกาศข่าวประเสริฐที่นำโดยบຸຣຸษทั้งหลายที่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าในฐานะเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ที่ถูกเจิมด้วยฤทธิ์เดชจากสวรรค์ บຸຣຸษทั้งหลายที่มีของประทานต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการขับเคลื่อนมวลชนแบบมีพลัง และได้รับการหนุนหลังโดยเหล่าศิษยาภิบาลและผู้คนที่เชื่อพระคัมภีร์

การฟื้นฟูควรเป็นคำอธิษฐานของเรา ความหลงใหลของเราและสิ่งสำคัญอันดับหนึ่งของเรา มันควรเป็นสภาพปกติของสิ่งต่าง ๆ ในทุกคริสตจักร สิ่งที่เราควรจะเป็น สามารถเป็นได้และจะเป็น-เมื่อเราเชื่อพระเจ้าอย่างที่เราควรเชื่อและถวายตัวเราเองอย่างทุ่มเทเพื่ออุดมการณ์ของพระองค์

ในเล่มนี้ *Great Preaching on Revival* เราได้รวมคำเทศนาที่ยอดเยี่ยมทั้งหลายในหัวข้อการฟื้นฟู และคำเทศนาที่ยอดเยี่ยมจากหลายท่านที่ได้พานพบกับการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย

ขณะที่คุณอ่านคำเทศนาเหล่านี้ จงอ่านด้วยใจที่อธิษฐานทูลขอพระเจ้าให้จุดไฟแห่งการฟื้นฟูขึ้นในจิตวิญญาณของคุณเอง ขอให้การโหมกระพือแห่งไฟเหล่านั้นเริ่มต้นเดี๋ยวนี้เลย

สำนักพิมพ์ Sword of the Lord

วิลเลียม แอชลีย์ ชันเดย์

1862-1935

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

วิลเลียม แอชลีย์ (บิลลี) ซันเดย์ ได้กลับใจเชื่อจากการเล่นเบสบอลอาชีพมาถึงพระคริสต์ตอนอายุยี่สิบสาม แต่นำความสามารถด้านกีฬาของตนมาบนธรรมาสันด้วย

เกิดในเมืองเอมส์ รัฐไอโอว่า เขาเสียคุณพ่อของเขาไปในสงครามกลางเมืองและอาศัยอยู่กับปู่ย่าของเขาจนถึงวัยเก้าขวบเมื่อเขาถูกพาตัวไปอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า ชีวิตของการทำงานหนักส่งผลดีในทักษะด้านกีฬาซึ่งทำให้เขาได้เซ็นสัญญากับ Chicago White Stockings ในปี 1883 ความสำเร็จในช่วงต้นของเขาในกีฬาเบสบอลถูกเจือจางเพราะการตี้มเหล่าหนัก อย่างไรก็ตาม ในปี 1886 เขาก็กลับใจเชื่อที่ Pacific Garden Mission ในเมืองชิคาโกและเริ่มมีส่วนอย่างแข็งขันในงานคริสเตียน

ซันเดย์ได้จัดงานฟื้นฟูประมาณสามร้อยงานในช่วงสามสิบเก้าปี มีประมาณการว่าคนหนึ่งร้อยล้านคนได้ยินเขาพูดในกระโจมหลังใหญ่ ๆ และกว่าสองแสนห้าหมื่นคนได้ประกาศตนว่ารับเชื่อในพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดภายใต้การเทศนาของเขา เพื่อนฝูงยาวนานของเขา ดร. โฮเมอร์ โรดฮิวเวอร์ เรียกเขาว่า “นักเทศน์ข่าวประเสริฐที่ยอดเยี่ยมที่สุดตั้งแต่อัครทูตเปาโลเป็นต้นมา”

บิลลี ซันเดย์เป็นหนึ่งในผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ไม่ธรรมดาที่สุดในสมัยของเขา เขาเดิน วิ่ง หรือกระโดดไปทั่วทุกพื้นขณะที่เขาเทศนา บางครั้งก็พังเก้าอี้หลายตัว ลีลาที่เป็นที่ถกเถียงของเขาทำให้เขาโดนวิจารณ์แต่ก็ทำให้หลายล้านคนชื่นชม เขาโจมตีความชั่วร้ายต่าง ๆ ของสาธารณชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสุรา และได้ชื่อว่าเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการทำให้เกิดการออกกฎหมายควบคุมการค้าสุราหลังสงครามโลกครั้งที่ 1

หลายคนจดจำคำพูดอันโด่งดังของเขาได้: “ผมต่อต้านบาป ผมจะตะมันตราบใดที่ผมมีเท้าอยู่ข้างหนึ่ง และผมจะสู้กับมันตราบใดที่ผมมีกำปั้นอยู่ข้างหนึ่ง ผมจะโขกมันตราบใดที่ผมมีหัว ผมจะกัดมันตราบใดที่ผมมีฟันอยู่ข้างหนึ่ง และเมื่อผมแก่ชราและไร้กำปั้นและไร้เท้าและไร้ฟัน ผมก็จะเอาหม้อกบดขยี้มันจนกว่าผมจะกลับบ้านไปสู่สง่าราศีและมันกลับบ้านไปสู่ความพินาส!”

คนเหล่านั้นที่ได้ยินเขาไม่เคยลืมเขาหรือการประกาศข่าวประเสริฐแบบมือเปล่าอันร้อนแรงของเขาเลย

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐท่านนี้ตายเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 1935 ด้วยวัย 72 ปี งานศพของเขาถูกจัดใน Moody Church เมืองชิคาโก คำเทศนานั้นถูกเทศนาโดย เฮช. เอ. ไอร์เอ็นไซด์

I.

ทำไมการฟื้นฟูถึงสำคัญ

บิลลี ซันเดย์

(เทศนาในเมืองริชมอนด์ รัฐอินเดียนา ปี 1922)

“โอ ข้าแต่พระเยซูฮอวาร์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่ในท่ามกลางปีทั้งหลาย...ใน ความกริ้ว ขอทรงระลึกถึงความเมตตา”- ฮบก. 3:2

เป็นการดีที่จะมองย้อนกลับไปเป็นครั้งคราว และมองลึกเข้าข้างใน และมองมุ่งหวังไปข้างหน้า และ พยายามที่จะค้นหาคำตอบโดยการมองลึกเข้าข้างในว่าอะไรเป็นเหตุให้คุณทำหลายสิ่งที่ทำให้คุณคอดกในความ ละอาย สิ่งเหล่านั้นที่ค่อย ๆ ปรากฏขึ้นมาจากท่ามกลางอดีต เหมือนกล่องส่งดูทางของเรือดำน้ำ

หลายสิ่งดี ๆ เตือนใจเราว่าเมื่อก่อนของนาฬิกาทรายแห่งกาลเวลากำลังไหลไปอย่างรวดเร็ว สำหรับเราทุกคน อีกไม่นานสัปดาห์จะฉีกน้ำยาอาบศพเต็มตัวเราและคณะนักร้องจะขับขานว่า

ขอทรงนำ พระองค์ผู้เป็นความสว่าง

ในท่ามกลางความมืดครึ้มที่ห่อหุ้ม

ขอพระองค์ทรงนำข้าต่อไปเถิด!

ผู้พยากรณ์ฮาบากูกอยู่ในสมัยเดียวกับเยเรมีย์ และคำพยากรณ์ของเขาถูกกล่าวโดยคาดหมายเกี่ยวกับ การตกเป็นเชลยของพวกยิว ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ประชากรของพระเจ้าปะปน ผสมผสานและหลอมรวม เข้ากับคนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงสั่งพวกเขาให้ผ่านเลยไป เหมือนขอตานกับรถที่ต้องเสียค่าโดยสาร หรือคนจร จัดกับกองฟืน แต่พวกเขาไม่ยอมฟังพระเจ้า พวกเขาคิดว่าตนถือไฟเหนือกว่าพระเจ้า ว่าพระองค์เป็นตาเปล่า หัวโบราณเกินไปแล้ว พวกเขาคิดว่าศาสนาของพระองค์ล้าสมัยไปหน่อยแล้ว

ฉะนั้นผู้พยากรณ์ท่านนั้นจึงมองลงมาและมองเห็น โดยกฎและสภาพต่าง ๆ ที่กำลังทำงานอยู่ในขณะ นั้น ว่ามีผลที่ตามมาหนึ่งเดียวเท่านั้นที่เฝ้าอาจเล็งได้จากการผสมผสานหลอมรวมและการรวมตัวทั้งหมดนั้น- การตกเป็นเชลยไปยังบาบิโลนและการที่แผ่นหลังของพวกเขาต้องถูกนายงานเขียนตี เขาจึงอธิษฐานว่า “โอ ข้าแต่พระเยซูฮอวาร์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่” หนทางเดียวที่จะทำให้ฝูงชนนั้นอยู่รอด ปลอดภัยต่อไปได้คือ ฟื้นฟูพวกเขา

สิ่งที่โลกต้องการวันนี้คือเงินเพิ่มขึ้นหรือ? โอ ไม่ใช่เลย! มันไม่ใช่การประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ โครงการชลประทาน มาตรฐานเงินหรือทองคำแบบอิสระเบที่โลกใบนี้ต้องการ มันคือบัพติศมาแห่งศาสนา สมัยก่อนนั้นที่ได้อำนาจที่เห็นบนหน้าของโลกรอบอยู่นั้นมากกว่าสองพันปี

มีผู้คนที่คิด-ผมคิดว่าพวกเขาจะคิดอยู่เสมอว่าหนทางเดียวที่จะส่งเสริมศาสนาได้คือ ทำแบบเดิมต่อไปอย่างพร้อมเพรียงกัน

มีฝูงชนอยู่สองกลุ่มในทุกคริสตจักร-พวกชอบทำแบบเดิมและพวกที่ต่อต้านการทำแบบเดิม トラบไตที่ การทำแบบเดิม ๆ ให้ผลลัพธ์ ฉันก็ไม่สนว่าวิธีการเหล่านั้นจะเก่าแก่แค่ไหน และไม่สนด้วยว่าพวกมันจะขึ้นรา

ด้วย แต่ถ้าพวกมันใช้ไม่ได้ผลแล้ว ก็มีอยู่ที่เดียวสำหรับพวกมัน-กองขยะ

บางคนกลัวแทบตายว่าใครสักคนอาจทำอะไรสักอย่างที่ผิดไปจากปกติที่จะกันคนบาปให้พ้นจากนรก พวกคุณบางคนเลือกที่จะเห็นคน ๆ หนึ่งไปนรกมากกว่าที่จะให้สิ่งต่าง ๆ ถูกทำแบบต่างไปจากเดิม

คราวนี้ธรรมชาติของการฟื้นฟูหนึ่งคืออะไร? การเพิ่มขึ้นในสิ่งต่าง ๆ ทางศาสนา เรากำลังเผชิญหน้ากับการครอบครองที่เพิ่มขึ้นของวัตถุเหนือจิตวิญญาณ คุณอาจถอดตะกร้าใส่เงินสักใบ เดินไปตามถนน โปรยเงิน และนำคนกลุ่มหนึ่งที่ตามมาติด ๆ เหลือเกินไปนรกจนพวกเขาสามารถไต่กลิ้งไต่กำแพงที่พ้นออกมาจากนรกเบื้องล่าง

เรามีชีวิตอยู่ในยุคที่พลุกพล่าน มนุษย์แทบไม่มีเวลาที่จะหยุดหิวผมตัวเองหรือโกนหนวดเลย

นี่เป็นยุคแห่งอะไร ๆ ที่ลงท้ายด้วยนิยม ความแตกแยกและวิหยาทั้งหลาย ไม่เคยมียุคสมัยใดที่มีบรรดานิยมที่ตื่นซอกซอกของพวกมันออกมาจากหลุมแห่งนรกเพื่อนำผู้คนแบบเรียงแถวไปจากพระเจ้าที่แท้จริงมากกว่าในยุคของเราแล้ว มารร้ายได้แปลงกายเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างแล้ว เมื่อไม่กี่ปีก่อนมันกำลังโจมตีคริสตจักรผ่านทางนรกนอกใจ ซึ่งนำโดยอัครทูตแห่งการนรกนอกใจ นั่นคือ บ๊อบ อิงเกอร์ซอลล์ แต่วันนี้คริสตจักรกำลังถูกโจมตีโดยนิยมและความแตกแยกทั้งหลาย ไม่มีศาสนาเพียงพอในพวกเขาที่จะทำให้เหตุผลวิบัติอันโสมมของพวกเขาหยุดยั้งได้!

มารร้ายเป็นผู้ที่ฉลาด มันคอยหาเหยื่อบนโลกใบเดิมนี่มาหกพันปีแล้ว มันไม่เคยเป็นไส้ติ่งอักเสบหรือเยื่อช่องท้องอักเสบหรือมะเร็งเลย มันเป็นผู้เล่นตัวเก่งอยู่เสมอ

มันเป็นความจริงอย่างหนึ่งในทุกความพยายามว่าความพร้อมของคน ๆ หนึ่งจะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของเขา คุณพร้อมขนาดไหนที่จะให้พระวิญญาณของพระเจ้านำพาบปใจของคุณและผ่านใจของคุณเข้าไปสู่ชุมชน พระวิญญาณของพระเจ้านั้นจะทรงนำพาขนาดนั้นเพื่อให้เมืองนี้คุกเข่าลงในการกลับใจใหม่

หลายปีก่อนเมื่อมูดีเคยอยู่ในนิวยอร์ก นักเทศน์บางคนเหล่านั้นกำลังระรานเขา กล่าวว่าเขาหยาบกระด้างและเป็นคนพูดเพ้อเจ้อ ความประหลาดและความไม่เหมือนใครของเขาทำให้พวกเขาตกตะลึงและหวาดหวั่นอย่างมาก

นั่นทำให้ผมนึกถึงหญิงคนหนึ่งที่มาที่กระโจมของผม เมื่อมีคนถามเธ่ว่า “คุณคิดยังไงเกี่ยวกับคุณชั้นเดย์?” เธอสูดหายใจลึก ๆ และตอบกลับไปว่า:

คือว่า ดูเหมือนเขาเป็นคนที่จริงจังมาก ๆ เลยค่ะ เขาเป็นคนที่มื่ออะไรที่ตรงข้ามกัน เขาเป็นเดือนมกราคมและเขาเป็นเดือนมิถุนายน เขาเป็นภูเขาเวซูเวียสที่ลาวาไหลท่วม เตียวเขาก็เทดอกแดฟโฟดิลเป็นห้าฝน เตียวเขาก็ประณีตและเรียบร้อยพอ ๆ กับลูกแกะ เตียวเขาก็ชอบใช้ศัพท์สแลงเหมือนคนจรจัดในร้านเหล้าที่ขอใบปลิว

ผมพยายามที่จะเป็นทุกสิ่งกับทุกคนเพื่อที่ผมจะชนะบางคนมาถึงพระเจ้าได้ (ถ้าผมไม่ยึดตามข้อพระคัมภีร์ของผม ผมก็จะยังพยายามยึดตามฝูงชนของผม!)

ดร. บูธ ได้ลุกขึ้นต่อหน้าสภาคัมผู้รับใช้แห่งนิวยอร์กและกล่าวถึงมูดีว่า:

นี่คือชายคนหนึ่งที่ใช้เวลาหลายสัปดาห์ในการทำสิ่งที่นักเทศน์นิกายเมธอดิสต์ทุกคนรวมกัน

ยังทำไม่ได้ เขายึด เกาะกุม และดึงความสนใจของชุมชนที่บ้าความเพิลิตเพลินนี้ไว้ได้ แทนที่จะชู
คำรามและพร่ำบ่น ผมคิดว่าพวกเราอธิษฐานกันดีกว่า

ดร. บูธ กล่าวว่:

ผมกลับบ้านไปพร้อมกับความเชื่อมั่นนั้นและเตรียมคำเทศนาหนึ่งในหัวข้อ “เชิญมาเถิด
เพราะสิ่งสารพัดพร้อมแล้วตอนนี้” ผมมีสองหัวข้อ-เชิญมาเถิด และ เชิญมาเถิดเดี๋ยวนี้ ผมเทศนา
ไปและกล่าวคำเชิญนั้น ชายหนุ่มสามคนเข้าไปในการประชุมรอบบ่ายวันหนึ่งร้องไห้ตลอดทาง
จากบาปไปสู่ความรอด

นั่นคือสามคนที่มากกว่าที่พวกเขาเคยมีมาตลอดหลายปีในตู้เย็นทางศาสนาใบใหญ่นั้น

ชายผู้ที่ยกชูพระวจนะของพระเจ้าและพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ในคำเทศนาของตนก็เป็นผู้ที่
พระเจ้าจะทรงเขวี้ยงดุจสายฟ้าฟาดเพื่อต่อสู้พลังแห่งความผิดพลาดทั้งหลาย!

เหตุใดชื่อของเวสลีย์, ไวท์ฟิลด์, โจนาธาน เอ็ดเวิร์ดส์, ฟินเนีย, มูตี และคนอื่น ๆ อีกมากมายถึงโดดเด่น
ชัดเจนดุจเพชรพลอยบนใบหน้าของประวัติศาสตร์? ผมจะบอกคุณให้! พวกเขาเด่นสะดุดตาเพราะความไม่
กลัวเกรงของพวกเขาในการที่พวกเขาโจมตีความชั่วและคนทำชั่วทุกรูปแบบ-คนรวย คนจน คนดำ คนขาว คน
พื้นเมือง หรือคนต่างชาติ พวกเขาตำหนิเหล่าผู้ถูกแช่งสาปของพระเจ้าในบาปทุกประเภท โดยไม่สนว่าใครจะ
นั่งฟังอยู่ คนแบบนั้นแหละพระเจ้าจะทรงให้เกียรติ ไม่ว่าจะเขาจะเป็นใคร

ผมอยากกล่าวแก่ชาวเมืองนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มเปิดงานเลยว่าผมเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของ
พระเจ้าตั้งแต่หน้าแรกยันหน้าสุดท้าย ผมเชื่อพระคัมภีร์ ไม่ใช่เพราะว่าผมสามารถทำให้มันสอดคล้องกับ
ปรัชญาทั้งหลายของมนุษย์ แต่เพราะว่าพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสมันแล้ว และมันก็เกิดผลสำเร็จมา
ตลอดหลายร้อยปี

เมื่อพวกข้าไม้บางคนที่มีพื้นเพองทฤษฎีต่าง ๆ ของตนขณะชดเปียร์ไปด้วย แถมสูบบุหรี่จนคว้นบุหรีแห่ง
Heidelberg และ Leipzig ตีกันขโมงมาทักผมและกล่าวว่า “คุณซันเดย์ ฉันทามติของความเป็นนักวิชาการ
ล่าสุดได้ตัดสินดังนี้ และจึงถือว่าพระคัมภีร์มีต้นกำเนิดมาจากพระเจ้า” ผมก็กล่าวว่า “เมื่อฉันทามติของความเป็น
นักวิชาการล่าสุดกล่าวอย่างหนึ่งและพระวจนะของพระเจ้ากล่าวอีกอย่าง ความเป็นนักวิชาการล่าสุดจะไป
ลงนรกเลยก็ได้ ผมไม่สนหรอก”

เราอาจตัดสินชี้ขาดคินนี้เลยก็ได้ว่าเราจะมีการณ์ขึ้นขึ้นฝ่ายวิญญาณและจับมารร้ายนอนโรงพยาบาล
ก่อนวันชาติอเมริกาเลยดีไหม หน้าที่รับผิดชอบนี้ไม่เคยตกเป็นของพระเจ้าเลย-ไม่เคยเลย! และไม่มีวันด้วย!

ผมเคยกล่าวว่า “ฉันเห็นเมฆแห่งการฟื้นฟูก่อนหนึ่งขนาดเท่ามือคน” ผมเคยกล่าวว่า “การฟื้นฟูกำลัง
มานานแล้ว” แต่ขอบคุณพระเจ้า ผมได้เรียนรู้ว่าพระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้าอยู่ในรูปปัจจุบันกาล เรามีมัน
ได้ตอนนี้ถ้าเราจะทำสิ่งที่พระเจ้าทรงสั่งเรา

ถ้าเมืองของคุณหย่อนยานในด้านศีลธรรม ถ้าผู้คนกำลังโซซัดโซเซ กลิ้งตัว อาเจียน สำรอกตามท้อง
ถนน ถ้าเด็กสาวทั้งหลายกำลังขายความเป็นหญิงของตน ถ้าพวกเธอเตร็ดเตร่อยู่ตามบาร์ โรงแรม และ
ภัตตาคารของคุณโดยใส่น้ำหอมฉุนจัด ใส่เครื่องประดับเยอะจัด เนื้อตัวอวบอืดและสวมเสื้อผ้าน้อยชิ้น มันก็

เป็นความผิดของคุณ ชายคนหนึ่งคงมองไปที่สักคนในพวกเธอนานไม่ได้พร้อมกับความคิดที่จะร่วมการประชุม
อธิษฐาน และคุณอย่าลืมเรื่องนี้เป็นอันตราย! ผมอยากจริงจัง ๆ วันนี้ว่าจะมีสักกี่คนรักษาความดีงามและศีลธรรม
ของตนไว้ได้ ขณะที่สิ่งต่าง ๆ มาล่อตาล่อใจอยู่ตรงหน้า

ถ้าเมืองนี้หย่อนยานในด้านศีลธรรม ปัญหาที่ไม่ได้อยู่ที่พระเจ้าแต่อยู่ที่ชาวเมืองนี้ มันขึ้นอยู่กับพวก
คุณ

ถ้าคริสตจักรกำลังสูญเสียฤทธิ์เดชของมันไป ตกต่ำลงจนกลายเป็นสวนสนุกชั้นสาม และลดทอน
ศาสนาลงสู่รูปแบบและพิธีการ พิธีกรรมและบัญญัติด้านจริยธรรม ปัญหาที่ไม่ได้อยู่ที่พระเจ้า ถ้าเหล่านักเทศน์
เทศนาให้แก่อั้วฟังแทนที่จะให้คนฟัง ปัญหาที่ไม่ได้อยู่ที่พระเจ้า ถ้ามารร้ายสามารถปลุกเร้าเหล่าสมาชิกคริสต
จักรให้ไปคู่อริมากกว่าที่จะมาร่วมการประชุมอธิษฐาน ปัญหาที่ไม่ได้อยู่ที่พระเจ้า มันอยู่ที่เหล่าสมาชิกของค
ริสต์จักรเหล่านี้ คุณโทษองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้สำหรับสิ่งเหล่านี้

ผมไม่วอนขอการฟื้นฟูแบบทันสมัย ผมไม่รู้จักอะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องทันสมัยทั้งหลายของพวกคุณ ของ
ผมเก่าแก่พอ ๆ กับกางเขนของพระเยซู เก่าแก่พอ ๆ กับตะปูที่ตอกทะลุพระหัตถ์ของพระองค์ ผมวอนขอการ
ฟื้นฟูอันเก่าแก่แบบวันเพ็นเทคอสต์ที่จะทำให้พวกข้ามาสร้างมา ที่จะทำให้พวกหัวขโมยไม่ลักขโมยอีกต่อไป ที่
จะทำให้พวกหมิ่นประมาทอธิษฐาน ที่จะทำให้พวกแอบมีบ้านเล็กบ้านน้อยและทำความอภัยให้ลูกเมีย ต้อง
กลับบ้านไปและทำตัวดี ๆ ที่จะทำให้พวกเบี้ยวหนี้ชดใช้หนี้ของตน ที่จะเปลี่ยนโลกใบเดิมนี่ที่ทิ้งพระเจ้า ชุ่ม
โซกไปด้วยเหล่า เกลียดชังพระคริสต์ ให้ร้ายองค์พระผู้เป็นเจ้า และเต็มไปด้วยหญิงโสเภณีกลายเป็นแดน
สวรรค์แห่งสันติสุข การขอบพระคุณและพระพร

บางคนกล่าวว่า “การฟื้นฟูเป็นสภาพที่ผิดปกตินะ” ไม่ใช่เลย! การฟื้นฟูเป็นสภาพที่ปกติ สภาพที่
ต่ำช้า ตายและไร้ชีวิตนี้ต่างหากที่ผิดปกติ

คุณตั้งใจที่จะดูถูกพระเจ้าหรือโดยการกล่าวว่าอะไรก็ได้ที่ทำให้ชายคนหนึ่งอธิษฐาน จูบภรรยาของตน
แทนที่จะทุบตีเธอ และชดใช้หนี้ของตนแทนที่จะเป็นคนเบี้ยวหนี้เป็นสภาพที่ผิดปกติ? คุณตั้งใจที่จะกล่าวหรือ
ว่ามันปกติเมื่อชายคนหนึ่งมากกลับบ้าน? หรือว่ามันผิดปกติเมื่อเขาไม่มาและประพฤติตัวดี?

คุณกล่าวว่า “มันก็มีปฏิกิริยาตามมานั้นแหละ” ผมขอกว่าอีก “นั่นเป็นคำโกหก!”

แม้หากว่านั่นเป็นความจริง มันก็คุ้มค่ากับเงินทั้งหมดที่จ่ายไป พลังงานทั้งหมดที่ทุ่มเทไป คินทั้งหมด
นั่นที่ไม่ได้หลับได้นอน และอาหารทุกมือนั้นที่คุณไม่ทาน เพราะโดยและผ่านการฟื้นฟู ใจและความคิดของ
ชุมชนหนึ่งจะถูกเกาะกุมและหันมาหาพระเจ้า และผู้คนจะหันจากร้านเหล้ามาสู่คริสตจักร มาสู่ชั้นเรียนรวี มา
สู่การประพฤติดี มีสติสัมปชัญญะและคุณธรรม

เมื่อลูกคุณป่วย คุณก็ตามหมอมา เขาตรวจอาการเจ็บป่วย จากนั้นก็จ่ายยาสักอย่างเพื่อรักษา ยานั้น
ช่วยฟื้นฟูเนื้อเยื่อที่แตกสลาย นำความสดใสกลับคืนสู่แก้มของลูกน้อยของคุณเพื่อที่เขาจะอยู่ในอ้อมกอดของ
คุณได้นานยิ่งขึ้น เมื่อเทียบกับการที่หมอคนนั้นไม่มา มันคุ้มค่ากับเงินทุกดอลลาร์ที่คุณจ่ายให้หมอนั้นเพื่อ
ความสุขและความชื่นบานที่คุณได้รับในการหอมแก้มลูกน้อยของคุณได้นานยิ่งขึ้นสิบสองเดือน เมื่อเทียบ
กับการที่หมอคนนั้นไม่มา

ถ้าชายสักคนจะโซเซมาตามทางเดิน ยื่นมือให้ผมจับ เดินกลับบ้านแบบสร้างเมฆนานหนึ่งปี ให้เงินภรรยาใช้ให้ลูก ๆ ได้ปีนขึ้นนั่งบนตักและเอามือลูบผมของเขา-ถ้าสิ้นปีหนึ่งเขามากกลับบ้านอีก มันก็คุ้มกับเงินทุกดอลลาร์ที่จ่ายไปเพื่อให้ภรรยาผู้นั้นได้นอนหลับสบายสองเดือน

I. มีเหตุอันใดถึงต้องมีการฟื้นฟู?

“โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงฟื้นฟูงานของพระองค์!” ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเป็นประวัติศาสตร์แห่งการฟื้นฟู ผู้รับใช้คนใดมีหน้ามาตูลูกพระเจ้าโดยการยกตัวขึ้นต่อต้านการฟื้นฟูทั้งหลายและยังอ้างตัวว่าเป็นนักเทศน์อยู่? ในความเห็นของผม เขาเป็นความอภัยต่อคริสตจักร ไม่ว่าเขาจะติดกระดุมคอเสื้อด้านหน้าหรือด้านหลัง

ลองถามชายหรือหญิงที่นั่งข้าง ๆ คุณดูสิว่า “คุณหันมาหาพระเยซูคริสต์เมื่อไร?” คุณจะตะลึงที่ได้ค้นพบว่าประมาณเจ็ดในสิบคนจะพูดว่า “ตอนที่มีการตื่นรู้ที่พิเศษสักคราว” ฉะนั้นผมขอพูดเรื่องนี้กับคุณ

ธรรมชาติไฟฝนที่เทกระหน่ำลงมาเป็นครั้งคราว แต่คุณคงเป็นคนโง่ที่จะพำปนเพราะว่าฝนไม่ได้ตกตลอดเวลา

มันไม่เคยเป็นเรื่องที่ไม่ฉลาดเลยกับการมีการฟื้นฟูต่าง ๆ ในธุรกิจ-ไม่เลยสักนิด! ผมไม่เคยได้ยินชุมชนใดหรือสโมสรพาณิชย์ใดกล่าวเลยว่าพวกเขา กำลังทำธุรกิจมากเกินไป

มันไม่เคยเป็นเรื่องที่ไม่ฉลาดเลยกับการมีการฟื้นฟูในการเมือง-ไม่เลยสักนิด! รัฐบาลใช้จ่ายเงินหลายพันล้านดอลลาร์ไปกับอาคารเพื่อการศึกษา หนังสือพิมพ์และครูอาจารย์ ทุก ๆ สี่ปีเราจ้างหอประชุม หนังสือพิมพ์ บรรณาธิการ นิตยสารและนักพูดทั้งหลาย สาธารณรัฐแห่งนี้กลายเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งแล้วเพื่อฝึกฝนเหล่าผู้ลงคะแนนเสียง

พวกเขาหลายคนกลับสตั๊ตเสียแล้ว ด้วยเหตุนี้ พวกเดโมแครตบางคนจะออกเสียงให้ผู้สมัครของรีพับลิกัน และพวกรีพับลิกันบางคนจะออกเสียงให้ผู้สมัครของเดโมแครต ขณะที่บางคนก็ไม่แยแสโดยสิ้นเชิง เราจึงมีการฟื้นฟูทางการเมืองและเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐทางการเมืองที่เทียวขึ้นเทียวลงไปทั่วประเทศเพื่อเผยแพร่หลักคำสอนต่าง ๆ ของตนจากท้ายขบวนรถไฟ มันไม่ใช่อะไรเลยนอกจากการฟื้นฟูทางการเมืองครั้งใหญ่หรือการตื่นรู้-แค่นั้นเอง! มันเป็นแบบนี้ต่อไป ไม่ว่ามันจะเป็นอะไรก็ตาม

ในโลกธุรกิจคุณต้องสร้างตลาดให้สินค้าเช่นเดียวกับต้องผลิตสินค้า คน ๆ หนึ่งอาจเป็นหุ่นยนต์และสร้างสินค้าขึ้นมา แต่มันต้องใช้ความเฉลียวฉลาดในระดับที่สูงกว่าเพื่อสร้างตลาดให้สินค้าเมื่อเทียบกับการผลิตสินค้า ความเฉลียวฉลาดในระดับที่สูงที่สุดที่คุณจะหาพบได้ในคนประเภทใด ๆ คงต้องเป็นพนักงานขายที่ต้องเดินทางตลอด เพราะเขาต้องมีหัวใจที่ฉลาดถึงจะขายสินค้าได้

ทุกชุมชนมีสภาพการค้าเพื่อสรรค์สร้างการฟื้นฟูทางธุรกิจ

เรามีงานแสดงรถยนต์-ซึ่งจริง ๆ แล้วก็คือ การฟื้นฟูของธุรกิจรถยนต์-เพื่อให้เราดูรูปแบบใหม่ ๆ

เรามีงานแสดงม้า-ซึ่งจริง ๆ แล้วก็คือ การฟื้นฟูในธุรกิจม้า-เพื่อแสดงให้เห็นว่าเรากำลังพัฒนาเนื้อม้าไปสู่มาตรฐานแห่งความสมบูรณ์แบบได้อย่างยอดเยี่ยมขนาดไหน

วิทยาลัยหลายแห่งจัดพิธีรับปริญญา-เพื่อเชิดชูจิตวิญญาณแห่งความภักดี

พิธีรับปริญญาเป็นอย่างไรต่อวิทยาลัยทั้งหลาย การฟื้นฟูก็เป็นอย่างนั้นต่อศาสนา สุขภาพเป็นอย่างไรต่อคน ๆ หนึ่ง การฟื้นฟูก็เป็นอย่างนั้นต่อศาสนา การศึกษาเป็นอย่างไรต่อวัฒนธรรม การฟื้นฟูก็เป็นอย่างนั้นต่อศาสนา

ภารกิจของคริสตจักรก็คือ การสร้างความไม่สงบสุขขึ้นในใจของผู้คนและทำให้พวกเขาสะอิดสะเอียนบาปมากเสียจนพวกเขาจะยอมทิ้งความชั่วช้าทั้งหลายของตน

ลองตัดวันเพ็นเทคอสต์นั้นออกไปจากอารยธรรมดูสิ ตัดเปโตรและเปาโลออกไปจากอารยธรรมดู-สิ่งที่คุณมีเหลือคงจะเอาไปเลหลังขายไม่ได้เลย

ถ้าคน ๆ หนึ่งเปิดจิตใจของตนต่อธุรกิจ เขาก็กลายเป็นนักธุรกิจ เปิดจิตใจต่อการเมือง ก็เป็นนักการเมือง เปิดจิตใจต่อความทุจริต ก็เป็นขโมย เปิดจิตใจต่อโรงเหล้า ก็เป็นขี้เมา เปิดจิตใจต่อพระเยซูคริสต์ ก็เป็นคริสเตียน

คำท้าทายของผมที่มาถึงคุณก็คือนี้: แสดงความเชื่อของคุณให้ผมเห็นโดยการกระทำของคุณสิ

เด็กคนหนึ่งอาจหิบบินก้อนหนึ่งและปาไปทำหน้าที่ต่างโบสถ์แตก แต่ต้องใช้ศิลปินคนหนึ่งในการสร้างมัน

คนโง่คนหนึ่งอาจจุดไม้ขีดไฟและเผาอาคารหนึ่งจนมอด แต่ต้องใช้ผู้รับเหมาก่อสร้างมาเพื่อจะสร้างมันขึ้นมา

ใคร ๆ ก็เดือดใจจากกุหลาบดอกหนึ่งได้ แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างมันและให้แสงแดดมาจุมมัน ผูกชนหมู่หนึ่งถ่มน้ำลายรดใบหน้าพระเยซูคริสต์และตรึงพระองค์ที่กางเขน แต่พระเจ้าทรงปลุกพระองค์ให้ตื่น และพระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตาย

จงให้คนเหล่านั้นที่เหยียดหยันการฟื้นฟูหาอะไรสักอย่างให้เจอที่ก่อให้เกิดพระพรและประโยชน์เทียบเท่ากับที่พบในการฟื้นฟูของศาสนา ก่อนที่พวกเขาจะอ้าปากขี้ไม้ของตน

เมื่อการเทศนาสัตย์ชื่อ คำอธิษฐานจริงจัง ชีวิตบริสุทธิ์ การฟื้นฟูก็จะตามมาแบบเป็นธรรมชาติพอ ๆ กับที่ดวงอาทิตย์จะขึ้น

ใครบางคนกล่าวว่า “การฟื้นฟูก่อให้เกิดการลบล้างหรือ นำการลบล้างมาสู่อุดมการณ์ของพระคริสต์” มันไม่ทำแบบนั้นเลย! เพราะว่าโดยและผ่านการฟื้นฟู เราจึงสารภาพว่าเราได้เสื่อมถอยในฝ่ายวิญญาณและต้องการอะไรสักอย่างเพื่อปลุกเร้าเรา คุณไม่ให้ชุมชนได้รับข้อมูลบางอย่างที่พวกเขามีอยู่แล้วหรือ-ไม่ใช่เลย! การสารภาพอันซื่อตรงนั้นดีสำหรับจิตวิญญาณ!

คุณกล่าวว่า “การฟื้นฟูอยู่เพียงชั่วคราว” ฝนที่ตกลงมาก็เหมือนกัน เพ็นเทคอสต์ก็เหมือนกัน การปฏิรูปนั้นภายใต้มาร์ติน ลูเธอร์ก็เหมือนกัน แต่โลกรู้สึกถึงประโยชน์แห่งพระพรทั้งหลายของมันวันนี้

การฟื้นฟูอยู่เพียงชั่วคราวหรือ? การอาบน้ำก็เหมือนกันนะแหละ! อาบน้ำดูสักครั้งสิครับ มันจะดีต่อคุณนะ!

คุณกล่าวว่า “มันยกชูผู้ประกาศข่าวประเสริฐนะ” มันไม่ทำอะไรแบบนั้นเลย! ผู้ประกาศข่าวประเสริฐมีที่ทางของตนในการกระทำกิจของพระเจ้าพอ ๆ กับศิษยาภิบาล

ผมเบื่อและเอียนเต็มทีกับผู้คนมากมายที่คอยโจมตีบางคนที่ไม่ทำสิ่งดีมนั้นในแบบที่เขาควรจะทำ ผมมีที่ทางของผมในการกระทำกิจของพระเจ้ามากพอ ๆ กับเดือนมกราคมและเดือนกุมภาพันธ์และเดือนตุลาคม และเดือนพฤศจิกายนมีที่ของพวกมันในปฏิทินในการหมุนวนของดวงอาทิตย์ ตรงไหนที่คำว่า ศิษยาภิบาล ถูกกล่าวถึงหนึ่งในพระคัมภีร์ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐก็ถูกกล่าวถึงสองหน

บัดนี้ร้อเตี้ยก่อน! ผมมีความชื่นชมอย่างยิ่งให้แก่ชายคนใดที่สามารถรับใช้คริสตจักรได้ปีแล้วปีเล่า และเสริมสร้างผู้คนของเขาในความเชื่อของพวกเขา ขอพระเจ้าอวยพรเขา! เขาได้รับคำอธิษฐานต่าง ๆ ของผม แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกผมให้ทำงานนั้น ชายหลายคน que พระเจ้าทรงให้เกียรติและอวยพรในฐานะศิษยาภิบาลของคริสตจักรหนึ่งคงจะไปไม่รอดในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

การฟื้นฟูคือ การฟ่องใจเรื่องราวในคริสตจักร ผู้คนที่กลับสัตย์ถูกปลุกเร้า เหล่าคนบาปถูกนำมาถึงพระคริสต์ และความเชื่อของคน ๆ หนึ่งถูกเสริมกำลัง ชายหรือหญิงโดยเฉลี่ยวันนี้มองไม่เห็นสภาพเหล่านี้ ถ้าคุณยอมแก้ไขใจและชีวิตของคุณให้ถูกต้อง คุณก็จะอยากเห็นคนอื่น ๆ มีใจและชีวิตที่ถูกต้องต่อพระเยซูคริสต์ และความจริงของพระองค์

ความจริงเหล่านั้นของพระคัมภีร์เป็นความฝันอย่างหนึ่ง ภาพลวงอย่างหนึ่งสำหรับผู้คนมากมายจริง ๆ พวกมันไม่เคยกลายเป็นความจริงอย่างหนึ่งสำหรับพวกเขาเลยเพราะว่าพวกเขาอยู่ในสภาวะและสภาพที่กลับสัตย์ขนาดนั้นเสียเอง

ผมได้อยู่ในเมืองหนึ่งของรัฐไอโอวาในเดือนที่หลังหนึ่ง ชาวนาซารคนหนึ่ง ชายแก่คนหนึ่งที่ร่ำรวย เชิญผมไปรับประทานมื้อเย็นที่บ้านของเขา ผมไปหนึ่ง

ขณะเรานั่งอยู่ในห้องรับแขก เขากำลังตั้งหมวดที่เหมือนหางนกของเขาและพยายามบ้วนน้ำลายลงกระโถนที่อยู่ห่างออกไปสามสิบฟุต! ในไม่ช้าเขาก็ลุกขึ้น เดินไปที่ผนัง หยิบ *Jayne's Almanac* (สมุดปฏิทินโทร) มาฉบับหนึ่ง และเริ่มเปิดหลายหน้า “ผมจะดูสิว่าดวงจันทร์เปลี่ยนเมื่อไร”

ผมถาม “เพื่ออะไรครับ?”

“ผมอยากทำเครื่องหมายลูกวัวของผม ผมเคยเขียนเป็นรอยเล็ก ๆ ไว้ที่ใบหูของพวกมันบางตัว และพวกมันก็เลือดออกจนตาย มีคนบอกผมว่าถ้าผมทำเครื่องหมายพวกมันไว้ ณ ช่วงเวลาหนึ่งของดวงจันทร์ พวกมันก็จะไม่เป็นอะไร”

“คุณเชื่อแบบนั้นหรือ?” ผมถาม

“เชื่อดี ผมมีสมุดปฏิทินโทรพวกนี้ติดบ้านมาี่สิบปีแล้วนะ”

ผมกล่าวว่า “มันน่าแปลกนะที่คุณจะเชื่อแบบนั้น มาดูกันสิ คุณมีลูกแพะสองตัว ถ้าคุณจะเอาพวกมันไปขายที่ตลาดฟรุ้งนี้ พวกมันก็คงไม่ทำเงินได้มากเท่ากับวัวหนุ่มหลายจุดดำพวกนั้นสักตัวที่คุณมีอยู่ในทุ่งหญ้าหรือ”

ปัญหากับผู้คนก็คือ พวกเขาใช้เวลาเยอะเกินไปในการเตรียมสุกรและวัวของตนให้พร้อมไปขายที่ตลาดและใช้เวลาน้อยเกินไปในการเตรียมเด็กชายหญิงทั้งหลายให้พร้อมสำหรับสวรรค์

การฟื้นฟูหรือ? จงแก้ไขตัวคุณเอง! คุณเริ่มตระหนักแล้วว่าหากไม่มีพระเยซูคริสต์ คุณก็หลงหาย

และหลุดลอยไปจากพระคริสต์และความจริงของพระองค์!

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่ในท่ามกลางปีทั้งหลาย...ใน ความกริ้ว ขอทรงระลึกถึงความเมตตา”

II. เมื่อไรถึงต้องมีการฟื้นฟู?

A. เมื่อศาสนาไม่ใช่อุคมคติ

เมื่อไรถึงต้องมีการฟื้นฟู? เมื่อศาสนาไม่ใช่อุคมคติ ความเชื่อแบบคริสเตียนไม่ได้ประกอบด้วยใบรับรองความเป็นสมาชิกคริสตจักรหลายใบ ความเชื่อแบบคริสเตียนไม่ได้ประกอบด้วยการเดินทางไปที่คริสตจักรเข้า วันอาทิตย์ การนั่งอยู่กับที่นานครึ่งชั่วโมง ฟังคำเทศนาสั้น ๆ ใส่เหรียญไม่กี่เหรียญไว้ในถาดเงินถวาย จากนั้นก็ ร้องเพลง “ครั้นเรียกชื่อที่เมืองเกษมสุข”

นักเทศน์คนหนึ่งมาหาผมในรัฐโอไฮโอว่าและกล่าวว่า “บิลล์ ผมเคยคิดว่าผมทำหน้าที่ของผมแล้วเมื่อผม ยกชูรูปกายที่ชุ่มเลือดของพระเยซูคริสต์และสาธยายเกี่ยวกับข้อบังคับต่าง ๆ ของพระองค์ ตอนนี้ผมพบแล้วว่า ผมมีสิทธิ์ที่จะเทศนากล่าวโห่บาป”

ผมเป็นหนี้บุญคุณ ดร. เจ. วิลเบอร์ แซพแมน มากกว่าใคร ๆ ในการที่ผมได้กลายเป็นนักเทศน์ ผมได้ เดินทางร่วมกับเขาในฐานะผู้ช่วยคนหนึ่งนานสองปี เขาหยิบผมออกมาจากทุ่งข้าวโพดแห่งรัฐอิลลินอยส์

คนหนึ่งเราไปที่เมือง ๆ หนึ่งในรัฐแคนซัสเพื่อจัดการประชุมต่อเนื่อง เราเคยชินกับการจัดประชุมร่วมกับ กับการอื่น ๆ แต่เมื่อเราไปถึงในเมืองนี้ เราได้พบว่าพวกเขาจัดประชุมร่วมกับนิการอื่นได้ไปแล้วหากพวกเขาไม่ได้มีเรื่องทะเลาะกับคริสตจักรนิการเพรสไบทีเรียน พวกเขาเคยมีเรื่องหมางใจ

มีอยู่สองสามคนที่มีชีวิตและตื่นอยู่ ผู้คนที่ทราบเรื่องก็กล่าวว่าพวกเขาอยากถอนตัว พวกเขาลงไปที่ ริมฝั่งแม่น้ำ สร้างคริสตจักรหนึ่ง ได้นักเทศน์ที่ร้อนรนคนหนึ่งนั่นผู้ซึ่งเดินทางตลอดโดยเข้าเกียรติสูง ขณะที่อีก คนที่เหลือใส่เบรกนิงสนิท

เราได้รับการต้อนรับในบ้านของนักเทศน์ผู้นี้ซึ่งในคริสตจักรของเขาเรากำลังจัดการประชุมนั้น นัก เทศน์สองคนนี้อาศัยอยู่ติดกันบนริมฝั่งแม่น้ำนั้น พวกเขาไม่รู้ว่าไม้กระดานแผ่นหนึ่งตั้งอยู่บนเส้นแบ่งนั้น สูงเก้า ฟุต เพื่อที่ลูกเมียของพวกเขาจะไปมาหาสู่กันไม่ได้

ผมกล่าวแก่ ดร. วันหนึ่งว่า “ผมอยากพบหน้าศิษยาภิบาลของคริสตจักรอีกแห่งนั้น คริสตจักรที่เป็น เพรสไบทีเรียนนั้นครับ”

เขากล่าวว่า “น่าจะได้นะ”

เรากำลังเดินทอดน่องไปตามถนนวันหนึ่ง เนคไทสีขาวของเขากำลังสะบัดไปมา เขาสวมหมวกผ้าไหม ใบบางและควงไม้เท้าอันหนึ่งอยู่

“ศิษยาภิบาลของคริสตจักรอีกแห่งนั้นมาโน่นแล้ว” เขากล่าว

“ผมอยากเจอเขา”

เมื่อเราเข้าไปในระยะประชิด สองคนนั้นก็หันหน้า มองไปยังทิศทางตรงกันข้าม ราวกับว่าโลกหรืออีก ฝ่ายส่งกลิ่นเหม็น

“เห็นได้ชัดนะว่าคุณสองคนไม่คุยกันขณะเดินผ่าน” ผมออกความเห็น

“ไม่เคยครับผม! ผมไม่ได้คุยกับเขามาแปดปีแล้ว”

“คุณเทศนาอยู่ตลอดในระหว่างนั้นไหม?”

“เทศนาสิครับผม”

“คุณประกอบพิธีมหาสนิทและบัพติศมาในระหว่างนั้นอยู่ตลอดไหม?”

“ประกอบสิครับผม”

“คุณมีพระคัมภีร์แบบไหนกัน? พระคัมภีร์ของผมงกล่าวว่า ‘ถ้าท่านไม่ยกโทษให้การละเมิดของมนุษย์ พระบิดาของท่านก็จะไม่ยกโทษให้การละเมิดของท่าน’ ผมอยากเห็นจริง ๆ ว่าคุณจะเลียงคำตรัสนั้นได้อย่างไร”

เราอยู่ที่นั่นนานหนึ่งสัปดาห์ และไม่มีใครกลับใจเชื่อเลย เราเก็บกระเป๋าของเราและจากมาเนื่องจากพระวิญญูญาณของพระเจ้าทรงหนีไปจากที่ ๆ มีการวิวาทและความบาดหมางนั้นแล้ว

คุณอาจคาดหวังให้ศพคนตายพูดได้และออกลูก เหมือนกับที่จะคาดหวังให้ผู้คนกลับใจเชื่อในโลกอันเย็นชาที่มีเหล่านักเทศน์ที่คอยจ้องจับผิดและชู้คาราม

เพื่อนของผมคนหนึ่งกำลังเทศนาอยู่ตอนนั้นในเมืองหนึ่งในรัฐโอไฮโอว่าเมื่อเขาต้องเข้าโรงพยาบาลเพื่อรับการผ่าตัดหนึ่ง สมาคมผู้รับใช้ได้ขอร้องให้ผมมาและจัดการประชุมนั้นขณะที่เขาไม่อยู่

ผมมีกำหนดการแล้วว่าจะต้องเริ่มต้นการประชุมอีกแห่งในอีกเมืองในวันอาทิตย์ แต่ผมกล่าวว่า “ถ้าพวกคุณสามารถตกลงกับพวกนักเทศน์ในอีกเมืองนั้นได้ ผมก็ยินดีจะไปให้ครับ” พวกเขาตกลงได้ และส่งข่าวมาบอกผม

พวกเขาส่งชายคนหนึ่งไปที่นั่นเพื่อเทศนาค้นกลาง และเขาเทศนานานหนึ่งสัปดาห์ จากนั้นผมก็ขึ้นไปและเทศนาหนึ่งสัปดาห์ แต่ไม่มีชาย หญิงหรือเด็กสักคนกลับใจเชื่อ-ไม่มีเลยสักคน!

เมื่อผมเทศนา ดูเหมือนพวกเขานั่งฟังแบบต้องมนต์สะกด

ขณะผมอยู่ที่นั่น ผู้รับใช้ท่านหนึ่งมาพบกับผม สีหน้าดูเศร้า ๆ “บิลล์ สมาชิกชั้นนำคนหนึ่งผม ดร. สตว์ร์ต ขอจดหมายเพื่อจะลาออกจากการเป็นสมาชิก”

“เป็นผมคงไม่ยอมให้จดหมายนั้นแก่เขานะ” ผมตอบกลับไป

“คือว่า เราทำทุกอย่างที่เราทำได้แล้ว แต่เราไม่สามารถโน้มน้าวชาวสก็อตซ์หัวแข็งคนนั้นได้ว่าเขาผิด คุณเปลี่ยนใจเขาไม่ได้หรอก”

“มีปัญหาอะไรกัน” ผมถาม

“ดร. สตว์ร์ต เป็นผู้อาร์กขาคนหนึ่งแห่งคริสตจักรของเรา นายกเทศมนตรีของเมืองก็เป็นผู้อาร์กขาคนหนึ่งในคริสตจักรด้วย คณะกรรมการโรงเรียนกำลังมองหาสถานที่เพื่อจะสร้างอาคารโรงเรียนแห่งใหม่ และ ดร. สตว์ร์ตก็มีที่ ๆ จะขาย ชายคนหนึ่งที่ดีหนึ้นายกฯ อยู่ 400 เหรียญ ก็มีที่ ๆ จะขาย คณะกรรมการโรงเรียนได้ออกเสียงว่าจะซื้อที่จากชายคนนี้ที่ดีหนึ้นายกฯ ดร. กล่าวหานายกฯ ว่าใช้เส้นสายเพื่อให้ตัวเองได้เงิน

“คุณชักจูงเขาไม่ได้หรอกว่าเขาผิด คุณเปลี่ยนความคิด ดร. ไม่ได้หรอก ตอนที่สองคนนั้นเดินมาเจอ

กันบนถนน พวกเขาเริ่มหาเรื่องกัน นายๆ ชกเสยปลายคางใส่ ดร. ลงไปกองกับพื้น เขาตาปูดเลย”

คืนหนึ่งผมหันไปหานักเทศน์ผู้นั้นและถามว่า “ผมจะขอให้ใครอธิษฐานดี?”

“ขอให้ ดร. สัตว์รต อธิษฐานสิครับ”

ผมขอให้ ดร. สัตว์รต อธิษฐาน และเขาก็งานเข้าแล้ว เขาลุกขึ้น กระแอมเล็กน้อย และเริ่มอธิษฐาน คุณเคยได้ยินเครื่องนวดข้าวที่ถูกติดเครื่องในช่วงฤดูใบไม้ร่วงหลังจากที่มันตั้งอยู่ภายนอกตลอดฤดูหนาวและตลอดฤดูร้อนโดยไม่ได้หยอดน้ำมันเลยไหม? เอาละ คุณน่าจะรู้ว่า ดร. กำลังส่งเสียงแบบนั้นตอนที่เขาเหงื่อตกจนคอเสื้อเปียก

เขาอธิษฐานแบบเป่ไปมาจนจบ ผมกล่าวแก่นักเทศน์ผู้นั้นว่า “คราวนี้ลองให้สองคนนั้นคุยกันและดูสิว่าคุณจะแก้ปัญหาหนี้ไม่ได้หรือเปล่า”

เขาตามสองคนนั้นและชายที่เป็นผู้นำอีกหลายคนมารวมตัวกัน ในที่สุดชายสองคนนี้ก็จับมือกันและเลิกจองเวรต่อกัน

ทุกคนในเมืองทราบเกี่ยวกับการทะเลาะกันของพวกเขา

โรงศาลตั้งอยู่ใจกลางเมืองนั้น และเมืองนั้นก็ถูกสร้างให้ล้อมรอบโรงศาลนั้น ผมกล่าวว่า “จงวางแผนกัน เดินไปรอบเมือง รอบจตุรัสโรงศาลนั้น และให้ทุกคนรู้ว่าพวกคุณคืนดีกันแล้ว”

พวกเขาวางแผนกัน เดินไปรอบจตุรัสโรงศาลนั้น จากนั้นเดินตัดจตุรัสนั้นเป็นเส้นทแยงมุม ทุกคนในเมืองยึดคอเพื่อดูว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น

คืนนั้นคุณเข้าไปใกล้ภายในระยะร้อยฟุตของอาคารนั้นไม่ได้เลย ผมเทศนา แต่ไม่มีใครกลับใจเชื่อ ผู้คนนั่งร้องไห้ ผมเห็นผู้หญิงคนหนึ่งลุกขึ้นและเดินมาตามทางเดิน-หญิงตัวใหญ่คนหนึ่งซึ่งต้องขยับตัวไล่เตาะมา-เธอมาถึงทางเดินที่ตัดเป็นรูปกางเขน ถูกหยุดโดยผู้หญิงอีกคน เอาแขนสวมกอดเธอและส่งเสียงตะโกนออกมาเหมือนชาวอินเดียในเผ่าโคมานเช เธอชูแขนขึ้นเหมือนกัณฑ์ของชาวดัตช์

ผมถามไปว่า “มีเรื่องอะไรหรือ?”

(หญิงประจำสมาคมสองคนมีเรื่องระหองระแหงกันมานานสามหรือสี่ปีแล้ว เพื่อจะดูว่าใครจะได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำสมาคม)

ศิษยาภิบาลท่านหนึ่งกล่าวว่า “พวกเขา กำลังจะยุติเรื่องระหองระแหงกันแล้ว”

ผมประกาศไปว่าวันถัดไปจะเป็นวันแห่งการอดอาหารและอธิษฐาน บ่ายวันนั้นหญิงอีกสองคนที่ไม่พูดคุยกันมานานหลายปีเข้ามาอยู่ในบ้านหลังเดียวกันเพื่อจะอธิษฐาน พวกเขาพูดคุยกับทุกคนที่นั่นและยิ้มแยมกับทุกคนยกเว้นกับอีกฝ่าย ผมได้ยินเกี่ยวกับเรื่องนั้นและกล่าวถึงข้อเท็จจริงนั้น “มันเป็นความอภัยศ ผมละอายจริง ๆ ที่ได้ยินมัน” ผมกล่าว

หญิงคนหนึ่งที่นั่งอยู่ด้านหลังใกล้กับเสาต้นหนึ่งลุกขึ้นและกล่าวว่า “อาจารย์ซันเดย์คะ ฉันรู้สึกแย่มาก ๆ ค่ะ ฉันเป็นหนึ่งในสองคนนั้นที่ที่คุณพูดถึง ฉันตัดสินใจแล้วค่ะว่าฉันจะคืนดีพรุ่งนี้”

ผมกล่าวว่า “คุณครับ คุณควรคืนดีเดี๋ยวนี้เลย คุณอาจตายก่อนถึงพรุ่งนี้ก็ได้นะ”

เธอลุกขึ้นและจากไป

คืนนั้นเมื่อผมกล่าวคำเชิญชวน ชายและหญิงห้าสิบเจ็ดคนออกมาตรงทางเดินและร้องไห้ เมื่อการ
ฟื้นฟูนัสนั้นสิ้นสุดลง หลายคนได้ถูกกวาดเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าแล้ว

จากหมู่นั้นพวกเขาได้สร้างคริสตจักรแห่งหนึ่งที่เกิดเป็นเงินหลายแสนดอลลาร์ ชุมชนคริสตจักรนั้น
ถูกโหมกระพือ

โอ พระวิญญูณของพระเจ้าทรงหนีไปจากการวิวาทและความบาดหมาง

B. เมื่อมีจิตใจแบบโลก

มันไม่จำเป็นเลยว่าจะต้องทำอะไรสักอย่างที่ไม่เข้ากันแบบน่าเกลียดกับมาตรฐานต่าง ๆ ทางศีลธรรม
และความดีงาม ไม่เลย!

เรือลำหนึ่งจะได้คลื่นได้จนกระทั่งน้ำเข้ามาในเรือ เรือถูกสร้างมาเพื่อลอยเหนือน้ำและไม่ใช้เพื่อให้น้ำ
เข้ามาในเรือ คริสตจักรไม่เป็นไรเลยตราบดีที่มันอยู่ในโลก แต่มันจะเลอะเมื่อโลกเข้ามาในคริสตจักร

ปัญหาอย่างหนึ่งของคริสตจักรวันนี้ก็คือ มันเข้าร่วมกับโลกแล้ว และนั่นแหละเป็นเหตุผลที่ทำให้ไม่โลก
ถึงไม่ยอมเข้าร่วมกับคริสตจักร นี้ได้ลดหย่อนมาตรฐานของคริสตจักรในจักรวาลแล้ว โอ โลกนั้นไม่ได้เรื่องและ
เต็มไปด้วยพวกหลอกลวงวันนี้ คริสตจักรทั้งหลายเต็มไปด้วยคนหน้าซื่อใจคดที่กำลังพยายามต่อรองกับ
พระเจ้า

ใครก็ตามที่ทำงานให้มารร้ายก็จะได้ค่าจ้างของตนจากมารร้าย มันจะให้รักแก่คุณบนโลกและนรก
เมื่อคุณตายไป และคุณเล่นปลายทั้งสองด้านจนตรงกลางพัง! คุณเป็นคนโง่ขนาดไหนกันที่ไปติดตามมารร้าย!
ผมขอบอกคุณว่า ศาสนาได้ทำสิ่งดี ๆ ให้แก่โลกใบเก่านี้นี้มากเกินกว่าที่พวกบ่อนทำลายจะพังมันได้ อย่าลืมเรื่อง
นั้นเด็ดขาด! คนบางคนในบางคริสตจักรเป็นพวกอันตรายที่เลวร้ายกว่านักโทษบางคนในคุกซิงซิงเสียอีก

จงดำเนินชีวิตในแบบที่คุณควรดำเนินเพื่อพระเจ้า แทบไม่มีใครเทศนาเรื่องนรกกันแล้ววันนี้ และนั่น
อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่เราไม่รักเยอะมากจริง ๆ บนโลก ถ้าคุณไม่อยากจะยินเกี่ยวกับนรก ก็อย่ามาเถวนี้เลย
ผมไม่เทศนาเกินเฮนนาหรือฮาเดส ผมเชื่อใน น-ร-ก แบบเซย ๆ ที่ซัดเจน-นรก

มันไม่ใช่ข้อโต้แย้งเพื่อต่อต้านศาสนาเลยที่ว่ามิพวกแกะดำในฝูงแกะ โปรดจดจำไว้ว่ามารร้ายก็เคยอยู่
ในสวรรค์ มันได้รับโอกาสแล้ว แต่มันก็ปล่อยโอกาสนั้นให้หลุดลอยไป ฉะนั้นถ้าคุณใส่ใจกับความผิดพลาดต่าง
ๆ ของตัวเอง คุณก็จะมีเวลาน้อยลงที่จะคอยจ้องจับผิดคนอื่น มันจะทำให้คุณมัวแต่ยุ่งอยู่กับการระวังตัวคุณ
เอง!

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

C. เมื่อมีความรกร้างฝ่ายวิญญูณในท่ามกลางผู้คนมากมาย

คุณจะพบพวกมันในทุกนิกาย-เพรสไบทีเรียน, เอพิสโคปัล, เมธอดิสต์, แบ็ปติส, ลูเธอรัน, ปฏิรูปและ
ทั้งหมด!

โอ เราต้องการความแตกตื่นในศาสนา! โลกไม่ต้องการการปฏิรูป มันต้องการการเปลี่ยนแปลงโดย
พระโลหิตของพระเยซูคริสต์! น้อยคนจริง ๆ กำลังรับความรอด

ทุกคริสตจักรมีเขตเลือกตั้งของมัน บางคนไปคริสตจักร-คุณไปเมธอดิสต์ คุณไปปฏิรูป คุณไปลูเธอรัน

คุณไปเอพิสโคปัล คุณไปเพรสไบทีเรียน-ทำไมกัน? โอ ภรรยาคุณไปที่นั่น คุณแม่ของคุณเป็นสมาชิกที่นั่น ลูก ๆ
คุณไปเรียนรวีที่นั่น คุณมีทรัพย์สินของคุณและศาสนาของคุณในชื่อภรรยาของคุณ!

ทุกคริสตจักรมีเขตการเลือกตั้งของมัน ไม่ว่าคุณจะไปที่ไหน คุณก็ไปที่นั่น ถ้าคุณรู้สึกสบายใจภายใต้
รูปการณเหล่านี้ ก็ไม่เป็นไร

ลองดูชั้นเรียนรวีสิ ผู้ที่เข้าเรียนในชั้นเรียนรวีน้อยคนจริง ๆ กำลังรับความรอดและถูกนำเข้ามาในค
ริสต์จักร! น้อยคนจริง ๆ กำลังรับความรอด! ชายส่วนใหญ่ประทับใจกับอิทธิพลของคริสตจักรในบางคราว แต่
พวกเขาได้รับอนุญาตให้หลงเงินไปได้-ไม่มีการนมัสการประจำครอบครัวในบ้านของพวกเขา!

โอ เรากำลังปล่อยให้ลูก ๆ ของเราเติบโตไปเหมือนลูกลาป่าวันนี้ เมื่อไม่มีการนมัสการประจำ
ครอบครัวก็ไม่แปลกที่เด็ก ๆ เหล่านั้นกำลังไปหามารร้าย ไม่แปลกที่ พ่อโตเป็นสาวแล้ว ลูกสาวของพวกเขา
ไปอยู่ตามสถานที่ ๆ มีไฟสีแดง! ไม่แปลกที่อายุของโสเภณีในช่วงสองสามปีหลังในประเทศนี้ลดลงเรื่อย ๆ
อาชญากรรมส่วนใหญ่ของเราเป็นชายหนุ่มอายุไม่ถึงสิบแปด

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

ขอพระเจ้าทรงยังให้เกิดความสำเร็จที่มาพร้อมกับการเทศนาพระวจนะ ถ้านักเทศน์ยืนขึ้นเพื่อพูด
ความจริง พวกคนหลงที่ทิ้งพระเจ้าไปแล้วก็จะคัดค้าน เชื่อผมสิ บ๊ิด คุณไม่มีสิทธิ์บริหารคริสตจักรเพราะว่าคุณ
มีเงินมากกว่าชายหนุ่มคนนั้นที่นั่งอยู่ตรงโน้นที่ไม่มีเงินเลย คุณอาจสั่งการนักเทศน์บางคนได้เพราะว่าคุณมีเงิน
นิดหน่อย แต่คุณกำลังมองนักเทศน์คนหนึ่งที่คุณสั่งไม่ได้ว่าจะต้องเทศนาอย่างไร ผมรู้ว่าผมกำลังเทศนาเพื่อ
พระเจ้า และกำลังเทศนาสิ่งที่พระองค์ทรงอยากให้เราเทศนาแก่ผู้คน มีความแตกต่างมหาศาลระหว่างการ
เทศนาเพื่อพระเจ้ากับการเทศนาให้พระเจ้าฟัง

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

D. เมื่อเหล่าคนบาปไม่ระวังตัว

มักมากในกาม รับลิบบน

เพื่อน ๆ ของผมเอ๋ย หากไม่มีการตื่นรู้ทางศาสนาแบบโดยรวมในประเทศนี้ มันก็หมายถึงการแตก
สลายของครอบครัว คริสตจักร รัฐ ผมไม่ได้คิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลยด้วย คุณต้องตัดสินใจโดยประวัติศาสตร์ที่
ผ่านมา และอเมริกาก็รับรองมันได้

ผมไม่รู้ว่าทำไมมันต้องเป็นแบบนี้ ผมไม่รู้ว่าทำไมผู้คนต้องเจ็บป่วย ผมไม่รู้ว่าทำไมพระเจ้าถึงอยากให้
เราปลูกเมล็ดในเดือนมีนาคมหรือเมษายน ผมไม่รู้ว่าทำไมพระเจ้าถึงต้องให้มีการถวายเครื่องบูชาด้วยเลือดเพื่อ
ช่วยโลกให้รอด ประวัติศาสตร์ของโลกเปิดเผยว่าคุณสามารถพบสภาวะที่ตกต่ำที่สุดของศีลธรรมในตัวผู้คนและ
ชุมชนและประชาชาติเมื่อความเจริญขึ้นถึงขีดสุด มาตรฐานอันสูงที่สุดของศีลธรรมเดินจับมือกันไปกับช่วงเวลา
ต่าง ๆ แห่งความทุกข์ระทมครั้งใหญ่หรือสงครามหรืออะไรสักอย่างที่ได้เขย่นตีประชาชาตินั้น ๆ

พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะเริ่มต้นความทุกข์ยากนั้น คุณจะหลบเลี่ยงพระเจ้าไปตลอดชีวิตของคุณไม่
ได้หรอก! คุณไม่มีทางถือไฟเหนือกว่าพระเจ้าไปตลอดชีวิตของคุณได้หรอก!

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

เมื่ออยู่บนโลกนี้คุณต่อต้านการฟื้นฟู คุณก็จะพบพวกนักพนันทุกคน ผู้ผลิตเหล้าทุกคนของรัฐ คุณนายทุกคนแห่งโคมแดง คุณจะพบมือปืนทุกคน คนไม่มีอะไรดี คนจรจัดที่ทิ้งพระเจ้า คนชั้นต่ำ พวกเหลือขอของสังคมที่หากินและซนตัวเองให้อ้วนพีและตะกละตะกลามอยู่บนความดีงาม ความเป็นชาย ความเป็นหญิงของผู้อื่น พวกเขาจะยกตัวขึ้นต่อต้านการฟื้นฟู จงคิดดูให้ดีๆว่าคุณอยากไปต่อแถวกับพวกคนสกปรกแบบนั้นไหม

III. ทำไมการฟื้นฟูถึงล่าช้า?

คราวนี้ ทำไมเราถึงไม่มีการฟื้นฟูซะที? จงฟังให้ดี!

A. เพราะคุณไม่มีความเชื่อในการฟื้นฟูนะสิ

คุณคิดว่าคุณพอเอาตัวรอดได้โดยไม่ต้องพึ่งวิธีของพระเจ้าในการทำสิ่งต่าง ๆ

โอ แต่รอดเดี๋ยวก่อน! พระเจ้าไม่ยอมให้คริสตจักรหรือเหล่านักเทศน์หรือชุมชนหมดความเชื่อมั่นในรูปแบบนี้ของการรับใช้หรอก

คนบางคนที่ไม่หวาดกลัวแหลม พร้อมกับเนคไทสีขาวของตนและกางเกงขายาวที่ติดกระดุมเม็ดกลมของตนกล่าวไว้ว่าวันเหล่านั้นแห่งการฟื้นฟูจบสิ้นไปแล้ว โอ จงอวยพรพวกเขาเถิด!

วันหนึ่งพระเจ้าทรงหยุดสร้างจักรวาล ทรงล่อยลงมา ทรงชะงักมาเหนือราวกันแห่งสง่าราศี ทรงส่งเสียงร้องเรียกลงไปในเมืองถ่านหินและตรัสว่า “เฮ้ โรเบิร์ตส์ มานี่สิ”

คนงานเหมืองถ่านหินชาวเวลช์คนนั้น ซึ่งสวมหมวกเก็บอยู่ พร้อมกับใบหน้าเปื้อนผงถ่านหินและฝุ่นที่ถูกเผาไหม้ พร้อมกับตะเกียงที่ลุกไหม้ของเขา คลานขึ้นออกมาจากใจกลางแผ่นดินโลก และกล่าวว่า “ใครเรียกผม? พระองค์ต้องการอะไรหรือ พระองค์เจ้าข้า?”

“เราไม่มีนักเทศน์หรืออาจารย์มหาลัยสักคนในทั่วทั้งเวลส์ที่เราจะฝากงานนี้ไว้กับเขาได้ เราจึงอยากให้เราเริ่มต้นการตื่นรู้ทางศาสนา”

พระเจ้า ผ่านทางคนงานเหมืองถ่านหินที่หยาบกระด้างและไม่รู้หนังสือคนนั้น ได้ทรงเริ่มต้นการตื่นรู้ทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคราวหนึ่งที่เคยมีบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของโลกตั้งแต่เปโตรได้เทศนาที่เพ็นเทคอสต์

พระเจ้าทรงหยิบการฟื้นฟูของชาวเวลช์นั้นขึ้นมา ทรงปามันเข้าไปใส่หน้าของพวกนักวิจารณ์และตรัสว่า “เอาไปเลย เจ้าคนเย้ยหยัน!”

นั่นเป็นตอนที่พวกเขากำลังกล่าวว่าวันเหล่านั้นแห่งการฟื้นฟูจบสิ้นไปแล้ว

พระเจ้าทรงยื่นศีรษะของพระองค์เข้าไปที่ประตูของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งและทรงเรียกหาผู้ไม่เชื่อคนนั้น อาจารย์ผู้ไม่เชื่อพระเจ้า อาร์. เอ. ทอร์เรย์ และทรงส่งเขาออกไป ผมขอนั่งอยู่ที่เท้าของ อาร์. เอ. ทอร์เรย์ และฟังเขาอธิบายพระคัมภีร์มากกว่าฟังผู้ใดที่ผมรู้จักในอเมริกา พระเจ้าทรงส่งเขาไปเทศนาทั่วโลก พระเจ้าทรงหยิบการฟื้นฟูของทอร์เรย์-อเล็กซานเดอร์ขึ้นมา ทรงเขี่ยมันเข้าไปใส่หน้าพวกนักวิจารณ์และตรัสว่า “เอาไปเลย เจ้าคนเย้ยหยัน!”

นั่นเป็นตอนที่พวกเขากำลังกล่าวว่าวันเหล่านั้นแห่งการฟื้นฟูจบสิ้นไปแล้ว

พระเจ้าทรงเรียกหาเพื่อนของผม ดร. เจ. วิลเบอร์ แซพแมน และส่งเขาไปเทศนาทั่วแผ่นดิน ข้ามน้ำ

ข้ามทะเล และไปที่จีน ญี่ปุ่น และคาบสมุทรหลาย ชายกษัตริย์ที่โกลาหลของพระเยซูคริสต์จนกระทั่ง
หลายพันคนร้องให้เข้ามาในอาณาจักรของพระเจ้า พระเจ้าตรัสว่า “โอ เอานี้ไปเลย เจ้าคนเยาะเย้ย!”

คุณพูดว่า “วันเหล่านั้นแห่งการฟื้นฟูจบสิ้นลงแล้ว” เมื่อคุณมาถึงจุดที่คุณเชื่อเรื่องการฟื้นฟู เมื่อนั้น
คุณก็มีการฟื้นฟูได้

B. เพราะว่ามีเทศน์เลิกห่วยแล้ว

ไม่มีใครเคยได้ยินผมพูดจาให้ร้ายสถาบันผู้รับใช้แห่งใด และพวกเขาจะไม่มีวันได้ยินด้วย ผมเทศนา
กล่าวโทษแต่เฉพาะคนที่ไม่มีเทศนาความจริง ผมเทศนาความจริงด้วยพลังทั้งหมดที่มี

ไม่มีใครเคยได้ยินผมเหยียดหยันผู้รับใช้คนใด ไม่มีใครเคยได้ยินผมโต้แย้งกับผู้ใดที่เห็นต่างจากผมในทาง
ศาสนาหรือในทางอื่นใด ผมไม่มีเวลาหยุดแหวะเพื่อทะเลาะกับเจ้าหมาน้อยสี่เหลี่ยมทุกตัวที่เห่าริมทางหลวง
หรือ

กระนั้นต้นเหตุที่ไม่มีการฟื้นฟูต้องถูกโยนไปที่ประตูบ้านของเหล่านักเทศน์ของประเทศนี้ ถ้าคุณจะ
หยุดโต้แย้งเรื่องทางศาสนาศาสตร์และออกไปเทศนาความจริงของพระเจ้า คุณก็จะเห็นการตื่นรู้ทางศาสนาครั้ง
ใหญ่ที่สุดที่โลกเคยมองดู

ถ้าผู้คนหมดกะจิตกะใจที่จะห่วยแล้ว มันก็เป็นเพราะว่าพวกคุณนักเทศน์หมดกะจิตกะใจไปแล้ว นั่น
มันแน่นอนอยู่แล้ว!

ผมจะไม่ยอมให้ใครหน้าไหนบนโลกแซงหน้าผมในการคารวะต่อวัฒนธรรม ความยิ่งใหญ่ทางปัญญา
และความโดดเด่นทางสังคม แต่คนที่ยืนอยู่บนธรรมาสันต์ต้องมีความคิดและพระวิญญูญาณของพระเจ้าและของ
พระคริสต์ เขาต้องพูดด้วยใจที่รักจิตวิญญูญาณ

ผมรักคริสตจักรด้วยเลือดทุกหยด ทุกเม็ดเลือด ทุกเซลล์ ทุกโมเลกุล หลอดเลือดดำ หลอดเลือดแดง
เส้นผมและหนังกำพวดในและบนร่างกายของผม คริสตจักรเป็นสถาบันที่ดีที่สุดบนพื้นพิภพของพระเจ้า แต่ผม
รู้จักจุดอ่อนของคริสตจักร

คุณคิดว่าผมเป็นคนแบบไหนกันหากผมตอบรับคำเชิญของเหล่าผู้รับใช้แห่งคริสตจักรทั้งหลาย จาก
นั้นก็ยื่นขึ้นและให้ร้ายคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และงานรับใช้ในฐานะสถาบันหนึ่ง? ไม่ใช่ผมเป็น
แน่! ไม่เลยด้วยสิ้นสุดกำลังที่พระเจ้าประทานให้แก่ผม! ไม่มีวัน! คริสตจักรเป็นพระพรหนึ่ง

แต่ผมจะบอกคุณเรื่องนี้: คุณไม่มีการฟื้นฟูเพราะว่าคริสตจักรของพระเจ้าไม่แยแสการฟื้นฟู คุณไม่
มีการฟื้นฟูเพราะว่าคริสตจักรเย็นชาและเน้นรูปแบบ คุณลวกหมูในน้ำใส่น้ำแข็งไม่ได้หรือ

พวกคุณที่เป็นศิษยาภิบาลไม่มีการฟื้นฟูเพราะว่าพวกคุณตั้งตระหง่าน แข็งทื่อ เย็นขมและเย็นซีด
พอ ๆ กับหินบักหลุมศพ พวกคุณไม่มีการฟื้นฟูเพราะว่าพวกคุณเป็นเหมือนโลก

สเปอร์เจียนเคยเทศนาคำเทศนาหนึ่งชื่อว่า “วิสุทธิชนอาจช่วยมารร้ายได้อย่างไร” วิธีหนึ่งก็คือ การ
ยับยั้งความอูตสาหะที่กำลังถูกนำเสนอเพื่อเอาชนะมารร้าย

มารร้ายเกลียดการฟื้นฟู แต่มันมั่นคงแน่นอนอยู่กับทำที่ที่นักเทศน์และสมาชิกคริสตจักรบางคนมีต่อ
การฟื้นฟู นั่นคือ การพยายามทำให้คนเหล่านั้นมีมืออ่อนผู้ซึ่งกำลังพยายามที่จะแซงหน้ามารร้าย การดับ

ความรื้อร่นของคนเหล่านั้นที่ต่อสู้อาร้าย การขัดขวางคนอื่น ๆ ไม่ให้ร่วมแรงร่วมใจกันและมีอิทธิพล

ถ้าผมรู้ว่าผีปีศาจทุกคนบนโลกอยู่ที่นี้และกำลังนั่งมองผมอยู่ พร้อมกับลมหายใจที่ร้อนผ่าว แห้งเหี่ยว และลูกใหม่ของพวกมัน ซึ่งนำโดยเหล่าทูตแห่งนรก ผมก็จะยิงความจริงของพระเจ้าใส่พวกมันต่อไปด้วยสิ้นสุดกำลังที่ผมมี

ผมขอกกล่าวซ้ำ: วิธีที่ได้ผลที่สุด ในความคิดเห็นของผม ที่คุณจะใช้ได้เพื่อแสดงให้ผู้คนเห็นถึงความไม่รู้ สึกรู้สาของคุณเลยในฐานะพลเมืองคนหนึ่งและความไม่แยแสสักนิดของคุณต่อความตึงมากก็คือ การขัดขวาง งานที่ยิ่งใหญ่และความพยายามที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ซึ่งมีจุดประสงค์เดียวในการสร้างชายและหญิงทั้งหลายให้เป็น อย่างที่พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงอยากให้พวกเขาเป็น

ถ้ามันไม่ใช่เพื่อจุดประสงค์นี้ คุณก็ไม่มีทางชวนผมให้มาได้ คุณไม่มีเงินมากพอในห้องนรกของ ธนาการหรือในคลังรัฐบาลเพื่อจะจ้างผมให้มาและทำงานเพื่อเหตุผลนั้น ถ้าผมไม่เชื่อว่าผู้คนหลงหายและกำลัง มุ่งหน้าไปสู่่นรก

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

C. เพราะว่าพวกคริสเตียนสนใจสิ่งอื่น ๆ

มากกว่าการฟื้นฟู

เหตุผลหนึ่งที่มันยากจริง ๆ ที่จะให้งานของพระเจ้ารอดหน้าไปก็คือว่า มีผู้คนมากมายจริง ๆ ในคริสตจักรที่สนใจเกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ มากกว่าการฟื้นฟู-สนใจเกี่ยวกับการเมืองมากกว่า สนใจเกี่ยวกับธุรกิจมากกว่า สนใจเกี่ยวกับสังคมมากกว่า

พวกคุณบางคนที่เป็นผู้หญิงชะเง้อชะเง้อเพื่อจะให้ชื่อตัวเองอยู่ในรายชื่อที่ได้รับเชิญของสมาคมสตรี บางแห่งเพื่อจะมีโอกาสได้ไปเหยียบพื้นมาฮอกานีของสมาคมและดื่มเหล้าและแชมเปญของมัน จากนั้นก็โซซัดโซเซกลับบ้าน คุณทำงานหนักในเรื่องนั้นมากกว่าทำให้พระเยซูคริสต์พอพระทัย นั่นเป็นอุดมคติเกี่ยวกับชีวิตของคุณและวิธีใช้ชีวิตในโลก

ผมจะบอกคุณว่า แทบไม่มีเมืองใดเลยบนโลกที่ไม่ต้องถูกพาลงไปที่โรงอาบน้ำของพระเจ้าและเอาสายยางฉีดใส่มันเพื่อความชอบธรรมและความจริงในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า

นักเทศน์คนหนึ่งมาหาผมในรัฐโอไอโอว่าและกล่าวว่า “คุณซันเดย์ สิ่งที่เราต้องการคือ การฟื้นฟูด้านจริยธรรม”

ผมกล่าวว่า “สิมันไปซะ! คุณจะอดตายเลยก็ได้เกี่ยวกับเรื่องจริยธรรมนี้ สิ่งที่เราต้องการคือ การฟื้นฟูที่จะทำให้เรามีครอบครัวที่ดีขึ้นต่างหาก”

โอ มีแนวโน้มใหญ่โตจริง ๆ วันนี้จะทำลายการนมัสการในครอบครัว ผู้เป็นพ่อลืมไปว่าตนเป็นบุโรหิต ผู้เป็นแม่ลืมไปว่าเธอเป็นตัวแทนคริสตจักร พวกเขาฝากลูก ๆ ของตนไว้กับผู้ปกครองหรือแม่เฒ่าหรือพี่เลี้ยงผู้ซึ่งสนใจแต่การนั่งอยู่กับลูก ๆ ของพวกเขาเพราะว่ามันหมายถึงเงินหลายดอลลาร์

การฟื้นฟูนี้เป็นกระแสเดียวจากทะเลเก่าที่เคยกวาดท่วมโลกมาแล้วตั้งแต่พื้นเทคอสต์

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

เราต้องการการฟื้นฟูที่จะให้เราเป็นผู้ชายจำนวนมากขึ้นสำหรับงานรับใช้ เรากำลังเผชิญหน้ากับวิกฤติ
หนึ่งในงานรับใช้วันนี้ มีคนกำลังทิ้งงานรับใช้ไปมากกว่าแต่ก่อน ผมพยายามที่จะเทศนาในภาษาอันหยาบ
กระด้าง ไม่รู้หนังสือ ใช้ศัพท์เฉพาะแบบรวีว ๆ มาตลอดยี่สิบปีไปทั่วแผ่นดินนี้ ตั้งแต่ผมถอดรองเท้าผู้เล่น
เบสบอลอาชีพให้กับ Chicago White Stockings ตลอดยี่สิบปีผมไปมาทั่วแผ่นดินนี้ ยกชูพระกายที่ไขกพระ
โลหิตของพระเยซูคริสต์ในฐานะเครื่องบูชาไถ่โทษบาปของพระเจ้า และทำเต็มทีเพื่อช่วยให้ผู้คนมาถึงพระเยซู

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่ในท่ามกลางปีทั้งหลาย...ใน
ความกริ้ว ขอทรงระลึกถึงความเมตตา”- ฮบก. 3:2

เรย์มอนด์ ตับบลิว บาร์เบอร์

1932-

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

ดร. เรย์มอนด์ บาร์เบอร์เคยเป็นศิษยาภิบาลของ Worth Baptist Church เมืองฟอร์ทเวิร์ธ รัฐเท็กซัส นานสามสิบห้าปี ภายใต้การนำของเขามีผู้เข้าประชุมชั้นเรียนกว่า 800 คน และคริสตจักรได้เห็นผู้กลับใจ เชื่อและการตัดสินใจที่จะรับใช้จำนวนมากมาย ดร. บาร์เบอร์ได้เกษียณในฐานศิษยาภิบาลในปี 1997 โดยเข้าสู่งานด้านการประกาศข่าวประเสริฐและงานด้านการตีพิมพ์งานเขียนต่าง ๆ ของเขามากขึ้น

เขาเป็นประธานของ Independent Baptist Fellowship International และนักเทศน์ที่โดดเด่น แห่งข่าวประเสริฐ คำเทศนาของเขายังฝังติดอยู่ในความคิดและจิตใจของทุกคนได้ยินเขาในงานประชุมใหญ่ และการประชุมพิเศษทั้งหลาย

ดร. บาร์เบอร์เป็นสมาชิกคนหนึ่งของ Board of Directors ของ Sword of the Lord Foundation และเขาเป็นคนของพระเจ้าที่ได้รับการนับถืออย่างมาก

ดร. บาร์เบอร์ได้ตีพิมพ์หนังสือดี ๆ หลายเล่ม ซึ่งรวมถึง *What the Bible Teaches, A Dozen Diamonds From Daniel, Family Portraits* และ *Ten Commandments for Teenagers*

II.

สิ่งที่เราต้องการที่สุดคือการฟื้นฟู

อะไร, ทำไม, และเมื่อไร

เรย์มอนด์ บาร์เบอร์

(เทศนาที่ National Sword of the Lord Conference on Revival and Soul Winning,
Highland Park Baptist Church, เมืองเซพททานูกา, รัฐเทนเนสซี, 23 กรกฎาคม 1986)

“พระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ทรงสถิตอยู่เป็นนิรันดร์ พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ ทำไม
พระองค์ทรงลืมพวกข้าพระองค์เสียเป็นนิรันดร์ และทรงทอดทิ้งพวกข้าพระองค์เสียเป็นเวลานานขนาดนี้ ขอ
พระองค์ทรงหันพวกข้าพระองค์มาสู่พระองค์เถิด โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ และพวกข้าพระองค์จะถูกหันมา ขอ
ทรงฟื้นฟูวันทั้งหลายของพวกข้าพระองค์ให้เหมือนสมัยวันวาน” - พคค. 5:19-21

คุณเคยได้ยินชายคนแล้วคนเล่าพูดถึงวันเหล่านั้นแห่งสมัยอดีต งานรับใช้เหล่านั้นของผู้คนที่ยิ่งใหญ่
อย่าง ดร. จอห์น ไรซ์, ดร. บ็อบ โจนส์ ซีเนียร์, ดร. บี. อาร์. ลาคิน, ดร. เจ. แฟรงค์ นอร์ริส

ผมเคยได้ยินชายเหล่านี้พูดถึงปีเหล่านั้นและสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว โอ เราต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้านำการ
ฟื้นฟูนั้นที่พวกเขาเคยมีในกาลอดีตมาให้แก่เราบ้าง สิ่งที่เราต้องการอย่างมากตอนนี้คือการฟื้นฟู

แน่นอนว่าคุณคุ้นเคยกับภูมิหลังของหนังสือเพลงคร่ำครวญ แต่ขอให้ผมทบทวนความจำคุณหน่อย
เพลงคร่ำครวญมีชื่อเรียกทางกวีหลายชื่อ มันมีชื่อว่า “บทกวีแห่งความสงสาร” “เสียงประสานแห่งความ
เศร้า” “บทเพลงแห่งความเสียใจ” “เพลงไว้อาลัยงานศพ” มันยังถูกเรียกว่า “กำแพงร้องไห้แห่งพระคัมภีร์”
เช่นกัน

เขียนโดยเยเรมีย์ในปี 586 ก่อน ค.ศ. ผู้พยากรณ์ท่านนี้แสดงภาพปฏิกริยาของคนที่มีการล่มสลาย
ของกรุงเยรูซาเล็มและจุดจบของราชวงศ์กษัตริย์แห่งแคว้นยูเดีย เป็นเวลา 18 เดือน-ตั้งแต่เดือนธันวาคมในปี
588 ก่อน ค.ศ. จนถึงกรกฎาคมในปี 586 ก่อน ค.ศ.-กองทัพเหล่านั้นแห่งบาบิโลนภายใต้เนบูคัดเนสซาร์ได้ปิด
ล้อมและยึดกรุงเยรูซาเล็มไว้ น้ำและเสบียงอาหารถูกตัดขาด ความอดอยากรุนแรงมากเสียจนประชาชนต้อง
หันมากินเนื้อกันเอง ผู้เป็นแม่ต้มลูกทารกของตนและกินเนื้อลูกจริง ๆ

แต่ที่รุนแรงมากยิ่งขึ้นกว่าความอดอยากฝ่ายร่างกายคือ ความอดอยากฝ่ายวิญญาณที่รุมเร้านครบรูสุทธิ
นั้น แทบไม่พบคนชอบธรรมเลยสักคนภายในกำแพงนครนั้น

กรุงเยรูซาเล็มของเราตอนนี้ก็ถูกล้อมโดยศัตรูนั้นเช่นกัน เราตกอยู่ในสภาวะเฉยเมยฝ่ายวิญญาณ เรา
กำลังทนทุกข์จากการขาดอาหารฝ่ายวิญญาณอย่างรุนแรง เราตกอยู่ในความมึนงงฝ่ายวิญญาณ เรากำลังจมอยู่
ในโคม่าแห่งความซึมเศร้า ความหดหู่ และความสิ้นหวัง

เมฆมืดแห่งการพิพากษาลอยอยู่เหนือเส้นขอบฟ้าสำหรับอเมริกา ความเฉื่อยชา ความเกียจคร้านและ
ความเป็นแต่อาวุ่น ๆ ส่งผลของพวกมันแล้ว แทบไม่ต้องกล่าวเลยว่า เรามีหนทางเยียวมากมายที่หีบยื่นให้แก่

เราสำหรับสภาวะลำบากและโรคภัยของเรา-จบประมาณที่มากขึ้น แผนการที่ทรงพลังมากขึ้น การโปรโมทในแง่ดี กลเม็ด กลไก ของแจกทั้งหลาย-พวกคุณเห็นพ้องตรงกันอย่างแน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้ใช้ไม่ได้ผล กระนั้นเราก็ค้นหาต่อไปพร้อมกับความไม่ได้เรื่องแบบเดิม ความเชื่อแบบเดิม และความเหมือนแบบเดิมเพื่อหาคำตอบให้กับสภาวะยุ่งยากของเรา

เราได้ยินจากพวกนักจิตวิทยา (คุณรู้จักความแตกต่างระหว่างผู้ป่วยโรคจิต ผู้ป่วยโรคประสาท และจิตแพทย์ไหม? ผู้ป่วยโรคประสาทสร้างปราสาทในอากาศ ผู้ป่วยโรคจิตอาศัยอยู่ในปราสาทเหล่านั้น จิตแพทย์เก็บค่าเช่า!)

นักจิตวิทยาและจิตแพทย์บอกเราว่าถ้าเราจะแค่ปลุกจิตตัวเองให้เชื่อว่าเราเป็นคนดี เราก็จะเป็นคนดี แต่พระคัมภีร์บอกเราว่า

“ไม่มีคนที่ชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า พวกเขาทุกคนหลงทางไปหมด พวกเขากลายเป็นคนไร้ค่าด้วยกันทั้งสิ้น ไม่มีคนที่ทำดีสักคนเดียว ไม่มีเลย” -รม. 3:10-12

“ความชอบธรรมทั้งสิ้นของเราเป็นเหมือนผ้าขี้ริ้วสกปรก” ในสายพระเนตรของพระองค์

พวกนักเศรษฐศาสตร์บอกเราให้จัดงบประมาณให้สมดุลและใช้จ่ายเงินของเราเพื่อออกจากความยุ่งยากนั้น แต่พระคัมภีร์กล่าวว่า:

“...เพราะพวกท่านทราบ ว่า พวกท่านมิได้ถูกไถ่ไว้ด้วยสิ่งทั้งหลายที่เสื่อมสลายได้ เช่นเงินและทองคำ จากการประพุดอันหาสาระไม่ได้ของพวกท่าน ซึ่งได้รับเป็นประเพณีจากบรรพบุรุษของพวกท่าน แต่ด้วยพระโลหิตอันล้ำค่าของพระคริสต์ ดุจเลือดของลูกแกะที่ปราศจากตำหนิและปราศจากจุดต่างพร้อย” - 1 ปต. 1:18,19

พวกนักการเมืองก็พูดเช่นกัน พวกเขาพูดกับเราในใจความสำคัญว่า “จงลงคะแนนให้พวกเรา ให้เราเข้ารับตำแหน่ง และเราจะให้คุณเป็นคนขับ” แต่พระคัมภีร์กล่าวว่า:

“เพราะการเลื่อนยศมิได้มาจากทิศตะวันออก หรือจากทิศตะวันตก หรือจากทิศใต้ แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษา พระองค์ทรงทำให้คนหนึ่งต่ำลง และทรงตั้งอีกคนหนึ่งไว้” - สดต. 75:6,7

พวกนักการศึกษาบอกเราว่าพวกเขาสามารถให้การศึกษารเราไปถึงพระเจ้าได้ แต่พระคัมภีร์กล่าวว่า “พวกที่เดินทาง ถึงแม้ว่าเป็นบรรดาคนโง่ จะไม่หลงในทางนั้น” (อสย. 35:8)

พวกนักปรัชญาบอกเราให้ปฏิบัติตามคำสอนเหล่านั้นของบรรดาผู้เฉลียวฉลาดแห่งกาลอดีต แต่พระคัมภีร์บอกเราว่า

“จงให้ความคิดนี้มีอยู่ในพวกท่าน เหมือนอย่างที่ได้มีอยู่ในพระเยซูคริสต์เช่นกัน พระองค์ผู้ทรงอยู่ในสภาพของพระเจ้า มิได้ทรงคิดว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นการแย่งชิงเอาไปเสีย แต่ได้ทรงกระทำพระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใด ๆ และได้ทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่ง และได้ทรงถือกำเนิดในลักษณะของมนุษย์ และเมื่อทรงปรากฏในสภาพของมนุษย์คนหนึ่งแล้ว พระองค์ได้ทรงถ่อมพระองค์ลง และยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาแห่งกางเขนนั้น เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูงด้วย และได้ประทานพระนามหนึ่งแก่พระองค์ซึ่งอยู่เหนือทุกนาม เพื่อเมื่อออกพระนามของพระเยซู ‘หัวเข้าทุกหัว

เขาจะต้องคุกกราบลง' ของบรรดาสิ่งในสวรรค์ และบรรดาสิ่งในแผ่นดินโลก และบรรดาสิ่งใต้พื้นแผ่นดินโลก และเพื่อ 'ลึนทุกถิ่นจะกล่าวยอมรับ' ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเป็นการถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าพระบิดา”- ฟป. 2:5-11

พวกนักสิ่งแวดล้อมพูดกับเราและกล่าวว่า “ถ้าเราแค่สามารถสร้างสิ่งแวดล้อมอันเหมาะสมได้ เราก็สามารถก่อตั้งแดนสุขารมณ์บนโลกได้” เอาละ อาดัมและเอวาเป่าข้อโต้แย้งนั้นออกไปนอกหน้าต่างแล้วเมื่อ 6,000 ปีก่อน!

พวกนักศาสนาบอกเราให้ทำความดีและเราก็จะอยู่ในสถานะอันดีกับพระเจ้า แต่พระคัมภีร์บอกเราว่า “มิใช่โดยบรรดาการงานแห่งความชอบธรรมซึ่งพวกเราได้กระทำ แต่ตามพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงช่วยพวกเราให้รอด” (ทิตัส 3:5)

เมื่อไรหนอเราถึงจะเรียนรู้ว่าคำสอนเหล่านั้นของพระเจ้ามีอำนาจมากกว่าประเพณีทั้งหลายของมนุษย์? เราลองยกแค้นสรพโรคเหล่านี้มาหมดแล้วสำหรับความเจ็บป่วยของเรา แต่เรากลับป่วยหนักกว่าเดิม เราไม่ต้องไต่ยีนจากพวกจิตแพทย์หรือพวกนักเศรษฐศาสตร์หรือพวกนักการเมืองหรือพวกนักการศึกษาหรือพวกนักปรัชญาหรือพวกนักสิ่งแวดล้อมหรือพวกนักศาสนาเลย เราต้องไต่ยีนจากพระเจ้า! เราต้องเลยมานั้นเข้าไป เราต้องยึดเชิงนอนของแท่นบูชานั้นไว้ เราต้องก้มกราบลงต่อหน้าความเจิดจรัสอันน่าสะพรึงแห่งสง่าราศีเซคินาห์จนกว่าความมั่งคั่งของพระเยซูจะปรากฏในตัวเรา

เราไปโรงศาล ไปรัฐสภา ไปทำเนียบขาวมาแล้ว แต่เราต้องไปที่โรงไฟฟ้านั้น ไม่มีการขาดแคลนพลังงานในสวรรค์ ไม่มีวิกฤติพลังงานบนนั้นเลย

ผมอ่านในอิสยาห์ 59:1,2:

“ดูเถิด พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ไม่หดสั้นลง ที่พระหัตถ์นั้นไม่สามารถช่วยให้รอดได้ และพระกรรมของพระองค์ก็ไม่ถึง ที่พระกรรมนั้นไม่สามารถไต่ยีน แต่บรรดาความชั่วช้าของเจ้าทั้งหลายได้ตัดขาดระหว่างพวกเจ้ากับพระเจ้าของพวกเจ้า และบาปทั้งหลายของพวกเจ้าได้บังพระพักตร์พระองค์เสียจากพวกเจ้า พระองค์จึงจะไม่ทรงฟัง”

โรงไฟฟ้านั้นอยู่ที่นั่นเสมอ ฉะนั้นจงกดปุ่มที่ติดป้ายว่า “การอธิษฐาน”

บ่อย่ำงุ่นเหล่านั้นแห่งสวรรค์เต็มปริ่มและล้นออกแล้ว ขวดเต็มไปด้วยน้ำมัน และถังเต็มไปด้วยแป้ง

I. การฟื้นฟูคืออะไร?

มีความคิดเห็นอันหลากหลายเกี่ยวกับการฟื้นฟู ข้อพระคัมภีร์ของผมนั้นกล่าวว่า “ขอพระองค์ทรงโปรดให้เราหันมาหาพระองค์” “ขอทรงฟื้นฟูเราอีก” “ขอทรงฟื้นฟูวันทั้งหลายของเรา” พจนานุกรมเว็บสเตอร์กล่าวว่า *revive* หมายถึง “นำกลับคืนสู่การมีชีวิตของชีวิต”

สิ่งที่แปลกประหลาดน่าเกลียดน่ากลัวที่สุดในโลกคือ คริสตจักรหนึ่งที่เย็นชา ผุพัง แตกสลายและใกล้ตาย คริสตจักรควรที่จะเป็นกลุ่มผู้เชื่อที่มีชีวิตชีวาและกล้าหาญ ไม่ใช่มวลก้อนเนื้อที่ไม่ปรากฏแก่ตา ไม่มีชีวิตให้คำนิยามไม่ได้ มันคือกลุ่มผู้เชื่อในพระคริสต์ที่รับบัพติศมาแล้วที่มาร่วมประชุมกันในท้องถิ่นหนึ่ง

คริสตจักรของพระเยซูคริสต์ต้องเดินหน้าไป คริสตจักรมากมายจริง ๆ มีก้อนน้ำแข็งห้อยลงมาจาก

เทศานเพราะว่าพวกเขามีหิมะขั้วโลกอยู่บนธรรมมาสน์ ผู้คนไม่เยาะหรือกชอบคริสตจักรใดที่เย็นเจี๊ยบพอ ๆ กับ น้ำแข็งซึ่งมีนักเทศน์ที่แห้งพอ ๆ กับฝุ่น

ผมขอกล่าวดังนี่ก่อนผมไปต่อ พระเยซูตรัสว่า “บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเรา” พระองค์มิได้ ตรัสว่า “เจ้าจะสร้างคริสตจักรของเจ้า” พระองค์ตรัสว่า “เราจะสร้างคริสตจักรของเรา” นักเทศน์ทั้งหลาย เอ๋ย เมื่อไรหนอเราถึงจะหยุดใช้ผู้คนเพื่อสร้างคริสตจักรและเริ่มใช้คริสตจักรเพื่อสร้างผู้คน?

การฟื้นฟูเป็นการเกิดใหม่ การฟื้นฟูคือการตื่นรู้ใหม่ การฟื้นฟูเป็นการต่ออายุ การฟื้นฟูเป็นการปลุก ใจให้ฟื้น การฟื้นฟูเป็นเรอเนซองส์อย่างหนึ่ง

มารร้ายได้ให้วักซินคริสเตียนมากมายด้วยเข็มแห่งความเฉยเมยแล้ว เราแทบไม่สนเลยว่าผู้คนจะไป นรกไหม ขณะที่เราหลับ โลกกำลังพุ่งหัวทิ่มไปสู่รัตนจักรกาล ขณะที่เราใช้ชีวิตอยู่ในความสบาย ผู้คนล้มตายใน ความมอกสันขวัญหนี ขณะที่เราเดินในความเปลิดเปลิน ผู้คนทุกชั่วระทมในความเจ็บปวด

เราร้องเพลงว่า:

ขอฟื้นฟูใจเราขึ้นใหม่ ขอทรงเติมใจแต่ละดวงด้วยความรักของพระองค์

ขอให้จิตวิญญาณแต่ละดวงร้อนรนด้วยไฟจากเบื้องบน

การฟื้นฟูที่เราต้องการในชั่วโมงนี้มาจากพระเจ้า ดังนั้นการฟื้นฟูคืออะไร? มันคือการต่ออายุ การเกิด ใหม่ เรอเนซองส์

II. เหตุใดเราถึงต้องการการฟื้นฟู?

วัยรุ่นสิบสี่คนจะฆ่าตัวตายในอเมริกาวันนี้-และวันศุกร์และวันเสาร์และวันอาทิตย์และทุกวันของ สัปดาห์ไปตลอดทั้งปี

ในอเมริกา เด็ก ๆ 100,000 คนอายุ 10 และ 11 ปี เมาเหล้าทุกสัปดาห์ เราต้องการการฟื้นฟูเมื่อเรา ไม่แยแสและเฉยเมยเหลือเกินและเมื่อเราไม่ตระหนักว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในโลกของเรา

อเมริกาอยู่ที่ทางแยกแล้ว เราล้มละลายในทางศาสนา ในการศึกษา ในด้านสังคม ศิลธรรม และฝ่าย วิญญาณ เราใกล้จะเป็นประชาชาติที่สติแตกแล้ว เราแทบจะจับไม่เจอซีพจรของการตื่นของหัวใจฝ่ายวิญญาณ ของ “ประชาชาติภายใต้พระเจ้า” ตามที่เราเรียกกันแล้ว เราอ่อนแอและอ่อนแอลงเรื่อย ๆ ผมเชื่อมั่นว่าการ ฟื้นฟูแบบสมัยก่อนที่ถวายเกียรติพระเจ้า ยกชูพระคริสต์ ช่างมารร้าย ลอกหนังบาป ชนะจิตวิญญาณ เทศนา พระคัมภีร์จะช่วยอเมริกาให้รอดพ้น

ขอให้ผมเน้นการเทศนานั้นสักครู่หนึ่ง เปาโลกล่าวว่า:

“ด้วยว่าการประกาศเรื่องกางเขนนั้นสำหรับคนทั้งหลายที่กำลังจะพินาศก็เห็นเป็นเรื่องโง่เขลา แต่ สำหรับพวกเราซึ่งรอดแล้วก็เห็นว่าการประกาศเรื่องกางเขนนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพราะมีเขียนไว้ แล้วว่า ‘เราจะทำลายสติปัญญาของคนมีปัญญา และจะทำให้ความเข้าใจของคนรอบคอบสูญสิ้นไป’ คนมี ปัญญาอยู่ที่ไหน อาลักษณ์อยู่ที่ไหน นักโต้ปัญหาแห่งโลกนี้อยู่ที่ไหน พระเจ้ามิได้ทรงกระทำปัญญาแห่งโลกนี้ ให้โง่เขลาไปแล้วหรือ เพราะว่าหลังจากนั้นในพระสติปัญญาของพระเจ้าโลกโดยอาศัยปัญญาไม่ได้รู้จัก พระเจ้า ก็เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าโดยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อให้รอด

ด้วยว่าพวกยิวเรียกร้องหมายสำคัญ และพวกกรีกเสาะหาสติปัญญา แต่พวกเราประกาศพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั่น สำหรับพวกยิวก็เป็นหินสะดุด และสำหรับพวกกรีกก็เป็นความโง่เขลา แต่สำหรับคนทั้งหลายซึ่งถูกเรียกนั้น ทั้งพวกยิวและพวกกรีก พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้าและพระสติปัญญาของพระเจ้า”- 1 โครินธ์ 1:18-24

เราต้องไม่ลดทอน ตัดทอน หรือเจือจางการเทศนาอีกต่อไปแล้ว การเทศนาถูกลดทอนความสำคัญลงอย่างมากในธรรมาสนาโดยเฉลี่ยจนคุณอาจตัดมันออกไปทั้งหมดและคงไม่มีใครคิดถึงมันเลย และมีหลายสิ่งจริง ๆ ที่น่าเสียใจและตื่นเขินเข้ามาแทนที่การเทศนา

ผมมาเพื่อบอกคุณว่า คุณจะเอาคนอื่นมาแทนที่นักเทศน์ก็ได้ แต่คุณเอาสิ่งอื่นมาแทนที่การเทศนาไม่ได้

เปาโลกล่าวแก่ทิโมธีคนหนุ่มว่า “จงประกาศพระวจนะ” ใครบางคนกล่าวไว้ดีเมื่อนานมาแล้วว่า “เรามีค่าเทศนากรรมจักรจิมเยอะจริง ๆ ใน ‘คริสตจักรกรรมจักรจิม’ ทั้งหลายของเราโดย ‘เหล่านักเทศน์กรรมจักรจิม’ เยอะแยะจริง ๆ จนเราได้ก่อเกิดชั่วอายุหนึ่งของ ‘เหล่าคริสเตียนกรรมจักรจิม’ และเรากำลังจะถูกมารร้ายเขมือบจิมน้ำจิมกันหมดแล้ว”

ความหนักแน่นไปอยู่ไหนกัน? เปาโลกล่าวว่า:

“จงประกาศพระวจนะ จงตั้งใจทำตอนที่สะดวกและไม่สะดวก จงตั้งเตือน ว่ากล่าว และเตือนสติด้วยความอดกลั้นทุกอย่างและหลักคำสอน เพราะจะถึงเวลาที่คนทั้งหลายจะไม่ทนต่อหลักคำสอนอันถูกต้อง แต่ตามตันท่าต่าง ๆ ของพวกเขาเอง พวกเขาจะรวบรวมบรรดาครูไว้สำหรับตนเอง โดยมีหูที่คั้น และพวกเขาจะป้ายหูของตนไปเสียจากความจริง และจะหันไปยังนิทานต่าง ๆ”- 2 ทธ. 4:2-4

เปาโลกล่าวว่า “จงประกาศพระวจนะ” การประกาศพระวจนะคือการประกาศพระคริสต์

“ในเริ่มแรกนั้นพระวาทเททรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาทเททรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทเททรงเป็นพระเจ้า

“พระองค์นั่นเองทรงอยู่ในเริ่มแรกนั้นกับพระเจ้า...

“และพระวาทเทได้รับสภาพเป็นเนื้อหนัง และทรงอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเรา (และพวกเราได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง”- ยอห์น 1:1,2,14

เมื่อเราประกาศพระคริสต์ เราก็ประกาศพระวจนะ เมื่อเราประกาศพระวจนะ เราก็ประกาศพระคริสต์ “พวกสาวกทั้งหลายที่ถูกกระจัดกระจายไปนั้น ก็ไปทุกแห่งหนโดยประกาศพระวจนะนั้น” (กิจการ 8:4)

จะว่าไป พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่า “จงประกาศเกี่ยวกับพระคริสต์” พวกเขาเสริมยิมทำแบบนั้น คุณสามารถเทศนาเกี่ยวกับโสเครตีส เกี่ยวกับบอริสโตเติล เกี่ยวกับเพลโต แต่คุณรู้จักพวกเขาไม่ได้ แต่คุณสามารถและคุณต้องประกาศพระคริสต์และพระโลหิตของพระองค์

มีอะไรล้างบาปซ้ำได้

มีแต่พระโลหิตพระเยซู

ฤทธิ์อำนาจมี

ในโลหิตพระคริสต์

อัศจรรย์มีฤทธิ์ล้างบาปนั้น

สิ่งเดียวที่ปลุกเร้ามารร้าย สิ่งเดียวที่ดึงความสนใจของมารร้าย คือพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ อย่าลดทอนความสำคัญของพระโลหิตเป็นอันขาด จงประกาศพระคริสต์ จงประกาศพระองค์ในฐานะทารกน้อยในรางหญ้า แต่อย่าหยุดแค่นั้น จงประกาศพระองค์ในฐานะเด็กชายในพระวิหาร แต่อย่าหยุดแค่ตรงนั้น จงประกาศพระองค์ในฐานะเครื่องบูชาอันเปี่ยมสุขนั้นบนกางเขน ที่แบกรับบาปทั้งหลายของเราไว้ในพระกายของพระองค์เองบนต้นไม้ นั่น แต่อย่าหยุดแค่ตรงนั้น จงประกาศพระองค์ในฐานะร่างหนึ่งในอุโมงค์ฝังศพ แต่อย่าหยุดแค่ตรงนั้น จงประกาศพระองค์ในฐานะบุโรหิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ที่ทรงทูลขอวิงวอนเพื่อเราอยู่ แต่อย่าหยุดแค่ตรงนั้น จงประกาศพระองค์จนกว่าคุณจะได้ยินเสียงแตรนั้นและเห็นพระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาในหมู่เมฆอันยิ่งใหญ่แห่งสง่าราศีเพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้ จงประกาศพระองค์ทั้งที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส

ธรรมาสน์ของคุณไม่ใช่บัลลังก์ที่ทำให้คุณได้ครอบครองพร้อมกำปั้นเหล็ก เหล่านักเทศน์ต้องไม่บอกผู้คนที่ว่าต้องลงป้ายไหนสถานีไหน พวกเขาต้องบอกผู้คนที่ว่าต้องขึ้นป้ายไหนสถานีไหน

ธรรมาสน์ของคุณ ศิษยาภิบาลเอ๋ย ไม่ใช่เวทีให้คุณได้แสดงละครสะท้อนอารมณ์ ธรรมาสน์ของคุณไม่ใช่เคาน์เตอร์ต้อนรับที่คุณเอาสินค้าทั้งหลายของโลกมาขาย ธรรมาสน์ของคุณไม่ใช่ห้องแล็บที่คุณทดลองกับผลการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ล่าสุด ธรรมาสน์ของคุณไม่ใช่เก้าอี้มหาวิทยาลัยที่คุณอธิบายคำประกาศทางปรัชญาล่าสุดทั้งหลาย ธรรมาสน์ของคุณไม่ใช่แผงหนังสือที่คุณวิจารณ์หนังสือเล่มล่าสุดเหล่านั้นที่เพิ่งถูกตีพิมพ์ ธรรมาสน์ของคุณเป็นโต๊ะที่คุณป้อนอาหารให้ฝูงแกะของพระเจ้า

ศิษยาภิบาลเอ๋ย อย่าลืมนว่าการทรงเรียกของคุณไม่ใช่การให้ความบันเทิงพวกแพะแต่เป็นการเลี้ยงดูพวกแกะ

ทุกคนถูกสร้างมาตามแบบพระฉายและลักษณะของพระเจ้า ขอพระเจ้าทรงช่วยเราเถิด! เราพยายามที่จะสร้างความเป็นตะวันตกให้พระเจ้า ความเป็นอเมริกันให้พระเจ้า ความเป็นภูมิภาคให้พระเจ้า ความเป็นชนเผ่าให้พระเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของทั้งโลกนี้ เมื่อพระเจ้าทรงรัก พระองค์ก็ทรงรักโลก เมื่อพระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มา พระองค์ก็ส่งพระบุตรมายังโลก เมื่อพระองค์ประทานพระมหาบัญชาให้แก่เรา มันก็คือการประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้คนที่ทั้งโลก

ร้อยละเก้าสิบแปดของประชากรโลกยังไม่ได้ยินข่าวประเสริฐ เราต้องการการฟื้นฟู ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เป็นเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยบอกเล่ามา แต่คริสเตียนมากมายก็ไม่เคยบอกเล่าเรื่องนี้เลย จะว่าไป ครั้งสุดท้ายที่คุณบอกเล่าข่าวประเสริฐคือเมื่อไหร่?

จงบอกเล่าไปอีก! จงบอกเล่าไปอีก!

เรื่องราวแห่งความรอด จงบอกเล่าซ้ำแล้วซ้ำอีก

จนกว่าจะไม่มีใครในหมู่มวลมนุษย์จะพูดได้ว่า

“ไม่มีใครเคยบอกเรื่องนี้กับฉันมาก่อนเลย”

เราต้องการการฟื้นฟูเพราะว่าทุกครั้งที่เราหายใจ จิตวิญญาณสี่ดวงก็เข้าไปสู่นิรันดรกาลผู้ซึ่งไม่เคยได้ยินพระนามของพระคริสต์เลย เราต้องการการฟื้นฟูเพราะว่า ในโลกที่ทันสมัยของเราแห่งการติดต่อสื่อสารและการเดินทางไปทั่วโลก มีถึง 2,500 ภาษาและภาษาถิ่นซึ่งไม่มีสักคำในพระคัมภีร์เคยถูกแปลเลย

เราต้องการการฟื้นฟูในอเมริกา! ขณะที่เหล่านักเทศน์วางแผนงบประมาณที่มากขึ้น เลี้ยงแพลงก์และรับชมละครน้ำเน่า จิตวิญญาณผู้คนมากมายกำลังตายและไปนรก

ตื่นได้แล้ว นักเทศน์เอ๋ย! เวลาใกล้จะหมดแล้ว ตื่นขึ้นเถิด นักเทศน์เอ๋ย! นิรันดรกาลกำลังเข้ามาใกล้ ตื่นซะที นักเทศน์เอ๋ย! พระเจ้ากำลังโทรเข้าเบอร์ของคุณ โปรดอย่าให้พระองค์ได้ยินว่าสายไม่ว่าง

สิ่งที่อเมริกาต้องการมากที่สุดคือการฟื้นฟูในหมู่นักเทศน์ ความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม! เหล่านักเทศน์ของเราเป็นพวกแหกในด้นศีลธรรมในเมื่อเราควรที่จะเป็นยักษ์ใหญ่ทางศีลธรรม ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราให้รู้ว่าเหตุใดเราถึงต้องการการฟื้นฟูในอเมริการวันนี!

III. การฟื้นฟูจะมาเมื่อไหร่?

ขอให้ผมบอกคุณก่อนอื่นเลย-การฟื้นฟูจะไม่มาผ่านทางคำพยานของนักกีฬาคนหนึ่งที่กำลังใจเชื่อซึ่งมีกล้ามเนื้อมัด ๆ และที่ได้รับสัญญาจ้างเป็นเงินก้อนโต แน่แน่นอนว่าผมไม่มีอะไรต่อต้านการมีกล้ามเนื้อมัด ๆ เลย และผมรู้น้อยจริง ๆ เกี่ยวกับสัญญาจ้างที่เป็นเงินก้อนโต แต่เราต้องมาถึงจุดที่เราตระหนักว่าการนำพวกดาราระหว่างฮอลลีวูดและวงการทีวีและทุกสิ่งที่เหลือมาจะไม่มีทางทำให้โลกนี้กลับใจเชื่อ พระเจ้าตรัสแล้วว่า “จงประกาศพระวจนะ”

การฟื้นฟูจะไม่มาโดยทางเสน่ห์ของนางงามที่น้ำตาปรึ่มและรอยยิ้มแสนเย้ายวน การฟื้นฟูจะไม่มาโดยทางนักร้องอาชีพที่ขับขานบทเพลงข่าวประเสริฐร่วมสมัยในลีลาแบบฮอลลีวูดหรือตามจังหวะเพลงคันทรี่

คริสตจักรทั้งหลายของเราเต็มไปด้วยเพลงร็อคคริสเตียนเช่นนี้ เราทำให้ดนตรีหมดความศักดิ์สิทธิ์เสียแล้ว ขอพระเจ้าประทานเหล่าคนดนตรีให้แก่เราที่รู้ว่าดนตรีที่แท้จริงนั้นเป็นเช่นไร

ผมถูกยกชูขึ้นถึงสวรรค์ชั้นเก้าเมื่อไม่นานมานี้ตอนที่สุภาพสตรีท่านนั้นร้องเพลงเกี่ยวกับช่างปั้นหม้อและเมื่อเคิร์ท เดวิสเล่นบทเพลง “มีสหายเลิศคือพระเยซู/ผู้ได้แบกบาปทุกข์ของเรา” ดนตรีนั้นมีข่าวสาร ดนตรีนั้นยกชู ดนตรีนั้นทำบางสิ่งต่อจิตใจและไม่ใช่แค่ต่อเนื้อหนัง

การฟื้นฟูจะไม่มาโดยทางคำเทศนาโวหารดีจากริมฝีปากของเหล่านักปาฐกถาที่ได้รับการฝึกฝนในมหาวิทยาลัย การฟื้นฟูจะไม่มาโดยทางการประกาศข่าวประเสริฐที่เข้ากับวิถีชีวิต เราต้องกลับคืนสู่พื้นฐานเหล่านั้นในอเมริกา เราต้องกลับคืนสู่การประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการเผชิญหน้า

พระเยซูทรงเผชิญหน้านิโคเดมัส ใช่ไหมครับ? เปาโลเผชิญหน้านายคุกชาวฟิลิปปี ใช่หรือไม่? ฟิลิปเผชิญหน้าชนที่ชาวเอธิโอเปีย ใช่หรือไม่? ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเผชิญหน้าเฮโรดอันที่พาสและโดนตัดหัว การ

เผชิญหน้าคือการบอกผู้คนที่ทำไมพวกเขาเป็นคนบาปและพวกเขาจะได้รับความรอดได้อย่างไร

การฟื้นฟูจะมาเมื่อเหล่าคริสเตียนมีความกระตือรือร้นอันลุกไหม้ที่จะรู้จักพระเจ้าจนไฟแห่งการฟื้นฟู
ลุกลามออกจากธรรมาสันและเข้าไปสู่ม้านั่งยาวทั่วอเมริกา

ถ้าไม่มีฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอยู่ในเรา เราก็จะพ่ายแพ้ต่อทุกสิ่งรอบตัวเรา และรากฐานของเราก็
จะพังทลายภายใต้เรา

ผมอยู่ในงานรับใช้มาสสามสิบห้าปีแล้ว ผมเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรเดิมมาสี่สิบห้าปีแล้ว และมันสาย
เกินไปแล้วสำหรับผมที่จะพยายามเริ่มสร้างความน่าประทับใจ มันสายเกินไปแล้วสำหรับผมที่จะกลายเป็นมี
อาชีพ มันสายเกินไปแล้วสำหรับผมที่จะแสวงหาการยอมรับจากสภาประจำชาติ สภาโลก หรือสภาผู้รับใช้
หรือสภาความมั่นคง หรือสภาอื่นใด ผมตั้งใจแน่วแน่ มากกว่าที่เคยเป็นมา ที่จะร้องเสียงดังและไม่เก็บไว้ ผม
ตั้งใจแน่วแน่ที่จะบอกเล่ามันอย่างที่มีมันเป็นแก่ผู้คนที่พวกเขาเป็น

ผมมีความกระตือรือร้นใหม่ การอุทิศตัวใหม่ คำมั่นสัญญาใหม่ ผมจะไม่ยอมพลาด ไม่ลังเล ไม่ขอภัย
ไม่สงวนท่าที ไม่อ้อมข้อม ในการที่จะบอกชาวโลกว่ามีทางเดียวเท่านั้นไปถึงพระเจ้า และนั่นคือโดยทางพระ
เยซูผู้ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น ความจริงนั้น และชีวิตนั้น”

ผมจะบอกพวกเขาว่ามีทางเดียวเท่านั้นที่จะได้รับความรอดได้ และมีเขียนไว้ในกิจการ 4:12: “และไม่มี
ความรอดในผู้อื่นเลย ด้วยว่าไม่มีนามอื่นใดใต้ฟ้าสวรรค์ที่ประทานให้ในท่ามกลางผู้คนที่ ซึ่งโดยนามนั้นพวกเรา
ต้องได้รับความรอด”

ผมจะบอกพวกเขาว่ามีทางเดียวเท่านั้นที่จะพบการหยุดพักสำหรับจิตวิญญาณที่เหนื่อยล้าของพวกเขา-การตอบรับคำเชิญของพระเยซูผู้ตรัสว่า “จงมาหาเรา ท่านทั้งหลายทุกคนที่ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบก
ภาระหนัก และเราจะให้การหยุดพักแก่ท่านทั้งหลาย จงเอาแอกของเราแบกไว้บนท่านทั้งหลาย และจงเรียน
จากเรา เพราะว่าเรามีใจอ่อนสุภาพและถ่อมลง และท่านทั้งหลายจะพบการหยุดพักสำหรับจิตวิญญาณของ
พวกท่าน” (มธ. 11:28,29)

ผมจะบอกพวกเขาว่ามีทางเดียวเท่านั้นที่จะมีการฟื้นฟูได้ และนั่นคือการเอาสูตรสำเร็จของพระเจ้า
เข้ามาใช้ในแผนการของเรา มีเขียนไว้ว่า “ความเยอหยิ่งไปก่อนการถูกทำลาย และจิตใจที่หยิ่งยโสก่อนการ
ล้ม” (สภษ. 16:18) “พระเจ้าทรงต่อต้านคนที่หยิ่งทะนง แต่ประทานพระคุณแก่คนที่ถ่อมตัวลง” (ยก. 4:6)

ขอให้เราลงมาจากหิ้งแห่งความเยอหยิ่งของเราเถิด ขอให้เราเต็มใจที่จะชบหน้าลงต่อพระพักตร์
พระเจ้าและถ่อมตัวและอธิษฐาน

คำอธิษฐานทำให้เมฆมืดที่สุดลอยหายไป

คำอธิษฐานปีนขึ้นบันไดที่ยาโคบได้เห็น

ให้การฝึกฝนแก่ความเชื่อและความรัก

นำพระพรทุกอย่างมาจากเบื้องบน

เมื่อเลิกอธิษฐาน เราก็เลิกสู้

คำอธิษฐานทำให้ชุดเกราะของคริสเตียนสองประกาย

และซาตานกลัวตัวสั่นเมื่อมันเห็น

วิสุทธิชนที่อ่อนแอที่สุดคุกเข่าลง

หากอยากมีฤทธิ์เดชในธรรมาสัน ต้องมีการอธิษฐานในม้านั่งยาว เพราะธรรมาสันที่มีฤทธิ์เดชและม้านั่งยาวที่มีการอธิษฐานเป็นคู่หูที่สมบูรณ์แบบ “ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลงและอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้ว” (แล้ว, แล้ว!) “เราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย” เราต้องไปทางของพระเจ้า!

พอกันทีกับสำนวนโวหาร! พอกันทีกับการแสดงเก่ง! พอกันทีกับคำเทศนาที่ให้ความบันเทิง! เราไม่ต้องการคำเทศนาต่าง ๆ ที่ทำให้เรารู้สึกดีและปรบมือ เราต้องการคำเทศนาที่จะทำให้เรารู้สึกเข่าลงและร้องไห้ ศาสตร์ที่ทำให้เรา “คุกเข่าลง” จะช่วยโลกที่เจ็บป่วยด้วยบาปได้มากกว่าศาสนศาสตร์ ศาสนศาสตร์เดียวที่โฉบนทางเขนคนนั้นมีคือคำอธิษฐานประโยคเดียว: “ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมาในอาณาจักรของพระองค์” พระเยซูทรงตอบว่า “วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม” ไม่ต้องแวกกลางทางที่ไหน ไม่มีไฟชำระ ไม่มี “ที่นี่” และ “ที่นั่น” และ “ที่โน่น” วันนี้! “วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม”

“พระเจ้าตายไปแล้ว” พวกนักศาสนศาสตร์กล่าว

แต่ฉันรู้ว่าพระองค์ยังไม่ตาย

ฉันได้พูดคุยกับพระองค์วันนี้

“ตายไปแล้ว ไม่มีวันเป็นขึ้นอีกเลย” พวกเขาอ้าง

แต่ทรงเป็นอยู่เพื่อช่วยให้รอด

โดยพระนามพระบุตรที่รัก

“ทรงเป็นอยู่ ทรงเป็นอยู่!” ให้เรากล่าวเถิด

พระเจ้าจะทรงเป็นอยู่ตลอดไป

เมื่อพวกนักศาสนศาสตร์ตายไป

ผมมีหมายเหตุท้ายหน้า และเดี๋ยวผมจะจบแล้ว จงรักษา “ดาบ” ให้คมไว้ พี่น้องเอ๋ย!

และทุกคนกล่าวว่า “เอเมน”

ชาร์ลส์ แฮดดอน สเปอร์เจียน

1835-1892

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

มีคนกล่าวหลายหนว่านี่คือนักเทศน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดหลังจากอัครทูตเปาโลเป็นต้นมา เขาเริ่มต้นเทศนาตอนอายุ 16 พออายุ 25 เขาก็สร้าง Metropolitan Tabernacle อันโด่งดังนั้นของกรุงลอนดอน ซึ่งจุคนได้ราว 5,000 คน มันไม่เคยมีขนาดใหญ่โตพอเลย แม้ในขณะที่เดินทางเขาก็เทศนาให้ผู้ฟังที่กระตือรือร้นถึง 10,000 คนต่อสัปดาห์ ผู้คนแห่กันมาฟังเขาเหมือนที่พวกเขาจะมาฟังยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาที่ริมแม่น้ำจอร์แดนไฟของพระเจ้าอยู่บนตัวเขาเหมือนที่อยู่บนผู้พยากรณ์เอลียาห์ที่เผชิญหน้าชนชาติอิสราเอลที่ภูเขาคารเมล

ราชวงศ์หนึ่งใน Tabernacle ของเขา เช่นเดียวกับพวกหญิงที่ซักผ้า มร. แกลดสโตนเชิญเขาไปทานมื้อเย็น และพวกคนขับรถม้าปฏิเสธที่จะรับค่าโดยสารจากเขา โดยถือว่าเป็นเกียรติที่ได้ขับรถม้าให้กับ “เจ้าชายแห่งเหล่านักเทศน์” ผู้นี้ เขาขอบกถามแม่บ้านที่นวดขนมปังว่า “คุณเคยลองขนมปังแห่งชีวิตแล้วหรือยัง?” เขาถามช่างไม้หลายคนว่า “คุณเคยลองสร้างบ้านบนทรายไหม?”

เขาเทศนาในเมืองสำคัญ ๆ ของประเทศอังกฤษ สก็อตแลนด์ และไอร์แลนด์มาหมดแล้ว และแม้ได้รับเชิญให้มาที่สหรัฐอเมริกาถึงหลายหน เขาก็ไม่เคยมาเยือนประเทศนี้ได้เลย

ใจของเขาช่างยิ่งใหญ่: สำหรับเหล่านักเทศน์ Pastors' College จึงได้ถูกก่อตั้ง สำหรับพวกเด็กกำพร้า บ้านเด็กกำพร้าหลายแห่งจึงมีขึ้นมา สำหรับผู้คนทั่วโลก วรรณกรรมของเขาจึงถูกผลิตออกมามากมาย จนนับแทบไม่ไหว เขาเป็นเสียงประจำชาติ ทุกประเด็นประจำชาติที่ส่งผลต่อศีลธรรม ศาสนา หรือคนยากจน จึงมีการตีความของเขา คำปรึกษาของเขา

โอ แต่ใจรักของเขาที่มีต่อจิตวิญญาณทั้งหลาย! คุณเห็นมันได้ในทุกคำเทศนา

สเปอร์เจียนตีพิมพ์บทกวี ไบปลิวิ คำเทศนาและบทเพลงหลายพันชิ้น

ข่าวสารของเขาที่ไปถึงเหล่าคนบาปผู้หลงหายจะมีชีวิตอยู่ต่อไปตราบนานเท่าที่ข่าวประเสริฐถูกประกาศ

III.

การฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณ- สิ่งที่คริสตจักรต้องการ ชาร์ลส์ แอสดอน สเปอร์เจียน

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”- ฮบก. 3:2

ถ้าพระเจ้าจะต้องเลือกออกจากบรรดาพระราชกิจของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงให้คุณค่ามากที่สุด พระองค์ก็น่าจะเลือกความรอด พระองค์ทรงถือว่าพระราชกิจแห่งพระคุณมีสง่าราศีมากกว่าบรรดาพระราชกิจแห่งธรรมชาติเสียอีก ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงระมัดระวังมากเป็นพิเศษที่จะให้พระราชกิจนี้เป็นที่รู้จักเสมอ และถ้าผู้ใดกล้าปฏิเสธมัน พวกเขาที่ทำเช่นนั้นอันเป็นการปฏิเสธคำพยานข้า ๆ ที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ให้กำเนิดความรอดอย่างแท้จริง และว่าการกลับใจเชื่อเป็นผลกระทบของพระคุณและพระราชกิจของพระเจ้า

ผมเชื่อว่าผู้ทรงเป็นนิรันดรอาจทรงยกโทษบาปของการยกให้การนมัสสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกเป็นฝีมือของรูปเคารพอันหนึ่งมากกว่าการยกให้บรรดาพระราชกิจแห่งพระคุณเป็นฝีมือของความอดสาหัสของเนื้อหนังหรือสิ่งอื่นใดนอกจากพระเจ้า

มันเป็นบาปที่มีขนาดใหญ่โตที่สุดอย่างหนึ่งที่จะคิดว่ามีสิ่งใดในหัวใจซึ่งพระเจ้าทรงยอมรับนอกจากสิ่งซึ่งพระเจ้าเองทรงสร้างไว้ในใจนั้นก่อนแล้ว

เมื่อผมไม่ยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในการสร้างดวงอาทิตย์ ผมก็ไม่ยอมรับความจริงประการหนึ่ง แต่เมื่อผมไม่ยอมรับว่าพระองค์ทรงกระทำกิจแห่งพระคุณในหัวใจ ผมก็ไม่ยอมรับความจริงเป็นร้อยประการในประการเดียวกัน เพราะว่าการไม่ยอมรับความจริงอันยิ่งใหญ่ประการเดียวกัน-ที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ให้กำเนิดความดีในจิตวิญญาณของมนุษย์-ผมก็ไม่ยอมรับหลักคำสอนทั้งหมดนั้นซึ่งรวมกันเป็นหลักข้อเชื่ออันยิ่งใหญ่และชัดเจนคำพยานทั้งหมดนั้นของพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์

เราหลายคนถูกสอนแล้วว่าถ้ามีสิ่งใดในจิตวิญญาณของเราซึ่งสามารถพาเราไปสวรรค์ได้ มันก็คือพระราชกิจของพระเจ้า และถ้ามีสิ่งใดที่ดีและยอดเยี่ยมถูกพบในคริสตจักรของพระองค์ มันก็เป็นพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสิ้น

เราเชื่ออย่างหนักแน่นว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ทำให้จิตวิญญาณซึ่งตายไปแล้วเป็นขึ้นใหม่ นั่นคือ “ตายในบรรดาการละเมิดและบาป” ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่รักษาชีวิตของจิตวิญญาณนั้นไว้ ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ทำให้ชีวิตนั้นสำเร็จครบถ้วนบริบูรณ์ในบ้านของผู้เป็นสุข ในดินแดนของชีวิตหลังความตาย

เราไม่ยกให้สิ่งใดเป็นฝีมือของมนุษย์แต่ทุกสิ่งเป็นฝีมือของพระเจ้า การกลับใจเชื่อของจิตวิญญาณไม่ได้สำเร็จได้โดยความอดสาหัสของมันเองหรือโดยความอดสาหัสของผู้อื่น มีการใช้สื่อกลางและคนกลางต่าง ๆ แต่พระราชกิจนั้น ทั้งปฐมและอวสาน เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าทั้งหมด ฉะนั้นเราจึงคิดว่าเราทำถูกแล้วในการใช้ชื่อพระคำต่อนั้นกับพระราชกิจแห่งพระคุณของพระเจ้า ทั้งในจิตใจและในคริสตจักรโดยรวม และเรา

คิดว่าเราไม่มีหัวข้อใดที่เหมาะสมสำหรับการพิจารณาของเราเกินไปกว่าข้อพระคำที่ว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

ประการแรก เพราะวางใจว่าพระวิญญูณของพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือผม ผมจะพยายามประยุกต์ใช้ข้อพระคำตอนนี้กับจิตวิญญาณของเราเองเป็นการส่วนตัว จากนั้นก็ใช้กับสภาวะของคริสตจักรโดยรวม เพราะว่ามันจำเป็นจริง ๆ ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ในท่ามกลางคริสตจักร

I. ใช้กับตัวเราเอง

เราควรเริ่มต้นที่บ้าน เราแหกกันไปที่คริสตจักรบ่อยเกินไปในเมื่อแสนนั้นควรถูกหวดบนบ่าของเราเอง เราลากคริสตจักรไปเหมือนลากผู้กระทำผิดใหญ่โตไปที่แท่นบูชา เรามัดตัวเธอและพยายามที่จะประหารเธอทันที เรามัดมือมัดเท้าเธอและฉีกทิ้งเนื้อหนังที่สันเทาของเธอหลุดออกมาเป็นกำ ๆ-จ้องจับผิดเธอในเมื่อไม่มี ความผิดเลยและขยายใหญ่ความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเธอ ขณะที่เราลืมตัวเองบ่อยเกินไป ฉะนั้นขอให้เราเริ่มต้นกับตัวเราเอง โดยจำไว้ว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรนั้นและการที่ตัวเราต้องการการฟื้นฟูก็วัดได้ว่า คริสตจักรโดยรวมก็ต้องการการฟื้นฟู

คราวนี้ผมขอกล่าวโทษคริสเตียนที่ประกาศตัวส่วนใหญ่โดยตรง-ผมเองก็รับคำกล่าวโทษนี้เช่นกัน-พร้อมกับความต้องการการฟื้นฟูในเรื่องความน่าเชื่อถือในวันเหล่านี้ ผมขอวางคำกล่าวโทษนี้ไว้ตรงหน้าคุณอย่างเด็ดขาดมาก ๆ เพราะว่าผมมีมูลเหตุมากมายที่จะพิสูจน์มัน มวลชนคริสเตียนในยุคสมัยนี้ต้องการการฟื้นฟู และเหตุผลหลายประการของผมมีดังนี้:

ประการแรก มองไปที่การประพฤติและคำพูดของคนมากมายที่ประกาศตัวว่าเป็นลูก ๆ ของพระเจ้า มันคงไม่เหมาะที่ชายคนใดที่ยืนเทศนาบนธรรมาสน์จะบอกล่าผู้ฟังของตน ความชั่วนั้นตกอยู่กับพวกคุณหลายคนจริง ๆ ที่รวมตัวเข้ากับคริสตจักรทั้งหลายของคริสเตียนและในทางปฏิบัติประท้วงคำประกาศตัวของ คุณ

มันเริ่มเป็นเรื่องธรรมดาตามาก ๆ แล้วที่จะเข้าร่วมกับคริสตจักรหนึ่งและไปที่ ๆ คุณอาจพบเหล่า คริสเตียนที่ประกาศตัวผู้ซึ่งนั่งลงที่โต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือโต๊ะอื่น แต่มีการเอาไรต์เอาเปรียบน้อยลงกว่าที่เคยมีไหม? มีการฉ้อโกงน้อยลงไหม? เราพบความมีศีลธรรมที่แพร่ขยายมากขึ้นไหม? เราพบความสามานย์ สิ้นสุดไปหมดแล้วไหม?

ไม่ เราไม่พบเช่นนั้นเลย ยุคสมัยนี้ผิดศีลธรรมพอ ๆ กับยุคใดที่มาก่อนหน้านั้น มีบาปเยอะเหมือนเดิม แม้ว่ามันถูกปกคลุมและปิดซ่อนมากขึ้น ด้านนอกของอุโมงค์ฝังศพอาจมีสีขาวมากขึ้น แต่ด้านในกระดุกเหล่านั้ก็ยังผูกเนาพอ ๆ กับแต่ก่อนหรือผูกเนามากกว่าเดิม สังคมไม่ได้ดีขึ้นเลยสักนิดเดียว

คนเหล่านั้นที่ในนิตยสารที่ได้รับความนิยมหลายฉบับของเราให้ภาพที่แท้จริงแก่เราเกี่ยวกับสภาวะแห่งชีวิตในกรุงลอนดอน เป็นผู้ที่เราควรเชื่อและให้ความดีความชอบ เพราะว่าพวกเขาไม่ได้บิดเบือนความจริงนั้น-พวกเขาไม่มีเหตุจูงใจให้ต้องทำเช่นนั้นเลย และภาพนั้นที่พวกเขาให้เกี่ยวกับศีลธรรมของมหานครนี้ก็น่า ตกใจกลัวอย่างแน่นอน มันเป็นอาชญากรตัวเอ้ เต็มไปด้วยบาป และถ้าการประกาศตัวทั้งสิ้นของคนเหล่านั้น ในกรุงลอนดอนที่เรียกตัวเองว่าคริสเตียนเป็นการประกาศตัวที่แท้จริง มันก็คงไม่เป็นสถานที่ ๆ ชั่วช้าแบบที่มัน

เป็นอยู่เช่นนี้

พี่น้องของผมเอ๋ย เป็นที่ทราบกันดี-และใครเล่ากล้าปฏิเสธมัน-ว่ามันไม่ใช่การรับประกันที่เพียงพอ แม้กระทั่งเกี่ยวกับความสุจริตของคน ๆ หนึ่งเลย ก็กับการที่เขาเป็นสมาชิกของคริสตจักรแห่งหนึ่ง มันเป็นเรื่องยากที่เหล่าผู้รับใช้คริสเตียนจะกล่าว แต่เราต้องกล่าวมัน และถ้ามีทรสหายไม่กล่าวมัน พวกศัตรูก็จะกล่าว ให้ความจริงนั้นถูกกล่าวในท่ามกลางเรา เพื่อที่ผู้คนจะได้เห็นว่าเราละอายใจกับมัน ดีกว่าที่พวกเขาจะได้ยินเราปฏิเสธมันอย่างหน้าไม่อายสิ่งที่เราต้องรับสารภาพว่าเป็นความจริง!

โอ พวกคุณเอ๋ย ชีวิตของสมาชิกมากมายจริง ๆ ในคริสตจักรคริสเตียนทั้งหลายให้เหตุอันน่าเศร้าที่เราจะสงสัยว่าไม่มีชีวิตแห่งทางของพระเจ้าในพวกเขาเลยสักนิด! ทำไม่ถึงต้องไขว่คว้าหาเงินทองเช่นนั้น ทำไม่ถึงโลกโมโหสันเช่นนั้น ทำไม่ถึงใช้กลเม็ดและวิธีการของชาวโลกที่ชั่วช้าเช่นนั้น ทำไม่ถึงเกาะกุมตรงนี้และเกาะกุมตรงนั้น บดขยี้หน้าของคนจนเช่นนั้น เหยียบย่ำคนงานเช่นนั้น ถ้าผู้คนเป็นอย่างที่พวกเขาประกาศตัวว่าเป็นจริง ๆ? พระเจ้าทรงทราบสิ่งที่ผมพูดนี้เป็นความจริง และคนมากมายเหลือเกินที่นี้ก็ทราบมันเองอยู่แล้ว

ถ้าพวกเขาเป็นคริสเตียน อย่างน้อยพวกเขาก็ต้องการการฟื้นฟู ถ้ามีชีวิตอยู่ในพวกเขา มันก็เป็นแค่ประกายไฟที่ถูกกองขี้เถ้าสุ่มไว้และต้องการแค่การพัดให้กระพือ เพื่อที่ขี้เถ้าบางส่วนนั้นจะถูกเอาออกไปและประกายไฟนั้นจะมีที่ให้หายใจ คริสตจักรต้องการการฟื้นฟูในตัวเหล่าสมาชิกของมัน เหล่าสมาชิกแห่งคริสตจักรคริสเตียนทั้งหลายไม่เป็นอย่างที่พวกเขาเคยเป็นแล้ว

มันเป็นเรื่องนำสมัยที่จะเคร่งศาสนาตอนนี้ การข่มเหงถูกเอาออกไปแล้ว และผมเกือบจะกล่าวแล้วว่า ประตูหน้าของคริสตจักรก็ถูกเอาออกไปแล้วพร้อมกับการข่มเหง คริสตจักรไม่มีประตูหน้าแล้วตอนนี้ ยกเว้นเพียงไม่กี่แห่ง ผู้คนเข้าออกไปมาเหมือนอย่างที่พวกเขาจะย่ำผ่านเข้าออกอาสนวิหารของเซนต์พอล พวกเขาทำให้คริสตจักรกลายเป็นสถานที่สัญจรแทนที่จะถือว่ามีเป็นสถานที่ ๆ ถูกเลือกและถูกแยกตั้งไว้

ถ้าไม่ใช่ความจริง คุณก็ไม่ต้องการสารภาพบาปที่คุณไม่ได้ก่อ แต่ถ้านี้เป็นความจริงในกรณีของคุณ จงถ่อมตัวภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าเถิด จงทูลขอพระองค์ให้ตรวจค้นและลองดูคุณว่าถ้าคุณไม่ใช่ลูกของพระองค์ คุณจะได้รับความช่วยเหลือให้ปฏิเสธคำประกาศตัวที่เป็นเท็จ เกรงว่ามันจะนำไปสู่นรก ถ้าคุณเป็นลูกของพระองค์ จงทูลขอพระองค์ที่จะประทานพระคุณให้แก่คุณเพื่อจะปฏิเสธความผิดพลาดและความโง่เขลาเหล่านี้และหันมาหาพระองค์พร้อมกับจุดประสงค์อันเต็มเปี่ยมในหัวใจ

เหมือนเดิม ที่ได้ที่ความประพัตติของเหล่าคริสเตียนที่ประกาศตัวเข้ากันกับคำพูด คำพูดนั้นก็นำเราให้สงสัยความสัตย์จริงแห่งความน่าเลื่อมใสของพวกเขา หรือไม่ก็นำเราให้อิच्छานขอให้ความน่าเลื่อมใสของพวกเขาได้รับการฟื้นฟู?

คุณเคยสังเกตคำพูดของผู้คนมากมายจริง ๆ ที่คิดว่าตัวเองเป็นคริสเตียนไหม? พวกเขาอาศัยอยู่กับพวกเขาตั้งแต่ต้นเดือนมกราคมไปจนถึงปลายเดือนธันวาคมและไม่เคยเอื่อมกับศาสนาของพวกเขาเลย จากสิ่งที่คุณอาจได้ยินเกี่ยวกับมัน พวกเขาแทบไม่ออกพระนามของพระเยซูคริสต์เลย บ่ายวันอาทิตย์ผู้รับใช้ทุกคนถูกนินทา เจอข้อผิดพลาดในตัวคนนี้และคนนั้น บทสนทนาทุกรูปแบบเกิดขึ้นภายใต้ชื่อของศาสนา เพราะว่ามันเกี่ยวข้องกับสถานที่ต่าง ๆ ทางศาสนา แต่พวกเขาเคยพูดถึงสิ่งที่พระคริสต์ได้ตรัสและได้กระทำและสิ่งที่

พระองค์ได้ทรงทนทุกข์เพื่อเราบ้างไหม?

คุณเคยได้ยินคำทักทายที่พี่น้องคริสเตียนของคุณกล่าวแก่คุณใหม่ว่า “เพื่อนเอ๋ย จิตวิญญาณของคุณเจริญขึ้นอย่างไรบ้าง?” เมื่อเราก้าวเข้าไปในบ้านของกันและกัน คำพูดของเราเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอุดมการณ์และความจริงของพระเจ้าไหม? พระเจ้าจะทรงย่อตัวมาตอนนี้จากสวรรค์เพื่อฟังบทสนทนาของเราไหม เหมือนที่ครั้งหนึ่งพระองค์เคยกระทำ เมื่อมีกล่าวไว้ว่า “พระเยโฮวาห์ทรงฟัง และทรงได้ยินสิ่งนั้น และหนังสือม้วนหนึ่งแห่งการระลึกถึงได้ถูกเขียนไว้ต่อพระพักตร์พระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และที่ตรีภคตรองในพระนามของพระองค์”?

ผมขอประกาศอย่างจริงจัง อันเป็นผลมาจากการเฝ้าสังเกตแบบถี่ถ้วนและไม่ลำเอียง ว่าบทสนทนาของคริสเตียนทั้งหลาย แม้จะไม่อาจกล่าวโทษมันได้เกี่ยวกับระดับของความเป็นศิรัธรรม ต้องถูกกล่าวโทษอย่างแน่นอนในระดับของความเป็นคริสเตียน เราพูดน้อยเกินไปจริง ๆ เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าและอาจารย์ของเรา

คำว่า การแบ่งพรรคแบ่งพวกคือคลานเข้ามาในท่ามกลางเราแล้ว และเราต้องไม่กล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับพระคริสต์เพราะว่าเราอาจถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่แบ่งพรรคแบ่งพวก ผมเป็นผู้ที่แบ่งพรรคแบ่งพวกและหวังว่าจะเป็นเช่นนั้นไปจนตาย คน ๆ หนึ่งจะเป็นคริสเตียนอย่างจริงจังและถี่ถ้วนได้หรือ โดยที่ตัวเองไม่ถูกขนานนามเช่นนั้นเลย?

เราต้องไม่พูดถึงหลักคำสอนนี้เพราะว่าบางทีคน ๆ นั้นอาจเลิกเชื่อมั่นไปแล้ว เราต้องไม่สังเกตความจริงนี้และความจริงนั้นในพระคัมภีร์เพราะว่าเพื่อนคนนั้นและคนนั้นสงสัยหรือไม่ยอมรับมัน ดังนั้นเราจึงเลิกพูดถึงหัวข้อที่ยอดเยียมและยิ่งใหญ่ทั้งหมดนั้นซึ่งเคยเป็นหัวข้อหลักของการพูดคุยตามทางพระเจ้าและเริ่มพูดถึงเรื่องอื่น ๆ เพราะเรารู้สึกว่าเราสามารถเห็นพ้องตรงกันในเรื่องทางโลกทั้งหลายได้มากกว่าที่เราเห็นพ้องตรงกันในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นฝ่ายวิญญาณ

มันเป็นบาปอันน่าเศร้ากับพวกเราบางคนมิใช่หรือจนเราต้องอธิษฐานว่า “โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงฟื้นฟูพระราชกิจของพระองค์ในจิตวิญญาณของข้าพระองค์ เพื่อที่บทสนทนาของข้าพระองค์จะเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น ปຽงรสด้วยเกลือ และถูกถนอมรักษาไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์”?

กระนั้นยังมีความเห็นที่สามตรงนี้ มีบางคนว่าการประพฤติของพวกเขาเป็นทั้งหมดที่เราจะปรารถนาได้ที่บทสนทนาของพวกเขาส่วนใหญ่แล้วถูกเจิมด้วยข่าวประเสริฐและปຽงรสด้วยความจริง แต่แม้กระทั่งพวกเขาก็ต้องสารภาพว่ามีความผิดในข้อหาที่สาม ซึ่งผมเสียใจที่ตอนนี้ต้องนำมากล่าวโทษพวกเขาและกล่าวโทษตัวเองด้วย นั่นคือ ข้อหาที่ว่ามีการร่วมสนิทกับพระเยซูคริสต์แบบแท้จริงน้อยเกินไป

ถ้าเราสามารถรักษาการประพฤติของเราให้คงเส้นคงวาและชีวิตของเราให้ไร้ตำหนิแบบพอทน เราก็ยังต้องร้องกล่าวโทษตัวเองที่ขาดการร่วมสามัคคีธรรมอันบริสุทธิ์กับพระเยซู ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการเป็นลูกที่แท้จริงของพระเจ้า!

พี่น้องทั้งหลายเอ๋ย นานเท่าไรแล้วตั้งแต่คุณได้รับการมาเยือนแห่งความรักจากพระเยซูคริสต์-นานเท่าไรแล้วตั้งแต่คุณกล่าวได้ว่า “ที่รักของฉันเป็นของฉัน และฉันเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงหากินอยู่

ท่ามกลางดอกกลีบลี?” นานเท่าไรแล้วตั้งแต่ ‘พระองค์ทรงนำท่านเข้าไปในเรือนที่มีการเลี้ยงของพระองค์ และ
ธงของพระองค์ที่อยู่เหนือท่านคือความรัก’?

ไม่แน่ว่าพวกคุณบางคนอาจกล่าวได้ว่า “ฉันได้เห็นพระองค์เมื่อเช้านี้เอง ฉันเพิ่งมองพระพักตร์ของ
พระองค์ด้วยความชื่นบานและปลื้มปิติด้วยสีพระพักตร์ของพระองค์” แต่ผมเกรงว่าพวกคุณส่วนใหญ่ในที่นี่จะ
ต้องกล่าวว่า “โอ คุณเอ๋ย ฉันไม่เห็นการส่องแสงแห่งสีพระพักตร์ของพระองค์มาหลายเดือนแล้ว”

คุณทำอะไรอยู่? ทางแห่งชีวิตของคุณเป็นแบบไหน? คุณโอตครวญอยู่ทุกวันไหม? คุณรำไห้อยู่ทุกนาที่
ไหม? “ไม่เลย!” งั้นคุณก็ควรโอตครวญและรำไห้ให้ได้แล้ว ผมไม่อาจเข้าใจเลยว่าความน่าเลื่อมใสของคุณจะ
ปรากฏได้อย่างไรหากคุณสามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากแสงแดดของพระคริสต์และยังมีความสุขอยู่

บางครั้งคริสเตียนทั้งหลายก็อาจสูญเสียการร่วมสามัคคีธรรมของพระเยซูไป การเชื่อมต่อระหว่างตัว
พวกเขาเองกับพระคริสต์จะขาดตอนในบางคราว แต่พวกเขาควรโอตครวญและร้องไห้อยู่เสมอเมื่อพวกเขาเริ่ม
รู้สึกว่พระคริสต์ไม่สถิตอยู่ด้วยแล้ว

อะไรนะ? พระคริสต์ทรงเป็นพี่ชายของคุณ อาศัยอยู่ในบ้านของคุณ แต่คุณไม่ได้พูดคุยกับพระองค์มา
เป็นเดือนแล้วหรือ? งั้นผมก็เกรงว่ามีความรักอยู่น้อยนิดจริง ๆ ระหว่างคุณกับพี่ชายของคุณ อะไรนะ? พระ
คริสต์ทรงเป็นสามีของคริสตจักรของพระองค์ แต่คริสตจักรไม่มีการร่วมสามัคคีธรรมกับพระองค์เลยมาตลอด
เวลานี้หรือ?

พี่น้องเอ๋ย อย่าให้ผมต้องกล่าวโทษคุณหรือตัดสินคุณเลย แต่จงให้จิตสำนึกของคุณพูดเถิด คุณลืมพระ
คริสต์มากเกินไปแล้วหรือ? คุณใช้ชีวิตโดยปราศจากพระองค์มากเกินไปแล้วหรือ? คุณพึงพอใจกับโลกแทนที่
จะปรารถนาพระคริสต์หรือ? คุณเป็นเหมือนลูกแกะตัวเมียนั้นที่ได้ตีมาจากถ้วยของนายและกินจากโต๊ะของนาย
ไหม? หรือคุณพึงพอใจที่จะหลงเงินอยู่บนภูเขา หากินที่ไหนก็ได้ที่ไม่ใช่ที่บ้าน?

ผมกลัวว่าความยุ่งยากมากมายของเราเกิดขึ้นเพราะเราขาดการร่วมสนิทกับพระเยซู เราใช้ชีวิตเยาะ
เกินไปโดยปราศจากความสว่างแห่งสีพระพักตร์ของพระองค์และมีความสุขเกินไปเมื่อพระองค์ทรงไปจากเรา
แล้ว ฉะนั้นขอให้เราแต่ละคนอธิษฐานร้องทูลว่า “โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงฟื้นฟูพระราชากิจของพระองค์”

โอ! ผมได้ยินผู้ที่ประกาศตัวคนหนึ่งกล่าวว่า “คุณเอ๋ย ผมไม่ต้องการการฟื้นฟูในใจของผมหรอก ผม
เป็นทุกสิ่งที่ผมอยากจะเป็นแล้ว” ขอให้พวกคุณคุกเข่าลงอธิษฐานเมื่อเขาเถิด พี่น้องของผมเอ๋ย! เขาเป็นคนที่
ต้องการคำอธิษฐานเมื่อมากที่สุด เขากล่าวว่าเขาไม่ต้องการการฟื้นฟูในจิตวิญญาณของเขา แต่ถึงอย่างไรแล้ว
เขาต้องการการฟื้นฟูในเรื่องความถ่อมใจของเขา ถ้าเขาคิดว่าเขาเป็นทุกอย่างที่เขาควรจะเป็นแล้ว และถ้าเขา
รู้ว่าเขาเป็นทุกสิ่งที่เขาอยากจะเป็นแล้ว เขาก็มีความคิดที่คับแคบจริง ๆ เกี่ยวกับว่าคริสเตียนคืออะไรหรือว่า
คริสเตียนควรเป็นเช่นไร และมีแนวคิดที่อธรรมจริง ๆ เกี่ยวกับตัวเอง

คนเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพที่ต่ำที่สุดคือ คนที่ขณะที่พวกเขาเห็นว่าตนต้องการการฟื้นฟู ก็รู้สึกถึงสภาพ
ของตนและโอตครวญภายใต้สภาพนั้น

ผมคิดว่าผมได้สนับสนุนข้อกล่าวหาของผมอย่างแข็งแรงในระดับหนึ่งแล้ว คราวนี้จึงสงสัยว่าพระคำ
ตอนนี้มีบางสิ่งในมันซึ่งผมเชื่อว่าเราแต่ละคนมี นี่ไม่ใช่แค่การบอกเป็นนัยถึงความสำเร็จอย่างหนึ่งในถ้อยคำเหล่า

นี่- “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”- แต่มีการรู้สึกละเอียดถึงความรู้สึกอย่างหนึ่ง คุณเห็นแล้วว่า ฮาบากุกู้ว่าควรโอตครวญอย่างไรเกี่ยวกับมัน: “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

โอ พวกเราหลายคนอยากได้การฟื้นฟู แต่พวกเราน้อยคนรู้สึกรู้ว่าเราอยากได้การฟื้นฟู มันเป็นเรื่องที่สัญญาชีวิตอันเปี่ยมสุขเมื่อเรารู้ว่าเราต้องโอตครวญอย่างไรเกี่ยวกับการที่เราไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ มันง่ายที่จะหาพบหลายร้อยคนเหล่านั้นที่จากไปแล้ว แต่คุณสามารถนับได้เลยว่ามิก็คนที่รู้วิธีโอตครวญเพราะการที่พวกเขาจากไป

เมื่อผู้เชื่อแท้ค้นพบว่าตนต้องการการฟื้นฟู เขาก็จะไม่มีความสุข เขาจะเริ่มตั้งร้องไห้และโอตครวญทันที นี่จะมีชัยกับพระเจ้าและนำพระพรแห่งการฟื้นฟูนั้นลงมา เขาจะร้องทูลทั้งวันทั้งคืนว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

ขอให้ผมกล่าวถึงช่วงเวลาแห่งการโอตครวญบางตอนเมื่อคริสเตียนคนหนึ่งต้องการการฟื้นฟู คุณจะโอตครวญเมื่อคุณมองไปยังสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเคยกระทำเพื่อคุณในกาลก่อน เมื่อคุณทวนรำลึกถึงมิซาร์และเฮอริโมนเหล่านั้น สถานที่เหล่านั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงปรากฏแก่คุณในกาลก่อนและตรัสว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักอันเป็นนิรันดร์” คุณก็จะไม่มีทางมองย้อนไปยังสถานที่เหล่านั้นโดยที่น้ำตาไม่ไหล

ถ้าคุณเป็นอย่างที่คุณควรเป็นในฐานะคริสเตียนคนหนึ่ง หรือถ้าคุณคิดว่าคุณไม่อยู่ในสภาพที่ถูกต้อง คุณก็จะร้องไห้เสมอเวลาที่คุณรำลึกถึงความรักเมตตาของพระเจ้าในกาลก่อน

เมื่อใดก็ตามที่จิตวิญญาณสูญเสียการร่วมสามัคคีธรรมกับพระเยซูไปแล้ว จิตวิญญาณนั้นก็ทนไม่ได้ เมื่อนึกถึง “บรรดารถบแห่งอามินาติบ” มันสู้ทนไม่ได้เมื่อนึกถึง “เรือนที่มีการกินเลี้ยง” เพราะเขาไม่ได้ไปที่นั่นมานานแล้ว หรือเมื่อเขาคิดถึงมันจริง ๆ เขาก็กล่าวว่า

ข้าขึ้นบานกับโมงยามแสนสงบสุขตอนนั้น

ความทรงจำเกี่ยวกับมันยังหวานชื่นเหมือนเดิม

แต่มันทิ้งรอยโหว่อันแสนเจ็บปวดไว้

โลกทั้งใบไม่มีทางถมมันเต็ม

เมื่อคุณได้ยินคำเทศนาหนึ่งซึ่งบอกเล่าถึงประสบการณ์อันเปี่ยมสง่าราศีของผู้เชื่อที่มีสุขภาพแข็งแรงดี คุณก็จะเอามือทาบอกและกล่าวว่า “โอ ฉันก็เคยมีประสบการณ์เช่นนั้น แต่วันแสนสุขเหล่านั้นหมดสิ้นไปแล้ว! ดวงอาทิตย์ของฉันลับขอบฟ้าแล้ว ดวงดาวเหล่านั้นซึ่งเคยส่องสว่างในความมืดของฉันดับสูญไปหมดแล้ว โอ ฉันอยากเพ่งมองพระองค์อีกหนจริง ๆ! โอ ฉันอยากเห็นพระพักตร์ของพระองค์อีกครั้งจริง ๆ! โอ อยากให้มีการเยี่ยมเยียนอันหวานชื่นเหล่านั้นจากเบื้องบน! โอ ขอให้ได้พวงองุ่นแห่งเอชโคลอีกสักหนเถิด!” และริมแม่น้ำเหล่านั้นแห่งบาบิโลนคุณจะนั่งลงและรำไห้ คุณจะรำไห้ เมื่อคุณรำลึกถึงการที่คุณได้ขึ้นไปที่ยิว-เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเคยมีค่าประเสริฐสำหรับคุณ เมื่อพระองค์เคยตีแผ่พระทัยของพระองค์และทรงยินดีเช่นกันที่จะเติมใจของคุณให้เต็มด้วยความเต็มเปี่ยมแห่งความรักของพระองค์ ช่วงเวลาเช่นนั้นจะเป็นช่วงเวลาแห่งการโอตครวญเมื่อคุณรำลึกถึง “ปีเหล่านั้นแห่งพระหัตถ์ขวาขององค์ผู้สูงสุด”

เช่นเคย สำหรับคริสเตียนคนใดที่อยากได้การฟื้นฟู พิธีเหล่านั้นก็จะเป็นช่วงเวลาโอตครวญเช่นกัน คุณจะขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเจ้า แต่คุณจะถูกเวลาที่คุณจากมาว่า “โอ มันเปลี่ยนไปเยอะจริง ๆ! เมื่อครั้งหนึ่งฉันเคยไปพร้อมกับผู้คนมากมายที่ถือวันเทศกาล ทุกคำเคยมีค่าประเสริฐ เมื่อบทเพลงนั้นลอยขึ้นจิตใจของฉันเคยมีปีก และมันได้โอบบินขึ้นไปสู่รังของมันท่ามกลางหมู่ดาว เมื่อฉันเคยถวายคำอธิษฐาน ฉันเคยกล่าวด้วยใจยำเกรงได้ว่า ‘เอเมน!’

“บัดนี้ทุกเทศน์ก็เทศนาเหมือนที่เขาเคยเทศนามาก่อน ฟีน้องของฉันก็ได้รับประโยชน์เหมือนที่พวกเขาเคยได้รับ แต่คำเทศนานั้นสำหรับฉันช่างแห้งเหือดและน่าเบื่อ ฉันไม่พบความผิดในตัวนักเทศน์ ฉันรู้ว่าการผิดอยู่ที่ตัวฉันเอง บทเพลงนั้นก็เหมือนเดิมเลย-ท่วงทำนองไพเราะเหมือนเดิม เสียงประสานบริสุทธ์เหมือนเดิม แต่ใจของฉันหนักอึ้ง สายพินของฉันขาดเสียแล้ว และฉันร้องเพลงไม่ได้”

คริสเตียนผู้นั้นจะกลับมาจากสื่อกลางอันเปี่ยมสุขเหล่านั้นแห่งพระคุณโดยถอนหายใจและสะอึกสะอื้น เพราะเขารู้ว่าเขาอยากได้การฟื้นฟู

ที่พิเศษไปกว่านั้น ที่พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า คุณจะคิด เมื่อคุณนั่งที่โต๊ะนั้นว่า “โอ ฉันเคยชื่นบานจริง ๆ ที่โต๊ะนี้! เมื่อหักขนมปังและดื่มน้ำองุ่น นายของฉันเคยสถิตอยู่ด้วย” คุณจะหวนรำลึกว่าจิตวิญญาณของคุณเคยถูกหอบขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่เจ็ดเลยด้วยซ้ำและเรื่อนนั้นได้ถูกทำให้เป็น ‘พระนิเวศของพระเจ้าและประตูแห่งสวรรค์จริง ๆ’

“แต่ตอนนี้” คุณกล่าว “มันเป็นขนมปัง ขนมปังแห่งสำหรับฉัน มันเป็นน้ำองุ่น น้ำผลไม้ไร้รสชาติ ที่ไม่มีรสหวานแห่งแดนสวรรค์อยู่ในมันเลย ฉันดื่ม แต่ก็เปล่าประโยชน์ ไม่มีการคิดถึงพระคริสต์เลย ใจของฉันไม่ยอมลุก จิตวิญญาณของฉันไม่สามารถยกความคิดไปถึงพระองค์ได้สักครั้งทางเลย!”

และจากนั้นคุณก็จะเริ่มโอตครวญอีก- “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

แต่ผมจะไม่กักตัวคุณไว้กับหัวข้อนั้น พวกคุณที่รู้ว่าคุณอยู่ในพระคริสต์แต่ไม่รักพระองค์มากพอและไม่มีความเชื่อมั่นในพระองค์ซึ่งคุณปรารถนาที่จะมี ผมขอถามคุณแค่คำถามนี้: คุณโอตครวญกับเรื่องนี้ไหม? คุณโอตครวญตอนนี้ได้ไหม? เมื่อคุณรู้สึกว่างเปล่า มันเป็น “รอยโหว่อันแสนเจ็บปวด” ไหม? เมื่อคุณรู้สึกว่าเสื้อผ้าของคุณมีรอยเปื้อน คุณซักเสื้อผ้าเหล่านั้นด้วยน้ำตาได้ไหม? เมื่อคุณคิดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของคุณทรงจากไปแล้ว คุณแหวนธงสีดำแห่งความเสียใจไว้ด้านนอกไหมและร้องทูลว่า “โอ พระเยซูของข้า! โอ พระเยซูของข้า! พระองค์ทรงจากไปแล้วหรือ?”

ถ้าคุณทำได้ ผมก็ขอร้องคุณให้ทำมัน และขอให้พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะประทานพระคุณให้แก่คุณที่จะทำมันต่อไปจนกว่ายุคสมัยที่เป็นสุขกว่าเดิมส่องสว่างในการฟื้นฟูจิตวิญญาณของคุณ!

ประการสุดท้าย เมื่อจิตวิญญาณถูกทำให้รู้สึกจริง ๆ ถึงสถานะอันน่าเศร้าของมันเพราะความเสื่อมถอยของมันและการไปจากพระเจ้าของมัน มันก็ไม่เคยพึงพอใจเลยหากมันไม่เปลี่ยนการโอตครวญของมันให้กลายเป็นคำอธิษฐานและไม่กล่าวคำอธิษฐานนั้นแก่ผู้ที่ถูกต้อง: “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

ไม่ว่า พวกคุณบางคนอาจกล่าวว่า “คุณเอ๋ย ฉันรู้สึกว่าคุณต้องการการฟื้นฟู ฉันตั้งใจแล้วว่าจะเริ่มต้น
ป่วยนี้เลยที่จะฟื้นฟูจิตวิญญาณของฉัน”

อย่ากล่าวมันเลย และเหนือสิ่งอื่นใด อย่าพยายามที่จะทำมันเลย เพราะคุณไม่มีทางทำได้หรอก อย่า
ตั้งปณิธานต่าง ๆ ที่บอกว่า คุณจะทำอะไรบางอย่าง ปณิธานทั้งหลายของคุณจะพังอย่างแน่นนอนพอ ๆ กับตอนที่คุณ
ตั้งพวกมันขึ้นมา และปณิธานทั้งหลายที่พังของคุณมีแต่จะเพิ่มจำนวนบาปของคุณ ผมขอเตือนสติคุณว่า
แทนที่จะพยายามฟื้นฟูตัวเอง จงถวาคำอธิษฐานต่าง ๆ อย่างพูดว่า “ฉันจะฟื้นฟูตัวเอง” แต่จงร้องทูลว่า
“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

และขอให้ผมบอกคุณอย่างจริงจัง คุณยังไม่รู้สึกเลยว่าการเสื่อมถอยนั้นเป็นอย่างไร คุณยังไม่รู้เลยว่า
สภาพของคุณน่าเศร้าขนาดไหน มีฉะนั้นคุณคงไม่พูดถึงการฟื้นฟูตัวเองหรอก ถ้าคุณไม่รู้ตำแหน่งของตัวเอง
คุณก็คงคาดหวังในทันทีที่จะเห็นทหารที่ได้รับบาดเจ็บบนสนามรบรักษาตัวเองให้หายโดยไม่ต้องใช้ยารักษา
หรือพาตัวเองไปโรงพยาบาลในเมื่อแขนขาของเขาถูกยิงขาดไปแล้ว เหมือนกับที่คุณคงจะคาดหวังที่จะฟื้นฟูตัว
เองโดยปราศจากความช่วยเหลือของพระเจ้า ผมขอรับรองคุณที่จะไม่ทำอะไรหรือแสวงหาที่จะทำอะไรจนกว่า
คุณได้ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์เองโดยคำอธิษฐานอันทรงฤทธิ์-จนกว่าคุณได้ร้องทูลเสียก่อนว่า “โอ ข้าแต่พระเย
โฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

จงจำไว้ว่า พระองค์ผู้ได้ทรงสร้างคุณในตอนแรกนั้นต้องทำให้คุณมีชีวิตอยู่ต่อไป และพระองค์ผู้ได้ทรง
ให้คุณมีชีวิตอยู่ต่อไปนั้นต้องฟื้นฟูชีวิตให้แก่คุณมากขึ้น พระองค์ผู้ได้ทรงพิทักษ์รักษาคุณไว้ไม่ให้ลงไปสู่เหวลึก
นั้น เมื่อเท้าของคุณสิ้นไถล ทรงเป็นผู้เดียวที่สามารถตั้งคุณไว้บนศิลาและทำให้ย่างเท้าของคุณมั่นคงได้

ฉะนั้น จงเริ่มต้นโดยการถ่อมตัวลง-โดยสละทิ้งความหวังทั้งหมดในการฟื้นฟูตัวเองในฐานะคริสเตียน
แต่เริ่มต้นทันทีด้วยคำอธิษฐานอันหนักแน่นและการอ้อนวอนอย่างจริงจังต่อพระเจ้าว่า “โอ พระองค์เจ้าข้า สิ่ง
ใดที่ข้าพระองค์ทำไม่ได้ ขอพระองค์ทรงทำเถิด! โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงฟื้นฟูพระราชกิจของพระองค์”

พี่น้องคริสเตียนเอ๋ย ผมขอฝากเรื่องเหล่านี้ไว้กับพวกคุณ จงใส่ใจเรื่องเหล่านี้อย่างที่พวกมันสมควรได้
รับ ถ้าผมเผลอทำผิดและตีสินพวกคุณในสิ่งใดอย่างรุนแรงเกินไป ขอพระเจ้าทรงโปรดยกโทษให้ผม เพราะ
ผมเจตนาทำเช่นนั้นอย่างสุจริต แต่ถ้าผมได้พูดไปอย่างสัตย์จริง ก็จงใส่ใจเรื่องนั้นและเปลี่ยนบ้านเรือนของคุณ
ให้กลายเป็น “โบคิม” จงรำไห้ จงรำไห้เถิด พี่น้องของผมเอ๋ย: “มันเป็นสิ่งน่าเศร้าที่จะออกไปจากพระเจ้า
ผู้ทรงพระชนม์อยู่” จงรำไห้เถิด และขอพระองค์ทรงพาคุณกลับมายังศิโยน เพื่อที่สักวันหนึ่งคุณจะกลับมา
เหมือนชนชาติอิสราเอล มิใช่พร้อมกับการรำไห้แต่พร้อมทั้งบทเพลงแห่งความชื่นบานเป็นนิรันดร์!

II. สำหรับคริสตจักรทั้งหลายของเรา

และบัดนี้ผมมาถึงส่วนที่สองของหัวข้อนี้ซึ่งผมต้องกล่าวแบบย่อ ๆ มากขึ้น ในคริสตจักรเอง ซึ่งถือว่าเป็น
เป็นกายหนึ่ง คำอธิษฐานนี้ควรที่จะเป็นคำอธิษฐานที่ไม่หยุดหย่อนและคำทูลขออันจริงจัง: “โอ ข้าแต่พระเยโฮ
วาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่”

ในยุคปัจจุบันนี้มีความเสื่อมถอยอันน่าเศร้าของความเป็นชีวิตแห่งทางที่เป็นอย่างพระเจ้า ยุคสมัยนี้ได้
กลายเป็นยุคสมัยแห่งรูปแบบมากเกินไปแล้วแทนที่จะเป็นยุคสมัยแห่งชีวิต ผมขอนับย้อนจากวันนี้ไปเมื่อหนึ่ง

ร้อยปีก่อนเมื่อหินก้อนแรกของอาคารหลังนี้ที่ตอนนี้เราสัมผัสการพระเจ้าอยู่ภายในได้ถูกวาง ตอนนั้นเป็นวันแห่งชีวิตแบบพระเจ้าและวันแห่งฤทธิ์เดชที่ถูกส่งลงมาจากเบื้องบน

พระเจ้าได้ทรงคลุมกายไวท์ฟิลด์ด้วยฤทธิ์เดช ตอนนั้นเขากำลังเทศนาด้วยความสง่างามและอำนาจซึ่งแทบไม่มีใครคิดเลยว่ามนุษย์ธรรมดาจะสามารถทำได้ ไม่ใช่เพราะว่าเขามีอะไรในตัวเองแต่เพราะนายของเขาทรงคาดเอาเขาด้วยอำนาจ

หลังจากไวท์ฟิลด์ มีบุรุษที่บริสุทธิ์และยิ่งใหญ่ของพระเจ้าตามมาหลายคน แต่บัดนี้เราหล่นมาอยู่บนภาคตะกอนแห่งกาลเวลาแล้ว

เหล่าบุรุษที่แท้จริงเป็นสิ่งที่หาได้ยากที่สุดในโลกนี้ เรามีพวกเขาเหลืออยู่ไม่เยอะแล้วตอนนี้ เราแทบไม่มีชายใดเลยในรัฐบาลที่จะชักนำการเมืองของเราและแทบไม่มีชายใดเลยในศาสนา เรามีบุรุษหลายคนที่ทำหน้าที่ของตน ตามที่พวกเขาได้รับ เรามีคนดีและอาจมีคนที่ตรงที่ในกิจวัตรประจำวันของพวกเขาเดินไปมาเหมือนพวกม้าบรรทุกสัมภาระที่ห้อยกระพรวนของพวกมัน ในท่วงท่าแบบเดิมตลอดไป แต่คนทั้งหลายที่กล้าแตกต่าง เพราะการเป็นคนที่แตกต่างกันนั้นหมายถึงการเป็นคนที่ถูกต้องในโลกที่ชั่วร้าย-มีอยู่ไม่เยอะแล้วในยุคสมัยนี้

เมื่อเทียบกับสมัยพวกพิวริตัน คนทั้งหลายที่เดินตามทางพระเจ้าอยู่ที่ไหน? เรารวบรวมคนทั้งหลายที่เป็นอย่างไรว์และชาร์น็อคได้ไหม? เรารวบรวมผู้คนอย่างที่ผมสามารถเอ่ยชื่อได้ราวครวระหว่าสิบคนได้ไหม? ผมคิดว่าไม่

และเราไม่สามารถรวบรวมผู้คนมากมายเหล่านั้นที่มีความกล้าหาญและพรสวรรค์เหมือนอย่างคนเหล่านั้นที่ตามหลังไวท์ฟิลด์มาติด ๆ ลองคิดถึงโรว์แลนด์ ฮิลล์, นิวตัน, ทอพเลตตี, ด็อดดริตจ์ และอีกหลายคนผู้ซึ่งผมคงไม่มีเวลาพูดถึง พวกเขาจากไปแล้ว ผงคลีที่น้ำหนักถือของพวกเขาหลับอยู่ในผืนดิน

และเหล่าผู้สืบทอดของพวกเขาอยู่ที่ไหน? จงถามว่าที่ไหน และเสียงสะท้อนจะตอบกลับมาว่า “ที่ไหน?” ไม่มีเลย เหล่าผู้สืบทอดของพวกเขา คนเหล่านั้นอยู่ที่ไหน? พระเจ้ายังไม่ยกชูคนเหล่านั้นขึ้นมา หรือถ้าพระองค์ทรงยกขึ้นมาแล้ว เราก็ยังหาไม่เจอว่าพวกเขาอยู่ที่ไหน

มีการเทศนา และมันคืออะไร? “โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ให้เทศนา และสอนเขาโดยพระวิญญาณของพระองค์ว่าต้องพูดอะไร” จากนั้นพวกเขาก็หยิบคำร่างเทศนานั้นออกมา และพวกเขาก็อ่านมัน-นี่มันดูถูกพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ชัด ๆ! เรามีการเทศนาในรูปแบบนี้ แต่มันไม่ใช่การเทศนาเลยสักนิด มันคือการพูดอย่างสละสลวยและบรรจงมาก ๆ อาจโหวหารดีมากด้วย ในความหมายของคำนั้น แต่การเทศนาแบบตรง ๆ อย่างของไวท์ฟิลด์นั้นอยู่ที่ไหน?

คุณเคยอ่านคำเทศนาของเขาสักเรื่องไหม? คุณจะคิดว่าเขาโหวหารดี สำนวนคำพูดของเขาหยาบกระด้างและไม่ปะติดปะต่อกัน เขามีการพูดอย่างฉะฉาน แม้ทีเดียวมันเป็นส่วนที่ยอดเยียมเกี่ยวกับคำพูดของเขา แต่โหวหารของเขาอยู่ตรงไหนกัน? ไม่ใช่อยู่ในคำพูดที่คุณอ่านแต่อยู่ในน้ำเสียงตอนที่เขากล่าวคำเหล่านั้นออกมา ในความจริงจึ่งขณะที่เขารู้สึกถึงคำพูดเหล่านั้น ในน้ำตาซึ่งไหลอาบแก้มของเขา และในการเทจิตวิญญาณของเขาออกมา

เหตุผลที่ทำให้ไม่วิปัสสนาถึงโหวตก็คือความหมายของคำนั้น ๆ เขาโหวตเพราะว่าเขาพูดออกมาจากใจ-จากกันบ้างส่วนลึกที่สุดของคน ๆ นั้น คุณรู้ตอนที่เขาพูดว่าเขาหมายความว่าพูด เขาไม่ได้พูดเหมือนเป็นการค้าหรือเป็นเหมือนเครื่องจักร แต่เขาเทศนาสิ่งที่เขารู้สึกว่าเป็นความจริงและสิ่งที่เขาอดไม่ได้ที่จะต้องเทศนา เมื่อคุณได้ยินเขาเทศนา คุณก็อดไม่ได้ที่จะรู้สึกว่าเขาเป็นคน ๆ หนึ่งที่ยอมตายถ้าเขาไม่ได้เทศนา ด้วยสิ้นสุดกำลังของเขา เขาร้องเรียกผู้คนที่ว่า “เชิญมา!เชิญมา!เชิญมาหาพระเยซูคริสต์และเชื่อในพระองค์!”

บัดนี้ นั่นแหละเป็นสิ่งที่ยุคสมัยนี้ขาด ความจริงจึงอยู่ที่ไหนแล้วตอนนี้? มันไม่ได้อยู่ที่ธรรมาสันและไม่ได้อยู่ที่มานั่งยาวในขนาดที่เราปรารถนามัน และมันเป็นยุคสมัยที่น่าเศร้าจริง ๆ เมื่อความจริงจึงถูกเหยียดหยันเมื่อความกระตือรือร้นซึ่งควรจะเป็นลักษณะเฉพาะตัวอันโดดเด่นของธรรมาสันถูกมองว่าเป็นความกระฉับกระเฉงและความคลั่งศาสนา

ขอพระเจ้าทรงทำให้เราเป็นคนคลั่งศาสนาในแบบที่ผู้คนส่วนใหญ่หัวเราะเยาะ-ทรงทำให้เราเป็นผู้ที่กระฉับกระเฉงในแบบที่คนมากมายดูหมิ่น

เราเชื่อมั่นเป็นความคลั่งศาสนาใหญ่โตที่สุดในโลกที่จะไปนรก ความกระฉับกระเฉงใหญ่โตที่สุดบนพื้นพิภพที่จะรักบาปมากกว่าความชอบธรรม และเราคิดว่าคนเหล่านั้นไม่ใช่พวกคลั่งศาสนาและไม่ใช่พวกกระฉับกระเฉงผู้ซึ่งแสวงหาที่จะเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่ามนุษย์และติดตามพระคริสต์ในทางทั้งสิ้นของพระองค์

เราขอทวนซ้ำ: ข้อพิสูจน์อันน่าเศร้าประการหนึ่งที่ว่าคริสตจักรต้องการการฟื้นฟูก็คือ การขาดหายไปของความจริงจึงแบบยอมตายนั้นซึ่งครั้งหนึ่งเคยพบเห็นในธรรมาสันคริสเตียนทั้งหลาย

การขาดหายไปของหลักคำสอนอันถูกต้องเป็นข้อพิสูจน์อีกประการว่าเราต้องการการฟื้นฟู คนเหล่านั้นที่เคยยึดถือข้อเชื่อเดิมบัดนี้กลายเป็นคนถือคำสอนผิดไปเสียแล้ว เราหันกลับไปดูบันทึกของเหล่าบรรพบุรุษพิริวตันก็ได้ ไปดูหลักข้อเชื่อเหล่านั้นของคริสตจักรแห่งอังกฤษก็ได้ ไปดูคำเทศนาของไวท์ฟิลด์ก็ได้ และเรากล่าวถึงการเทศนาแบบนั้นได้ว่ามันเป็นสิ่งที่เรารัก และหลักคำสอนเหล่านั้นซึ่งถูกเอื้อนเอ่ยในตอนนั้น-และเรากล้ากล่าวถึงมันทุกแห่งหน- เป็นหลักคำสอนเดียวกันกับที่เขาป่าวประกาศ แต่เพราะเราเลือกที่จะป่าวประกาศหลักคำสอนเหล่านั้น เราจึงถูกมองว่าแตกต่างและแปลกประหลาด และเหตุผลนั้นก็คือว่าหลักคำสอนอันถูกต้องได้สิ้นสุดไปแล้วในระดับมหาศาล

เราต้องการการฟื้นฟูหลักคำสอนอันถูกต้องที่ครั้งหนึ่งเคยอยู่ในท่ามกลางแผ่นดินนี้

และคริสตจักรโดยรวม อาจต้องการการฟื้นฟูความจริงจึงอย่างที่สุดในหมู่สมาชิกของมัน

พวกคุณยังไม่เป็นคนที่สู้ศึกทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าเลย พวกคุณไม่มีความจริงจึงนั้น ความกระตือรือร้นนั้นซึ่งถูก ๆ ของพระเจ้าเคยมี บรรพบุรุษของพวกคุณเป็นเหมือนไม้ไผ่ พวกคุณเป็นเหมือนต้นหลิว ผู้คนของเรา พวกเขาเป็นอย่างไร พวกเขาหลายคนเลย? เข็มแข็งในหลักคำสอนเวลาที่พวกเขาอยู่กับเหล่าบุรุษที่เข็มแข็งในหลักคำสอน แต่คลอนแคลนเวลาที่พวกเขาไปอยู่กับพวกอื่น พวกเขาเปลี่ยนหลักคำสอนบ่อยพอ ๆ กับที่พวกเขาเปลี่ยนเพื่อนฝูงที่คบหา บางครั้งพวกเขาเป็นแบบหนึ่งและเดี๋ยวก็เป็นอีกแบบ พวกเขาไม่ใช่พวกที่ยอมไปที่เสาและถูกเผาจนตาย พวกเขาไม่ใช่พวกที่รู้ว่าจะตายทุกวันได้อย่างไรและด้วยเหตุนี้จึงพร้อมสำหรับความตายเมื่อมันมาถึง

จงมองไปที่การประชุมอธิษฐานของพวกเรา โดยมีช้อยกเว้นอันแจ่มชัดตรงนี้นิดตรงนั้นหน่อย จงเข้าไปเถิด มีผู้หญิงประมาณหกคนและผู้ชายสองสามคน จงมองไปที่พวกเขาเถิด มันถูกเรียกว่าการประชุมอธิษฐาน มันควรจะถูกเรียกว่าการประชุมสำรองมากกว่า เพราะแทบจะไม่มีคนเข้าร่วมการประชุมอธิษฐานเลย และน้อยคนจริง ๆ ไปที่การประชุมร่วมสามัคคีธรรมของเราหรือไปที่การประชุมอื่นใดที่เราจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผมอยากเห็นหนังสือพิมพ์สักฉบับที่ถูกตีพิมพ์ที่ไหนสักแห่งจริง ๆ ที่มีรายชื่อทุกคนที่ไปร่วมการประชุมเหล่านั้นในระหว่างสัปดาห์ในสถานนมัสการใดของเรา

เพื่อน ๆ ของผมเอ๋ย ถ้าพวกเขาจะรวมคริสเตียนทั้งหมดในลอนดอนเข้าด้วยกัน คุณก็อาจพบว่าสถานนมัสการสักแห่งหรือสองแห่งน่าจะจุพวกเขาได้หมด น้อยคนจริง ๆ ที่ไป

เราไม่มีความจริงใจ เราไม่มีชีวิตแบบที่เราเคยมี ถ้าเรามี เราก็คงถูกเรียกด้วยชื่อแยะ ๆ กว่าที่เราถูกเรียกตอนนี้ เราก็คงถูกตำหนิด้วยฉายาที่ต่ำช้ายิ่งกว่าหากเราสัตย์จริงต่อผู้เป็นนายของเรามากกว่านี้ เราก็คงไม่มีสิ่งสารพัดที่แสนจะสุขสบายขนาดนี้หากเรารับใช้พระเจ้าดีกว่านี้

คริสตจักรกำลังกลายเป็นสถาบันที่น่านับถือแห่งแผ่นดินของเรา และบางคนคิดว่ามันเป็นสิ่งยิ่งใหญ่เมื่อคริสตจักรกลายเป็นสถาบันที่น่านับถือ! ผมคิดว่ามันแสดงให้เห็นว่าคริสตจักรได้หักหลังไปแล้วเมื่อมันเริ่มเป็นที่น่านับถือยิ่งนักในสายตาของชาวโลก

คริสตจักรยังต้องถูกขับไล่ไสส่งอยู่ ยังต้องถูกเรียกว่าชั่วอยู่ ยังต้องถูกเหยียดหยามอยู่ จนกว่าจะถึงวันนั้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเธอจะทรงให้เกียรติเธอเพราะเธอให้เกียรติพระองค์-จะทรงให้เกียรติเธอ กระทั่งในโลกนี้ ในวันแห่งการเสด็จมาปรากฏของพระองค์

ท่านที่รัก คุณคิดว่ามันจริงไหมที่คริสตจักรต้องการการฟื้นฟู? จริงหรือไม่จริง? คุณกล่าวว่า “ไม่จริงไม่ถึงขนาดที่คุณคิดหรอก เราคิดว่าคริสตจักรอยู่ในสภาพที่ดีแล้ว เราไม่อยู่ในท่ามกลางคนเหล่านั้นที่ร้องบอกว่า ‘สมัยก่อนดีกว่าสมัยนี้’”

คุณอาจไม่อยู่ คุณอาจฉลาดกว่าพวกเราเยอะ และด้วยเหตุนี้คุณจึงสามารถมองเห็นสัญญาณอันหลากหลายเหล่านั้นที่แสดงถึงความตึงเครียดซึ่งสำหรับพวกเราแล้วเล็กจิ๋วเสียจนเราหาพวกมันไม่พบเลย คุณอาจคิดว่าคริสตจักรอยู่ในสภาพอันดีแล้ว ถ้าเป็นอย่างนั้น แน่แน่นอนว่าคุณไม่สามารถเห็นใจผมในการเทศนาจากข้อพระคำเช่นนั้นและขอร้องคุณให้ใช้คำอธิษฐานเช่นนั้น แต่คนอื่น ๆ ในหมู่พวกคุณก็ร้องครวญอยู่บ่อย ๆ ว่า “คริสตจักรต้องการการฟื้นฟู” ผมขอร้องคุณว่า แทนที่จะพรวดพราดให้ผู้รับใช้ของคุณฟัง แทนที่จะหาข้อผิดพลาดต่าง ๆ กับส่วนที่แตกต่างเหล่านั้นของคริสตจักร จงร้องทูลว่า “โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงฟื้นฟูพระราชกิจของพระองค์”

คนหนึ่งพูดว่า “โอ ถ้าเรามีผู้รับใช้อีกคนละก็! โอ ถ้าเรามีการนมัสการอีกแบบละก็! โอ ถ้าเรามีการเทศนาแบบที่แตกต่างไปจากเดิม”-ราวกับว่ามันมีแค่นั้น! แต่มันควรเป็นคำอธิษฐานของเราว่า “โอ พระองค์เจ้าข้า ขอเสด็จเข้ามาในใจของคนเหล่านั้นที่เรามีอยู่แล้ว โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงเติมเต็มพวกเขาด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์” เราไม่ต้องการวิธีการอันสดใหม่หรือกลไกอันสดใหม่ เราต้องการชีวิตในสิ่งที่เรามี

มีห้วงจักรอยู่บนทางรถไฟ รถไฟขบวนหนึ่งต้องถูกเคลื่อนไป คนหนึ่งพูดว่า “เอาห้วงจักรมาอันหนึ่ง

ลี และเอามาอีกอัน และเอามาอีกอัน” หัวรถจักรเหล่านั้นถูกนำมา แต่รถไฟก็ไม่ขยับเลยสักนิด ที่คุณต้องการคือจุดไฟและให้ควันลอยขึ้น ไม่ใช่หัวรถจักรอันอื่นหรือเพิ่มขึ้น

เพื่อให้คริสตจักรดีขึ้น เราไม่ต้องการผู้รับใช้คนใหม่ ๆ หรือแผนการสดใหม่หรือวิธีการสดใหม่ แม้ว่าอาจคิดค้นได้หลากหลายวิธีการ เราแค่ต้องการชีวิตในสิ่งที่มี

ถึงแม้เรามีคน ๆ นั้นที่ทำให้ผู้คนเลิกมาสถานนมัสการ ถึงแม้จะเป็นคนเดิมนั้นที่ทำให้การประชุมอธิษฐานของคุณมีคนเข้าร่วมน้อยลง พระเจ้าก็สามารถทำให้สถานนมัสการนั้นมีคนแน่นเอียดไปถึงประตูและประธานจิตวิญญาณหลายพันดวงให้แก่คน ๆ นั้นได้

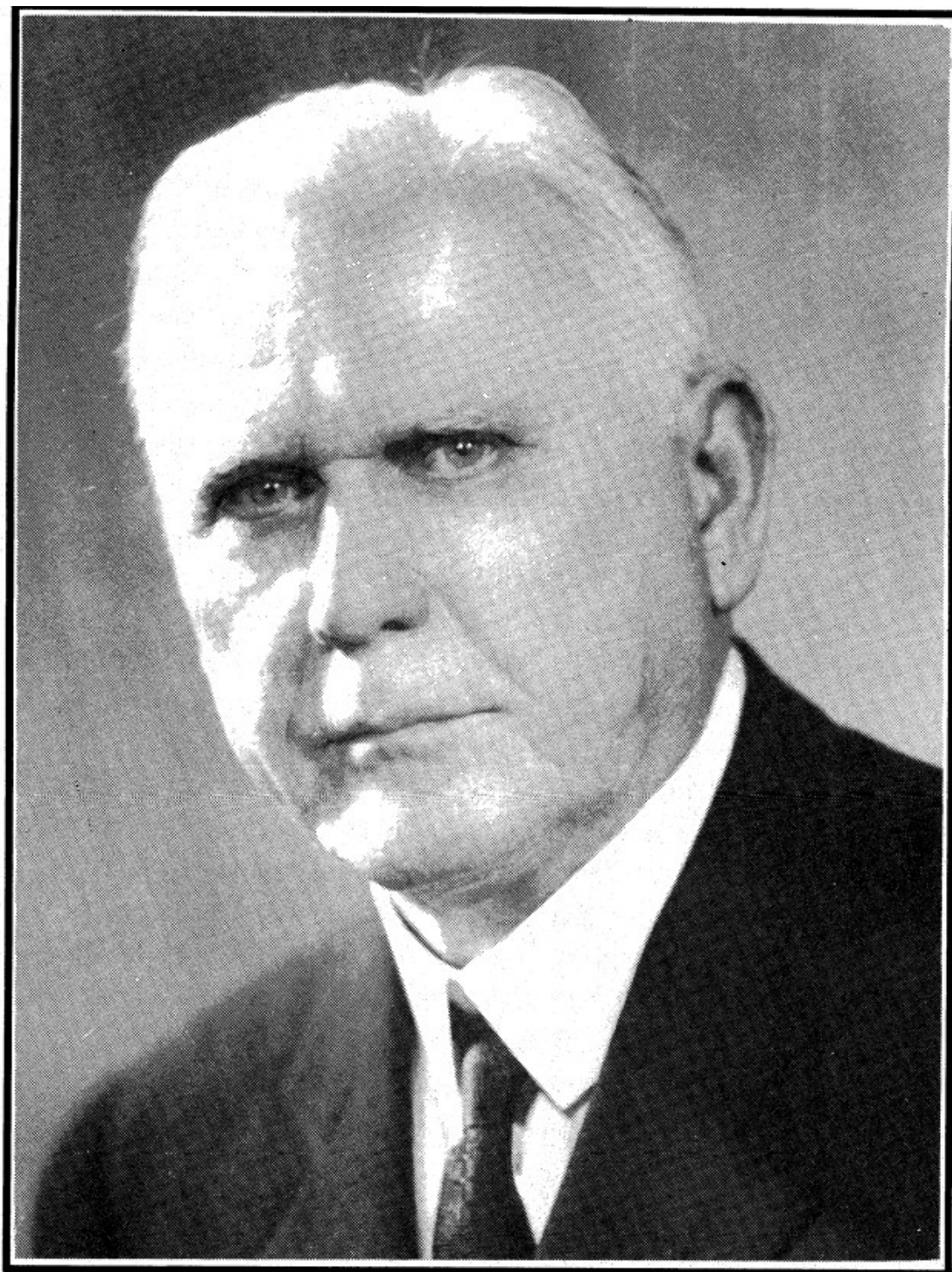
เราไม่อยากได้คนใหม่ เราอยากให้ชีวิตของพระเจ้าอยู่ในตัวเขา อย่ามัวแต่ร้องขอสิ่งใหม่ มันคงไม่ประสบผลสำเร็จมากไปกว่าสิ่งที่คุณมีอยู่แล้วหรอก จงร้องทูลว่า “โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงฟื้นฟูพระราชกิจของพระองค์”

ผมสังเกตเห็นในหลากหลายคริสตจักรว่าผู้รับใช้คิดค้นวิธีการนี้ขึ้นมา แล้วก็วิธีการนั้น เขาลองแผนการหนึ่งและคิดว่านั่นจะประสบผลสำเร็จ จากนั้นเขาก็ลองอีกแผน และไม่ใช่แค่นั้น จงใช้แผนการเดิมนั้นแหละแต่ใส่ชีวิตเข้าไปในมัน เราไม่อยากจะอะไรใหม่เลย “ของเก่ามันดีกว่า” -ให้เราใช้มันต่อไปเถิด แต่เราอยากให้ของเก่ามันมีชีวิต

ผู้คนร้องว่า “โอ เราไม่มีอะไรเลยนอกจากเปลือก พวกเขาจะให้เปลือกอันใหม่แก่เรา” ไม่เลย พวกคุณเอ๋ย เราจะเก็บอันเก่ามันไว้ แต่เราจะใส่ชีวิตในเปลือกนั้นด้วย เราจะเอาของเดิมนั้น แต่เราต้องให้ของเดิมนั้นมีชีวิต โอ ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานชีวิตให้แก่พวกเราด้วยเถิด!

คริสตจักรอยากได้การฟื้นฟูอันสดใหม่ โออยากมีแบบในสมัยของแคมบัสแลงอีกจังเลย เมื่อไวท์ฟิลด์เคยเทศนาด้วยฤทธิ์เดช โอ อยากให้เป็นแบบในสมัยที่ในสถานที่แห่งนี้บางครั้งหลายร้อยคนกลับใจเชื่อภายใต้คำเทศนาต่าง ๆ ของไวท์ฟิลด์! เป็นที่ทราบกันว่ากรณีที่น่าเชื่อถือถึงสองพันกรณีของการกลับใจเชื่อได้เกิดขึ้นภายใต้การกล่าวคำเทศนาเดียว โอ อยากให้เป็นเหมือนยุคที่ดวงตาดำจ้องเขม็งและใบหูพร้อมรับฟังพระวาทะของพระเจ้าและเมื่อผู้คนชอบดีมีในพระวาทะแห่งชีวิต-น้ำแห่งชีวิตนั้นซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่เหล่าจิตวิญญาณที่ใกล้ตาย! โอ อยากให้เป็นเหมือนยุคแห่งความรู้สึกอันล้ำลึกนั้น-ยุคแห่งความจริงจังอันล้ำลึกและเต็มที่!

ขอให้เราทูลขอพระเจ้า อ่อนวอนของมันจากพระองค์ ไม่แน่ว่าพระองค์อาจมีชายผู้นั้นหรือชายเหล่านั้นที่โหนสักแห่งที่ยังไม่ได้เขย่าโลก ไม่แน่ว่ากระทั่งตอนนี้พระองค์จวนที่จะเทอทธิพลมหันต์ออกมาบนผู้คนที่จะทำให้คริสตจักรแสนวิเศษในยุคนี้พอ ๆ กับที่เคยเป็นในยุคใดที่ผ่านพ้นไปแล้ว

จอร์จ วอชิงตัน ทรูเอิตต์

1867-1944

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

นอร์ธ แคโรไลนาเป็นบ้านเกิดของจอร์จ วอชิงตัน ทรูเอ็ดต์ ก่อนเขาอายุ 18 เขาได้รับการศึกษามาดีพอที่จะเริ่มต้นการสอนในโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งซึ่งมีห้องเรียนเดียวบน Crooked Creek ใน Towns County ที่อยู่ใกล้เคียงของรัฐจอร์เจีย ในช่วงฝึกงานสองปีนั้นเองที่จอร์จได้กลับใจเชื่อ จากนั้นเขาก็ก่อตั้งสถาบันแห่งหนึ่งที่ไฮอาวาซี รัฐจอร์เจีย ในปี 1887 สุกท้ายจำนวนนักเรียนมี 300 กว่าคน

เมื่อครอบครัวทรูเอ็ดต์ย้ายไปที่เท็กซัสในปี 1889 จอร์จก็ไปที่วิทยาลัย-มหาวิทยาลัยเบย์เลอร์-แม็ไมใช้ในฐานะนักศึกษา เขาได้รับการเสนอตำแหน่งเลขานุการด้านการเงินและมีส่วนสำคัญในการช่วยเบย์เลอร์ให้พ้นจากการล้มละลาย ต่อมาภายหลังเขาได้กลายเป็นนักศึกษา เรียนจบ และได้รับเลือกให้เป็นประธานของมหาวิทยาลัยเบย์เลอร์อย่างไม่น่าเชื่อ!

แต่ปีเดียวกันนั้นที่เขาเรียนจบ เขาได้รับการทรงเรียกให้ไปที่ First Baptist Church of Dallas อยู่ต่อที่นั่นนาน 47 ปี หรือจนกระทั่งเขาเสียชีวิตในปี 1944 ภายใต้การนำของเขาคริสตจักรนั้นได้เติบโตจนกลายเป็นคริสตจักรที่ใหญ่โตที่สุดในโลก ณ เวลานั้น โดยมีสมาชิกเพิ่มขึ้น 18,124 คนและให้บัพติศมา 5,337 คน

แต่ ดร. ทรูเอ็ดต์มีหลายธรรมเนียมนอกเหนือจากธรรมเนียมที่ First Baptist Church เขาก่อตั้งการประชุมนมัสการที่ Palace Theatre ซึ่งจัดทุกบ่ายในสัปดาห์นั้นก่อนถึงอีสเตอร์ โดยมีผู้เข้าร่วมเกือบ 2,000 คน เขาออกไปเทศนาในคริสตจักรต่าง ๆ ตามชนบททั่วแดนใต้ และผู้คนทั่วไปฟังเขาด้วยใจยินดี เขาเทศนาจากชั้นบันไดของอาคารรัฐสภาแห่งประชาชาติของเรา และในศูนย์กลางของโลกหลายแห่ง ได้แก่ ในกรุงลอนดอน สตัด์โคโฮล์ม ปารีส เบอร์ลิน เยรูซาเล็ม ฯลฯ ทุกแห่งหนคำเทศนาของทรูเอ็ดต์ทำให้จิตวิญญาณหลายดวงกลับใจมาถึงพระคริสต์

ในปี 1927 เขาได้รับเลือกให้เป็นประธานของ Southern Baptist Convention ซึ่งเขาดำรงตำแหน่งนี้นานสามสมัย

ไม่ว่าจะวัดโดยมาตรฐานใด เขาถูกจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในเหล่านักเทศน์ที่ได้รับความนิยมและมีอิทธิพลมากที่สุดในอเมริกาในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ยี่สิบ เขาเป็นบุคคลสำคัญระดับโลก ใกล้เคียงกับเหล่าประธานาธิบดี วุฒิสมาชิก และผู้ว่าการรัฐ

ดร. ทรูเอ็ดต์เป็นชายที่ยิ่งใหญ่ ผู้นำที่ยอดเยี่ยม และนักเทศน์ที่ยิ่งใหญ่แห่งข่าวประเสริฐ เหล่าผู้บันทึกชีวประวัติของเขาทราบว่าพวกเขาพูดถึงอะไรเมื่อพวกเขาอธิบายเกี่ยวกับชายผู้นี้และงานรับใช้ของเขาโดยใช้คำสองคำที่ให้นิยามได้เป็นอย่างดี: “ฤทธิ์เดช-หัวใจ”

IV.

คำอธิษฐานขอการฟื้นฟู จอร์จ ดับบลิว. ทูเอิตต์

“พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นขึ้นอีกหรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดีในพระองค์”- สดด. 85:6

ข้อพระคำตอนนี้เป็นคำอธิษฐานสั้น ๆ แต่ความหมายมากมายจริง ๆ ถูกห่อหุ้มอยู่ในมัน

ดาวิดไม่ได้อธิษฐานขอให้สภาพหรือสภาวะการณ์ต่าง ๆ ได้รับการเปลี่ยนแปลง แต่เขาอธิษฐานเพื่อผู้คนที่ผู้คนของพระเจ้า “พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นขึ้นอีกหรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดีในพระองค์” ดาวิดได้เรียนรู้ย้อนกลับไปในช่วงเวลาที่ถ้าอยากให้มีพระราชกิจแห่งพระคุณอันยิ่งใหญ่ และลึกซึ้งใด ๆ เพื่อชาวโลกที่หลงหาย พระราชกิจแห่งพระคุณเช่นนั้นต้องเริ่มต้นในใจของผู้คนของพระเจ้า มันเป็นเรื่องจริง-และไม่จำเป็นต้องมีการโต้แย้ง-ว่าเมื่อผู้คนของพระเจ้าเป็นฝ่ายถูก สิ่งต่าง ๆ ก็จะไปได้อย่างเหมาะสมกับพระราชกิจของพระองค์ เมื่อผู้คนของพระเจ้าเป็นฝ่ายผิด สิ่งต่าง ๆ ก็ไปผิดทางตลอดกับพระราชกิจของพระองค์

การอธิษฐานเป็นสิ่งสำคัญเสมอสำหรับการฟื้นฟู

บทเรียนหนึ่งที่ตกทอดมาถึงเราผ่านหลายชั่วอายุคนก็คือว่า ก่อนหน้าพระราชกิจแห่งพระคุณอันยิ่งใหญ่และลึกซึ้งใด ๆ คริสเตียนทั้งหลายได้เฝ้าคอยต่อพระพักตร์พระเจ้าในการสารภาพบาป ในการอ้อนวอนขอพระคุณของพระองค์ ในการถ่อมจิตถ่อมใจลง ในการยอมจำนนความประสงค์ต่าง ๆ ของตนต่อพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงกระทำเพื่อพวกเขาและกับพวกเขาตามน้ำพระทัยอันบริสุทธิ์ของพระองค์

แน่นอนว่านั่นเป็นบทเรียนที่ตกทอดมาถึงเรา เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าและผู้คนที่ตลอดหลายชั่วอายุคน ไม่มีอะไรที่เหมือนกับพระราชกิจแห่งพระคุณที่ยิ่งใหญ่ ลึกซึ้ง และกว้างไกลในทีเดียว หากผู้คนของพระเจ้าไม่มีประสบการณ์ในการรู้จักกับการอธิษฐานซึ่งเป็นสื่อกลางอันทรงฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับพระราชกิจแห่งพระคุณเช่นนั้น

ประวัติศาสตร์ทั้งสิ้นที่กล่าวถึงผู้คนของพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์ในโลกให้การยืนยันต่อคำกล่าวนี้

เมื่อชนชาติอิสราเอลขณะอยู่ในอียิปต์ได้อธิษฐานขออย่างถูกต้อง การช่วยให้พ้นก็มาถึง

ในสมัยของเนหะมีย์ เมื่อพวกเขาอธิษฐานขออย่างถูกต้อง กำแพงแห่งพระนิเวศของพระเจ้านั้นก็ตั้งตรงอีก

มันเป็นเช่นนั้นในสมัยของกษัตริย์โยสิยาห์ที่ดี สิ่งนั้นที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวอันโดดเด่นของการฟื้นฟูนั้นเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าในสมัยของเขาก็คือ การเฝ้ารออย่างถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้าโดยผู้คนของพระองค์

และแน่นอนว่า จากมุมมองแบบมนุษย์ สิ่งเดียวที่แสนมหัศจรรย์นั้นเกี่ยวกับการประชุมที่หาได้เทียบในวันเพ็นเทคอสต์นั้น ซึ่งอิทธิพลของมันคงอยู่อย่างแสนวิเศษไปนานถึงหนึ่งชั่วอายุคน ก็คือว่าผู้คนของพระเจ้าแค่อธิษฐานนานสิบวัน พวกเขาได้เฝ้าคอยนานสิบวันในสถานที่เงียบสงัดนั้น ห่างไกลจากผู้คน พร้อมใจกันเฝ้ารอรับฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

เมื่อไรหนอเราถึงจะเรียนรู้บทเรียนที่ว่ามันประหยัดเวลาในทุกด้านหากตัวเราเองทุ่มเทเยอะ ๆ ให้กับประสบการณ์อันเปี่ยมสุขของการอธิษฐานเพื่อที่จะทำงานของพระเจ้าในโลกให้สำเร็จ? ในส่วนของผม ผมไม่เชื่อว่าใน “การฟื้นฟู” หรือ “การประชุมพิเศษ” ใด ๆ เหล่านี้ที่เรามี ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงได้รับเกียรติในพวกมัน หรือว่าผู้คนของพระเจ้าถูกสร้างใหม่จริง ๆ ในพวกมัน ถ้าระหว่างการประชุมเหล่านั้น และก่อนหน้า และหลังจากการประชุมเหล่านั้น ไม่มีการนำพาจิตใจของคริสเตียนทั้งหลายเลยในการอธิษฐาน

เมื่อไรหนอเราถึงจะใส่ใจเรื่องที่สำคัญขนาดนั้นจริง ๆ? มันเป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จที่แท้จริงของความอดสาหะทุกประการที่พระเจ้าทรงช่วย และพวกคุณเองก็เป็นพยานว่าผมพูดความจริงคืนนี้ ในประสบการณ์ต่าง ๆ แบบคริสเตียนของพวกคุณเอง คุณจะระลึกถึงหลายคราวเหล่านั้นที่คุณได้รับการอวยพรจากพระเจ้าเป็นพิเศษในการชนะจิตวิญญาณ พระพรฝ่ายวิญญาณอันทรงฤทธิ์เหล่านั้น วันเหล่านั้นแห่งพระหัตถ์ขวาของพระเจ้า วันเหล่านั้นที่คุณได้ยืนอย่างก้าวอันสง่างามของพระองค์ วันเหล่านั้นที่คุณได้เห็นพระวิญญาณอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ที่มุ่งตั้งใจของเหล่าคนบาปหนาและทำให้พวกเขาล้มลง-นั่นเป็นช่วงเวลาจิตใจของคุณว่างเปล่าจากความเพียงพอในตัวเอง และเมื่อคุณร้องทูลต่อพระเจ้าจากกันบังลึกที่สุดแห่งจิตวิญญาณของคุณ คุณก็วิงวอนพระองค์ให้ลุกขึ้นและสู้ความของพระองค์เองและช่วยเหล่าคนบาปผู้หลงหายให้รอด

ผมขอกล่าวว่า พวกคุณเองเป็นสักขีพยานเกี่ยวกับความจริงอันเดิมนั้นที่สำคัญยิ่ง เมื่อคุณมีฤทธิ์เดชที่พิเศษกับผู้ที่ยังไม่รอดเพื่อจะชนะพวกเขามาถึงพระเจ้า มันก็เป็นตอนที่คุณเคยมีฤทธิ์เดชกับพระเจ้าเสมอ ผู้คนไม่มีฤทธิ์เดชกับพระเจ้า-มันเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งไม่เป็นที่รู้จักเลยในอาณาจักรฝ่ายวิญญาณของพระองค์-ถ้าพวกเขาไม่เป็นผู้ที่หมั่นอธิษฐาน ผู้ที่วิงวอนเผื่ออย่างแท้จริง ผู้ที่รู้จักความหมายของสถานที่เร้นลับนั้น ซึ่งเป็นที่ ๆ ยามลำพังพวกเขาเฝ้ามองพระพักตร์ขององค์กษัตริย์จนกระทั่งพระองค์ตรัสข่าวสารของพระองค์แก่พวกเขา ไม่มีอะไรแบบที่เป็นฤทธิ์เดชเพื่อชนะผู้หลงหายเลยหากผู้คนของพระเจ้าไม่อธิษฐาน

ผมขอกล่าวว่า พวกคุณเองเป็นสักขีพยานต่อข้อเท็จจริงที่ยิ่งใหญ่นั้น สมัยเหล่านั้นที่คุณเคยมีฤทธิ์เดชกับผู้คนจนถึงขนาดที่พวกเขาไม่อาจต้านทานคำวิงวอนของคุณได้ จนถึงขนาดที่คุณได้เห็นพวกเขาชบหน้าลงอย่างถ่อมใจต่อหน้าคุณ และคุณได้เห็นการพิชิตจิตวิญญาณดวงนั้นเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาคุณเลย-นั่นเป็นช่วงเวลาที่คุณเคยติดสนิทกับองค์กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ เมื่อจิตวิญญาณของคุณรับรู้ได้ถึงการร่วมสามัคคีธรรมกับพระองค์ เมื่อคุณฉวยพระองค์ไว้และรู้สึกว่าคุณเคยเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ คนเหล่านั้นที่เริ่มตระหนักถึงประสบการณ์นั้นก็ทำเช่นนั้นได้เพราะสื่อกลางอันเปี่ยมพระคุณนั้น นั่นคือ โดยการอธิษฐาน

ภาระเรื่องจิตวิญญาณก่อให้เกิดคำอธิษฐานอันทรงฤทธิ์

“ภาระขององค์พระผู้เป็นเจ้า”-เมื่อภาระนั้นอยู่บนเรา เมื่อนั้นเราก็รู้จักภาระของการอธิษฐาน โอ พี่

น้องเอ๋ย วิธีการนี้ที่เบาหวิว ง่ายตาย ไร่น้ำตา โดดโลดเด็นไปมาในการทำงานที่หาได้เทียบนั้นของการหันผู้คนมาถึงพระเจ้าไม่ใช่วิธีของภาคพันธสัญญาใหม่เลย ถ้าผู้ที่ยังไม่รอดถูกหันมาถึงพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ในลักษณะอันเปี่ยมสุขใด ๆ ทั้งนี้ผู้คนของพระเจ้าก็ทราบเกี่ยวกับมัน และมีการร้องทูลต่อพระองค์ เสียงร้องทูลอันล้ำลึกที่สุดแห่งหัวใจของพวกเขาก็ถูกดับฟัง ขอให้เหล่าคนบาปผู้หลงหายได้รับความรอด ผู้คนของพระเจ้าร้องทูลแบบนี้อยู่เสมอหากการนำพาอันทรงฤทธิ์ใด ๆ แห่งพระวิญญาณของพระองค์และพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระองค์ถูกรู้สึกในท่ามกลางผู้คนเหล่านั้น

ตอนผมเป็นเด็กหนุ่ม ผมจำได้ว่าผมไปที่คริสตจักรเก่าในชนบทนั้นครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อร่วม “การประชุมยึดเยื่อ” ที่ถูกกำหนดไว้ของพวกเขาคือทุกวัน พวกเขาจะมาเจอฉันและพูดคุยกันใต้ต้นไม้ต้นใหญ่ ๆ เหล่านั้น จากนั้นอีกทีในการประชุมรอบเย็นเหล่านั้น-ประชุมวันละสองรอบ-และพวกเขาก็จะมาเจอฉันแบบนั้นทุกวันเป็นเวลาหลายวัน ผู้คนมากมายมา แต่บ่อยครั้งดูเหมือนไม่มีสิ่งใดสำเร็จเลย

ผมได้เห็นและได้ยินชาวนาเหล่านั้นขณะที่พวกเขาจะมาเจอฉันและพูดคุยกันใต้ต้นไม้ต้นใหญ่ ๆ เหล่านั้น ก่อนการประชุมรอบเช้า บ่อยครั้งพวกเขามักคุยกันเกี่ยวกับเรื่องนี้และเรื่องนั้น จากนั้นคนหนึ่งจะพูดกับอีกคนว่า “เพื่อนบ้านเอ๋ย คุณมีภาระเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลายบ้างไหมวันนี้?”

คำตอบนั้นมักจะกลับมาแบบขยาด ๆ ว่า “ไม่เลย เพื่อนบ้านเอ๋ย ฉันยังไม่มีภาระพิเศษใด ๆ เลยเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลาย ฉันเสียใจที่ต้องกล่าวเช่นนั้น”

วันถัดมาฉันก็จะเป็นอย่างเดิมอีก พวกเขาจะพูดคุยกันนอกเวลาประชุม อาจนานหลายวัน จากนั้นคนหนึ่งก็จะกล่าวว่า “คุณมีภาระใดบ้างไหมเกี่ยวกับการประชุมวันนี้? คุณมีภาระเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลายไหมวันนี้?”

คำตอบนั้นอาจมาพร้อมกับริมฝีปากที่สั่นเครือและดวงตาที่ปรึมน้ำตา ว่า “ฉันมี โอ เพื่อนบ้านเอ๋ย ฉันมี พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาของฉัน ว่าเมื่อคืนฉันรู้สึกว่าคุณต้องร้องทูลต่อพระองค์ตลอดทั้งคืน ฉันได้เห็นพวกลูกชายของตัวเองหลงหาย และฉันได้เห็นพวกลูกชายของคุณหลงหาย และฉันได้เห็นคนในละแวกของเราหลงหาย โอ ฉันมีภาระเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลายจนฉันบรรยายไม่ถูก”

ตอนนั้นผมยังเด็กเกินกว่าที่จะรู้ว่าทั้งหมดนั้นหมายถึงอะไร แต่ผมจำได้ว่าผมชอบฟังเรื่องทั้งหมดนั้นด้วยความสะพรึงยิ่งนัก และแม้ในขณะที่เป็นเด็กเล็ก ๆ จิตวิญญาณของผมก็มั่นใจอย่างสมบูรณ์ว่าตอนนั้นพระเจ้าทรงอยู่ใกล้ที่ไหนสักแห่ง และพระองค์ทรงอยู่ใกล้! และเมื่อเราจะไปยังสถานประชุมในชนบทอันเก่าแก่ในวันเช่นนั้น และการประชุมก็จะเริ่มขึ้น และริมฝีปากที่สั่นเครือจะนำอธิษฐาน และบทเพลงนมัสการจะถูกขับขาน พระเจ้าก็จะเสด็จลงมาในที่ประชุมนั้น และผู้คนวันนั้นก็ถูกทำให้ต่ำลงโดยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ประทานชีวิต ขณะที่นานหลายวันก่อนหน้านั้นการประชุมเหล่านั้นเป็นแบบขอไปทีและจืดชืดและเย็นชา บัดนี้พวกมันถูกจุดให้ลุกเป็นประกายเรืองรองอันน่าประหลาด เสียงสะอึกสะอื้นถูกได้ยินในทุกด้าน และผู้คนที่หลงหายถามว่า “เราต้องทำอย่างไรถึงจะรอดได้?”

เกิดอะไรขึ้นแล้ว พี่น้องเอ๋ย? “ภาระแห่งจิตวิญญาณทั้งหลาย” นั้นได้มาสู่ผู้คนของพระเจ้าแล้ว ซึ่งหากไม่มีภาระนั้นความอดสาหัสเพื่อชนะจิตวิญญาณส่วนใหญ่แล้วก็สูญเปล่า เมื่อใดก็ตามที่พวกเขา “ภาระ

แห่งจิตวิญญาณทั้งหลาย” นั้น หลายสิ่งที่เปี่ยมสง่าราศีก่เกิดขึ้นเสมอในอาณาจักรของพระเจ้า

เราควรรอ เราควรไปอยู่ในที่สงบ ๆ เราควรตรวจค้นใจของเราและอ่อนน้อมพระองค์ให้ตรวจค้นใจนั้น เพื่อเรา เราควรไปอยู่ตามลำพัง ต่างคนต่างไปอยู่ตามลำพังเอง และพูดคุยกับพระเจ้า แต่ละคนเทจิตวิญญาณของตนออกในคำร้องทูลประมาณนี้: “โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดให้ข้าพระองค์รู้สึกเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์แบบที่พระองค์ประสงค์ ขอเสด็จลงมาในทางของพระองค์เองและเปิดประตูเข้าสู่จิตวิญญาณของข้าพระองค์ เพื่อที่ข้าพระองค์จะรู้สึกเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์แบบที่พระองค์ประสงค์”

คุณกับผมต้องทำแบบนี้ พี่น้องเอ๋ย และเราต้องทำแบบนี้คืนนี้ โดยอ้างอิงเป็นพิเศษถึงพระราชกิจนั้นที่อยู่ตรงหน้าเราตอนนี้พอดี

คำอธิษฐานที่มีชัยกับพระเจ้า

หลายเดือนก่อนศิษยาภิบาลคนหนึ่งออกไปร่วมการประชุมตั้งแคมป์ในพื้นที่ชนบทอันกว้างใหญ่ รมไม้ขนาดใหญ่ถูกจัดเตรียมไว้ และคืนแล้วคืนเล่าฝูงชนหมู่ใหญ่มารวมตัวกัน จนศิษยาภิบาลนั้นต้องตะโกนสุดเสียงเพื่อที่คนฟังจะได้ยิน แต่นานหลายวัน เท้าที่ตัดสินได้ ไม่มีอะไรสำเร็จมากนัก

คืนหนึ่งนักเทศน์ผู้นั้นไปที่ห้องของตนและกำลังเตรียมตัวจะเข้านอน เมื่อสุภาพบุรุษท่านนั้นที่กำลังพักอยู่ด้วยเดินเข้ามา เจ้าบ้านคนนั้นมีอะไรจะกล่าวน้อยมาก และนักเทศน์นั้นก็พร้อมแล้วที่จะเข้านอน และตอนนี้ก็อยู่บนเตียงแล้ว ขณะที่เจ้าบ้านนั้นนั่งบนเตียงที่อยู่อีกด้านของห้อง (ทั้งคู่นอนในห้องเดียวกัน) ภรรยาที่ดีของเจ้าบ้านได้จากไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วเมื่อไม่กี่ปีก่อน เขามีลูกสาวที่โตแล้วสองคน ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบและหน้าตาสะสวย แต่ทำตามแบบโลก-แต่ดูเหมือนว่าตามแบบโลกในลักษณะที่ผิดธรรมดา

เขานั่งอยู่ตรงนั้นคืนนั้นบนเตียงของเขา และหลังจากผ่านไปสักพัก พอดีกับตอนที่นักเทศน์ผู้นั้นกำลังจะหลับ เสียงสะอึกสะอื้นก็ถูกได้ยิน นักเทศน์ผู้นั้นมองขึ้นมาและเห็นเพื่อนผู้กรุณาของตนเอาหน้าซบในมือของเขาและร่างใหญ่ของเขาสั่นเทาจนเห็นได้ชัด

นักเทศน์ผู้นั้นถามว่า “มีอะไรหรือเปล่า?” โดยเรียกชื่อเจ้าบ้านของตน

เขาตอบว่า “คุณน่าจะรู้ว่าปัญหานั้นคืออะไร คุณอยู่ในบ้านของผมมาสามหรือสี่วันแล้ว”

นักเทศน์ผู้นั้นตอบว่า “ใช่ ผมรู้ พวกลูกสาวของคุณ”

เจ้าบ้านนั้นตอบกลับว่า “ใช่เลยครับ แม่ของพวกเธอไม่อยู่แล้ว และความรู้สึกถึงหน้าที่รับผิดชอบในตัวพวกเธอก็ติดอยู่กับผมคืนนี้ในแบบที่ผมไม่เคยรู้สึกมาก่อนเลย” จากนั้นเขาเสริมว่า “โอ ถ้าแม่รี (ลูกสาวคนโต) จะเพียงกลับใจมาหาพระคริสต์ ผมคิดว่าปัญหาที่คงจบกับเจนนีด้วย เจนนีทำสิ่งที่แม่รีทำเสมอ”

นักเทศน์ผู้นั้นกล่าวว่า “งั้นเรามาอธิษฐานเผื่อแม่รีกันคืนนี้” และเขาลุกออกจากที่นอน เขาคุกเข่าข้างเจ้าบ้านของเขา พวกเขาพูดคุยกับพระเจ้าเกี่ยวกับแม่รีอย่างเฉพาะเจาะจง โดยขอให้พระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงแตะต้องใจของเธอและนำเธอมาถึงพระองค์เอง เธอเป็นเด็กสาวที่น่ารักและหน้าตาสะสวย ตามที่กล่าวไปแล้ว แต่ไม่เคยแสดงอย่างสิ้นเชิงเกี่ยวกับการรับเชื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เท้าที่สังเกตเห็นได้

จากนั้นนักเทศน์ผู้นั้นก็กลับไปนอน หลังผ่านไปสักพักประตูห้องก็เปิดแง้ม และผู้เป็นพ่อที่กระวนกระวายใจก็ถูกเห็นว่าออกไปสู่แดนจันทร์อย่างเงิบเชียบ และจากนั้นประตูก็ถูกปิด นักเทศน์ผู้นั้นหลับ

ต่อในไม่ช้า ในตอนเช้าตรู่ประตูนั้นก็ถูกเปิดอย่างเงียบเชียบอีก และเจ้าบ้านผู้นั้นก็เข้ามา เมื่อข้าเลี้ยงไปที่เตียงของเขา เห็นได้ชัดว่าเขาไม่ได้นอนเลยทั้งคืน

นักเทศน์ผู้นั้นถามว่า “คุณไปไหนมา?”

และคำตอบก็คือ “ผมจะเล่าให้คุณฟังก็ได้นะ แต่คุณต้องไม่พูดเรื่องนี้กับคนอื่น มันไม่ใช่เรื่องที่จะไปเล่าต่อ ผมออกไปข้างนอกตลอดทั้งคืนพูดคุยกับพระเจ้าเกี่ยวกับแมรี และไม่ใช่แค่นั้นนะ แมรีจะมาถึงพระคริสต์วันนี้”

นักเทศน์ผู้นั้นถามว่า “คุณคาดหวังอย่างนั้นหรือ?”

เขาตอบเพียงว่า “ใช่ครับ คุณจะเห็นผลลัพธ์อันเปี่ยมสุขวันนี้”

และวันนั้น เมื่อนักเทศน์ผู้นั้นเทศนาเสร็จในการประชุมรอบเช้าและถามขณะที่พวกเขาร้องเพลงว่ามีใครได้พบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้วและอยากจะกล่าวยอมรับพระองค์ต่อหน้าทุกคนหรือไม่-ก่อนที่พวกเขาจะเริ่มบรรเลงดนตรี แมรีก็ออกมาพร้อมกับใบหน้าที่ยิ้มแย้มและกล่าวว่า “หนูได้พบพระองค์ขณะที่คุณเทศนาค่ะ”

คุณสงสัยไหมว่ามีการเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างคำอธิษฐานของชายผู้นั้นกับการที่เด็กสาวคนนั้นได้พบพระเจ้า? วันถัดมาพอดี ก่อนที่นักเทศน์ผู้นั้นเทศนาได้ถึงสิบนาที ลูกสาวอีกคน นั่นคือเจนนี่ ก็ลุกขึ้นในท่ามกลางฝูงชนหมู่ใหญ่นั้นและกล่าวว่า “พ่อคะ หนูได้พบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเหมือนกันค่ะ”

ผมขอลถามอีกที คุณสงสัยไหมว่ามีการเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างคำอธิษฐานนั้นกับการที่เด็กสาวคนนั้นได้พบพระเจ้า?

โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอให้เรามีภาระเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลายด้วยเถิด! เปาโลมี “ภาระเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลาย” จงฟังเขา:

“ข้าพเจ้ากล่าวความจริงในพระคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้มูสา จิตสำนึกของข้าพเจ้าเป็นพยานฝ่ายข้าพเจ้าในพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย ว่า ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนักและความโศกเศร้าในใจของข้าพเจ้าเสมอ เพราะข้าพเจ้าอยากขอให้ข้าพเจ้าเองถูกสาปแช่งให้ตัดขาดจากพระคริสต์ เพราะเห็นแก่พี่น้องของข้าพเจ้า คือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าตามเนื้อหนัง”

“ภาระเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลาย” นั้น-ขอพระเจ้าประทานมันให้แก่เราทุกคนด้วยเถิด! นี่เป็นทางของพระเจ้า-ขอให้ทางของพระองค์เป็นทางของเราด้วยเถิด!

เหตุใดพระเจ้าถึงต้องการคำอธิษฐานที่มีภาระ

ก่อนการฟื้นฟูที่ชนะจิตวิญญาณ

เหตุใดถึงเป็นทางของพระเจ้า? เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นอาจมีอยู่มากมาย ต่อไปนี้เป็นเหตุผลบางประการ นี่เป็นแผนการของพระเจ้า เพราะว่าคุณในสติปัญญาไว้ที่สิ้นสุดของพระองค์ พระองค์ได้ทรงเลือกให้มันเป็นแผนการของพระองค์ นั่นก็เพียงพอสำหรับเราแล้ว พระเจ้าทรงเปิดเผยมาตลอดว่าหนึ่งในเครื่องมือที่ทรงพลังมากที่สุดในอาณาจักรของพระองค์สำหรับการทำให้อุดมการณ์ของพระองค์แพร่ไปในโลกนี้ สำหรับการทำให้ผู้คนหันมาถึงพระคริสต์ คือการอธิษฐาน

จงดูคำกำชับเหล่านั้นที่ให้เราอธิษฐาน เราจะต้องอธิษฐานอย่างไม่หยุดหย่อน เราจะต้องอธิษฐานเพื่อ

คนทั้งปวง เราจะต้องไม่ทำบาปเช่นนั้นต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และทำบาปเช่นนั้นต่อมนุษย์ ในการหยุดอธิษฐาน
เมื่อผู้คน ดูเถิด พระคัมภีร์ยกชูความยิ่งใหญ่ของการอธิษฐานในอาณาจักรของพระเจ้าเพื่อที่จะทำให้ความจริง
ของพระองค์แพร่ไป มันเป็นแผนการของพระเจ้า และเราจะต้องหันตัวเราเข้าหาแผนการของพระเจ้า เมื่อใด
ก็ตามที่เราทราบพระดำริของพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งใด เราก็มมาถึงปลายทางของการโต้เถียงแล้ว เราจะต้องเชื่อฟัง
พระองค์อย่างสิ้นสุดใจ

จากนั้นเราไปต่ออีกและเห็นว่าเหมือนกับที่การออกแรงดีสำหรับเราในโลกฝ่ายร่างกาย มันก็ดีสำหรับ
เราในโลกฝ่ายวิญญาณ การออกแรงฝ่ายวิญญาณเป็นการออกกำลังกายแห่งช่วงขณะที่ไม่อาจคำนวณได้ ในโลก
ฝ่ายร่างกาย การออกกำลังกายมีไว้เพื่อเสริมสร้างตัวเรา ในโลกฝ่ายวิญญาณ การออกกำลังฝ่ายวิญญาณ การ
ฝึกฝนตัวเราเองไปสู่ทางของพระเจ้า เป็นสิ่งที่พระคัมภีร์ให้ความสำคัญอย่างมาก

และไม่ใช้เพียงเท่านั้น การเฝ้าคอยพระเจ้าเช่นนี้ การสวดภาวนาเกี่ยวกับความอัปยศเช่นนี้และการ
อ้อนวอนขอพระคุณและฤทธิ์เดช เตรียมเราให้พร้อมที่จะดูแลผู้คนที่พวกเขาได้รับความรอด

โอ พี่น้องเอ๋ย ช่างน่าเศร้าจริง ๆ ที่คริสเตียนหนุ่มสาวของเรา เริ่มต้นอย่างน่าสังเวชหลายหนจริง ๆ ใน
ชีวิตคริสเตียน! มันเป็นเรื่องยอดเยี่ยมที่คริสเตียนคนใดจะเกิดมาดี นั่นเป็นเหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมเราถึงต้องปก
ป้องคริสตจักรทั้งหลายของพระเยซูคริสต์

เมื่อคริสตจักรของพระคริสต์อยู่ฝ่ายวิญญาณและร้องทูลต่อพระองค์ด้วยความถ่อมใจอย่างที่สุดและ
พร้อมกับการปฏิเสศตัวเอง และพระองค์ทรงตอบกลับและประทานจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่รับความรอดให้แก่
พวกเขา เมื่อนั้นคริสตจักรก็พร้อมที่จะดูแลจิตวิญญาณดวงนั้น

เหตุใดในคริสตจักรหลายแห่งของเราถึงมีผู้คนมากมายที่ยังเป็นทารกฝ่ายวิญญาณตัวน้อย ๆ อยู่ตลอด
ชีวิตของพวกเขา? คำตอบก็คือ พวกเขาเริ่มต้นแย่ สภาพแวดล้อมของพวกเขาไม่ได้เป็นแบบที่เต็มเปี่ยมด้วย
พระคุณ พวกเขาไม่ได้เริ่มต้นแบบถูกต้องและไม่ได้ไปต่อแบบถูกต้อง เราพร้อมที่จะดูแลเหล่าผู้เชื่อใหม่เมื่อพวก
เขามาถึงเราในการตอบคำอธิษฐานแบบที่ถูกต้อง

จะเกิดอะไรขึ้นกับเด็กทารกแรกเกิดนั้นหากจะมีคนเอาเขามาจากอ้อมกอดของผู้เป็นแม่และโยนเขา
ทิ้งในกองหิมะ? และจะเกิดอะไรขึ้นกับลูกแรกเกิดตัวน้อยของพระเจ้าหากเขาถูกต้อนเข้าในคริสตจักรแห่งหนึ่ง
ซึ่งเป็นที่ ๆ บรรยากาศเป็นแต่อุ่น ๆ และตามอย่างโลกและไม่แยแสต่อการอ้างสิทธิ์ของพระเจ้าเลย? อาจมี
ผลลัพธ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้นจากชีวิตทางศาสนาน้อย ๆ นั่น-การอับปางของความสุขและความใช้การได้
พระเจ้าของเราได้ทรงกำหนดวิธีการที่ยิ่งใหญ่นี้ของการสานต่อพระราชกิจของพระองค์ เพื่อที่เมื่อจิตวิญญาณ
ทั้งหลายถูกมอบไว้กับเรา เราก็สามารถดูแลพวกเขาได้ตามแบบที่ถูกต้อง

จงอธิษฐานเพราะว่าความรอดเป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

ไม่เพียงเท่านั้น แต่นี่เป็นแผนการของพระองค์ เพื่อที่จะสอนเราถึงสิ่งที่เราดูเหมือนจะลืมได้อย่าง
รวดเร็วที่สุด-ความรอดเป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ความจริงที่เราดูเหมือนจะเรียนรู้หลังสุด และความจริงที่
เราดูเหมือนจะลืมได้รวดเร็วที่สุดก็คือ- ความรอดเป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า โอ เรายอมรับมันในทางทฤษฎี
คุณถามว่าเราเชื่อมั่นไหม และด้วยความว่องไวยิ่งนักเราตอบว่าเราเชื่อ แต่เราเชื่อจริง ๆ ไหม? เราเชื่อมั่นมาก

ขนาดไหน?

เราลิ้มความจริงที่สำคัญยิ่งนี้ได้เร็วจริง ๆ เราสามารถปลุกผู้คนให้คืนชีพจากสุสานตรงโน้นได้อย่างง่ายดายพอ ๆ กับที่เราสามารถทำให้เด็กน้อยที่น่ายรักที่สุดในชั้นเรียนรวิของคุณบังเกิดใหม่มาถึงพระเจ้า เราสามารถพูดให้โลกที่เป็นแบบนี้กลับมีชีวิตได้อย่างง่ายดายพอ ๆ กับที่เราสามารถทำให้จิตวิญญาณที่น่ายรักที่สุดในเมืองนี้บังเกิดใหม่!

ความรอดเป็นพระราชกิจของพระเจ้า การบังเกิดใหม่เป็นพระราชกิจของพระเจ้า การฟ่องใจเรื่องบาปเป็นพระราชกิจของพระเจ้า การหันผู้คนมาถึงพระเจ้าเป็นพระราชกิจของพระเจ้า การทำให้ผู้คนพร้อมที่จะไปสวรรค์เป็นพระราชกิจของพระเจ้า

เราเรียนรู้เรื่องนั้นเมื่อเราคุกเข่าลงต่อพระพักตร์พระเจ้า เมื่อเราออกไปพูดคุยกับผู้คนและเคลื่อนไหวอยู่ท่ามกลางผู้คน เราอาจเน้นเยอะเยาะเกี่ยวกับหลักคำสอนเรื่องความรอดโดยการประพุดติ แต่เมื่อเราชบหน้าลงต่อพระพักตร์พระเจ้า ความหมัดหนทางของเราก็ปรากฏชัดแก่ตัวเรา จากนั้น พร้อมกับการปฏิเสธตัวเองและความรู้สึกที่ว่าตัวเราเองนั้นไม่เพียงพอเลยสักนิด เราจึงถ่อมใจรอคอยพระเจ้าให้กระทำพระราชกิจของพระองค์ จงจำไว้ให้ดี: เมื่อทัศนคติของเราถูกต้องต่อพระพักตร์พระองค์ พระองค์ก็ทรงใช้เราให้ทำงานของพระองค์เสมอ

นี่เป็นประเด็นที่สำคัญยิ่งที่ผมต้องขอร้องคุณให้เผชิญ: เราจะให้คำอธิษฐานนี้จากพระคำตอนนี้ของเราเป็นของเราเองไหม? “พระองค์จะไม่ฟื้นฟูเราขึ้นใหม่หรือ เพื่อที่ประชากรของพระองค์จะขึ้นบานในพระองค์ได้?” เราอยากให้คำอธิษฐานนี้เป็นคำอธิษฐานของเราเองไหม? ผมขอลองคำถามนั้นกับคุณโดยตรง และผมขอให้คุณตอบมัน ขอวิงวอนคุณให้ตอบมันอย่างจริงจังและด้วยความจริง นี่เป็นคำอธิษฐานของเราคืนนี้ไหม? ขอให้เราทราบเถิดว่าเราแต่ละคนจะเป็นผู้ช่วยเหลือหรือผู้ขัดขวางในงานที่ถูกเสนอนี้ เราเป็นหนึ่งในสองอย่างนี้เสมอในพระราชกิจของพระคริสต์ บัดนี้ผมขอพูดกับคริสเตียนทั้งหลาย พูดกับคนเหล่านั้นที่ออกพระนามของพระคริสต์ ที่รู้จักและประกาศตัวว่ารักอุดมการณ์ของพระองค์ ในพระราชกิจของพระคริสต์ เราเป็นผู้ช่วยเหลือหรือไม่ก็เป็นผู้ขัดขวางในการให้ความรอดแก่ผู้ที่กำลังจะพินาศอยู่รอบตัวเรา

คริสเตียนขัดขวางการฟื้นฟูอย่างไร

ใครขัดขวางพระราชกิจของพระคริสต์? ก่อนอื่น คริสเตียนที่อยู่เฉย ๆ เป็นผู้ขัดขวาง คริสเตียนทั้งหลายไม่ได้ถูกสร้างมาให้อยู่เฉย ๆ พวกเขาไม่ได้ถูกสร้างมาให้เป็นใบ้ พวกเขาไม่ได้ถูกสร้างมาให้ริมฝีปากของตนปิดสนิทจนพวกเขาไม่กล่าวคำพยานใด ๆ แก่ผู้ที่ใกล้ตายรอบตัวพวกเขาเลย คริสเตียนทั้งหลายถูกสร้างมาให้ทำงานอยู่ คริสเตียนทั้งหลายถูกปล่อยไว้ให้อยู่ในโลกเพื่อจะแข่งขันเพื่อพระเยซู ฉะนั้นคริสเตียนที่อยู่เฉย ๆ จึงขัดขวางอุดมการณ์ของพระเจ้า

โอ คริสเตียนเอ๋ย ถ้าคุณอยู่เฉย ๆ คุณก็กำลังขัดขวางการรุดหน้าไปตรงไหนสักแห่งของอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า การอยู่เฉย ๆ ของคริสเตียนทั้งหลายขัดขวางการเดินหน้าไปของอาณาจักรของพระเจ้า อย่างแน่นอน จงระลึกถึงคำตรัสที่จริงจั่งเหล่านั้นของพระเยซู: “ผู้ที่ไม่อยู่กับเราก็คือต่อสู้อเรา และผู้ที่ไม่ได้รวบรวมไว้กับเราก็คือจะจัดกระจายออกไป” ใจของคุณกล่าวอะไรต่อคำตรัสนั้น?

พระเยซูทรงแข่งสาปต้นไม้เพราะว่ามันอยู่เฉย ๆ มันน่าจะออกผล และมันไม่ออกผล ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงแข่งสาปมัน

เมโรสในสมัยก่อนถูกแข่งสาปเพราะว่าเมโรสอยู่เฉย ๆ ชาวเมืองนั้นไม่ได้หีบเอาธัญพืชออกไปสู่เผ่าอื่น ๆ ของชนชาติอิสราเอล ชาวเมืองนั้นไม่ได้ชูธงคำและมอบผู้ทรยศให้แก่อิสราเอล เมโรสแค่อยู่บ้านและปล่อยให้พี่น้องของนางออกไปสู่ศึก พวกเขาออกไป ต่อสู้และได้ชัยชนะ แต่พร้อมกับท่อนร้องรับอันเปี่ยมชัยชนะของพวกเขา มีท่อนร้องรับแห่งคำสาปแข่งของทูตสวรรค์ของพระเจ้าบนอยู่ด้วย: “พวกเจ้าจงสาปแข่งเมโรสเถิด...พวกเจ้าจงสาปแข่งชาวเมืองนั้นอย่างขมขื่น เพราะพวกเขาไม่ได้มาช่วยพระเยโฮวาห์ เพื่อช่วยพระเยโฮวาห์สู้กับบรรดาผู้ที่มีกำลัง”

คริสเตียนที่อยู่เฉยขัดขวางงานของพระเจ้า และไม่ใช่เพียงแค่นั้น คริสเตียนที่ไม่ถูกต้องกับพระเจาก็ขัดขวางงานของพระองค์ นี่เป็นเรื่องที่หนักหนาเหลือจะกล่าว หากเพียงเราทราบมันอย่างถูกต้อง ถ้าผู้ที่รอดแล้วคนใดไม่ถูกต้องในความประพฤติภายนอกของตน เราก็เห็นได้ว่านั่นขัดขวางงานของพระเจ้าอย่างไร แต่โอบาตผลเหล่านั้นที่พระเยซูเจ้าทรงได้รับในเรือนแห่งมิตรสหายที่แท้จริงของพระองค์ ผู้คนที่รักพระองค์จริง ๆ ผู้คนที่หากพวกเขาถูกเบียดเบียนจนติดกำแพง ก็คงยอมตายเพื่อพระองค์! บาตผลเหล่านั้นที่พระองค์ทรงได้รับด้วยน้ำมือของผู้คนเช่นนั้น หลายครั้งเหลือเกิน โดยคำพูดและการประพฤติที่ไม่เข้ากันของพวกเขา!

เราไม่ต้องกังวลมากนักเกี่ยวกับการโจมตีเหล่านั้นของผู้ไม่เชื่อแบบออกนอกหน้าบางคนข้างนอกโน่นที่ด่าว่าพระคัมภีร์ เขาไม่ใช่เรื่องน่ากังวลที่สุดเลย ผู้ที่ก่อเรื่องมากที่สุดเพื่อขัดขวางความก้าวหน้าของอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราคือ ผู้คนแห่งอาณาจักรของพระองค์ ผู้คนที่รักอาณาจักรนั้น ผู้คนที่เป็ของอาณาจักรนั้น แต่ชีวิตของพวกเขาไม่เข้ากันเลยกับอาณาจักรนั้น

ถ้าเรากำลังพูดสิ่งที่ผิด ๆ หรือถ้าเรากำลังทำสิ่งที่ผิด ๆ ถ้าในชีวิตของเรามีการพบเห็นหลายสิ่งที่ไม่เข้ากัน ถ้ามีการตามอย่างโลกอย่างเห็นได้ชัด ถ้าเราตกต่ำเหลือเกินจากลักษณะเฉพาะตัวเหล่านั้นของสิ่งที่คริสเตียนคนหนึ่งพึงมี จนคนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวเราเชื่อว่าศาสนาของเราเป็นเพียงทฤษฎีหนึ่งและไม่ใช่ความหลงใหลที่ครอบงำชีวิตของเรา จันเราก็กำลังขัดขวางอุดมการณ์ของพระคริสต์จนถึงระดับอันน่าเศร้ายิ่งนัก

และไม่ใช่เพียงเท่านั้น เราขัดขวางอุดมการณ์ของพระคริสต์อย่างน่าเศร้า ถึงแม้ว่าดูภายนอกทุกอย่างดูเหมือนจะปกติดีกับเรา แต่ภายในมันไม่ปกติดีกับเราเลย ผมไม่รู้ว่าจะมีความคิดใดสำหรับคริสเตียนที่ร้ายแรงอย่างน่ากลัวมากไปกว่าความคิดนี้: ที่ว่าสภาพลับ ๆ แห่งจิตใจของเขา-ซึ่งสภาพนั้นภรรยาของเขาไม่รู้ ไม่อาจรู้ได้ และเพื่อนสนิทที่สุดของเขาบนโลกก็ไม่รู้-ซึ่งสภาพนั้นมีแต่ตัวเขากับพระเจ้าที่รู้ กำลังช่วยให้ผู้คนในเมืองนี้มุ่งหน้าสู่สวรรค์หรือหันพวกเขาไปสู่นรก สภาพลับ ๆ แห่งจิตใจของคุณ สภาพหนึ่งที่ไม่มีความตาอื่นใดมองเห็นได้ เว้นแต่พระองค์ผู้เดียว บัดนี้กำลังช่วยให้ผู้คนลุกขึ้นหรือกำลังกดพวกเขาลง ถ้าใจของคน ๆ หนึ่งถูกต้องกับพระเจ้า จันคำอธิษฐานเดียวที่ถูกอธิษฐานมาจากใจเช่นนั้นจะมีฤทธิ์เดชกับพระเจ้าและมนุษย์มากกว่าการอธิษฐานเป็นพันปีหากใจนั้นผิดหมดเลยกับพระเจ้า

ไม่แปลกที่ดาวิดอธิษฐานว่า “ขอทรงคืนความขึ้นบานแห่งความรอดของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์” ไม่ใช่ความรอดนะ ระวังให้ดี เขามีความรอดนั้นแล้ว- แต่ ‘ขอทรงคืนความขึ้นบานแห่งความรอดของพระองค์

ให้แก่ข้าพระองค์ แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับใจมาหาพระเจ้า'

เมื่อผู้ใดมีใจถูกต้องกับพระเจ้า ก็มีฤทธิ์เดชในการอธิษฐานของเขา เมื่อผู้ใดมีใจถูกต้องกับพระเจ้า เขาอาจใส่กลอนฟ้าสวรรค์ได้ เหมือนอย่างที่เราได้กระทำ หรือเหมือนเอลียาห์ เขาอาจใส่กลอนฟ้าสวรรค์ได้

ระวังให้ดี มันคือคำอ้อนวอนของผู้ “ชอบธรรม” ที่เกิดผลมาก ฉะนั้นสภาพลับ ๆ แห่งจิตใจของเราจึงกำลังช่วยเหลือหรืออุดหนุนการประชุมเหล่านี้เพื่อประกาศข่าวประเสริฐซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วตอนนี้ และจะช่วยเหลือหรือขัดขวางพวกมันไปตลอด

ถ้ามีภาพเดียวในพระคัมภีร์มากกว่าภาพอื่นที่น่ากลัวจนถึงขีดสุด มันก็คือภาพของบาปลับ ๆ ของอาคานและหายนะที่ตามมาในกองทัพของโยชูวาในสมัยโบราณ-บาปหนึ่งซึ่งมีแต่อาคานกับพระเจ้าที่รู้ จนกระทั่งอาคานถูกตรวจค้นและเปิดโปง

คืนนี้ผมขอเลือกที่จะนอนในโรงที่ตอกตะปูปิดฝาและถูกฝังทั้งเป็นดีกว่าที่จะอยู่ร่วมการประชุมเพื่อประกาศข่าวประเสริฐเหล่านี้ไปจนจบพร้อมกับใจของผมที่ผิดหมดและจิตวิญญาณของผมที่ไม่มีสัมพันธภาพกับพระเจ้า เพราะผมจะช่วยเหลือหรือไม่ผมก็จะอุดหนุนคนอื่น ๆ ความตายเป็นสิ่งที่น่าปรารถน้ายิ่งกว่าการที่คน ๆ หนึ่งจะไปต่อในฐานะคริสเตียน โดยที่ตัวเองขัดขวางความรอด ตัวเขาเองขัดขวางกระแสแห่งชีวิตที่ไหลมาจากพระเจ้าไปสู่มนุษย์

คริสเตียนทุกคนเป็นหนึ่งในสองสิ่งนี้-ผู้อุดหนุนหรือผู้ช่วยเหลือ เขาเป็นต่อ ๆ หนึ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะส่งพระคุณและบรรดาพระพรของพระองค์ไปสู่ผู้หลงหายหรือไม่ก็เป็นสิ่งที่อุดตันท่อนั้น

พระคำตอนนี้เป็นคำอธิษฐานของเราคืนนี้ไหม? “ขอทรงฟื้นฟูเราขึ้นมาใหม่”-เราอธิษฐานขอมันไหม? จงทราบเรื่องนี้เถิด: พระเจ้าทรงมีพระพรหนึ่งสำหรับเราที่นี่ ถ้า-ถ้าอะไร? ถ้าเพียงเราจะปรารถนามันมากพอ

มีสูตรลับสำหรับความอดสาหัสที่ชนะจิตวิญญาณให้ไว้ในบทที่ 7 ของ 2 พงศาวดาร ซึ่งการถือปฏิบัติมันจะไม่มีวันล้มเหลวเลย: “ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้วเราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย”

การถือปฏิบัติตามสูตรลับนั้นไม่เคยล้มเหลวเลยและจะไม่มีวันล้มเหลว เราจะมีพระพรหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ ตรงนี้หากเราอดมาดำเนินชีวิตอย่างสัตย์ซื่อตามความจริงแห่งพระคำข้อเดียวนี้

บาปของการไม่ห่วงใยจิตวิญญาณทั้งหลาย

เราจะพึงพอใจหรือถ้าผู้คนของพระเจ้าไม่ได้รับการฟื้นฟู? จักรพรรดิจะไม่พึงพอใจหรือ เราจะไม่พึงพอใจหรือถ้าผู้คนที่อยู่รอบตัวเราไม่ถูกพองใจเรื่องบาปและหันมาหาพระคริสต์? เราพึงพอใจได้หรือถ้าผลลัพธ์นั้นไม่มา? จักรพรรดิจะไม่มา นักเทศน์คนใดที่สามารถเทศนาอย่างอิมเมจได้เดือนแล้วเดือนเล่า ปีแล้วปีเล่า โดยไม่เห็นผู้คนที่กลับใจเชื่อ-ผู้ซึ่งสามารถเทศนาต่อไปได้และกินอิมเมจกลับสบาย-ก็จะไม่เห็นผู้กลับใจเชื่อมากมายภายใต้งานรับใช้ของเขา

ผมขอบอกคุณ มันเป็นเรื่องคอขาดบาดตายที่เรากำลังพูดถึง คริสตจักรใดที่สามารถนั่งทอดอกและพึง

พอใจหากผู้คนไม่กลับใจมาถึงพระเจ้า ที่สามารถเอกเขนกได้พร้อมกับสภาพเช่นนั้น ก็จะไม่เป็นผู้คนถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักร

เราปรารถนาที่จะถูกฟื้นฟูใหม่? เราจะมีภาระห็นมาหาพระเจ้าครั้งใหญ่ที่นี้หากเราปรารถนามันมากพอ ผมขอใช้เวลาอีกนิดแค่ว่าเพื่อจะพูดกับคุณเกี่ยวกับหน้าที่ที่ชัดเจนของคุณได้ไหม? โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์ทรงโปรดให้เราตระหนักถึงความคิดนี้ในคำคืนนี้: เราถูกปล่อยไว้ที่นี้เพื่อจะพูดกับชายหญิงและเด็ก ๆ ที่ใกล้ตายในทุกสถานที่ที่เป็นไปได้และในทุกวิถีที่เป็นไปได้เกี่ยวกับพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระเยซูคริสต์

ผมขอคุยกับคุณเกี่ยวกับหน้าที่นี้ได้ไหม? พวกคุณที่เป็นคริสเตียนจะต้องจดจำไว้ว่าโรงเรียนที่ให้การสอนนั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญ การเรียนหมอมไม่ใช่สิ่งสำคัญ การว่าความไม่ใช่สิ่งสำคัญ การเป็นชาวไร่ชาวนาไม่ใช่สิ่งสำคัญ-เป็นเพียงสิ่งไม่สำคัญทั้งหลายในชีวิตที่คุณถูกปล่อยไว้บนโลกนี้เพื่อให้ใช้ สิ่งสำคัญที่สุดที่คุณต้องมีชีวิตอยู่เพื่อมันคือ การชี้ทางผู้คนให้มาถึงพระคริสต์

ผมขอพูดกับคุณเกี่ยวกับความรับผิดชอบของคุณได้ไหม? นั่นเป็นคำถามที่จริงจังแน่ทีเดียว: “ฉันเป็นผู้ดูแลพี่น้องของฉันหรือ?” คำตอบนั้นต้องเป็นว่าผมเป็นผู้ดูแลของเขาจนถึงขีดจำกัดสุดท้ายแห่งความสามารถของผมที่จะช่วยเหลือเขา แต่โดยแค่การปล่อยเขาไว้ตามลำพังโดยการละเลยเฉย ๆ ผมก็อาจกลายเป็นฆาตกรฝ่ายวิญญาณของพี่น้องของผมได้

ให้เราสมมติว่า มีชายคนหนึ่งอยู่ที่โน่น ใกล้ตายอยู่บนถนนของเมืองดัลลัสคืนนี้ คุณจะเห็นเขาขณะที่คุณกลับบ้าน เขาป่วยหรือเมาอยู่ มันเป็นคืนหนึ่งที่เหน็บหนาวและพายุแรง หิมะและฝนลูกเห็บกำลังตกอย่างรวดเร็ว ชายผู้นั้นหมดหนทาง เขานอนอยู่ริมท่อระบายน้ำ หมดสติ และอาจไม่รู้ตัวเกี่ยวกับภัยที่ใกล้ถึง คุณมองไปที่เขา จากนั้นก็ผ่านเลยเขาไป ทั้งเขาให้เผชิญกับชะตากรรมอันเลวร้ายนั้น และในตอนเช้าเขาก็จะตาย ในสายตาของสวรรค์ เลือดของเขาจะถูกเรียกจากน้ำมือของคุณ คุณไม่มีสิทธิ์ที่พี่น้องของคุณให้เผชิญกับชะตากรรมเช่นนั้น

ในที่นี้มีเพื่อนบ้านคนหนึ่งหรือเด็กคนหนึ่งหรือพี่น้องคนหนึ่งหรือเพื่อนคนหนึ่งในคำคืนฝ่ายวิญญาณ และเขาไม่รู้ตัวเลย เขาถูกปรับโทษภายใต้บทบัญญัติของพระเจ้า และเขาไม่เข้าใจมัน เขาอาจไปอยู่ในนินรันดร์กาลวันพรุ่งนี้ และเขาไม่ได้ใส่ใจเลยเกี่ยวกับเรื่องนั้น เขาอยู่โดยปราศจากพระเจ้า ปราศจากความหวัง ปราศจากความสว่าง ปราศจากชีวิต ปราศจากพระคุณและปราศจากความรอด และคุณก็ทราบเรื่องดี การปล่อยเขาไว้ตามลำพังให้ตายในบาปทั้งหลายของเขา ทั้ง ๆ ที่คุณทราบเช่นนั้น ก็หมายความว่า เมื่อลงไปสู่ทางเป็อนฝุ่นแห่งความมรณา โลกิตของเขาจะถูกเรียกเอาจากมือของคุณ

คุณปรารถนาที่จะให้พระเจ้าทรงฟื้นฟูคุณและคริสตจักรนี้และผู้คนของพระองค์ที่นี้เหมือนที่พระองค์ทรงปรารถนาใหม่? พวกคุณที่เป็นชายหญิงทั้งหลายที่คืนนี้ปรารถนาให้พระองค์ส่งการปลุกจิตสำนึกให้คืนนั้น การฟื้นฟูพละกำลังนั้น การได้รับความชื่นบานแห่งความรอดนั้นกลับคืนมาให้แก่คุณใหม่ ที่จะช่วยให้คุณให้ทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอจากน้ำมือของคุณ? คุณปรารถนาให้เกิดการฟื้นฟูที่นี้เหมือนอย่างที่ว่าพระองค์ทรงปรารถนามันไหม? ใจของพวกคุณกล่าวอะไร? จงตอบมาตามตรง และเราก็พร้อมที่จะเลิกประชุม

ชายและหญิงทุกคนที่นี้ที่ตอบกลับจากหัวใจว่า “ต่อพระพักตร์พระเจ้า ฉันขอให้บันทึกไว้ในคำคืนนี้

พร้อมกับพระเนตรของพระองค์ที่จับจ้องตัวฉันและในสายตาของมนุษย์ ว่าฉันขอให้พระองค์เสด็จมาในระหว่างการประชุมอันเงียบสงบเหล่านี้และขอให้มันเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์จริง ๆ กับตัวฉันและกับการประชุมเหล่านี้” ตอนนีผมขอให้พวกคุณแสดงออกในชั่วขณะอันศักดิ์สิทธิ์นี้ ว่าคุณปรารถนาเช่นนั้นจริง ๆ โดยการลุกขึ้นยืน

(ในระหว่างการหยุดชั่วขณะอันศักดิ์สิทธิ์นี้ หลายคนลุกขึ้นอย่างเงียบ ๆ) นักเทศน์ผู้นั้นเสริมว่า: “โปรดมองดูพวกเราเถิด พระองค์เจ้าข้า ขณะที่ความปรารถนาอันศักดิ์สิทธิ์ของเราถูกบันทึกไว้ตอนนี้ในสายพระเนตรของพระองค์ และในสายตาของเราทุกคน เราขออธิษฐานอย่างร้อนรนที่สุดจากใจของเราว่า ‘พระองค์จะไม่ฟื้นฟูเราขึ้นใหม่หรือ เพื่อที่ประชากรของพระองค์จะได้ขึ้นบานในพระองค์?’”

(จากหนังสือ WE WOULD SEE JESUS โดย Fleming H. Revell Company ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว)

ไฮแมน เจดีไดอาร์ห์ แอปเพลแมน

1902-1983

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

ดร. แอปเพลแมนเกิดในประเทศรัสเซียและได้รับการเลี้ยงดูและฝึกฝนในความเชื่อแบบยิว เขาพูดได้หลายภาษา ครอบครัวนั้นย้ายมาที่อเมริกาในปี 1914 ดร. แอปเพลแมนจบการศึกษาพร้อมเกียรตินิยมจาก Northwestern University และจาก DePaul University ซึ่งเป็นที่ ๆ เขาคือหนึ่งในผู้ที่มีคะแนนสูงสุดในชั้นเรียนและได้รับทุนการศึกษาเป็นรางวัล เขาได้รับใบอนุญาตของตนให้ประกอบอาชีพว่าความจาก DePaul Law School และเป็นทนายความฝึกหัดในเมืองชิคาโก ปี 1921-25

พออายุ 28 เขาก็กลับใจเชื่อ ครอบครัวคนยิวของเขา ซึ่งขณะนั้นอาศัยอยู่ในเมืองชิคาโก ตัดขาดกับเขา คุณพ่อของเขากล่าวแก่เขาว่า “พอแก่ชুবผมเพราะความหิวโหยและคลานมาที่ประตูบ้านของฉัน ฉันจะโยนเศษขนมปังให้แกเหมือนอย่างที่ผมโยนให้หมาฉันกิน”

เพราะรู้สึกว่าการรับทรมานอย่างชัดเจนให้เทศนา เขาจึงเข้าเรียนที่ Southwestern Baptist Theological Seminary ในเมืองฟอร์ทเวิร์ธ ปี 1930-33

ในปี 1933 เขาได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในผู้ประกาศข่าวประเสริฐประจำรัฐสำหรับรัฐเท็กซัส เขาเริ่มใช้อย่างสัตย์ซื่อจนแปดปีในหน้าที่นี้เพื่อ Southwestern Baptist Convention ต่อมาเขาเข้าสู่การประชุมต่าง ๆ ที่ใหญ่โตมากขึ้น ทั้งในรัฐเท็กซัสและนอกรัฐ และในไม่ช้าเขาก็ใช้เวลาบางส่วน ปีแล้วปีเล่า ในประเทศต่างแดน การประชุมต่าง ๆ ของเขาเป็นการประชุมขนาดใหญ่ ซึ่งมีผู้กลับใจเชื่อในแต่ละครั้งหลายร้อยคน บางครั้งก็หลายพันคน

ดร. แอปเพลแมนได้เดินทางไปทั่วโลกถึงแปดหรือเก้ารอบแล้วและเดินทางไปประเทศรัสเซียหลายหนในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

ตารางงานของเขาทำให้เราแทบหายใจไม่ทัน เป็นการยากที่จะพบสักวันหนึ่งในงานรับใช้นานห้าสิบสามปีของเขาที่เขาไม่ได้กำลังเทศนาที่ไหนสักแห่ง เขาอยู่บ้านโดยเฉลี่ยแล้วสองสัปดาห์ต่อปี นั่นเป็นความเข้มข้นของยิวคนหนึ่ง! อย่างน้อยก็ของยิวผู้นี้! ชีวิตการอธิษฐาน การทำงานหนักและการเทศนาตามพระคัมภีร์ของเขาทำให้เรานึกถึงอัครทูตเปาโล

ดร. แอปเพลแมนเป็นผู้แต่งหนังสือประมาณสี่สิบเล่ม

V.

แผนการของพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟู

ไฮแมน เจ. แอปเพลแมน

(เทศนาที่งานประชุม Sword Conference อันน่าจดจำนั้นในหัวข้อการประกาศข่าวประเสริฐ
ที่วโนนา เลค รัฐอินเดียนา ในปี 1945)

หัวข้อที่ผมได้รับมอบหมายคือนี่เข้ากันกับผมจริง ๆ โดยเฉพาะสำหรับงานประชุมใหญ่เช่นนี้ ถึง
อย่างไรแล้ว มันก็เกี่ยวข้องกับการเตรียมจิตใจของเราและจิตใจของคนเหล่านั้นที่เราปรนนิบัติ

“แผนการของพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟู”-ไม่มีแผนการใดที่ดีไปกว่า 2 พงศาวดาร 7:14:

“ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้วเราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย”

ต่อไปนี้เป็นแผนการของพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟู

“การฟื้นฟู” หมายถึงอะไร?

โดยการเกริ่นนำ ขอให้เราคิดด้วยกันก่อนอื่นเลยเกี่ยวกับความหมายของการฟื้นฟู มีแนวคิดอยู่
มากมายเกี่ยวกับว่าการฟื้นฟูคืออะไร คำ ๆ นี้เป็นหนึ่งในคำที่ถูกบิดเบือนมากที่สุดในคำศัพท์ทั้งหมดของ
คริสเตียน

นี่คือคริสตจักรหนึ่งที่ไม่ได้ทำอะไรเลย มันไม่มีผู้รับบัพติศมาเลย ศิษยาภิบาลของคริสตจักรนั้นมาที่
สมาคมหรืองานประชุมใหญ่พร้อมกับรายงานประจำปีที่บางเฉียบ คริสตจักรได้ยื่นเกี่ยวกับชายคนหนึ่ง
พระเจ้าทรงใช้การเพื่อชนะจิตวิญญาณหลายดวง เขาจึงได้รับเชิญให้มาจัดงานฟื้นฟูเพื่อที่คริสตจักรนั้นจะได้มี
รายงานดี ๆ ให้นำเสนอตอนปลายปี

ผู้คนเรียกมันว่าการฟื้นฟู มันไม่ใช่!

จากนั้น ในสถานที่อื่นบางแห่ง คริสตจักรก็ทำงานได้ดีทีเดียว แต่มีโคนเก่า พวกทำรังเก่าที่ทุกคนได้
ลงแรงอย่างหนัก ยังหลงเหลืออยู่รอบชุมชน-เหล่าคนบาปวัยกลางคน พวกที่แก่ชราและใจแข็งกระด้าง วิสุทธิ
ชนเหล่านั้นได้ยื่นเกี่ยวกับชายคนหนึ่งพระเจ้ากำลังให้เกียรติด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ พวกเขาคิดว่าถ้าเพียง
เขาจะยอมมา ระเบิดไดนาไมท์แห่งบุคลิกภาพของเขา หรือสิ่งอื่นใดที่เขาจะมี จะระเบิดโคนเก่าเหล่านั้นออกไป
และทำให้พวกเขาเข้ามาในคริสตจักร

ผมเคยชื่นชมยินดีเมื่อชายชราคนหนึ่งได้กลับใจเชื่อ แต่เดี๋ยวนี้ผมขอเลือกที่จะเห็นเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่ง
กลับใจเชื่อมากกว่าเห็นผู้ใหญ่ห้าคนกลับใจเชื่อ จิซซี สมิธพูดถูกแล้วเมื่อเขากล่าวว่า “เมื่อคุณชนะชายแก่คน
หนึ่ง คุณก็ชนะเลขศูนย์ตัวหนึ่ง เมื่อคุณชนะเด็กคนหนึ่ง คุณก็ชนะตารางสูตรคูณแล้ว”

ผมได้อ่านประวัติของเหล่านักเทศน์ที่ยิ่งใหญ่แห่งคนรุ่นนี้และรุ่นก่อน ๆ พวกเขาส่วนใหญ่กลับใจเชื่อ

ตอนที่พวกเขายังเป็นเด็ก ก่อนที่พวกเขาได้มีโอกาสล่ำลึงเข้าไปในบาป

แม้แต่พระเจ้าก็สอนสุนัขแก่ให้เรียนรู้กลเม็ดใหม่ ๆ ไม่ได้ พระองค์ต้องให้พวกยิวอยู่ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปีก่อนที่พระองค์ทรงมีคนรุ่นหนึ่งที่เป็นไม้อ่อนดัดง่ายพอสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงอยากให้เราพวกเขากระทำในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้นั้น

มีที่อื่น ๆ อีกบางแห่งที่คริสตจักรกับศิษยาภิบาลกำลังมีเรื่องกันอยู่ ไม่ต้องใช้อะไรเยอะเลยที่จะมีเรื่องในคริสตจักรสักแห่ง บางทีผู้คนอาจไม่ชอบเนคไทของศิษยาภิบาลหรือภรรยาของเขาหรืออะไรอย่างอื่นที่โง่เขลา จึงเกิดรอยร้าว ความแตกแยกอย่างชัดเจน มีอันตรายที่คริสตจักรจะแตก ศิษยาภิบาลซึ่งไม่ยอมตกงานและคนบางคนในคริสตจักรที่ไม่อยากเสียศิษยาภิบาลไปและไม่อยากให้คริสตจักรแตก จึงเชิญผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่งมา โดยคิดว่าโดยฤทธิ์เดชแห่งตะเกียงแก๊สของเขา เขาจะเชื่อมสองฝ่ายนั้นเข้าด้วยกัน และคริสตจักรจะไปต่อได้ในวิถีทางที่ราบเรียบหรือขรุขระของมัน

หลายคนเรียกมันว่าการฟื้นฟู

แต่การฟื้นฟูคืออะไร?

การฟื้นฟู, วาระแห่งการทดสอบ

ประการแรก การฟื้นฟูเป็นวาระแห่งการทดสอบ วาระแห่งการตรวจสอบ วาระแห่งการถ่วงดุลและซึ่งน้ำหนัก วาระแห่งการตัดสินใจ การฟื้นฟูคือการทดสอบผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผมเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ! ผมกำลังพูดถึงตัวเองก่อนอื่นเลย! ในอดีตผมไม่ได้อยากเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐแต่อยากเป็นศิษยาภิบาล ถ้าพระเจ้าจะทรงปลดผมจากงานด้านผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผมก็อยากเป็นศิษยาภิบาลตอนนี้ ดร. แชนกินส์จะจำได้ถึงเหตุการณ์ที่ผมกำลังจะเล่านี้ และเขาจะเป็นพยานให้ผมได้ เขาทราบเกี่ยวกับมันเพราะผมเขียนไปบอกเขาแล้ว

คริสตจักรที่ใหญ่โตมากแห่งหนึ่งเคยอยากให้ผมเป็นศิษยาภิบาลของพวกเขา คณะกรรมการธรรมาสน์ได้มาพบกับผมที่สถานีรถไฟขณะที่ผมกำลังจะเดินทางไปนิวยอร์ก และกล่าวว่า “เราจะโทรหาคุณคืนวันพุธ”

ผมขึ้นไปในตู้นอนของรถโดยสารไฟและขอบคุณพระเจ้า ซึ่งบานที่ว่าในที่สุด หลังจากหลายปีที่ผลัดกันและเปล่าเปลี่ยวนี้ ผมจะได้อยู่กับภรรยาและลูก ๆ ของผมในตำแหน่งศิษยาภิบาลของคริสตจักรแห่งหนึ่งที่ผมรัก อยู่ท่ามกลางผู้คนที่ผมรู้จักและรักเสียที โอ ตอนนั้นผมกำลังขอบคุณพระเจ้าอย่างสำนึกในพระคุณ พร้อมกับน้ำตาที่เริ่มไหลจากดวงตาลงมาตามแก้มของผม

แต่ในตู้นอนบนรถไฟขบวนนั้น ซึ่งกำลังวิ่งฉิวไปตลอดคืนด้วยความเร็วแบบด่วนจี๋ ผมได้รับการเยี่ยมเยียนจากพระเยซู

พระองค์ตรัสถามว่า “ลูกเอ๋ย เหตุใดเจ้าถึงอยากเป็นศิษยาภิบาล?”

ผมตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า ผมเหนื่อยแล้ว พระองค์เจ้าข้า ผมเศร้าใจ พระองค์เจ้าข้า เส้นประสาทของผมหลุดลุ่ยแล้ว ผมสมองล้าแล้ว ผมทนต่อไปอีกไม่ไหวแล้ว ผมแค่เหนื่อยล้า ผมอยากอยู่บ้านกับภรรยาและลูก ๆ ของผมสักครู่”

พระเยซูตรัสว่า “ลูกเอ๋ย เจ้าลืมไปแล้วว่าเราก็เคยอยู่ห่างบ้านถึงสามสิบสามปี และเราต้องตายเพื่อจะ

ได้กลับบ้าน”

พวกคุณรู้ไหมว่าผมทำอะไรตอนนั้น? ผมหยิบเสื้อผ้ามารวมและออกไปนอกห้องนอนนั้น เมื่อรถไฟหยุดที่สถานีถัดไป ผมก็ส่งโทรเลขไปหาผู้คนที่เหล่านั้นว่า: อย่าโทรหาผม ผมจะอยู่กับพระเยซูต่อไป ตอนนั้นเป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบ

แต่นี่คือสิ่งที่ผมเริ่มพูดไปแล้ว: ถ้าผู้ประกาศข่าวประเสริฐมีใจที่ถูกต้องกับพระเจ้า เขาก็จะมีการฟื้นฟูสักแบบ อย่าโทษคนอื่น อย่าโทษพวกคาทอลิก อย่าโทษสภาคริสตจักรแห่งรัฐบาลกลาง อย่าโทษพวกสมัยใหม่นิยมหรือใครอื่นใด ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่งจะไม่มีมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่แบบที่เขาอยากจะมีหากเขาทำให้คริสตจักรไหลได้ แต่ถ้าเขามีใจที่ถูกต้องกับพระเจ้าและดำเนินชีวิตที่สะอาด ถ้าเขาวางทุกสิ่งบนแท่นบูชา พระเจ้าก็จะให้เขาได้สัมผัสรสชาติของการฟื้นฟูในที่ใดก็ตามที่เขาไป “คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างเอาจริงเอางังของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล” (ยก. 5:16) “คำของเรา...จะไม่กลับมาสู่เราอย่างไรประโยชน์” (อสย. 55:11)

ผมได้เรียนรู้เมื่อนานมาแล้วว่าเมื่อผมเลิกลงแรงแทบตายและเลิกเหนื่อยยากอย่างหนักเพื่อจะทำให้คนอื่นนั้นทำสิ่งที่ผมอยากให้เขาทำ และเริ่มพยายามที่จะทำให้ตัวเองทำสิ่งที่ถูกต้อง การฟื้นฟูต่าง ๆ ของผมก็แตกต่างกันไปจากเดิม

ผมได้เรียนรู้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อสองสามปีก่อน ผมเคยคิดว่า ผมเคยลุกขึ้นยืน พร่ำบ่นและวิพากษ์วิจารณ์ คือนหนึ่งผมกลับมาบ้านจากที่ประชุมหนึ่งซึ่งผมได้คิดว่าผู้คนที่เหล่านั้นที่มาร่วมประชุม และผมก็เริ่มต้นอธิษฐาน พร่ำบ่นต่อพระเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ไฮแมนเอย์ เจ้ากำลังพยายามทำอะไรตอนนั้นกับผู้คนที่เหล่านั้น?”

“พระองค์เจ้าข้า ตอนนั้นผมกำลังพยายามแก้ไขพวกเขา”

“ลูกเอย์ จงยอมให้เราแก้ไขพวกเขาเถิด”

ตั้งแต่นั้นมาผมก็แทบจะเลิกยุ่งกับพวกเขาเลย

การฟื้นฟูเป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบทั้งตัวศิษยาภิบาลและคริสตจักร

ตอนที่ผมไปเรียนที่พระคริสตธรรมที่เมืองพอร์ตเวิร์ธ (สรรเสริญพระเจ้าสำหรับช่วงสามปีที่แสนวิเศษนั้น ผมคงไม่ยอมแลกสิบปีแห่งชีวิตของผมกับช่วงเวลานั้นเลย) เหล่าอาจารย์ของผมบอกผมตอนนั้นว่าคน ๆ หนึ่งไม่สามารถมีผู้คนมารวมตัวกันเยอะในคริสตจักรแห่งหนึ่งที่เน้นการประกาศข่าวประเสริฐเพราะว่าพวกเขา กำลังช่วยจิตวิญญาณให้รอดอยู่ตลอด และผมก็เชื่อเช่นนั้นในตอนนั้น แต่เมื่อผมได้เริ่มต้นเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผมได้ค้นพบว่ายิ่งคริสตจักรเน้นการประกาศข่าวประเสริฐมากเท่าใด ก็ยิ่งมีการฟื้นฟูพุ่งขึ้นมากเท่านั้น

เพื่อน ๆ ของผมเอย์ มีอยู่แค่สิ่งเดียวในคริสตจักรใดก็ตามที่สามารถกีดกันเราไม่ให้มีการฟื้นฟูได้ ถ้าไม่โครโฟนตัวนี้เป็นนรกและธรรมาสันนี้ เป็นคริสตจักรแห่งหนึ่ง และถ้ามีผู้คนมากพอในคริสตจักรนั้นที่มีใจถูกต้องกับพระเจ้า บนขอบเหวของนรกเราก็มีการฟื้นฟูได้ พระเจ้าจะทรงให้เกียรติเรา พระเจ้าจะทรงอวยพรเรา พระเจ้าจะประทานชัยชนะนั้นให้แก่เรา!

จงฟัง! การระดมเงินไม่ใช่การทดสอบหนึ่ง จงฟังผมเดี๋ยวนี้! ผมไม่ใช่ลูกคนที่เจ็ดของลูกคนที่เจ็ด ผมเป็นลูกคนแรกของลูกคนที่สิบห้า คริสตจักรทั้งหลายแห่งอเมริกา โดยเฉพาะบรรดาคริสตจักรที่เน้นรากฐานจะต้องชดใช้ในความปวดร้าวใจ ในความเสียใจ ในการสูญเสียสิทธิเดช ในการสูญเสียแรงดึงดูดฝ่ายวิญญาณ เพราะความง่ายตายที่พวกเขาใช้ในการระดมเงินในวันนี้และเวลานี้ พวกเราหลายคนจริง ๆ กำลังเอาเยาหาจิตสำนึกของตนโดยการถวายทรัพย์แทนที่จะออกไปตามผู้หลงหาย

นักเทศน์ของเราหลายคนจริง ๆ เหล่าผู้นำประจำนิกายของเราหลายคนจริง ๆ กำลังโอดวอดเกี่ยวกับว่าพวกเขาจะระดมเงินได้เยอะขนาดไหนแทนที่จะอวดว่าพวกเขา กำลังชนะจิตวิญญาณได้ก็ดวงมาถึงพระเยซูคริสต์เจ้า นี่เป็นวาระแห่งการทดสอบ

การประชุมฟื้นฟูไม่เพียงเป็นวาระแห่งการทดสอบสำหรับผู้ประกาศข่าวประเสริฐและคริสตจักร แต่เป็นวาระแห่งการทดสอบพระเจ้าด้วย

ใคร ๆ ก็ระดมเงินได้ ลองดูสิครับ คุณสร้างอาคารหลังหนึ่งก็ได้ คุณสามารถดึงดูดฝูงชนโดยรายการตามแบบโลกได้แทบทุกชนิด โดยข่าวประเสริฐเพื่อสังคมบางชนิด โดยพิธีกรรมที่น่าดึงดูด โดยทำให้เป็นเรื่องง่ายที่ผู้คนจะเข้าร่วมกับคริสตจักร โดยไม่เรียกร้องสิ่งใดจากพวกเขาเลย แต่เมื่อเสียงโห่ร้องของจิตวิญญาณแรกเกิดทั้งหลายเริ่มเป็นที่ได้ยินในศิโยน เมื่อนั้นผู้คนที่ทราบพระเจ้ายังทรงอยู่บนบัลลังก์และยังทรงตอบคำอธิษฐานอยู่เหมือนเดิม

ผมขอให้คุณให้แสดงให้เห็นว่าคุณจากประสบการณ์และความเข้าใจของคุณเองว่ามีรายการใดบ้าง กิจกรรมใดบ้างในคริสตจักรที่สามารถสาธิตให้เห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้ามากเท่ากับการฟื้นฟูของจริงในเรื่องศาสนา การมาเยือนของจริงแห่งพระคุณของพระเจ้า การเทออกของจริงแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า

การฟื้นฟู, วาระแห่งการรำไห้

การฟื้นฟูไม่เพียงเป็นวาระแห่งการทดสอบ แต่มันเป็นวาระแห่งการรำไห้ ผมเคยเห็นการประชุมฟื้นฟูทั้งหลายที่ไม่ต้องโฆษณาเยอะเยอะ แต่ผมไม่เคยเห็นการฟื้นฟูของจริงที่ปราศจากน้ำตาเลย

ขอให้ผมเล่าให้ฟังอีกเกี่ยวกับประสบการณ์หนึ่งที่ ดร. โจ เฮนรี่ แฮนกินส์และตัวผมเคยมี ไม่ใช่คนเดียวแต่สองคน-คนหนึ่งในคริสตจักรใหญ่นั้นของเขาในเมืองซิลเดรส รัฐเท็กซัส และอีกหนึ่งในคริสตจักรที่หาได้เทียบนั้นในเมืองลิตเติ้ลร็อค รัฐอาร์คันซอ ที่เขาเคยเป็นศิษยาภิบาล ผมไม่เคยเล่าเรื่องนี้กับเขามาก่อน ผมกำลังสารภาพต่อเขาและต่อพระเจ้าต่อหน้าผู้คน ตอนนั้นเขาเชิญผมไปที่เมืองซิลเดรสเพื่อช่วยเขาในการฟื้นฟูหนึ่ง ผมรู้จักเมืองซิลเดรส ซึ่งเป็นเมืองเล็ก ๆ มีผู้คนประมาณ 7,500 คน อยู่บนที่ราบตอนใต้ เขาอยู่ที่นั่นมาเจ็ดปีแล้วก่อนหน้านั้น ในช่วงเวลานั้นเขาให้บัณฑิตมาผู้คนที่ก้าวร้าวคน คริสตจักรของเขามีคนแน่นเอียดตลอดเวลา เขาเทศนาเก่งกว่าผมเสมอ และผมก็รู้ดี ผมจึงไม่ออกไปตอนนั้น ตอนนั้นผมอยากไปที่ ๆ ผมสามารถเก็บเกี่ยวจิตวิญญาณได้

ในที่สุดเขาก็โน้มน้าวผมได้และผมก็ไป เราควรจัดงานฟื้นฟูด้านนอก ฝนตกในรัฐเท็กซัสน้อยกว่าในสถานที่แห่งอื่นใดในโลก! อากาศเริ่มหนาวในแบบเดียวกัน นี่เป็นในเดือนพฤษภาคมซึ่งเป็นตอนที่อากาศควรที่จะอบอุ่น แต่มันกลับหนาวและฝนก็ตก ตอนนั้นฝนตกวันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันเสาร์

และวันอาทิตย์ ผนเทกระหน้าเลย พอดอนค้ำม้านั่งเหล่านั้นก็เปียกชุ่มจนเราประชุมด้านนอกไม่ได้ วันอาทิตย์ของสัปดาห์ที่สองมาถึง จากนั้นก็วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี เรามีคนประมาณสี่สิบคนเพิ่มเข้ากับคริสตจักร

ดร. เฮนกินส์ลุกขึ้นยืนคืนวันพฤหัสบดี นั้น เอามือของเขาวางบนบ่าของผมและกล่าวว่า “ก่อนคุณปล่อยผู้คนกลับบ้านไป ผมอยากกล่าวอะไรสักอย่าง เราจะมีการประชุมอธิษฐานอีกฟากของถนนในคริสตจักร ผมอยากได้เฉพาะคนเหล่านั้นที่เต็มใจจะอยู่ต่อจนกว่าพระเยซูเสด็จมา ถ้าจำเป็นนะ”

ผมพูดกับตัวเองว่า อาจารย์เฮนกินส์เอ๋ย หนนี้คุณเล่นงานตัวเองแล้ว คุณไม่มีทางมีผู้คนมาร่วมประชุมอธิษฐานเยอะหรือ

ประมาณสามสิบห้าคนมา รวมตัวผมเองด้วย เราคุกเข่าลงและอธิษฐาน ลูกขึ้นและร้องเพลง คุกเข่าลงและอธิษฐานอีก ผมดูนาฬิกาข้อมือของผมและเห็นว่าเป็นเวลาตีสามแล้วตอนที่อาจารย์เฮนกินส์บอกผมให้เลิกประชุม

ก่อนงานฟื้นฟูนั้นสิ้นสุดลง 126 คนได้เข้ามาในการร่วมสามัคคีธรรมของคริสตจักรนั้นแล้ว ตอนนั้นผมกำลังเทศนาเช้าวันอาทิตย์ในหัวข้อ “ฉันจะไปสวรรค์” เมื่อหญิงคนหนึ่งในที่ประชุมนั้นกระโดดขึ้น เริ่มปรบมือของเธอและตะโกนว่า “เปิดประตูด้วย พระองค์เจ้าข้า ลูกจะเข้าไปแล้ว!” คุณนึกภาพออกว่านั่นทำอะไรรต่อที่ประชุมนั้น

มันต้องใช้น้ำตา! มันต้องใช้การร้องไห้ พระเจ้าทรงทราบว่ามีหลายเรื่องให้ต้องร้องไห้จริง ๆ-สภาพของเราเอง ความเย็นชาของเราเอง ความไม่หวังใยและความไม่แยแส

ดร. บ็อบ โจนส์เน้นเรื่องนี้มาตลอดสี่สิบหกปี ผมอายุแค่สี่สิบสามปี [เทศนาในปี 1945] ผมยังไม่แก่เท่าจำนวนปีที่เขารับใช้เลย เขาจะกล่าว “เอเมน” ให้กับคำกล่าวนี้: มีผู้คนมากพอที่นี้เลยในฝูงชนนี้ที่จะเริ่มต้นพื้นที่คอสต์หนึ่งในอเมริกาและโลกหากเราจะยอมคืนดีกับพระเจ้า! ไม่ต้องพูดถึงคนเหล่านั้นที่อยู่ข้างนอกโน่นให้เราทูลขอพระเจ้าที่จะประทานพระคุณแก่เรา ที่จะให้เรา มีน้ำตา การคร่ำครวญเพราะบาปทั้งหลายของเราเอง

การฟื้นฟู, วาระแห่งการเก็บเกี่ยว

การประชุมฟื้นฟูไม่เพียงเป็นวาระแห่งการทดสอบ ไม่เพียงเป็นวาระแห่งการรำไห้ แต่มันเป็นวาระแห่งการเก็บเกี่ยวเช่นกัน ผมบอกคุณไปแล้วว่าผมได้รับหนังสือพิมพ์มาจากทั่วประเทศ บางฉบับผมก็ตอบรับเป็นสมาชิก บางฉบับผมก็ได้มาฟรี ๆ เมื่อผมอ่านรายงานทั้งหลายของพวกเขา มันก็มากพอที่จะทำให้เหล่าผีปิศาจในรกรหน้าแดงด้วยความละอาย พวกเขาจะรายงานว่า: “เรามีฝูงชนหมู่ใหญ่ บทเพลงไพเราะ คำเทศนาที่ยอดเยี่ยม มีคนเพิ่มสิบเอ็ดคน แปรคนรับบัพติศมา สามคนตอบกลับทางจดหมาย” นั่นอาจยอดเยี่ยมในภาษาอังกฤษ แต่มันเป็นมันฝรั่งเล็กจิ๋วจริง ๆ ในภาษายิว!

การฟื้นฟูครั้งใหญ่จะส่งผลเป็นการเก็บรวบรวมจิตวิญญาณครั้งใหญ่ ไม่เคยมีการฟื้นฟูใดเลยในประวัติศาสตร์ของโลกที่ไม่ได้ส่งผลเป็นความรอดของชายและหญิงผู้หลงหาย เมื่อไฟนั้นเริ่มเผาผลาญ เมื่อผู้คนของพระเจ้าเริ่มมีแรงดึงดูด-ขอให้ผมหยุดตรงนี้และกล่าวอะไรบางอย่าง เราโทษผู้ที่ยังไม่รอดสำหรับการไม่มา

ริสต์จักร ทำไมพวกเขาต้องมาล่ะ? กำลังเกิดอะไรขึ้นในคริสตจักรทั้งหลายของเรา? เราพูดคุยเกี่ยวกับว่าพวกคาทอลิกมีรายการหนึ่ง คุณมาที่คริสตจักรของคุณในเช้าวันอาทิตย์ (ผมไม่เคยไปที่คริสตจักรของคุณ ผมเลยไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับมัน ผมแค่เป็นช่างทำรองเท้าที่ผลิตรองเท้า แต่นี่ไง มีทุกขนาดเลย ถ้ามันพอดีกับเท้าของคุณ ก็ใส่พวกมันเลย ถ้ามันใส่ไม่พอดี ก็จงให้คนอื่นใส่มันเถิด) คุณเข้ามาในคริสตจักรของคุณเช้าวันอาทิตย์ ศิษยาภิบาลวิ่งวุ่นไปทั่วในการจัดระเบียบพวกที่อยู่ระดับกลาง พวกเด็ก พวกคนหนุ่มสาว พวกผู้ใหญ่ พอถึงเวลาที่เขาพร้อมที่จะไปที่ธรรมาสัน สตรีที่รักบางคนก็ดึงชายเสื้อคลุมของเขาและกล่าวว่า “อาจารย์คะ คุณนายทอมกินส์บอกว่าจะไม่ก้าวเข้ามาเหยียบที่คริสตจักรนี้อีกแล้วค่ะ”

“มีเรื่องอะไรกับคุณนายทอมกินส์เหรอ?”

“คือว่า จอห์นนี่ลูกชายตัวน้อยของเธอผ่าตัดเขาตึงเนื้อออก และอาจารย์ไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อกุมมือเขาค่ะ”

นั่นช่างสร้างแรงบันดาลใจจริง ๆ ไซ้ไหมครับ?

พิธีกรรมดำเนินต่อไป มันก็เหมือนเดิมมาตลอดห้าสิบสองอาทิตย์ของปี

มีเพลงสรรเสริญพระเจ้าผู้อำนวยพร

นักเทศน์ประกาศคำภาวนา

คณะนักร้องส่งเสียงคำตอบแบบเร็ว ๆ

ที่ประชุมลุกขึ้นและร้องเพลงนมัสการ-นั่นคือ ประมาณหนึ่งในสามของผู้คนในที่ประชุมร้องเพลง

หลังผ่านไปสักพัก นักเทศน์ก็นำในการอธิษฐานอีก

จากนั้นก็มีการประกาศข่าว คุณมีกระดานข่าวสวย ๆ แล้ว-ต้องเสียเงินในการพิมพ์มันด้วย-แต่นักเทศน์ไม่เชื่อว่าผู้คนจะอ่านหนังสือออก เขาจึงอ่านข่าวที่ต้องประกาศทั้งหมด

ทำไมผู้คนที่ยังไม่รอดถึงต้องมาเล่า? ตลอดทั้งวัน ตลอดทั้งสัปดาห์ หกวันต่อสัปดาห์ พวกเขาต้องวิ่งเร็วสุดอยู่แล้ว-วิ่งเร็วสุดในธุรกิจ วิ่งเร็วสุดในกีฬา วิ่งเร็วสุดในการเมือง วิ่งเร็วสุดในวิทย์ วิ่งเร็วสุดในวรรณกรรม จากนั้นเราก็คาดหวังให้พวกเขามาคริสตจักรเช้าวันอาทิตย์ ถูกจับมาใส่ในเกวียนที่ใช้วัวลาก และคาดหวังให้พวกเขามีช่วงเวลาที่ดี

คน ๆ หนึ่งคงจะมีสติปัญญาแบบคนโง่ในการมีความสุขกับการประชุมนมัสการของคริสตจักรโดยเฉลี่ยที่ผมเคยเข้าร่วมประชุมในเวลานั้นที่ผมได้เป็นคริสเตียน โอ ขอให้เราเลิกเสียจากความเป็นกิจวัตรอันน่าเบื่อ ขอสักทีเถอะ ขอให้เราทำสิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิมบ้าง จงยอมให้พวกคนตาย พวกซิมกะทือ พวกหม่นหมองถูกโยนออกไปนอกหน้าต่าง จงเปิดพื้นที่ให้ความกระฉับกระเฉง จงให้การประดิษฐ์คิดค้นที่ริเริ่มและที่ถูกแยกตั้งไว้ได้สิทธิ์ใช้ทาง จงปลดโซ่ตรวนให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ จงยอมให้ไฟนั้นลงมา จงยอมให้บางสิ่งที่ไม่ธรรมดาเกิดขึ้น จากนั้นฝูงชนเหล่านั้นก็จะมา

การฟื้นฟู, วาระแห่งการชื่นชมยินดี

ยิ่งกว่านั้น การฟื้นฟูเป็นวาระแห่งการชื่นชมยินดี พวกคุณบางคนเคยได้ยินผมกล่าวเช่นนั้นแล้ว ผมมีความตื่นเต้นมากมายในชีวิต ผมอายุสี่สิบสาม เกิดในประเทศรัสเซีย และมาที่อเมริกาตอนผมอายุเกือบสิบสาม

ตอนนั้นผมตื่นเต้นมากจริง ๆ!

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อผมได้เห็นรูปปั้นเทพีเสรีภาพ

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อผมได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อผมได้รับใบอนุญาตให้ว่าความได้

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อผมได้กลับใจเชื่อ

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อผมได้รับการเจิมตั้ง

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อผมได้แต่งงาน

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อลูก ๆ ของผมเกิดมา

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อผมได้เป็นศิษยาภิบาลครั้งแรก

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อผมได้จัดงานฟื้นฟูคนแรก ๆ

มันเป็นความตื่นเต้นเมื่อผมได้นำจิตวิญญาณดวงแรกของผมมาถึงพระคริสต์

แต่ความตื่นเต้นนั้นที่ผมกำลังมีชีวิตอยู่เพื่อ ความตื่นเต้นนั้นที่ผมกำลังทำงานอยู่เพื่อ ความตื่นเต้นนั้นที่ผมกำลังเทศนาอยู่เพื่อ คือเมื่อใครสักคนเดินมาตามทางเดินนี้และกล่าวว่า “คุณชนะ ฉันจะรับพระเยซูของคุณเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของฉัน” โอ้โห! นั่นแหละคือความชื่นชมยินดี!

ถ้าคุณไม่เคยนำจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์เลย ถ้าคุณไม่เคยเห็นผู้คนเป็นร้อยกลับใจเชื่อ คุณก็ไม่รู้ว่านี่มันเรื่องอะไรกัน! จงฟัง-ผมบอกกล่าวเรื่องนี้อย่างสัตย์จริง มันเป็นเรื่องจริงในพระคริสต์ จิตสำนึกของผมเป็นพยานรับรองให้ผมพร้อมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์-พระเจ้าต้องตื่นแต่เช้าตรู่และอยู่ตึกตื่นไม่หลับไม่นอน และจินตนาการหลายสิ่งจริง ๆ ก่อนที่พระองค์จะให้ความตื่นเต้นต่าง ๆ แก่ผมในสวรรค์ได้มากกว่าที่ผมได้รับแล้วที่นี้บนโลกใบนี้!

โอ ความชื่นบานของการได้เห็นจิตวิญญาณหลายดวงรับความรอด! โอ ความชื่นบานแห่งการฟื้นฟูทั้งหลาย! การพักวาทนั้น การปลุกคืนนั้น ความปลื้มปตินั้น สวรรค์ที่ลงมายังแผ่นดินโลก การร่วมสามัคคีธรรมนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์! ไม่มีสิ่งใด แม้แต่ในกิจกรรมเหล่านั้นของคริสตจักร ที่จะเทียบได้กับการฟื้นฟูสักคนหนึ่ง

และคราวนี้มาเข้าเรื่องกัน นั่นเป็นแค่บทนำเท่านั้น!

I. จุดประสงค์ของการฟื้นฟู

อะไรเป็นจุดประสงค์ของการฟื้นฟู? แล้วเรื่องบุคลากรของการฟื้นฟูล่ะ? แล้วเรื่องแผนการ รายการราคาสำหรับการฟื้นฟูล่ะ?

ผมเชื่อว่าจุดประสงค์แรกของการฟื้นฟูหนึ่งคือ การเปิดโปงบาป ไม่มีสิ่งใดจะเปิดโปงบาปในใจของผู้คนของพระเจ้าได้เท่ากับการฟื้นฟูหนึ่ง ผู้คนมากขึ้นเลิกดื่มเหล้าแล้ว ผู้คนมากขึ้นเลิกเล่นพนันแล้ว ผู้คนมากขึ้นเลิกสูบบุหรี่แล้ว ผู้คนมากขึ้นเลิกบาปทุกชนิดแล้วในคริสตจักรและนอกคริสตจักร ในระหว่างการฟื้นฟูหนึ่งมากกว่าในคราวอื่นใด ผมเห็นด้วยกับแซม มอร์ริสและรายการวิทยุของเขาที่ส่งเสริมการละเว้นสิ่งมีนเมาอย่างสิ้นสุดใจของผม สิ้นสุดจิตของผม สิ้นสุดกำลังของผม ขอพระเจ้าประทานกำลังให้เขาในการเทศนาต่อไปเกี่ยวกับ

กับการละเว้นสิ่งมีเงินมา แต่การฟื้นฟูจะนำการยับยั้งซึ่งใจมาสู่อเมริกาได้มากกว่ากฎหมายฉบับใด ๆ ที่สภาอง
เกรสจะให้ผ่าน

นักเทศน์ไม่กี่คนได้รวมตัวกันเมื่อไม่นานมานี้และพูดคุยเกี่ยวกับบางสิ่งที่รัฐบาลกำลังทำอยู่ มีคนหนุ่ม
บางคนที่ร้อนแรงตั้งไฟและกำมะถัน พวกเขากำลังกล่าวว่า “เราต้องไปที่วอชิงตัน เราต้องชักชวนผู้คนของเรา
ให้ยื่นเรื่องเป็นจดหมาย” ฯลฯ นักเทศน์ชาวคนหนึ่งยืนขึ้นเพื่อกล่าวว่า “พี่น้องเอ๋ย นั่นไม่ใช่วิธีที่ผมอ่านเจอใน
พระคัมภีร์ของผม ที่ ๆ เราควรไปมากกว่าวอชิงตันคือไปหาพระเจ้า พระองค์สามารถทำให้วอชิงตันประพฤติ
ตัวดีเร็วกว่าใครอื่นทำได้”

การฟื้นฟูเปิดโปงบาป โอ บาปต้องถูกเปิดโปงในประเทศนี้อย่างอัปยศ อย่างขมขื่นจริง ๆ!

ผมมาที่อเมริกาในปี 1914 ในปีเหล่านี้ผมได้เห็นบาปหลากหลายชนิดเข้ามาในสหรัฐอเมริกามากกว่าใน
ประวัติศาสตร์ทั้งสิ้นของประชาชาตินี้ นับตั้งแต่การลงนามในคำประกาศเอกราชและการยอมรับรัฐธรรมนูญ
ผมรู้ว่าผมพูดถึงเรื่องอะไร และนี่ยังไม่จบนะ!

เราต้องการการฟื้นฟูเพื่อเปิดโปงบาป สิ่งอื่นใดไม่อาจทำแทนได้ สิ่งอื่นใดจะไม่ช่วยเลยยกเว้นแสง
ตรวจค้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เป็นการตอบคำอธิษฐานของผู้คนของพระเจ้า

เราต้องการการฟื้นฟูเพื่อเกณฑ์จิตวิญญาณทั้งหลายเข้ามา ขอให้ผมแสดงให้คุณดูว่าผมกำลังพูดถึง
เรื่องอะไร พวกคุณที่ได้กลับใจเชื่อและเข้าร่วมกับคริสตจักรแล้วในระหว่างงานฟื้นฟูหนึ่ง ลูกชิ้นหนอยสิครับ
เราไม่ต้องการคำแก้ต่างอื่นแล้วสำหรับการฟื้นฟูนอกจากคำแก้ต่างนี้ พวกคุณส่วนใหญ่กำลังยืนอยู่ ขอบคุณ
ครับ นั่งลงได้ นี่เป็นฝูงชนที่ดีเยี่ยมที่สุด ได้รับการคัดสรรที่สุด สะอาดที่สุด ประณีตที่สุด และถูกแยกตั้งไว้มาก
ที่สุดคือนี่เลยในสหรัฐอเมริกา

เพื่อน ๆ ของผมเอ๋ย การฟื้นฟูจะเกณฑ์จิตวิญญาณได้มากกว่าสิ่งอื่นใดทำได้

หลายครั้งจริง ๆ ที่ผมได้เห็นผู้ช่วยศิษยาภิบาลที่กลับสัตย์ ผู้อารักขาที่หลงเงิน ผู้ปกครองที่ยืนชา ผู้
ดูแลทรัพย์สินที่รักโลก ครูสอนรวีที่ไม่เกิดผล เหล่าเจ้าหน้าที่ที่ขาดการอธิษฐาน มาหาศิษยาภิบาล มาหาผู้
ประกาศข่าวประเสริฐ มาร้องให้สารภาพบาปของตนอย่างขมขื่น มาทูลขอพระเจ้าที่จะประทานโอกาสให้พวก
เขาอีก มาอ้อนวอนของานทำ และขอโอกาสที่จะได้เป็นพยานอีก

ผมจะกล่าวอะไรได้เกี่ยวกับการเกณฑ์จิตวิญญาณเหล่านั้นของผู้ที่ยังไม่รอด โดยขณะพวกเขาจะมาเพื่อ
พระเยซูคริสต์เจ้า? มากับผมสิและดูกันทั้งประเทศ ยกเว้นคริสตจักรสี่หรือห้าแห่ง หรืออย่างมากที่สุดก็สิบแห่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานอภิสิทธิ์ให้ผมได้จัดงานฟื้นฟูหลายหนในงานขณะจิตวิญญาณที่โดดเด่นทุกงานใน
อเมริกา คริสตจักรเหล่านั้นที่กำลังขณะผู้หลงหายเป็นคริสตจักรที่เชื่อเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐ ที่จัดงาน
ฟื้นฟู ที่เน้นเรื่องการฟื้นฟู

ผมขอให้อาจารย์แฮนกินส์ได้เป็นพยานอีกหน ให้เขาไปอยู่ที่โน่นเลยในเมืองลิตเติ้ลร็อก รัฐอาร์คันซอ
คุณพูดว่า “แหม ใคร ๆ ก็จัดงานฟื้นฟูได้ในภาคใต้” งั้นทำไมถึงไม่มีใครจัดงานฟื้นฟูเลยก่อนเขาไปที่นั่นละ
ครับ? นานห้าปีกับสองเดือนเขาประกาศก้องข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เจ้า พระเจ้าได้ประทานจิต
วิญญาณเกือบหนึ่งพันสองร้อยดวงให้แก่เขาที่ขอบบัพติศมาและมีผู้เชื่อเพิ่มกว่าสามพันคน เพราะอะไร?

เพราะว่าเขาเชื่อเรื่องการฟื้นฟูและปฏิบัติด้วย เขามีงานฟื้นฟูปีละสองหน บางครั้งก็มากกว่านั้น

คุณไม่สามารถมีการฟื้นฟูทุกวันอาทิตย์ในความหมายที่ผมกำลังพูดถึงได้ คุณไม่สามารถมีการเก็บเกี่ยวพืชผลตลอดเวลาได้ คุณต้องหว่าน คุณต้องพินทั้ง คุณต้องออกไปและไถวัชพืชขึ้นมา คุณต้องใส่ปุ๋ยในดิน คุณต้องให้น้ำแก่มันจนเปียกชุ่ม น้ำแห่งน้ำตาของคุณ คุณต้องมีช่วงฤดูพิเศษแห่งการฟื้นฟูเพื่อเกณฑ์จิตวิญญาณหลายดวงเข้ามา

โอ พวกคุณที่รักเอ๋ย เหตุผลประการหนึ่งที่คริสตจักรทั้งหลายของอเมริกาก้าวไม่ทันการเติบโตของประชากรในสหรัฐฯ เท่าที่เกี่ยวข้องกับการชนะจิตวิญญาณ-ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการเป็นสมาชิกแต่พูดถึงการบังเกิดใหม่-ก็คือว่า คริสตจักรหลายแห่งจริง ๆ หันหลังให้กับเรื่องของการฟื้นฟูนี้เสียแล้ว

จุดประสงค์ลำดับสุดท้ายของการฟื้นฟูและมีความสำคัญมากที่สุดเลยก็คือ เพื่อยกชูพระคริสต์ ผมอยากมีความสามารถที่จะบอกคุณได้อย่างที่ผมรู้สึกจริง ๆ ผมอยากมีลิ้นของคริสตออสทอม เสน่ห์แห่งถ้อยคำของเซคสเปียร์ ของมิลตัน ผมอยากมีฤทธิ์เดชแบบของชาร์ลส์ จี. ฟินนีย์ ผมอยากเปล่งเสียงได้อย่างไวท์ฟิลด์-จุดประสงค์หลักของการฟื้นฟูคือ เพื่อยกชูพระเยซูคริสต์เจ้า

II. บุคลากรของการฟื้นฟู

ใครบ้างเป็นผู้คนที่เข้าไปเพื่อทำให้เกิดการฟื้นฟู? ขอให้เราเอ๋ยชื่อพวกเขา ประการแรก มีพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์

โปรดฟัง ผมได้อ่านเกี่ยวกับนักเทศน์หลายคน ได้ยินนักเทศน์หลายคนเล่าและคนอื่น ๆ เล่าเกี่ยวกับนักเทศน์ทั้งหลายที่จัดงานฟื้นฟูจนจบและในหนึ่งสัปดาห์ สองสัปดาห์ สามสัปดาห์ ไม่มีสิ่งใดเคลื่อนไหวเลย ใจของผมปวดร้าวและแตกสลายเพื่อพวกเขา น้ำตาของผมไหลพร่างพรูเมื่อผมคิดถึงความปวดร้าวในจิตใจของนักเทศน์เหล่านั้น

แต่ผมขอกล่าวกับพวกคุณ-และผมกำลังให้พวกคุณเป็นพยานเมื่อผมกล่าวเช่นนี้ต่อพระพักตร์พระเจ้า-ผมขอใช้ชีวิตที่เหลืออยู่โดยที่ไม่มีสักคนเดินมาตามทางเดินภายใต้เงาไม้รับใช้ของผมดีกว่าที่จะมีหลายล้านคนมาโดยปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เรามีสมาชิกที่เป็นแบบนั้นอยู่มากมายในคริสตจักรทั้งหลายของเรา เราต้องการเหล่าคริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้ว และผู้เดียวที่สามารถประทานคนเหล่านั้นแก่เราได้คือพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกเขาเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ใช้วิธีการอันแปลกประหลาด พวกเขาเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เริ่มทำอะไรซ้ำซากจำเจแล้ว พวกคุณที่รักเอ๋ย ผมไม่ได้กำลังแก้ต่างให้เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ-พระเจ้าต้องเป็นผู้ที่ทำเช่นนั้น เมื่อถึงอวสานของกาลเวลา เราจะเห็นสิ่งที่เราจะเห็น แต่ไม่มีใครฟังพาพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐสักคนแล้ว

ฟังให้ดี! ผมสามารถกล่าวคำเทศนาได้เป็นสิบเรื่องที่หนักพอ ๆ กับที่ผมกำลังเทศนาเรื่องนี้อยู่ และหนักกว่าด้วย ถ้านั้นเป็นไปได้ และไม่หมดแรงเลยสักหนึ่งในห้าจากการทำเช่นนั้นมากกว่าการกล่าวคำเชิญชวนคนเดียว นั่นเป็นจุดที่เหล่าศิษยาภิบาลแห่งนรกต่อแถวเพื่อต่อสู้คุณ นั่นเป็นจุดที่การเทศนาทั้งหมดของคุณ การงานทั้งหมดของคุณ บุคลิกภาพทั้งหมดของคุณ ความสามารถทั้งหมดของคุณ ไม่มีค่าอะไรเลย พระ

วิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้เดียวที่ต้องฟ้องใจ ขอขอบคุณพระเจ้า! จงโห่ร้องฮาเลลูยาถวายแด่พระเจ้า! จงชื่นชมยินดีในพระเจ้า!

ผมขอกล่าวกับพวกคุณโดยไม่มีบางที่ ไม่มีการลึงเลหรือข้อสงสัยเลยว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพร้อมเต็มใจ และอยากใช้การเราเพื่อให้มีการฟื้นฟูเหล่านั้นที่เรากำลังอธิษฐานขอยู่

บุคคลที่สองในการฟื้นฟูคือ วิสุทธิชนผู้นั้น ลูกของพระเจ้าคนนั้น คริสเตียนผู้นั้น เวสลีย์เป็นผู้ที่กล่าวใช้ใหม่ว่า “เอาคนมาให้ผมสองร้อยคนที่ไม่กลัวอะไรเลยนอกจากบาป ที่ไม่รักอะไรเลยนอกจากพระเจ้า และเราจะพลิกดินแดนอันงดงามแห่งประเทศอังกฤษนี้จากหน้ามือเป็นหลังมือเพื่อพระคริสต์”? มีคนมากกว่าหนึ่งพันคนในหอประชุมนี้ ขอให้การประชุมใหญ่นี้เป็นที่จดจำโดยสิ่งเดียวนี้เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด: ขอให้พวกเราแต่ละคนตัดสินใจชัดเพื่อตัวเราเองและเพื่อบ้านเรือนของเราว่าเราจะอยู่แนวหน้าที่ระดมยิงเพื่อพระเยซูในเรื่องของการฟื้นฟูนี้

บุคคลที่สามในการฟื้นฟูคือ คนบาป-ไม่ใช่แค่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ไม่ใช่แค่วิสุทธิชน แต่คนบาปด้วย พวกคุณกล่าวว่า “อาจารย์ เรามีอาจารย์เทศนาอยู่บนนั้นแล้วไง พวกเขาไม่ยอมมาคริสตจักรนี่นา” นั่นก็สายเกินไปแล้ว

ผมจำได้ว่าอ่านบทความตอนหนึ่งในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ถ้ามันเป็นข้อมูลที่ผิด ผมก็หวังอย่างจริงจังว่าคุณนายบิลลี ชันเดย์ ผู้ซึ่งนั่งอยู่ที่นี้ในหมู่ผู้ฟังด้วย จะแก้ไขข้อมูลที่ผิดให้แก่ผม มีรายงานไว้ว่าบิลลี ชันเดย์ผู้สุดท้ายออกกล่าวไว้ในตอนท้ายงานรับใช้ของเขาว่า การเข้าถึงเด็กชายอายุสิบห้าสักคนก็ยากกว่าการชนะชายอายุเจ็ดสิบสักคนตอนที่เขาเริ่มต้นเทศนา นั่นเป็นความจริงหรือไม่ นั่น ผมไม่พร้อมที่จะกล่าว

ผมเทศนามาเกินสิบห้าปีได้นิดหน่อยแล้ว มันเริ่มยากมากขึ้นและยากมากขึ้นเรื่อย ๆ (ผมจะไม่ลดทอนความยากนั้นเลย) ที่จะชักชวนผู้ที่ยังไม่รอดให้มา แต่พวกคุณที่รักเอ๋ย พวกเขาจะมา พวกเขาจะมาถ้าเราร้องให้เพื่อพวกเขา ใจสลายเพื่อพวกเขา ปวดร้าวเพื่อพวกเขา ผมรู้ว่าผมพูดเรื่องอะไรอยู่ นานถึงสิบสองสัปดาห์-ช่วงสิบสองสัปดาห์ล่าสุดนี้-ในเมืองลูอิสวิลล์, ซินซินเนติ, เอครอน, แลนซิง, ผู้คนกว่าสองพันคนได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เจ้าให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของพวกเขาแล้วภายใต้คำพยานที่ไม่ได้เรื่องของนักเทศน์ยิวที่ต่ำต้อยคนหนึ่งนี้ แน่แน่นอนว่า เราต้องร้องให้ในตอนนั้น! แน่แน่นอนว่า เราต้องอดหลับอดนอนหลายคืนในตอนนั้น แน่แน่นอนว่า เราต้องอดอาหารและอธิษฐานในตอนนั้น แน่แน่นอนว่า เรากลับบ้านไปพร้อมกับใจที่ถูกบาดขี้และแตกสลายซ้ำแล้วซ้ำอีก แน่แน่นอนว่าพวกเราบางคนได้อธิษฐานขอความตายมากกว่าที่จะล้มเหลวในการชนะผู้หลงหาย แต่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานแล้ว พวกเขามาและรับความรอดแล้ว

III. แผนการของพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟู

ราคารานั้น รายการนั้น แผนการนั้น-แผนการของพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟู ผมไม่ทราบมากนักเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ผมขอพูดกับพวกคุณจากสิ่งที่ผมพบเห็นมา มีแผนการหนึ่งที่เป็นสามทบ สามสิ่งต้องเกิดขึ้นกับเรา

สิ่งแรกคือ ต้องมีความทุ่มเทแบบหลงใหลต่อพระเยซูคริสต์เจ้า ต้องมีความหลงใหลส่วนตัวให้แก่พระบุตรของพระเจ้า ความหลงใหลให้พระคริสต์ การตกหลุมรักกับพระเยซู

บอกผมสิว่าคุณไม่รักพระองค์หรือ? “เพราะเห็นแก่พระเยซู” ต้องเป็นคำขวัญของเรา “เพราะเห็นแก่

พระเยซู” ต้องเป็นใจความหลักของเรา “เพราะเห็นแก่พระเยซู” ต้องเป็นความท้าทายของเรา “เพราะเห็นแก่พระเยซู” ต้องเป็นคำวิงวอนของเรา

ผมเป็นยิว คุณอาจบอกได้โดยวิธีที่ผมพูดและอาจโดยวิธีที่ผมใช้มือไม้ของผม ผู้คนแข่งด่าผม พวกเขาอ้างอย่างนี้และพวกเขาว่าอย่างนั้น ผมไปหาพวกเขา วิงวอนกับพวกเขาในงานส่วนตัวและในการเทศนาต่อหน้าผู้คน ขอบคุณพระเจ้า เพราะเห็นแก่พระเยซูผู้ทรงแปดเปื้อนด้วยพระโลหิต เพราะเห็นแก่พระเยซูผู้ทรงพระทัยสลาย เพราะเห็นแก่พระเยซูผู้ทรงปวดร้าวในจิตวิญญาณ พวกเขาแข่งด่าผม ผมก็ยิ่งรักพวกเขา ผมยิ่งอยากได้พวกเขามาเพื่อพระบุตรของพระเจ้า ผมไม่ได้อยู่ในกิจธุระนี้เพื่อผู้ใดหรือสิ่งใด ยกเว้นเพราะเห็นแก่พระองค์ผู้ได้ทรงรักเราและได้ประทานพระองค์เองเพื่อเรา

เราต้องใช้เวลาเยอะ ๆ กับพระเยซูเพื่อที่จะตกหลุมรักพระองค์ พระองค์ทรงน่ารักมากจริง ๆ ไม่มีสิ่งใดที่ไม่พึงปรารถนาเกี่ยวกับพระองค์เลย พระองค์ไม่เคยทำให้เราผิดหวังเลย ผมอยากเห็นการฟื้นฟูในอเมริกา เพราะว่าผมรักประเทศนี้ และผมรู้ว่าไม่มีความหวังสำหรับมันนอกจากการฟื้นฟู ผมอยากเห็นการฟื้นฟูเพราะว่ามีจิตวิญญาณอยู่หลายล้านดวงในอเมริกาที่กำลังไปนรก

แต่พวกคุณทราบไหม เหตุผลหลักที่ผมอยากได้การฟื้นฟูในอเมริกาก็คือว่า มันจะเข็ดน้ำตาหลายหยดออกจากพระเนตรของพระเยซูได้บ้าง มันจะเอาความเจ็บปวดสักเล็กน้อยออกไปจากพระหัตถ์ที่ถูกตะปูแทงของพระองค์ มันจะบรรเทาความปวดร้าวสักเล็กน้อยที่เกิดกับพระทัยที่แตกสลายของพระองค์ ผมอยากได้การฟื้นฟูเพราะเห็นแก่พระเยซู

สิ่งที่สอง ไม่เพียงต้องมีความหลงใหลส่วนตัวให้กับพระคริสต์ แต่ต้องมีความกรุณาอันปวดร้าว ความกรุณาแบบจงใจเพื่อจิตวิญญาณของผู้คน

เรามีผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่งของรัฐเท็กซัสที่ชื่อว่า บี. บี. คริมม์ ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงใช้การในแบบที่แสนมหัศจรรย์-แบบเดียวกับบิลลี ซันเดย์ เขาวิ่งขึ้นวิ่งลงบนยกพื้น ฟังเก้าอี้หลายตัว และทำหลายสิ่งแบบนั้น เขาสนุกมากจริง ๆ และเราสนุกที่ได้รับชมเขา เมื่อเขานั่งลงบนเก้าอี้ตัวหนึ่ง เริ่มต้นตบธรรมาสนั้นนั้น และกล่าวว่า “ตอนนี้ผมกำลังเทศนาอยู่” พี่น้องเอ๋ย ไม่มีใครทำได้ดีกว่าเขาแล้ว! เขาเป็นพรานล่าสุนัขจิ้งจอก เขาใช้เวลาทั้งคืนล่าจิ้งจอกและทั้งวันเทศนาเพื่อพระเยซู และสนุกไปกับมันด้วย เขาสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสุนัขได้มากกว่าที่คุณจะจินตนาการได้

เขาจัดงานฟื้นฟูหนึ่งในปี 1929 ในเมืองลอร์ดตัน รัฐโอคลาโฮมา ผมเคยเป็นเจ้าหน้าที่จำในกรมการแพทย์ของกองทัพบกสหรัฐฯ ผมไปทำงานฟื้นฟูนั้นทุกคืน เมื่อเขาจะพูดเกี่ยวกับความภักดีของสุนัข ดวงตาของผมนั้นจะเริ่มปรึ่มด้วยน้ำตา ผมจะเข็ดน้ำตาออกและก้มหน้าเพราะว่าผมไม่อยากขายหน้า ตอนนั้นผมเป็นคริสเตียนใหม่มาก ๆ และละอายที่จะแสดงอารมณ์ ผมชอบมองไปรอบ ๆ และเห็นผู้คนทั่วฝูงชนนั้นและในขณะนั้นร้องร้องให้อยู่ ผมเฝ้ามองพวกเขาต่อไป ผมรู้จักพวกเขาบางคน

มีครูสอนวิธีชื้อจุดจุดจุดนั่งอยู่ตรงนั้นร้องไห้เพราะสุนัขตายตัวหนึ่งราวกับว่าใจของเธอจะแตกสลาย เมื่อผมได้รู้ว่าเธอไม่ยอมสละลมหายใจเข้าสักเฮือกเพื่อชนะจิตวิญญาณที่หลงหายสักดวงมาถึงพระเยซูคริสต์เลย! มีผู้ช่วยศิษยาภิบาลชื้อจุดจุดจุดนั่งอยู่ตรงโน้นที่สะอึกสะอื้นให้กับสุนัขชื้อเรือนตัวหนึ่งที่ตายไปในระหว่างการไล่

ล่า เมื่อผมได้รู้ว่าเขาไม่ยอมเอาเล็บมาประกบกันเพื่อชนะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์เลย คุณทราบไหมว่าพวกเขาเรียกมันว่าอะไรในสำนวนยิว? น้ำตาจะระเหย! ความหน้าซื่อใจคดอันเก่าแก่ที่ชัดเจน การโกหกแบบเดิม ๆ ที่ชัดเจน!

ไม่เลย คุณต้องการความกรุณาเพื่อจิตวิญญาณที่ทำให้คุณเต็มใจที่จะทำเครื่องหมายบอกทางให้พวกเขาไปถึงกางเขนโดยใช้เลือดจากหัวใจของคุณ ความกรุณาเพื่อจิตวิญญาณที่ทำให้คุณทุกข์ทรมาน ทำให้คุณปวดร้าว ทำให้คุณทุกข์ใจเพื่อคนเหล่านั้นที่กำลังมุ่งหน้าไปสู่รกรากคุณทูลต่อพระเจ้าว่า “อะไรก็ได้ เสียเท่าไรก็ได้ มากเท่าไรก็ได้ คำอธิษฐานใดก็ได้ การเสียสละใดก็ได้ อะไรได้ทั้งนั้น พระองค์เจ้าข้า ขอเพียงประทานจิตวิญญาณเหล่านั้นให้แก่ข้าพระองค์เถิด!”

ใครเล่าในหมู่พวกเราไม่เคยได้ยินภาพประกอบที่หาได้เทียบและเป็นอมตะของมิชชันนารีคณะเพรสไบทีเรียนผู้นั้นที่ไปที่ประเทศจีนพร้อมกับภรรยาและลูกชายวัยสองขวบของเขา? เขาทำงานเหมือนล่อตัวหนึ่งทั้งวันทั้งคืน กลางคืนและกลางวัน เขาอยู่ได้เกินสิบปีเล็กน้อย เขาติดเชื่อวิธโรคแต่ก็ทำงานอยู่ต่อไป สุดท้ายเขาต้องล้มหมอนนอนเสื่อ พวกเขาจับเขาใส่บ้นแคร่ นำเขาขึ้นเรือและส่งเขากลับมาที่อเมริกา เขาถูกเร่งรัดข้ามประเทศไปยังเมืองหนึ่งในรัฐแคลิฟอร์เนียไปยังสถานบำบัดผู้ติดเชื่อวิธโรคในภูเขาสูงหนึ่ง เขาอยู่ที่นั่นนานกว่าสองปีจนอาการดีขึ้นเล็กน้อย

เขาถูกปลดประจำการ ไม่นานนักหลังจากการปลดประจำการของเขา นิยายของเขาที่จัดงานประชุมประจำปี เขาถูกขอให้พูดสองหน ในวันพฤหัสบดี เพื่อให้รายงานเกี่ยวกับประเทศจีนและคืนวันศุกร์เพื่อจบการประชุมโดยเทศนาเกี่ยวกับงานมิชชันนารีต่างแดน เขายืนอยู่ที่นั่นต่อหน้าฝูงชนหมู่ใหญ่ในวันพฤหัสบดี เล่าให้พวกเขาฟังเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศจีนที่กำลังเล็ดไหลจนกระทั่งพวกเขาไหวเอนด้วยอารมณ์ตรงหน้าเขาเหมือนทุ่งข้าวสาลีในรัฐเท็กซัสที่ไหวเอนโดยลมพัดเย็นสบายของรัฐเท็กซัส

เมื่อเขากล่าวจบ เขาก็ขยับมาข้างหน้า เมื่อขู่มือขึ้น เขาร้องบอกว่า “พี่น้องชายหญิงเอ๋ย ส่งผมกลับไปประเทศจีนเถอะ! ส่งผมกลับไปประเทศจีนเถอะ!”

เมื่อการประชุมนมัสการสิ้นสุดลง พวกเขาล้อมเขาและวิงวอนว่า “คุณกลับไปไม่ได้หรอก เราต้องการคุณที่นี่ มีคริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่งกำลังเรียกคุณไปเป็นศิษยาภิบาลของมัน ในระหว่างนี้ เราจะตั้งคุณให้เป็นเลขานุการด้านมิชชันนารีต่างแดน อยู่ต่อที่นี่เถอะ ภรรยากับลูกชายของคุณและเราทุกคนต้องการคุณ”

“ไม่ ผมต้องกลับไปประเทศจีน” เขาตอบกลับ

คืนวันศุกร์มาถึง เขายืนอยู่ต่อหน้าคณะผู้แทนเหล่านั้นอีกและเทศนาจนกระทั่งพวกเขาแทบกลืนน้ำตาไว้ไม่อยู่ พวกเขาสะอึกสะอื้นเสียงดังพร้อมกับความปวดร้าวอันเกิดจากความหวังและความกรุณาของเขาที่เขาสื่อสารออกมา

เมื่อเขาพูดจบ ขณะที่ตัวสั่นและเอนไปมาด้วยความเหนื่อยล้า เขาก็ก้มด้านข้างของธรรมาสัน ขู่มือข้างที่ว่างของเขาขึ้นและสะอื้นออกมาว่า “พี่น้องเอ๋ย ส่งผมกลับไปประเทศจีนเถอะ ถ้าพวกคุณไม่ยอม ผมก็จะกลับไปอยู่ดี”

พวกเขาแห่กันมาล้อมเขาอีกหนเพื่ออ้อนวอนว่า “คุณไปไม่ได้นะ เราต้องการคุณ เรามีนงานให้คุณทำ

แล้วภรรยา กับลูกชายของคุณล่ะ?”

เขาผลักพวกเขาออกไปและกล่าวว่า “ผมต้องไป!”

“ทำไมล่ะ? ทำไมคุณถึงต้องไป?”

เมื่อผลักพวกเขาออกไปหมดแล้ว เขาก็เปล่งเสียงดังจนการโอตครวญแห่งใจที่ปวดร้าวของเขาก้องไป
ทั้งหอประชุม: “ผมต้องกลับไปเพราะว่าผมนอนไม่หลับหลายคืนเลยเพราะคิดถึงพวกเขา!”

เมื่อพวกเขาเริ่มอยู่ภายใต้ภาระหนักเช่นนั้น เราก็จะมีการฟื้นฟู

ฉะนั้น ไม่เพียงต้องมีความหลงใหลส่วนตัวให้กับพระคริสต์และความกรุณาอันจริงใจเพื่อจิตวิญญาณ
ของผู้คน แต่ต้องมีการวิงวอนแบบไม่ลดละเพื่อขอการมาเยือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า เพื่อขอ
การเทออกของฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า

โอ พวกคุณที่รักเอ๋ย คนบางคนบอกเราว่ามันไม่ถูกต้องที่จะอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ ว่า
พระองค์ทรงอยู่ในโลกนี้แล้ว แต่ลูกา 11:13 กล่าวว่า “ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้
ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระ
วิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด”

ผมไม่ใช่ นักศาสนศาสตร์ที่เก่งกาจ และผมไม่ใช่ นักเทศน์ที่เก่งกาจด้วย ผมแค่กำลังทำสุดความสามารถ
ของผม เมื่อผมอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าผมทำอะไรผิดพลาดไปองค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงเข้าใจผม
พระองค์ทรงรู้ว่าผมอยากได้ฤทธิ์เดชของพระองค์ ไม่ใช่เพื่อจะมีเงิน ไม่ใช่เพื่อจะมีชื่อเสียงโด่งดัง ผมจะเอาฤทธิ์
เดชนั้นไปทำอะไรเล่า? ผมอยากชนะจิตวิญญาณ อยากให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้การผมเหมือนคน ๆ หนึ่ง
ใช้ไม้ขีดไฟก้านหนึ่ง เพื่อจุดไฟให้แผ่นดินที่ยิ่งใหญ่ของเรา จากนั้นก็ไปจนสุดปลายของแผ่นดินโลก

งานประชุมพระคัมภีร์งานหนึ่งถูกจัดขึ้นทุกปีในประเทศอังกฤษ เมื่อหลายปีก่อนศิษยาภิบาลคนหนึ่ง
จากคริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่งของเราในฟากตะวันตกได้รับเชิญไปที่นั่นเพื่อพูดสี่คืนสุดท้าย และเพื่อกล่าวคำเชิญ
ชวน จิตวิญญาณหลายดวงได้รับความรอด ในคำเทศนาหนึ่งเขาเล่าเรื่องนี้

เมื่อหลายปีก่อนตอนที่เขายังเป็นเด็กหนุ่มที่เริ่มต้นเทศนาครั้งแรก พอถึงปลายปีเขาก็มาร่วมการ
ประชุมของสมาคม งานประชุมประจำปีของเหล่าคนงานแห่งนิยายของเขา รายงานเรื่องแล้วเรื่องเล่า คำ
เทศนาเรื่องแล้วเรื่องเล่า บทเพลงแล้วบทเพลงเล่าถูกกล่าว ใจหลายดวงถูกนำพาและตื่นตื่น

บ่ายวันสุดท้าย ตอนบ่ายสามโมงครึ่ง ผู้พูดคนสุดท้ายจะต้องพูด แต่ไม่ก่นาที่ก่อนที่เขาจะมีกำหนดต้อง
ปรากฏตัว เขาเดินไปช่วยยกรถยนต์คันหนึ่งที่ติดหล่มอยู่อย่างโง่งง เขาออกแรงหนักจนทำให้ตัวเองเจ็บตัว
และเทศนาไม่ได้ ลูกขี้ยี่นยังไม่ได้เลย มันสายเกินไปแล้วที่จะมีนักพูดอีกคน พวกเขาจึงตัดสินใจจบด้วยการ
ประชุมเพื่อกล่าวคำพยาน ชายคนแล้วคนเล่า หญิงคนแล้วคนเล่า ยืนขึ้นและเป็นพยานถึงพระคุณที่แสนวิเศษ
ของพระเจ้า

ถึงเวลาที่จะต้องปิดการประชุมแล้ว พวกเขา กำลังลุกขึ้นตรงนี้บ้าง ตรงนั้นบ้าง ตรงโน้นบ้าง เมื่อจาก
เก้าอี้แถวหลังสุดของคริสตจักรนั้น มีนักเทศน์คนหนึ่งลุกขึ้นและก้าวออกมาตรงทางเดิน เขาเป็นคนตัวสูง หลัง
ค่อมเล็กน้อย และชรามาก ชายคนหนึ่งที่อยู่ใต้วงมือสื่อกว่า ๆ แต่ยังแข็งแรงและรื้อนรนในองค์พระผู้เป็นเจ้า

เขากล่าวว่า “อาจารย์ผู้ดำเนินรายการครับ”

ผู้ดำเนินรายการจำเขาได้

เขากล่าวว่า

“อาจารย์ผู้ดำเนินรายการครับและพวกคุณพี่น้องท่านอื่น ๆ ผมคิดมาสักพักแล้วว่าผมจะไม่พูดอะไร แต่ผมก็อดไม่ได้ ผมอยากบอกพวกคุณว่าพระเจ้าทรงทำอะไรเพื่อผมแล้ว ขณะนั่งฟังรายงานของพวกคุณอยู่ที่นี่ ใจของผมก็ลุกไหม้ภายในตัวผม ผมอยากเล่าเรื่องหนึ่งให้พวกคุณฟังที่พวกคุณบางคนทราบอยู่แล้ว ที่จะแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงทำอะไรได้ในการตอบคำอธิษฐาน

พวกคุณรู้ว่าภรรยาของผม [และเขายืมให้ภรรยาของเขาที่นั่งอยู่ข้างเขา] และผมแต่งงานกันตอนที่ผมอายุสี่สิบสี่และเธออายุแค่สี่สิบสอง เป็นเวลานานองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงระงับพรไม่ให้เรามีลูก จากนั้นเราก็ได้ลูกชาย ลูกชายที่แข็งแรง ลูกชายที่น่ารัก ลูกชายที่เป็นพรคนหนึ่ง เรารักเขา เทิดทูนเขา ชื่นชมเขา บางทีอาจจะเยอะเกินไปด้วย

ผมเคยเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่มั่งคั่งมาก ๆ แห่งหนึ่ง ลูกชายของผมถูกตามใจจนเสียคน ผมเดานะ เมื่อเขามีอายุได้สี่ขวบ เขาก็เริ่มล้มป่วยด้วยความเจ็บป่วยหนึ่งที่หมอวินิจฉัยไม่ได้ แพทย์ประจำครอบครัวของเราตามผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่เก่งที่สุดบางคนในประเทศนี้มา แต่ก็ทำอะไรไม่ได้เลย เด็กนั้นนอนเหยียดยาวอยู่บนเตียง ผอมโซเป็นโครงกระดูกอย่างช้า ๆ

บ่ายวันอาทิตย์หนึ่งเหล่าผู้ช่วยศิษยาภิบาลเข้ามาในห้องนั้น ผู้เป็นประธานของผู้ช่วยกล่าวอย่างเหนียมอายและลังเลใจว่า “อาจารย์ศิษยาภิบาลครับ เราได้จัดประชุมกันและเราจะเสนอแก่คริสตจักรคินนีให้อาจารย์ได้ลาจบบางแบบไม่มีกำหนดและรับค่าจ้างเต็มจำนวน เราจะดูแลเรื่องข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ของอาจารย์ พาภรรยาไปกับลูกชายของอาจารย์ไปที่ไหนก็ได้ที่อาจารย์อยากเลยครับ รักษาเขาให้หาย พาเขากลับมานะครับ”

เรามีการอธิษฐานกัน คินนีนั้นพวกผู้ช่วยรายงานต่อคริสตจักร และคริสตจักรลงคะแนนเสียงเห็นชอบกับการจัดแจงนั้น มีการถวายทรัพย์ได้มากถึงสองพันดอลลาร์

วันหนึ่งหรือสองวันต่อมาภรรยาของผมกับผมก็เก็บข้าวของและเริ่มออกเดินทาง นานแปดเดือนพวกเราเดินทางไปทั่วทวีป พยายามที่จะหาหนทางรักษา แต่ก็ไม่เป็นผล พวกเรากลับมาวางเด็กน้อยผอมโซคนนั้นบนเตียงเพื่อจะตาย แพทย์ประจำครอบครัวคนนั้นมาทุกวัน บางครั้งก็วันละสองหน ในบางครั้งเขาใช้เวลาเกือบทั้งวันอยู่ตรงนั้นกับเด็กชายนั้น แต่ดูเหมือนว่าเขาทำอะไรไม่ได้เลย

วันหนึ่งหมอคนนั้นเดินเข้ามาในห้องทำงานของผมและกล่าวว่า “อาจารย์ศิษยาภิบาลครับ เข้ามาในห้องเด็กชายนั้นกับผมหน่อยครับ เขากำลังจะตาย” เราเข้าไปที่นั่น ไปที่ข้างเตียงลูกน้อยของผม ผมยืนอยู่ที่นั่นกุมมือภรรยาของผมไว้ ผมทำอะไรได้บ้าง? หลังก้าวไปสักพักคุณหมอนั้นก็ถอดเสื้อคลุมของตนออก ม้วนแขนเสื้อของตน เปิดกระเป่ามือของตน ชุดของใช้คุณหมออื่น

เล็ก ๆ ของเขา หยิบเข็มฉีดยาเข้าชั้นใต้ผิวหนังอันหนึ่งออกมา เขาสวมถุงมือยาง เขาเติมเข็มฉีดยาจนเต็มด้วยของเหลวสีเทา ๆ คุณหมอนั้นเฝ้าดูคนไข้ เด็กนั้นเริ่มที่จะตัวซีดลงเรื่อย ๆ ในเวลาแป๊บเดียว เขาก็ตัวแข็งทื่อและหยุดหายใจ คุณหมอเอาเข็มฉีดยาที่มลงไปในรูปร่างเด็กชาย เด็กชายนั้นล้มตาค้าง กัดฟันแน่น เริ่มหายใจหนัก ๆ อีก คุณหมอเฝ้าดูเขา นิ้วของเขาคอยจับชีพจรของเด็กชายอยู่ ผ่านไปหลายนาที คุณหมอค่อย ๆ วางมือของเด็กชายลง เริ่มม้วนแขนเสื้อของตนลงมา ตัดกระดุมแขนเสื้อ เอ้อมไปหยิบเสื้อคลุมของตน สวมมันและกล่าวว่า “อาจารย์ศัลยกรรมบาลครับ เด็กคนนี้เสียชีวิตแล้ว”

ผมหันไปที่ภรรยาของผม “ที่รัก จุดไฟเตาอบที เอาผ้าห่มและผ้าขนหนูที่คลุมมีมาให้หมด ทำให้พวกมันอุ่นและเอาพวกมันมาที่นี่”

ผมเปิดเสื้อคลุมของตัวเองและเสื้อเชิ้ตของตัวเองและฉีกเสื้อข้างในของผมเป็นชิ้น ๆ ผมซ้อนร่างน้อย ๆ ที่กำลังเย็นชืดนั้นและนำมันมาแนบกับร่างที่ร้อนผ่าวและเหงื่อแตกของผม ภรรยาของผมเอาผ้าห่มที่อุ่นแล้วมาห่อรอบตัวเรา มันแทบจะทานทนไม่ได้เลย แต่ผมก็กัดฟันทน เมื่อฝืนนั้นเริ่มเย็น ภรรยาของผมก็เอาอีกผืนมาห่อรอบตัวเรา เมื่อฝืนนั้นเริ่มเย็น เธอก็เอาอีกผืนมาให้และอีกผืน และอีกผืน เราทำแบบนี้ต่อไปนานเก้าชั่วโมง

เขาหยุด ยิ้มลงมาที่ภรรยาของเขา เขาก้าวออกมาข้างหน้าดิ้นและชูมือของเขาต่อพระเจ้า กล่าวด้วยน้ำเสียงที่แหบพร่าด้วยอารมณ์ว่า “ลูกชายของผมประกาศข่าวประเสริฐมาถึงสิบเจ็ดปีแล้ว”

มันฟังดูเหมือนไม่ใช่ความจริง! แต่ผมเชื่อมั่น! ผู้คนที่เคสวิกไม่พูดเรื่องโกหกกันหรอก

แต่นี้คือสิ่งที่ผมเห็น และนี่เป็นสิ่งที่ผมเคยประสบมาแล้ว ผมเคยเห็นคริสตจักรหนึ่ง ชุมชนหนึ่ง เมืองหนึ่ง ที่แข็งทื่อ เย็นชืดในความตายฝ่ายวิญญาณ ผมเคยเห็นผู้คนของพระเจ้ากลุ่มหนึ่งรับคริสตจักรนั้น ชุมชนนั้น เมืองนั้นเข้ามาไว้ที่ดวงใจอันลูกใหม่ของพวกเขา ผมเคยเห็นพวกเขาห่อหุ้มคริสตจักรนั้น ชุมชนนั้น เมืองนั้นด้วยความร้อนสีขาวยแห่งคำอธิษฐานของพวกเขา โดยพระคุณของพระเจ้า ผมได้เห็นคริสตจักรนั้น ชุมชนนั้น เมืองนั้นกลับมามีชีวิตในพระเยซูคริสต์เจ้า

ขอให้เราจ่ายราคานั้นเพื่อที่จะมีการฟื้นฟูหนึ่งเกิด

เคอร์ติส ดับบลิว. ฮัทสัน

1934-1995

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

ในปี 1961 บุรุษไปรษณีย์และศิษยาภิบาลผู้หนึ่งของคริสตจักรขนาดเล็กมากแห่งหนึ่งได้เข้าร่วมงานประชุมใหญ่ของ Sword of the Lord เริ่มไฟลุก เลิกงานประจำและเริ่มต้นสร้างงานชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เพื่อพระเจ้า Forrest Hills Baptist Church of Decatur รัฐจอร์เจีย เด็บโตจากสมาชิก 40 คนจนกลายเป็นสมาชิก 7,900 คน ช่วงสี่ปีสุดท้ายของการเป็นศิษยาภิบาลของเขาที่นั่น ชั้นเรียนรวีที่นั่นได้รับการยอมรับว่ามีขนาดใหญ่ที่สุดในรัฐจอร์เจีย

หลังจากเป็นศิษยาภิบาลนาน 21 ปี ดร. ฮัทสัน-ผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่แบบที่เขาเป็น-เริ่มมีภาระเพื่อผู้คนทั้งประเทศจนเขาเข้าสู่การประกาศข่าวประเสริฐแบบเต็มเวลา จัดงานฟื้นฟูแบบร่วมมือกันครั้งใหญ่ ๆ ทั่วประเทศและทั่วพื้นที่ในคริสตจักรที่ใหญ่โตที่สุดบางแห่งของอเมริกา จิตวิญญาณอันมีค่ามากถึง 625 ดวงได้วางใจพระคริสต์ในการประชุมนมัสการรอบเดียว ในการประชุมหนึ่งทีนานแปดวัน มีบันทึกไว้ว่าคน 1,502 คนตัดสินใจรับความรอด

ในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ เขาเป็นที่ต้องการตัวอย่างมาก

ตามคำขอของ ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์ ดร. ฮัทสันจึงกลายเป็นบรรณาธิการร่วมของ THE SWORD OF THE LORD ในปี 1978 โดยรับหน้าที่นั้นจนกระทั่ง ดร. ไรซ์ เสียชีวิต ก่อนที่จะกลายเป็นบรรณาธิการ, ประธานของมูลนิธิ Sword of the Lord และผู้อำนวยการของงานประชุมใหญ่ต่าง ๆ ของ Sword of the Lord เขาทำงานรับใช้เหล่านี้ต่อไปจนกระทั่งเขาเสียชีวิตเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 1995 โดยเปลี่ยนแปลงชีวิตของนักเทศน์และสามัญชนหลายพันคน รวมถึงชนะอีกหลายพันคนมาถึงพระคริสต์

ดร. ฮัทสันเป็นผู้แต่งหนังสือดี ๆ หลายเล่ม

VI.

สิ่งที่ต้องมีสำหรับการฟื้นฟู (เรามีหน้าที่ต้องพิสูจน์เอง!)

เคอร์ติส ฮัทสัน

อาร์. เอ. ทอร์เรย์ เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเดินตามรอยเท้าของ ดี. แอล. มูดี ดร. ทอร์เรย์ได้จัดงานฟื้นฟูครั้งใหญ่หลายงาน เขาเคยเข้าไปในอาคารหลายหลังที่จุผู้คนได้ 7,000 ถึง 8,000 คน หลายคนบอกว่าเขาไม่มีทางเรียกผู้คนมาเต็มตึกได้ แต่ในไม่กี่สัปดาห์อาคารเหล่านั้นก็มีผู้คนแน่นขนัดและเต็มเอี้ยต และผู้คนมาแต่เนิ่น ๆ เพื่อจะได้ที่นั่ง

ดร. ทอร์เรย์จัดงานฟื้นฟูใหญ่หลายงาน ไม่เพียงในประเทศนี้แต่ในประเทศออสเตรเลีย อังกฤษ และอีกหลายสถานที่ทั่วโลก

ในฐานะศิษยาภิบาลของ Church of the Open Door ในแคลิฟอร์เนีย เขามีสิ่งที่เขาเรียกว่าการฟื้นฟูตลอดปี-นั่นคือ การนมัสการถูกรอบเป็นการฟื้นฟู พร้อมกับผู้คนที่รับความรอดและรับบัพติศมา

ปรัชญาอย่างหนึ่งของผมที่มีมาตลอดเลยก็คือ จงเรียนรู้จากคนเหล่านั้นที่ทำมันอยู่

ถ้าผมถึงแตกและอยากเรียนรู้วิธีที่จะทำเงินได้เป็นล้านดอลลาร์ ผมก็คงพูดคุยกับคน ๆ หนึ่งที่ทำเงินได้เป็นล้านในปีที่แล้ว ผมก็คงไม่เสียเวลาพูดคุยกับคนที่ถึงแตกเมื่อปีที่แล้วแน่นอน

ถ้าผมอยากเรียนรู้วิธีซ่อมรถ ผมก็คงไปหาคนที่มรดกหนึ่งที่จะเครื่องติดเมื่อคุณกดตัวสตาร์ทและเปิดสวิทช์ ผมคงไม่พูดคุยกับคน ๆ หนึ่งที่รถบูโรทั้งหกคันในลานหญ้าและไม่มีคันใดที่วิ่งได้เลย

จงเรียนรู้จากคนเหล่านั้นที่ทำมันอยู่

ผมชอบเล่นกอล์ฟ ถ้าผมมีโอกาส ผมก็อยากเล่นกับแจ็ค นิคลอส ผมคิดว่าผมคงเล่นเก่งขึ้นถ้าผมได้เล่นกับเขา นั่นเป็นหลักการหนึ่งของพระคัมภีร์: “คนที่เดินกับบรรดาคนที่มึสติปัญญาจะมีสติปัญญา แต่เพื่อนของบรรดาคนโง่จะถูกทำลาย” (สภษ. 13:20) จงเรียนรู้จากคนเหล่านั้นที่ทำมันอยู่

มันเป็นข้อเท็จจริงประการหนึ่งที่ไม่อาจโต้แย้งได้ว่า อาร์. เอ. ทอร์เรย์ เป็นหนึ่งในนักฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยมีชีวิตอยู่ เขาให้สิ่งง่าย ๆ ที่ต้องทำสามประการ เพื่อที่จะมีการฟื้นฟูได้:

อย่างแรกคือ จงให้คริสเตียนสองสามคนกลับคืนดีกับพระเจ้าอย่างถึถ้วนเองเสียก่อน นี่เป็นสิ่งที่สำคัญอันดับหนึ่ง ถ้าไม่ทำสิ่งนี้ อย่างอื่นที่เหลือที่ผมจะกล่าวก็คงไร้ประโยชน์

อย่างที่สอง จงให้พวกเขาจับกลุ่มกันอธิษฐานเพื่ออธิษฐานขอการฟื้นฟูจนกว่าพระเจ้าทรงเปิดฟ้าสวรรค์และเสด็จลงมา

อย่างที่สาม จงให้พวกเขาถวายตัวให้พระเจ้าทรงใช้การ เพื่อที่พระองค์จะทรงใช้การพวกเขาตามที่พระองค์เห็นสมควรในการชนะผู้อื่นมาถึงพระคริสต์

มีเท่านั้นเอง รับรองว่านี่จะนำการฟื้นฟูมาสู่คริสตจักรใดหรือชุมชนใด ผมให้สูตรสำเร็จนี้ไปทั่ว

โลกแล้ว หลายคริสตจักรและหลายชุมชนนำสูตรสำเร็จนี้ไปปฏิบัติแล้ว และมันไม่เคยล้มเหลวเลย และมันไม่มีวันล้มเหลว

ถ้าผมเป็นสมาชิกของคริสตจักรนี้และจริงจังก่เกี่ยวกับการมีการฟื้นฟู ผมก็คงตั้งใจฟังถ้อยคำของ ดร. ทอร์เรย์ มาก ๆ: “ผมให้สูตรสำเร็จนี้ไปทั่วโลกแล้ว หลายคริสตจักรและหลายชุมชนนำสูตรสำเร็จนี้ไปปฏิบัติแล้ว และมันไม่เคยล้มเหลวเลย และมันไม่มีวันล้มเหลว” เขาเอาชื่อเสียงของเขามารับประกันเมื่อเขากล่าวว่า “มันไม่มีวันล้มเหลว”

ผมขอเสนอแนะว่าภาระในการพิสูจน์ตกอยู่กับเราแล้ว ถ้าเราทำตามที่ ดร. ทอร์เรย์ กล่าว และเราไม่มีการฟื้นฟูที่คริสตจักรนี้ นั่น เมื่อเราไปถึงสวรรค์ เราก็ก้าวแก่ ดร. ทอร์เรย์ได้ว่า “สูตรสำเร็จของคุณใช้ไม่ได้ในคริสตจักรหนึ่ง”

แต่เราไม่มีทางรู้ว่ามันจะล้มเหลวหรือไม่หากเราไม่ลองมันจริง ๆ และเราต้องลองมันตามแบบที่เขาให้มันแก่เรา

เหตุผลที่หลายสิ่งใช้การไม่ได้ก็คือว่า ที่ประชุมโดยเฉลี่ยมีแนวคิดอยู่แล้วเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาคิดว่าจะใช้ได้ผลและสิ่งที่พวกเขาคิดว่าจะใช้ไม่ได้ผล และพวกเขายอมรับเฉพาะส่วนที่พวกเขาได้ตกลงกันแล้ว ถ้าศิษยาภิบาลหรือผู้ประกาศข่าวประเสริฐบังเอิญให้อะไรบางอย่างที่ขัดกับสิ่งที่พวกเขาเชื่อหรือคิด พวกเขาก็ไม่เต็มใจที่จะลองมัน

ทอร์เรย์ จะมารับผิดชอบไม่ได้ว่าคุณมีการฟื้นฟูหรือไม่หากว่าคุณไม่เต็มใจที่จะทำทุกสิ่งที่เขาบอกให้กระทำ และสูตรสำเร็จของเขาก็เรียบง่ายมาก

อย่าเป็นเหมือนสุภาพสตรีคนนั้นที่กล่าวว่า

ตอนนั้นฉันไม่มีมันฝรั่ง

ฉันเลยใช้ข้าวแทน

ตอนนั้นฉันไม่มีพริกปาปริก้า

ฉันเลยใช้เครื่องเทศอื่นแทน

ตอนนั้นฉันไม่มีซอสมะเขือเทศ

ฉันเลยใช้มะเขือเทศบดแทน

ไม่ใช่แค่ครึ่งกระป๋องนะ-หมดกระป๋องเลย

ฉันไม่อยากให้เสียของนะ

เพื่อนคนหนึ่งให้สูตรฉันมา-

เธอบอกว่ารับรองอร่อยแน่-

ฉันต้องทำอะไรผิดพลาดเป็นแน่

ฉันกินมันไม่ได้เลย!

คุณเอาสิ่งอื่นมาแทนที่สิ่งที่ทอร์เรย์ให้แล้วไม่ได้หรอก คุณต้องทำตามสูตรนี้ทั้งหมด

ผมขอท้าคุณให้ฟังสูตรสำเร็จของทอร์เรย์ จากนั้นก็กล่าวว่า “เรามามีการฟื้นฟูกันเถอะ!”

ไม่มีอะไรดีไปกว่าการฟื้นฟูอันแสนเขยแล้วที่เหล่าคริสเตียนที่ครึ่งหลับครึ่งตื่นต้องตื่นขึ้นมา ที่คนเหล่านั้นที่หมดภาระเพื่อจิตวิญญาณแล้วได้มันกลับคืนมา ที่คนเหล่านั้นที่เลิกถวายสิบชักหนึ่งแล้วเริ่มถวายอีก ที่คนเหล่านั้นที่ไม่มาประชุมคริสตจักรคืนวันอาทิตย์เริ่มสวดขื่อ

การฟื้นฟูแสนเขยที่ผู้คนเริ่มต้นเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นของพระเจ้า-ไม่มีอะไรดีกว่านั้นแล้ว!

1. จงให้คริสเตียนสองสามคนกลับคืนดี กับพระเจ้าเองอย่างถึถ้วนเสียก่อน

เรามีแนวคิดที่ว่าต้องมีคนเยอะ ๆ ถึงจะมีการฟื้นฟูได้ หากเป็นเช่นนั้นไม่ ไฟกองใหญ่ ๆ ไม่ถูกก่อกำขึ้นด้วยไม้ซุงเป็นคันรถแต่ด้วยพืนที่ติดไฟ การฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ เริ่มต้นด้วยการที่คริสเตียนไม่กี่คนกลับคืนดีกับพระเจ้าอย่างถึถ้วน

คุณอาจมีที่ประชุมขนาดใหญ่ที่สุดในพื้นที่ของคุณ แต่ทอร์เรย์กล่าวว่าคุณมีการฟื้นฟูได้โดยใช้คริสเตียนแค่ไม่กี่คน! “จงให้คริสเตียนสองสามคนกลับคืนดีกับพระเจ้าอย่างถึถ้วนเองเสียก่อน นี่เป็นสิ่งที่สำคัญอันดับหนึ่ง ถ้าไม่ทำสิ่งนี้ อย่างอื่นที่เหลือที่ผมจะกล่าวก็คงไร้ประโยชน์”

มันเหมือนกับการวิ่งไปทุกฐานในเมื่อคุณตีโฮมรันได้แล้ว! คุณแตะฐานที่สอง คุณแตะฐานที่สาม และคุณก็แตะโฮม เพียงเพื่อจะถูกขานว่า “ออก” เพราะคุณไม่ได้แตะฐานที่หนึ่ง! คุณแตะฐานที่สองและที่สามและหวังว่าจะมีการฟื้นฟูไม่ได้ คุณต้องแตะฐานแรกด้วย

สิ่งที่ยากที่สุดสำหรับคริสเตียนคนใดก็คือ การคืนดีกับพระเจ้าอย่างถึถ้วน

เราทำหลายสิ่งกับบาปต่าง ๆ ของเรา อย่างแรกคือ เราโทษคนอื่น แทนที่จะกล่าวว่า “ฉันผิดไปแล้ว ฉันไม่โทษคนอื่นเลย มันเป็นความผิดของฉันทั้งหมด” เรากลับกล่าวว่า “คือว่า ฉันคงไม่ทำมันหรอกถ้า...”

เมื่ออาดัม มนุษย์คนแรกที่ได้ทำบาป ถูกพระเจ้าเข้าหาและถูกถามว่า ‘ทำไมเจ้าถึงทำแบบนี้?’ เขาก็ตอบว่า “หญิงนั้นซึ่งพระองค์ได้ประทานให้อยู่กับข้าพระองค์ นางได้ให้ข้าพระองค์จากต้นไม้ และข้าพระองค์จึงได้กิน” เขาไม่เพียงโทษเอวาสำหรับบาปของเขา เขาโทษพระเจ้า

ถ้าเราเลิกมาร่วมประชุมกับคริสตจักร เราก็โทษว่ามันเป็นความผิดของผู้อื่น คุณไม่รู้หรือว่าคริสเตียนที่มีความสุขที่สุดในโลกคือคนที่แค่มยอมเชื่อตรงเกี่ยวกับบาปทั้งหลายของตน? สามคำที่ยากที่สุดที่คุณเคยเอ่ยก็คือ “ข้าพระองค์ทำบาปแล้ว” ดาวิดกล่าวว่า “เมื่อข้าพระองค์นั่งเจียบ กระตูกทั้งหลายของข้าพระองค์ก็ร่วงโรยไป โดยการคร่ำครวญตลอดวันยังค่ำของข้าพระองค์” (สดด. 32:3) กล่าวอีกนัยหนึ่ง “เมื่อข้าพระองค์หุบปากสนิทเกี่ยวกับบาปทั้งหลายของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็แก่ชรา”

คริสเตียนบางคนกำลังแก่ชราเพราะว่าพวกเขากำลังหุบปากสนิทเกี่ยวกับบาปทั้งหลายของตน ผมไม่อยากจะให้คุณสารภาพต่อผมหรือต่อนักเทศน์คนอื่นใด จงทูลมันต่อพระเยซูและเก็บมันไว้เป็นเรื่องราวระหว่างคุณกับพระองค์เท่านั้น จงคืนดีกับพระเจ้าเถิด!

ภรรยาของผมกับผมได้ไปอยู่ในคริสตจักรแห่งหนึ่งเช้าวันอาทิตย์หนึ่ง ผมให้ภรรยาและทุกสิ่งที่เหลือในกระเป๋ากางเกงของผมที่ส่งเสียงกรังกริ่งแก่เธอไปแล้ว

หลังเลิกประชุม เราก็ออกไปและไปขึ้นรถ หม่อมสาวคู่หนึ่งที่มา与我们ขึ้นไปนั่งที่เบาะหลัง ผมพูดกับ

เจอรีว่า “กุญแจรอดอยู่ที่ไหน?”

“ฉันให้คุณไปแล้วไง”

“ไม่นะ คุณยังไม่ได้ให้”

“ฉันให้ไปแล้วนะ”

“คุณก็รู้ว่าผมเอาของออกจากกระเป๋าเสื้อกระเป๋ากางเกงออกหมดก่อนเข้าคริสตจักร และผมให้กุญแจรอดคุณไปแล้วนะ”

“ฉันรู้ว่าคุณให้มาแล้ว และฉันก็คืนมันให้คุณแล้วหลังเลิกคริสตจักร” เธอกล่าว

ผมกล่าวว่า “ผมคงไม่มีระหว่างประตูกับรถหรอกนะ คุณทำกุญแจรอดหายเหมือนที่คุณเคยทำเงินสิบเหรียญหายเมื่อคราวก่อนไง” และผมก็เตือนความจำเธอเกี่ยวกับทุกสิ่งที่คุณเคยทำหาย-ผมมีความจำดีเลิศจริง ๆ! ผมเสริมอีกว่า “คราวนี้คุณกำลังพยายามโทษผมสำหรับความผิดของคุณ เทกระเป่าถือของคุณออกเลย กุญแจอยู่ในนั่นแน่ ๆ”

ภรรยาของผมเทกระเป่าถือของเธอเอาของออกมาหมดบนเบาะหน้า-ไม่มีกุญแจรอดเลย!

“ฉันให้กุญแจรอดคุณไปแล้ว ฉันจำได้น่า” เธอยืนกราน

“ถ้าคุณให้กุญแจรอดผมมาแล้ว ฉันก็ต้องมีมันสิ และผมไม่มีมัน!”

เนื่องจากเราไปไหนไม่ได้อยู่แล้วถ้าไม่มีกุญแจรอด ผมจึงออกมานอกรถและเริ่มมองไปรอบ ๆ

จากนั้นผมก็ทำสิ่งที่ผิดพลาดที่สุดในชีวิตของผม-ผมมองลงไป และนั่นไงกุญแจเสียบคาอยู่ที่ประตูรถ ตอนที่ผมไขเปิดประตูเพื่อเข้าไปในรถ!

ไม่มีทางที่ผมจะยอมรับว่าผมเป็นฝ่ายผิดต่อหน้าผู้คนเหล่านั้นที่นั่งอยู่ที่เบาะหลัง! ผมจึงดึงกุญแจรอดออกจากประตูรถและพยายามที่จะซุกกุญแจรอดเข้าไปในกระเป่าถือของเจอรีอย่างเงียบเชียบและระมัดระวังที่สุด ตอนที่เธอไม่ทันมอง! ถ้าตอนนั้นผมทำสำเร็จ ผมก็คงพูดไปแล้วว่า “ผมไม่มีกุญแจรอด” และคงให้เธอเปิดกระเป่าถือของเธออีกทีและจากนั้นก็บอกเธอว่า “ผมบอกคุณแล้วไงว่ากุญแจอยู่ในนั่น”

แต่พระเจ้าไม่ทรงยอมให้ผมทำเช่นนั้น ผมซ่อนกุญแจรอดในกระเป่าถือของเธอไม่ได้ ในที่สุดผมก็สตาร์ทรถ เธอถามว่า “คุณไปได้กุญแจมาจากไหน?”

“ไม่ใช่ธุระของอะไรของคุณที่ผมได้มาจากไหน”

มันง่ายจริง ๆ ที่จะโทษคนอื่นสำหรับบาปทั้งหลายของเรา ผู้คนในพระคัมภีร์แก้ตัวเรื่องบาปทั้งหลายของตนโดยการโทษคนอื่น-เช่น ซาอูล ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้ฆ่าคนให้หมด แต่เขาเก็บวัวและแกะดี ๆ ไว้ เขายังเก็บกษัตริย์องค์นั้นไว้ด้วย

เขานำสัตว์เหล่านั้นกลับเข้าเมือง และคนของพระเจ้าก็ถามว่า “ท่านได้ทำตามที่พระเจ้าตรัสไว้ไหม?”

“โอ้ ทำตามสิ! ข้าพเจ้าเชื่อฟังพระเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าได้กระทำทุกสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าแล้ว”

ประมาณเวลานั้นพวกแกะก็เริ่มส่งเสียงร้อง และพวกวัวก็เริ่มร้องเช่นกัน ซาอูลถามว่า “แล้วนี่มันอะไรกันกับเสียงร้องของพวกแกะที่ตั้งเข้าหุข้าพเจ้า และเสียงร้องของพวกวัวที่ข้าพเจ้าได้ยิน?”

ซาอูลกล่าวว่า “คือว่า ข้าพเจ้าอธิบายเรื่องนั้นได้นะ ท่านก็เห็นว่า ข้าพเจ้าเก็บวัวและแกะดี ๆ ไว้เพื่อ

จะถวายแต่พระเจ้า ท่านคิดว่าไงล่ะ?”

เขาได้รับคำตอบว่า “ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าถวายเครื่องบูชา”

มันง่ายเหลือเกินที่จะแก้ตัวเรื่องบาปทั้งหลายของเราหรือโทษคนอื่นสำหรับบาปเหล่านั้น บางครั้งเราถึงกับพยายามที่จะปกปิดบาปเหล่านั้นไว้ แต่สุภาษิต 28:13 เตือนว่า “คนที่ปิดบังบรรดาบาปของตนจะไม่เจริญรุ่งเรือง”

“ฉันซ่อนบาปเหล่านั้นจากนักเทศน์ได้! ฉันซ่อนพวกมันจากคริสตจักรได้! ฉันซ่อนพวกมันจากภรรยาของฉันได้!”

โอเค ไม่แน่ว่าคุณอาจซ่อนได้ แต่คุณซ่อนพวกมันจากพระเจ้าไม่ได้หรอก!

เช้าวันก่อนผมอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับบิชอปคนหนึ่งที่ได้เดินออกเข้าไปในป่าตั้งแต่เช้าตรู่ มันเป็นช่วงฤดูหนาว และไม่มีใบไม้สีเขียว ไม่มีสีเขียวข่มมเลย-มีแต่ต้นไม้ยืนตาย ขณะที่เขามองไปทั่วป่าที่ผืนดินอันไร้ผล เขาก็คิดว่า ในอีกไม่กี่เดือนใบไม้ก็จะเริ่มมีสีเขียว ต้นหญ้าจะเริ่มงอก และต้นไม้เหล่านั้นจะเบ่งบานอีก ขณะที่เขามองไปรอบ ๆ ที่ความไร้ชีวิตและนึกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้า เขาก็คิดว่า ถ้าต้นไม้เหล่านั้นกลับมีชีวิตและเมล็ดพืชในผืนดินเริ่มมีชีวิตและต้นหญ้างอกขึ้น พระเจ้าก็ต้องอยู่ข้างนอกนี่! จากนั้นเขาก็เริ่มเข้าใจ: ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ที่นี้ นั่นพระเจ้าก็ต้องอยู่ทุกแห่งหน!

มันเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาเลย ตั้งแต่วินาทีนั้นเป็นต้นมา เขาก็ดำเนินชีวิตพร้อมกับความคิดนี้อยู่ในหัว: ฉันไม่มีทางหนีพ้นการสถิตอยู่ของพระเจ้าได้ พระเจ้าทรงอยู่ทุกแห่งหน!

“พระเนตรของพระเยโฮวาห์อยู่ในทุกแห่งหน ฝ้าดูคนชั่วร้ายและคนดี” (สภษ. 15:3) คุณปกปิดบาปทั้งหลายของคุณไว้ไม่ได้หรอก ฉะนั้นอย่าพยายามเลย

ผมคิดในบางครั้งว่าเรามีแนวคิดที่ว่าถ้าเราคุกเข่าและสวดภาวนาทั้งหลายของเรา เราก็กำลังบอกพระเจ้าถึงบางสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงทราบอยู่แล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง เรากำลังฟ้องตัวเราเอง ผมไม่มีทางฟ้องตัวผมเองหรอก ให้พระเจ้าทรงทราบเรื่องเองเถิด แต่พระองค์ทรงทราบอยู่แล้ว

เมื่อคืนมีพายุฝนเล็กน้อยระหว่างที่นี้ [ชาวานานาห์] กับแอดแลนตา บนเครื่องบินตอนนั้นมันขรุขระเล็กน้อย และฟ้าก็แลบแปลบปลาบห่างออกไปทางด้านซ้าย มันเริ่มเข้ามาใกล้มากขึ้นและสว่างจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ ตอนนั้นผมคิดว่า เออละ ฉันรู้ว่านักบินรู้ว่าเขากำลังทำอะไรอยู่ แต่ พ่อคุณเอ๋ย นั่นดูใกล้ตัวฉันอย่างน่ากลัวจริง ๆ! ฉันรู้สึกไม่สบายใจเลย จากนั้นผมก็เริ่มร้องทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ลูกทำอะไรผิดบ้างไหม? พระองค์กำลังพยายามบอกอะไรลูกบางอย่างไหม?”

ตอนนั้นผมรู้สึกกลัว ทุกสิ่งที่ผมเคยทำผิดดูเหมือนจะแวบผ่านเข้าความคิดของผม ตอนนั้นผมคิดว่า บางทีพระเจ้าอาจกำลังจะฆ่าฉัน มันเกือบเหมือนราวกับพระเจ้าพูดกับผมและตรัสว่า “เราไม่ต้องใช้เครื่องบินลำนี้หรอกถ้าเราอยากเล่นงานเจ้า เราเล่นงานเจ้าได้ขณะที่เจ้าขี่ม้าของเจ้าอยู่ในเมอร์ฟริสโบโร เราเล่นงานเจ้าได้ตอนที่เจ้าอยู่ในรถฮอนด้าคันเล็ก ๆ ของเจ้าที่เจ้าคิดว่าปลอดภัยจริง ๆ บนถนนเส้นนั้น อันที่จริง เราเล่นงานเจ้าได้เมื่อเจ้าคิดว่าเจ้าอยู่ปลอดภัยที่สุดแล้ว ตอนที่เจ้านอนลงและหลับปุ๋ย เราหยุดหัวใจเจ้าได้ และนั่นจะเป็นวาระสุดท้ายของเจ้า!”

พระเจ้าทรงเล่นงานเราที่ไหนก็ได้ พระองค์ไม่จำเป็นต้องให้เราขึ้นเครื่องบินสักลำเพื่อจะมาเรา!
พระเจ้าทรงเล่นงานเราบนพื้นดินก็ได้ พระองค์ทรงเล่นงานเราเมื่อไรก็ได้ เราไม่เคยปลอดภัยเลย ถ้าพระเจ้า
ทรงอยากเล่นงานเรา

ถ้าพระเจ้ากำลังพยายามทดสอบคุณ พระเจ้าก็สามารถเข้าถึงคุณที่ไหนก็ได้ในโลก! ไม่จำเป็นเลยที่จะ
ต้องปิดซ่อนบาปของคุณ คริสเตียนเหล่านั้นที่มีความสุขที่สุดในโลกคือคนเหล่านั้นที่สารภาพบาปทั้งหมดของ
ตนต่อพระเจ้าและขอคืนดีกับพระองค์

ดี. แอล. มูดี กล่าวไว้ว่า “ถ้าคุณอยากได้การฟื้นฟู ก็จงให้คริสเตียนทุกคนที่นี้ออกมาข้างหน้า คุณเข้า
ลงและสารภาพบาปทั้งหลายของคุณ!”

สมาชิกที่ตู้เครื่องคนหนึ่งกล่าวว่า “ผมจำบาปทั้งหลายของผมไม่ได้แล้ว”

มูดีกล่าวว่า “นั่นจึงเดาละกันว่ามีบาปใดบ้าง”

เขาเดาบาปเหล่านั้นได้ทันทีในการลองครั้งแรกเลย!

มันคงจะดีหากเราสามารถร้องเพลงและหมายความตามที่เราร้องจริง ๆ ขณะที่เราไปที่กันและกันทั่วทั้ง
ประชุม,

ไม่มีสิ่งใดกั้นกลางระหว่างจิตวิญญาณของฉันทับพระเจ้าผู้ช่วย

ไม่มีความฝืนอันล่อลวงของโลกนี้

ฉันได้ปฏิเสธความเพลิดเพลินอันผิดบาปทั้งสิ้นแล้ว

พระเยซูเป็นของฉัน ไม่มีสิ่งใดมากั้นกลาง

ไม่มีสิ่งใดกั้นกลางระหว่างจิตวิญญาณของฉันทับพระเจ้าผู้ช่วย

จนฉันเห็นพระพักตร์อันเปี่ยมสุขของพระองค์ได้

ไม่มีสิ่งใดขัดขวางความโปรดปรานแม้เพียงน้อยนิดของพระองค์

อย่าให้อะไรมาขวาง! อย่าให้สิ่งใดมากั้นกลาง

จงมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าต่อไป

ผมคงจะน่าสมเพชจริง ๆ ในการมาที่นี่ถ้าผมรู้ว่ามียางสิ่งกั้นกลางระหว่างผมกับศิษยาภิบาล ทุกครั้งที่
ผมเห็นเขา จิตสำนึกของผมก็คงรบกวนผม ผมก็คงเทศนาได้อย่างยากลำบาก

มันดีที่ได้รู้ว่าไม่มีกำแพงน้ำแข็งกั้นกลางระหว่างผมกับผู้ใด

บางคนโทษคนอื่นสำหรับบาปทั้งหลายของตน บางคนแก้ตัวให้บาปทั้งหลายของตน คนอื่น ๆ
พยายามที่จะปกปิดบาปทั้งหลายของตนและเก็บพวกมันไว้เป็นความลับ สิ่งที่ต้องที่พวกเขาควรกระทำถูก
บันทึกไว้ใน 1 ยอห์น 1:9: “ถ้าพวกเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ก็ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะ
โปรดยกบาปทั้งหลายของพวกเรา และที่จะทรงชำระพวกเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น”

อย่าเป็นเหมือนสุภาพสตรีผู้นั้นที่ไปพบจิตแพทย์พร้อมกับไขดาวสองใบบนศีรษะของเธอและเบคอน
เส้นหนึ่งโปะหูแต่ละข้าง พอถูกถามว่าเธอมาทำไม เธอก็ตอบว่า “ฉันมาหาคุณหมอเกี่ยวกับน้องชายของฉัน
ค่ะ”

ผมเข้าร่วมการประชุมอธิษฐานบางงานที่ทุกคนกำลังอธิษฐานเพื่อผู้อื่นอยู่ ผมเคยอยู่ในการประชุมอธิษฐานที่ทุกคนกำลังอธิษฐานเพื่อนักเทศน์: “พระองค์เจ้าข้า นักเทศน์ของเรามีความผิดเรื่องนี้และมีความผิดเรื่องนั้น เราอธิษฐานขอให้พระองค์แก้ไขเขาให้ถูกต้องด้วย”

เมื่อคุณอธิษฐาน จงทูลต่อพระเจ้าเกี่ยวกับตัวคุณเอง จงทูลต่อพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ได้ทำบาป ข้าพระองค์เป็นฝ่ายผิด โปรดยกโทษให้ข้าพระองค์ด้วยเถิด”

ไม่ใช่พี่น้องชายของข้าฯ พี่น้องหญิงของข้าฯ

แต่เป็นข้าฯ เอง โอ พระองค์เจ้าข้า....

ทำไมไม่ก้าวออกมาตรงทางเดินนี้และกล่าวว่า “ฉันไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งอื่นใด แต่สำหรับฉันและครอบครัวของฉัน...เราจะคืนดีกับพระเจ้า! และถ้าคนอื่นไม่มีการฟื้นฟู เราจะต้องมีการฟื้นฟู!”

การประชุมอธิษฐานทั้งคืนแรกของผมในตอนนั้นคือ อธิษฐานเพื่อตัวผมเอง ผมเริ่มต้นวันแรกโดยแจกแจงบาปหลายประการของผม ผมได้เห็นบางสิ่งที่ดูน่าเศร้าใจจริง ๆ เมื่อผมเอ่ยถึงบาปอย่างหนึ่ง ผมก็คิดออกถึงบาปอีกสามหรือสี่อย่าง รายการบาปของผมตอนนั้นยาวถึงสามหน้ากระดาษเลย

จากนั้นผมก็อ้าง 1 ยอห์น 1:9, “ถ้าพวกเราสารภาพบาปของพวกเรา พระองค์ก็ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะโปรดยกบาปทั้งหลายของพวกเรา และที่ทรงชำระพวกเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” ผมบอกองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “เนื่องจากพระองค์ตรัสมันแล้ว มันจึงถูกรับประกันแล้ว”

ผมไม่ต้องสงสัยเลยว่ามันจะได้ผลไหม พระเจ้าตรัสแล้วว่าถ้าผมสารภาพมัน พระองค์ก็ทรงยกโทษให้ผมและชำระผมให้สะอาด! สง่าราศีจึงมีแต่พระเจ้า!

ผมเลือกเอาบาปอย่างแรกในรายการของผมและสารภาพมัน จากนั้นก็บอกพระเจ้าว่า “ลูกขอสารภาพมันเพราะว่าลูกอยากได้รับการยกโทษและการชำระให้สะอาด บัดนี้เนื่องจากลูกสารภาพมันแล้ว ลูกรู้ว่าลูกได้รับการยกโทษและการชำระให้สะอาดแล้ว และมันไม่มีตัวตนแล้วด้วยซ้ำ บัดนี้ลูกขอหลบบาปนี้ออกจากรายการของลูก พระองค์เจ้าข้า” ผมหยิบยางลบของผมและลบบาปนั้นออกและรู้สึกดีจริง ๆ!

จากนั้นผมก็เลือกบาปหมายเลขสอง ผมทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ลูกอยากกำจัดบาปนี้ออกด้วย ลูกขอสารภาพมันในฐานะบาปอย่างหนึ่งที่สกปรกและน่าเหม็น ลูกไม่น่าทำมันเลย ลูกย้อนกลับไปแก้ไขมันไม่ได้ แต่พระองค์ทำได้ พระองค์ตรัสแล้วว่าถ้าลูกสารภาพมัน พระองค์ก็จะทรงยกโทษให้ลูกและชำระลูกให้สะอาด ลูกสารภาพมันแล้ว ขอสง่าราศีจึงมีแต่พระเจ้า! ตอนนี้ลูกได้รับการยกโทษและถูกชำระให้สะอาดแล้ว พระองค์ตรัสเช่นนั้นแล้ว และพระองค์โกหกไม่ได้!” ผมเอายางลบลบบาปนั้นออก

ผมต้องใช้เวลาทั้งคืน แต่ผมบอกคุณไม่ได้ว่าผมรู้สึกดีขนาดไหนเช้าวันถัดมา! ผมได้อาบน้ำภายในแล้ว! บางสิ่งเหล่านั้นน่าจะถูกรจัดการไปเมื่อนานมาแล้ว

ในอิสยาห์ 43:25 พระเจ้าตรัสว่า “เรา คือเราเอง เป็นผู้ลบล้างการละเมิดทั้งหลายของเจ้าด้วยเห็นแก่เราเอง และจะไม่จดจำบรรดาบาปของเจ้าไว้”

ผมมองไปที่แผ่นกระดาษที่สะอาดเหล่านั้น ผมรู้ในตอนนั้นว่าแผ่นกระดาษเหล่านั้นในสวรรค์ก็สะอาดพอ ๆ กับแผ่นกระดาษเหล่านั้นของผม พูดถึงวันดี ๆ สิ! ผมมีวันดี ๆ แล้ว! พูดถึงการฟื้นฟูสิ! ผมมีการฟื้นฟู

แล้ว-การฟื้นฟูของผมเอง!

2. จงจับกลุ่มกันอธิษฐานเพื่ออธิษฐานขอการฟื้นฟูจนกว่า

พระเจ้าทรงเปิดฟ้าสวรรค์และเสด็จลงมา

การเน้นอยู่ที่คำว่า “จนกว่า” ผมอยากพูดถึงการอธิษฐานแบบไม่ลดละ แต่ผมให้บทเรียนนี้จากพระคัมภีร์แก่คุณแบบเร็ว ๆ

มัทธิว 7:7 กล่าวว่า “จงขอ และสิ่งนั้นจะให้แก่พวกท่าน จงแสวงหา และพวกท่านจะพบ จงเคาะ และสิ่งนั้นจะถูกเปิดให้แก่พวกท่าน” พวกคุณก็เคยขออะไรสักอย่างและไม่ได้รับมัน? หลายคนเคยนะครับ พระคำข้อนั้นมีอะไรผิดหรือ? “จงขอ และสิ่งนั้นจะให้แก่พวกท่าน” คุณขอแล้วและไม่ได้รับมัน ผมขอแล้วและไม่ได้รับมัน

คุณกล่าวว่า “โอ พระเจ้าทรงตอบแล้ว แต่พระองค์ตรัสว่าไม่”

พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “จงขอ และเราจะบอกเจ้าว่าไม่” นี่เป็นแค่คำแก้ตัวหนึ่งสำหรับการไม่ได้รับคำตอบ พระวจนะของพระองค์ที่มาถึงเราคือ “จงขอ และสิ่งนั้นจะให้แก่พวกท่าน”

พวกคุณส่วนใหญ่ไม่เข้าใจว่าคำว่า “จงขอ” ในพระคำข้อนี้อยู่ในความหมายที่ต่อเนื่อง ผู้ที่ขอก็ได้รับ ผู้ที่เคาะก็จะเปิดให้แก่เขา ผู้ที่แสวงหา ก็จะพบ และผมขอถอดความมัน: ผู้ที่ขอต่อไปเรื่อย ๆ ก็ได้รับ ผู้ที่แสวงหาต่อไปเรื่อย ๆ ก็พบ ผู้ที่เคาะต่อไปเรื่อย ๆ ประตุนั้นก็จะถูกเปิดให้แก่เขา

ทอร์เรย์ไม่ได้กล่าวว่า “จงจัดการประชุมอธิษฐานและดูสิว่าเกิดอะไรขึ้น” แต่ “จงให้พวกเขาอธิษฐานจนกว่าพระเจ้าทรงเปิดฟ้าสวรรค์และเสด็จลงมา”

ผู้ที่อธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ ก็ได้รับ!

ถ้าคุณอธิษฐานขออะไรสักอย่างและอธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ และอธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ และอธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ คุณก็จะได้สิ่งที่คุณอธิษฐานขอ หรือไม่พระเจ้าก็จะทรงเปลี่ยนคำอธิษฐานของคุณอย่างแน่นอน นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งจากพระคัมภีร์

เปาโลกล่าวว่า “เพราะสิ่งนี้ ข้าพเจ้าจึงได้วิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสามครั้ง เพื่อขอให้มันไปเสียจากข้าพเจ้า” (2 คร. 12:8) เปาโลทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสามหนให้อาหนามนั้นออกไปจากเนื้อหนังของเขา คุณได้ยินเขาอธิษฐานไหม? “บัดนี้ พระองค์เจ้าข้า หนามนี้ในเนื้อของลูก-ลูกอยากให้มันถูกเอาออกไปเสีย ลูกจะเป็นนักเทศน์ที่ดีขึ้นได้และจัดการประชุมที่ดีขึ้นได้ถ้าพระองค์จะทรงเอาหนามนี้ออกไปเสีย” หนามนั้นไม่ได้ถูกเอาออกไป

เปาโลอธิษฐานหนที่สองและหนที่สาม แต่มันก็ยังไม่ถูกเอาออกไป หลังจากสามหน พระเจ้าทรงเห็นว่าเปาโลจะอธิษฐานต่อไปอยู่ ว่าเขาอยากให้มันถูกเอาออกไปจริง ๆ พระเจ้าจึงทรงขัดจังหวะเปาโล “รอดีกวก่อน เปาโล พระคุณของเราที่เพียงพอสำหรับเจ้าแล้ว และความแข็งแกร่งของเราก็ถูกทำให้สำเร็จครบถ้วนในความอ่อนแอของเจ้า”

เปาโลกล่าวว่า “โอ ฉันทเห็นแล้ว” จากนั้นเขาก็เปลี่ยนคำอธิษฐานของเขาเป็น: “เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีมากที่สุดที่จะอวดในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้สถิตอยู่บน

ข้าพเจ้า”

เปาโลไม่เคยทูลขอคนที่สี่เพื่อให้หนามนั้นถูกเอาออกไป

พวกเราหลายคนจริง ๆ อธิษฐานคำอธิษฐานแบบเล็ก ๆ ใด ๆ ว่า “พระองค์เจ้าข้า ประทานการฟื้นฟูให้แก่พวกเราด้วยเถิด” และเท่านั้นพอ เราเป็นเหมือนคนที่ขุดเจาะหาน้ำมัน เขาขุดไม่เจอน้ำมัน สุดท้ายเขาก็ดึงสว่านออกมาและไปที่อื่นต่อ

อีกคนมาภายหลังเขา เอาสว่านมาเจาะในหลุมเดิม เจาะไปต่ออีกไม่กี่ฟุตและเจอน้ำมันทะลัก!

คุณอธิษฐานขอความรอดของเหล่าคนบาปแล้ว ตอนนี้นักก็ถอดใจเกี่ยวกับพวกเขาแล้ว จงกลับไปสานต่อที่คุณค้างไว้และเริ่มต้นอ่อนวอนพระเจ้าอีก

คุณอยากได้การฟื้นฟูหรือ? จงอธิษฐานสิ มันไม่ได้หมายถึงการมาที่นี่เพื่อร่วมการประชุมอธิษฐานทุกคืน คุณสามารถอธิษฐานกับครอบครัวของคุณก่อนคุณไปทำงานได้ คุณสามารถหยุดตอนช่วงพักเที่ยงและอธิษฐานได้ว่า “พระองค์เจ้าข้า ประทานการฟื้นฟูให้แก่เราด้วยเถิด! พระองค์ตรัสแล้วว่าถ้าเราอธิษฐาน เราจะได้รับ ดังนั้นเราจะอธิษฐานต่อไปและอธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ และผลักดินและผลักดินต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าภูเขานี้จะเริ่มเคลื่อน และทั้งเมืองนี้จะรู้เมื่อมันเคลื่อน พระองค์เจ้าข้า! เราจะไม่ล้มเลิก! เราจะต้องเคลื่อนมันให้ได้!”

3. จงพร้อมที่จะให้พระเจ้าทรงใช้การพวกคุณ

ในการชนะคนอื่น ๆ

จงเตรียมตัวให้พร้อมที่จะชนะผู้หลงหาย พระเจ้าไม่ทรงมีวิธีที่จะเข้าถึงเหล่าเพื่อนบ้านของคุณยกเว้นผ่านทางตัวคุณ

ในวันขึ้นปีใหม่หญิงสาวคนหนึ่งนามว่า วานด้า วิลเลียมส์ออกไปฉลองเหมือนคนอื่น ๆ พ่อแม่ของเธอกลับมาบ้าน ตรวจสอบห้องของเธอ และเธอยังไม่กลับ-ตามที่พวกเขาคิด เพราะคิดว่าเธอน่าจะกลับมาตอนดึก ๆ พวกเขาจึงเข้านอน

พอเช้าตรู่วันถัดมาคุณแม่ก็จัดแจงมือเช้าและเรียกเธอ แต่เธอก็ไม่มา คุณพ่อไปที่ห้องของเธอ เปิดประตู เข้าไปในห้อง-วานด้าไม่อยู่ ผ้าปูเตียงเรียบสนิท เขามองไปรอบห้องและพบโน้ตอันนี้อยู่ที่โต๊ะเครื่องแป้ง: “พ่อแม่จะพบหนูในโรงรถ”

เขารีบไปที่โรงรถและพบวานด้ามีเชือกแขวนคออยู่ เธอฆ่าตัวตายแล้ว ใต้เท้าของเธอมิโน้ตอีกใบซึ่งอ่านว่า

ปีที่แล้วหนูทุกข์ใจ ไม่มีความสุข และไม่พอใจกับชีวิต หนูอธิษฐานและบอกพระเจ้าไปแล้วว่า ถ้าบางสิ่งไม่เกิดขึ้น หนูก็ไปต่ออีกปีในสภาพนั้นไม่ได้

ตอนนี้ผ่านมาหนึ่งปีแล้ว ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย หนูยังทุกข์ใจ ไม่มีความสุข และไม่พอใจเหมือนเดิม หนูจะไม่มีชีวิตอยู่ต่ออีกปีแล้ว หนูรักพ่อและแม่นะคะ

พระเจ้าไม่ได้ห่วงใยเกี่ยวกับวานด้าหรือ? แน่แน่นอนว่าพระองค์ทรงห่วง พระเจ้าไม่ได้ยินคำอธิษฐานของเธอหรือ? แน่แน่นอนว่าพระองค์ทรงได้ยิน แต่พระเจ้าไม่มีทางที่จะเข้าถึงวานด้าได้ยกเว้นผ่านทางใครสักคนใน

เมืองของเธอ มันไม่ใช่พระเจ้าไม่ทรงห่วง มันเป็นการที่พระองค์ไม่ทรงมีคนกลางที่พระองค์จะเข้าถึงตัวเธอได้ ถ้าใครสักคนจะเข้าถึงเธอด้วยข่าวประเสริฐ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าตอนนี้เธอก็เป็นผู้เชื่อคนหนึ่งที่ยังเกิดใหม่และมีความสุขและน่าจะอยู่ในคริสตจักรหนึ่งที่ดีและเน้นรากฐาน แต่เธอตายไปแล้วและ เเท่าที่เราทราบ เธออยู่ในนรก ผมแน่ใจว่าพระเจ้าได้พยายามที่จะให้ใครสักคนเป็นพยานแก่วานด้าแล้ว แต่ไม่มีใครใส่ใจเลย

ก็ครั้งแล้วที่คุณรู้สึกว่าคุณพาให้พบกับใครสักคนและคุณไม่ได้พูด? เพื่อนคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังเมื่อคืนเกี่ยวกับสองเหตุการณ์ในช่วงสองสามวันนี้ที่เขาจะเป็นพยานแก่ใครสักคนแต่ก็ไม่ได้เป็น นั่นคือพระเจ้าที่กำลังพยายามเข้าถึงคน ๆ นั้นหรือคนเหล่านั้นผ่านทางพยานของพระองค์

คุณมีภาระเกี่ยวกับเพื่อนบ้านของคุณ ตอนนี้เลยคุณกำลังนึกถึงคนเหล่านั้นที่คุณอยากเห็นพวกเขาได้รับความรอด นั่นคือพระเจ้าที่กำลังพยายามเข้าถึงพวกเขาผ่านทางคุณ และถ้าคุณไม่วาง พระองค์ก็ไม่มีทางเข้าถึงพวกเขา

ทอร์เรย์ได้กล่าวในใจความสำคัญที่สรุปได้ว่า “จงให้คริสเตียนสองสามคนคืนดีกับพระเจ้าอย่างถึถ้วน-ไม่ต้องมีหลายคนก็ได้ จงให้พวกเขาจับกลุ่มกันอธิษฐานและอธิษฐานจนกว่าพระเจ้าทรงเปิดฟ้าสวรรค์และเสด็จลงมา จงให้พวกเขาเตรียมตัวให้พร้อมที่พระเจ้าจะทรงใช้การตามที่พระองค์ทรงเห็นสมควรในการชนะผู้อื่นมาถึงพระคริสต์ แค่นั้นเอง”

ทอร์เรย์กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า “ผมให้สูตรสำเร็จนี้ในหลายประเทศและหลายคริสตจักรแล้วทั่วโลก และที่ใดที่คริสตจักรใดหรือชุมชนใดนำสูตรสำเร็จนี้ไปใช้ มันไม่เคยล้มเหลวเลย-และมันล้มเหลวไม่ได้”

คราวนี้จึงเปิดพระคัมภีร์ของคุณไปที่กิจการ 1:14 ผมเพิ่งสรุปสองสิ่งกับคุณไป “คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่อง...” พวกเขาถูกปรับจนแล้ว พวกเขาพร้อมใจกันแล้ว ไม่มีความบาดหมางในท่ามกลางพวกเขา พวกเขาทุกคนพร้อมใจกันได้อย่างไร? พวกเขาทุกคนคืนดีกับพระเจ้าอย่างถึถ้วนแล้ว

ผมเล่นกีตาร์และแบนโจได้นิดหน่อย คุณพ่อของผมเล่นแบนโจที่มีห้าสาย และท่านกับผมเคยตั้งเสียงแบนโจและกีตาร์เข้าด้วยกัน ท่านชอบกล่าวว่า “ดีดสายแรกของลูกนะ-บิง-บิง-บิง-บิง” เขาจะดีดเส้นที่ใช้นิ้วโป้ง-บิง-บิง-บิง-บิง-พยายามที่จะปรับให้เข้ากัน เราตั้งเสียงให้เข้ากัน ตอนนั้นผมคิดว่านั่นเป็นวิธีที่ทุกคนตั้งเสียงเครื่องดนตรีทุกชนิด

ครั้งแรกที่เราได้ให้เปียโนและเครื่องออร์แกนถูกตั้งเสียงในคริสตจักรของเรา ด้วยความอยากช่วยเหลือช่างคนนั้น ผมจึงกล่าวว่า “พ่อคุณพร้อมที่จะตั้งเสียงเปียโน ผมจะดีดโน้ตบนเครื่องออร์แกนนะเราจะได้แน่ใจว่าเราตั้งเสียงพวกมันเข้าด้วยกัน”

เขาหัวเราะ “อาจารย์ครับ คุณอาจรู้อะไรเกี่ยวกับการเทศนา แต่คุณไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับการตั้งเสียงเครื่องดนตรี”

ผมกล่าวว่า “ผมรู้สึก ผมเล่นกีตาร์นะ และมันก็ต้องตั้งเสียง”

เขาหัวเราะอีก “มันไม่น่าจะเป็นระดับเสียงมาตรฐานนะครับ”

ตอนนั้นผมไม่รู้ว่าเขากำลังพูดถึงอะไร เขาตั้งส้อมเทียบเสียงออกมาอันหนึ่ง ตีมันและวางมันไว้บนเปียโน และมันทำให้เกิดเสียงอันหนึ่ง เขายิ้มและกล่าวว่า:

ผมตั้งเสียงเครื่องออร์แกนกับส้อมเทียบเสียงนี้ คราวนี้ผมลืมเกี่ยวกับเครื่องออร์แกนนี้และตั้งเสียงเปียโนด้วยส้อมเทียบเสียงนี้ เมื่อเครื่องออร์แกนมีเสียงเข้ากันกับส้อมอันนี้และเปียโนมีเสียงเข้ากันกับส้อมอันนี้ เปียโนและเครื่องออร์แกนก็จะมีเสียงเข้ากัน

ถ้าคุณตั้งเสียงเครื่องดนตรีเป็นร้อยชิ้นโดยเทียบเสียงกันเอง ก่อนคุณไปถึงเครื่องดนตรีชิ้นที่สามหรือที่สี่ พวกมันก็คงมีเสียงไม่ใกล้เคียงกับชิ้นแรกแล้ว แต่ผมสามารถตั้งเสียงเครื่องดนตรีเป็นพันชิ้นในอาคารใหญ่หลังเดียวได้ด้วยส้อมอันนี้ และเมื่อพวกมันถูกเล่น เครื่องดนตรีทุกชิ้นก็จะสอดประสานกัน

เมื่อเหล่าผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วคืนดีกับพระเจ้าอย่างถึถ้วนและถูกตั้งเสียงด้วยระดับเสียงมาตรฐานที่คริสตจักรพวกเขาทุกคนก็จะอยู่ด้วยกัน และถ้าพวกคุณไม่อยู่ด้วยกันทุกคน ใครสักคนก็ไม่อยู่ที่ระดับเสียงมาตรฐานแล้ว คราวนี้คุณไม่ต้องเลียนแบบใครเลย แค่ปรับให้เข้ากับส้อมเทียบเสียงองค์นั้นก็พอ

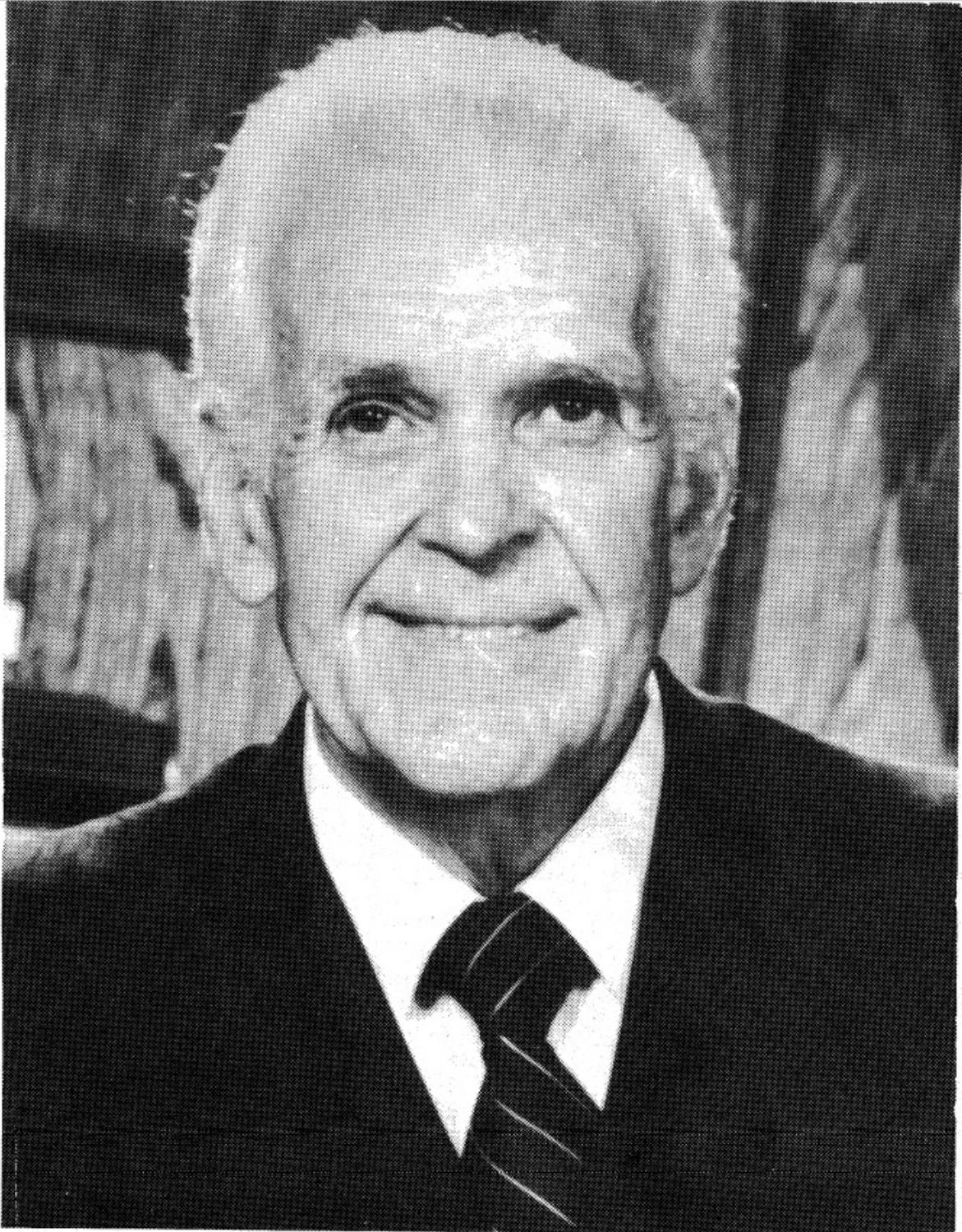
“คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนือง...” พวกเขาทำสิ่งที่ทอร์เรย์กล่าวไว้-พวกเขาคืนดีกับพระเจ้าอย่างถึถ้วน ส่วนที่เหลือของพระคำข้อนั้นกล่าวว่า “...ในการอธิษฐานและการอ่อนน้อม” พวกเขาทุกคนตั้งเสียงให้เข้ากัน พวกเขาพร้อมตัวกันในการอธิษฐาน

มีอะไรอีก? ดูที่ข้อ 4 ของบทที่ 2: “และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”-พวกเขาทุกคน อ่านต่อไปอีก: “...และตั้งต้นพูด” ก็คนพูด? ไม่ใช่แค่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ไม่ใช่แค่ศิษยาภิบาล ไม่ใช่แค่พวกผู้ช่วยศิษยาภิบาล เราพูดว่า “โอโฮ! สามพันคนรับความรอดในวันฟื้นเทคอสต์ โอโฮ! สุดยอดการฟื้นฟูจริง ๆ! เปโตรน่าจะเทศนาคำเทศนาที่สวยยอดจริง ๆ!” ไม่ใช่ นั่นน่าจะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณหมู่หนึ่งที่ชนะฝูงชนหมู่ใหญ่! ไม่ใช่แค่เปโตรคนเดียว

ผมหวังว่าพวกคุณจะพูดคุยกันเยอะเยอะสัปดาห์นี้ว่าผู้คนจะคิดว่าพวกคุณได้รับวัคซีนยา Victrola แล้ว ผมหวังว่าพวกคุณจะเริ่มพูดถึงพระเยซูและการฟื้นฟูเยอะเสียจนผู้คนจะกล่าวว่า “โอโฮ พ่อของเขเป็นผู้จัดงานประมุขและแม่ของเขาเป็นหญิงคนหนึ่ง! ฟังเขาพูดสิ!” ผมหมายความว่า ผมหวังว่าคุณจะได้ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และแค่พูดถึงพระเยซูและพูดถึงพระเยซูและพูดถึงการฟื้นฟูและช่วยให้ผู้คนที่ยังไม่รอดมารับความรอด! ก็คนในตอนนั้นกำลังพูดที่ฟื้นเทคอสต์? พวกเขาทุกคน!

ข้อ 7 กล่าวว่า “คนเหล่านี้ทุกคนที่พูดนั้นเป็นชาวกาลิลีไม่ใช่หรือ?” พวกเขาทุกคน! ผมนึกภาพพวกเขาทุกคนออกขณะที่พวกเขาถ้วในตอนนั้นว่า “แล้วคุณล่ะ? คุณรอดแล้วหรือยัง?”

เมื่อเปโตรกล่าวคำเชิญชวนนั้น สามพันคนก็รับความรอด! เราสามารถเห็นเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นได้ที่นี้ ภาระแห่งการพิสูจนต์อยู่กับเรา

ลี รอเบอร์สัน

1909-2007

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

เมื่อเราพิจารณางานรับใช้เหล่านั้นที่ครอบคลุมกว้างไกลของ Highland Park Baptist Church และหยุดชั่วคราวเพื่อใคร่ครวญเกี่ยวกับผลกระทบอันกว้างไกลของมัน เราก็มองเห็นเหตุให้เชื่อมั่นว่ามันใกล้เคียงกับรูปแบบของภาคพันธสัญญาใหม่

ในช่วงเวลากว่าสี่สิบเอ็ดปีนั้น-ตั้งแต่ปี 1942 เมื่อ ดร. ลี รอเบอร์สันมาที่ Highland Park เป็นครั้งแรก จนถึงการเกษียณของเขาในเดือนเมษายน 1983- งานรับใช้นั้นก็แผ่ขยายออกไปจนรวมถึง Camp Joy ซึ่งเข้าถึงเด็ก ๆ 3,000 คนทุกปี; World Wide Faith Missions ซึ่งช่วยอุดหนุนเงินให้มิชชันนารีมากกว่า 350 คน; คริสตจักรสาขา 50 แห่งในพื้นที่เขตทานุก้าที่ใหญ่โตกว่า; Union Gospel Mission ซึ่งเลี้ยงอาหารและให้ที่หลบนอนแก่ผู้คนเฉลี่ย 50 คนที่ผ่านไปผ่านมาทุกวัน; พันธกิจรถบัสเพื่อชั้นเรียนรวี ซึ่งครอบคลุมเส้นทางรถบัส 45 เส้นทาง; พันธกิจเพื่อคนหูหนวก; “Gospel Dynamite” รายการถ่ายทอดสดซึ่งจัดทุกวันผ่านทางสถานีวิทยุ 2 แห่ง ซึ่งตอนนี้จัดเป็นปีที่ 44 แล้ว; หนังสือพิมพ์ประจำคริสตจักร, THE EVANGELIST ซึ่งจัดส่งฟรีทางไปรษณีย์ทุกเดือนไปยังผู้อ่านกว่า 73,000 คน; และ Tennessee Temple University, Temple Baptist Theological Seminary, และ Tennessee Temple Academy

เขาเป็นผู้แต่งหนังสือหลายเล่ม

เขาเทศนาแก่หลายพันคน ฝึกฝนเหล่านักเทศน์ สนับสนุนอุดมการณ์มิชชันนารี ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์ เรียกเขาว่า “สเปอร์เจียนแห่งคนรุ่นเรา”

ดร. รอเบอร์สันมีหนังสือดี ๆ หลายเล่มที่ได้รับการตีพิมพ์ นี้รวมถึง *Touching Heaven*, *The Man in Cell No.1*, *The Faith That Moves Mountains*, *Coming to Chattanooga-Soon*, *Ten Thousand Tears*, *Disturbing Questions... Solid Answers*, *The Gold Mine* และ *Diamonds in th*

พระวิญญาณบริสุทธิ์และการฟื้นฟู

ลี รอเบอร์สัน

“และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”- กิจการ 4:31

ผมอยากเริ่มต้นคำเทศานี้ในแบบเรียบง่ายมาก ๆ ผมอยากให้คริสเตียนใหม่ที่สุดรู้จักพระวิญญาณบริสุทธิ์และสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ

พระคัมภีร์ของเราชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ-พระบิดา, พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตอนที่พระเยซูทรงรับบัพติศมา เราพบตรีเอกานุภาพ พระเยซูทรงรับบัพติศมา พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาบนพระองค์ และเสียงหนึ่งตรัสจากสวรรค์ว่า “นี่เป็นบุตรที่รักของเรา ผู้ซึ่งเราพอใจยิ่งนัก” เมื่อพระเยซูประทานพระมหาบัญชา นั้น เราก็พบการกล่าวถึงตรีเอกานุภาพ “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ให้บัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มธ. 28:19)

คริสเตียนทุกคนทราบเกี่ยวกับพระเจ้าพระบิดา เรารู้ว่าจะต้องอธิษฐานว่า “พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์” เด็ก ๆ ถูกสอนตั้งแต่จำความได้ว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก”

คริสเตียนทั้งหลายทราบเกี่ยวกับพระบุตร พวกเขาทราบเกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ทรงประสูติจากหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง ทรงมีชีวิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ทรงตายบนกางเขน ทรงเป็นขึ้นจากตาย และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เด็กชั้นเรียนวีโดยเฉลี่ยสามารถบอกข้อเท็จจริงเหล่านี้ได้ซึ่งเรากล่าวเกี่ยวกับพระคริสต์

แต่เมื่อพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลายคนก็ลังเล พวกเขาไม่ทราบอะไรเลยเกี่ยวกับพระองค์ หรือพวกเขาทราบน้อยเสียจนพวกเขาไม่รู้สึกละอายหน้า

ประการแรก จงทราบเกี่ยวกับพระองค์ พระเยซูประทานพระสัญญาเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ไว้แล้ว พระองค์ตรัสว่า:

“และเราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ปลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะได้สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายตลอดไป

“คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลกไม่สามารถรับได้ เพราะว่าโลกมองไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย”- ยอห์น 14:16, 17

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราทรงบอกเราว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับอยู่กับเรา พระองค์เสด็จเข้ามาเพื่อจะสถิตอยู่ในใจของเราเมื่อเราเชื่อในพระคริสต์ พระองค์ทรงอยู่กับเราเพื่อจะสอนเราถึงสิ่งสารพัด “...และจะนำสิ่งสารพัดมาสู่ความทรงจำของท่านทั้งหลาย คือสิ่งใดก็ตามที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านทั้งหลายแล้ว” (ยอห์น 14:26)

ประการที่สอง จงสำนึกเกี่ยวกับพระองค์ พระองค์สถิตอยู่ภายในคุณ พระองค์ทรงอยู่กับคุณเสมอ

อย่าอัครจริยใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงนี้เลย จงรับรู้มันและยอมรับมันเท่านั้น-พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับอยู่ในใจของคุณ

คราวนี้ นี่หมายความว่าเราต้องไม่ทำให้พระองค์เสียพระทัยโดยการทำผิด เอเฟซัส 4:30-32 ให้คำสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่เรา:

“และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย ซึ่งโดยพระวิญญาณนั้นพวกท่านได้ถูกประทับตราไว้จนถึงวันแห่งการไถ่ถอน

“จงให้ความขมขื่นทั้งสิ้น และความขัดเคือง และความโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดเสียดสี อยู่ห่างไกลจากพวกท่านเถิด พร้อมกับการคิดปองร้ายทุกอย่าง

“และพวกท่านจงเมตตาต่อกันและกัน มีใจอ่อนโยน และยกโทษซึ่งกันและกัน เหมือนอย่างที่พระเจ้าเพราะเห็นแก่พระคริสต์ โปรดยกโทษพวกท่านแล้ว”

เราต้องไม่ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้สถิตอยู่ภายในเสียพระทัย การกระทำบางอย่างของชีวิตไม่เป็นที่พอพระทัยต่อพระองค์ พระองค์จะทรงตักเตือนเราเพราะการกระทำเหล่านั้นและจะทรงแสวงหาที่จะแก้ไขเรา ขอให้เราใส่ใจเกี่ยวกับการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์

ประการที่สาม จงฟังพาพระองค์ จงยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำการผ่านตัวคุณ จงเป็นท่อพระพรที่เปิดโล่งเพื่อพระองค์ นี่หมายความว่าคริสเตียนทุกคนต้องให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มเต็ม เปาโลบอกเราในเอเฟซัส 5:18 ว่า “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ”

การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากไม่มีการเอาตัวเองออกไปให้หมดและเต็มใจให้พระองค์เข้าควบคุมและเต็มเปี่ยมเรา

คราวนี้ เมื่อเราเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็จะเกิดผลของพระวิญญาณ ขอให้เราอ่านหัวข้อนี้ในกาลาเทีย 5:22-26:

“แต่ผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความอ่อนโยน ความดี ความเชื่อ

“ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องสิ่งเหล่านี้ไม่มีพระราชบัญญัติห้ามไว้เลย

“และคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ได้ตรึงเนื้อหนังไว้ที่กางเขนเสียแล้ว พร้อมกับความอยากต่าง ๆ และบรรดาตัณหา

“ถ้าพวกเราดำรงชีวิตอยู่ในพระวิญญาณ ก็ให้พวกเราดำเนินในพระวิญญาณด้วย

“อย่าให้พวกเราปรารถนาศักดิ์ศรีอันไร้สาระ อย่าอิจฉาริษยา อย่าอิจฉาริษยา

“พร้อมกับนี่เป็นบทนำ ขอให้ผมให้โครงร่างสำหรับคำเทศนาของผม

I. พระวิญญาณบริสุทธิ์และการดำเนินชีวิตคริสเตียน

ผมขอทวนซ้ำ พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จเข้ามาภายในเมื่อเราเชื่อในพระเยซูคริสต์ คราวนี้ มันควรเป็นจุดมุ่งหมายและความปรารถนาของคริสเตียนทุกคนที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราได้รับคำเตือนสติโดยพระวจนะให้ดำเนินชีวิตเป็นคริสเตียนผู้ใหญ่ เราจะต้องไม่เป็นคริสเตียนทารก

เปาโลพูดกับคริสตจักรในเมืองโครินธ์และกล่าวว่า “และข้าพเจ้า พี่น้องทั้งหลาย ไม่อาจจะพูดกับพวกท่าน เหมือนพูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณแล้วได้ แต่เหมือนพูดกับคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง คือเหมือนกับเป็นพวกทารกในพระคริสต์” (1 คร. 3:1)

การได้ชื่อว่าเป็น “คริสเตียนทารก” เท่ากับเป็นการไม่ให้เกิดใจต้องศรัทธาพระเจ้า

ชีวิตอันน่าเสียใจของคริสเตียนหลายคนอยู่ต่อหน้าเราเสมอ เราตั้งคำถามว่า “พวกเขารอดไหม?”

ใครบางคนกล่าวว่า “มันเป็นอาชีพที่ได้รับความสุขกับการพยายามทำตัวเหมือนเป็นคริสเตียนในเมื่อคุณไม่ได้เป็น”

คำเทศนานี้กล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์และการฟื้นฟู-การฟื้นฟูไม่สามารถมาถึงจิตวิญญาณที่หลงหายดวงหนึ่งได้ คนที่ไม่มีพระคริสต์ต้องการความรอด แต่การฟื้นฟูสามารถมาถึงคริสเตียนได้

นั่นเราหมายถึงอะไรเมื่อเราพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์และการฟื้นฟู? เราหมายถึงการหันกลับมาหาพระคริสต์ครั้งใหญ่ในส่วนของเหล่าคริสเตียน เราหมายถึงการแยกออกของคริสเตียนจากโลกและการอุทิศตัวของคริสเตียนให้แก่กิจธุระอันบริสุทธิ์ของการรับใช้พระคริสต์

เมื่อพวกเขาเสาะหาผู้คนเพื่อจะเป็นเหล่าผู้ช่วยศิษยาภิบาลในคริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาก็มองหาคนที่มีชื่อเสียงดี “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา” พวกเขาอยากได้ผู้คนที่กำลังดำเนินชีวิตเพื่อพระคริสต์และที่อุทิศชีวิตของตนเพื่ออุดมการณ์ของพระองค์ ชีวิตใดที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณก็เป็นชีวิตที่ถวายเกียรติพระเจ้า ยกชูพระคริสต์ และถูกนำพาโดยพระวิญญาณ สารธารแห่งน้ำที่มีชีวิตจะไหลมาจากชีวิตเช่นนั้น การสำแดงอันหวานชื่นของอุปนิสัยคริสเตียนจะมาจากชีวิตเช่นนั้น เหล่าวิสุทธิชนยุคต้นเป็นวิสุทธิชนที่แยกออก พวกเขาเป็นวิสุทธิชนผู้ฝึกปฏิบัติความบริสุทธิ์ในทุกด้านของชีวิต พวกเขาประดับข่าวประเสริฐโดยการประพฤติของพวกเขา

II. พระวิญญาณบริสุทธิ์และการอธิษฐาน

หนังสือกิจการมีอะไรกล่าวเยอะจริง ๆ เกี่ยวกับเรื่องของการอธิษฐาน ยกตัวอย่างเช่น “และเขาทั้งหลายได้ตั้งมั่นคงอยู่ในหลักคำสอนของพวกอัครทูต และในการสามัคคีธรรม และในการหักขมบึ้ง และในการอธิษฐานต่าง ๆ” (กิจการ 2:42)

เมื่อเราตระหนักถึงแขกผู้สถิตอยู่ภายในองค์นั้น-พระวิญญาณบริสุทธิ์-เราก็จะปรารถนาที่จะอธิษฐาน ในกิจการ 2 เปโตรและยอห์นขึ้นไปในพระวิหารด้วยกันเมื่อถึงชั่วโมงของการอธิษฐาน ในกิจการ 4 เราอ่านว่าเมื่อพวกเขาอธิษฐาน สถานที่นั้นก็สั่นสะเทือนคือที่ ๆ พวกเขาพร้อมตัวกัน และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อสเทเฟนถูกเอาหินขว้างจนตาย เขาก็ตายขณะมองขึ้นไปที่พระเจ้าและอธิษฐาน

เมื่อเขาโลแห่งเมืองทาร์ซัสรับความรอด สิ่งถัดไปที่เราพบว่ามีกล่าวเกี่ยวกับตัวเขาก็คือ “ดูเถิด เขาอธิษฐานอยู่” ในกิจการ 10 เปโตรก็อยู่บนดาดฟ้าอธิษฐานอยู่

เมื่อเปโตรถูกจำคุก เหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าก็มาร่วมประชุมกันเพื่ออธิษฐานขอให้เขาได้รับการปล่อยตัว

ในกิจการ 13 พวกสาวกอธิษฐานกันอยู่ จากนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า “จงแยกตั้งบาร์นาบัสกับเฮาโลไว้ให้เราสำหรับงานซึ่งเราได้เรียกพวกเขาให้กระทำนั้น”

นางลิเดียได้รับความรอด ณ สถานที่ที่มีการอธิษฐาน มันเป็นตอนที่เปาโลและสิลาสอธิษฐานเช่นกันที่การช่วยให้พ้นมาถึงพวกเขา คุณนั้นสิ้นสะเทือน และเครื่องจองจำของพวกเขาที่หลุดออก

การอธิษฐานอาจไม่เป็นเรื่องที่น่าดึงดูดสำหรับบางคน แต่มันจะน่าดึงดูดและจะนำพารายงานเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเติมเปี่ยมเราและควบคุมเรา

ในช่วงสมัยหลัง ๆ เราได้อ่านเกี่ยวกับคริสตจักรหลายแห่งและเรื่องแปลก ๆ ที่พวกเขากำลังทำอยู่ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อไม่นานมานี้ Duke Ellington ผู้นำนักดนตรีแจ๊ส ได้จัดคอนเสิร์ตแจ๊สในคริสตจักรแห่งหนึ่งในเมืองซานฟรานซิสโก

คืนนั้นหลังจากคริสตมาส Duke Ellington กับเพื่อน ๆ ของเขาจัดคอนเสิร์ตที่คริสตจักร Fifth Avenue Presbyterian Church อันทันสมัยที่นิวยอร์ก Duke Ellington เล่น Lena Horne ร้อง นักเต้นแท็ปคนหนึ่งแสดงหลายชุด Duke Ellington ไม่ใช่คริสเตียนที่ประกาศตัว เขาไม่เป็นสมาชิกของคริสตจักรใด

เรามาถึงจุดที่น่าเศร้าแล้วเมื่อการงานของเราต้องถูกกระทำโดยเหล่าผู้ไม่เชื่อพร้อมกับการเล่นดนตรีแจ๊สประกอบ นี่มาไกลเหลือเกินจากการประชุมอธิษฐานแบบเดิม ๆ มาไกลเหลือเกินจากการเฝ้าคอยพระเจ้าแบบเรียบง่ายเพื่อให้พระองค์ทรงนำพาในชีวิตของคุณ

ดร. อาร์. เอ. ทอร์เรย์ เคยเล่าเรื่อง ๆ หนึ่งที่แปลกประหลาดและน่าสนใจมาก ๆ เกี่ยวกับผู้ใช้ชาวสก็อตที่สัตย์ซื่อคนหนึ่งซึ่งกำลังเดินทางผ่านเข้าไปในประเทศสก็อตแลนด์และแวะพักคืนหนึ่งที่โรงแรม เจ้าของโรงแรมมาหาเขาและถามเขาว่าเขาจะจัดการนมัสการในครอบครัวได้ไหม เขาตอบกลับว่าเขายินดีถ้าเจ้าของโรงแรมจะพาแขกทุกคนในบ้านและคนรับใช้ทุกคนมาร่วมการนมัสการ เจ้าของโรงแรมตกลงว่าจะทำตามนี้

เมื่อพวกเขามารวมตัวกันในห้องใหญ่นั้นเพื่อการนมัสการ ผู้รับใช้คนนั้นก็หันไปหาเจ้าของโรงแรมและกล่าวว่า “คนรับใช้ทุกคนอยู่ที่นี้แล้วหรือ?”

“ใช่ครับ” เจ้าของโรงแรมตอบ

“ทุกคนเลยหรือ?” ผู้รับใช้คนนั้นยืนยัน

“คือว่า ไม่ใช่ทุกคนครับ-ทุกคนยกเว้นคนเดียว มีเด็กสาวคนหนึ่งทำงานอยู่ในครัว ล้างหม้อและกอดมน้ำอยู่ เธอเนื้อตัวสกปรกมาเสียจนเธอไม่ควรมาเข้าร่วมการประชุมด้วยครับ”

ผู้รับใช้คนนั้นตอบกลับว่า “เราจะไม่ประชุมนมัสการจนกว่าเธอมา” และเขายืนยันจนกระทั่งเจ้าของโรงแรมไปตามสาวใช้คนนั้นและพาเธอเข้ามา

ชายผู้สัตย์ซื่อคนหนึ่งของพระเจ้าเริ่มสนใจมาก ๆ เกี่ยวกับสาวใช้ผู้นำสงสารและถูกละเลยคนนี้ และเมื่อคนอื่น ๆ กำลังออกไปจากห้องเขาก็ขอให้เธออยู่ต่อสักสองสามนาที และเมื่อทุกคนออกไปหมดแล้ว เขาก็กล่าวแก่เธอว่า “ผมอยากสอนคุณให้อธิษฐานคำอธิษฐานหนึ่งว่า ‘พระองค์เจ้าข้า โปรดสำแดงให้ลูกเห็นตัวเองด้วยเถิด’ คุณจะอธิษฐานตามนี้ทุกวันได้ไหม?” เธอตอบว่าเธอจะทำตามนั้น

วันถัดมาผู้รับใช้คนนั้นจากไปแต่ในช่วงเวลาสั้น ๆ ก็กลับมาอีกและถามเจ้าของโรงแรมนั้นเกี่ยวกับเด็ก

สาวคนนี้ เจ้าของโรงแรมตอบว่า “เธอเสียคนแล้วครับ เธอใช้การไม่ได้เลย เธอร้องไห้อยู่ตลอดเวลา ร้องไห้ทั้งวันทั้งคืนและแทบจะทำการทำงานไม่ได้เลย”

ผู้รับใช้คนนั้นขอพบเธออีก และเมื่อเธอเข้ามา ผู้รับใช้คนนั้นก็กล่าวว่า “คราวนี้ ผมอยากสอนคุณให้อธิษฐานอีกว่า ‘พระองค์เจ้าข้า โปรดสำแดงให้ลูกเห็นพระองค์ด้วยเถิด’ คราวนี้จงอธิษฐานคำอธิษฐานนั้นทุกวันนะ”

ผู้รับใช้ชาวสก็อตคนนั้นจากไปและไม่กี่ปีต่อมากำลังเทศนาอยู่ในวันอาทิตย์ในคริสตจักรแห่งหนึ่งในเมืองกลาสโกว์ พอถึงตอนท้ายของการนมัสการ หญิงสาวแต่งตัวเรียบร้อยคนหนึ่งเดินมาหาเขาและกล่าวว่า “คุณจำฉันได้ไหมคะ?”

เขาตอบกลับว่า “ผมจำคุณไม่ได้ครับ”

เธอกล่าวว่า “คุณจำได้ไหมคะว่าเคยจัดประชุมในโรงแรมแห่งหนึ่งและพบกับคนใช้คนหนึ่งในภายหลัง และสอนเธอให้อธิษฐานว่า ‘พระองค์เจ้าข้า โปรดสำแดงให้ลูกเห็นตัวเองด้วยเถิด’ และหลังจากนั้นก็สอนเธอให้อธิษฐานอีกคำอธิษฐานนั้นว่า ‘พระองค์เจ้าข้า โปรดสำแดงให้ลูกเห็นพระองค์ด้วยเถิด?’”

“อ้อ” เขากล่าวว่า “ผมจำตอนนั้นได้แล้ว”

“คือว่า” เธอกล่าว “ฉันเป็นเด็กสาวคนนั้นคะ และเมื่อคุณสอนคำอธิษฐานแรกนั้นให้ฉันและจากไปฉันก็ทูลขอพระเจ้าให้สำแดงให้ฉันเห็นตัวเอง พระองค์ทรงสำแดงให้ฉันเห็นความต่ำช้าของฉันและบาปของฉัน จนฉันถูกท่วมทับด้วยความทุกข์โศกและแทบจะนอนไม่หลับและทำงานไม่ได้เพราะคิดถึงบาปทั้งหลายของฉัน จากนั้นเมื่อคุณกลับมาและสอนคำอธิษฐานที่สองนั้นแก่ฉันว่า ‘พระองค์เจ้าข้า โปรดสำแดงให้ลูกเห็นพระองค์ด้วยเถิด’ พระเจ้าก็ประทานให้ฉันได้เห็นเกี่ยวกับพระองค์ เกี่ยวกับความรักของพระองค์ และเกี่ยวกับการที่พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อฉัน จนภาระบาปทั้งหมดของฉันก็ออกไปแล้ว และฉันกลายเป็นคริสเตียนที่มีความสุขแล้วค่ะ”

เพื่อนคนบาปเอ๋ย คุณต้องอธิษฐานคำอธิษฐานทั้งสองนี้ต่อพระเจ้า: “พระองค์เจ้าข้า โปรดสำแดงให้ลูกเห็นตัวเองด้วยเถิด” และ “พระองค์เจ้าข้า โปรดสำแดงให้ลูกเห็นพระองค์ด้วยเถิด” คริสเตียนทั้งหลายเอ๋ย เราต้องการมันเช่นกัน จงทูลขอพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ให้เปิดเผยความต้องการต่าง ๆ ของเราและทำให้เราเข้าใจถึงคุณค่าของการเชื่อวางใจในพระองค์และการอุทิศทั้งหมดของเราเพื่อกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์

III. พระวิญญูณบรสิสุทธิ์และการเป็นพยาน

พระเยซูตรัสว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญูณบรสิสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา” (กิจการ 1:8)

เมื่อพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ทรงควบคุมชีวิตของเรา เมื่อนั้นเราจะเป็นเหล่าพยาน เราจะเป็นท่อนพระพร พระวิญญูณบรสิสุทธิ์จะทรงกระทำกิจผ่านตัวเราไปถึงผู้อื่น

คุณเป็นท่อนพระพรท่อนหนึ่ง คุณเป็นพยานคนหนึ่ง!

นี่ถูกประทานให้แก่เราอย่างงดงามในกิจการ 10 เรามีเรื่องราวเกี่ยวกับโคเรเนลิอัส ชายผู้นั้นที่ปรารถนาที่จะทราบมากขึ้นเกี่ยวกับพระเจ้าและเกี่ยวกับความรอด ทูตสวรรค์องค์นั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้าพูด

กับโครเนลิอัสแต่ไม่ได้บอกเขาว่าจะรับความรอดได้อย่างไร เขาบอกโครเนลิอัสให้ส่งคนไปที่เมืองยัฟฟาและถามหาชายคนหนึ่งชื่อว่าซีโมน ซึ่งมีนามต่อว่าเปโตร นั่นคือเปโตร ไม่ใช่ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ที่ได้รับคำบัญชาให้ไปกล่าวข่าวสารแห่งความรอด

เมื่อเปโตรเล่าเกี่ยวกับเหตุการณ์ตอนนี้ของตนในงานรับใช้ของเขาแก่พวกคนต่างชาติ เขาก็กล่าวถ้อยคำเหล่านี้:

“และพระวิญญูณได้ทรงส่งข้าพเจ้าให้ไปกับพวกเขา โดยไม่สงสัยอะไรเลย ยิ่งกว่านั้นพวกพี่น้องทั้งหมดคนนี้ได้ไปพร้อมกับข้าพเจ้า และพวกเราได้เข้าไปในบ้านของชายผู้นั้น

และเขาได้แสดงแก่พวกเราว่า เขาได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบ้านของเขา ซึ่งยืนอยู่และกล่าวกับเขาว่า ‘จงส่งพวกคนไปยังเมืองยัฟฟา และเชิญซีโมนมา ผู้ซึ่งมีนามสกุลว่า เปโตร

ผู้ซึ่งจะกล่าวถ้อยคำทั้งหลายแก่ท่าน ซึ่งโดยถ้อยคำเหล่านั้นท่านกับทั้งครอบครัวของท่านจะได้รับความรอด’

และขณะที่ข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวนั้น พระวิญญูณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา เหมือนได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเราในตอนต้นนั้น”- กิจการ 11:12-15

ในถ้อยคำที่ชัดเจน แม้แต่ทูตสวรรค์สักองค์ก็ไม่สามารถสำแดงทางแห่งชีวิตนิรันดร์แก่โครเนลิอัสได้ ต้องใช้คน ๆ หนึ่งที่รับความรอดแล้ว ชายคนหนึ่งที่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณ อย่างซีโมนเปโตร

พระวิญญูณบริสุทธิ์ไม่มีทางเข้าถึงคนที่หลงหายคนหนึ่งได้นอกจากผ่านทางคุณและผม คุณเป็นท่อที่เปิดโล่งใหม่เพื่อที่พระเจ้าจะสามารถกระทำกิจผ่านทางตัวคุณได้? คุณกำลังดำเนินชีวิตในแบบที่คุณเป็นพยานคนหนึ่งเพื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไหม?

IV. พระวิญญูณบริสุทธิ์และฤทธิ์เดช

พระเยซูตรัสว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช” (กิจการ 1:8) “และด้วยฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งพวกอัครทูตได้ให้คำพยานเรื่องการคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า และพระคุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่บนพวกเขาทุกคน” (กิจการ 4:33)

พระวิญญูณบริสุทธิ์เป็นคำที่มีความหมายเดียวกันกับฤทธิ์เดช เราต้องการฤทธิ์เดชที่เอาชนะ โลกเกินกำลังของเรา อำนาจของซาตานคอยต่อสู้เราเสมอ

เราต้องการฤทธิ์เดชที่จะพูดออกไปเพื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา ฤทธิ์เดชนี้ไม่มาโดยทางกลุ่มคนที่ควบคุมหรือการศึกษา แต่ฤทธิ์เดชนี้มาโดยทางพระวิญญูณบริสุทธิ์ คราวนี้ ขอให้ผมทบทวนสักครู่

ประการแรก เรารอดโดยพระโลหิต เราไม่ได้รอดโดยการงานใด ๆ ที่เป็นความชอบธรรมของเราเอง เรารอดโดยพระคุณของพระองค์ล้วน ๆ “ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ”

ประการที่สอง เราถูกสถิตอยู่ภายในโดยพระวิญญูณบริสุทธิ์ “...พระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย”

ประการที่สาม เราเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณ นี่หมายถึงการได้รับฤทธิ์เดชเพื่อการดำเนินชีวิตและการเป็นพยาน

การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานถูกยกตัวอย่างในกรณีของสเตเฟน เขาพูดด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญานจนถึงขนาดที่ผู้คนขบเขี้ยวเคี้ยวฟันเข้าไปหาและร้องสวดเสียดหูของตน และพร้อมใจกันวิ่งเข้าไปหาเขา

เปาโลสรุปย่องานรับใช้ของตนโดยกล่าวว่า “คำพูดของข้าพเจ้าและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่ด้วยถ้อยคำที่ล่อลวงแห่งสติปัญญาของมนุษย์ แต่ในการสำแดงของพระวิญญานและของฤทธิ์เดช”

ฤทธิ์เดชของพวกวิสุทธิชนยุคต้นถูกเป็นพยานโดยผลลัพธ์เหล่านั้นแห่งคำเทศนาของพวกเขานั่นที่พื้นเทคอสต์คนประมาณสามพันคนได้รับความรอด ต่อมาไม่นาน ห้าพันคนและมากกว่านั้นได้รับความรอด เมื่อเปาโลเทศนา พวกเขาก็พูดถึงเขาว่าเขาพลิกโลก ผู้คนทั้งเมืองเอเฟซัสส่วนววยใจเพราะงานรับใช้ของเปาโลจนหลายคนเชื่อและสารภาพและสำแดงการกระทำต่าง ๆ ของตน

หลายสิ่งที่น่าสนใจเกิดขึ้นเมื่อพระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเข้าควบคุม มีเรื่องราวของนักเทศน์เมโธดิสต์ชราผู้นั้นซึ่งผู้คนในเขตคริสตจักรของเขาเรียกเขาว่า “Old Man Drysticks” เขาเทศนาอย่างจี๊ดจ๊าดแห่งแล้งและไม่น่าสนใจจนผู้คนของเขากำลังเตรียมยื่นเรื่องขอให้ย้ายเขาออกไป ผู้รับใช้ชราคนนั้นทราบจนได้ว่าเกิดอะไรขึ้นอยู่ภายใต้พื้นผิวและด้วยใจที่แตกสลาย เขาแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เขาร้องให้ทั้งคืนและอธิษฐานต่อพระเจ้า สารภาพบาปทั้งหลายของตน แสวงหาการประกอบด้วยฤทธิ์เดช วันอาทิตย์ถัดมาขณะที่เขาเทศนา ไฟนั้นก็ลงมา ผู้คนของเขาอัศจรรย์ใจ การเกาะกุมใหม่เข้ามาในคำเทศนาต่าง ๆ ของเขา การตอบสนองใหม่มาจากคำวิงวอนของเขา การฟื้นฟูระเบิดออก จิตวิญญานหลายดวงได้รับความรอดคืนแล้วคืนเล่า และหลายคนถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักร

ชายชราผู้นั้นที่เคยถูกเรียกว่า “Old Man Drysticks” กลายเป็นสายไฟแรงสูงจากสวรรค์ พวกเขาไม่ยอมก้าวจัดชายผู้นี้ออกไปแล้ว แต่พวกเขาอยากให้เขาได้รับการแต่งตั้งกลับเข้ามาสู่คริสตจักร

ขอพระเจ้าประทานการเต็มเปี่ยมของพระวิญญานบริสุทธิ์ให้แก่เรา

พระวิญญานบริสุทธิ์และการฟื้นฟู! การฟื้นฟูทั้งหลายเป็นเรื่องส่วนตัว การฟื้นฟูทั้งหลายเกี่ยวข้องกับคุณและองค์พระผู้เป็นเจ้า การฟื้นฟูทั้งหลายเกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจของคุณ การฟื้นฟูจะฆ่าความอิจฉา ความริษยา และการจ้องจับผิด

การฟื้นฟูทั้งหลายเป็นการปฏิบัติ การฟื้นฟูทั้งหลายขจัดแนวคิดที่แปลก ๆ มากมายออกไป การฟื้นฟูทั้งหลายจะนำมาซึ่งพฤติกรรมอันถูกต้องในเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ การฟื้นฟูทั้งหลายจะแก้ไขการกระทำหลายอย่างของคุณที่มีต่อผู้อื่นและจะทำให้คุณดำเนินชีวิตที่สะอาดและบริสุทธิ์

การฟื้นฟูทั้งหลายเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช! พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงทำให้มันเป็นเช่นนั้น พวกมันมีฤทธิ์เดชมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของคน ๆ หนึ่งอย่างครบถ้วน

การฟื้นฟูมีฤทธิ์เดชมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงครอบครัวหนึ่งอย่างครบถ้วน เราเห็นสิ่งนี้แล้วซ้ำแล้วซ้ำอีก

การฟื้นฟูทั้งหลายมีฤทธิ์เดชมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงกิจกรรมทางสังคมของคนหนุ่มสาว

การฟื้นฟูทั้งหลายมีฤทธิ์เดชมากพอที่จะเรียกชายหนุ่มคนหนึ่งออกมาจากโลกและนำเขาให้ติดตาม

พระคริสต์ไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก

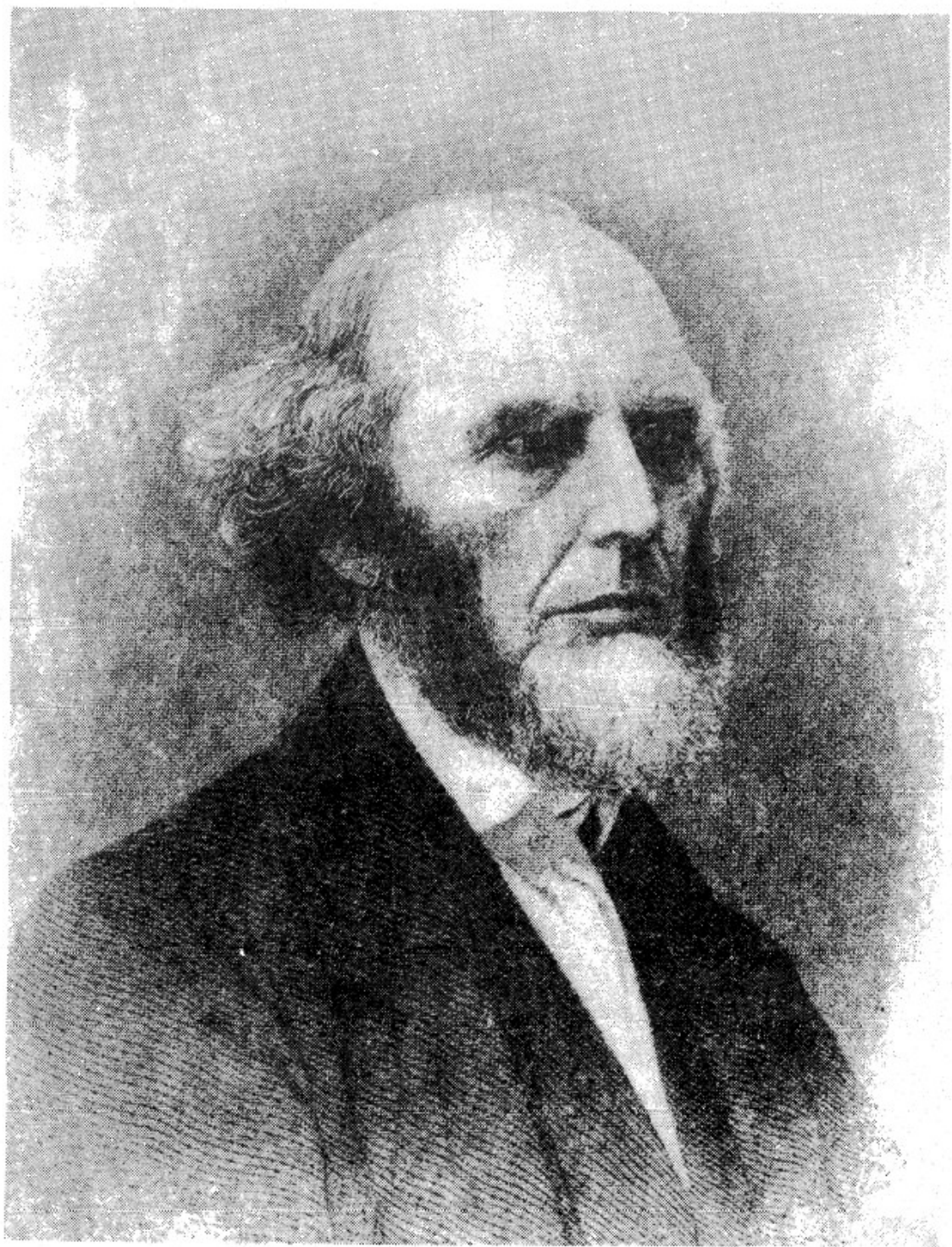
คำวิงวอนของเราก็คือ ขอให้คริสเตียนทุกคนยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สิทธิ์ใช้ทาง ผมพูดเช่นนี้กับพ่อแม่ กับคนหนุ่มสาว กับเด็ก ๆ - ทุกคนที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ภายใน ขอให้เรายอมให้พระองค์ได้ใช้ทางของพระองค์กับเรา

สุดท้ายนี้ ผมขอกล่าวคำวิงวอนนี้กับคนบาป เพื่อนที่หลงหายของผมเอ๋ย ผมกำลังอธิษฐานขอให้การฟ้องใจมาสู่คุณ-การฟ้องใจนั้นว่าคุณเป็นผู้หลงหายและกำลังมุ่งหน้าไปสู่นรกและว่าพระเยซูเพียงผู้เดียวทรงช่วยคุณให้รอดได้

ผู้รับใช้ประจำกองทัพคนหนึ่งเข้าไปหาทหารที่ได้รับบาดเจ็บนายหนึ่งบนสนามรบพร้อมกับคำถามที่ว่า “ผมจะทำอะไรให้คุณได้บ้าง?”

ทหารผู้นั้นกล่าวว่า “ผมไม่ต้องการให้ทำอะไรเพื่อผมหรอก ผมต้องการใครสักคนที่แก้ไขได้ต่างหาก” ไข้แล้ว การได้ใครสักคนที่แก้ไขบาปทั้งหลายของเราได้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดแห่งชีวิตของเรา บาปเก่าแก่พอ ๆ กับความคิดแรกที่มีกบฏนั้น มันเก่าแก่พอ ๆ กับการกระทำแรกที่มีกบฏนั้น บาปทำให้ถูกลงพระอาชญา “จิตวิญญาณที่ทำบาป จิตวิญญาณนั้นจะตาย”

บาปไม่อาจถูกเมินได้ บาปเป็นเหมือนมะเร็ง วัณโรค หรือโรคหัวใจ มันไม่อยู่ดี ๆ ก็ไปจากคุณเอง บาปต้องไม่ถูกเมินเฉย จงเผชิญหน้าข้อเท็จจริงเรื่องบาปของคุณ จงกลับใจจากบาป จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า นี่เป็นคำที่เปาโลกล่าวแก่นายคุกผู้นั้นในเมืองฟิลิปปีเมื่อฝ่ายหลังร้องถามว่า “ท่านทั้งหลายเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรจึงจะรอดได้” เปาโลและสิลาสตอบว่า “จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้ ทั้งคร้วเรือนของท่าน” มันถูกทำให้พวกเขาแล้ว มันจะถูกทำให้คุณ จงมาหาพระคริสต์ จงรับพระองค์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ

ชาร์ลส์ แกรนดิสัน ฟินนีย์

1792-1875

เกี่ยวกับชายผู้นี้

ชาร์ลส์ ฟินนีย์เกิดในรัฐคอนเนคติกัตในสภาพการณ์ที่ปกติธรรมดาที่สุดแก่ครอบครัวหนึ่งและชีวิตที่บอกใบ้น้อยมากเกี่ยวกับสิ่งใหญ่โตเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้เขา เขาเป็นครูโรงเรียนและจากนั้นเป็นทนายความก่อนที่เขาจะกลับใจเชื่อตอนอายุ 29

ฟินนีย์เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์วันเดียวกันนั้นที่เขาได้รับความรอดและเริ่มเป็นพยานทันทีแก่เพื่อนฝูงและสมาชิกครอบครัว กว่าสี่สิบคนได้รับความรอดใน 24 ชั่วโมงหลังจากการกลับใจเชื่อของฟินนีย์

การประกาศข่าวประเสริฐแบบตัวต่อตัวของฟินนีย์ในไม่ช้าได้กลายเป็นการประกาศข่าวประเสริฐต่อฝูงชนเมื่อเขาเริ่มต้นเดินทางและเทศนาในงานประชุมฟื้นฟูแบบขยายออก เขามองว่าการฟื้นฟูเป็นผลลัพธ์ตามธรรมชาติของการปฏิบัติตามคำสั่งเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงให้ไว้ในพระวจนะของพระองค์

ในช่วงห้าสิบปีของการเทศนาของฟินนีย์ มากกว่า 500,000 คนได้รับความรอด เขาเขียนหนังสือหลายเล่ม ซึ่งเล่มที่คงทนที่สุดคือ *The Autobiography of Charles Finney* และ *Lectures on Revival of Religion*

หลังจากการล้มป่วยทำให้เขาต้องหยุดเดินทางในงานประชุมต่าง ๆ เขาตอบรับตำแหน่งศิษยาภิบาลของคริสตจักรแห่งหนึ่งในนิวยอร์กซิตี ตั้งแต่ปี 1852 จนถึงปี 1866 เขาได้รับตำแหน่งอธิการบดีของ Oberlin College ในรัฐโอไฮโอ

ฟินนีย์เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและฤทธิ์เดชผู้ซึ่งพระเจ้าทรงใช้การอย่างทรงฤทธิ์ในฐานะเครื่องมือหนึ่งที่นำการฟื้นฟูไปสู่หลายนครใหญ่และเมืองเล็กทั่วสหรัฐอเมริกาฝั่งตะวันออก

VIII.

เมื่อการฟื้นฟูจะต้องถูกคาดหวัง

ชาร์ลส์ จี. ฟินนีย์

“พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นขึ้นอีกหรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดิ์ในพระองค์”- สดด. 85:6

เพลงสดุดีบทนี้ดูเหมือนจะถูกเขียนขึ้นไม่นานหลังจากชนชาติอิสราเอลกลับมาจากการตกเป็นเชลยที่บาบิโลน เมื่อดูจากภาษาในตอนต้นของมัน ผู้แต่งเพลงสดุดีรู้สึกทึ่งว่าพระเจ้าเคยโปรดปรานประชากรนั้นมาก ๆ และขณะที่ตรึงตรองถึงความตึงตัวขององค์พระผู้เป็นเจ้าในการพาพวกเขากลับมาจากดินแดนนั้นที่พวกเขาได้ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย และขณะมองไปที่โอกาสเหล่านั้นตรงหน้าพวกเขา เขาก็เริ่มอธิษฐานขอการฟื้นฟูทางศาสนา “พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นขึ้นอีกหรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดิ์ในพระองค์” เนื่องจากพระเจ้าในการทรงจัดเตรียมของพระองค์ได้ทรงสถาปนากฎพิธีเหล่านั้นแห่งพระนิเวศของพระองค์ขึ้นมาแล้วท่ามกลางพวกเขา เขาจึงอธิษฐานขอให้มีการฟื้นฟูทางศาสนาเช่นกัน เพื่อปิดท้ายการงานเหล่านั้น

หัวข้อเหล่านั้นที่ผมอยากให้คุณใส่ใจศึกษาในวันนี้ ได้แก่: เมื่อการฟื้นฟูทางศาสนาเป็นที่ต้องการ; ความสำคัญของการฟื้นฟูเมื่อมันเป็นที่ต้องการ; เมื่อการฟื้นฟูทางศาสนาเป็นสิ่งที่ถูกคาดหวังได้

I. เมื่อไรการฟื้นฟูทางศาสนาถึงเป็นที่ต้องการ?

A. เมื่อมีการขาดความรักอันพี่น้องและความมั่นใจแบบคริสเตียนในหมู่ผู้ประกาศศรัทธาทางศาสนา เมื่อนั้นก็มีการร้องทูลเสียงดังขอให้พระเจ้าฟื้นฟูการงานของพระองค์ เมื่อพวกเขาคริสเตียนจมลงสู่สภาพที่ต่ำทรามและกลับสัสดี พวกเขาไม่มี และไม่น่าจะมี และไม่มีเหตุผลที่จะมีความรักและความเชื่อมั่นแบบเดิมที่มีต่อกันและกันเหมือนตอนที่พวกเขาทุกคนมีชีวิตชีวา แข็งขัน และดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ ความรักที่ปรารถนาดีอาจยังเหมือนเดิม แต่ไม่ใช่ความรักที่อ้อมเอมใจ

พระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคนด้วยความรักที่ปรารถนาดี แต่พระองค์ไม่ทรงรู้สึกถึงความรักที่อ้อมเอมใจต่อผู้ใดนอกจากคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ คริสเตียนทั้งหลายไม่รักและไม่สามารถรักซึ่งกันและกันได้ด้วยความรักที่อ้อมเอมใจได้ นอกจากตามสัดส่วนของความบริสุทธิ์ของพวกเขา

ถ้าความรักแบบคริสเตียนเป็นความรักตามแบบพระฉายของพระคริสต์ นั่นคือ ผู้คนของพระองค์ นั้นมันก็สามารถถูกแสดงออกได้เฉพาะในที่ ๆ แบบพระฉายนั้นมีตัวตนอยู่จริง ๆ อย่างชัดเจน คน ๆ หนึ่งต้องสะท้อนภาพแบบพระฉายของพระคริสต์และแสดงให้เห็นจิตวิญญาณของพระคริสต์ก่อนที่คริสเตียนคนอื่น ๆ จะสามารถรักเขาด้วยความรักที่อ้อมเอมใจได้

มันเปล่าประโยชน์ที่จะเรียกร้องให้คริสเตียนทั้งหลายรักซึ่งกันและกันด้วยความรักที่อ้อมเอมใจ ในฐานะคริสเตียน เมื่อพวกเขาจมลงในความโหดเหี้ยม พวกเขาเรามองไม่เห็นสิ่งใดในกันและกันเพื่อก่อให้เกิดความรักนี้เลย มันแทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่พวกเขาจะรู้สึกเป็นอื่นต่อกันและกันมากกว่าที่พวกเขา รู้สึกต่อเหล่าคน

บาป แต่การรู้ว่าพวกเขาเป็นสมาชิกของคริสตจักร หรือการเห็นพวกเขาเป็นครั้งคราวที่โต๊ะศีลมหาสนิท จะไม่ก่อให้เกิดความรักแบบคริสเตียน หากพวกเขาไม่เห็นแบบพระฉายของพระคริสต์

B. เมื่อมีความไม่ลงรอยกัน ความอิจฉาริษยาและการพูดร้ายภายในหมู่ผู้ประกาศศรัทธาทางศาสนา เมื่อนั้นจึงเกิดความต้องการการฟื้นฟูมากจริง ๆ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าคริสเตียนทั้งหลายเริ่มไปไกลจากพระเจ้าแล้ว และถึงเวลาแล้วที่จะคิดอย่างจริงจังเกี่ยวกับการฟื้นฟู ศาสนาไม่อาจเจริญขึ้นได้พร้อมกับหลายสิ่งเช่นนั้น ในคริสตจักร และไม่มีสิ่งใดสามารถยุติสิ่งเหล่านั้นได้เหมือนการฟื้นฟู

C. เมื่อมีจิตใจที่รักโลกในคริสตจักร เมื่อนั้นมันก็แสดงให้เห็นว่าพวกเขาอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าและว่ามีความจำเป็นจริง ๆ ที่ต้องมีการฟื้นฟูทางศาสนา มันแสดงให้เห็นชัดเจนว่าคริสตจักรจมลงสู่สภาพที่ต่ำและกลับสัต์ย์เมื่อคุณเห็นพวกคริสเตียนทำตามอย่างชาวโลกในการแต่งกาย เครื่องมือเครื่องใช้ งานเลี้ยง การแสวงหาความสนุกสนานแบบชาวโลก การอ่านนิยายและหนังสืออื่น ๆ แบบที่ชาวโลกอ่าน

D. เมื่อคริสตจักรพบว่าเหล่าสมาชิกของมันร่วงลงสู่บาปทั้งหลายที่น่าเกลียดและอัธยาศัย เมื่อนั้นมันก็ถึงเวลาแล้วที่คริสตจักรต้องตื่นขึ้นและร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอการฟื้นฟูทางศาสนา เมื่อสิ่งเหล่านั้นกำลังเกิดขึ้นจนมีเหตุให้เหล่าศัตรูทางศาสนามีโอกาสกล่าวคำครหาได้ มันก็ถึงเวลาแล้วที่คริสตจักรจะต้องทูลถามพระเจ้าว่า “แล้วพระนามที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์จะเป็นอย่างไรเล่า?”

E. เมื่อมีจิตใจแห่งความขัดแย้งในคริสตจักรหรือในแผ่นดิน การฟื้นฟูก็จำเป็นแล้ว จิตวิญญาณของศาสนาไม่ใช่จิตวิญญาณแห่งความขัดแย้ง ไม่อาจมีความเจริญในศาสนาได้ในที่ ๆ จิตวิญญาณแห่งความขัดแย้งมีดาษดื่น

F. เมื่อคนชั่วมีชัยเหนือคริสตจักรและด่าว่าพวกเขา มันก็ถึงเวลาแล้วที่จะแสวงหาการฟื้นฟูทางศาสนา

G. เมื่อเหล่าคนบาปไม่ระวังตัว โฉดเขลาและจมลงสู่นรกโดยไม่ใส่ใจ มันก็ถึงเวลาแล้วที่คริสตจักรควรกระตุ้นตัวเอง

มันเป็นหน้าที่ของคริสตจักรที่จะต้องตื่นขึ้น มากพอ ๆ กับเป็นหน้าที่ของเหล่านักดับเพลิงที่จะต้องตื่นขึ้นเมื่อเกิดเหตุไฟไหม้กลางดึกในเมืองใหญ่ คริสตจักรควรดับไฟแห่งนรกซึ่งกำลังลุกไหม้ล้อมรอบเหล่าคนชั่ว

นอนหลับ! เหล่านักดับเพลิงควรนอนหลับและปล่อยให้ทั้งเมืองถูกเผาหรือ คนจะคิดอย่างไรเกี่ยวกับพวกนักดับเพลิงเช่นนั้น? แต่ความผิดของพวกเขาคงจะเทียบกันไม่ได้กับความผิดของเหล่าคริสเตียนที่นอนหลับขณะที่เหล่าคนบาปรอบตัวพวกเขากำลังจมลงสู่ไฟแห่งนรก

II. ความสำคัญของการฟื้นฟูทางศาสนา

ในสภาวะการณ์เช่นนั้น

A. การฟื้นฟูทางศาสนาเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่เป็นไปได้ที่สามารถจัดคำครหาซึ่งปกคลุมคริสตจักรและกอบกู้ศาสนากลับคืนสู่ที่ ๆ มันควรอยู่ในสายตาของสาธารณชน ปราศจากการฟื้นฟู คำครหานี้ก็จะปกคลุมคริสตจักรมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งคริสตจักรถูกท่วมทับด้วยคำดูหมิ่นของทุกคน

คุณอาจทำอะไรก็ได้ที่คุณชอบใจ และคุณสามารถเปลี่ยนมุมมองของสังคมได้ในบางแง่ แต่คุณจะไม่ทำสิ่งดี ๆ อย่างแท้จริงเลย คุณมีแต่ทำให้มันแย่ลงหากปราศจากการฟื้นฟูทางศาสนา

คุณอาจไปและสร้างสถานนมัสการหลังใหม่ที่สวยงามและมีที่นั่งบุนวมอย่างดี ตั้งธรรมาสน์ราคาแพง และได้เครื่องออร์แกนอันไพเราะและทุกสิ่งประเภทนั้น เพื่ออ้ออวดและสร้างความประทับใจ และในวิธีนั้นคุณอาจได้รับความนับหน้าถือตาอยู่บ้างในหมู่คนชั่ว แต่มันไม่เกิดผลดีเลยในความเป็นจริง มันกลับส่งผลเสียมากกว่า มันนำพวกเขาให้หลงผิดในส่วนของธรรมชาติที่แท้จริงของศาสนา และในส่วนของการทำงานให้พวกเขา กลับใจเชื่อนั้น มันยิ่งนำพาพวกเขาไปไกลจากความรอดมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

มองไปตรงไหนก็ได้ที่พวกเขาล้อมรอบแทนบูชาแห่งความเชื่อแบบคริสเตียนด้วยความแจ่มจรัส และคุณจะพบว่าความน่าประทับใจที่เกิดขึ้นนั้นตรงข้ามกับธรรมชาติที่แท้จริงของศาสนา ต้องมีการตื่นขึ้นทางพลังงานในส่วนของคริสเตียนทั้งหลายและการเทออกของพระวิญญาณของพระเจ้า ไม่อย่างนั้นโลกจะหัวเราะเยาะคริสตจักร

B. ไม่มีสิ่งใดนอกจากการฟื้นฟูทางศาสนาจะกอบกู้ความรักและความเชื่อมั่นของคริสเตียนในหมู่สมาชิกคริสตจักร ไม่มีสิ่งอื่นใดสามารถกอบกู้มันได้ และไม่มีสิ่งอื่นใดควรที่จะกอบกู้มันได้

ไม่มีหนทางอื่นที่จะปลุกความรักนั้นของเหล่าคริสเตียนที่มีต่อกันและกันซึ่งบางครั้งถูกรู้สึกเมื่อพวกเขา มีความรักในแบบที่พวกเขาแสดงออกเป็นคำพูดไม่ได้ คุณมีความรักเช่นนั้นโดยปราศจากความเชื่อมั่นไม่ได้ และคุณไม่สามารถกอบกู้ความเชื่อมั่นโดยปราศจากหลักฐานเช่นนั้นของความน่าเชื่อถือแบบที่พบเห็นในการฟื้นฟู

ถ้าผู้รับใช้คนใดพบว่าตนสูญเสียความเชื่อมั่นที่ผู้คนของเขามีในตัวเขาไปในระดับใด เขาก็ควรตรากตรำเพื่อให้เกิดการฟื้นฟูซึ่งเป็นหนทางเดียวในการได้ความเชื่อมั่นของพวกเขากลับคืนมา ผมไม่ได้หมายความว่านี่ควรเป็นเหตุจูงใจของเขาในการตรากตรำเพื่อให้เกิดการฟื้นฟู แต่ว่าการฟื้นฟูซึ่งมีเขาเป็นสื่อกลาง และปกติแล้วไม่อาศัยสิ่งอื่นใด จะกอบกู้ความเชื่อมั่นของผู้คนของเขากลับคืนมาสู่เขา

ถ้าผู้ปกครองหรือสมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรพบว่าพี่น้องของเขาารู้สึกเย็นชาต่อเขา ก็มีหนทางเดียวเท่านั้นที่จะเยียวยา มันคือโดยการที่ตัวเองได้รับการฟื้นฟูและเทความแจ่มจรัสแห่งพระฉายของพระคริสต์ออกมาจากชีวิตของเขา จิตใจเช่นนี้จะเกาะติดและแพร่ไปในคริสตจักร ความเชื่อมั่นจะกลับคืนมา และความรักฉันทน์พี่น้องจะมีชัยอีก

C. เมื่อถึงเวลาเช่นนั้น การฟื้นฟูทางศาสนาก็เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยเพื่อหันเหการพิพากษาเหล่านั้นของพระเจ้าไปจากคริสตจักร นี่คงเป็นการเทศนาที่น่าแปลกหากการฟื้นฟูทั้งหลายเป็นเพียงการอัศจรรย์เท่านั้น และหากคริสตจักรไม่มีตัวกลางอื่นในการทำให้เกิดการฟื้นฟูมากกว่าที่มันมีในการทำให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนอง

การกล่าวกับคริสตจักรว่าหากไม่มีการฟื้นฟู คุณก็คาดหวังการพิพากษาได้ ก็คงเหลวไหลพอ ๆ กับการกล่าวว่า ถ้าคุณไม่มีพายุฝนฟ้าคะนอง คุณก็คาดหวังการพิพากษาได้

ข้อเท็จจริงก็คือ คริสเตียนทั้งหลาย มีส่วนผิดในการไม่ถูกฟื้นฟู มากกว่าเหล่าคนบาป มีส่วนผิดในการไม่กลับใจเชื่อ ถ้าพวกเขาไม่ถูกปลุกให้ตื่น พวกเขาก็ทราบได้อย่างแน่นอนว่าพระเจ้าจะทรงเย็บเยียนพวกเขาด้วยการพิพากษาของพระองค์

บ่อยครั้งจริง ๆ ที่พระเจ้าได้ทรงเย็บเยียนคริสตจักรของพวกยิวด้วยการพิพากษาเพราะพวกเขาไม่

ยอมกลับใจและไม่ถูกฟื้นฟูตามเสียงเรียกของเหล่าผู้พยากรณ์ของพระองค์! บ่อยครั้งจริง ๆ ที่เราได้เห็นคริสตจักรหลายแห่ง และถึงขนาดทั้งนิกายเลย ถูกสาปแช่งด้วยคำสาปแช่งหนึ่งเพราะพวกเขาไม่ยอมตื่นขึ้นและแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าและอธิษฐานว่า “พระองค์จะไม่ฟื้นฟูเราขึ้นใหม่หรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้ขึ้นบานในพระองค์?”!

D. ไม่มีสิ่งใดนอกจากการฟื้นฟูทางศาสนาที่สามารถถนอมรักษาคริสตจักรเช่นนั้นให้พ้นจากการดับสูญได้ คริสตจักรใดที่เสื่อมถอยลงเช่นนี้ไม่สามารถคงอยู่ต่อไปได้โดยปราศจากการฟื้นฟู ถ้ามันรับสมาชิกใหม่ ๆ เข้ามา ส่วนใหญ่แล้วพวกเขาจะประกอบไปด้วยเหล่าคนอธรรม

ปราศจากการฟื้นฟู เป็นธรรมดาที่จะไม่มีผู้คนที่กลับใจเชื่อมากเท่ากับคนที่ล้มหายตายจากไปในหนึ่งปี มีคริสตจักรหลายแห่งในประเทศนี้ที่เหล่าสมาชิกล้มหายตายจากไปแล้ว และไม่มีการฟื้นฟูเพื่อทำให้ผู้อื่นกลับใจเชื่อมาแทนที่พวกเขา จนกระทั่งคริสตจักรนั้นไม่เหลือสมาชิกและองค์กรนั้นล่มสลายไปแล้ว

ผู้รับใช้คนหนึ่งเล่าให้ผมฟังว่าเขาเคยทำงานเป็นมิชชันนารีในรัฐเวอร์จิเนียบนผืนดินที่คนอย่างแซมมวล เดวิส เคยสาดแสงและส่องสว่างเหมือนคบไฟที่ลุกโชน และว่าคริสตจักรของเดวิสได้ลดจำนวนลงจนเหลือสมาชิกเพศชายเพียงคนเดียวแล้ว คริสตจักรนั้นได้เยื่อหุ้มเสียแล้วและสมาชิกหมดไป

ผมเคยได้ยินเกี่ยวกับคริสตจักรแห่งหนึ่งในรัฐเพนซิลเวเนียที่แต่ก่อนเคยรุ่งเรือง แต่เมื่อมันละเลยการฟื้นฟู มันก็เริ่มลดจำนวนลงจนศิษยาภิบาลต้องส่งคนไปยังคริสตจักรอีกแห่งที่อยู่ในละแวกนั้นเพื่อขอผู้ปกครองคนหนึ่งตอนที่เขาประกอบพิธีศีลมหาสนิท

E. ไม่มีสิ่งใดนอกจากการฟื้นฟูทางศาสนาที่สามารถขัดขวางสื่อกลางแห่งพระคุณไม่ให้สร้างความเสียหายมหาศาลให้แก่เหล่าคนชั่ว ปราศจากการฟื้นฟู พวกเขาจะยิ่งใจแข็งกระด้างมากขึ้นเรื่อย ๆ ภายใต้การเทศนา และจะประสบกับการลงพระอาชญาที่น่ากลัวมากกว่าที่พวกเขาคงจะเจอหากพวกเขาไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐเลย

ข่าวประเสริฐเป็น “กลืนแห่งความตายไปสู่ความตาย” หากมันไม่ถูกทำให้เป็น “กลืนแห่งชีวิตไปสู่ชีวิต”

F. ไม่มีหนทางอื่นที่จะทำให้คริสตจักรแห่งหนึ่งถูกชำระแยกตั้งให้บริสุทธิ์ เติบโตในพระคุณ และถูกเตรียมพร้อมสำหรับสวรรค์

อะไรคือการเติบโตในพระคุณ? มันคือการฟังคำเทศนาหลายเรื่องและได้ความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับศาสนาหรือ? ไม่ใช่-ไม่ใช่อะไรแบบนั้นเลย คริสเตียนที่ทำเช่นนี้ และไม่ทำอะไรเพิ่มอีก ก็กำลังแย่งลงเรื่อย ๆ ใจแข็งกระด้างมากขึ้นเรื่อย ๆ และทุกสัปดาห์มันก็ยากมากขึ้นที่จะปลุกเร้าเขาให้ทำหน้าที่

III. เมื่อการฟื้นฟูทางศาสนา

อาจถูกคาดหวังได้

A. การฟื้นฟูอาจถูกคาดหวังได้เมื่อการทรงจัดเตรียมของพระเจ้าบังชี้ว่าการฟื้นฟูเข้ามาใกล้แล้ว การบังชี้เหล่านั้นเกี่ยวกับการทรงจัดเตรียมของพระเจ้าบางครั้งก็ชัดเจนมากเสียจนกลายเป็นการเปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ มีการเกิดขึ้นร่วมกันของหลายเหตุการณ์เพื่อเปิดทางนั้น การจัดเตรียมสภาวะการณ์หลายอย่าง

เพื่อเกื้อหนุนการฟื้นฟู จนคนเหล่านั้นที่กำลังเฝ้าคอยมันสามารถเห็นได้ว่าการฟื้นฟูหนึ่งใกล้จะเกิดขึ้นแล้ว เห็นอย่างชัดเจนราวกับว่ามันถูกเปิดเผยจากสวรรค์

หลายกรณีเกิดขึ้นแล้วในประเทศนี้ซึ่งการสำแดงให้เห็นการทรงจัดเตรียมนั้นชัดเจนมากเสียจนคนเหล่านั้นที่เฝ้าสังเกตอย่างตั้งใจไม่รู้สึกลังเลเลยที่จะกล่าวว่าพระเจ้ากำลังเสด็จมาเพื่อเทพระวิญญาณของพระองค์และประทานการฟื้นฟูทางศาสนา

มีอยู่หลากหลายวิธีที่พระเจ้าจะทรงบังชี้น้ำพระทัยของพระองค์แก่ชนหมู่หนึ่ง-บางครั้งโดยการประทานสื่อกลางต่าง ๆ ที่เฉพาะเจาะจงให้แก่พวกเขา บางครั้งโดยเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เฉพาะเจาะจงและน่าตกใจ บางครั้งโดยการเห็นชอบเป็นพิเศษกับการใช้สื่อกลางต่าง ๆ โดยภูมิอากาศ สุขภาพ ฯลฯ

B. การฟื้นฟูอาจถูกคาดหวังได้เมื่อความชั่วของเหล่าคนชั่วทำให้เหล่าคริสเตียนทุกซี้ใจ ถ่อมใจ และวุ่นวายใจ บางครั้งเหล่าคริสเตียนดูเหมือนไม่ใส่ใจอะไรเลยเกี่ยวกับความชั่วรอบตัวพวกเขา หรือถ้าพวกเขาพูดถึงมัน มันก็เป็นแบบเย็นชา ด้านชา และไม่รู้สึกรู้สาอะไรเลย ราวกับว่าพวกเขาหมดหวังแล้วเกี่ยวกับการปฏิรูปพวกเขาพร้อมที่จะดำ่ว่าเหล่าคนบาป-ไม่พร้อมที่จะรู้สึกถึงความเมตตากรุณาของพระบุตรของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าคนบาป

แต่บางครั้งความประพฤติของเหล่าคนชั่วก็ผลักดันพวกคริสเตียนให้อิच्छิฐาน ทำให้พวกเขาใจสลายและเสียใจและใจอ่อนลงจนเขาร้องไห้ได้ทั้งวันทั้งคืน และแทนที่จะดำ่ว่าและดำนิเหล่าคนบาป พวกเขาให้อิच्छิฐานเมื่อเหล่าคนบาปอย่างจริงจัง เมื่อนั้นคุณก็คาดหวังการฟื้นฟูได้ นี่เป็นการฟื้นฟูหนึ่งที่เริ่มขึ้นแล้วอย่างแท้จริง

บางครั้งเหล่าคนชั่วจะลุกขึ้นขัดขวางศาสนา เมื่อนี้ผลักดันพวกคริสเตียนให้คุกเข่าลงอิच्छิฐานต่อพระเจ้า พร้อมกับการร้องไห้หนักและน้ำตาไหล คุณก็แน่ใจได้ว่าจะมีการฟื้นฟู

ความชั่วที่ตาศด้นไม่ใช่หลักฐานเลยสักนิดว่าจะไม่มีการฟื้นฟูแน่นอน บ่อยครั้งนั้นเป็นเวลาเวลาที่พระเจ้าจะทรงกระทำกิจ ‘เมื่อศัตรุนั้นเข้ามาอย่างน้ำท่วม พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงยกธงอานัตขึ้นต่อสู้อัศตรุนั้น’

บ่อยครั้งสิ่งแรกที่บังชี้ว่าจะมีการฟื้นฟูก็คือ การที่มารร้ายยกอะไรใหม่ ๆ ขึ้นมาขัดขวาง มันจะส่งผลกระทบหนึ่งในสองอย่างนี้แน่นอน-ผลักดันพวกคริสเตียนให้เข้าหาพระเจ้าหรือผลักดันพวกเขาให้ถอยห่างไปจากพระเจ้า ไปสู่นโยบายฝ่ายเนื้อหนังบางอย่างหรือวิธีปฏิบัติอื่นที่มีแต่จะทำให้สิ่งต่าง ๆ แยกลง บ่อยครั้งความชั่วที่ร้ายกาจที่สุดของเหล่าคนชั่วมีการฟื้นฟูตามมา

ถ้าพวกคริสเตียนถูกทำให้รู้สึกว่พวกเขาไม่มีความหวังนอกจากในพระเจ้า และถ้าพวกเขามีความรู้สึกมากพอหลงเหลืออยู่ที่จะหวังใยเกียรติของพระเจ้าและความรอดของจิตวิญญาณของพวกเขาที่ไม่สำนึกผิด จะมีการฟื้นฟูอย่างแน่นอน

จงยอมให้ทรกเดือดปุด ๆ ได้ตามใจชอบและพ่นภูติผีปีศาจออกมาเยอะเยอะพอ ๆ กับที่มีก้อนหินในทางเท้า หากมันแค่ผลักดันพวกคริสเตียนมาถึงพระเจ้าในการอิच्छิฐาน-พวกมันขัดขวางการฟื้นฟูไม่ได้

จงยอมให้ซาตานลุกขึ้นและเป่าแตรเขาสัตว์ของมันให้เสียงดังได้ตามใจชอบ ถ้าคริสเตียนทั้งหลายจะ

เพียงถ่อมตัวลงและอธิษฐาน ในไม่ช้าพวกเขา ก็จะเห็นพระกรทรงฤทธิ์ของพระเจ้าในการฟื้นฟูทางศาสนา

ผมรู้จักหลายกรณีที่การฟื้นฟูได้ระเบิดขึ้นในท่ามกลางแดนศัตรูนั้นอย่างฉับพลันพอ ๆ กับเสียงฟ้าร้อง และทำให้พวกมันกระจัดกระจายไป-ได้พวกหัวโจกไปเป็นถ้อยรางวัลและทำให้งานเลี้ยงของพวกมันแตกกระเจิงในพริบตาเดียว

C. การฟื้นฟูถูกคาดหวังได้เมื่อเหล่าคริสเตียนมีจิตใจที่อธิษฐานขอการฟื้นฟู-นั่นคือ เมื่อพวกเขาอธิษฐานราวกับว่าหัวใจของพวกเขาจดจ่ออยู่กับการฟื้นฟู

บางครั้งพวกคริสเตียนก็ไม่มีส่วนในการอธิษฐานขอการฟื้นฟู ไม่แม้กระทั่งในยามที่พวกเขาอบอุ่นแล้วในการอธิษฐาน ความคิดของพวกเขาจดจ่ออยู่กับเรื่องอื่น พวกเขากำลังอธิษฐานขออย่างอื่น-ความรอดของพวกนอกรีตและอะไรประมาณนั้น-และไม่ได้ขอการฟื้นฟูในหมู่พวกเขาเอง แต่เมื่อพวกเขาารู้สึกว่าอยากได้การฟื้นฟู พวกเขาก็อธิษฐานขอมัน พวกเขาารู้สึกเพื่อครอบครัวของตัวเองและละแวกบ้านและอธิษฐานเพื่อพวกเขา ราวกับว่าพวกเขาไม่อาจถูกปฏิเสธได้

อะไรรวมกันเป็นจิตใจแห่งการอธิษฐาน? มันคือคำอธิษฐานมากมายและถ้อยคำแสนอบอุ่นหรือ? ไม่ใช่ การอธิษฐานคือสภาวะของจิตใจ จิตใจแห่งการอธิษฐานคือ สภาวะของความปรารถนาอันต่อเนื่องและความกระวนกระวายของความคิดเพื่อความรอดของเหล่าคนบาป มันเป็นบางสิ่งที่ถ่วงพวกเขาลง

เท่าที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาด้านความคิด มันก็เป็นเหมือนกับตอนที่คน ๆ หนึ่งกระวนกระวายใจเกี่ยวกับเรื่องทางโลกที่ตนสนใจ คริสเตียนคนใดที่มีจิตใจแห่งการอธิษฐานนี้ ก็รู้สึกกระวนกระวายใจเพื่อจิตวิญญาณหลายดวง มันเป็นหัวข้อแห่งความคิดต่าง ๆ ของเขาตลอดเวลาและทำให้เขาดูและมีท่าทางราวกับว่าเขามีภาระหนึ่งบนความคิดของตน เขาคิดถึงมันตอนกลางวันและฝันถึงมันตอนกลางคืน นี่คือการอธิษฐานอย่างไม่หยุดหย่อนอันเหมาะสม คำอธิษฐานต่าง ๆ ของคน ๆ นั้นดูเหมือนจะหลั่งไหลเหมือนน้ำจากหัวใจของเขา- “โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงฟื้นฟูพระราชกิจของพระองค์ด้วยเถิด”

บางครั้งความรู้สึกนี้ก็อยู่ลึกมาก หลายคนโน้มตัวลงเสียนพวกเขาเย็นหรือนั่งไม่ได้ ผมเอ่ยชื่อหลายคนในรัฐนี้ได้ หลายคนที่จิตเข้มแข็ง ที่ยืนสง่าในด้านอุปนิสัย ผู้ซึ่งถูกบดขยี้จนแหลกเหลวด้วยความทุกข์ใจเรื่องสภาพของเหล่าคนบาป พวกเขามีความปวดร้าวจริง ๆ ในจิตวิญญาณเพื่อเหล่าคนบาปจนกระทั่งพวกเขาหมดหนทางเหมือนเด็ก ๆ

ความรู้สึกนั้นไม่ยิ่งใหญ่เท่านี้เสมอไป แต่สิ่งต่าง ๆ เช่นนั้นก็พบเห็นได้ทั่วไปมากกว่าที่คิดไว้เยอะ ในงานฟื้นฟูใหญ่ ๆ เหล่านั้นในปี 1826 สิ่งเหล่านั้นพบเห็นได้ทั่วไป นี่ไม่ใช่ความกระตือรือร้นแต่อย่างใด มันเป็นเรื่องที่เป่าโล้รู้สึกจริง ๆ เมื่อเขากล่าวว่า “ลูกเล็ก ๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ผู้ซึ่งข้าพเจ้าเจ็บปวดในการให้กำเนิด”

ผมเคยได้ยินเกี่ยวกับคน ๆ หนึ่ง ในรัฐนี้ที่ได้อธิษฐานเพื่อเหล่าคนบาปและสุดท้ายแล้วตกอยู่ในสภาพความคิดที่ว่าเธอไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากการอธิษฐาน เธอพักผ่อนไม่ได้ทั้งกลางวันและกลางคืน หากไม่มีใครสักคนที่อธิษฐานอยู่ เมื่อนั้นเธอก็จะผ่อนคลาย แต่ถ้าพวกเขาหยุดอธิษฐาน เธอก็จะกรี๊ดร้องในความปวดร้าวจนกระทั่งมีการอธิษฐานอีก

มันเป็นแบบนี้ต่อเนื่องนานสองวันจนกระทั่งเธอมีชัยในการอธิษฐานและจิตวิญญาณของเธอได้รับ

ความบรรเทา

ความเจ็บปวดนี้ของจิตวิญญาณเป็นความปวดร้าวลึก ๆ นั่นซึ่งหลายคนรู้สึกเมื่อพวกเขาเกาะพระเจ้าไว้แน่นเพื่อขอพระพรเช่นนั้นและไม่ยอมปล่อยจนกว่าพวกเขาจะได้รับมัน

ผมไม่เจตนาที่จะให้คนเข้าใจว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับจิตใจแห่งการอธิษฐานว่าควรมีความปวดร้าวเช่นนี้ แต่ความปรารถนาที่จริงจัง ลึกซึ้ง และต่อเนื่องเช่นนี้เพื่อขอความรอดให้เหล่าคนบาปเป็นสิ่งที่รวมกันเป็นจิตใจแห่งการอธิษฐานขอการฟื้นฟู มันคือการฟื้นฟูหนึ่งที่ถูกเริ่มต้นแล้วเท่าที่จิตใจแห่งการอธิษฐานนี้ขยายออกไปถึง

เมื่อความรู้สึกนี้เกิดขึ้นในคริสตจักรหนึ่ง ถ้าพระวิญญาณไม่ทรงถูกทำให้เสียพระทัยเพราะบาป มันก็เลี้ยวไม่ได้ที่จะมีการฟื้นฟูของเหล่าคริสเตียนโดยทั่วไป และมันจะเกี่ยวข้องกับการกลับใจเชื่อของเหล่าคนบาปมาถึงพระเจ้า ความกระวนกระวายใจและความตึงเครียดนี้เพิ่มพูนขึ้นจนกระทั่งการฟื้นฟูเริ่มต้น

สงฆ์คนหนึ่งเคยเล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับการฟื้นฟูในหมู่ผู้คนของเขาซึ่งเริ่มต้นด้วยหญิงที่กระตือรือร้นและทุ่มเทคนหนึ่งในคริสตจักร เธอเริ่มกระวนกระวายใจเกี่ยวกับเหล่าคนบาปและเริ่มอธิษฐานเพื่อพวกเขา เธออธิษฐาน และความตึงเครียดของเธอเพิ่มขึ้น สุดท้ายแล้วเธอมาหาผู้รับใช้ของเธอและพูดคุยกับเขาและขอร้องเขาให้นัดการประชุม “กระวนกระวายใจ” เพราะเธอรู้สึกว่าต้องการการประชุมนั้น ผู้รับใช้คนนั้นปฏิเสธคำขอของเธอ เพราะตัวเขาไม่รู้สึกระวนกระวายใจเลย

สัปดาห์ถัดมาเธอมาอีกและขอร้องเขาให้นัดการประชุม “กระวนกระวายใจ” เธอรู้ว่าจะมีใครสักคนมา เพราะเธอรู้สึกราวกับว่าพระเจ้ากำลังจะเทพระวิญญาณของพระองค์ออกมา เขาปฏิเสธคำขอของเธออีก

สุดท้ายเธอกล่าวแก่เขาว่า “ถ้าคุณไม่นัด ‘การประชุมกระวนกระวายใจ’ ฉันจะตาย เพราะจะมีการฟื้นฟูอย่างแน่นอน”

วันอาทิตย์ถัดมาเขานัดการประชุมหนึ่งและกล่าวว่าถ้ามีผู้ใดประสงค์ที่จะพูดคุยกับเขาเกี่ยวกับความรอดของจิตวิญญาณของพวกเขา เขาก็จะมาพบกับพวกเขาในเย็นวันนั้น เขาไม่รู้ว่าจะมีใครสักคนใหม่ แต่เมื่อเขาไปยังสถานที่แห่งนั้น เขาก็ต้องอัศจรรย์ใจที่ได้พบผู้ซักถามหมู่ใหญ่ที่กระวนกระวายใจ

คราวนี้คุณคิดหรือว่าผู้หญิงคนนั้นทราบว่าจะมีการฟื้นฟูแน่นอน? จะเรียกมันว่าอะไรก็ตามใจคุณ-การเปิดเผยใหม่หรือการเปิดเผยเก่าหรืออะไรอย่างอื่น ผมขอกล่าวว่ามันคือพระวิญญาณของพระเจ้าที่ได้สอนผู้หญิงที่อธิษฐานคนนั้นว่าจะมีการฟื้นฟูหนึ่งแน่นอน “ความลับขององค์พระผู้เป็นเจ้า” อยู่กับเธอ และเธอก็ทราบมัน เธอรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่ในใจของเธอก่อนหน้านี้และทำให้ใจนั้นเต็มเปี่ยมเสียจนเธอไม่อาจเก็บมันไว้ได้อีกต่อไป

บางครั้งเหล่าผู้รับใช้ก็มีความตึงเครียดนี้เกี่ยวกับที่ประชุมของตนมากเสียจนพวกเขาารู้สึกราวกับว่าพวกเขามีชีวิตอยู่ไม่ได้ถ้าพวกเขาไม่เห็นการฟื้นฟู บางครั้งเหล่าผู้ปกครองและผู้ช่วยหรือสมาชิกของคริสตจักรชายหรือหญิง มีจิตใจแห่งการอธิษฐานขอการฟื้นฟูทางศาสนาจนพวกเขายึดไว้แน่นและมีชัยกับพระเจ้าจนกระทั่งพระองค์ทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ออกมา

ลำแสงแรกที่เริ่มสาดส่องบนเตียงคืนซึ่งทาบทับบนคริสตจักรเหล่านั้นใน Oneida County ในฤดูใบไม้

ร่วงของปี 1825 มาจากหญิงคนหนึ่งที่สูงภาพอ่อนแอ ผู้ซึ่งผมเชื่อว่าไม่เคยร่วมในการฟื้นฟูที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเลย จิตวิญญาณของเธอเป็นห่วงเกี่ยวกับเหล่าคนบาป เธอปวดร้าวเพื่อแผ่นดินนั้น เธอไม่ทราบว่ามีสิ่งใดรบกวนเธอ แต่เธออธิษฐานต่อไปมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งดูเหมือนราวกับว่าความปวดร้าวของเธอจะทำลายร่างกายของเธอ

ในที่สุดเธอเริ่มเต็มเปี่ยมด้วยความชื่นบานและอุทานว่า “พระเจ้าเสด็จมาแล้ว! พระเจ้าเสด็จมาแล้ว! ไม่มีอะไรผิดพลาดเกี่ยวกับมันเลย งานนั้นถูกเริ่มแล้วและจะครอบคลุมไปทั่วทั้งภูมิภาค”

แน่นอนทีเดียว งานนั้นเริ่มต้นแล้ว และเกือบทั้งครอบครัวของเธอได้กลับใจเชื่อ และงานนั้นแพร่ไปทั่วทั้งส่วนนั้นของประเทศ

คราวนี้คุณคิดหรือว่าหญิงคนนั้นถูกหลอกลวง? เธอได้เจ็บท้องใกล้คลอดเพื่อจิตวิญญาณหลายดวง และเธอก็ทราบมัน นี่เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งในหลายตัวอย่างที่ผมทราบเกี่ยวกับภูมิภาคนั้น

โดยทั่วไปแล้ว มีผู้ประกาศศรัทธาศาสนาแค่มิใช่คนที่ทราบอะไรเกี่ยวกับจิตใจแห่งการอธิษฐานนี้ซึ่งมีชัยกับพระเจ้า ผมอัศจรรย์ใจที่ได้เห็นบันทึกเหตุการณ์เช่นนั้นซึ่งถูกตีพิมพ์บ่อย ๆ เกี่ยวกับการฟื้นฟูทั้งหลายราวกับว่าการฟื้นฟูนั้นเกิดขึ้นโดยปราศจากเหตุ-ไม่มีใครทราบเพราะอะไรหรือเพื่ออะไรเลย บางครั้งผมได้สืบเสาะเกี่ยวกับกรณีเช่นนั้นตอนที่มันเกิดขึ้นว่าไม่มีใครทราบอะไรเกี่ยวกับมันเลยจนกระทั่งวันอาทิตย์หนึ่งพวกเขาได้เห็นต่อหน้าที่ประชุมว่าพระเจ้าทรงอยู่ที่นั่น-หรือพวกเขาได้เห็นมันในห้องประชุมใหญ่หรือการประชุมอธิษฐานของพวกเขา-และพวกเขาอัศจรรย์ใจกับอำนาจสิทธิ์ขาดอันลึกลับนั้นของพระเจ้าในการทำให้เกิดการฟื้นฟูโดยปราศจากความเชื่อมโยงใด ๆ ที่ชัดเจนกับสื่อกลางทั้งหลายเลย

คราวนี้จึงฟังคำพูดของผมให้ดี จงไปและสืบเสาะท่ามกลางเหล่าสมาชิกที่คลุมเครือของคริสตจักรนั้น และคุณจะพบเสมอว่าใครสักคนได้อธิษฐานขอการฟื้นฟูมาตลอดและกำลังคาดหวังมัน-ชายหรือหญิงบางคนได้ปวดร้าวอยู่ตลอดในการอธิษฐานขอความรอดของเหล่าคนบาปจนกระทั่งเขาหรือเธอได้รับพระพรนั้น มันอาจพบผู้รับใช้และคนกลุ่มนั้นของคริสตจักรกลับไปหลอย่างรวดเร็ว และพวกเขาตื่นขึ้นอย่างฉับพลัน เหมือนคน ๆ หนึ่งที่ฟังขี้ตาหลังล้มตาดื่นและวิ่งไปทั่วห้องชนข้าวของล้มกระเจายและสงสัยว่าความตื่นตันทันทีทั้งหมดนี้มาจากไหนกัน แต่แม้ว่าน้อยคนจริง ๆ ทราบมัน คุณก็แน่ใจได้ว่ามีใครสักคนบนหอสังเกตการณ์ที่อธิษฐานอยู่ตลอดจนกระทั่งพระพรนั้นมา

โดยทั่วไปแล้ว การฟื้นฟูขยายออกไปมากขึ้นหรือน้อยลง ขึ้นอยู่กับว่ามีผู้คนมากขึ้นหรือน้อยลงที่มีจิตใจแห่งการอธิษฐาน แต่ผมจะไม่ขยายความเกี่ยวกับหัวข้อนี้ในตอนนี้

D. การฟื้นฟูถูกคาดหวังได้เมื่อความเอาใจใส่ของเหล่าผู้รับใช้จัดจ่อเป็นพิเศษอยู่ที่วัตถุประสงค์อันเฉพาะเจาะจงนี้และเมื่อคำเทศนาของพวกเขาและความอดสาหะอื่น ๆ พุ่งเป้าโดยเฉพาะไปที่การกลับใจเชื่อของเหล่าคนบาป

ส่วนใหญ่แล้วดูเหมือนว่าการตรากตรำของเหล่าผู้รับใช้พุ่งเป้าไปที่วัตถุประสงค์อื่น ๆ พวกเขาดูเหมือนจะเทศนาและตรากตรำโดยไม่มีจุดประสงค์เป็นพิเศษที่จะก่อให้เกิดการกลับใจเชื่อของเหล่าคนบาปโดยตรงและฉะนั้นจึงไม่ต้องคาดหวังว่าจะมีการฟื้นฟูภายใต้การเทศนาของพวกเขา

จะไม่มี การฟื้นฟูจนกว่าใครสักคนมีความอดสาหะโดยเฉพาะที่จะบรรลู่เป้าหมายนั้น เมื่อความเอาใจใส่ของผู้รับใช้คนหนึ่งพุ่งเป้าไปที่สภาวะของหลายครอบครัวในที่ประชุมของเขา และใจของเขาเต็มไปด้วยความรู้สึกว่าจำเป็นต้องมีการฟื้นฟู และเมื่อเขาแสดงความอดสาหะอันเหมาะสมออกมาเพื่อบรรลู่จุดประสงค์นั้น คุณก็เตรียมพร้อมที่จะคาดหวังการฟื้นฟูได้

ความเชื่อมโยงระหว่างวิธีการทั้งหลายที่ถูกต้องสำหรับการฟื้นฟูกับการฟื้นฟูหนึ่ง เป็นเรื่องที่แน่นอนในทางปรัชญามากพอ ๆ กับระหว่างวิธีการทั้งหลายที่ถูกต้องในการปลูกข้าวกับต้นข้าวสาลีที่เป็นพืชผล อันที่จริงผมเชื่อว่ามันแน่นอนมากกว่า และมีกรณีที่ล้มเหลวน้อยกว่าเสียอีก ผลลัพธ์นั้นจะตามมาอย่างแน่นอน ความสำคัญสุดยอดของเรื่องฝ่ายวิญญาณทั้งหลายทำให้มันมีเหตุผลที่มันควรเป็นเช่นนั้น

จงจับพระคัมภีร์ ลักษณะเฉพาะตัวของกรณีนั้น และประวัติศาสตร์ของคริสตจักรมารวมกัน และคุณ จะพบความล้มเหลวทั้งหลายในวิธีการนั้นเพื่อให้เกิดการฟื้นฟู ว่ามีจำนวนน้อยกว่าในการเพาะปลูกหรือการ งานฝ่ายโลกอื่นใด ในการทำงานฝ่ายโลกบางครั้งมีหลายกรณีที่มีอุปสรรคขัดขวางซึ่งทำลายทั้งหมดที่คน ๆ หนึ่ง สามารถทำได้ ยกตัวอย่างเช่น ในการปลูกข้าว มีอยู่หลายกรณีซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมของมนุษย์ เช่น ภัยแล้ง ฤดูหนาวที่หนักหน่วง หนาว ฯลฯ ในการตรากตรำเพื่อส่งเสริมให้เกิดการฟื้นฟู หลายสิ่งอาจเกิดขึ้นเพื่อ ขัดขวางมัน บางสิ่งหรือสิ่งอื่นที่เกิดขึ้นเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของผู้คนไปจากศาสนา ซึ่งอาจทำให้ทุกความ อดสาหะไร้ผล ผมเชื่อว่ามีกรณีเช่นนั้นในโลกฝ่ายศีลธรรมน้อยกว่าในโลกธรรมชาติ

ผมไม่ค่อยเห็นบุคคลใดล้มเหลวเลยเมื่อเขาใช้วิธีการเหล่านั้นเพื่อส่งเสริมให้เกิดการฟื้นฟูอย่างจริงจัง ตามลักษณะที่บ่งไว้ในพระวจนะของพระเจ้า ผมเชื่อว่าคน ๆ หนึ่งสามารถเริ่มต้นทำงานเพื่อส่งเสริมให้เกิดการ ฟื้นฟูพร้อมกับการคาดหวังความสำเร็จอย่างสมเหตุสมผลพอ ๆ กับที่เขาเริ่มต้นทำงานอื่นใดพร้อมกับการคาด หวังความสำเร็จ พร้อมกับการคาดหวังเดียวกันกับที่ชาวนามิเกี่ยวกับพืชผลเมื่อเขาหว่านเมล็ดข้าวของตน บาง ครั้งผมได้เห็นวิธีการนี้ถูกลองและประสบผลสำเร็จภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยที่สุดเท่าที่จะนึกได้

การฟื้นฟูใหญ่ใน Roch ester ได้เริ่มต้นภายใต้สภาวะการณ์ที่เสียเปรียบมากที่สุดเท่าที่จะ จินตนาการได้ ดูเหมือนราวกับว่าซาตานเอาอุปสรรคทุกอย่างเท่าที่จะหาได้มาขัดขวางการฟื้นฟู

คริสตจักรสามแห่งนั้นมีเรื่องบาดหมางกันในตอนนั้น แห่งหนึ่งไม่มีผู้รับใช้ อีกแห่งแตกแยกกันและ กำลังจะไล่ผู้รับใช้ของตนออก ผู้ปกครองคนหนึ่งของคริสตจักรแห่งที่สามนำข้อกล่าวหาว่าประพฤติตนไม่สมกับ เป็นคริสเตียนมากกล่าวโทษศิษยาภิบาลของคริสตจักรแห่งแรก และพวกเขา กำลังจะมีการไต่สวนต่อหน้าคณะผู้ ปกครอง

หลังจากงานนั้นได้เริ่มต้น หนึ่งในสิ่งแรก ๆ ที่เกิดขึ้นก็คือ คริสตจักรศิลาใหญ่นั้นหลักทางและสร้าง ความตื่นตระหนก จากนั้นหนึ่งในคริสตจักรเหล่านั้นไล่ผู้รับใช้ของตนออก คริสตจักรอีกแห่งเกือบพัง อีกหลาย สิ่งเกิดขึ้น จนดูเหมือนราวกับว่ามารร้ายมุ่งมั่นที่จะหันเหความสนใจของผู้คนไปจากเรื่องทางศาสนา

แต่มีอยู่สองสามกรณีที่โดดเด่นของจิตใจแห่งการอธิษฐาน ซึ่งรับประกันเราว่าพระเจ้าทรงอยู่ที่นั่น และเราเดินหน้าต่อ ซาตานยังขัดขวาง พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ยิ่งยกธงอาณัติสัญญาสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดระลอกคลื่นแห่งความรอดม้วนตัวมาเหนือสถานที่แห่งนั้น

E. การฟื้นฟูถูกคาดหวังได้เมื่อพวกคริสเตียนเริ่มต้นสารภาพบาปทั้งหลายของตนแก่กันและกัน ในคราวอื่น ๆ พวกเขาสารภาพแบบเหมารวม ราวกับว่าพวกเขาจริงใจแค่ครึ่งใจ พวกเขาอาจสารภาพบาปในภาษาที่สละสลวย แต่มันไม่มีความหมายอะไรเลย แต่เมื่อมีการแตกสลายของจริงและการระบายความในใจในการสารภาพบาปทั้งหลายของพวกเขา ประตุระบายน้ำก็จะเปิดออกในไม่ช้า และความรอดจะไหลบ่าไปทั่วสถานที่แห่งนั้น

F. การฟื้นฟูถูกคาดหวังได้เมื่อใดก็ตามที่พวกคริสเตียนถูกพบว่าเต็มใจที่จะทำการเสียสละตามที่เป็นจำเป็นเพื่อที่จะทำให้เกิดการฟื้นฟูนั้น พวกเขาต้องเต็มใจที่จะเสียสละความรู้สึกต่าง ๆ ของตน กิจวัตรของตน เวลาของตน เพื่อช่วยให้งานนั้นรุดหน้าไป

เหล่าผู้รับใช้ต้องเต็มใจที่จะทุ่มเทร่างกายของตนและเสียงสุภาพและชีวิตของตน พวกเขาต้องเต็มใจที่จะทำให้ผู้ไม่สำนึกผิดขัดเคืองใจโดยการพูดตรง ๆ อย่างสัตย์ซื่อ และอาจทำให้สมาชิกหลายคนของคริสตจักรขัดเคืองใจผู้ซึ่งไม่ยอมมาช่วยงานนั้น พวกเขาต้องมีจุดยืนที่แน่วแน่กับการฟื้นฟูนั้น ยอมให้เกิดผลที่ตามมาไม่ว่ามันจะเป็นอย่างไร พวกเขาต้องพร้อมที่จะเดินหน้าต่อไปกับงานนั้น แม้พวกเขาอาจทำให้ทุกคนที่ไม่สำนึกผิดและทุกคนที่ยืนยันในคริสตจักรต้องเกลียดชังหน้าก็ตาม ผู้รับใช้ต้องเตรียมพร้อม ถ้ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะถูกขับไล่ไปจากสถานที่แห่งนั้น เขาต้องมุ่งมั่นที่จะเดินหน้าต่อไปและฝากเหตุการณ์ทั้งหมดนั้นไว้กับพระเจ้า

ผมเคยรู้จักผู้รับใช้คนหนึ่งที่มีชายหนุ่มคนหนึ่งทำงานหนักกับเขาในการฟื้นฟูหนึ่ง ชายหนุ่มคนนั้นเทศนาค่อนข้างตรงไปตรงมา และพวกคนชั่วไม่ชอบเขา พวกเขา กล่าวว่า “เราชอบผู้รับใช้ของเรา และเราอยากให้เขาเทศนา”

สุดท้ายพวกเขาบ่นเยาะเย้ยจนผู้รับใช้นั้นบอกชายหนุ่มผู้นั้นว่า “คุณจืดจืดจืด ซึ่งถวายเป็นพระทัยเยาะเย้ยมาก เพื่อสนับสนุนผม กล่าวอย่างนั้นอย่างนั้น คุณ ก. ว่าอย่างนั้น และคุณ ข. ว่าอย่างนั้น พวกเขาคิดว่ามันจะทำให้สมาคมแตกถ้าคุณเทศนาต่อไป ฉะนั้นผมจึงคิดว่าคุณไม่ควรเทศนาอีกต่อไป”

ชายหนุ่มผู้นั้นจากไป แต่พระวิญญูณของพระเจ้าทรงไปจากสถานที่แห่งนั้นทันที และการฟื้นฟูนั้นก็หยุดกลางคัน

ผู้รับใช้คนนั้น โดยการยอมจำนนให้แก่ความปรารถนาชั่วของเหล่าคนชั่ว ได้ผลึกไสเขาไปเสีย เขากลัวว่ามารร้ายจะผลึกไสเขาไปจากผู้คนของเขา และโดยการยอมจำนนเพื่อทำให้มารร้ายพอใจ เขาจึงทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย

พระเจ้าทรงจัดแจงเหตุการณ์หลายอย่างจนในช่วงเวลาสั้น ๆ เขาต้องไปจากผู้คนของเขาในที่สุด เมื่อเขาตัดสินใจที่จะเป็นคนกลางระหว่างมารร้ายกับพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงปล่อยเขาไป

ผู้คนต้องเต็มใจที่จะมีการฟื้นฟูเช่นกัน ไม่ว่าจะต้องเสียสละสิ่งใดบ้างก็ตาม มันจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเขาที่จะกล่าวว่า “เราเต็มใจที่จะเข้าร่วมการประชุมมากมายนะ แต่เราไม่สามารถร่วมประชุมได้อีกต่อไปแล้ว” หรือ “เราเต็มใจที่จะมีการฟื้นฟู ถ้ามันจะไม่รบกวนตารางงานทั้งหลายของเราเกี่ยวกับธุรกิจของเราหรือขัดขวางการทำเงินของเรา”

ผมขอบอกคุณว่า ผู้คนเช่นนั้นจะไม่มีทางมีการฟื้นฟูได้จนกว่าพวกเขาเต็มใจที่จะทำสิ่งใดก็ตามและเสียสละสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงประสงค์ว่าเป็นหน้าที่ของพวกเขา

เหล่าพ่อค้าคริสเตียนต้องรู้สึกเต็มใจที่จะปิดร้านค้าของตนนานหกเดือน ถ้ามันจำเป็นเพื่อที่จะมีการฟื้นฟูต่อไป ผมไม่เจตนาที่จะกล่าวว่าคุณต้องทำเช่นนั้นหรือว่ามันเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่ต้องทำเช่นนั้น แต่ถ้าคุณมีความรู้สึกเช่นนั้นจนต้องทำเช่นนั้น มันก็จะเป็นหน้าที่ของพวกเขา และพวกเขาควรเต็มใจที่จะทำเช่นนั้น ถ้าพระเจ้าทรงเรียก พระองค์สามารถเผาร้านค้าของพวกเขาจนราบได้สบาย ๆ ถ้าพวกเขาไม่ทำ

อันที่จริง ผมไม่ควรเสียใจที่จะได้เห็นการฟื้นฟูเช่นนั้นในนิวยอร์กแบบที่จะทำให้พ่อค้าทุกคนในเมืองนั้นปิดร้านค้าของตนจนถึงฤดูใบไม้ผลิและกล่าวว่าเขาขายสินค้าของตนได้มากพอแล้วจนตอนนี้เขายอมสละเวลาทั้งหมดของตนเพื่อนำเหล่าคนบาปมาถึงพระคริสต์

G. การฟื้นฟูถูกคาดหวังได้เมื่อเหล่าผู้รับใช้และผู้ประกาศตัวเต็มใจที่จะให้พระเจ้าส่งเสริมมันโดยเครื่องมือใดก็ตามที่พระองค์ทรงโปรด

บางครั้งเหล่าผู้รับใช้ก็ไม่เต็มใจที่จะมีการฟื้นฟูถ้าพวกเขาไม่สามารถบริหารจัดการมันได้หรือถ้าพวกเขาไม่ได้เป็นจุดเด่นในการส่งเสริมมัน พวกเขาอยากเป็นฝ่ายบอกพระเจ้าว่าพระองค์ต้องนำพาและอวยพรสิ่งใดและพระองค์ต้องใช้บุคคลใดบ้าง พวกเขาไม่ยอมใช้มาตรการใหม่ ๆ พวกเขาไม่อาจยอมรับการเทศนาที่เป็นความสว่างใหม่หรือผู้ประกาศข่าวประเสริฐเหล่านี้ที่เที่ยวไปเทศนาทั่วชนบท พวกเขามีอะไรกล่าวเยาะเย้ยเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงอำนาจสิทธิ์ขาดและว่าพระองค์จะให้การฟื้นฟูมาในวิธีการและเวลาของพระองค์เอง แต่จากนั้นพระองค์ต้องเลือกที่จะมีการฟื้นฟูตามแบบวิธีการของพวกเขา ไม่อย่างนั้นพวกเขาจะไม่ยอมมีส่วนเกี่ยวข้องกับมันเลย

ผู้คนเช่นนั้นจะนอนหลับต่อไปจนกระทั่งพวกเขาถูกปลุกให้ตื่นโดยเสียงแตรพิพากษา โดยปราศจากการฟื้นฟู หากพวกเขาไม่เต็มใจที่จะให้พระเจ้าทรงมาในวิธีการของพระองค์เอง-หากพวกเขาไม่เต็มใจที่จะใช้สิ่งใดหรือผู้ใดที่จะทำประโยชน์สูงสุด

H. การฟื้นฟูถูกคาดหวังได้เมื่อสิ่งเหล่านั้นที่มาก่อนหน้าเกิดขึ้น การฟื้นฟูมีอยู่จริงแล้วตามขนาดเดียวกัน ในความจริง การฟื้นฟูควรถูกคาดหวังเมื่อใดก็ตามที่มันเป็นที่ต้องการ

ถ้าเราต้องถูกฟื้นฟู มันก็เป็นหน้าที่ของเราที่จะถูกฟื้นฟู ถ้ามันเป็นที่มันก็เป็นไปได้ และเราควรเริ่มต้นโดยให้ตัวเองถูกฟื้นฟู และฟังหาพระสัญญาของพระคริสต์ว่าจะทรงอยู่กับเราในการสร้างเหล่าสาวกเสมอไปและในทุกแห่งหน เราควรพากเพียรที่จะฟื้นฟูเหล่าคริสเตียนและทำให้พวกคนบาปกลับใจเชื่อโดยคาดหวังอย่างเชื่อมั่นว่าจะประสบผลสำเร็จ ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่คริสตจักรต้องการการฟื้นฟู พวกเขาก็ควรและสามารถคาดหวังได้ว่าจะถูกฟื้นฟูและได้เห็นเหล่าคนบาปกลับใจเชื่อมาถึงพระคริสต์

ความเห็นทั้งห้า

1. พี่น้องเอ๋ย คุณสามารถบอกได้จากหัวข้อของเราว่าคุณต้องการการฟื้นฟูที่นี้หรือไม่ในคริสตจักรของคุณและในเมืองของคุณและว่าคุณจะมีมันอย่างแน่นอนหรือไม่ เหล่าผู้ปกครองของคริสตจักรเอ๋ย-ชาย หญิง คนใดในพวกคุณ และพวกคุณทุกคนเอ๋ย-คุณจะทำอย่างไร?

คุณต้องการการฟื้นฟูใหม่?

คุณคาดหวังว่าจะมีการฟื้นฟูใหม่?

คุณมีเหตุผลอันใดใหม่ที่จะคาดหวังการฟื้นฟู?

คุณไม่ต้องทำอะไรผิดพลาดเกี่ยวกับมันเลย เพราะคุณรู้-หรือสามารถรู้ได้หากคุณประสงค์ว่าคุณมีเหตุผลอันใดหรือไม่ที่จะตั้งตาคอยการฟื้นฟูที่นี่

2. คุณเห็นแล้วว่าทำไมคุณถึงไม่มีการฟื้นฟู มันแค่เป็นเพราะว่าคุณไม่ต้องการฟื้นฟู เพราะว่าคุณไม่ได้อธิษฐานขอมันอยู่และไม่ชวนขวยที่จะได้การฟื้นฟูและไม่มีความสะดวกที่จะได้การฟื้นฟู

ผมขอพูดกับจิตสำนึกของคุณเอง: คุณมีความสะดวกเหล่านี้ตอนนี้ใหม่เพื่อส่งเสริมการฟื้นฟู? พวกคุณรู้ พี่น้องเอ๋ย ว่าความจริงคืออะไร คุณจะลุกขึ้นและกล่าวใหม่ว่าคุณได้พยายามแล้วที่จะมีการฟื้นฟูและผิดหวัง-ว่าคุณได้ร้องทูลต่อพระเจ้าแล้วว่า “พระองค์จะไม่ฟื้นฟูพวกเราหรือ?” และพระองค์ไม่ยอมฟื้นฟูพวกคุณ?

3. คุณปรารถนาที่จะมีการฟื้นฟูใหม่? คุณอยากได้มันไหม? ถ้าพระเจ้าจะถามคุณตอนนี้เลย โดยเสียงที่ได้ยินได้จากสวรรค์ว่า “เจ้าอยากได้การฟื้นฟูใหม่?” คุณจะกล้าตอบไหมว่า “อยากได้”? ถ้าพระองค์ตรัสว่า “เจ้าเต็มใจใหม่ที่จะทำการเสียสละเหล่านั้น?” คุณจะตอบไหมว่า “เต็มใจ”? ถ้าพระองค์ถามว่า “มันจะเริ่มต้นเมื่อไร?” คุณจะตอบไหมว่า “ขอให้มันเริ่มต้นคืนนี้เลย-ขอให้มันเริ่มต้นที่นี่เลย-ขอให้มันเริ่มต้นในใจของข้าพระองค์ตอนนี้เลย”? คุณจะกล้ากล่าวเช่นนั้นต่อพระเจ้าไหมถ้าคุณเกิดได้ยินเสียงของพระองค์คืนนี้?

(จาก LECTURES ON REVIVALS OF RELIGION โดย ชาร์ลส์ จี. ฟินนีย์ ตีพิมพ์โดย Fleming H. Revell Company)

ฮิวจ์ เอฟ. ไพล์

1918-2010

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

ก่อนได้รับการทรงเรียกเข้าสู่งานรับใช้ ฮิวจ์ ไรล์ เคยอยู่ในแวดวงหนังสือพิมพ์ โดยร่วมงานกับ *Tampa Tribune*

เกิดในเมืองพอร์ตสแมธ รัฐเวอร์จิเนีย ไรล์ได้รับการทรงเรียกให้เทศนาในปี 1940 เมื่ออายุ 22 เขาแต่งงานกับเอสเธอร์ เว็บบอร์ ได้รับการเจิมตั้งเป็นนักเทศน์แบปติสและเริ่มต้นการเป็นศิษยาภิบาลเลี้ยงดูคริสตจักรในชนบทสองแห่งใกล้เมืองแทมปา หลังจากนั้นไปสักพักเขาตอบรับการทรงเรียกให้ไปยัง First Baptist Church เมืองเกรฟแลนด์ จากนั้นก็เมืองเพนซาโคล่า และต่อมา พานามาซิตี ทุกเมืองในรัฐฟลอริดา

ระหว่างการเป็นศิษยาภิบาลที่สองเมืองหลังนั้น ไรล์ตอบรับตำแหน่งหนึ่งกับ ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์ และ Sword of the Lord ที่นั่นเขาขึ้นบานกับงานรับใช้ที่เกิดผลมาก แต่เมื่อลูก ๆ ของเขาเริ่มเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น ฮิวจ์ก็กลับไปทำหน้าที่ศิษยาภิบาล

Central Baptist Church เมืองพานามาซิตี เป็นช่วงที่ไรล์ทำหน้าที่ศิษยาภิบาลแบบเกิดผลมากที่สุดอย่างไม่ต้องสงสัย ในช่วง 15 ปีครึ่ง จำนวนสมาชิกเติบโตสู่ 1,600 คน เขาได้ก่อตั้งโรงเรียนคริสเตียนซึ่งสุดท้ายแล้วมีนักเรียนเข้าเรียนเกือบ 1,000 คน ที่นั่นเขาจัดรายการถ่ายทอดทุกวันนาน 14 ปี นอกเหนือจากงานด้านบนแล้ว ไรล์จัดสรรเวลาเพื่อจัดงานประชุมฟื้นฟู งานประชุมพระคัมภีร์ พุดในค่ายฤดูร้อนและเขียนหนังสือขนาดเล็กหลายเล่มและบทความหลายชิ้น

ในปี 1973 เขาลาออกจากตำแหน่งศิษยาภิบาลที่เกิดผลมากของเขาในพานามาซิตีเพื่อออกเดินทางอีกในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

งานฟื้นฟูของไรล์ถูกวางแผนเพื่อตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ก่อนการประชุมนมัสการแต่ละรอบ เขาให้มีการแสดงละครเรื่องราวในพระคัมภีร์ซึ่งถูกออกแบบมาสำหรับเด็ก ๆ โดยเฉพาะ คำเทศนาต่าง ๆ ของเขาเปิดโปงบาปและก่อให้เกิดการกลับใจใหม่และทำหายและกำชับคริสเตียนให้เชื่อฟังพระเจ้าในการรับบัพติศมา การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ การชนะจิตวิญญาณ ครอบครัวคริสเตียนที่เข้มแข็ง-ให้ดำเนินชีวิตที่ทุ่มเทเพื่อพระคริสต์! ในตอนท้ายของการประชุมแต่ละรอบ เขาจัดให้มีช่วงสั้น ๆ ที่เรียกว่า “Good Ship Courtship” ซึ่งถูกออกแบบเป็นพิเศษสำหรับพวกวัยรุ่น

ฮิวจ์ ไรล์ ภรรยาของเขาและลูก ๆ ของพวกเขาปฏิบัติสิ่งที่เขาเทศนาในการประชุมฟื้นฟูต่าง ๆ ของเขา! ลูก ๆ ทั้งสามคนกำลังรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างมีความสุขและเกิดผลมากวันนี้!

คำเทศนาต่าง ๆ ของเขาถูกอ่านเป็นประจำใน THE SWORD OF THE LORD เขาได้ตีพิมพ์หนังสือและหนังสือเล่มเล็กหลายเล่ม- ล่าสุดนับได้ 24 เรื่องซึ่งวางจำหน่ายอยู่ตอนนี้ ส่วนใหญ่แล้วตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Sword of the Lord หนังสือหลายเล่มของเขากล่าวถึงเรื่องบ้าน ชีวิตคู่และชีวิตครอบครัว บ่อยครั้งเขาเป็นผู้ชนะรางวัลในการประกวดคำเทศนาที่เน้นการประกาศข่าวประเสริฐ

ดร. ฮิวจ์ ไรล์ บรรณาธิการอย่างหนึ่งที่เห็นการฟื้นฟูแบบสมัยโบราณจากพระเจ้าแพร่สะพัดไปทั่วแผ่นดินของเรา มันเป็นความปรารถนาอันคู่ควรและคำอธิษฐานของนักเทศน์ผู้คู่ควร ผู้ซึ่งนัยน์ตา หู และหัวใจของเขาถูกปรับให้เข้ากับความต้องการทั้งหลายของประชาชาติหนึ่ง!

IX.

เรายังมีการประชุมฟื้นฟูที่ประสบความสำเร็จได้อยู่ไหม? เราไม่ต้องการผู้ประกาศข่าวประเสริฐอีกต่อไปแล้วหรือ?

อิวัจ เอฟ. ไพล์

จำการประชุมฟื้นฟูทั้งหลายได้ไหม? เกิดอะไรขึ้นกับเราแล้ว? เหตุใดศิษยาภิบาลหลายคนเลิกจัดงานฟื้นฟูในคริสตจักรทั้งหลายของตนแล้ว? พวกเรากลับอะไร? พระเจ้าทรงถอนของประทานแห่งผู้ประกาศข่าวประเสริฐไปแล้วหรือ? ตัวเลือกอื่นมีอะไรบ้าง?

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เก่งกาจมาก ๆ บางคนเลิกเส้นทางการฟื้นฟูและรับหน้าที่ศิษยาภิบาลแล้ว บางคนตอนนี้อยู่ในงานฝ่ายโลก โดยรู้สึกว่ามันเป็นหนทางเดียวที่พวกเขาจะเลี้ยงดูครอบครัวของตนได้ พระเจ้าทรงทำผิดพลาดแล้วหรือเมื่อ พร้อมกับพวกศิษยาภิบาลและอาจารย์ พระองค์ “ได้ประทาน...พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ” (อพ. 4:11) ให้แก่คริสตจักร “เพื่อเตรียมพวกวิสุทธิชนให้ดีพร้อม สำหรับงานแห่งการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น” (อพ. 4:12)?

ตัดสินใจจากข้อพระคำเหล่านั้นที่ตามมา เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงทราบว่าการต้องการพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐเช่นเดียวกับเหล่าศิษยาภิบาลเพื่อที่เรา “ทุกคนจะมาถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งความเชื่อ นั้น และแห่งความรู้เกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า มาสู่การเป็นคนดีพร้อม...เพื่อพวกเราจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไป ที่ถูกขัดไปขัดมา และถูกหอบไปทั่วด้วยสายลมแห่งคำสั่งสอนทุกอย่าง” (ข้อ 13, 14)

ขอให้เราพิจารณาเรื่องที่สำคัญยิ่งนี้ภายใต้สี่หัวข้อที่แตกต่างกัน: (1) เหตุใดบางคนเลิกการมีการฟื้นฟูแล้ว; (2) การฟื้นฟูทำอะไรได้บ้างเพื่อคุณและคริสตจักรของคุณ; (3) เหตุใดเราถึงต้องใช้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ; และ (4) วิธีที่จะมีการประชุมฟื้นฟูที่ประสบผลสำเร็จ

I. เหตุใดบางคนเลิกการมีการฟื้นฟูแล้ว

แน่นอนว่าไม่ใช่ทุกคนเลิกกันหมดแล้ว ไม่ใช่แต่อย่างใด! แต่ในการเดินทางของผมไปทั่วทวีปผมได้ถามหลายคำถามกับศิษยาภิบาลหลายคนเพื่อจะทราบว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นและเพราะเหตุใด พวกเขาหลายคนบอกผมว่าพวกศิษยาภิบาลที่อยู่ใกล้เคียงไม่เคยมาเยี่ยมงานฟื้นฟูของพวกเขาอีกต่อไปแล้วและว่า แท้จริงแล้ว พวกเขาหลายคนไม่ได้มีการประชุมในคริสตจักรของพวกเขาเองอีกต่อไปแล้ว

ต่อไปนี้เป็นเหตุผลบางประการที่พวกเขาให้มา:

1. “ฝูงชนไม่ยอมมาเหมือนที่พวกเขาเคยมา” เนื่องจาก ในงานฟื้นฟูบางงาน ผู้คนไม่ได้แห่กันมาที่อาคารที่ประชุมเมื่อมีการประกาศเรื่อง “การฟื้นฟู” พวกเขาจึงสรุปว่าผู้คนแค่ไม่สนใจอีกต่อไปแล้ว

ฝูงชนมีขนาดเล็กกว่าที่พวกเขาเคยมีในวันอาทิตย์ และศิษยาภิบาลบางครั้งก็ขายหน้าที่ผู้คนของเขาไม่ไหลมาในตอนเย็นเหล่านั้นของงานฟื้นฟู

2. “เรามีอีกหลายสิ่งมากเกินไปเกิดขึ้นอยู่ในคริสตจักรตอนนี้ ผู้คนแค่ยุ่งวุ่นวายเกินไปสำหรับงาน

ฟื้นฟูฟื้นฟูเป็นสัปดาห์”

3. “มันต้องใช้เงินเยอะเกินไปที่จะนำคนงานเต็มเวลาเข้ามา เราแค่ไม่มีปัญญาจ่ายไหว”
4. “พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐถูกใส่ร้ายจนเสียชื่อเสียงแล้ว-คุณก็รู้ พวกเรื่องอื้อฉาวใหญ่โตทางทีวี ฯลฯ”
5. “ผู้คนไม่ต้องการเทศนาแรง ๆ แบบนั้นอีกต่อไปแล้ว”
6. “ผลลัพธ์มีน้อยนิดเกินไปในการประชุมช่วงหลัง ๆ”
7. “การแข่งขันสูงเกินไป อีกหลายสิ่งเกิดขึ้นอยู่มากเกินไป กับทีวี การแข่งขันฟุตบอล ฯลฯ”
8. บางคนกล่าวว่า “ศิษยาภิบาลบางคนซีเกียจมากเกินไป รักโลกมากเกินไป หรือเย่อหยิ่งมากเกินไปที่จะ
อยากได้การฟื้นฟู”

ขอให้เราดูข้ออ้างเหล่านี้สำหรับการไม่มีการประชุมฟื้นฟูและตรวจสอบพวกมันทีละข้อ:

1. “ฝูงชนไม่ยอมมา” โอ้ แต่ในหลายสถานที่พวกเขายังมาร่วมการประชุมพิเศษทั้งหลายอยู่ เราแค่ต้องทำงานให้หนักขึ้น เตรียมตัวให้ดีขึ้น ประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น จัดวางให้เหมาะสมและอธิษฐานในแบบที่เราไม่เคยอธิษฐานมาก่อน เมื่อเราไปถึงส่วนท้ายสุดของคำเทศนานี้เกี่ยวกับ “วิธีที่จะมีงานฟื้นฟูที่ประสบผลสำเร็จ” คุณก็จะเห็นว่าเรากำลังพูดถึงเรื่องอะไรอยู่!

2. “อีกหลายสิ่งมากเกินไปกำลังเกิดขึ้นอยู่” จริง เราปล่อยให้ตัวเองสาละวนวุ่นวายกับกิจกรรมในคริสตจักรทั้งหลายของเราเช่นเดียวกับในครอบครัวและตารางงานของเรา ฉะนั้นศิษยาภิบาลต้องฝึกเหล่าผู้นำและอาจารย์ของตนว่าการชนะจิตวิญญาณและการฟื้นฟูเป็นสองสิ่งที่สำคัญมากที่สุดที่คริสตจักรต้องกระทำ กิจกรรมอื่น ๆ ทั้งหมดลงเอยเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด-การฟื้นฟูผู้คนที่พระเจ้าเข้าสู่การดำเนินชีวิตตามแบบพระคริสต์และการเข้าถึงผู้หลงหาย สิ่งอื่น ๆ ที่เหลือที่เราทำในคริสตจักรเป็นเพียงสื่อกลางไปสู่เป้าหมายนี้ (บางทีนั้นอาจช่วยเราตัดทิ้งกิจกรรมบางอย่างที่ไม่จำเป็นออกไปได้!)

สมัยนี้ศิษยาภิบาลอาจต้องเริ่มต้นหลายสัปดาห์ก่อนหน้างานฟื้นฟูเพื่อที่จะทำให้ทั้งคริสตจักรมุ่งหน้าไปสู่การฟื้นฟู ข้อเสนอแนะบางประการจะตามมาภายใต้หัวข้อ “วิธีที่จะ...”

3. “มันต้องใช้เงินเยอะเกินไป” แต่ทุกสิ่งที่เหลือก็เพิ่มสูงขึ้นแล้วเหมือนกัน คุณกำลังจ่ายเงินเยอะขึ้นเพื่อซื้อหนังสือหนังสือ ค่าไฟฟ้า เงินเดือนและของใช้สำหรับภารโรงมากกว่าที่คุณเคยจ่ายมาก่อน มันเป็นไปได้เลยที่จะไตร่ตรองค่าจิตวิญญาณสักดวง ถึงอย่างไร ถ้าคุณจัดการมันอย่างถูกวิธี ผู้คนก็จะดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายเหล่านั้นของงานฟื้นฟูเองโดยไม่ต้องรบกวนคริสตจักรเลยสักนิด! คุณจะเห็น!

4. “พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐถูกใส่ร้ายจนเสียชื่อเสียงแล้ว” แค่ว่าเพราะนักต้มตุ๋นสองสามคนถูกแฉในเรื่องการผิดศีลธรรมหรือถูกพบว่าเป็นพวกหลอกลวงที่หิวเงิน นั่นก็ไม่ใช่เหตุผลที่จะปฏิเสธเหล่าคนของพระเจ้าที่แท้จริงผู้ซึ่งตอบรับการทรงเรียกของพระเจ้าให้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้หลงหายและฟื้นฟูคริสตจักร! การเปิดโปงพวกของปลอมมีแต่พิสูจน์ว่าของจริงยังมีอยู่! ผู้คนทราบดีกว่านั้น พวกเขาบอกได้ว่าของจริงกับของปลอมต่างกันตรงไหน นั่นเป็นเพียงข้ออ้าง!

5. “ผู้คนไม่ต้องการเทศนาแรง ๆ อีกต่อไปแล้ว” ใครว่าพวกเขาไม่อยากได้เล่า? ผมอยู่ในคริสตจักรหลายแห่งตลอดเวลาที่ครีกครั้นในการเทศนาแรง ๆ ผมพบกับผู้คนที่อยู่เสมอเช่นกันที่กำลังมองหาคริสตจักร

สักแห่งที่พวกเขาสามารถพบการเทศนาแรง ๆ ได้ ผมเพิ่งมาจากคริสตจักรใหม่แห่งหนึ่งในเมืองหลวงของ แอดแลนตา มันเติบโตจากผู้คนหยิบมือหนึ่งจนเกินหนึ่งร้อยคนในแค่สองสามเดือน ผู้คนมากมายเหล่านี้ขับรถ มาเป็นระยะทางไกลฝ่าการจราจรอันบ้าคลั่งเพื่อจะลองดูคริสตจักรแห่งใหม่ที่พระคัมภีร์ถูกเทศนาในความ บริสุทธิ์ของมันและมีการขับร้องบทเพลงนมัสการเก่าแก่ที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้น พวกเขาซื้อที่ดินแล้วและต้องสร้าง อาคารทันที

ส่วนใหญ่แล้วคนเหล่านี้เป็น “พวกยับยั้ง” พวกชนชั้นกลางค่อนข้างสูงที่ประกอบวิชาชีพ ผู้ซึ่งกำลังมองหาคริสตจักรที่แท้จริงสักแห่ง พวกเขาเข้าร่วมการประชุมที่นั่นทุกคืน และศิษยาภิบาลนับได้กว่าสามสิบ ครอบครัวที่ลงชื่อในบัตรผู้มาเยี่ยมในสัปดาห์เดียวกัน! การเทศนาแรง ๆ (“การพูดความจริงในความรัก”) นั้น แหละเป็นสิ่งที่พวกเขากำลังมองหาอยู่!

6. “ผลลัพธ์มีน้อยนิดเกินไป” ผมรู้ว่าในงานฟื้นฟูที่เน้นการประกาศข่าวประเสริฐ เราหวังว่าจะเห็นคน มากมายรับความรอด ไม่มีใครปรารถนาสิ่งนั้นมากกว่าผมตอนที่ผมเคยเป็นศิษยาภิบาล แต่การประชุมที่ดีที่สุด เหล่านี้บางงานที่ส่งผลดีมากที่สุดต่อคริสตจักรของผมจริง ๆ คือ งานฟื้นฟูทั้งหลายหรืองานประชุมพระคัมภีร์ ที่พวกวิสุทธิชนได้รับการเปลี่ยนแปลงและเราไม่มีจิตวิญญาณที่กลับใจเชื่อมากนัก ถ้าเราได้เห็นการฟื้นฟูของ จริงเกิดขึ้นในคริสตจักรหนึ่ง จิตวิญญาณเหล่านั้นก็จะถูกเข้าถึงอย่างเลื่องไม่ได้อีกเร็วเพราะว่านั่นเป็น ผลลัพธ์โดยธรรมชาติของการฟื้นฟู

7. “การแข่งขันสูงเกินไป สิ่งอื่น ๆ กำลังเกิดขึ้นอยู่” ฯลฯ เราบางคนมองไปรอบ ๆ และเห็นพวกคาริ สมาติกและพวกเสรีนิยมพร้อมกับศูนย์ความบันเทิงของพวกเขา ดนตรีร็อกและความบันเทิงอื่น ๆ และเราถูก สิ่งนี้ข่มขวัญ เราทราบเช่นกันว่าโทรทัศน์เป็นตัวดึงดูดที่เก่งกาจ และว่าพร้อมกับการแข่งขันฟุตบอล กิจกรรม โรงเรียนและการแสวงหาความเพลิดเพลินทุกรูปแบบ บางครั้งมันก็น่าท้อใจสำหรับศิษยาภิบาลที่สัตย์ซื่อผู้ซึ่ง กำลังเดินย่ำต่อไปและพยายามที่จะสร้างงานหนึ่งขึ้นมาเพื่อพระเจ้า

กระนั้น มีสิ่งที่ชวนให้ไขว่ไขว่อื่น ๆ อยู่เสมอ มันไม่เคยง่ายเลยที่จะทำกิจธุระเพื่อพระเจ้าเมื่อเผชิญ หน้ากับการขัดขวางของซาตานและของโลก มันแค่หมายความว่าเราต้องพยายามหนักขึ้น อธิษฐานเยอะ ๆ และใช้ทุกวิถีที่เหมาะสมและถูกกฎเพื่อเข้าถึงผู้คน เราอาจไม่ใหญ่โตที่สุดเสมอไป แต่เราสามารถดีที่สุดได้หาก เราเชื่อฟังพระเจ้าและมุ่งมั่นที่จะทำงานของพระเจ้าในวิถีของพระเจ้า

8. ถ้าศิษยาภิบาลบางคนเกียจคร้านเกินไปหรือรักโลกเกินไป เกินกว่าที่จะมีการฟื้นฟูได้ จันศิษยาภิ บาลเหล่านั้นต้องกลับใจและกลับมาสู่การทรงเรียกของตน แน่แน่นอนว่าคน ๆ หนึ่งที่ไม่ได้กำลังดำเนินชีวิตตาม ทางของพระเจ้าและแสวงหาจิตวิญญาณเพื่อพระคริสต์อย่างจริงจัง ตัวเขาเองนั้นแหละต้องการการฟื้นฟูมาก ที่สุด! “...ประชาชนเป็นอย่างไร บุโรหิตก็เป็นอย่างนั้น” (อสย. 24:2) “เราต่อสู้กับผู้พยานเหล่านั้น” พระเยซู โหว่าห์ตรัส “ที่พวกเขาทุกคนขโมยบรรดาถ้อยคำของเราจากเพื่อนบ้านของตน” (ยรม. 23:30)

ศิษยาภิบาลไม่ควรมีทัศนคติแบบผู้ที่พ่ายแพ้เกี่ยวกับการใช้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐและนักฟื้นฟูที่ค ริสตจักรของเขาต้องการอย่างมหาศาลจริง ๆ

II. การฟื้นฟูทำอะไรได้บ้างเพื่อคุณ

และคริสตจักรของคุณ

การฟื้นฟูไม่ใช่แค่การรณรงค์เพื่อประกาศข่าวประเสริฐ และมันไม่ใช่การอัครธรรมหนึ่งที่เป็นอำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้าซึ่งอธิบายไม่ได้ด้วย มันไม่ใช่อะไรที่มนุษย์สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ และมันไม่ใช่อะไรที่พระเจ้าทรงส่งมาโดยปราศจากความช่วยเหลือและความร่วมมือของมนุษย์

การฟื้นฟูเป็นการปลดปล่อยฤทธิ์เดชแห่งสวรรค์ มันเป็นการตื่นขึ้นของความสิ้นบาน การงานและฤทธิ์เดช มันเป็นการฟ่องใจที่นำไปสู่การชำระให้สะอาด มันเป็น “การแผ้วถางทางให้พระเจ้า” ตามที่เหล่านักฟื้นฟูในอดีตเคยเรียกมัน มันจะขจัด “ขยะ” (นหม. 4:10) ออกไป เพื่อที่จะสามารถสร้างกำแพงของพระเจ้าได้

พวกคนทำธุรกิจมีการลดราคาเป็นช่วง ๆ เพื่อกระตุ้นยอดขายและนำผู้คนที่กลับมาซื้อในร้านค้าของตนอีก ไม่แปลกที่พระเยซูตรัสว่าลูก ๆ ของโลกนี้ในชั่วอายุของพวกเขาฉลาดกว่าลูก ๆ ของความสว่าง (ลูกา 16:8) เราไม่มีหัวใจมากพอที่จะทราบเลยหรือว่า “การลดราคา” เป็นช่วง ๆ จะกระตุ้นยอดขายให้คริสตจักร?

บางคนวิจารณ์การฟื้นฟูต่าง ๆ โดยกล่าวว่าพวกมันไม่คงทน บิลลี ซันเดย์ กล่าวว่า “การอาบน้ำก็ไม่คงทนเหมือนกัน แต่คุณก็ต้องอาบน้ำเป็นครั้งคราว!” สนุ่เป็นความล้มเหลวหรือแค่เพราะว่าคุณต้องใช้มันซ้ำแล้วซ้ำอีก?

อเมริกา (และประเทศอื่นทุกประเทศที่ผมรู้จัก) ต้องการการฟื้นฟูมากจริง ๆ เราสามารถฟื้นขึ้นมาจากหนองบึงนั้นได้อีก “บาปเป็นการถูกดำเนินต่อชนชาติใด ๆ” (สภษ. 14:34) แผ่นดินของเราสามารถถูก “รักษาให้หาย” ได้ (2 พศด. 7:14) แต่มันเริ่มต้นเมื่อผู้คนที่พระเจ้าถ่อมใจลง อธิษฐาน แสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าและหันจากทางชั่วทั้งหลายของตน—ซึ่งเป็นสิ่งที่การฟื้นฟูของจริงถูกคำนวณไว้แล้วให้เรากระทำ!

การฟื้นฟูควรทำให้เราสำนึกเกี่ยวกับบาปอีกและทำให้เราหนักใจที่มันทำให้พระเจ้าเสียพระทัย การฟื้นฟูจะนำคริสตจักรมาสู่การกลับใจใหม่ หลายชีวิตจะถูกเปลี่ยนแปลง คริสตจักรจะถูกเสริมสร้าง พระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติ พวกคริสเตียนจะพบความสิ้นบานใหญ่ยิ่งในการรับใช้พระเจ้า และจิตวิญญาณหลายดวงจะรับความรอด!

จงอ่านหนังสือสุดยอดเยี่ยมอีกเกี่ยวกับการฟื้นฟูโดยชาร์ลส์ จี. ฟินนีย์ จงรื่นเริงในวารสารเหล่านั้นเกี่ยวกับการฟื้นฟูของชาวเวลส์ จงขุดค้น THE SWORD OF THE LORD ฉบับเก่า ๆ ของคุณและอ่านเกี่ยวกับการฟื้นฟูทั้งหลายที่สะพัดไปทั่ววิทยาลัยคริสเตียนหลายแห่งในอเมริกา จงอ่าน *We Can Have Revival Now* ของ ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์ เรายังมีการฟื้นฟูตอนนี้อยู่เหมือนเดิม! จงไปหาอ่าน *The Revival We Need* โดยออสวัลด์ เจ. สมิธ จงอ่านจอห์น เวสลีย์และจอร์จ ไวท์ฟิลด์ จงอ่านบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นในพระคัมภีร์ภายใต้อาสา, เนหะมีย์, โยนาห์, เปโตร, เปาโลและพระเยซู เป็นต้น พระเจ้าแห่งการฟื้นฟูยังทรงพระชนม์อยู่เหมือนเดิม!

จงร้องทูลร่วมกับดาวิดว่า “พระองค์เจ้าข้า ถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงกระทำกิจ” และกับอิสยาห์ว่า “โอ...ขอพระองค์เสด็จลงมา...!” จงกล่าวร่วมกับฮาบากุกว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟื้นฟูพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่ในท่ามกลางปีทั้งหลาย” (ฮบก. 3:2) การฟื้นฟูเกือบทุกหนเริ่มต้นในสถานที่เล็ก ๆ สัก

แห่งพร้อมกับคนแค่มิก็คนที่มีการใจจริง ๆ ที่จะแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าจนกว่าการฟื้นฟูจะมา ทำไมไม่ตั้งใจจริง ๆ ที่จะให้มันเริ่มต้น ณ สถานที่ของคุณเล่า?

คราวนี้การฟื้นฟูจะเกิดขึ้นใหม่ถ้าคุณเรียกผู้ประกาศข่าวประเสริฐมาสักคนและกำหนดวันที่สำหรับการประชุมฟื้นฟูในคริสตจักรของคุณ?

ไม่น่าจะเกิด และผมขอสารภาพ (เช่นเดียวกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ชื่อตรงส่วนใหญ่จะขอสารภาพ) ว่าเราไม่เห็นการฟื้นฟูทั้งหลายที่อบอุ่นหัวใจ ปลุกเร้าจิตวิญญาณ ฆ่าบาป ยกชูพระคริสต์ ขับเคลื่อนฝูงชน และคงอยู่ยาวนาน มากมายเกือบเท่าที่เราเคยเห็นเมื่อยี่สิบ สามสิบ และสี่สิบปีที่แล้วเลย แต่เราก็กังหันมันอยู่บ้าง และเราเห็นพระพรประมาณหนึ่งในที่อื่น ๆ เรายังเห็นพระเมตตาตกมาเป็นหยด ๆ และเราทูลขอพระพรทั้งห้า

การฟื้นฟูแบบสมัยก่อนนั้นคงอยู่เดือนหนึ่ง สองเดือนหรือนานกว่านั้น-ผมหมายความว่า คนเหล่านั้นมาทุกคืนนานขนาดนั้นเลย! คริสเตียนสมัยใหม่บางคนตกใจแทบสิ้นสติกับคำเสนอแนะให้พวกเขาเข้าร่วมประชุมทุกคืนนานหนึ่งสัปดาห์ (ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเราต้องการการฟื้นฟูอย่างสาหัสจริง ๆ)!

ตอนที่ผมเคยเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐในยุคห้าศูนย์ การประชุมส่วนใหญ่ของผมถูกกำหนดให้กินเวลาสิบห้าวัน (วันอาทิตย์สามวัน) หรือนานสิบสองวัน (วันพุธถึงวันอาทิตย์สองวัน) บางคนจะตกลงที่การประชุมแปดวันเพื่อที่คุณจะเริ่มและจบที่วันอาทิตย์ได้

เมื่อผมกลับไปสู่การประกาศข่าวประเสริฐอีกในปี 1973 คำเชิญส่วนใหญ่ก็เป็นการประชุมนานหนึ่งสัปดาห์มากที่สุด ปกติแล้วคือวันจันทร์ถึงวันอาทิตย์หรือวันอาทิตย์ถึงวันศุกร์ นาน ๆ ที่ศิษยาภิบาลจะขอให้ผมลองอยู่กับเขานานแปดวันเต็ม นั่นคือ วันอาทิตย์ถึงวันอาทิตย์ เดียวนี้พวกศิษยาภิบาลที่กล้าหนอยก็ขอให้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐสักคนอยู่นานหกวัน นั่นคือ วันอาทิตย์ถึงวันศุกร์ พวกเขาส่วนใหญ่รู้สึกว่ามันดีกว่าที่จะขอให้มีการประชุมนานสี่วัน นั่นคือ วันอาทิตย์ถึงวันพุธ บางคนอยากได้แค่การประชุมช่วงสุดสัปดาห์ และหลายคนอยากได้การฟื้นฟูวันเดียว (วันอาทิตย์)! เราทุกคนน่าจะอยากเห็นการฟื้นฟูมาสู่คริสตจักรทั้งหลายของเราในวันเดียวมิใช่หรือ!

เอาละ วันเดียวก็น่าดีที่ไม่มีเลยสักวัน แต่อย่าคาดหวังว่าจะสามารถทำได้ในวันเดียว หรือกระทั่งในสี่วัน นั่นคือทำสิ่งที่พวกคนสมัยก่อนเคยเห็นพระเจ้าทรงกระทำในสองสัปดาห์หรือหนึ่งเดือน! แต่ไม่ว่าคุณทำอะไร อย่าถอดใจกับการใช้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่พระเจ้าทรงเรียกและการจัดประชุมพิเศษในคริสตจักรของคุณ

ถ้าคุณจะมีแค่การประชุมฟื้นฟูวันอาทิตย์กับผู้ประกาศข่าวประเสริฐของคุณหรือการประชุมนานสี่วัน มันก็ต้องมีการวางแผน ประชาสัมพันธ์ ทูลขอฤทธิ์เดชและอธิษฐานเพื่อในแบบที่ไม่เหมือนกับการประชุมอื่นใดที่คุณเคยมี

ถ้าคริสตจักรที่ตอนนี้คุณเป็นศิษยาภิบาลไม่คุ้นเคยเลยกับการจัดงานประชุมฟื้นฟูนานเป็นสัปดาห์ คุณก็ต้องให้การศึกษาพวกเขาเกี่ยวกับว่าการฟื้นฟูของจริงนั้นเป็นเช่นไรและเหตุใดมันถึงเป็นที่ต้องการเหลือเกิน

ถ้าผมได้เป็นศิษยาภิบาลอีก ผมก็คงวางแผนที่จะมีการฟื้นฟูหนึ่งสัปดาห์อย่างน้อยปีละหน จากนั้นผมก็คงอยากพาคณะดี ๆ เข้ามานานสัปดาห์ในโอกาสอื่น ๆ เพื่อนำเรื่องราวการฟื้นฟู ผลักดันเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐ หรือไม่ก็จัดประชุมศึกษาพระคัมภีร์ ขึ้นอยู่กับความต้องการและสถานการณ์ในคริสตจักรของผมและชนิดของคนที่ผมกำลังใช้ ณ เวลานั้น แน่ใจว่ามีคนเก่ง ๆ ที่สามารถทำประโยชน์ของจริงให้คริสตจักรของคุณได้บ้างในวันเดียว จึงไม่แน่ว่าคุณอาจจัดตารางให้มีการฟื้นฟูได้ ณ วันหนึ่งในอนาคต นอกเหนือจากนี้ ผมก็คงมีงานประชุมใหญ่เรื่องมิชชันปีละหน โดยเน้นทั้งงานมิชชันในประเทศและต่างแดน

งานฟื้นฟูเหล่านี้ทำอะไรได้บ้างเพื่อคริสตจักรของคุณ?

1. พวกมันจะช่วยให้ผู้คนเข้มแข็งต่อไป ผูกแคะต้องได้ยินเสียงอื่น ๆ จากพระเจ้าเช่นเดียวกับเสียงของศิษยาภิบาล ในเอเฟซัส 4 ที่พระเจ้าตรัสถึงของประทานของพระองค์ที่เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งประทานให้แก่คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ พระองค์ทรงเตือนใจเราว่า ตลอดจนพวกศิษยาภิบาลและอาจารย์ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐจะช่วยให้พวกเขาเติบโต “มาสู่ขนาดแห่งความเป็นผู้ใหญ่แห่งความครบบริบูรณ์ของพระคริสต์ เพื่อพวกเขาจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไป ที่ถูกซัดไปซัดมา และถูกหอบไปทั่วด้วยสายลมแห่งคำสั่งสอนทุกอย่าง โดยกลอุบายของมนุษย์ และเล่ห์เหลี่ยมอันฉลาดหลักแหลม ซึ่งโดยสิ่งเหล่านี้พวกเขาคอยข่มรอเพื่อที่จะหลอกลวง” (ข้อ 13, 14)

เห็นได้ชัดว่า มีพลังแห่งความชั่วมากมายและหลายเสียงที่ล่อลวงซึ่งพยายามหลอกล่อผู้คนให้ออกห่างไปจากพระเจ้าและจากคริสตจักรดี ๆ ที่เน้นรากฐาน ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่พระเจ้าทรงเรียกจะช่วยให้พวกเขาปลอดภัยและไม่แตกแถว โดยทำให้ “จำเริญขึ้นไปสู่การเสริมสร้างร่างกายนั้นเองในความรัก” (อฟ. 4:16)

2. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐหนุนหลังสิ่งที่ศิษยาภิบาลกล่าว! ถ้าศิษยาภิบาลเทศนาคำเทศนาต่าง ๆ ที่ดีตามพระคัมภีร์แก่ผู้คนของตน เขาก็ต้องการกำลังเสริมบ้างเป็นครั้งคราว และมันเป็นการดีที่ผู้คนเหล่านั้นจะได้ทราบว่าเขาไม่ใช่แค่ “คนบ้า” คนเดียวเท่านั้น นี่คือชายของพระเจ้าคนหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักดีและมีประสบการณ์ ผู้ซึ่งกล่าวสิ่งที่ศิษยาภิบาลของคุณกล่าวมาตลอด เพียงแค่เขากล่าวมันในแบบที่แตกต่างออกไป นี่ช่วยตอกย้ำไปสู่เป้าหมาย!

3. การฟื้นฟูช่วยเข้าถึงผู้หลงหาย มีผู้คนที่ถูกขนะในการฟื้นฟูต่าง ๆ ผู้ซึ่งไม่เคยเข้ามาทางประตูของคริสตจักรในการประชุมวันอาทิตย์ตามปกติเลย เหมือนกับที่การลดราคาครั้งใหญ่จะนำลูกค้าใหม่ ๆ มาเข้าร้านค้าปลีกสักแห่ง การประชุมพิเศษทั้งหลายก็จะชักนำผู้คนมาที่คริสตจักรผู้ซึ่งไม่เคยมาคริสตจักรเลย หรือผู้ซึ่งนาน ๆ ทีถึงจะมา แม้หากว่าลูกค้าคนนั้นแค่ “มาดูเฉย ๆ” และไม่ซื้อในคราวนั้น มันก็มีโอกาสอย่างมากที่ว่าถ้าเขาชอบสิ่งที่เขาเห็น เขาก็จะกลับมาเป็นลูกค้าในคราวหลัง นี่เป็นจริงเช่นกันเกี่ยวกับการประชุมพิเศษทั้งหลายในคริสตจักร

พวกคริสเตียนถูกกระตุ้นและมีแรงบันดาลใจที่จะพาผู้อื่นมาในระหว่างการประชุมฟื้นฟู และพวกเขามีเครื่องพุนแรงเพิ่มบางอย่างที่พวกเขาไม่มีสำหรับการประชุมนมัสการเป็นประจำในวันอาทิตย์ในการแวงเพื่อนที่หลงหายบางคนเหล่านั้นและคนที่พวกเขารักหลุดออกจากคริสตจักรนำสมัยทั้งหลายของพวกเขา

4. การฟื้นฟูทั้งหลายให้คุณมีผู้คนที่คุณจะทำงานด้วยหลังจากการประชุมเหล่านั้นสิ้นสุดไปนานแล้ว

ไม่ใช่แค่ผู้คนที่หลงหายแต่พวกที่กลับสัตย์ พวกวิสุทธิชนที่อ่อนแอและพวกคริสเตียนที่ไม่มีหลักแหล่งน่าจะเริ่มสนใจในคริสตจักรของคุณอันเป็นผลมาจากการออกเยี่ยมเยียนที่เกิดขึ้นขณะที่คุณกำลังมีการฟื้นฟู

5. งานฟื้นฟูทั้งหลายและการประชุมใหญ่เพื่อศึกษาพระคัมภีร์ประชาสัมพันธ์คริสตจักรของคุณเพื่อที่คนทั้งชุมชนจะได้ทราบว่ามิอะไบบางอย่างเกิดขึ้นอยู่ ณ สถานที่ของคุณ ถ้าคริสตจักรของคุณไม่มีหอประชุมใหญ่โตตั้งอยู่บนจุดที่ผู้คนผ่านไปมา คนทั้งเมืองนั้นก็อาจไม่รู้เลยด้วยซ้ำว่าคุณอยู่ตรงนั้นหากคุณไม่มีการประชุมพิเศษที่ลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นและทางวิทยุและโทรทัศน์

บางคนที่ได้การเชิญชวนหรือที่เห็นโฆษณาของคุณเกี่ยวกับงานฟื้นฟูของคุณอาจไม่วางสัปดาห์นั้น แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็จะนึกถึงคริสตจักรในคราวถัดไปที่อะไบบางอย่างกำลังเกิดขึ้น หรือพวกเขาอาจเข้าโรงพยาบาลและตระหนักว่าพวกเขาต้องการใครสักคนมาอธิษฐานให้พวกเขา ข้อเท็จจริงที่ว่าคริสตจักรของคุณได้รับการประชาสัมพันธ์อาจกระตุ้นพวกเขาให้ร้องขอความช่วยเหลือจากคุณก็ได้

6. ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้น การฟื้นฟูทำให้เหล่าสมาชิกของคุณเริ่มต้นทำงาน พวกเขาจะคิดมากขึ้นเกี่ยวกับการยอมจำนน การรับใช้และการชนะจิตวิญญาณในช่วงหลายวันที่มีการเทศนาแรง ๆ มากกว่าที่พวกเขาจะคิดโดยการมาในวันอาทิตย์ ตอนที่ผมเคยเป็นศิษยาภิบาล สมาชิกหลายคนของเราเริ่มมีภาระใจเพื่อจิตวิญญาณหลายดวงเป็นครั้งแรกภายใต้การเทศนาอันร้อนแรงของผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่ง หรือเป็นครั้งแรกเลยที่พวกเขาได้เห็นถึงความจำเป็นของการดำเนินชีวิตในทางที่บริสุทธิ์ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐอาจไม่ได้ให้สิ่งใดเลยแก่พวกเขาที่ผมไม่ได้กล่าวไปแล้ว แต่อยู่ดี ๆ พร้อมกับเสียงใหม่เสียงหนึ่ง พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาเข้าใจในที่สุด พวกเขาได้รับการฟื้นฟูและเป็นสมาชิกที่ดีกว่าเดิมเยอะตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

7. การฟื้นฟูทั้งหลายจะช่วยคริสตจักรในด้านการเงิน ถ้าผู้คนถูกปลุกเร้าให้ทำสิ่งที่ถูกต้องและดำเนินชีวิตคริสเตียนที่เข้มแข็ง พวกเขาก็จะผ่อนคลายนมากขึ้นและถวายทรัพย์มากขึ้นเพื่ออุดหนุนคริสตจักรเมื่องานฟื้นฟูสิ้นสุดลง ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาถูกทำทลายให้ถวายเป็นระหว่างงานฟื้นฟูจะนำพระพรมาสู่พวกเขา “จงให้และท่านจะได้รับ” เมื่อพระเจ้าทรงเพิ่มพูนความมั่งคั่งของพวกเขา พวกเขาก็จะมีมากขึ้นเพื่อถวายในวันข้างหน้าเหล่านั้น

นอกจากนี้แล้ว คริสตจักรที่ใจกว้างกับเหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้า ไม่ว่าจะคนเหล่านั้นจะเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐหรือมิชชันนารี ก็จะขึ้นบานกับพระพรของพระเจ้าที่มาบนพวกเขา เพราะเราเกี่ยวข้องกับเราหวาน!

8. ผู้คนของคุณจะซาบซึ้งกับศิษยาภิบาลของพวกเขามากขึ้นหลังจากงานฟื้นฟูสิ้นสุดลง ผู้คนมากมายของเราขอบคุณผมที่พานักเทศน์ดี ๆ ที่พวกเขาอยากได้ยินมาตลอดมาที่เมือง

ถ้าคนที่พวกเขารักหรือเพื่อนฝูงบางคนของพวกเขาได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในงานฟื้นฟู พวกเขาก็จะมีใจตัญญูต่อคุณเสมอไป และไม่ว่าชายผู้มาเยือนคนนั้นจะติขนาดไหน ผู้คนส่วนใหญ่ก็ตั้งใจที่ตอนนี้พวกเขาสามารถมีความสุขกับศิษยาภิบาลของตนได้อีก

9. คุณจะเป็นคนดีที่มากขึ้นหลังจากงานฟื้นฟู! ศิษยาภิบาลมากมายจริง ๆ ยอมรับกับผมว่าพวกเขาต้องการการประชุมนั้นสำหรับตัวเองและว่ามันเป็นพระพรยิ่งใหญ่สำหรับพวกเขา พวกศิษยาภิบาลหนุ่มได้ขอคำปรึกษาเกี่ยวกับหลายสิ่งที่จะช่วยพวกเขาในงานรับใช้ของพวกเขา และเหล่าศิษยาภิบาลต้องการการ

ร่วมสามัคคีธรรมของนักเทศน์คนหนึ่งที่มาเยือนเป็นครั้งคราว เราสามารถร่วมแบ่งปันประสบการณ์ ภาระและพระพรทั้งหลายของเราได้ มันเป็นพระพรหนึ่งเช่นกันสำหรับศิษยาภิบาลที่จะมีสัปดาห์หนึ่งที่เขาไม่ต้องคิดคำเทศนาสดใหม่ แต่สามารถให้จิตวิญญาณของตนได้รับอาหารจากคนของพระเจ้าที่มาเยือนนั้น

III. เหตุใดเราถึงต้องใช้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

ศิษยาภิบาลคนหนึ่งมักนำศิษยาภิบาลเพื่อนบ้านอีกคนหรือเพื่อนที่รู้จักเป็นการส่วนตัวสักคนมาจัดการประชุมพิเศษทั้งหลายของเขา พวกเขาศิษยาภิบาลขึ้นชื่อว่าแค่ “สลัทธิธรรมาสันกัน” และเรียกนี่ว่าเป็นความอุตสาหะในการประกาศข่าวประเสริฐของตนสำหรับปีนั้น ๆ

แต่ศิษยาภิบาลที่มาเยือนนั้นมีการทรงเรียกที่แตกต่างกัน เขาอาจมีหรือไม่มีภาระใจเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลายเลยก็ได้

1. เหตุผลแรกที่เราควรใช้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐก็คือว่า พระเจ้าตรัสว่าเราควรใช้! องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ที่ได้ประทานผู้ประกาศข่าวประเสริฐให้เป็นของประทานอย่างหนึ่งแก่คริสตจักร พระเจ้าทรงทราบว่าศิษยาภิบาลต้องการความช่วยเหลือชนิดที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐสามารถให้ได้

ถ้าคริสตจักรทั้งหลายไม่ใช่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่พระเจ้าทรงเรียก เราก็อาจกำลังผลักไสเขาออกไปจากงานรับใช้ของเขาก็ได้ เขาต้องได้รับคำเชิญให้ไปยังคริสตจักรหลายแห่งเพื่อที่จะอยู่รอดและอยู่ต่อในงานนั้นที่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้กระทำ

2. ศิษยาภิบาลต้องการความช่วยเหลือชนิดที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐสามารถให้แก่เขาได้ การทรงเรียกของเขามีความเป็นเอกลักษณ์

3. สังคมต้องการแรงกระแทกของเหล่านักเทศน์ที่ต่อสู้อยู่ในชุมชนนั้น ๆ ถ้าคริสตจักรไม่มีเสียงที่กล่าวโทษบาปเลย มันเสี่ยงเช่นนั้นที่จะไม่ถูกได้ยินเลยสักชนิด

4. เหล่าวิสุทธิชนต้องการคำหนุนใจและการปลุกเร้าของงานฟื้นฟูหนึ่งที่ดี มันช่วยให้คำพยานของเราเฉียบคมต่อไป

5. จิตวิญญาณหลายดวงต้องการความรอด ผู้ประกาศข่าวประเสริฐมีประสบการณ์นั้น ความกระตือรือร้นนั้น ภาระนั้นที่จะนำคริสตจักรให้ออกไปตามเหล่าผู้หลงหาย

6. พวกนักเทศน์หนุ่ม ๆ และผู้ที่อยากจะเป็นนักเทศน์ต้องการแบบอย่างของผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่งพระเจ้าทรงเรียกในคริสตจักรของพวกเขา ผมพบในแทบทุกคริสตจักรว่าผมรับใช้พวกเด็กหนุ่ม (และบางครั้งก็พวกชายหนุ่มที่แก่กว่า) ผู้ซึ่งกำลังคิดเกี่ยวกับงานรับใช้และต้องการให้ใจของตนได้รับแรงบันดาลใจและไฟลุกเพื่อพระเจ้า แผนการของพระเจ้าสำหรับคนหนุ่มเหล่านี้อาจถูกรบกวานได้ถ้าคริสตจักรไม่ใช่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่พระเจ้าทรงเรียก

IV. วิธีที่จะมีงานประชุมฟื้นฟูที่ประสบผลสำเร็จ

คริสตจักรทั้งหลายยังสามารถมีงานประชุมฟื้นฟูที่ดี ๆ พร้อมกับฝูงชนที่มาร่วมประชุม เหล่าคริสเตียนที่ได้รับการฟื้นฟูและจิตวิญญาณหลายดวงที่กลับใจเชื่อมาถึงพระคริสต์ได้อยู่ มันกำลังเกิดขึ้นอยู่เหมือนเดิม ผู้ประกาศข่าวประเสริฐบางคนยังมีตารางงานแน่นเอียดอยู่เหมือนเดิม คริสตจักรหลายแห่งก็กำลังจัดงานประชุม

ศึกษาพระคัมภีร์ งานประชุมศึกษาคำพยากรณ์และงานประชุมชีวิตครอบครัวพร้อมกับพระพรมากมายอยู่ เหมือนเดิม ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่มีประสบการณ์โชกโชนบางคนมีพรสวรรค์พิเศษและประสบการณ์ในงานประชุมพวกนี้

คนอื่น ๆ ก็ถนัดเป็นพิเศษในการทำงานกับพวกเด็ก ๆ หรืออนุชน ยังมีคนอื่น ๆ อีกที่มีภาระใหญ่เพื่อ งานมิชชั่น ผมถูกขอร้องบ่อย ๆ ให้เป็นวิทยากรรอบเย็นที่งานประชุมใหญ่ที่จัดสำหรับพวกมิชชันนารี ถ้าคุณ รู้สึกว่าการเทศนาเต็มสัปดาห์เรื่องงานมิชชั่น คำพยากรณ์ หรือครอบครัวน่าจะเยาะไปสักหน่อยสำหรับผู้คน ของคุณ งั้นทำไมไม่เริ่มต้นด้วยการประชุมนานสี่วัน, วันอาทิตย์ถึงวันพุธเล่า?

มันคงจะวิเศษจริง ๆ เลยที่ได้เห็นงานฟื้นฟูนานสองสัปดาห์ (หรือนานกว่านั้น) กลับมาอีก บางทีอาจ เป็นงานประชุมนานเป็นเดือนด้วยซ้ำ เมื่อคริสตจักรเริ่มป่วยมากพอกับสิ่งที่บาปกำลังทำต่ออารยธรรมของเรา ไม่แน่ว่าการประชุมนานฟื้นฟูเหล่านั้นก็กลับมาได้ เมื่อใครสักคนเริ่มมีภาระในการอธิษฐานมากเสียจนการฟ่องใจ ครั้งใหญ่กวาดไปทั่วคริสตจักรอีก อาจไม่มีขีดจำกัดเลยสำหรับสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำเพื่อเราในการนำการ ฟื้นฟูมาให้ในยุคสมัยของเรา

ขณะเดียวกัน ประสบการณ์พิสูจน์ให้เห็นว่าเรายังสามารถมีการประชุมดี ๆ และพระพรเยาะเย้ยใน งานประชุมฟื้นฟูนานหนึ่งสัปดาห์ได้อยู่

ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะบางประการที่เกี่ยวข้องกับวิธีที่จะมีการประชุมที่ประสบผลสำเร็จ:

1. จงอธิษฐานขอคนของพระเจ้า จงคิดเกี่ยวกับสิ่งที่คริสตจักรของคุณต้องการมากที่สุดและจากนั้นจง วางใจพระเจ้าว่าจะทรงนำคุณไปสู่คน ๆ นั้นที่พระเจ้าทรงอยากให้มา บางครั้งคริสตจักรหนึ่งต้องการความช่วยเหลือที่โชกโชนของผู้ซราสักคนในงานรับใช้ แต่อย่าดูถูกพวกคนหนุ่ม ๆ เหมือนกัน ถ้าชายสักคนเต็มเปี่ยมด้วย พระวิญญูญาณและเป็นของจริง อายุของเขาอาจไม่สร้างความแตกต่างขนาดนั้น ในทางกลับกัน คุณอาจมี สถานการณ์แบบที่ต้องการประสบการณ์ก็ได้

จงแน่ใจว่าเขาเป็นผู้ที่อยู่ฝ่ายพระวิญญูญาณ ผู้ซึ่งทราบที่กำลังเกิดอะไรขึ้นในวันนี้ คุณไม่อยากจะคนที่ ตามทันสิ่งที่ผู้คนกำลังนิยมอยู่ ผู้คนของเราไม่ได้ต้องการนักเทศน์ที่จับกระแสหรือจิตวิญญูญาณของยุคสมัยได้ มากเท่ากับคนที่มุ่งมั่นที่จะแก้ไขจิตวิญญูญาณของยุคสมัย เราต้องการการอุทิศตนแบบไม่ประนีประนอมต่อ ความจริงของพระคัมภีร์!

ผมอยากได้ยีนนักเทศน์สักคนที่นั่งอยู่แทบพระบาทของพระคริสต์แห่งกลโกธา ชายหลายคนที่คุณเคย อ่านคำเทศนาของพวกเขาใน THE SWORD น่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี

เมื่อคุณพบผู้ประกาศข่าวประเสริฐสักคนที่ตรงใจคุณ มันก็คงดีที่จะไปฟังเขาเทศนาหากทำได้ ถ้าทำไม่ได้ คุณก็สามารถพูดคุยกับเพื่อน ๆ ศิษยาภิบาลที่เคยใช้เขาและคนอื่น ๆ ที่เคยได้ยินเขาเทศนา จงแสวงหาพระ พักตร์ของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ และพระองค์จะทรงนำคุณอย่างแน่นอน

2. จงเตรียมการราวกับว่ามันเป็นความอุตสาหกรรมสุดท้ายของคุณบนแผ่นดินโลก! จงรวบรวมประวัติ ความเป็นมาทุกอย่างที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้นมีเกี่ยวกับตัวเอง และจงเริ่มเตรียมการผู้คนของคุณให้ พร้อมสำหรับสัปดาห์ใหญ่นั้น จงพบปะกับเหล่าอาจารย์ พวกผู้ช่วยและเหล่าสมาชิกที่เป็นพนักงานของคุณและ

จงทำให้พวกเขาตื่นเต้นเกี่ยวกับการประชุมที่จะมานั้น จงให้การจัดเตรียมทั้งหมดของคุณชุ่มโชกในคำอธิษฐาน จงเริ่มต้นลดทอนความสนใจในสิ่งอื่น ๆ หลายสัปดาห์ก่อนหน้าการประชุมเพื่อที่ทุกสิ่งจะชี้ไปที่การฟื้นฟู

3. จงวางแผนการโจมตีของคุณไปที่ป้อมปราการทั้งหลายของซาตาน จงเตือนผู้คนของคุณให้ทราบว่า แผนการของคุณมีอะไรบ้าง จงเกณฑ์พวกเขาในการเข้าถึงเหล่าสมาชิกที่ไม่ระวังตัว ที่ท้อใจ และที่กลับสัศย์ แห่งฝูงแกะของคุณ จงเริ่มต้นความอดสาหัสในการเกณฑ์ทางโทรศัพท์ จงฝึกเหล่าคนงานของคุณที่ทำงานแบบ ตัวต่อตัว จงให้คณะนักร้องและกลุ่มนักร้องปรับปรุงดนตรีเพื่อการฟื้นฟู จงมีหลักสูตรทบทวนความจำกับพวก พนักงานต้อนรับของคุณ จงทำให้มันเป็นเรื่องใหญ่ตั้งแต่ต้นเลย

การทำสำมะโนประชากรแบบละเอียดในพื้นที่ทั้งหมดของคุณน่าจะมีประโยชน์มากที่สุด จะมีผู้มุ่งหวัง นับไม่ถ้วนเลยให้ได้เป็นพยาน จงพยายามอย่างหนักที่จะวางภาระนั้นบนผู้คนของคุณที่จะชนะอย่างน้อยหนึ่ง ครอบครัวมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าและมายังคริสตจักรของคุณในระหว่างงานฟื้นฟูนั้น คนอื่น ๆ สามารถชนะได้ อย่างน้อยหนึ่งคน พวกเขาควรมีหลายคนที่จะพวกเขาจะเป็นพยานได้ จากนั้นถ้าคนหนึ่งไม่มา พวกเขาก็ยัง สามารถมีชัยชนะได้กับคนอื่น ๆ

4. จงเทศนาคำเทศนาหลายเรื่องที่จะจัดเตรียมผู้คนของคุณ จงแสดงให้พวกเขาเห็นว่าจะชนะจิต วิญญาณหลายดวงได้อย่างไร จงให้ตัวอย่างประกอบดี ๆ เกี่ยวกับการฟื้นฟูทั้งหลายและสิ่งที่จะเกิดขึ้นถ้า พระเจ้าทรงมีส่วนในงานนั้นจริง ๆ จงให้จิตวิญญาณของคุณชุ่มโชกด้วยคำเทศนาต่าง ๆ ในหัวข้อการฟื้นฟู และโดยการอ่านวารสารและคำเทศนาเหล่านั้นของเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่

5. จงประชาสัมพันธ์งานประชุมที่จะมีขึ้นนั้นในหลากหลายวิธี เราต้องทำมากกว่าเดิมสมัยนี้เพื่อที่จะ ดึงดูดความสนใจของผู้คน มากกว่าที่เราเคยทำเมื่อไม่กี่ปีก่อน เงินทองที่ลงทุนในการโฆษณางานฟื้นฟู ๆ ก็ เป็นเงินทองที่ใช้จ่ายถูกทาง

จงแน่ใจว่าคุณตั้งใจอ่านจดหมายเหล่านั้นที่แสดงเนื้อหาและข้อมูลซึ่งผู้ประกาศข่าวประเสริฐส่งมาให้ คุณ เขาอาจมีแนวคิดที่ดีมาก ๆ บางอย่างที่จะช่วยคุณประชาสัมพันธ์ฟื้นฟูของคุณ

บัตรเชิญให้มาร่วมงานฟื้นฟูก็น่าประทับใจมากกว่าใบปลิวและใช้งานและพกพาง่ายมากกว่าเยอะ ถ้า บัตรเหล่านั้นถูกตีพิมพ์อย่างโฉบเฉี่ยวและสวยงามจนเอาใส่ในกระเป๋าเสื้อของผู้ชายหรือกระเป๋าถือของผู้หญิง ได้ คุณก็จะมีผู้คนของคุณแจกจ่ายบัตรเหล่านั้นเพิ่มมากขึ้นเยอะ ถ้าคุณมีเงินทุนที่จะพิมพ์บัตรที่มีขนาดใหญ่ มากขึ้นเพื่อติดตามหน้าต่างร้านค้าหรือตอกตะปูติดบนเสา นั่นก็ดีเช่นกัน ผู้คนยังเห็นโฆษณาของคุณมากเท่าไร พวกเขา ก็ยังประทับใจ และยิ่งน่าจะมาร่วมงานประชุมต่าง ๆ ของคุณมากเท่านั้น

การโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็สำคัญ ถ้าคุณไม่คุ้นเคยกับการเขียนคำโฆษณา จงผูกมิตรกับใครสักคนใน แผนกโฆษณาและบอกเขา (หรือเธอ) ว่าคุณอยากได้บางสิ่งที่แตกต่างกันไปจาก (และเหนือกว่า) หน้าโฆษณาในค ริสต์จักรแบบจำเจ มีหนังสือดี ๆ หลายเล่มเกี่ยวกับการโฆษณาคริสตจักรของคุณด้วย จงหมายเหตุความแตก ต่างระหว่างเรื่องข่าวฟรีในหนังสือพิมพ์และโฆษณาแบบเสียเงิน คุณสามารถใช้ทั้งสองอย่างเพื่อให้คุณได้เปรียบ

ป้ายที่น่าดึงดูดสักอันที่ติดไว้ด้านหน้าและ/หรือป้ายผ้าที่มีสีสันสดใสที่ติดไว้เหนือถนนที่โฆษณา งาน ประชุมของคุณก็ดีเช่นกัน คุณไม่มีทางใช้โฆษณาแบบที่ถูกต้องเยอะเกินไปได้

สปอตโฆษณาทางวิทยุและโทรทัศน์ก็ดีและสามารถลงได้บ่อย ๆ แบบไม่เสียเงินหากคุณถือสำเนาข้อมูลของคุณแบบที่พิมพ์วันสองบรรทัดและเขียนมาตีไปที่สตูดิโอเหล่านั้นก่อนถึงเวลาที่คุณอยากให้มีประกาศเหล่านั้น ถ้าคุณมีปัญหาจ่ายพวกสปอตทางทีวีแบบเสียเงินเพิ่มเติมจากนี้อีก คุณก็อาจต้องอาศัยความช่วยเหลือจากมืออาชีพสักคนในการเขียนพวกมันและนำเสนอพวกมัน

ในโฆษณาของคุณ จงใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐนั้น อย่ากล่าวเกินจริงแต่จงทำให้คำเชิญชวนนั้นน่าดึงดูดที่สุดเท่าที่ทำได้ ถ้าคุณมีนักดนตรีที่โดดเด่นมาร่วมงานพื้นพูนด้วย หรือสมาชิกคนอื่น ๆ ที่โดดเด่นของทีมพื้นพูนนี้ ก็ควรเน้นเรื่องนี้ในโฆษณาของคุณ

6. จงเลื่อนสิ่งอื่น ๆ ออกไป ในบางการประชุมคุณได้แนวคิดที่ว่ามีหลายสิ่งเกิดขึ้นอยู่มากเหลือเกินจนการพื้นพูนเป็นสิ่งชั่วร้ายอย่างหนึ่งที่จำเป็นที่ต้องทนสักสองสามวัน ขณะที่เราชื่นชมยินดีในกระแสโรงเรียนคริสเตียนที่ดี มันก็เป็นข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งที่ว่า ในคริสตจักรหลายแห่งที่โรงเรียนที่พลุกพล่านแห่งหนึ่งกำลังดำเนินการ กิจกรรมเหล่านั้นของคริสตจักร (ซึ่งรวมถึงการพื้นพูนด้วยซ้ำ) จำต้องสอดคล้องกับหลักสูตรปัจจุบันของโรงเรียน อย่างน้อยมันก็ดูเหมือนเป็นแบบนี้ในบางกรณี

ศิษยาภิบาลควรกำกับดูแลและควบคุมทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในอาคารและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดของคริสตจักรเหล่าเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนควรเข้าใจว่าการพื้นพูนต้องมาก่อนเรื่องอื่น ๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในระหว่างการประชุมนั้น การประชุมนมัสการในห้องประกอบพิธีของโรงเรียนควรนำเสนอผู้ประกาศข่าวประเสริฐนั้นเป็นจุดเด่นอย่างแน่นอน ครูของโรงเรียนบางคนเสนอสิ่งจูงใจพิเศษแก่เหล่านักเรียนเพื่อให้พวกเขาเข้ามาเข้าร่วมการประชุมนมัสการตอนกลางคืน บางคนถึงกับเสนอคะแนนหน่วยกิตพิเศษให้สำหรับการมาร่วมประชุม อาจจัดการประกวดกับชั้นเรียนเหล่านั้นที่แข่งขันเพื่อจะได้เข้าร่วมในการพื้นพูน และอาจให้รางวัลที่เหมาะสมได้

ศิษยาภิบาลบางคนสั่งพวกครูของตนไม่ให้การบ้านในระหว่างการประชุมพื้นพูน คนอื่น ๆ อาจเพื่อให้มีข้อได้เปรียบมากขึ้น ระบุว่าจะสามารถถูกละเว้นหรือเลื่อนออกไปได้สำหรับพวกนักเรียนที่มาร่วมการประชุมนมัสการตอนกลางคืน ไม่จำเป็นต้องกล่าวเลยว่า นี่ทำให้มีนักเรียนมากขึ้นในงานพื้นพูนนี้!

คืนพิเศษที่โรงเรียนสักคืนก็ช่วยได้ โดยใช้นักเรียนบางคนในรายการด้วยหากทำได้ และให้คะแนนหรือรางวัลพิเศษบางอย่างแก่ชั้นเรียนที่พ่อแม่ของเด็ก ๆ มาร่วมประชุมนั้นมากที่สุด เรื่องนี้ควรถูกวางแผนล่วงหน้าให้ดี

การประชุมมิชชันนารี การประชุมของเหล่าผู้ช่วยศิษยาภิบาล กิจกรรมต่าง ๆ ของอนุชน งานเลี้ยงของพลเมืองอาวุโสและทั้งหมดที่เป็นเช่นนั้นควรถูกเลื่อนไปก่อนจนกว่าหลังจากงานพื้นพูนนี้ ถ้าให้ดียิ่งขึ้น จงจัดเรียงสิ่งเหล่านี้เพื่อทำให้งานพื้นพูนนี้ประสบผลสำเร็จ แทนที่จะเป็นคืนสังสรรค์วันเสาร์ตามปกติเพื่อพวกวัยรุ่นก่อนถึงงานพื้นพูน ทำไมไม่ท้าทายพวกเขาให้ลองดูว่าพวกเขาสามารถเข้าถึงอนุชนได้กี่คนในความอดุสาหะพิเศษเพื่อเกณฑ์คนเหล่านั้นมาร่วมงานพื้นพูนล่ะ? หัวข้อ “พาเพื่อนมา” น่าจะใช้ได้ดีตรงนี้ อย่างน้อย จงให้พวกเขาไปตามบ้านพร้อมกับบัตรงานพื้นพูนเหล่านั้น เกณฑ์เหล่าผู้มุ่งหวังเข้ามา

เป็นการดีที่สุดที่จะให้การประกาศข่าวต่าง ๆ เกี่ยวกับหลายสิ่งในอนาคตในคริสตจักรเป็นแบบย่อมาก ๆ หรือจะดียิ่งขึ้น จงรอจนถึงคืนสุดท้ายของงานประชุมนั้นเพื่อจะกล่าวถึงหลายสิ่งในอนาคตเพื่อที่การเน้น

ทั้งหมดสำหรับสัปดาห์นั้นจะจัดจ้อยู่ที่งานฟื้นฟูที่กำลังเกิดขึ้นนั้น

7. จงโปรโมทเรื่องการเข้าร่วมประชุมกันในทุกวิธีที่สมเหตุสมผล แผนการ “เต็มทุกที่นั่ง” หรือ “เจ้าบ้านที่ดี” อาจดีสำหรับการพาผู้คนเข้ามาในแต่ละคืน ผมแสดงละครสำหรับเด็กชายและเด็กหญิงแต่ละคืนในการประชุมของผม แต่สิ่งอื่น ๆ สามารถถูกกระทำได้เพื่อทำให้เด็ก ๆ เป็นส่วนหนึ่งของงานฟื้นฟูนั้น-การประชุมอธิษฐานพิเศษสำหรับพวกเขา เทศกาลเพลงของเด็ก ๆ ชมรมเพิ่มพลังหรือการประชุมเพื่อจะดูว่าใครพาผู้มาเยือนได้เยอะที่สุด

คืนพิเศษทั้งหลายสามารถถูกรวมเข้ากับงานฟื้นฟูได้ คืนชั้นเรียนรวี คืนครอบครัว คืนเหล่าเพื่อนคนงานและความอดสาหะอื่น ๆ เช่นนั้นเป็นสิ่งที่ดีหากทำอย่างถูกต้องและโปรโมทล่วงหน้าเยอะ ๆ เหล่าคนงานรถบัสควรจัดแจงล่วงหน้าเยอะ ๆ เพื่อที่จะมีผู้โดยสารเต็มคันรถ พร้อมกับความมุ่งมั่นพิเศษที่จะได้พ่อแม่ที่ยังไม่รอดของเด็กนั่งรถบัสมาร่วมงานประชุมฟื้นฟูด้วย (หมายเหตุ, เป็นการดีที่สุดที่จะจำกัดอายุของผู้โดยสารที่จะมาประชุมรอบค่ำเป็นเด็ก ๆ อายุเจ็ดหรือแปดขวบขึ้นไป เพื่อจำกัดเสียงรบกวนและความสับสนวุ่นวายซึ่งอาจทำลายจุดประสงค์ของเราเอง)

จงโปรโมทการร้องเพลงงานฟื้นฟูที่ไพเราะและดนตรีพิเศษที่มีคุณภาพ คณะนักร้องควรอยู่ร่วมประชุมด้วยทุกคืนแม้หากว่าพวกเขาไม่ได้ร้องเพลงถวายพิเศษทุกคืนก็ตาม

8. จงเริ่มต้นการประชุมแต่ละรอบตรงเวลา การเริ่มตรงเวลาเป็นสิ่งสำคัญ บางครั้งเป็นการดีที่จะเริ่มต้นการร้องเพลงก่อนเวลาสักเล็กน้อย จงทำให้เกิดความประทับใจว่างานฟื้นฟูนี้ยอดเยี่ยมเสียจนเราอดใจรอไม่ไหวแล้วที่จะให้มันเริ่มต้น การเตะถ่วงและการเริ่มช้าเป็นเรื่องน่าท้อใจแก่เหล่าสมาชิกและผู้มาเยือนผู้ซึ่งได้เสียสละเพื่อจะมาถึงที่นั่นตรงเวลา

จงให้สิ่งต่าง ๆ เดินหน้าต่อไปเรื่อย ๆ จงให้การประกาศข่าวเป็นแบบย่อมาก ๆ หากจะต้องประกาศข่าวจริง ๆ อยู่ร้องเพลงนมัสการทุกข้อ ความหลากหลายเป็นเครื่องเทศของชีวิต จงใช้การร้องประสานเสียงที่มีชีวิตชีวา จงใช้ดนตรีพิเศษที่ดีที่สุดของคุณพร้อมกับบทเพลงต่าง ๆ ที่เหมาะสมสำหรับงานฟื้นฟู คุณจะอัศจรรย์ใจกับบทเพลงเหล่านั้นที่ถูกเลือกสรรสำหรับดนตรีงานฟื้นฟูโดยผู้นำเพลงบางคน จงให้การประชุมนมัสการมีชีวิตชีวา จงจำกัดจำนวนเพลงพิเศษ จงเลิกการประชุมแต่ละคืนด้วยความเบิกบานใจและความกระฉับกระเฉง อย่างรั้งผู้คนไว้นานเกินสองสามวินาทีหลังจากที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐนั้นหมดธุระกับพวกเขาแล้ว จงให้พวกเขากลับบ้านไปพร้อมกับความคิดที่เป็นสุข-หรืออยู่ภายใต้การฟ้องใจมากเสียจนพวกเขาจะต้องกลับมาคืนถัดไป!

ศิษยาภิบาลบางคนของคริสตจักรที่เล็กกว่าทั้งหลายลังเลที่จะพาผู้ประกาศข่าวประเสริฐแบบเต็มเวลาเข้ามาเพราะกลัวว่าตนจะรับมือไม่ไหวในทางการเงิน คุณอาจอัศจรรย์ใจกับสิ่งที่ผู้คนของคุณจะทำได้ในรูปแบบของการถวายหากพวกเขาได้รับพระพรจริง ๆ ในงานฟื้นฟูหนึ่ง ถึงอย่างไรแล้ว ชายคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงเรียกจะมาด้วยความเชื่อและวางใจพระเจ้าว่าจะทรงตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของเขา ผู้ประกาศข่าวประเสริฐบางคนเดินทางโดยรถบ้านและจึงตัดทิ้งเรื่องค่าตัวเครื่องบิน ค่าห้องพักโรงแรม ฯลฯ ผมไม่รู้จักผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนใดที่ไม่ยอมร่วมมือกับศิษยาภิบาลในการหาตัวเครื่องบินราคาถูกที่สุดเท่าที่จะหาได้

ปกติแล้วมีศิลปะพิเศษ ๆ (ถ้าคุณจองเที่ยวบินล่วงหน้าสามสัปดาห์) ที่ช่วยให้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐสามารถประหยัดเงินให้คริสตจักรได้

เงินสำหรับการโฆษณาและแม้กระทั่งสำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางสามารถถูกเรียกได้ว่าน้อย ๆ ล่วงหน้าและจึงทำให้คริสตจักรสามารถทำสิ่งที่ถูกต้องในการถวายเพื่อช่วยเหลือผู้ประกาศข่าวประเสริฐนั้นได้ ศิษยาภิบาลควรทำทุกสิ่งที่ตนทำได้เพื่อดูแลผู้ใช้ของพระเจ้าที่มาช่วยเหลือเขาแล้ว ผมเชื่อว่าพวกเขาส่วนใหญ่ทำ

ฉะนั้น เพื่อนศิษยาภิบาลที่รักเอ๋ย อย่าถอดใจกับการจัดประชุมพิเศษดี ๆ ในคริสตจักรของคุณ พระเจ้าจะทรงอวยพรคุณสำหรับการทำเช่นนั้น

จงทำให้การประชุมนานเป็นสัปดาห์ของคุณหลากหลายด้วยการประชุมนานสี่วันหรืองานประชุมศึกษาพระคัมภีร์ จงจัดงาน “สุดยอตัววันอาทิตย์” เป็นครั้งคราว ซึ่งคุณควรจัดเตรียมให้ดี แต่ซึ่งคุณไม่จำเป็นต้องเสียเงินและเวลาขนาดนั้น จงให้ผู้คนของคุณตื่นเต้นและคาดเดาเกี่ยวกับสิ่งที่คุณมีแผนจะทำเพื่อพวกเขาในลำดับถัดไป จงจัดการประชุมเรื่องดนตรี คำพยากรณ์ หรือครอบครัวเป็นครั้งคราว และอย่าทิ้งพวกคนหนุ่มสาว พวกเขาสามารถถูกนำมาสู่การหิวโหยสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้าได้เช่นกัน

ใช่แล้ว เรายังสามารถมีการประชุมฟื้นฟูที่ประสบผลสำเร็จได้อยู่ และใครจะรู้? งานฟื้นฟูในคริสตจักรของคุณอาจกลายเป็น “งานใหญ่นั้น” ที่สุดท้ายแล้วจะช่วยประชาชาติของเราให้รอดก็ได้

ทอม มาโลน

1915-2007

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

ทอม มาโลน ได้กลับใจเชื่อและได้รับการทรงเรียกให้เทศนาในช่วงระยะเวลาเดียวกัน! ที่มานั่งล่าสมัยตัวหนึ่ง นักเทศน์หีบพระคัมภีร์ที่เปื้อนน้ำตาของตนและแสดงให้ทอม มาโลนเห็นว่า จะรับความรอดได้อย่างไร เขาตอบรับพระคริสต์ตอนนั้นและตรงนั้น เมื่อลุกขึ้นจากการคุกเข่าใน Isbell Methodist Church ใกล้เมืองริสเซลวิลล์ รัฐแอละแบมา เขาก็จับมือศิษยาภิบาลผู้หนึ่ง และเด็กหนุ่มชาวไร่ชื้ออายุวัยสิบเก้าปีคนนี้ได้ประกาศว่า: “ผมรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยากให้ผมเป็นนักเทศน์”

ย้อนกลับไป เหนื่อยอายและงัดแตก ทอมยืมเงินมาห้าดอลลาร์ หีบสิ่งที่เขาหีบไปได้ในกระเป๋าเดินทางกระดาษแข็งและออกเดินทางไปยังเมืองคลีฟแลนด์ รัฐเทนเนสซี ทันทีเมื่อไปถึงที่ Bob Jones College มาโลนก็ได้ยินความจริงประการหนึ่งที่ครอบงำชีวิตและการลงแรงทั้งหมดของเขาเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา-การชนะจิตวิญญาณ!

วันนั้นเขาชนะจิตวิญญาณดวงแรกของเขา! ทอมซึ่งเป็นผู้เชื่อใหม่จริง ๆ ตอนนั้นไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับวิธีเข้าหาหรือเทคนิคในการชนะจิตวิญญาณ เขาแค่ถามคนบาปคนนั้นว่า “คุณเป็นคริสเตียนไหม?” ไม่ ในอีกไม่กี่นาทีต่อมาชายหนุ่มคนนั้นได้กลายเป็นผู้กลับใจเชื่อคนแรกของมาโลน

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ประสบการณ์ทั้งหลายของเขาในการประกาศข่าวประเสริฐแบบตัวต่อตัวก็มากมายนับไม่ถ้วน

จงหมายเหตุไว้เลย: มาโลนได้เริ่มต้นการชนะจิตวิญญาณสัปดาห์แรกของเขาในวิทยาลัยพระคัมภีร์ และเขาไม่เคยหมดความกระหายในมัน ความตื่นตัวในมัน หรือหน้าที่ในมันเลยนับแต่นั้นเป็นต้นมา การเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรหลายแห่ง การบริหารงานโรงเรียนหลายแห่ง การเทศนาไปทั่วประเทศไม่เคยหันเหทอม มาโลนไปจากพันธกิจหลักนี้เลย

น่าสงสัยจริง ๆ ว่าทอม มาโลนตอนเป็นเด็กเคยฝันว่าจะกลายเป็นคนแบบที่เขาเป็นวันนี้ไหม ตอนนี้เป็น ดร. ทอม มาโลน มีชื่อเสียงในแวดวงกลุ่มเน้นรากฐานเดิมในเรื่องความเป็นผู้นำที่มีสติปัญญาและการเทศนาอันยอดเยี่ยมของเขา เป็นศิษยาภิบาลของ Emmanuel Baptist Church of Pontiac รัฐมิชิแกน ผู้ก่อตั้งและคณบดีของ Midwestern Baptist Schools และเป็นวิทยากรผู้เป็นที่ต้องการตัวอย่างมากในงานประชุมพระคัมภีร์ใหญ่ ๆ จากชายฝั่งตะวันตกไปถึงตะวันออก

ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์ มักกล่าวว่า ดร. ทอม มาโลน อาจเป็นนักเทศน์ข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในทั้งโลกวันนี้!

X.

การฟื้นฟูตามพระคัมภีร์ในยุคสมัยของเรา

ทอม มาโลน

(คำเทศานี้ถูกจัดเตรียมสำหรับ Fundamental Baptist Congress of North America,

เทศนาในเมืองแกรนด์ แรพิดส์, 6 ตุลาคม 1966)

“ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้วเราก็จะพ้นจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย” - 2 พศด. 7:14

“พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นขึ้นอีกหรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดีในพระองค์” - สดด. 85:6

“โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้ยื่นคำตรัสของพระองค์ และก็ยำเกรง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่ในท่ามกลางปีทั้งหลาย ในท่ามกลางปีทั้งหลายขอทรงแจ้งให้ทราบ ในความกริ้ว ขอทรงระลึกถึงความเมตตา” - ฮบก. 3:2

คำว่า “การฟื้นฟู” (revival) ไม่ถูกพบในพระคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม “ฟื้นขึ้น” และ “รื้อฟื้น” ถูกพบประมาณสิบห้าครั้ง และไม่ใช่ในทุกกรณีที่พวกมันหมายถึง “การฟื้นฟู” แบบที่เรากำลังพิจารณาถึงมัน ณ เวลานี้ เมื่อเรามาตรวจสอบพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับ “การฟื้นฟู” เราก็ต้องทูลขอพระวิญญูณบริสุทธ์ให้ช่วยเราวางความคิดเห็นที่มีอยู่แล้วก่อนหน้าทั้งหมดและธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหมดไว้ต่างหาก ถ้าเราอยากมีประสบการณ์เกี่ยวกับการฟื้นฟูตามพระคัมภีร์ในยุคสมัยของเรา เราก็ต้องตัดสินใจขาดจากพระวจนะที่ได้รับการดลใจของพระเจ้าว่าการฟื้นฟูที่แท้จริงตามพระคัมภีร์นั้นจริง ๆ แล้วคืออะไร

ตัวอย่างหนึ่งของการขาดความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟูคืออะไร คือโฆษณาปกติที่แนบกับการประชุมพิเศษ:

การฟื้นฟูจะเริ่มในวันอาทิตย์ที่ 3 เมษายน

และสิ้นสุดในวันอาทิตย์ที่ 10 เมษายน

คราวนี้ ใครเล่านอกจากพระเจ้าจะทราบว่าฟื้นฟูที่แท้จริงจะเริ่มต้นในวันอาทิตย์ที่ 3 เมษายน? ถ้าโดยพระคุณของพระองค์มันเริ่มต้นวันนั้นจริง ๆ คริสเตียนคนใดเล่า ที่คู่ควรกับชื่อนั้น จะอยากให้มีสิ่งพิเศษเช่นนั้นสิ้นสุดลงในวันอาทิตย์ที่ 10 เมษายน?

การฟื้นฟูไม่ใช่แค่การประชุมรอบพิเศษหรือการหาเสียงหรือการรณรงค์ด้านข่าวประเสริฐ การฟื้นฟูคือการได้รับความสดชื่นจากพระเจ้า การฟื้นฟูชีวิตฝ่ายวิญญาณที่มีอยู่แล้ว ไฟจากสวรรค์ การนำพาแห่งพระวิญญูณบริสุทธ์ของพระเจ้าในและอยู่บนชีวิตของผู้คนที่บังเกิดใหม่แล้ว

ความอดสาหัสในงานฟื้นฟูสมัยใหม่มักพุ่งเป้าไปที่ผู้ที่ยังไม่รอด เมื่อในความเป็นจริงนั้น มีแต่ผู้ที่รอดแล้วเท่านั้นที่สามารถถูกฟื้นฟูได้ อย่างไรก็ตาม เราควรเข้าใจว่าเมื่อการฟื้นฟูมาถึง ผู้ที่ยังไม่รอดจะถูกเข้าถึง

“ขอทรงคืนความชื่นบานแห่งความรอดของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ และขอทรงชูข้าพระองค์ไว้ด้วยพระวิญญาณอันเปี่ยมล้นของพระองค์ แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับใจมาหาพระองค์” - สดต. 51:12,13

“แล้วคนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรด้วยความยินดีแล้วก็รับบัพติศมา และในวันเดียวกันนั้นก็มีคนเพิ่มเข้ากับพวกเขาประมาณสามพันคน”- กิจการ 2:41

เราจะแสวงหาจากพระคัมภีร์เพื่อจะได้คำตอบเหล่านั้นสำหรับคำถามที่สำคัญ ๆ และเกี่ยวข้องอย่าง: เคยมีการฟื้นฟูในสมัยพระคัมภีร์ใหม่? มีการฟื้นฟูตามพระคัมภีร์ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ไหม? เราสามารถมีการฟื้นฟูตามพระคัมภีร์วันนี้ได้ไหม? งานฟื้นฟูใหญ่ ๆ วันนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้คนหลายพัน เป็นการสำแดงให้เห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าไหม? มีสิ่งที่เป็นการฟื้นฟูของปลอมไหม?

พระเจ้าทรงมีคำตอบ!

“ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็จงให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า ผู้โปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงอย่างเหลือล้น และมีได้ทรงตำหนิ และสติปัญญานั้นจะประทานให้แก่ผู้นั้น”- ยก. 1:5

“จงไปแสวงหาพระราชบัญญัติและคำพยานนั้นเถิด ถ้าพวกเขาไม่พูดตามคำนี้ก็เพราะว่าไม่มีความสว่างในพวกเขาเลย”- อสย. 8:20

I. การฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ในสมัยพระคัมภีร์

ก่อนอื่น ให้เราดูว่าเคยมีการฟื้นฟูของจริงหลายหนในสมัยพระคัมภีร์ แม้คำหรือคำนาม “การฟื้นฟู” ไม่ถูกพบในข้อพระคำเหล่านั้นที่เราจะดูกัน แต่พระคำหลายตอนนั้นก็พรรณนาถึงการฟื้นฟูแบบที่เรารู้จักและอยากมีและหิวโหยและร้องไห้ทูลขอ

ยาโคบทราบความหมายของการฟื้นฟู เขา เช่นเดียวกับวิสุทธิชนหลายคนวันนี้ ต้องการที่จะรู้จักการฟื้นฟูของจริงจากพระเจ้าในทางประสบการณ์ ก่อนหน้านั้นเขาใช้ชีวิตแบบคนหลอกหลวงและใช้กลวงและอุบายแสนเจ้าเล่ห์ ได้แย่งชิงสิทธิบุตรหัวปีมาจากพี่ชายของตนและทำให้บิดาผู้ตาบอดของตนเข้าใจผิด เขาใช้เวลาสี่สิบปีหรือนานกว่านั้นห่างไกลจากบ้านและเจริญขึ้นในทางวัตถุแต่ไม่ใช่ในฝ่ายวิญญาณ

อย่างไรก็ตาม วันคิดบัญชีมาถึงแล้ว เหมือนที่มันมาถึงตลอด และเขาได้พบหน้ากับผู้ที่เขาเคยทำผิดด้วยอีกครั้ง ในบันทึกของพระเจ้าเกี่ยวกับยาโคบ มีทั้งการฟื้นฟูส่วนตัวและการฟื้นฟูของครอบครัว ประสบการณ์ส่วนตัวนั้นถูกพรรณนาในปฐมกาล 32:24-30:

“และยาโคบอยู่แต่ผู้เดียว และที่นั่นมีบุรุษผู้หนึ่งปล้ำสู้กับเขาจนเวลารุ่งสาง และเมื่อพระองค์เห็นว่าพระองค์จะเอาชนะเขาไม่ได้ พระองค์จึงแตะต้องที่เบ้ากระดูกต้นขาของเขา และเบ้ากระดูกต้นขาของยาโคบก็เคล็ด ขณะเขาปล้ำสู้กับพระองค์อยู่นั้น และพระองค์ตรัสว่า “ปล่อยให้เราไปเถิด เพราะใกล้สว่างแล้ว” และเขาทูลว่า “ข้าพระองค์จะไม่ยอมให้พระองค์ไป ถ้าพระองค์ไม่ทรงอวยพรข้าพระองค์” และพระองค์ตรัสกับเขาว่า “เจ้าชื่ออะไร” และเขาทูลว่า “ยาโคบ” และพระองค์ตรัสว่า “ชื่อของเจ้าจะไม่ถูกเรียกว่า ยาโคบ อีกต่อไป แต่จะถูกเรียกว่าอิสราเอล เพราะดุจเจ้าชาย เจ้ามีอำนาจอยู่กับพระเจ้าและกับมนุษย์ และได้ชัยชนะ” และยาโคบถามพระองค์ และทูลว่า “ขอบอกพระนามของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์”

และพระองค์ตรัสว่า “ทำไมเจ้าจึงถามชื่อของเรา” และพระองค์ทรงอวยพรเขาที่นั่น และยาโคบเรียกชื่อสถานที่นั้นว่า เบเนเอล โดยกล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าได้เห็นพระเจ้าหน้าต่อหน้า และชีวิตของข้าพเจ้าถูกสงวนไว้”

เราอ่านว่า “และยาโคบอยู่แต่ผู้เดียว” การอยู่ตามลำพังกับพระเจ้าเป็นขั้นตอนสำคัญไปสู่การฟื้นฟู มันคือการเผชิญหน้ากับบาปทั้งหลายของคน ๆ หนึ่งซึ่งเป็นบาปส่วนตัว มันเป็นประสบการณ์แบบหน้าต่อหน้ากับพระเจ้าเมื่อความต้องการทั้งหลายของจิตวิญญาณถูกตีแผ่ต่อพระพักตร์พระองค์

ยาโคบได้ต่อสู้กับพระเจ้าเช่นกัน: “และยาโคบอยู่แต่ผู้เดียว และที่นั่นมีบุรุษผู้หนึ่งปล้ำสู้กับเขาจนเวลารุ่งสาง” พร้อมกับหยาดเหงื่อและน้ำตา ความปวดร้าวของจิตวิญญาณและการออกแรงของร่างกาย เขาปล้ำสู้กับพระเจ้า นี่น่าจะหมายความว่ายาโคบอยากได้บางสิ่งจากพระเจ้ามากกว่าที่เขาอยากได้อาหารหรือการพักผ่อนหรือการมีผู้อื่นอยู่เป็นเพื่อน

ทูตสวรรค์องค์นี้ขอให้ยาโคบปล่อยตนไป แต่ยาโคบไม่ยอม เขาไม่ยอมปล่อยเพราะเขาอยากพิสูจน์ให้พระเจ้าเห็นว่าเขายอมจ่ายราคาเพื่อจะได้ฤทธิ์เดชไม่ว่าราคานั้นจะสูงสักเพียงใด

ยาโคบต้องปล้ำสู้มาเกือบทั้งชีวิตของตน:

1. เขาปล้ำสู้ก่อนเขาเกิดมา- ปฐก. 25:22
2. เขาปล้ำสู้เพื่อสิทธิบุตรหัวปีของตน- ปฐก. 25:33
3. เขาปล้ำสู้เพื่อจะได้พระพรนั้น- ปฐก. 27:21-23
4. เขาปล้ำสู้กับลาบันเพื่อจะได้ราเชล- ปฐก. 29
5. เขาปล้ำสู้เพื่อจะได้ฤทธิ์เดชกับพระเจ้า- ปฐก. 32:24

เขาได้สิ่งที่เขาไขว่คว้า และเราอ่านเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เปี่ยมสง่าราศีเหล่านั้นของประสบการณ์นั้นในข้อ 28: “ชื่อของเจ้าจะไม่ถูกเรียกว่า ยาโคบ อีกต่อไป แต่จะถูกเรียกว่าอิสราเอล เพราะดุจเจ้าชาย เจ้ามีอำนาจอยู่กับพระเจ้าและกับมนุษย์ และได้ชัยชนะ” ทูตสวรรค์องค์นี้นักกล่าวว่า “...เจ้ามีอำนาจอยู่กับพระเจ้าและกับมนุษย์” นี่เป็นลำดับก่อนหลังที่ถูกต้อง: อำนาจกับพระเจ้าและจากนั้นจึงกับมนุษย์

โอ ขอให้เรามีประสบการณ์ส่วนตัววันนี้เหมือนที่ยาโคบเคยมีกับพระเจ้าที่ลำน้ำยับบอก!

ไม่ใช่แค่ยาโคบที่ได้รับการฟื้นฟู ไม่ใช่แค่เขาได้มีประสบการณ์กับฤทธิ์เดชของพระเจ้าในชีวิตของเขา แต่ครอบครัวของเขามีการฟื้นฟูเหมือนกัน บันทึกเกี่ยวกับการฟื้นฟูในครอบครัวนี้ถูกพบในปฐมกาล 35:2-5:

“แล้วยาโคบกล่าวแก่ครอบครัวของตน และแก่ทุกคนที่อยู่ด้วยกันกับเขาว่า “จงทิ้งบรรดาพระของคนที่ต่างชาติที่อยู่ท่ามกลางพวกเจ้าเสียให้หมด และชำระตัวให้สะอาด และเปลี่ยนเครื่องนุ่งห่มของพวกเจ้า และให้พวกเราลุกขึ้น และขึ้นไปยังเบธเอล และที่นั่นข้าจะทำแท่นบูชาแท่นหนึ่งแต่พระเจ้า ผู้ได้ทรงตอบข้าในวันแห่งความทุกข์ใจของข้า และได้ทรงอยู่กับข้าในทางซึ่งข้าได้ไปนั้น” และพวกเขาเอาบรรดาพระของคนที่ต่างชาติซึ่งมีอยู่ในมือของพวกเขามาให้ยาโคบ กับบรรดาคัมพูของพวกเขาส่งอยู่ในหูกของพวกเขา และยาโคบซ่อนสิ่งเหล่านั้นไว้ใต้ต้นโอ๊กนั้นซึ่งอยู่ใกล้เมืองเชเคม และพวกเขาเดินทางไป และความหวาดกลัวของพระเจ้าอยู่บนนครทั้งหลายที่อยู่รอบข้างพวกเขา และชาวเมืองเหล่านั้นไม่ได้ไล่ตามบรรดาบุตรชายของยาโคบ”

มีหลายสิ่งที่น่าสนใจในที่นี่ อย่างแรก การฟื้นฟูปกติแล้วเริ่มต้นกับคน ๆ เดียวหรือคนกลุ่มเล็ก ๆ การ

ฟื้นฟูเริ่มต้นกับยาโคบและแพร่ไปยังทั้งครอบครัวของเขา

นอกจากนี้ เราเห็นว่าบาปต้องถูกจัดการก่อนการฟื้นฟูจะมา ยาโคบกล่าวว่า “จงทิ้งบรรดาพระของ คนต่างชาติที่อยู่ท่ามกลางพวกเจ้าเสียให้หมด และชำระตัวให้สะอาด และเปลี่ยนเครื่องนุ่งห่มของพวกเจ้า” พระเจ้าทรงเรียกร่องการแยกออก ความสะอาดของชีวิตและการยอมจำนนแบบสิ้นสุดใจก่อนการฟื้นฟูของจริง ที่สวรรค์ส่งมาจะเกิดขึ้นได้

การฟื้นฟูนี้เป็นของจริงและของแท้มากเสียจน “ความหวาดกลัวของพระเจ้าอยู่บนนครทั้งหลายที่อยู่ รอบข้างพวกเขา” ครอบครัวนี้ไม่เพียงกลับไปยังเบธเอล- “บ้านของพระเจ้า”- แต่พวกเขากลับไปยังเอลเบธ เอล- “พระเจ้าแห่งบ้านของพระเจ้า”

ชนชาติอิสราเอลเคยมีการฟื้นฟูภายใต้การนำของชาโมเอล:

“และชาโมเอลพูดกับวงศ์วานแห่งอิสราเอลทั้งสิ้น โดยกล่าวว่า “ถ้าพวกท่านกลับมาหาพระเยโฮวาห์ ด้วยสิ้นสุดใจของพวกท่าน แล้วจงกำจัดบรรดาพระของคนต่างชาติและพระอชทาโรทเสียจากท่ามกลางพวก ท่าน และเตรียมใจของพวกท่านเข้าหาพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียวเท่านั้น และพระองค์จะ ทรงช่วยพวกท่านให้พ้นจากมือของคนฟิลิสเตีย” แล้วลูกหลานของอิสราเอลได้กำจัดเหล่าพระบาอัลและพระ อชทาโรทเสีย และปรนนิบัติพระเยโฮวาห์แต่ผู้เดียวเท่านั้น”- 1 ซมอ. 7:3,4

ขณะนั้นพวกเขากำลังถูกเอาชนะโดยเหล่าศัตรูของพวกเขา เหมือนที่เป็นความจริงเกี่ยวกับคริสตจักร ของพระเยซูคริสต์วันนี้ในหลายกรณี เมื่อพวกเขากลับมาหาพระเยโฮวาห์ ทั้งบรรดาพระต่างตัวของตนและให้ พระองค์เป็นเอกเป็นหนึ่งอย่างที่เหมาะสมจริง ๆ การฟื้นฟูครั้งใหญ่ก็มา

ชาโมเอลร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์เพื่อพวกเขาและ เหมือนที่เกิดขึ้นเสมอในพระวาระของพระเจ้า ลูกที่ อุทิศตนของพระเจ้าคนเดียวทำให้เกิดการฟื้นฟูถูกส่งมาจากสวรรค์

โอ ขอให้พระเจ้าทรงทำให้หลายคนมีภาระใจวันนี้ที่จะจ่ายราคานั้น ที่จะเผชิญหน้าบาปอย่างที่มีนเป็น ที่จะร้องไห้ต่อพระพักตร์พระเจ้าทั้งวันทั้งคืนจนกว่าการฟื้นฟูจะมาในคริสตจักรที่เชื่อพระคัมภีร์ทุกแห่งใน อเมริกา

การฟื้นฟูเคยมาในสมัยของเอลียาห์ ไฟนั้นลงมา! สิ่งที่เราต้องการในชั่วโมงวิกฤตินี้คือ ไฟแห่งสวรรค์ที่ จะลงมาบนคริสตจักร “แล้วไฟของพระเยโฮวาห์ได้ตกลงมา และเผาผลาญเครื่องเผาบูชา และพินและหินเหล่านั้น และผงคลีดิน และเลียน้ำที่อยู่ในร่อง” (1 พงศกษัตริย์ 18:38)

การฟื้นฟูได้เกิดขึ้นซึ่งถวายเกียรติแด่พระเจ้าที่แท้จริงนั้น นำการพิพากษาหนักอึ้งมาบนศาสนาเทียม เท็จและทำให้ใจผู้คนของพระเจ้าไฟลุก คำอธิษฐานของเอลียาห์เป็นผลงานชิ้นเอก ในหกสิบสามคำเขาทำให้ พระเจ้ายอมฟังและทำให้พระกรทรงฤทธิ์ของพระองค์กระทำกิจ

ใครจะปฏิเสธได้ว่าการฟื้นฟูครั้งใหญ่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์นั้น ตามที่บันทึกไว้ในกิจการ 2? ในการ ฟื้นฟูครั้งใหญ่หลายสิ่งได้เกิดขึ้นที่เราต้องการให้เกิดขึ้นอีก

ตอนนั้นผู้คนมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างเปี่ยมสง่าราศี เราอ่านประมาณห้าครั้งว่าพวกเขา “พร้อมใจกันและอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน” นี่เป็นพระราชกิจอันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าเมื่อเหล่าคริสเตียนที่

พลาดกลัวถูกทำให้มีใจกล้าเพื่อจะเป็นพยานและเพื่อชนะผู้หลงหาย อันที่จริง ผลพลอยได้ของการฟื้นฟูนี้คือ การกลับใจเชื่ออย่างละเอียดและถูกต้องของจิตวิญญาณประมาณสามพันดวงผู้ซึ่งยินดีรับพระวาระของ พระเจ้าและรับบัพติศมาและถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักร ใช่แล้ว การฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์จากพระเจ้าได้เกิดขึ้นในวัน เพ็นเทคอสต์นั้น

เราไม่คาดหวังวันนี้ว่าพระเจ้าจะทรงตอบด้วยลึนแฉกไฟที่ปรากฏแก่ตาและด้วยเสียงพายุแรงกล้า- ทั้งหมดนี้เป็นการทำให้คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์สำเร็จจริงแล้ว-แต่เราสามารถคาดหวังได้ว่าพระเจ้าองค์เดิมผู้ ได้ส่งการฟื้นฟูมาในวันเพ็นเทคอสต์นั้นสามารถปลุกเร้าคริสตจักรทั้งหลายที่ตายด้านและเย็นชาและประทวน ฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณ ความอบอุ่น ความกรุณา และการฟื้นฟูให้แก่เหล่าผู้นำที่เน้นรากฐานในอเมริกาและทั่ว โลกวันนี้ได้ เราสามารถคาดหวังให้พระเจ้าปลุกเร้าคริสตจักรของพระองค์ขึ้นมาอีก กองทัพนี้มีชีวิต จน กระทั่งเราจะไปทั่วพื้นพิภพเป็นเปลวเพลิงที่สดใสสง่าราศีของพระองค์ เราสามารถคาดหวังที่จะเติมเปี่ยม ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้รับฤทธิ์เดชเหมือนที่พวกเขาเคยรับในตอนนั้นได้

พระองค์เจ้าข้า ขอทรงกระทำอีกเหมือนที่พระองค์เคยกระทำในสมัยพระคัมภีร์ ขอทรงทำอีกเหมือนที่ พระองค์ทรงทำมาหลายคราวในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร พระองค์เจ้าข้า ขอทรงทำมันอีก! ต้องมีการฟื้นฟู อันทรงฤทธิ์ตามแบบพระคัมภีร์ในอเมริกาวันนี้หากจะรักษาพระราชกิจของพระเจ้าเอาไว้ได้

ใครจะปฏิเสธได้ว่าการฟื้นฟูตามแบบพระคัมภีร์ได้เกิดขึ้นในเมืองนีแวนะเวห์ที่ช่วงนั้นในสมัยของโยนาห์? ในหนังสือสั้น ๆ นี้มีบันทึกเกี่ยวกับการทรงกระทำกิจของพระเจ้ากับคน ๆ หนึ่ง เราขอทวนซ้ำ: การฟื้นฟูปกติ แล้วเริ่มต้นกับคน ๆ หนึ่งที่พระเจ้าทรงกระทำกิจด้วยและผู้ซึ่งเต็มใจที่จะจ่ายราคานั้น แบบในกรณีของโยนาห์

หลังจากประสบการณ์ของเขาในท้องปลานานสามวันสามคืน พระเจ้าก็สามารถทำให้เขาตั้งใจฟัง สามารถพูดคุยกับเขา สามารถจัดการกับเขา และทรงจัดการกับเขาจริง ๆ! พระเจ้าทรงบัญชาโยนาห์ให้ไป ประกาศพระวาระของพระองค์แก่เมืองนีแวนะเวห์ที่ชั่ว เพราะการทรงกำหนดของพระเจ้า เมืองใหญ่นั้นจึงกลับ ใจใหม่กันทั้งเมือง และจิตวิญญาณกว่าหนึ่งแสนดวงหันมาหาพระเจ้าเพื่อรับการยกโทษบาปและรับความรอด

การฟื้นฟูแบบเดียวกันนั้นสามารถเกิดขึ้นได้อีกเมื่อผู้คนของพระเจ้าทำตามข้อกำหนดทั้งหลายที่มีบอก ไว้ในพระคัมภีร์ การฟื้นฟูเช่นนั้นจะมา แต่พระเจ้าไม่มีข้อตกลงแบบ “ต่อรองได้” มาเสนอในเรื่องของการฟื้นฟู การฟื้นฟูมาเสมอเมื่อกระทำตามข้อกำหนดต่าง ๆ ของพระเจ้า ต้องมีการละทิ้งบาป การกลับใจจากสิ่งที่ผิด การตรวจค้นใจและจิตวิญญาณ ต้องมีการยอมจำนนแบบครบถ้วนของร่างกาย ความคิดและหัวใจต่อพระเจ้า เมื่อนั้นพระเจ้าจึงเริ่มกระทำกิจ และการฟื้นฟูก็มา

ใช่แล้ว การฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์ตามแบบพระคัมภีร์ได้เกิดขึ้นในเมืองนีแวนะเวห์ในสมัยของโยนาห์

ใครจะปฏิเสธได้ว่าการฟื้นฟูได้เกิดขึ้นในสมัยของเนหะมีย์? การฟื้นฟูเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอนใน ตอนนั้น ผู้คนของพระเจ้าถูกจับไปเป็นเชลย กำแพงกรุงเยรูซาเล็มพังราบ และพระวิหารถูกทำลาย ประชากรที่ ถูกเลือกสรรของพระเยโฮวาห์ถูกเหยียบย่ำ ถูกพิชิต และถูกจับไปเป็นเชลยยังกรุงบาบิโลนและยังประเทศอื่น ๆ ของพวกต่างชาติ ฉะนั้นการฟื้นฟูจึงถูกต้องการในตอนนั้น

งานของพระเจ้าตกอยู่ในสภาพเสื่อมเสียและพ่ายแพ้เมื่อพระองค์ทรงวางมโนใจของชายคนหนึ่งอีก

ครั้ง เนหะมีย์ไปอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ด้วยน้ำตาและเฝ้าคอยต่อพระพักตร์พระเจ้าในการอดอาหารหลายวัน พร้อมกับสีหน้าเศร้าหมองเพราะภาระนั้นที่อยู่บนจิตวิญญาณของเขา จากนั้นงานแห่งการฟื้นฟูก็เริ่มต้น กำแพงเมืองถูกสร้างใหม่ พระวิหารถูกฟื้นฟู และงานของพระเจ้าถูกนำกลับคืนสู่ที่ ๆ มันควรอยู่

เนหะมีย์ 4:2 กล่าวว่า “พวกเขาจะเอาหินทั้งหลายซึ่งถูกเผาจากกองขยะมาใช้อีกหรือ” คำตอบนั้นเป็นการยืนยัน การฟื้นฟูจะมาเมื่อผู้คนกระทำตามข้อกำหนดเหล่านั้นของพระเจ้า

หนังสือเอสราที่เชื่อมโยงกับงานของพระเจ้าที่ถูกพรรณานาในหนังสือเนหะมีย์เช่นกัน เอสรา 9:8,9 เป็นข้อพระคำตอนหนึ่งที่ยิ่งใหญ่:

“และบัดนี้ สำหรับเวลาชั่วคราวสั้น ๆ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ได้ทรงสำแดงพระคุณเพื่อให้พวกข้าพระองค์มีคนที่เหลืออยู่รอดพ้นไปได้ และเพื่อประทานให้พวกข้าพระองค์มีที่ยึดมั่นในที่บริสุทธิ์ของพระองค์ เพื่อว่าพระเจ้าของพวกข้าพระองค์จะได้ทรงให้ตาของพวกข้าพระองค์แจ่มแจ้งขึ้น และประทานความฟื้นคืนมาเล็กน้อยในความเป็นทาสของพวกข้าพระองค์ เพราะว่าพวกข้าพระองค์ได้เป็นทาส แต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์มิได้ทรงละทิ้งพวกข้าพระองค์ไว้ในความเป็นทาสของพวกข้าพระองค์ แต่ได้ทรงบันดาลให้พวกข้าพระองค์ได้รับความเมตตาในสายพระเนตรของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งเปอร์เซีย เพื่อให้พวกข้าพระองค์มีการฟื้นฟูขึ้น เพื่อจะตั้งพระนิเวศน์ของพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ขึ้นไว้ และเพื่อจะซ่อมแซมบรรดาสิ่งที่ปรักหักพังในพระนิเวศน์ และเพื่อจะประทานกำแพงแก่พวกข้าพระองค์ในยูดาห์และในเยรูซาเล็ม”

ในที่นี้เราอ่านวลีที่ยิ่งใหญ่นี้ “...เพื่อให้พวกข้าพระองค์มีการฟื้นฟูขึ้น” สิ่งที่เราต้องการวันนี้คือการฟื้นฟูจากพระเจ้า การฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามแบบพระคัมภีร์

II. ความต้องการการฟื้นฟูวันนี้

มีแต่คนที่มองโลกในแง่ดีแบบหน้ามืดตามัวที่สุดเท่านั้นที่ไม่ยอมรับว่าคริสตจักรอยู่ในสภาพแย่มากและต้องการการฟื้นฟูให้สดชื่นจากพระเจ้าจริง ๆ

ขอให้เราบอกเหตุผลสักสองสามประการว่าทำไมการฟื้นฟูถึงเป็นที่ต้องการอย่างยิ่งในยุคสมัยนี้

ประการแรก มันคงชัดเจนที่จะกล่าวว่ามีพวกคริสเตียนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณน้อยจริง ๆ เมื่อเราพิจารณาผู้คนมหาศาลนั้นที่ประกาศตัวว่ารับความรอดแล้ว คนเหล่านั้นมีกี่คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอย่างที่พระคัมภีร์บัญชาเราอย่างชัดเจนให้เต็มเปี่ยม?

ในเอเฟซัส 5:18 เราอ่านว่า “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” ข่าวสารของพระเจ้าที่มาถึงคริสตจักรคือ “จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ”

เหล่าคริสเตียนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณมีชัยชนะ เหล่าคริสเตียนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเอาชนะโลก เนื้อหนัง มารร้าย เหล่าคริสเตียนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณออกผล-นั่นคือ ผลของพระวิญญาณ เหล่าคริสเตียนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณชนะจิตวิญญาณที่หลงหายมาถึงพระคริสต์ เหล่าคริสเตียนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณทำประโยชน์หลายประการให้แก่พระกายของพระคริสต์

คุณอาจเป็นผู้นำคริสเตียน ศิษยาภิบาล ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผู้ช่วยศิษยาภิบาล ครูสอนรวี เจ้าหน้าที่ในคริสตจักรของคุณ แต่ผมขอถามคุณอย่างซื่อตรงและอย่างถ่อมใจเท่าที่ผมจะถามได้: คุณเต็มเปี่ยมด้วยพระ

วิญญาณของพระเจ้าไหม?

หลายหนในหนังสือกิจการ เราอ่านว่าพวกคริสเตียนยุคต้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นเป็นสาเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้ไฟของพระเจ้าลุกโชนในการดำเนินชีวิตประจำวันของพวกเขา จิตวิญญาณหลายดวงได้รับความรอด คริสตจักรหลายแห่งถูกก่อตั้ง ชาวประเสริฐถูกส่งไปยังที่สุดปลายของแผ่นดินโลก แผนการประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลกที่พระเจ้าทรงอวยพรและกวาดหลายพันคนเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์

ประการที่สอง พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่าเมื่อการฟื้นฟูมาถึง ทั้ง ๆ ที่มีความเจ็บปวดและภาระเพื่อจิตวิญญาณหลายดวง การร้องไห้ที่มากในท่ามกลางการฟื้นฟูครั้งใหญ่ คริสเตียนทั้งหลายจะมีความชื่นบาน ผู้เขียนหนังสือสดุดีน่าจะกำลังคิดถึงเรื่องนี้เมื่อเขาถามว่า “พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นฟูขึ้นอีกหรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดีในพระองค์” (สดด. 85:6)?

คริสเตียนทั้งหลายวันนี้หมดความชื่นชมยินดีไปเสียแล้ว พวกคริสเตียนยุคต้นมีพระคุณยิ่งใหญ่และความชื่นบานใหญ่โตอยู่ภายใน เมื่อผู้คนเห็นความชื่นบานที่พวกเขามี ความสุขที่พวกเขาประสบ มันก็เป็นสิ่งหนึ่งที่น่าดึงดูด

วันนี้สิ่งที่น่าดึงดูดตรงกันข้าม ผู้คนแสดงให้เห็นความเชื่อแบบคริสเตียนชนิดที่ไม่มีใครอยากได้เมื่อพวกเขาไม่มีความชื่นบาน เหตุผลก็คือบาปที่ไม่ถูกสารภาพ และไม่ถูกกลับใจ ดาวิดกำลังอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ในเพลงสดุดี 51:12,13: “ขอทรงคืนความชื่นบานแห่งความรอดของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ และขอทรงชุบข้าพระองค์ไว้ด้วยพระวิญญาณอันเปี่ยมล้นของพระองค์ แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับใจมาหาพระองค์” เขาต้องอธิษฐานพร้อมกับการร้องไห้ ความสำนึกผิดและการหันกลับมาหาพระเจ้า: “ขอทรงคืนความชื่นบานแห่งความรอดของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์”

จากนั้นเราก็นึกถึงคริสตจักรไม่กี่แห่งที่ชนะจิตวิญญาณในอเมริกาวันนี้ พวกเราหลายคนอยู่ในแวดวงของเพื่อนฝูงและคนรู้จักที่เป็นสมาชิกหรือศิษยาภิบาลหรือผู้นำในคริสตจักรใหญ่ ๆ ที่ชนะจิตวิญญาณ และเราลืมไปว่าที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วอเมริกาคือ คริสตจักรหลายพันแห่งจริง ๆ ที่เรียกตัวเองว่าเป็นคริสตจักรที่เน้นรากฐาน ที่เชื่อพระคัมภีร์ ที่ไม่ได้กำลังชนะจิตวิญญาณมาถึงพระเยซูคริสต์ ถ้าคริสตจักรไม่กี่แห่งเหล่านี้ให้บังติศมาผู้เชื่อใหม่ได้ครึ่งโหลต่อปี พวกเขาจะรู้สึกว่ามันทำได้คืออยู่

นี่ไม่ใช่ความเป็นคริสเตียนตามแบบพระคัมภีร์ นี่ไม่ใช่ความเป็นคริสเตียนแบบที่ทำให้ทั้งเมืองเต็มไป ด้วยคำสอนและหลักคำสอนของมัน นี่ไม่ใช่ความเป็นคริสเตียนแบบที่ทำให้ผู้คนรับความรอด รั้งบังติศมาและถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักรทุกวัน มาตรฐานของพระเจ้าคือ พันธกิจที่ชนะจิตวิญญาณ-สม่ำเสมอ เจ็ดวันต่อสัปดาห์ ทำสิบสองสัปดาห์ต่อปีจนกว่าพระเยซูเสด็จมา เหตุผลเดียวที่มันไม่ได้กำลังเกิดขึ้นก็คือว่า ผู้คนของพระเจ้ากำลังดำเนินชีวิตต่ำกว่ามาตรฐานของพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟู

อีกสิ่งที่แสดงให้เห็นว่ามีความต้องการการฟื้นฟูมากจริง ๆ วันนี้ก็คือ การเน้นมากเกินไปเกี่ยวกับความเป็นพิธีกรรมและการเน้นรูปแบบในคริสตจักรหลายแห่งที่เชื่อพระคัมภีร์ ความเรียบง่ายชัดเจนของการนมัสการพระเจ้าในจิตวิญญาณและความจริงถูกละทิ้งแล้วเพื่อแลกกับกระบวนการทางศาสนาตามเนื้อหนังของ

ความเป็นพิธีกรรมและการเน้นรูปแบบ มันเป็นตามตัวอักษร แต่มันฆ่าจิตวิญญาณ การเน้นมากเกินไปในความเป็นพิธีกรรมและการเน้นรูปแบบไม่ชักนำไปสู่การบังเกิดใหม่ของผู้คน ไม่ชักนำไปสู่ความร้อนรนของพวกคริสเตียน

เมื่อผมนึกถึงพัฒนาการและความสำเร็จทั่วโลกของลัทธิเทียมเท็จเหล่านั้นที่กลืนกินจิตวิญญาณที่ถูกบังตาหลายล้านดวงที่พวกคริสเตียนควรชนะมา เมื่อผมนึกถึงการรื้อค้ำของแนวคิดสมัยใหม่นิยมในโรงเรียนเหล่านั้น ในสถาบันฝึกอบรมด้านศาสนศาสตร์เหล่านั้นและในคริสตจักรเหล่านั้นซึ่งเคยยื่นหยัดเพื่อความเชื่อนั้น เมื่อผมนึกถึงการยอมจำนนของเหล่าผู้นำที่โดดเด่นในชั่วอายุของเราและยุคสมัยของเรา การยอมจำนนของผู้นำเหล่านี้จากการเน้นรากฐานเดิมไปสู่การเน้นหลักข้อเชื่อแบบใหม่ และที่แย่งชิงไปกว่านั้น ไปสู่แนวคิดสมัยใหม่นิยมและการละทิ้งความเชื่อ ผมก็แน่ใจว่าสิ่งที่เราต้องการคือ การฟื้นฟูโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แบบสมัยโบราณที่สวรรค์ส่งมา ซึ่งบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

การฟื้นฟูเป็นสิ่งที่เราต้องการในอเมริกาวันนี้! ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราให้อิทธิฐานเหมือนที่ผู้แต่งเพลงสดุดีนั้นอธิษฐานว่า “พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นขึ้นอีกหรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดิ์ในพระองค์?” และอธิษฐานเหมือนฮาบากุก่ออธิษฐานเมื่อเขากล่าวว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรื้อฟื้นพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่ในท่ามกลางปีทั้งหลาย ในท่ามกลางปีทั้งหลายขอทรงแจ้งให้ทราบในความกริ้ว ขอทรงระลึกถึงความเมตตา”

มีแต่พระเจ้าที่สามารถส่งการฟื้นฟูมาได้ มันสามารถมาถึงผู้คนของพระเจ้าและตามเงื่อนไขของพระเจ้าเท่านั้น

III. การฟื้นฟูเป็นไปได้จริง ๆ ในยุคสมัยของเรา

พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่าการฟื้นฟูสามารถเกิดขึ้นเมื่อไรก็ได้หรือที่ไหนก็ได้ที่คน ๆ หนึ่งหรือคนกลุ่มหนึ่ง ไม่ว่าจะเล็กขนาดไหน กระทำตามข้อกำหนดเหล่านั้นของพระเจ้าและอ้างพระสัญญาเหล่านั้นของพระองค์

หนึ่งในพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการฟื้นฟูถูกพบใน 2 พงศาวดาร 7:14 แม้คำว่า “การฟื้นฟู” ไม่ถูกพบในพระคำข้อนั้น แน่แน่นอนว่ามันเป็นสูตรสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการฟื้นฟูที่ให้ไว้ในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม: “ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้วเราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย”

เราต้องจดจำหลายสิ่งจริง ๆ ในพระคำข้อนี้นี้

“ถ้าประชากรของเรา...” เมื่อคริสตจักรทั้งหลายเริ่มต้นวางแผนการฟื้นฟูวันนี้ พวกเขาก็เริ่มต้นพูดถึงผู้ที่ยังไม่รอด นั่นเป็นสิ่งสำคัญ แต่ไม่ใช่อันดับหนึ่ง พระเจ้าตรัสว่า “ถ้าประชากรของเรา...”

การฟื้นฟูคือ การฟื้นฟูชีวิตที่มีอยู่ก่อนแล้ว ผู้ที่ยังไม่รอดสามารถถูกชนะมาถึงพระคริสต์ได้ แต่คริสเตียนเท่านั้นสามารถถูกฟื้นฟูได้

พระเจ้าตรัสว่า “ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะ” ทำสิ่ง

สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย จงสังเกตสิ่งแรก: การถ่อมตัวของคริสเตียน-สิ่งที่ทำได้ยากที่สุด

พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างแสนคลาสสิกของเรื่องนี้ เราอ่านในฟิลิปปี 2:5-8:

“จงให้ความคิดนี้มีอยู่ในพวกท่าน เหมือนอย่างที่ได้มีอยู่ในพระเยซูคริสต์เช่นกัน พระองค์ผู้ทรงอยู่ในสภาพของพระเจ้า มิได้ทรงคิดว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นการแย่งชิงเอาไปเสีย แต่ได้ทรงกระทำพระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใด ๆ และได้ทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่ง และได้ทรงถือกำเนิดในลักษณะของมนุษย์ และเมื่อทรงปรากฏในสภาพของมนุษย์คนหนึ่งแล้ว พระองค์ได้ทรงถ่อมพระองค์ลง และยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาแห่งกางเขนนั่น”

ในกรณีนี้ ความถ่อมใจเป็นเรื่องของการล้มชื่อเสียงและการคิดถึงอุปนิสัย มันคือการเต็มใจที่จะไปอยู่ที่ต่ำหากจำเป็น มันคือการเริ่มเชื่อฟังต่อพระเจ้าไม่ว่าจะต้องเสียสิ่งใด มันคือการเต็มใจที่จะตายต่ออวดตา ที่จะถูกตรึงกางเขนกับพระคริสต์

ความถ่อมใจไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ และมันเป็นคุณสมบัติด้านอุปนิสัยที่ไม่ถูกพบในผู้เชื่อจำนวนมาก และไม่อยู่ในผู้นำหลายคนที่ทำงานของพระเจ้าวันนี้

พวกเราหลายคนเฝ้าอดเกี่ยวกับความสำเร็จทั้งหลายของเราราวกับว่าพระเจ้าคงจะยากจนหากไม่ใช่เพราะความอวดสาเหของเรา ข้อเท็จจริงก็คือ พระเยซูตรัสในมัทธิว 23:12: “ผู้ใดก็ตามที่จะยกตัวเองขึ้น จะถูกเหยียดลง และผู้ที่จะถ่อมตัวเองลง จะถูกยกขึ้น”

ความถ่อมใจเป็นข้อกำหนดแรกสำหรับการฟื้นฟู ถ้าเราไม่เต็มใจที่จะเริ่มต้นตรงที่พระเจ้าได้ทรงเริ่มต้น เราก็คงไม่ได้สิ่งที่พระเจ้าทรงอยากประทานให้

หากเรายอมศึกษาพระคำตอนนี้เกี่ยวกับหัวข้อนี้และเริ่มต้นมองหาการประยุกต์ใช้ทางปฏิบัติในชีวิตของเรา เราก็อาจอัศจรรย์ใจ

“เช่นกัน พวกท่านที่อ่อนอาวุโส ก็จงนอบน้อมต่อผู้อาวุโส ไซ้แล้ว จงให้พวกท่านทุกคนยอมอยู่ใต้บังคับต่อกันและกัน และจงคาดเอาไว้ด้วยความถ่อมใจ ด้วยว่าพระเจ้าทรงต่อต้านคนเหล่านั้นที่ทะนงตัว และประทานพระคุณแก่คนทั้งหลายที่ถ่อมใจลง เหตุฉะนั้น พวกท่านจงถ่อมตัวลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ทรงยกย่องพวกท่านขึ้นในเวลาอันควร”- 1 ปต. 5:5, 6

“ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง” คืออันดับหนึ่ง! ความถ่อมใจ-การกลั่นความเย่อหยิ่งลงไป การเต็มใจที่จะยอมขายหน้า ที่จะถูกถอดจากบัลลังก์ หากจำเป็น- ทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งและการเริ่มต้นของการฟื้นฟูครั้งใหญ่

ข้อกำหนดที่สองที่ถูกลำเสนอใน 2 พงศาวดาร 7:14 คือการอธิษฐาน: “ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน” ไม่เคยมีและจะไม่มีทางมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ที่แท้จริงตามแบบพระคัมภีร์ได้ หากไม่มีการอธิษฐาน

พระคัมภีร์กล่าวว่า “สิ่งใดก็ตามที่พวกท่านจะทูลขอ...พวกท่านก็จะได้รับ” พระสัญญาเช่นนั้นหลายประการเกี่ยวข้องกับการอธิษฐาน พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่า จะตอบคำอธิษฐาน จงอธิษฐานขอการฟื้นฟู จากนั้นจงแน่ใจว่าจะได้การฟื้นฟู ผมเคยเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นแล้วในระดับเล็กและท้องถิ่น และผมเคยเห็นมันเกิดขึ้น

แล้วในระดับที่ใหญ่โตกว่าและยาวนานกว่า

ผมเคยเป็นคนหนุ่มที่จัดงานฟื้นฟูหนึ่งในโรงเรียนเล็ก ๆ แถบชนบทในตอนเหนือของรัฐแอละบามาที่ผู้คนมากมายของผมเคยอาศัยอยู่ หลายร้อยคนกำลังมาในขณะนั้น ไม่มีผู้ให้การสนับสนุนต่อนั้นนอกจากการสนับสนุนของพระเจ้า หลังจากผมเทศนารอบเช้าและรอบเย็นไปสองสามวัน ญาติคนหนึ่งของผมก็ลุกขึ้นพร้อมกับหน้าขาวซีดเผือดและกล่าวว่า “จะมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ที่นี่ เพราะฉันได้อิสรุทธทั้งคืนเลยเมื่อคืนนี้” พร้อมกับน้ำตาที่ไหลลงตามใบหน้าของเธอ เธอเสริมว่า “พระสัญญาอันนั้นมาแล้วว่าการฟื้นฟูจะเกิดขึ้น และผู้ที่เรารักจะรับความรอด”

คนที่ผมรักเป็นสิบคนกลับใจเชื่อต่อนั้น หลายปีต่อมา เมื่อคุณปู่ของผมเสียชีวิตอยู่ถึง 91 ปี (ครั้ง) ผมก็นึกออกที่งานศพของท่านว่าผมไม่ทราบเลยเกี่ยวกับคนใดที่ท่านรัก (และลูกหลานของท่านมีจำนวนถึง 109 คนที่มีชีวิตอยู่ตอนที่ท่านเสียชีวิต) ที่ไม่ได้กลับใจเชื่อ

ฉะนั้นการฟื้นฟูจึงมาในการตอบคำอธิษฐาน ผมเคยเห็นมันเกิดขึ้นแล้วในระดับที่ยาวนานกว่าใน Emmanuel Baptist Church-ความรอดของจิตวิญญาณหลายดวง ผู้คนที่รับบัพติศมาและถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักรทุกวัน-เมื่อผู้คนของพระเจ้าอธิษฐาน

ผู้คนสมัยก่อนอธิษฐาน ว่ากันว่าพินิเย่ชอบเอาอานลงจากม้าของตน ปีนขึ้นไปที่ยอดบนของโรงนา เอาผ้าห่มม้ามาคลุมเหนือไหล่ของตนและอธิษฐานในสภาพอากาศติดลบจนกระทั่งเขาเหงื่อออก ขณะที่เขาปล้ำสู้กับพระเจ้าเพื่อขอการฟื้นฟู

เดวิด เบเรเนิร์ด ตอนหนุ่มๆเข้าไปในหิมะและอธิษฐานขอการกลับใจเชื่อของพวกเขาคนเดียว

เราต้องการเหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าเหมือนคนเหล่านั้นสมัยก่อนที่จะไปยังสถานที่ลับขององค์ผู้สูงสุดและอยู่ต่อที่นั่นจนกว่าชัยชนะนั้นมา

ส่วนที่สามของข้อกำหนดนี้คือ การแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้า จงสังเกตเยเรมีย์ 29:13: “และพวกเจ้าจะแสวงหาเรา และพบเรา เมื่อพวกเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของพวกเจ้า” เราพบคำสรรพนามที่พระเจ้าใช้เรียกพระองค์เอง “เรา” สามหนในพระคำข้อนี้

คนมากมายไม่ได้กำลังแสวงหาสิ่งที่ถูกต้อง เราอาจแสวงหาการมีสมาชิกเพิ่มขึ้นหรือแสวงหาที่จะมีรายงานเกี่ยวกับการฟื้นฟูที่ตัวเลขสวย ๆ แต่พระเจ้าตรัสว่า “พวกเจ้าจะแสวงหาเรา และพบเรา เมื่อพวกเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของพวกเจ้า” นี่หมายถึงการมาถึงจุดที่คุณรู้ว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยกับคุณและพระพักตร์ของพระองค์ทอแสงมาที่คุณ

ส่วนที่สี่ที่ถูกลำเสนอใน 2 พงศาวดาร 7:14 คือ “...และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา”-การละทิ้งบาปทั้งหลาย มันเป็นเรื่องพื้นฐานเลยที่จะกล่าวว่าไม่มีการฟื้นฟูหากไม่มีการเผชิญหน้ากับบาป-บาปส่วนตัวในชีวิตของคริสเตียนทั้งหลาย

สุภาษิต 1:23 กล่าวว่า “เจ้าทั้งหลายจงหันกลับเพราะคำตักเตือนของเรา ดูเถิด เราจะเทวิญญาณของเราให้แก่พวกเจ้า เราจะทำให้พวกเจ้ารู้จักบรรดาถ้อยคำของเรา” ส่วนแรกของพระคำข้อนี้คือการละทิ้งบาป

สุภาษิต 28:13 กล่าวว่า “คนที่ปิดบังบรรดาบาปของตนจะไม่เจริญรุ่งเรือง แต่ผู้ใดก็ตามที่สารภาพ

และละทิ้งบาปเหล่านั้นเสียจะได้รับความเมตตา” เราต้องการการละทิ้งบาปในใจของพวกคริสเตียนในอเมริกา

หลายคนจะกล่าวว่า “เอาละ นันอยู่ในสมัยภาคพันธสัญญาเดิมและสมัยอื่น ๆ ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเมื่อหลายสิ่งไม่ได้ยากเหมือนตอนนี้ วันไม่ได้มีขนาดนี้ ผู้คนไม่มีใจแข็งกระด้างเหมือนสมัยนี้” แต่พระคัมภีร์กล่าวว่าพระสัญญาทั้งหมดนี้มีไว้สำหรับเรา พระพรทั้งหมดนี้มีไว้สำหรับเรา ชัยชนะทั้งหมดนี้สามารถเป็นของเราได้

สำหรับคนเหล่านั้นที่พูดว่าพระสัญญาเหล่านั้นเรื่องการฟื้นฟูที่ไว้ในภาคพันธสัญญาเดิม เป็นต้น ไม่ได้มีไว้สำหรับเรา ผมขอให้คุณไปดู โรม 15:4: “เพราะว่าสิ่งใดก็ตามที่ได้ถูกเขียนไว้ในสมัยก่อนนั้นได้ถูกเขียนไว้เพื่อการเรียนรู้ของพวกเรา เพื่อว่าพวกเรา โดยความอดทนและการปลอบประโลมใจแห่งพระคัมภีร์ จะได้รับความหวัง”

บัดนี้พระเจ้าไม่ได้ตรัสว่าพระสัญญานั้นในภาคพันธสัญญาเดิม ใน 2 พงศาวดาร 7:14 ถูกเขียนมาถึงเรา แต่พระองค์ตรัสแน่นอนว่ามันถูกเขียนไว้สำหรับเรา หลายสิ่งซึ่งได้เกิดขึ้นกับผู้คนของพระเจ้าในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม ก็เกิดขึ้นแล้วเพื่อประโยชน์สุขของเรา มันจึงสามารถเกิดขึ้นได้อีก มันสามารถเกิดขึ้นในชีวิตของเราและในช่วงอายุของเราได้ “บัดนี้สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นได้บังเกิดแก่พวกเขาเพื่อเป็นตัวอย่างต่าง ๆ และสิ่งเหล่านี้ได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเตือนสติพวกเรา ผู้ซึ่งบรรดาบุคคลสุดท้ายของโลกกำลังมาถึง” (1 คร. 10:11)

เรามีการฟื้นฟูได้วันนี้

ผมจำได้เมื่อหลายปีก่อนตอนที่เรากำลังก่อสร้างอาคารเล็ก ๆ หลังหนึ่งและได้เริ่มต้นงานของ Emmanuel Baptist Church ด้วยความกลัวและตัวสั่น แต่ก็พร้อมกับความหวังและความคาดหวัง เราได้เริ่มต้นงาน ๆ หนึ่งเพื่อพระเจ้าแล้วซึ่งมีลักษณะเน้นรากฐาน ชะนะจิตวิญญาณ เชื่อพระคัมภีร์ ในอาคารหลังนั้นที่เราซื้อไว้มีตู้เซฟใบหนึ่งซึ่ง พวกนายหน้ากล่าวว่า รวมไว้ในข้อตกลงซื้อขายแล้ว

วันหนึ่งขณะอธิษฐานตามลำพังอยู่ที่นั่น ผมนั่งลงตรงหน้าตู้เซฟใบนั้นและเริ่มต้นที่จะปลดล็อกอันนั้น ผมลองตัวเลขหลายชุดเพื่อจะดูว่าผมจะได้สูตรสำเร็จซึ่งจะเปิดประตูนั้นได้ไหม แต่ไม่มีตัวเลขสักชุดที่ใช้ได้ผล ประตูเหล็กที่ใหญ่และหนักนั้นที่อารักขาส่งที่อยู่ข้างในตู้เซฟใบนั้นถูกล็อกอย่างแน่นหนา

ผมไปที่โทรศัพท์ โทรหานายหน้าและถามว่าเขาจะให้รหัสเปิดประตูนั้นแก่ผมได้ไหม เขาให้ตัวเลขสี่ตัวแก่ผม ผมนั่งลงตรงหน้าตู้เซฟใบนั้นและเริ่มต้นหมุนตัวล็อก-ตอนแรกไปทางขวา จากนั้นไปทางซ้าย จากนั้นไปทางขวา กลับมาทางซ้าย ชุดตัวเลขสี่ตัวนี้ใช้ได้ผลอย่างสมบูรณ์แบบ เมื่อผมจับคันโยกบิด ประตูนั้นก็เปิด

วิธีที่จะทำให้ประตูและหน้าต่างของสวรรค์เปิดคือ โดยการใช้ชุดตัวเลขของพระเจ้า โดยการใช้สูตรของพระเจ้า ไม่มีสูตรอื่นสำหรับการฟื้นฟู ถ้าเราโฆษณา เราก็ได้สิ่งที่โฆษณาจะให้ ถ้าเราลองวิธีของพระเจ้า เราก็ได้สิ่งที่พระเจ้าสามารถให้ได้ในวิธีของการฟื้นฟูครั้งใหญ่

หลายคนกล่าวว่า “เอาละ การฟื้นฟูอาจเกิดขึ้นได้ในสถานที่บางแห่ง แต่มันจะไม่มีทางเกิดขึ้นในที่ ๆ ฉันทอยู่ได้หรอก สถานที่ของฉันทมันยากเกิน แห่งเกิน”

แต่พระเจ้าตรัสในเพลงสดุดี 107:35: “พระองค์ทรงเปลี่ยนถิ่นทุรกันดารให้เป็นสระน้ำ และแผ่นดินแห้งผากให้เป็นน้ำพุทั้งหลาย” พระเจ้าสามารถทำให้เกิดแม่น้ำในสถานที่แห่งแล้งได้ พระองค์สามารถส่งการ

ฟื้นฟูมายังสถานที่ของคุณได้ ไม่มีสิ่งใดยากเกินสำหรับพระเจ้า!

โอ ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราวันนี้ที่จะอ้างพระสัญญาอันของอิสยาห์ 44:3: “เราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า” เราต้องให้พระเจ้าทำให้เราเกิดความกระหายจริง ๆ จากนั้นก็ดับความกระหายนั้นโดยการเทพพระท่าใหญ่ของพระองค์จากสวรรค์มาบนดินแห่งนั้น

ใช่แล้ว เรามีการฟื้นฟูได้

IV. มีสิ่งที่เป็นการฟื้นฟูของปลอมไหม?

สิ่งสุดท้ายที่ผมขอพิจารณากับคุณก็คือหัวข้ออันละเอียดอ่อนแต่เกี่ยวข้องนี้: มีสิ่งที่เป็นการฟื้นฟูของปลอมไหม หรือมีสิ่งที่คุณเหมือนจะเป็นการฟื้นฟู แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่การฟื้นฟูไหม? ไม่มีข้อสงสัยเลยเกี่ยวกับเรื่องนี้

เมื่อเราศึกษาว่าซาตานเป็นใคร อุปนิสัยต่าง ๆ ของมันมีอะไรบ้าง แผนการของมันคืออะไร ก็ไม่มีข้อสงสัยเลยว่ามีสิ่งที่เป็นการฟื้นฟูของปลอม อีสยาห์ 14:12-14 เป็นข้อพระคำพื้นฐานเกี่ยวกับมารร้ายและแผนงานของมันในโลกทางศาสนาและในเขตแดนฝ่ายวิญญาณ:

“เจ้าตกลงมาจากสวรรค์แล้วซิ โอ ลูซีเฟอร์เอ๋ย โอรัสแห่งรุ่งอรุณ เจ้าถูกตัดลงมาจากพื้นดินเสียแล้วหนอ ผู้ซึ่งได้กระทำให้บรรดาประชาชาติตกต่ำนะ เพราะเจ้าได้กล่าวในใจของเจ้าว่า ‘ข้าจะขึ้นไปยังสวรรค์ ข้าจะยกพระที่นั่งของข้าให้อยู่เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขุนเขาแห่งชุมนุมชนด้วย ในด้านทั้งหลายแห่งทางทิศเหนือ ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงทั้งหลายของหมู่เมฆ ข้าจะเป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด’”

เราเห็นในที่นี้ก่อนอื่นเลยว่าลูซีเฟอร์เป็นทูตสวรรค์ที่ตกต่ำ มันเคยได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่สว่างจ้าและส่องแสง มันเป็นผู้มีตัวตนทางศาสนา ผู้มีตัวตนในฝ่ายวิญญาณ มันไม่ได้อยู่ฝ่ายวิญญาณในความหมายแบบที่เรารู้จัก แต่มันเป็นผู้มีตัวตนในฝ่ายวิญญาณ คำกล่าวสุดท้ายที่มีบันทึกไว้จากริมฝีปากของมันคือ: “ข้าจะเป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด” ตลอดทั่วพระคัมภีร์ ลูซีเฟอร์พยายามที่จะให้สำเร็จตามนั้น

มันเป็นนักลอกเลียนแบบ มันเลียนแบบพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นตรีเอกานุภาพ พระคัมภีร์พรรณนาถึงตรีเอกภาพที่ชั่วร้ายซึ่งการพิพากษาและความพินาศของมันสำเร็จจริงในหนังสือวิวรณ์ พระเจ้าทรงมีข่าวประเสริฐของพระองค์-ข่าวประเสริฐแห่งพระคุณ ซาตานมีข่าวประเสริฐของมัน-ข่าวประเสริฐแห่งการประพฤติและการคิดว่าตัวเองชอบธรรม มันแพร่ข่าวประเสริฐของมันไปจนสุดปลายแผ่นดินโลกแล้วตลอดหลายศตวรรษ

พระเจ้าทรงมีคริสตจักรของพระองค์ คริสตจักรนั้นที่ถูกซื้อโดยพระโลหิตซึ่งมีพระคริสต์เป็นศิระษะกายฝ่ายวิญญาณที่สว่างามนั้น ไม่ใช่องค์กรหนึ่งแต่เป็นองค์กายพหนึ่ง ซาตานมีคริสตจักรของมัน คริสตจักรแบบเข้าสังคม กลุ่มทางศาสนาและลัทธิทั้งหลาย น่าจะมีคริสตจักรหลายแห่งที่มีซาตานเป็นหัวหน้าวันนี้มากกว่ามีคริสตจักรทั้งหลายตามพระคัมภีร์ที่มีพระคริสต์เป็นศิระษะ

“ข้าจะเป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด” ซาตานกล่าว และมันสามารถแปลงกาย “เป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง” ได้ (2 คร. 11:14)

ข้อพระคำอีกตอนที่กล่าวถึงปฏิบัติการนี้ถูกพบใน 2 โครินธ์ 11:13-15:

“เพราะคนเช่นนั้นเป็นพวกอัครทูตเทียมเท็จ เป็นบรรดาคนงานที่ลอกหลวง ที่แปลงร่างเป็นเหล่าอัครทูตของพระคริสต์ และไม่มีอะไรแปลกประหลาดเลย เพราะซาตานเองก็ยิ่งแปลงร่างเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นเรื่องใหญ่โตอะไรถ้าบรรดาผู้รับใช้ของซาตานจะแปลงร่างเป็นบรรดาผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม ผู้ซึ่งปลายทางของพวกเขาจะเป็นไปตามบรรดาการงานของพวกเขา”

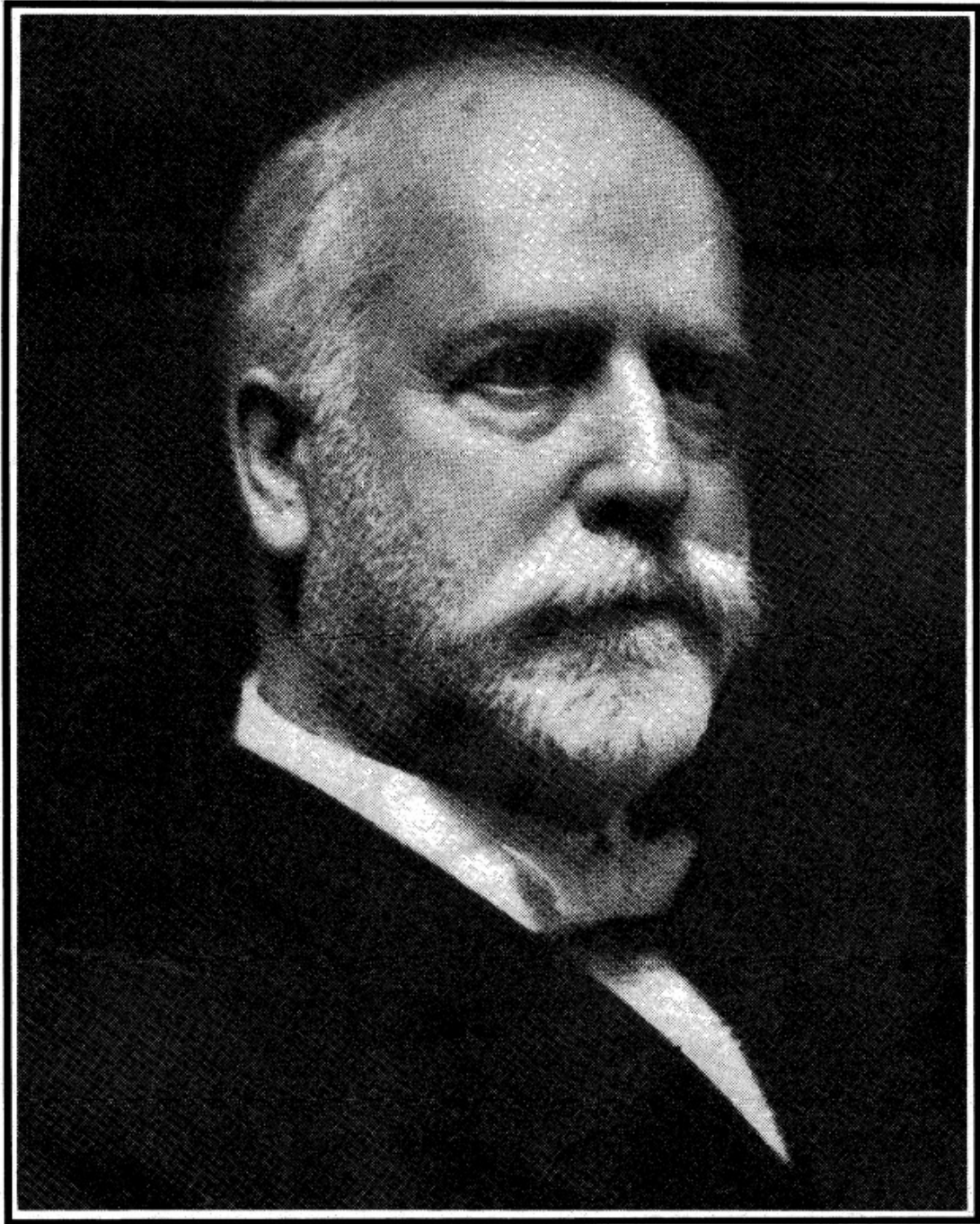
ทูตแห่งความสว่างนั้นกล่าวว่าการฟื้นฟูสามารถมาได้โดยการให้ทุกคนมารวมตัวกัน โดยไม่ต้องสนว่าพวกเขาเชื่อพระคัมภีร์ ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ การไถ่โทษบาปโดยพระโลหิต การดลใจด้านถ้อยคำหรือไม่-โดยไม่ต้องสนว่าพวกเขาเชื่อหลักคำสอนพื้นฐานเหล่านี้แห่งความเชื่อหรือไม่ นี่เป็นความอดูสาหะของซาตานที่จะเพิ่มความสว่างเข้าไปนิดหน่อยมากกว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงสอนไว้เกี่ยวกับการฟื้นฟูในพระวจนะของพระองค์ “ซาตานเองก็ยิ่งแปลงร่างเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง”

คราวนี้ จงสังเกตให้ดี! “เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นเรื่องใหญ่โตอะไรถ้าบรรดาผู้รับใช้ของซาตานจะแปลงร่างเป็นบรรดาผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม ผู้ซึ่งปลายทางของพวกเขาจะเป็นไปตามบรรดาการงานของพวกเขา”

หลายสิ่งถูกเรียกว่าการฟื้นฟูวันนี้ แต่เมื่อวัดโดยมาตรฐานตามพระคัมภีร์ จริง ๆ แล้วมันก็ไม่ใช่การฟื้นฟูเลย

การฟื้นฟูทำให้เกิดหลายสิ่ง การปฏิรูปทางสังคมเป็นผลมาจากการฟื้นฟู มันไม่นำการฟื้นฟูนั้น การฟื้นฟูนำมาซึ่งความรอดนั้น การกลับใจเชื่อนั้น การบังเกิดใหม่นั้น ไม่ใช่แค่การตัดสินใจหรือการให้คำมั่นสัญญาของมนุษย์ มันนำผู้คนให้ติดตามพระคริสต์ในการรับบัพติศมา ในการเข้าร่วมกับคริสตจักรแห่งหนึ่งที่เชื่อพระคัมภีร์และถวายเกียรติแด่พระคริสต์ ซาตานกล่าวว่า “ข้าจะเป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด” ฉะนั้น หลายสิ่งที่ยูเรียกกันว่าการฟื้นฟูวันนี้เป็นเพียงการลอกเลียนแบบของจริงเท่านั้น

ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานความสดชื่นและความอบอุ่นและการปลุกเร้าและการนำพาจากสวรรค์ให้แก่เรา ขอให้เพื่อนลงมา ขอให้พระเจ้าตรัสจากสวรรค์ ขอให้มีการสิ้นในหมู่มันหมอน ขอให้มีการขยับบนผิวน้ำ ขอให้มีการสะท้อนภายใต้เรา ขอให้การฟื้นฟูมาในยุคสมัยของเราและในใจของเราทุกคนเถิด

รูเบน อาร์เชอร์ ทอร์เรย์

1856-1928

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

ทอร์เรย์เติบโตมาในบ้านที่มั่งมี เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยเยลและ Divinity School และศึกษาในต่างแดน ในช่วงแรก ๆ ที่เป็่นนักศึกษาที่เยล ทอร์เรย์กลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องพระเจ้าและตีฆนั้ก แต่แม่กระท้งในช่วงที่เขา “ใช้ชีวิตสุดเหวี่ยง” เขาก็ตระหนักอย่างประหลาดถึงความเชื่อมั่นที่ว่าสักวันเขาจะต้องประกาศข่าวประเสริฐ พอเรียนจบปีสุดท้ายในวิทยาลัย เขาก็รับความรอด

ขณะที่อยู่ Yale Divinity School เขาได้มาอยู่ภายใต้อิทธิพลของ D. L. Moody มุตีแท้จะไม่รู้เลยว่าตนกำลังโหมกระพือ อาร์. เอ. ทอร์เรย์ ้วยหนุ่มให้เข้าสู่การรับใช้!

หลังจากมุตีเสียชีวิต ทอร์เรย์เริ่มจัดงานประชุมฟื้นฟูทั่วโลกในประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อังกฤษ และอเมริกา

เช่นเดียวกับยักษ์ใหญ่เพื่อพระเจ้าอีกหลายคน ทอร์เรย์ส่องแสงยอดเยี่ยมที่สุด กว้างไกลที่สุดและเจิดจ้าที่สุดในฐานะผู้ชนะจิตวิญญาณแบบตัวต่อตัว ชายคนเดียวนี้ได้นำ 100,000 คนมาถึงพระคริสต์ในงานฟื้นฟูหนึ่งที่ครอบคลุมไปทั่วโลก!

ดร. ทอร์เรย์ ได้รับการศึกษาในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยดีที่สุดในการเรียนรู้อันสูงกว่า ไม่เกรงกลัวว่องไว จินตนาการสูงและมีความเป็นนักวิชาการ เขาเป็นคู่ปรับหนังเหนียวที่จะพบในการได้ว่าที่ เขาได้รับการยอมรับในฐานะนักวิชาการที่ยอดเยี่ยมคนหนึ่ง ทว่างานรับใช้ของเขามีจุดเด่นอยู่ที่ความเรียบง่าย

มันเป็นเพราะความสามารถด้านวิชาการที่โดดเด่นของเขาและความร้อนรนในการประกาศข่าวประเสริฐ มุตีจึงเลือกทอร์เรย์ให้กลายเป็นผู้ดูแล Moody Bible Institute ที่ยังแบเบาะของตน ในปี 1912 ทอร์เรย์ได้กลายเป็นคณบดีของ BIOLA ที่เขาได้รับใช้จนถึงปี 1924 โดยเป็นศิษยาภิบาลที่ Church of the Open Door ในลอสแอนเจลิสตั้งแต่ปี 1915 ถึงปี 1924

หนังสือหลายเล่มของทอร์เรย์น่าจะเข้าถึงผู้คนแบบอ้อม ๆ และช่วยให้ผู้คนเข้าใจพระคัมภีร์และมีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ มากกว่างานเขียนของใครอื่นตั้งแต่อัครทูตเปาโล พร้อมกับยกเว้นสเปอร์เจียนและไรซ์ ทอร์เรย์เป็นครูสอนพระคัมภีร์ที่ยอดเยี่ยมคนหนึ่ง แต่เหนือสิ่งอื่นใดเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เขามีอิทธิพลมหาศาลต่อชีวิตของ ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์

XI.

เหตุใดพระเจ้าถึงทรงใช้ ดี. แอล. มูดี

อาร์. เอ. ทอร์เรย์

บทนำ

ดี. แอล. มูดี เสียชีวิตในวันท้าย ๆ ของศตวรรษที่สิบเก้า ดร. อาร์. เอ. ทอร์เรย์ น่าจะเป็นผู้ร่วมงาน และเพื่อนที่สนิทที่สุดของเขา ดร. ทอร์เรย์เป็นผู้ดูแลคนแรกของ Moody Bible Institute และก่อตั้งหลักสูตรหนึ่งสำหรับสถาบันพระคัมภีร์นั้นซึ่งเป็นต้นแบบสำหรับสถาบันพระคัมภีร์แห่งอื่น ๆ ที่เหมือนกับมัน

เมื่อมูดีเสียชีวิต ทอร์เรย์ก็เริ่มเป็นผู้นำทั่วโลกในไม่ช้าในงานประชุมฟื้นฟูใหญ่ ๆ ทั่วประเทศ ออสเตรเลีย อังกฤษและอเมริกา ในปี 1923 ดร. ทอร์เรย์ ถูกขอร้องให้พูดที่งานอนุสรณ์ครั้งใหญ่ในหัวข้อ “เหตุใดพระเจ้าถึงทรงใช้ ดี. แอล. มูดี” และนี่คือคำปราศรัยอันน่าจดจำนั้นเกี่ยวกับชายผู้แสนอัจฉริยะนั้น และน่าจะเป็นชายผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งยุคสมัยของเขา ตามที่ ดร. ทอร์เรย์ กล่าว

ผู้อ่านจะสังเกตเห็นว่า อาร์. เอ. ทอร์เรย์และ ดี. แอล. มูดี ทั้งคู่ใช้วลี “ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ตามที่มันถูกใช้ในกิจการ 1:5 เกี่ยวกับเพ็นเทคอสต์ ต่อมา เพราะไฟบางอย่างและหลักคำสอนเทียมเท็จของผู้คนที่ใช้วลี “บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” กลุ่ม Plymouth Brethren กล่าวว่าชื่อเรียกนั้นควรหมายถึงแค่เพ็นเทคอสต์และต้นกำเนิดของคริสตจักร ฉะนั้นในการถอยออกจากพวกสุดโต่งเหล่านั้น พวกเขาจึงเอาคำสอนของ ดี. แอล. มูดี และอาร์. เอ. ทอร์เรย์ ออกจาก Moody Bible Institute และสถาบันพระคัมภีร์แห่งอื่น ๆ และเอาการเน้นนั้นซึ่งชายผู้ยิ่งใหญ่เหล่านั้นของพระเจ้าเคยเน้นเกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณหรือบัพติศมาด้วยพระวิญญาณออกไปเสีย และฉะนั้น ดร. ซี. ไอ. สโกฟิลด์ ในหมายเหตุของ Scofield Bible จึงถือเอาจุดยืนของกลุ่ม Plymouth Brethren และละทิ้งจุดยืนของมูดีและทอร์เรย์ซึ่งเขาเคยยึดถือในตอนแรก

แต่ ดร. วิลลิส เอช. โฮตัน ประธานของ Moody Bible Institute ในฉบับหนึ่งของหนังสือเล่มเล็กนี้, *Why God Used D. L. Moody* กล่าวว่า “แต่อย่าให้ผู้ใดพูดประชดประชันเกี่ยวกับประสบการณ์หนึ่งที่สำคัญพอ ๆ กับการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเลย ในหนังสือเล่มเล็กนั้น ดร. ทอร์เรย์ ยกคำพูด มร. มูดี ว่ากล่าว ในการพูดถึงเรื่องนี้เลย ว่า ‘โอ ทำไมพวกเขาจะต้องแบ่งแยกความแตกต่างด้วย? ทำไมพวกเขาถึงมองไม่เห็นว่าเป็นสิ่งเดียวกันที่พวกเขาเองต้องการ? พวกเขาเป็นครูที่ดี พวกเขาเป็นครูที่แสนวิเศษ และผมดีใจจริง ๆ ที่มีพวกเขาที่นี่ แต่ทำไมพวกเขาถึงไม่ยอมเห็นว่าบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นแค่สัมผัสเดียวกันที่พวกเขาเองต้องการ?’” และ ดร. โฮตัน กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า “เรื่องน่าสลดก็คือว่าคนมากมายเหลือเกินถูกต้องในทางเทคนิคและไร้ฤทธิ์เดชในฝ่ายวิญญาณ”

พระเจ้ากำลังมองหาคนทั้งหลายที่พระองค์สามารถใช้อย่างทรงฤทธิ์ในการชนะจิตวิญญาณ เราอธิษฐานขอให้ผู้อ่านหลายท่านที่อ่านคำเทศานี้จะตัดสินใจอย่างจริงจังที่จะปฏิบัติตามรูปแบบของ ดี. แอล. มูดี

ดี ในคุณสมบัติเหล่านั้นซึ่งได้ทำให้เขาเป็นผู้ที่พระเจ้าสามารถให้การเขาได้พร้อมกับฤทธิ์เดชมหัศจรรย์เพื่อชนะผู้คนมากมาย!

โดย จอห์น อาร์. ไรซ์

เหตุใดพระเจ้าถึงทรงใช้ ดี. แอล. มูดี

โดย อาร์. เอ. ทอร์เรย์

แปดสิบหกปีที่แล้ว (5 กุมภาพันธ์ 1837) มีทารกน้อยคนหนึ่งเกิดมาให้แก่พ่อแม่ที่ยากจนในบ้านไร่อันต่ำต้อยในเมืองนอร์ธฟิลด์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ซึ่งทารกน้อยผู้นี้จะได้กลายเป็นชายผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด เท่าที่ผมเชื่อแห่งยุคสมัยของเขาหรือแห่งศตวรรษของเขา-คไวท์ แอล. มูดี หลังจากที่เหล่านายพลผู้ยิ่งใหญ่ของเรา เหล่ารัฐบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ เหล่านักวิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ และเหล่าผู้ยิ่งใหญ่แห่งวรรณกรรม ล้มหายตายจากไปและถูกลืมไปแล้ว และงานของพวกเขาและอิทธิพลที่มีประโยชน์ของมันได้สิ้นสุดลงแล้ว งานของ ดี. แอล. มูดี จะสืบเนื่องต่อไปและอิทธิพลที่ช่วยให้รอดของมันดำเนินต่อไปและเพิ่มพูนขึ้น โดยนำพระพรไม่เพียงไปถึงทุกรัฐในสหภาพแต่ไปถึงทุกประชาชาติบนแผ่นดินโลก ไซ้แล้ว มันจะสืบเนื่องต่อไปตลอดหลายยุคสมัยแห่งนิรันดร์กาล

หัวข้อของผมคือ “เหตุใดพระเจ้าถึงทรงใช้ ดี. แอล. มูดี” และผมนึกไม่ออกแล้วว่าผมจะอยากพูดถึงหัวข้อไหนไปมากกว่านี้ เพราะผมจะไม่หาทางที่จะยกชู มร. มูดี แต่พระเจ้าผู้ซึ่งโดยพระคุณของพระองค์ ความโปรดปรานที่มนุษย์ไม่คู่ควรสักนิดของพระองค์ ได้ทรงใช้เขาอย่างทรงฤทธิ์ยิ่งนัก และพระคริสต์ผู้ได้ทรงช่วยเขาให้รอดโดยการสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่โทษและชีวิตที่คืนพระชนม์ของพระองค์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ได้ทรงสถิตอยู่ในตัวเขาและกระทำกิจผ่านทางตัวเขาและพระองค์ผู้เดียวที่ทรงทำให้เขาเป็นฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ที่เขาเป็นแกโลกนี้ ยิ่งไปกว่านั้น ผมหวังว่าจะกล่าวชัดเจนว่าพระเจ้าผู้ได้ทรงใช้ ดี. แอล. มูดี ในสมัยของเขาทรงพร้อมพอ ๆ กันที่จะใช้คุณและผม ในยุคสมัยนี้ หากเราในส่วนของเราทำสิ่งที่ ดี. แอล. มูดี เคยกระทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้ทำให้พระเจ้าสามารถให้เขาได้อย่างบริบูรณ์เช่นนั้น

เคล็ดลับทั้งหมดของสาเหตุที่ ดี. แอล. มูดี เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงใช้การอย่างทรงฤทธิ์ขนาดนั้น คุณจะพบในเพลงสดุดี 62:11: “พระเจ้าตรัสครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยินอย่างนี้สองครั้งแล้ว ว่าฤทธานุภาพเป็นของพระเจ้า” ผมดีใจที่มันเป็นอย่างนั้น ผมดีใจที่ฤทธิ์เดชไม่ได้เป็นของ ดี. แอล. มูดี ผมดีใจที่มันไม่ได้เป็นของชาร์ลส์ จี. ฟินนีย์ ผมดีใจที่มันไม่ได้เป็นของมาร์ติน ลูเธอร์ ผมดีใจที่มันไม่ได้เป็นของคริสเตียนคนอื่นใดที่พระเจ้าทรงใช้การอย่างยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ของโลกนี้ ฤทธิ์เดชเป็นของพระเจ้า ถ้า ดี. แอล. มูดี เคยมีฤทธิ์เดชใด ๆ และเขาเคยมีฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ เขาก็ได้มันมาจากพระเจ้า

แต่พระเจ้าไม่ประทานฤทธิ์เดชของพระองค์ตามใจชอบ มันเป็นความจริงที่ว่าพระองค์ประทานมันให้แก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ประสงค์ แต่พระองค์ประสงค์ที่จะประทานมันให้โดยมีเงื่อนไขบางประการ ซึ่งถูกเปิดเผยอย่างชัดเจนในพระวจนะของพระองค์ ดี. แอล. มูดี ได้กระทำตามเงื่อนไขเหล่านั้น และพระเจ้าทรงทำให้เขาเป็นนักเทศน์ที่วิเศษที่สุดแห่งยุคสมัยของเขา-ไซ้แล้ว ผมคิดว่าเป็นชายที่วิเศษที่สุดแห่งยุคสมัยของเขา

แต่เหตุใด ดี. แอล. มูดี ถึงมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งประจักษ์ชัดอย่างแสนวิเศษขนาดนั้นในชีวิตของเขา? เมื่อตริกตรองคำถามนี้ ผมก็เห็นว่ามียูเจ็ดสิ่งในชีวิตของ ดี. แอล. มูดี ที่เป็นสาเหตุที่ทำให้พระเจ้าทรงใช้การเขาอย่างใหญ่โตขนาดนั้น

I. ชายผู้หนึ่งที่ยอมจำนนอย่างเต็มที่

สิ่งแรกที่ทำให้พระเจ้าทรงใช้การ ดี. แอล. มูดี อย่างทรงฤทธิ์เช่นนั้นก็คือว่า เขาเป็นผู้ที่ยอมจำนนอย่างเต็มที่ ทุกอณูของร่างกายที่หนักสองร้อยแปดสิบปอนด์ของเขานั้นเป็นของพระเจ้า ทุกสิ่งที่เขาเป็นและทุกอย่างที่เขาเป็นของพระเจ้าทั้งหมด คราวนี้ผมไม่ได้กำลังกล่าวว่า มร. มูดีเป็นผู้ที่สมบูรณ์แบบ เขาไม่เป็นถ้าผมพยายาม ผมก็คิดว่าผมสามารถชี้ให้เห็นข้อบกพร่องบางอย่างในอุปนิสัยของเขาได้ ตอนนั้นผมคิดไม่ออกว่าข้อบกพร่องเหล่านั้นมีอะไรบ้าง แต่ผมมั่นใจว่าผมสามารถคิดออกได้บ้าง ถ้าผมพยายามหนักจริง ๆ ผมไม่เคยเจอคนที่สมบูรณ์แบบเลย ไม่เลยสักคน ผมเคยรู้จักผู้คนที่สมบูรณ์แบบในความหมายที่ว่าพระคัมภีร์บัญชาเราให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์แบบ นั่นคือ คนทั้งหลายที่เป็นของพระเจ้าหมดทั้งตัว ทุ่มเทเต็มที่เพื่อพระเจ้า ยอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้า ไม่มีเจตจำนงเว้นแต่น้ำพระทัยของพระเจ้า แต่ผมไม่เคยรู้จักใครสักคนที่ผมมองไม่เห็นข้อบกพร่องบางอย่างในตัวเขา บางจุดที่เขาน่าจะถูกรับปรุงได้ ไม่ใช่เลย มร. มูดีไม่ใช่คนที่ไร้ข้อผิดพลาด ถ้าเขามีข้อบกพร่องใด ๆ ในอุปนิสัยของเขา และเขาก็มี ผมก็คิดว่าผมอยู่ในจุดที่รู้จักข้อบกพร่องเหล่านั้นดีกว่าใครหน้าไหน เพราะการที่ผมมีการคบหาสมาคมที่ใกล้ชิดมาก ๆ กับเขาในช่วงปีหลัง ๆ แห่งชีวิตของเขา และยิ่งไปกว่านั้น ผมเชื่อว่าในช่วงวันท้าย ๆ ของเขา เขาได้เปิดใจของเขาแก่ผมอย่างเต็มที่มากกว่าแก่ใครอื่นใดในโลก ผมคิดว่าเขาได้บอกบางสิ่งแก่ผมที่เขาไม่ได้บอกคนอื่น ผมคิดว่าผมรู้จักข้อบกพร่องใดก็ตามที่มีอยู่ในอุปนิสัยของเขาดีพอ ๆ กับคนอื่น แต่ขณะที่ผมตระหนักถึงข้อบกพร่องเหล่านั้น ผมก็รู้ว่าเขาเป็นชายคนหนึ่งที่เป็นของพระเจ้าทั้งหมด

เดือนแรกที่ผมได้อยู่ในเมืองซิกาโก้ เรากำลังคุยกันเกี่ยวกับบางสิ่งที่เราเห็นต่างกันอย่างมาก และมร. มูดีหันมาหาผมตรง ๆ และอย่างกรุณามาก ๆ และกล่าวในการแก้ต่างให้จุดยืนของเขาเองว่า: “ทอร์เรย์ ถ้าผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงอยากให้ผมกระโดดออกไปนอกหน้าต่างนั้น ผมก็คงกระโดด” ผมเชื่อว่าเขาคงกระโดด ถ้าเขาคิดว่าพระเจ้าทรงอยากให้เขาทำอะไร เขาก็คงทำสิ่งนั้น เขาเป็นของพระเจ้าแบบหมดทั้งตัว ไม่เก็บงำ ไม่หวงไว้

เฮนรี วาร์เลย์ เพื่อนสนิทมาก ๆ คนหนึ่งของ มร. มูดี ในสมัยแรก ๆ แห่งงานของเขา ชอบเล่าว่าเขาเคยกล่าวแก่มูดีว่า: “ยังไม่เห็นหรอกนะว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรกับคน ๆ หนึ่งที่ถวายเป็นคนทั้งตัวแต่พระองค์” ผมได้ยินมาว่าเมื่อ มร. เฮนรี วาร์เลย์กล่าวเช่นนั้น มร. มูดีก็พูดกับตัวเองว่า: “เออละ ฉันทจะเป็นคน ๆ นั้น” และในส่วนของผมเอง ผมไม่คิดว่า “ยังไม่เห็นหรอกนะ” ว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรกับคน ๆ หนึ่งที่ถวายเป็นคนทั้งตัวแต่พระองค์ ผมคิดว่าผมได้เห็นสิ่งนั้นแล้วในตัว ดี. แอล. มูดี ถ้าคุณและผมจะถูกใช้การในขอบเขตของเราเหมือนที่ ดี. แอล. มูดี เคยถูกใช้การในขอบเขตของเขา เราก็ต้องวางทั้งหมดที่เรามีและทั้งหมดที่เราเป็นไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ให้พระองค์ทรงใช้การตามที่พระองค์ประสงค์ ให้ส่งเราไปยังที่ ๆ พระองค์ประสงค์ ให้พระเจ้าทรงกระทำกับเราตามที่พระองค์ประสงค์ และเราในส่วนของเรา ให้เราทำทุกสิ่งทีพระเจ้าทรงบัญชา

เราให้ทำ มีชายและหญิงหลายพันหลายหมื่นคนในงานคริสเตียน ชายและหญิงที่เฉลียวฉลาด ชายและหญิงที่มีของประทานที่หายาก ชายและหญิงที่กำลังเสียสละอย่างใหญ่หลวง ชายและหญิงที่ได้เอาบาปทั้งหมดที่สำนึกได้ออกไปจากชีวิตของตนแล้ว แต่ก็เป็นผู้ที่ยังไม่ยอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้า และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงยังไม่มี การเต็มเปี่ยมของฤทธิ์เดช แต่ มร. มูดี ไม่ได้มาไม่ถึงการยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่ เขาเป็นผู้ที่ยอมจำนนหมดทั้งตัว และถ้าคุณและผมอยากให้พระเจ้าทรงใช้การ คุณและผมก็ต้องเป็นชายและหญิงที่ยอมจำนนหมดทั้งตัว

II. ชายผู้หมั่นอธิษฐาน

เคล็ดลับที่สองของฤทธิ์เดชมหาศาลนั้นที่ถูกแสดงออกในชีวิตของ มร. มูดี ก็คือว่า มร. มูดีเป็นผู้ที่หมั่นอธิษฐานในความหมายที่ลึกซึ้งที่สุดและเปี่ยมด้วยความหมายที่สุด บ่อยครั้งผู้คนกล่าวแก่ผมว่า: “คือว่า ฉันเคยเดินทางหลายไมล์เพื่อไปเห็นและได้ยิน ดี. แอล. มูดี และแน่นอนว่าเขาเป็นนักเทศน์ที่แสนวิเศษ” ใช่แล้ว ดี. แอล. มูดี เป็นนักเทศน์ที่แสนวิเศษคนหนึ่งอย่างแน่นอน เมื่อรวมทั้งหมดเข้าด้วยกันแล้ว นักเทศน์ที่แสนวิเศษที่สุดเท่าที่ผมเคยได้ยินมา และมันเป็นอภิสิทธิ์อันยิ่งใหญ่จริง ๆ ที่ได้ฟังเขาเทศนาแบบที่มีเขาคนเดียวที่เทศนาได้ แต่จากการได้รู้จักคุ้นเคยกับเขาอย่างสนิทสนมมาก ๆ ผมก็อยากเป็นพยานรับรองว่าเขาเป็นนักอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่มากกว่าที่เขาเป็นนักเทศน์เสียอีก ครั้งแล้วครั้งเล่า เขาต้องเผชิญกับอุปสรรคหลายอย่างที่ดูเหมือนยากที่จะก้าวข้ามได้ แต่เขาทราบวิธีนั้นเสมอที่จะก้าวข้ามและเอาชนะความยุ่งยากทั้งปวงได้ เขาทราบวิธีนั้นที่จะทำให้สิ่งใด ๆ ที่ต้องเกิดขึ้นได้เกิดขึ้นจริง ๆ เขาทราบและเชื่อในกันบั้งส่วนลึกที่สุดแห่งจิตวิญญาณของเขาว่า “ไม่มีสิ่งใดยากเกินไปสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า” และการอธิษฐานสามารถทำสิ่งใดก็ได้ที่พระเจ้าทรงกระทำได้

บ่อยครั้ง มร. มูดีชอบเขียนมาหาผมเมื่อเขากำลังจะเริ่มทำงานใหม่บางอย่าง โดยกล่าวว่า: “ผมกำลังจะเริ่มทำงานในสถานที่นั้นในวันนั้น ผมอยากให้คุณพาพวกนักเรียนมารวมตัวกันวันหนึ่งเพื่ออดอาหารและอธิษฐาน” และบ่อยครั้งผมก็เอาจดหมายเหล่านี้ไปและอ่านพวกมันให้พวกนักเรียนฟังในห้องบรรยายและกล่าวว่า: “มร. มูดีอยากให้พวกเราในวันหนึ่งที่เรอดอาหารและอธิษฐาน อันดับแรกเพื่อขอให้พระเจ้าอวยพรจิตวิญญาณและการทำงานของเร และจากนั้นก็ขอให้พระเจ้าอวยพรเขาและการทำงานของเข” บ่อยครั้งเรารวมตัวกันในห้องบรรยายนั้นจนตึกตื่น-บางครั้งก็จนถึงตีหนึ่ง ตีสอง ตีสสาม ตีสี่หรือกระทั่งตีห้า โดยร้องทูลต่อพระเจ้า แคเพราะว่า มร. มูดี ขอให้เราคอยทำพระเจ้าจนกว่าเราได้รับพระพรของพระองค์ มีชายและหญิงมากมายจริง ๆ ที่ผมได้รู้จักซึ่งชีวิตและอุปนิสัยของพวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยคืนแห่งการอธิษฐานเหล่านั้นและผู้ซึ่งได้กระทำหลายสิ่งที่ทรงฤทธิ์ในดินแดนหลายแห่งเพราะคืนแห่งการอธิษฐานเหล่านั้น!

วันหนึ่ง มร. มูดี ขับรถมาที่บ้านของผมที่นอร์ธฟีลด์และกล่าวว่า: “ทอร์เรย์ ผมอยากให้คุณนั่งรถไปกับผมหน่อย” ผมขึ้นไปนั่งในรถม้านั้น และเราขับออกไปยัง Lover's Lane โดยพูดคุยเกี่ยวกับความยุ่งยากบางประการที่ใหญ่โตและไม่ได้คาดหมายไว้ซึ่งเกิดขึ้นแล้วเกี่ยวกับงานนั้นในเมืองนอร์ธฟีลด์และชิคาโกและซึ่งเชื่อมโยงกับงานอื่นที่เขารักยิ่ง ขณะที่เรานั่งรถต่อไป เมฆมืดบางก้อนที่บอกถึงพายุก็ลอยอยู่ข้างหน้าเรา และทันใดนั้นอยู่ดี ๆ ขณะที่เรากำลังพูดคุยกัน ฝนก็เริ่มตก เขาขับรถเข้าไปอยู่ใต้ร่มเงาหนึ่งใกล้กับทางเข้าสู่ Lover's

Lane เพื่อให้ม้าได้หลบฝน และจากนั้นก็วางสายบังเหียนบนแผ่นกันโคลนและกล่าวว่า: “ทอร์เรย์ อธิษฐานสิ” และจากนั้นผมก็อธิษฐานเต็มที่ ขณะที่เขาร่วมอธิษฐานในใจไปกับผม และเมื่อผมเงียบเสียงเขาก็เริ่มอธิษฐาน โอ ผมอยากให้คุณได้ยินคำอธิษฐานนั้นจริง ๆ! ผมจะไม่มีวันลืมมันเลย ช่างเรียบง่าย ช่างไว้วางใจ ช่างชัดเจน และช่างตรงไปตรงมาและช่างทรงพลังจริง ๆ เมื่อพายุนั้นผ่านพ้นไปและเราขับรถม้ากลับเข้าเมือง อุปสรรคเหล่านั้นก็ถูกก้าวข้ามแล้ว และงานเกี่ยวกับโรงเรียนเหล่านั้นและงานอื่น ๆ ที่ถูกคุกคามก็ไปต่อในแบบที่มันไม่เคยไปต่อมาก่อนเลย และมันก็ไปต่อมาจนถึงทุกวันนี้ ขณะที่เราขับรถม้ากลับไป มร. มูดีก็กล่าวแก่ผมว่า: “ทอร์เรย์ เราจะปล่อยให้คนอื่นเป็นฝ่ายพูดและวิจารณ์ไป และเราจะยึดมั่นกับงานนั้นที่พระเจ้าได้ประทานให้เรากระทำและปล่อยให้พระองค์จัดการกับความยุ่งยากเหล่านั้นและตอบคำวิจารณ์เหล่านั้น”

มีอยู่คราวหนึ่ง มร. มูดีก็กล่าวแก่ผมในเมืองชิคาโกว่า: “ผมเพิ่งค้นพบด้วยความประหลาดใจว่าเราขาดเงินอยู่ถึงสองหมื่นดอลลาร์สำหรับงานที่นี่และในเมืองนอร์ธฟีลด์ และเราต้องมีเงินสองหมื่นดอลลาร์นั้น ผมจะต้องได้มันมาโดยการอธิษฐาน” เขาไม่ได้บอกใครสักคนที่สามารถให้เงินสักเพนนีสำหรับเงินที่ขาดอยู่สองหมื่นดอลลาร์นั้น แต่มองตรงไปที่พระเจ้าและทูลว่า: “ลูกต้องการเงินสองหมื่นดอลลาร์สำหรับงานของลูก โปรดส่งเงินนั้นมาให้ลูกในแบบที่ลูกจะทราบว่ามันมาจากพระองค์โดยตรงเถิด” และพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานนั้น เงินนั้นมาในแบบที่มันเห็นได้ชัดว่ามันมาจากพระเจ้าในการตอบคำอธิษฐานโดยตรง ใช่แล้ว ดี. แอล. มูดี เป็นผู้หนึ่งที่เชื่อในพระเจ้าผู้ทรงตอบคำอธิษฐาน และไม่เพียงเชื่อในพระองค์ในทางทฤษฎีแต่เชื่อในพระองค์ในทางปฏิบัติ เขาเป็นผู้ที่เผชิญหน้าความยุ่งยากทุกอย่างที่ขวางหน้า-โดยการอธิษฐาน ทุกสิ่งที่เขารับผิดชอบถูกหนุนหลังโดยการอธิษฐาน และในทุกสิ่ง ที่พึงสูงสุดของเขาคือพระเจ้า

III. ผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์อย่างลึกซึ้งและเน้นการปฏิบัติ

เคล็ดลับที่สามแห่งฤทธิ์เดชของ มร. มูดี หรือเหตุผลประการที่สามที่ทำไมพระเจ้าถึงทรงใช้ ดี. แอล. มูดี ก็คือว่า เขาเป็นผู้ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างลึกซึ้งและเน้นการปฏิบัติ สมัยนี้มีการกล่าวถึง ดี. แอล. มูดี บ่อย ๆ ว่าเขาไม่ใช่นักเรียน ผมอยากจะทำว่าเขาเป็นนักเรียนคนหนึ่ง เขาเป็นนักศึกษาคนหนึ่งอย่างแท้จริงที่สุด เขาไม่ได้เป็นนักเรียนด้านจิตวิทยา เขาไม่ได้เป็นนักเรียนด้านมานุษยวิทยา-ผมแน่ใจมาก ๆ ว่าเขาคงไม่รู้วาคำ ๆ นั้นหมายถึงอะไร เขาไม่ได้เป็นนักเรียนด้านชีววิทยา เขาไม่ได้เป็นนักเรียนด้านปรัชญา เขาไม่ได้เป็นนักเรียนด้านศาสนศาสตร์ด้วยซ้ำในความหมายทางเทคนิคของคำเรียกนั้น แต่เขาเป็นนักเรียนคนหนึ่ง นักศึกษาที่ลึกซึ้งและเน้นการปฏิบัติคนหนึ่ง ที่ศึกษาหนังสือเล่มเดียวกันที่ควรค่าแก่การศึกษาค้นคว้ามากกว่าหนังสืออื่น ๆ ทุกเล่มในโลกรวมกัน: เขาเป็นนักเรียนด้านพระคัมภีร์ ทุกวันในชีวิตของเขา ผมมีเหตุผลที่จะเชื่อเขาลุกขึ้นแต่เช้าตรู่เพื่อจะศึกษาพระวจนะของพระเจ้า เรื่อยมาจนถึงบั้นปลายแห่งชีวิตของเขา มร. มูดีชินกับการลุกขึ้นประมาณสี่สี่เพื่อจะศึกษาพระคัมภีร์ เขาชอบกล่าวแก่ผมว่า: “ถ้าผมจะเข้าสู่การศึกษาค้นคว้าใด ๆ ผมก็ต้องลุกขึ้นก่อนคนอื่น ๆ ลุกจากที่นอน” และเขาชอบขังตัวเองอยู่ในห้อง ๆ หนึ่งที่อยู่ห่างไกลในบ้านของเขา อยู่ตามลำพังกับพระเจ้าของเขาและพระคัมภีร์ของเขา

ผมจะไม่มีวันลืมคืนแรกนั้นเลยที่ผมได้ค้างคืนในบ้านของเขา เขาได้เชิญผมให้มากำกับดูแลสถาบันพระคัมภีร์นั้น และผมได้เริ่มต้นงานของผมไปแล้ว ตอนนั้นผมกำลังเดินทางไปยังเมือง ๆ หนึ่งทางฝั่งตะวันออก

เพื่อเป็นประธานในงานที่ International Christian Workers' Convention เขาเขียนมาหาผมโดยกล่าวว่า: “พಂಗานประชุมใหญ่นั้นเสร็จเมื่อไร ขึ้นมาที่นอร์ธฟีลด์เลยนะ” เขาได้เรียนรู้ว่าผมน่าจะมาถึงเมื่อไหร่และขับรถไปถึง South Vernon เพื่อจะพบกับผม คือนั่นเขาให้ครูทุกคนจาก Mount Hermon School และจาก Northfield Seminary มารวมตัวกันที่บ้านหลังนั้นเพื่อจะพบกับผมและพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาเหล่านั้นของโรงเรียนทั้งสองแห่ง เราคุยกันจนตึกตื่น และจากนั้น หลังจากที่พวกครูใหญ่และเหล่าครูของโรงเรียนทั้งสองแห่งนั้นกลับบ้านไปแล้ว มร. มูดีและผมก็พูดคุยกันเกี่ยวกับปัญหาเหล่านั้นต่ออีกสักพัก มันตึกมากแล้วตอนที่ผมไปเข้านอนคืนนั้น แต่พอตอนเช้าตรู่มาก ๆ วันถัดมา ประมาณตีห้า ผมก็ได้ยินเสียงเคาะเบา ๆ ที่ประตูห้องของผม จากนั้นผมได้ยินเสียง มร. มูดี กระซิบว่า: “ทอร์เรย์ คุณตื่นหรือยัง?” บังเอิญที่ผมตื่นแล้วตอนนั้น ผมไม่ได้ตื่นแต่เช้าตรู่ขนาดนั้นเสมอไปแต่บังเอิญที่ผมตื่นแล้วเช้าวันนั้นพอดี เขากล่าวว่า: “ผมอยากให้คุณไปที่ไหนสักแห่งกับผมหน่อย” และผมก็ไปกับเขา จากนั้นผมได้ค้นพบว่าเขาลุกขึ้นมาหนึ่งหรือสองชั่วโมงแล้วในห้องของเขาและศึกษาพระวจนะของพระเจ้า

โอ คุณอาจพูดเกี่ยวกับฤทธิ์เดช แต่ถ้าคุณละเลยหนังสือเล่มเดียวหนึ่งที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่เราเพื่อเป็นเครื่องมือขึ้นเดียนั้นซึ่งพระองค์ทรงถ่ายทอดและสำแดงฤทธิ์เดชของพระองค์ คุณก็จะไม่ได้รับฤทธิ์เดชนั้น คุณอาจอ่านหนังสือมากมายหลายเล่มและไปงานประชุมหลายแห่ง และคุณอาจมีการประชุมอธิษฐานตลอดทั้งคืนเพื่ออธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ถ้าคุณไม่มีการร่วมสามัคคีธรรมอย่างใกล้ชิดอยู่เสมอ กับหนังสือเล่มเดียวนี้, พระคัมภีร์, คุณก็จะไม่มีฤทธิ์เดช และถ้าคุณเคยมีฤทธิ์เดช คุณก็จะรักษามันไว้ไม่ได้ ยกเว้นโดยการศึกษาหนังสือเล่มนั้นอย่างจริงจังเข้มข้นทุกวัน คริสเตียนเก้าสิบเก้าคนในทูกหนึ่งร้อยคนแค่กำลังเล่นกับการศึกษาพระคัมภีร์ และด้วยเหตุนี้คริสเตียนเก้าสิบเก้าคนในทูกหนึ่งร้อยคนจึงเป็นเพียงพวกอ่อนแอ ในเมื่อพวกเขาสามารถเป็นยักษ์ใหญ่ได้ ทั้งในชีวิตคริสเตียนของพวกเขาและในการรับใช้ของพวกเขา

ส่วนใหญ่แล้วมันเป็นเพราะความรู้อันถ่องแท้ของเขาเกี่ยวกับพระคัมภีร์และความรู้ในทางปฏิบัติของเขาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ที่ มร. มูดี ดึงดูดฝูงชนหมูใหญ่ขนาดนั้น ในวันที่ “Chicago Day” ในเดือนตุลาคม 1893 ไม่มีโรงภาพยนตร์สักโรงในเมืองชิคาโกกล้าเปิดให้บริการเพราะว่ามีการคาดหวังกันว่าทุกคนในเมืองชิคาโกจะไปร่วมงาน World's Fair วันนั้น และในด้านข้อเท็จจริง คนประมาณสี่แสนคนก็ผ่านเข้าประตูงานแฟร์วันนั้นจริง ๆ ทุกคนในเมืองชิคาโกก็ถูกคาดหวังว่าจะไปอยู่ที่ส่วนปลายของเมืองนั้นในวันนั้น แต่ มร. มูดี กล่าวแก่ผมว่า: “ทอร์เรย์ จงไปที่ Central Music Hall และประกาศว่าจะมีการประชุมตั้งแต่เก้าโมงเช้าไปจนถึงหกโมงเย็น” ผมตอบกลับไปว่า “ทำไมละ มร. มูดี ไม่น่าจะมีใครมาอยู่ที่ปลายด้านนี้ของเมืองชิคาโกเลยในวันนั้นนะ แม้แต่โรงหนังเหล่านั้นก็ไม่กล้าเปิดให้บริการเลย ทุกคนจะลงไป Jackson Park เพื่อไปร่วมงานแฟร์นั้น เราไม่น่าจะมีใครมาร่วมงานเลยในวันนี้” มร. มูดีตอบกลับว่า: “คุณทำตามที่ผมบอกเถื่อนา” และผมทำตามที่เขาบอกและไปที่ Central Music Hall เพื่อจองที่ประชุมแบบต่อเนื่องตั้งแต่เก้าโมงเช้าจนถึงหกโมงเย็น แต่ผมทำเช่นนั้นพร้อมกับความหนักใจ ผมคิดว่าคงจะมีคนมาร่วมประชุมน้อยมาก ผมมีรายการต้องเทศนาตอนเที่ยงวันนั้น เพราะงานยุ่งมาก ๆ ในสำนักงานของผมเกี่ยวกับรายละเอียดเหล่านั้นของงานฟื้นฟู ผมจึงไม่ได้ไปที่ Central Music Hall จนเกือบเที่ยงวัน ผมคิดว่าคงเข้าไปข้างในได้สบาย ๆ แต่เมื่อผมเกือบไปถึงที่หอประชุม

นั่น ผมก็อัศจรรย์ใจที่ได้พบว่าไม่เพียงหอประชุมนั้นมีคนแน่นเอี้ยดแต่ซุ้มประตูก็มีคนแน่น และชั้นบันไดก็มีคนแน่น และไม่มีทางเข้าไปใกล้ประตูนั้นได้เลย และถ้าผมไม่อ้อมไปและป็นเข้าทางหน้าต่างด้านหลัง พวกเขาก็คงขาดวิทยากรของพวกเขาสำหรับชั่วโมงนั้น แต่นั่นคงไม่ใช่เรื่องสำคัญมากนัก เพราะว่าฝูงชนเหล่านั้นไม่ได้มารวมตัวกันเพื่อจะฟังผม มันเป็นความอัศจรรย์แห่งชื่อของ มร. มูดี ที่ชักนำพวกเขามา และเหตุใดพวกเขาถึงอยากฟัง มร. มูดีขนาดนั้น? เพราะพวกเขาเห็นว่าแม้เขาไม่ได้เข้าห้องในหลักปรัชญาทั้งหลายและความนิยมและความแพ้อันแห่งยุคสมัย เขาก็รู้จักหนังสือเล่มเดียวกันที่โลกเก่าใบนี้อาจรู้จักมากที่สุด-พระคัมภีร์

ผมจะไม่วันลี้มการไปเยือนเมืองชิคาโก้हनสุดท้ายของมูดีเลย เหล่าผู้รับใช้ของเมืองชิคาโก้ได้ส่งผมไปที่เมืองซินซินเนติเพื่อไปเชิญเขาให้มายังเมืองชิคาโก้และจัดการประชุมหนึ่ง ในการตอบรับคำเชิญนั้น มร. มูดีกล่าวแก่ผม: “ถ้าคุณจะเข้าหอประชุมนี้สำหรับรอบเช้าและรอบบ่ายวันธรรมดาและมีการประชุมตอนสิบโมงเช้าและบ่ายสามโมง ผมก็จะไป” ผมตอบกลับไปว่า: “มร. มูดี คุณก็รู้ว่าเมืองชิคาโก้พลุกพล่านขนาดไหนและมันเป็นไปไม่ได้ขนาดไหนที่พวกนักธุรกิจจะออกมาตอนสิบโมงเช้าและบ่ายสามในวันทำงาน คุณจะไม่ได้จัดประชุมรอบเย็นและประชุมวันอาทิตย์หรือ?” เขาตอบกลับว่า “ไม่ ผมกลัวว่าถ้าผมทำแบบนั้น ผมจะไปแทรกแซงกับงานประจำของคริสตจักรเหล่านั้น”

ผมกลับไปเมืองชิคาโก้และไปติดต่อหอประชุมนั้น ซึ่ง ณ เวลานั้นเป็นอาคารนั้นที่มีความจุที่นั่งเยอะสุดของอาคารหลังใดในเมืองนั้น โดยรองรับในสมัยนั้นได้ประมาณเจ็ดพันคน ผมประกาศการประชุมรอบวันธรรมดา โดยมี มร. มูดีเป็นวิทยากร ตอนสิบโมงเช้าและบ่ายสามโมง การทักท้วงเริ่มต้นกระหน่ำใส่ผมในทันที การทักท้วงหนึ่งมาจากมาร์แชลล์ ฟิลด์ ซึ่ง ณ เวลานั้นเป็นราชาแห่งธุรกิจของเมืองชิคาโก้ มร. ฟิลด์เขียนมาว่า “มร. ทอร์เรย์ พวกเรานักธุรกิจแห่งเมืองชิคาโก้อยากฟัง มร. มูดี และคุณก็ทราบดีว่ามันเป็นไปไม่ได้ขนาดไหนที่เราจะออกไปตอนสิบโมงเช้าและบ่ายสามโมง จัดประชุมรอบเย็นเถอะ” ผมได้รับจดหมายหลายฉบับที่มีเจตนาคล้าย ๆ กัน และเขียนไปหา มร. มูดี โดยขอร้องเขาให้จัดประชุมรอบเย็นให้เรา แต่ มร. มูดีตอบกลับเพียงคำว่า “คุณทำตามที่ผมบอกเถอะ” และผมทำตามที่เขาบอก นั่นเป็นวิธีที่ทำให้ผมไม่ตงงานในตอนนั้น

ในเช้าวันแรกของการประชุมเหล่านั้นผมลงไปห่อประชุมประมาณครึ่งชั่วโมงก่อนถึงเวลาที่นัดหมายไว้ แต่ผมไปพร้อมกับความกลัวและหวาดหวั่นยิ่งนัก ผมคิดว่าหอประชุมไม่น่าจะมีคนอยู่แน่น เมื่อผมไปถึงที่นั่นผมก็อัศจรรย์ใจที่ได้พบคนต่อแถวยาวจากทางเข้าด้านถนน Congress Street ไปจนถึง Wabash Avenue ยาวต่อไปอีกช่วงตึกขึ้นเหนือไปบน Wabash Avenue จากนั้นก็ขาดช่วงเพื่อปล่อยให้รถขับขึ้นไปได้ และจากนั้นก็ยาวต่อไปอีกช่วงตึก และยาวต่อไปอีก ผมเข้าไปทางประตูหลัง และมีหลายคนส่งเสียงเอะอะขอเข้าไปทางนั้น เมื่อประตูเหล่านั้นเปิดตามเวลาที่นัดหมายไว้ เราก็ให้ตำรวจยี่สิบนายมากอยกันฝูงชนไว้ แต่ฝูงชนนั้นเยอะมากเสียจนตำรวจเหล่านั้นต้านไว้ไม่อยู่และคนถึงแปดพันคนแห่เข้าไปในอาคารนั้นจนแน่นก่อนที่เราจะปิดประตูได้ และผมคิดว่ามีคนเหลืออยู่ข้างนอกซึ่งเยอะพอ ๆ กับที่มีอยู่ในอาคารนั้น ผมไม่คิดว่าจะมีใครอื่นในโลกที่สามารถดึงดูฝูงชนได้เยอะขนาดนั้น ณ เวลาเช่นนั้น

เพราะอะไร? เพราะแม้ว่า มร. มูดี ทราบน้อยมากเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือปรัชญาหรือวรรณกรรมโดยทั่วไป เขาก็รู้จักหนังสือเล่มเดียวกันจริง ๆ ที่โลกเก่าใบนี้อาจรู้จักและอยากรู้จัก และโลกเก่าใบนี้อาจจะแห่กัน

มาฟังชายทั้งหลายผู้รู้จักพระคัมภีร์และเทศนาพระคัมภีร์ในแบบที่พวกเขาจะไม่แห่กันมาฟังสิ่งอื่นเลยบนแผ่นดินโลก

ตลอดหลายเดือนนั้นของงาน World's Fair ในเมืองชิคาโก ไม่มีใครสามารถดึงดูดฝูงชนได้มากเท่ากับ มร. มูดี เมื่อตัดสินใจโดยหนังสือพิมพ์หลายฉบับ อาจมีคนคิดว่าเหตุการณ์ทางศาสนาครั้งใหญ่ที่สุดในเมืองชิคาโก ณ เวลานั้นเป็นงาน World's Congress of Religions ชายผู้มีของประทานมากคนหนึ่งในด้านตัวหนังสือในฝั่งตะวันออกได้รับเชิญให้มาพูดที่งาน Congress นี้ ในคำเชิญนี้เขาเห็นโอกาสแห่งชีวิตของเขาและจัดเตรียมรายงานของเขา ซึ่งชื่อเรื่องของรายงานนั้นผมจำไม่ได้แล้วตอนนี้ แต่มันเป็นอะไรประมาณว่า “New Light on the Old Doctrines” เขาเตรียมรายงานฉบับนั้นด้วยความใส่ใจยิ่งนัก และจากนั้นก็ส่งมันไปทั่วให้แก่เพื่อนฝูงที่เขาเชื่อใจมากที่สุดและมีของประทานมากที่สุดเพื่อให้พวกเขาวิจารณ์ ชายเหล่านี้ส่งมันกลับมาให้เขาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นที่พวกเขามีเพื่อเสนอแนะ จากนั้นเขาก็เขียนรายงานฉบับนั้นใหม่ โดยใช้ข้อเสนอแนะและคำวิจารณ์เข้าไปเยอะเท่าที่ดูมีปัญญา จากนั้นเขาก็ส่งมันไปทั่วเพื่อให้วิจารณ์เพิ่มเติม จากนั้นเขาก็เขียนรายงานฉบับนั้นเป็นหนังสือสามเล่มและเขาเชื่อมั่นว่ามันสมบูรณ์แบบแล้ว เขาไปต่อยังเมืองชิคาโกเพื่อไปพบกับโอกาสที่เขาอยากได้ยิ่งนักในการพูดที่ World's Congress of Religions มันเป็นตอนสิบเอ็ดโมงในเช้าวันเสาร์ (ถ้าผมจำได้ถูกต้อง) ที่เขาจะต้องพูด เขายืนอยู่ด้านนอกประตูของเวทีและรอให้วินาทีที่ยิ่งใหญ่นั้นมาถึง และเมื่อนาฬิกาตีบอกเวลาสิบเอ็ดโมงเขาก็เดินขึ้นไปบนเวทีเพื่อเผชิญหน้ากับผู้ฟังหมู่ใหญ่ซึ่งมีหญิงสิบเอ็ดคนและชายสองคน! แต่ไม่มีอาการสั่นหลังที่ไหนเลยในเมืองชิคาโกในวันเดียวกันนั้นที่จะรองรับฝูงชนเหล่านั้นที่แห่กันมาฟัง มร. มูดี ณ ชั่วโมงใดของกลางวันหรือกลางคืนได้ โอ ชายและหญิงทั้งหลายเอ๋ย ถ้าคุณอยากได้ผู้ฟังและอยากทำประโยชน์ให้ผู้ฟังกลุ่มนั้นหลังจากที่คุณได้พวกเขามาแล้ว จงศึกษาค้นคว้า ศึกษา ค้นคว้า ศึกษา ค้นคว้า หนังสือเล่มเดียวนั้น และจงเทศนา เทศนา เทศนาหนังสือเล่มเดียวนั้น และจงสอน สอน สอนหนังสือเล่มเดียวนั้น นั่นคือ พระคัมภีร์ หนังสือเล่มเดียวนั้นที่เป็นพระวจนะของพระเจ้าและหนังสือเล่มเดียวนั้นที่มีฤทธิ์เดชที่จะรวบรวมและยึดไว้ไม่ปล่อยไปและอวยพรฝูงชนเหล่านั้นเป็นระยะเวลาานาน

IV. ชายผู้ถ่อมใจ

เหตุผลประการที่สี่ว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงใช้ ดี. แอล. มูดี อย่างต่อเนื่อง ตลอดระยะเวลาหลายปี ก็คือว่าเขาเป็นผู้ที่ถ่อมใจ ผมคิดว่า ดี. แอล. มูดี เป็นชายผู้ถ่อมใจที่สุดที่ผมเคยรู้จักในตลอดชีวิตของผม เขาชอบยกคำพูดของคนอื่น “ความเชื่อได้รับมากที่สุด ความรักทำงานมากที่สุด แต่ความถ่อมใจรักษาไว้มากที่สุด” ตัวเขาเองมีความถ่อมใจที่เก็บทุกสิ่งที่มีมันได้รับไว้ ตามที่ผมได้กล่าวไปแล้ว เขาเป็นชายที่ถ่อมใจที่สุดที่ผมเคยรู้จัก นั่นคือ ชายที่ถ่อมใจที่สุดเมื่อเราระลึกถึงสิ่งยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่เขาได้กระทำและคำชมเชยที่เขาได้รับอย่างล้นหลาม โอ เขาชอบจริง ๆ ที่จะเอาตัวเองไปอยู่ฉากหลังและให้คนอื่นมาอยู่ด้านหน้า บ่อยครั้งจริง ๆ ที่เขาจะยืนอยู่บนเวทีกับเราบางคนที่เป็นเพื่อนตัวน้อย ๆ นั่งอยู่ข้างหลังเขา และขณะที่เขาพูดเขาก็ชอบกล่าวว่า “มีหลายคนที่เก่งกว่าที่มาภายหลังผม” ขณะที่เขากล่าวเช่นนั้น เขาก็ชอบชี้ข้ามไหล่ของเขาโดยใช้นิ้วโป้งของเขามาที่ “เพื่อนตัวน้อย ๆ” เหล่านั้น ผมไม่รู้ว่าเขาเชื่อเช่นนั้นได้อย่างไร แต่เขาเชื่อจริง ๆ ว่าคนอื่น ๆ เหล่านั้นที่จะมาภายหลังเขาเป็นคนเก่งกว่าเขาจริง ๆ เขาไม่ได้สร้างทำเป็นถ่อมตัวเลย ในใจของเขา เขาตีค่าตัวเองต่ำกว่าจริงและให้ค่า

คนอื่นสูงเกินจริงอยู่เสมอ เขาเชื่อจริง ๆ ว่าพระเจ้าจะทรงใช้คนอื่น ๆ ในขนาดที่ใหญ่โตกว่าที่ทรงใช้เขา

มร. มูดีชอบที่จะให้ตัวเองไปอยู่ฉากหลัง ที่งานประชุมของเขาที่เมืองนอร์ธฟีลด์ หรือที่อื่นใด เขาชอบดันชายคนอื่น ๆ ให้มาอยู่ด้านหน้าและ ถ้าเขาทำได้ เขาก็ให้พวกเขาเป็นคนเทศนาทั้งหมด-แม็คเกรเกอร์, แคมป์เบลล์ มอร์แกน, แอนดรูว์ เมอร์เรย์ และคนอื่น ๆ ที่เหลือ หนทางเดียวที่เราจะทำให้เขาได้มีส่วนใด ๆ ในรายการนั้นก็คือ ลูกชิ้นในงานประชุมนั้นและขยับออกไปเพื่อที่เราจะได้ยิน ดี. แอล. มูดี ในเช้าวันถัดไป เขาชอบเอาตัวเองออกไปให้พ้นสายตาอยู่เสมอ

โอ มีชายหลายคนจริง ๆ ที่เต็มไปด้วยพระสัญญาและพระเจ้าทรงใช้เขาแล้ว และจากนั้นชายคนนั้นก็คิดว่าตนเป็นคนที่ไม่ได้และพระเจ้าต้องจำใจวางเขาไว้ข้างทาง! ผมเชื่อว่าเหล่าคนงานที่มีแววต้องเผชิญอุปสรรคเพราะการคิดว่าตัวเองแน่และการยกยูดตัวเองมากกว่าสาเหตุอื่นใด ผมมองย้อนกลับไปได้ถึงสี่สิบปีหรือมากกว่านั้นและนึกถึงชายหลายคนในตอนนี้เป็นคนที่ใช้การไม่ได้หรือคนเสเพลแล้วซึ่งครั้งหนึ่งโลกเคยคิดว่าพวกเขาจะต้องเป็นอะไรที่ยิ่งใหญ่ แต่พวกเขาหายสาบสูญไปแล้วจากสายตาของสาธารณชน เพราะอะไร? เพราะการตีค่าตัวเองสูงเกินจริง โอ ชายและหญิงเหล่านั้นที่ถูกวางไว้ข้างทางแล้วเพราะพวกเขาเริ่มคิดว่าตนเป็นคนสำคัญ ว่าพวกเขาเป็น “ผู้แน่จริง” และด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงต้องจำใจวางพวกเขาไว้ข้างทาง

ผมจำชายคนหนึ่งได้ซึ่งผมเคยคบหาสมาคมอย่างใกล้ชิดในกระแสน้ำที่ยิ่งใหญ่ในประเทศนี้ ตอนนั้นเรากำลังมีงานประชุมที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในเมืองบัฟฟาโล่ และเขาก็ปีติยินดียิ่งนัก ขณะที่เราเดินไปตามท้องถนนด้วยกันเพื่อไปยังการประชุมหนึ่งวันหนึ่ง เขาก็กล่าวแก่ผมว่า: “ทอร์เรย์ คุณกับผมเป็นชายที่สำคัญที่สุดแล้วในงานคริสเตียนในประเทศนี้” หรือคำพูดประมาณนั้น ผมตอบกลับไปว่า: “จอห์น ผมเสียใจที่ได้ยินคุณกล่าวเช่นนั้น เพราะเมื่อผมอ่านพระคัมภีร์ของผม ผมก็พบชายคนแล้วคนเล่าที่ทำหลายสิ่งที่ยิ่งใหญ่สำเร็จผู้ซึ่งพระเจ้าต้องวางไว้ข้างทางเพราะการที่เขาารู้สึกว่าตนเป็นคนสำคัญ” และพระเจ้าทรงวางชายคนนั้นไว้ข้างทางเช่นกันตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผมคิดว่าเขายังมีชีวิตอยู่ แต่ไม่มีใครเคยได้ยินเกี่ยวกับเขาหรือได้ข่าวเรื่องเขาเลยนานหลายปี

ผมคิดว่าพระเจ้าทรงใช้ ดี. แอล. มูดี มากเกินกว่าชายคนใดในสมัยของเขา แต่พระเจ้าทรงใช้เขาขนาดไหนนั่นมันก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญเลย เขาไม่เคยหยิ่งผยอง วันหนึ่ง ขณะที่พบกับผมเกี่ยวกับนักเทศน์นิวยอร์กที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง ซึ่งตอนนี้เสียชีวิตแล้ว มร. มูดีก็กล่าวว่า: “ครั้งหนึ่งเขาทำเรื่องที่โง่เขลามาก ๆ สิ่งโง่เขลาที่สุดที่ผมเคยรู้จักคนใดก็ตามปกติแล้วมีปัญหาขนาดนั้นเหมือนเขาเคยกระทำ เขาเดินมาหาผมหลังจากผมจบการบรรยายสั้น ๆ และเขาก็กล่าวว่า: ‘ไอ้หนุ่มเอ๋ย เธอพูดได้เยี่ยมมากสินี’” จากนั้น มร. มูดีก็กล่าวต่อไปว่า: “มันช่างโง่เขลาจริง ๆ ที่เขากล่าวเช่นนั้น! มันเกือบทำให้ผมผยองแล้ว” แต่ขอขอบคุณพระเจ้า ที่มันไม่ได้ทำให้เขาผยอง และแม้ในยามที่ผู้รับใช้ทุกคนในประเทศอังกฤษ สกอตแลนด์ และไอร์แลนด์ และบิชอปชาวอังกฤษหลายคนพร้อมแล้วที่จะตาม ดี. แอล. มูดี ไปที่ไหนก็ตามที่เขาจะไป แม้ในตอนนั้นมันก็ไม่ได้ทำให้เขาผยองเลยสักนิด เขาจะชบหน้าลงต่อพระพักตร์พระเจ้า โดยรู้ว่าเขาเป็นมนุษย์ และทูลขอพระเจ้าที่จะทำให้เขาไม่คิดเลยว่าตัวเองแน่และแจ่มแล้ว และพระเจ้าก็ทรงทำตามที่เขาขอ

โอ ชายและหญิงทั้งหลายเอ๋ย! โดยเฉพาะเหล่าชายหนุ่มและหญิงสาวทั้งหลาย พระเจ้าอาจกำลังเริ่ม

ต้นใช้พวกคุณแล้ว เป็นไปได้อย่างยิ่งที่ผู้คนที่กำลังกล่าวว่า: “เรามีของประทานที่แสนวิเศษจริง ๆ ในการเป็นครูสอนพระคัมภีร์ เรามีฤทธิ์เดชมากจริง ๆ ในฐานะนักเทศน์ ทั้ง ๆ ที่เป็นคนหนุ่มขนาดนั้นนะ!” จงฟัง: จงชบหน้าลงต่อพระพักตร์พระเจ้า ผมเชื่อว่าบ่วงแร้วที่อันตรายที่สุดอันหนึ่งของมารร้ายวางอยู่ตรงนี้ เมื่อมารร้ายไม่สามารถทำให้คน ๆ หนึ่งท้อใจได้ มันก็เข้าหาเขาโดยใช้วิธีอื่น ซึ่งมันรู้ว่าจะส่งผลที่เลวร้ายยิ่งกว่า มันทำให้เขาผยองโดยกระซิบใส่หูของเขาว่า: “เจ้าเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐชั้นนำของสมัยนี้เลยนะ เจ้าเป็นคนที่ไม่มีอะไรจะมาขวางหน้าได้แล้ว เจ้าเป็นคนสำคัญ เจ้าเป็น ดี. แอล. มูดีของสมัยนี้เลย” และถ้าคุณฟังมัน มันก็จะทำให้คุณย่อเย็บ ชายฝั่งทั้งหมดแห่งประวัติศาสตร์ของเหล่าคนงานคริสเตียนคลาคล่ำไปด้วยเศษซากของเรือโอ้อ่าหลายลำที่เคยเต็มไปด้วยคำสัญญาเมื่อไม่กี่ปีก่อน แต่ชายเหล่านี้เริ่มหึงผยองและถูกขับมาแยกโดดหินแล้วโดยกระแสนรุนแรงแห่งการที่พวกเขาคิดว่าตนเป็นคนสำคัญ

V. การที่เขาพ้นจากการรักเงินอย่างสิ้นเชิง

เคล็ดลับที่ห้าแห่งฤทธิ์เดชและความใช้ได้แบบต่อเนื่องของ ดี. แอล. มูดี ก็คือ การที่เขาพ้นจากการรักเงินอย่างสิ้นเชิง มร. มูดีอาจเป็นคนที่มีเงิน แต่เงินไม่มีเสน่ห์สำหรับเขาเลย เขาชอบรวบรวมเงินเพื่องานของพระเจ้า เขาไม่ยอมสะสมเงินไว้สำหรับตัวเอง เขาบอกผมในระหว่างงาน World's Fair ว่าถ้าเขาได้รับเงินค่าลิขสิทธิ์สำหรับหนังสือเพลงนมัสการเหล่านั้นซึ่งเขาได้ตีพิมพ์ ค่าลิขสิทธิ์เหล่านั้นก็น่าจะคิดเป็นเงิน ๓ เวลานั้นมากถึงหนึ่งล้านดอลลาร์ แต่ มร. มูดีไม่ยอมแตะต้องเงินนั้นเลย เขามีสิทธิ์อันสมบูรณ์ที่จะรับเงินนั้น เพราะเขาได้รับผิดชอบในการตีพิมพ์หนังสือเหล่านั้น และมันเป็นเงินของเขาที่ลงทุนในการตีพิมพ์หนังสือชุดแรก ๆ เหล่านั้น มร. แชนเคีย์ มีเพลงนมัสการบางเพลงที่เขาเอาติดตัวไปด้วยยังประเทศอังกฤษ และเขาอยากให้ตีพิมพ์เพลงเหล่านั้น เขาไปยังสำนักพิมพ์เจ้าหนึ่ง (ผมคิดว่าเป็น Morgan & Scott) และพวกเขาปฏิเสธที่จะตีพิมพ์เพลงเหล่านั้น เพราะตามที่พวกเขาว่า Philip Phillips เพิ่งสิ้นสุดไปเมื่อเร็ว ๆ นี้และตีพิมพ์หนังสือเพลงนมัสการเล่มหนึ่งและมันขายได้ไม่ดีเท่าไร อย่างไรก็ตาม มร. มูดีมีเงินอยู่เล็กน้อย และเขากล่าวว่าเขาอยากตีพิมพ์บทเพลงเหล่านี้ในรูปแบบที่ไม่แพง และเขาก็ทำ เพลงนมัสการเหล่านั้นมียอดขายที่โดดเด่นและเกินคาดที่สุด จากนั้นพวกมันถูกตีพิมพ์ในรูปแบบหนังสือ และกำไรมหาศาลก็พอกพูน ผลลัพธ์ทางการเงินถูกยื่นเสนอให้แก่ มร. มูดี แต่เขาปฏิเสธที่จะแตะต้องมัน มีคนบเร้ากับเขาว่า “แต่เงินนั้นเป็นของคุณนะ” แต่เขาก็ไม่ยอมแตะต้องมัน มร. เฟลมมิง เอช. เรฟเวลล์ ขณะนั้นเป็นทรัพย์สินของ Chicago Avenue Church ซึ่งเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปในชื่อ Moody Tabernacle เฉพาะส่วนใต้ถุนของอาคารคริสตจักรหลังใหม่ใหม่ที่แล้วเสร็จ แต่เงินทุนหมดเกลี้ยงแล้ว เมื่อได้ยินเกี่ยวกับสถานการณ์เรื่องหนังสือเพลงนมัสการนั้น มร. เรฟเวลล์ก็เสนอแนะ ในจดหมายฉบับหนึ่งที่ส่งถึงเพื่อน ๆ ในกรุงลอนดอน ให้ถวายนั่นสำหรับการก่อสร้างอาคารหลังนี้ให้แล้วเสร็จ และเงินนั้นก็ถูกถวายเป็นเงินมากมายจริง ๆ ได้เข้ามาจนมันถูกถวายเป็นโดยคณะกรรมการนั้นที่ มร. มูดี ผากเรื่องนั้นให้รับผิดชอบ ให้แก่หลากหลายโครงการของคริสเตียน

ในเมือง ๆ หนึ่งที่ มร. มูดี ได้เข้าไปในช่วงปีหลัง ๆ แห่งชีวิตของเขา และเป็นที่ ๆ ผมได้ไปกับเขา ตอนนั้นมีการประกาศต่อสาธารณชนว่า มร. มูดีจะไม่รับเงินใด ๆ ทั้งสิ้นสำหรับการรับใช้ต่าง ๆ ของเขา คราวนี้ในด้านข้อเท็จจริง มร. มูดีต้องพึ่งพาเงินที่ถวายเป็นให้แก่เขาในการประชุมนมัสการทั้งหลาย แต่เมื่อมีประกาศเรื่องนี้

มร. มูดี ก็ไม่กล่าวอะไรเลยและออกไปจากเมืองนั้นโดยไม่รับค่าตอบแทนสักเพนนีสำหรับงานหนักที่เขาได้กระทำที่นั่น และผมคิดว่า เขาออกค่าห้องพักโรงแรมเอง และกระนั้นผู้รับใช้คนหนึ่งในเมืองนั้นก็ออกมาพร้อมกับบทความชิ้นหนึ่งในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ซึ่งผมได้อ่าน ซึ่งเขาเล่านิทานเกี่ยวกับข้อเรียกร้องทางการเงินที่มร. มูดี ได้ให้ไว้แก่พวกเขา ซึ่งเรื่องราวนั้นผมทราบเป็นการส่วนตัวว่าไม่เป็นความจริงเลยสักนิด เงินหลายล้านดอลลาร์ผ่านเข้าไปในมือของ มร. มูดี แต่เงินเหล่านั้นก็ผ่านออกไป พวกมันไม่เคยติดนิ้วมือของเขาเลย

นี่เป็นประเด็นที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐมากมายพบกับการอับปาง และงานใหญ่ของพวกเขาพบกับจุดจบก่อนถึงเวลาอันควร การรักเงินในส่วนของผู้ประกาศข่าวประเสริฐบางคนเป็นเหตุให้งานด้านข่าวประเสริฐในสมัยของเราต้องเสียชื่อ และทำให้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐหลายคนเป็นผู้ที่ใช้งานได้มากกว่าสาเหตุอื่นใด ขณะที่ผมไม่อยู่ในการทัวร์เมื่อเร็ว ๆ นี้ของผม มีผู้รับใช้ที่เชื่อได้มากที่สุดท่านหนึ่งในเมือง ๆ หนึ่งของเราทางฝั่งตะวันออกเล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับงานเผยแผร์หนึ่งที่ตั้งโดยชายคนหนึ่งที่เคยถูกใช้การอย่างมากในอดีต (อย่าจินตนาการ แม้เพียงสักชั่วขณะ ว่าผมกำลังพูดถึงบิลลี ซันเดย์ เพราะผมไม่ได้กำลังพูดถึงเขา ผู้รับใช้คนเดียวที่นั่นพูดด้วยความนับถืออย่างสูงที่สุดเกี่ยวกับ มร. ซันเดย์ และเกี่ยวกับงานเผยแผร์หนึ่งซึ่งเขาได้จัดในเมือง ๆ หนึ่งที่ผู้รับใช้คนนั้นเคยเป็นศิษยาภิบาล) ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่งที่ผมพูดถึงตอนนี้ได้มาที่เมือง ๆ หนึ่งเพื่อร่วมงานเผยแผร์ข่าวประเสริฐแบบร่วมใจกันและได้รับการสนับสนุนโดยคริสตจักรห้าสิบสามแห่ง ผู้รับใช้คนนั้นที่เล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับเรื่องนี้ ตัวเขาเองก็เป็นประธานของคณะกรรมการด้านการเงิน ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้นแสดงออกว่าอยากได้เงินมากจริง ๆ และจงใจฝ่าฝืนข้อตกลงที่เขาได้ให้ไว้ก่อนมาที่เมืองนี้และยื่นกรานให้มีการรวบรวมเงินไว้สำหรับเขาในวิธีอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ตัวเขาเองได้กำหนดไว้ในสัญญาจ้างเดิมนั้น จนผู้รับใช้คนนั้นจะลาออกจากคณะกรรมการด้านการเงินนั้น อย่างไรก็ตาม เขาก็ถูกโน้มน้าวให้อยู่ต่อเพื่อหลีกเลี่ยงเรื่องอื้อฉาว “ผลลัพธ์ทั้งหมดของงานเผยแผร์สามสัปดาห์นั้นคือ มีผู้ตัดสินใจรับเชื่ออย่างชัดเจนแค่ยี่สิบสี่คน” เพื่อนของผมกล่าว “หลังจากงานนั้นจบ ผู้รับใช้เหล่านั้นก็มารวมตัวกันและโดยการออกเสียงซึ่งมีผู้เห็นต่างแค่เสียงเดียว พวกเขาตกลงที่จะส่งจดหมายฉบับหนึ่งไปยังผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้นโดยบอกเขาตรง ๆ ว่าพวกเขาไม่เอาเขาแล้วและพอกันทีกับวิธีการต่าง ๆ ของเขาในการประกาศข่าวประเสริฐตลอดไปและว่าพวกเขารู้สึกว่ามันเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะเตือนเมืองอื่น ๆ ให้ระวังเขาและวิธีการต่าง ๆ ของเขาและผลลัพธ์แห่งงานของเขา” ขอให้เราจดจำบทเรียนนี้ไว้ในใจของเราและรับคำเตือนทันเวลา

VI. ความหลงใหลที่กลืนกินของเขา

เพื่อความรอดของผู้หลงหาย

เหตุผลที่หกที่ว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงใช้ ดี. แอล. มูดี ก็คือ ความหลงใหลอันกลืนกินของเขาเพื่อความรอดของผู้หลงหาย มร. มูดีได้ตั้งปณิธานนั้น ไม่นานหลังจากที่ตัวเขาเองได้รับความรอดว่าเขาจะไม่ยอมปล่อยให้ยี่สิบสี่ชั่วโมงผ่านเลยศีรษะของเขาไปโดยไม่พูดกับคนอย่างน้อยหนึ่งคนเกี่ยวกับจิตวิญญาณของคน ๆ นั้น ชีวิตของเขามีงานชุกมาก และบางครั้งเขาก็ชอบลืมนิธานของเขาจนกระทั่งชั่วโมงสุดท้าย และบางครั้งเขาก็ชอบลุดจากที่นอน แต่งตัว ออกไปและพูดคุยกับใครสักคนเกี่ยวกับจิตวิญญาณของคน ๆ นั้นเพื่อที่เขาจะได้ไม่ปล่อยให้วันหนึ่งผ่านไปโดยที่ไม่ได้บอกเพื่อนมนุษย์ของเขาอย่างน้อยสักคนเกี่ยวกับความต้องการของคน ๆ

นั่นและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงตอบสนองความต้องการนั้นได้

คืนหนึ่ง มร. มูดีกำลังกลับบ้านจากสถานที่ ๆ เขาไปทำธุระ มันตึกมากแล้ว และอยู่ดี ๆ เขาก็นึกออกว่าเขายังไม่ได้พูดกับใครสักคนเลยวันนั้นเกี่ยวกับการต้อนรับพระคริสต์ เขาพูดกับตัวเองว่า: “นี่คือวันหนึ่งที่เสียไปแล้ว ฉันยังไม่ได้พูดกับใครเลยวันนี้ และฉันจะไม่ได้พบเจอใครแล้วเมื่อตึกขนาดนี้” แต่ขณะที่เขาเดินไปบนถนน เขาก็เห็นชายคนหนึ่งยืนอยู่ใต้เสาไฟ ชายคนนั้นเป็นคนแปลกหน้าที่เขาไม่เคยพบเห็นมาก่อนเลย แม้ว่าต่อมาภายหลังกลับกลายเป็นว่าชายคนนั้นรู้ว่า มร. มูดีเป็นผู้ใด เขาก้าวไปหาชายแปลกหน้าคนนั้นและกล่าวว่า: “คุณเป็นคริสเตียนไหม?” ชายคนนั้นตอบกลับว่า: “นั่นไม่ใช่กิจการของคุณเลยนะว่าผมเป็นคริสเตียนหรือไม่ เป็น ถ้าคุณไม่ได้เป็นนักเทศน์ ผมจะต๋อยคุณให้คว่ำเลยเพราะความอวดดีของคุณ”

มร. มูดี กล่าวถ้อยคำที่จริงจังอีกสองสามคำและผ่านไป วันถัดมาชายคนนั้นไปเยี่ยมเพื่อนนักธุรกิจที่โดดเด่นคนหนึ่งของ มร. มูดี และกล่าวแก่เขาว่า: “ชายคนนั้นที่ชื่อมูดีของคุณที่อยู่ฝั่งเหนือกำลังส่งผลเสียมากกว่าส่งผลดีนะ เขามีความกระตือรือร้นแต่ขาดความรู้ เขาก้าวมาหาผมเมื่อคืน ซึ่งผมเป็นคนแปลกหน้า และดูถูกผม เขาถามผมว่าผมเป็นคริสเตียนหรือเปล่า และผมบอกเขาไปว่าผมไม่ใช่กิจการอะไรของเขาและถ้าเขาไม่ใช่ นักเทศน์ละก็ ผมจะต๋อยเขาคว่ำเลยเพราะความอวดดีของเขา เขากำลังส่งผลเสียมากกว่าส่งผลดี เขามีความกระตือรือร้นแต่ขาดความรู้” เพื่อนของ มร. มูดีส่งคนมาตามเขาและกล่าวว่า: “มูดี คุณกำลังส่งผลเสียมากกว่าผลดีนะ คุณมีความกระตือรือร้นแต่ขาดความรู้ คุณดูถูกเพื่อนคนหนึ่งของผมบนถนนเมื่อคืนนี้ คุณเดินเข้าไปหาเขา ซึ่งเป็นคนแปลกหน้า และถามเขาว่าเขาเป็นคริสเตียนไหม และเขาบอกผมว่าถ้าคุณไม่ใช่ นักเทศน์ เขาก็คงต๋อยคุณคว่ำไปแล้วเพราะความอวดดีของคุณ คุณกำลังส่งผลเสียมากกว่าส่งผลดี คุณมีความกระตือรือร้นแต่ขาดความรู้”

มร. มูดีออกไปจากสำนักงานของชายคนนั้นอย่างซึมเศร้า เขาสงสัยว่าเขากำลังส่งผลเสียมากกว่าส่งผลดีจริง ๆ หรือ ว่าเขามีความกระตือรือร้นแต่ขาดความรู้จริง ๆ หรือ (ผมขอกกล่าวแบบผ่าน ๆ ว่าการมีความกระตือรือร้นแต่ขาดความรู้ก็ยังดีกว่าการมีความรู้แต่ขาดความกระตือรือร้น ชายและหญิงบางคนเต็มเปี่ยมด้วยความรู้มากพอ ๆ กับไขใบหนึ่งเต็มไปด้วยเนื้อ พวกเขาซ่าซองเหลือเกินในความจริงของพระคัมภีร์จนพวกเขาสามารถนั่งวิจารณ์พวกนักเทศน์และให้คำแนะนำแก่นักเทศน์เหล่านั้นได้ แต่พวกเขาที่มีความกระตือรือร้นน้อยเหลือเกินจนพวกเขาไม่นำจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์ในตลอดทั้งปี) หลายสัปดาห์ผ่านไป คืนหนึ่ง มร. มูดี อยู่บนที่นอนตอนที่เขาได้ยินเสียงเคาะประตูหน้าบ้านของเขาดังมาก เขากระโดดลุกจากที่นอนและรีบไปที่ประตู เขาคิดว่าบ้านกำลังไฟไหม้ เขาคิดว่าชายคนนั้นจะพังประตูเข้ามา เขาเปิดประตูและชายคนนั้นก็ยืนอยู่ตรงนั้น เขากล่าวว่า: “มร. มูดี ผมหลับไม่ลงเลยสักคืนตั้งแต่คืนนั้นที่คุณพูดกับผมใต้เสาไฟต้นนั้น และผมมาหาคุณตึกตื้นขนาดนี้เพื่อให้คุณบอกผมที่ว่าผมต้องทำอะไรถึงจะได้รับมารอด”

มร. มูดี พาเขาเข้าไปในบ้านและบอกเขาว่าจะต้องทำอะไรเพื่อจะรับมารอด จากนั้นเขาก็ต้อนรับพระคริสต์ และเมื่อสงครามกลางเมืองปะทุ เขาก็ไปอยู่แนวหน้าและสละชีวิตของเขาโดยต่อสู้เพื่อประเทศของเขา

อีกคืนหนึ่ง มร. มูดีกลับถึงบ้านและเข้านอนไปแล้วก่อนที่เขานึกออกว่าเขายังไม่ได้พูดกับใครเลยสัก

คนวันนั้นเกี่ยวกับการต้อนรับพระคริสต์ เออาละ เขากล่าวกับตัวเองว่า ตอนนี้ไม่มีประโยชน์ที่จะลุกขึ้นแล้ว คงไม่มีใครอยู่ตามท้องถนนแล้วตึกขนาดนี้ แต่เขาก็ลุกขึ้น แต่งตัว และไปที่ประตูหน้าบ้าน ฝนกำลังตกหนัก โอ เขากล่าวว่า คงไม่มีใครออกมาหรรอกฝนตกหนักขนาดนี้ ทันใดนั้นเขาก็ได้ยินเสียงทำย่ำฝนของชายคนหนึ่ง ขณะที่เขาเดินไปตามถนน โดยถือร่มคันหนึ่งเหนือศีรษะของเขา จากนั้น มร. มูดี ก็พุ่งออกไปและรีบเข้าไปหาชายผู้นั้นและกล่าวว่า: “ผมขอหลบฝนในร่มของคุณได้ไหมครับ?” ชายคนนั้นตอบกลับว่า “ได้สิครับ” จากนั้น มร. มูดีก็กล่าวว่า “คุณมีที่หลบภัยยามเจอพายุบ้างไหมครับ?” และประกาศพระเยซูแก่เขา โอ ชายและหญิงทั้งหลายเอ๋ย ถ้าเราเต็มล้นด้วยความกระตือรือร้นเพื่อความรอดของจิตวิญญาณหลายดวงเช่นนั้น มันจะอีกนานแค่ไหนก่อนที่ทั้งประเทศจะถูกเขย่าโดยฤทธิ์เดชของการฟื้นฟูหนึ่งที่พระเจ้าส่งมาอันทรงพลัง?

วันหนึ่งในเมืองชิคาโก-วันนั้นหลังจากที่ผู้อาวุโส Carter Harrison ถูกยิง เมื่อร่างของเขากำลังนอนอยู่ในศาลากลาง- มร. มูดีและผมกำลังนั่งรถรางไปตามถนน Randolph Street ด้วยกันโดยเลียบบศาลากลางนั้น รถรางนั้นแทบจะแล่นผ่านไปไม่ได้เพราะฝูงชนหมู่มากที่รอที่จะเข้าไปและชมศพของนายกเทศมนตรีแฮร์ริสัน ขณะที่รถรางนั้นพยายามที่จะเคลื่อนตัวผ่านฝูงชน มร. มูดีก็หันมาหาผมและกล่าวว่า: “ทอร์เรย์ นี่หมายความว่าอะไร?” ผมกล่าวว่า “ทำไมเล่า ร่างของคาร์เตอร์ แฮร์ริสัน นอนอยู่ที่นั่นในศาลากลาง และผู้คนมากมายเหล่านี้ก็มารอชมร่างนั้น” จากนั้นเขากล่าวว่า “เราไม่ควรปล่อยให้ผู้คนมากมายขนาดนี้ไปจากเราโดยที่เราไม่เทศนาให้พวกเขาฟังเลยนะ เราต้องพูดกับพวกเขา คุณไปและเช่า Hooley’s Opera House [ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับศาลากลางพอดี] สำหรับทั้งวันเลยนะ” ผมทำตามคำสั่ง งานประชุมเหล่านั้นได้เริ่มต้นตอนเก้าโมงเช้า และเรามีการประชุมที่ต่อเนื่องรอบเดียวตั้งแต่ชั่วโมงนั้นจนถึงหกโมงเย็น เพื่อเข้าถึงฝูงชนเหล่านั้น

มร. มูดีเป็นคนที่มีไฟเพื่อพระเจ้า เขาไม่เพียง “ลงมือทำงาน” ด้วยตัวเองอยู่เสมอเท่านั้น แต่เขายังชักชวนคนอื่น ๆ ให้ทำงานด้วยอยู่เสมอ ครั้งหนึ่งเขาเคยชวนผมให้ลงไปเมืองนอร์ธฟิลด์เพื่อใช้เวลาหนึ่งเดือนที่นั่นกับโรงเรียนสองแห่งนั้น โดยพูดกับโรงเรียนแห่งหนึ่งก่อนและจากนั้นก็ข้ามแม่น้ำไปยังโรงเรียนอีกแห่งที่เหลือ ตอนนั้นผมต้องจำใจใช้เรือข้ามฟากเยอะเลย มันเป็นช่วงเวลาก่อนที่สะพานปัจจุบันได้ถูกสร้างขึ้น ณ จุดนั้น วันหนึ่งเขากล่าวแก่ผมว่า “ทอร์เรย์ คุณทราบมาก่อนไหมว่าคนขับเรือข้ามฟากที่พาคุณข้ามฟากไปมาทุกวันยังไม่ได้อีกใจเชื่อ?” เขาไม่ได้บอกผมให้ไปพูดกับชายคนนั้น แต่ผมรู้ว่าเขาหมายถึงอะไร เมื่อหลายวันต่อมามีคนไปบอกเขาว่าคนขับเรือข้ามฟากคนนั้นรับความรอดแล้ว เขาก็มีความสุขยิ่งนัก

ครั้งหนึ่ง ขณะเดินไปตามถนนเส้นหนึ่งในเมืองชิคาโก มร. มูดี ก้าวไปหาชายคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนแปลกหน้าที่เขาไม่เคยพบเห็นมาก่อนเลย และกล่าวว่า “คุณครับ คุณเป็นคริสเตียนไหม?” “คุณใส่ใจพระของตัวคุณไปเถอะ” เป็นคำตอบกลับ มร. มูดีตอบกลับไปว่า “นี่เป็นพระของผมครับ” ชายคนนั้นกล่าวว่า “งั้นคุณน่าจะเชื่อเป็นมูดีสินะ” ด้านนอกในเมืองชิคาโกพวกเขาเคยเรียกเขาในสมัยแรก ๆ ว่า “Crazy Moody” เพราะว่าทั้งวันทั้งคืนเขากำลังพูดกับทุกคนที่เขามีโอกาสพูดด้วยเกี่ยวกับการรับความรอด วันหนึ่งเขากำลังเดินทางไปยังเมืองมิลวอกี และในหนึ่งที่เขาได้เลือกไว้เขานั่งกับชายนักเดินทางคนหนึ่ง มร. มูดี นั่งลงข้างเขาและเริ่มต้นพูดคุยกับเขาทันที “คุณกำลังไปที่ไหนครับ?” มร. มูดีถาม เมื่ออีกฝ่ายบอกชื่อเมืองเขาก็กล่าวว่า “อีกไม่นานเราก็จะไปถึงที่นั่นแล้ว เรามาเข้าเรื่องกันเลยดีกว่า คุณรับความรอดแล้วหรือยังครับ?” ชายคนนั้นกล่าวว่าตนยังไม่ได้

รับความรอด และ มร. มูดี หีบพระคัมภีร์ของตนออกมาและที่นั่นบนรถไฟขบวนนั้นเขาแสดงให้ชายคนนั้นเห็นวิธีรับความรอด จากนั้นเขากล่าวว่า “คราวนี้ คุณต้องรับพระคริสต์นะครับ” ชายคนนั้นต้อนรับพระคริสต์ เขากลับใจเชื่อที่นั่นเลยบนรถไฟขบวนนั้น

ผมเชื่อว่าพวกคุณส่วนใหญ่น่าจะเคยได้ยินเรื่องราวที่ประธานาธิบดีวิลสันเคยเล่าเกี่ยวกับ ดี. แอล. มูดี อดีต ปธน. วิลสัน กล่าวไว้ว่าครั้งหนึ่งเขาเคยเข้าไปในร้านตัดผมแห่งหนึ่งและนั่งเก้าอี้ตัวถัดจากที่ ดี. แอล. มูดี กำลังนั่งอยู่ แม้เขาไม่ทราบว่า มร. มูดีอยู่ที่นั่น เขานั่งในเก้าอี้ตัวนั้นได้ไม่นาน ตามที่อดีต ปธน. วิลสัน ใช้วลีนี้ก่อนเขา “รู้ว่ามิบุคคลที่ไม่ธรรมดาคนหนึ่งอยู่ในเก้าอี้ตัวนั้น” และเขาก็เริ่มต้นฟังบทสนทนาที่กำลังเกิดขึ้น เขาได้ยิน มร. มูดี เล่าให้ช่างตัดผมคนนั้นฟังเกี่ยวกับทางแห่งชีวิต และปธน. วิลสันกล่าวว่า “ผมไม่เคยลืมภาพเหตุการณ์นั้นเลยจนทุกวันนี้” เมื่อ มร. มูดีออกไปแล้ว เขาก็ถามช่างตัดผมคนนั้นว่าลูกค้าคนนั้นเป็นใคร เมื่อเขาได้ทราบว่ามันคือ ดี. แอล. มูดี ปธน. วิลสันก็กล่าวว่า “มันทำให้ผมประทับใจในแบบที่ผมยังไม่ลืมเลย”

มีอยู่หนหนึ่งในเมืองชิคาโก มร. มูดี เห็นเด็กสาวตัวน้อยคนหนึ่งยืนอยู่บนถนนพร้อมกับถังใบหนึ่งในมือของเธอ เขาเดินเข้าไปหาเธอและชวนเธอให้มาที่ชั้นเรียนรวีของเขา โดยบอกเธอว่ามันเป็นสถานที่ ๆ น่าสนุกจริง ๆ เธอสัญญาว่าจะไปวันอาทิตย์ถัดมา แต่เธอก็ไม่ได้ไป มร. เฝ้ามองหาเธอนานหลายสัปดาห์ และจากนั้นวันหนึ่งเขาเห็นเธอบนถนนอีก ซึ่งอยู่ห่างไปจากเขาประมาณหนึ่ง เขาเริ่มเดินเข้าไปหาเธอ แต่เธอก็เห็นเขาเช่นกันและเริ่มที่จะวิ่งหนี มร. มูดีตามเธอไป เธอลงไปยังถนนเส้นหนึ่ง มร. มูดีก็ตามเธอไป เธอขึ้นไปถนนอีกเส้น มร. มูดีก็ตามเธอไป ผ่านเข้าในตรอก ๆ หนึ่ง มร. มูดีก็ยังคงตามอยู่ ออกไปบนถนนอีกเส้น มร. มูดีก็ยังคงตามเธอ จากนั้นเธอพุ่งเข้าไปในร้านเหล้าแห่งหนึ่ง และ มร. มูดี ก็พุ่งตามเธอไป เธอวิ่งออกไปทางประตูหลังและขึ้นบันไดไป มร. มูดีก็ยังคงตามอยู่ เธอพุ่งเข้าไปในห้อง ๆ หนึ่ง มร. มูดีก็ยังคงตามอยู่ เธอทิ้งตัวลงไปอยู่ที่ใต้เตียง และ มร. มูดีเอื้อมมือเข้าไปใต้เตียงและดึงเธอออกมาโดยจับที่เท้าและนำเธอมาถึงพระคริสต์

เขาพบว่าคุณแม่ของเธอเป็นหญิงม่ายซึ่งเคยมีชีวิตที่ดีแต่ได้ตกต่ำลงแล้วจนตอนนี้นางอาศัยอยู่ข้างบนร้านเหล้าแห่งนี้ นางมีลูกหลายคน มร. มูดี นำคุณแม่และทั้งครอบครัวนั้นมาถึงพระคริสต์ ลูก ๆ หลายคนนั้นเป็นสมาชิกที่โดดเด่นของ Moody Church จนกระทั่งพวกเขาย้ายไปที่อื่นและต่อมาได้กลายเป็นสมาชิกที่โดดเด่นที่อื่น เด็กหญิงคนนี้ ผู้ซึ่งเขาดึงออกมาจากใต้เตียง ตอนที่ผมเคยเป็นศิษยาภิบาลของ Moody Church เธอเป็นภรรยาของเจ้าหน้าที่ ๆ โดดเด่นที่สุดคนหนึ่งในคริสตจักรนั้น แค่เมื่อสองหรือสามปีก่อน ขณะที่ผมออกมาจากห้องชายตัวในเมืองแมมฟิส รัฐเทนเนสซี ชายหนุ่มหน้าตาดีคนหนึ่งเดินตามผมมา เขากล่าวว่า “คุณคือ ดร. ทอร์เรย์ ไช้ไหมครับ?” ผมตอบว่า “ใช่ครับ” เขากล่าวว่า “ผมชื่อ...ครับ” เขาเป็นลูกชายของหญิงคนนั้น ตอนนั้นเขาเป็นนักเดินทางและเป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของคริสตจักรในที่ ๆ เขาอาศัยอยู่ เมื่อ มร. มูดีดึงเด็กน้อยคนนั้นออกมาจากใต้เตียงโดยจับที่เท้า เขาก็กำลังดึงทั้งครอบครัวเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า และนิรันดร์กาลเท่านั้นจะเปิดเผยว่าที่ชั่วอายุต่อมาจริง ๆ ที่เขาดึงเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

ความหลงใหลอันกลืนกินของดี. แอล. มูดี เพื่อจิตวิญญาณทั้งหลาย ไม่ใช่เพื่อจิตวิญญาณของคนเหล่านั้นที่น่าจะมีประโยชน์ต่อเขาในการเสริมสร้างงานของเขาที่นี้หรือที่อื่น ความรักของเขาที่มีต่อจิตวิญญาณทั้งหลายไม่รู้จักขีดจำกัดด้านชนชั้น เขาไม่ใช่พวกเห็นแก่หน้าคน จะเป็นเจ้าขุนมูลนาย หรือจะเป็นเด็กไม่รู้เรื่องรู้

ราวตามท้องถนน มันก็เหมือนกันหมดสำหรับเขา มีจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่ต้องช่วยให้รอด และเขาทำสิ่งที่อยู่ในอำนาจของเขาเพื่อที่จะช่วยจิตวิญญาณดวงนั้นให้รอด เพื่อนคนหนึ่งเคยบอกผมว่าครั้งแรกที่เขาเคยได้ยินเกี่ยวกับ มร. มูดี คือตอนที่ มร. เรย์โนลด์ส แห่งเมืองเปอเรีย เล่าให้เขาฟังว่าครั้งหนึ่งเขาได้พบ มร. มูดี นั่งอยู่ในกระท่อมหลังหนึ่งของพวกเร่ร่อนที่เคยอยู่ในส่วนนั้นของเมืองไปทางทะเลสาบ ซึ่งตอนนั้นมีชื่อว่า “The Sands” กับเด็กชายตัวน้อยคนหนึ่งที่นั่งอยู่บนเข่าของเขา เทียนไขเล่มหนึ่งอยู่ในมือข้างหนึ่ง และพระคัมภีร์เล่มหนึ่งอยู่ในมืออีกข้าง และ มร. มูดีกำลังสะกดคำเหล่านั้น (เพราะ ณ เวลานั้นเด็กชายผู้นั้นยังอ่านหนังสือไม่ค่อยออก) ของพระคัมภีร์บางข้อในความพยายามที่จะนำเด็กชายผู้ไม่ประสีประสาคนนั้นมาถึงพระคริสต์ โอ ชายหนุ่มและหญิงสาวและคนงานคริสเตียนทั้งปวงเอ๋ย ถ้าคุณและผมมีใจเพื่อจิตวิญญาณเช่นนั้น อีกนานแค่ไหนก่อนเรามีการฟื้นฟู? สมมติว่าคืนนี้ไฟของพระเจ้าลงมาและเต็มอยู่ในใจของเรา ไฟที่ลุกไหม้ที่จะส่งเราออกไปทั่วประเทศและข้ามน้ำข้ามทะเลไปยังประเทศจีน ญี่ปุ่น อินเดีย และแอฟริกา เพื่อบอกทางแห่งความรอดแก่จิตวิญญาณทั้งหลายที่หลงหาย!

VII. ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอย่างแน่นอน

สิ่งที่เจ็ดที่เป็นเคล็ดลับว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงใช้ ดี. แอล. มูดี ก็คือว่า เขามีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอย่างชัดเจน นั่นคือ บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ชัดเจนมาก ๆ อย่างแน่นอน มร. มูดี ทราบว่าเขา “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เขาไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับมันเลย ในสมัยแรก ๆ ของเขา เขาเป็นคนที่อยู่ไม่จริงจัง ๆ เขามีความปรารถนามหาศาลที่จะทำอะไรสักอย่าง แต่ตอนนั้นเขาไม่มีฤทธิ์เดชที่แท้จริง เขาทำงานในพลังงานของเนื้อหนังเป็นส่วนใหญ่ แต่ตอนนั้นมีหญิงนิกาย Free Methodist ที่ถ่อมใจสองคนผู้ซึ่งมาที่งานประชุมต่าง ๆ ของเขาใน Y.M.C.A. คนหนึ่งชื่อ “Auntie Cook” และอีกคนชื่อ Mrs. Snow (ผมคิดว่าชื่อของเธอไม่ใช่ Snow ณ เวลานั้น) หญิงสองคนนี้ชอบมาหา มร. มูดี ตอนจบการประชุมต่าง ๆ ของเขาและกล่าวว่า: “พวกเราอธิษฐานเพื่อคุณอยู่นะคะ” สุดท้าย มร. มูดี เริ่มรู้สึกเคืองอยู่บ้างและกล่าวแก่พวกเธอคนหนึ่งว่า: “ทำไมพวกคุณถึงอธิษฐานเพื่อผมล่ะครับ? ทำไมพวกคุณไม่อธิษฐานเพื่อคนที่ยังไม่รอดล่ะ?” พวกเธอตอบกลับว่า: “พวกเรากำลังอธิษฐานขอให้คุณได้รับฤทธิ์เดชนั้นค่ะ” มร. มูดี ตอนนั้นไม่ทราบว่านั่นหมายความว่าอะไร แต่เขาเริ่มคิดเกี่ยวกับมันและจากนั้นก็ไปหาหญิงสองคนนี้และกล่าวว่า: “ผมอยากให้พวกคุณบอกผมหน่อยครับว่าพวกคุณหมายถึงอะไร” และพวกเธอก็บอกเขาเกี่ยวกับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ชัดเจน จากนั้นเขาก็ขออธิษฐานร่วมกับพวกเธอด้วยและไม่ใช้แค่พวกเธออธิษฐานเพื่อเขา

Auntie Cook เคยบอกผมเกี่ยวกับความรื้อรอนอันจริงจังซึ่ง มร. มูดี อธิษฐานในคราวนั้น เธอบอกผมในถ้อยคำที่ผมแทบไม่กล้าทวนซ้ำ แม้ผมไม่เคยลืมถ้อยคำเหล่านั้นเลย และเขาไม่เพียงอธิษฐานกับพวกเธอ แต่เขาอธิษฐานตามลำพังเช่นกัน หลังจากนั้นไม่นาน หนึ่งวันระหว่างที่เขาเดินทางไปประเทศอังกฤษ เขากำลังเดินขึ้นไปบนถนนวอลล์สตรีทในเมืองนิวยอร์ก (มร. มูดี แทบไม่ค่อยเล่าเรื่องนี้เลย และผมเกือบลืมนึกที่จะเล่ามัน) และในท่ามกลางความพลุกพล่านของเมืองนั้นคำอธิษฐานของเขาก็ได้รับคำตอบ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าลงมาบนเขาขณะที่เขาเดินขึ้นไปบนถนนนั้น และเขาต้องรีบไปที่บ้านของเพื่อนคนหนึ่งและขอใช้ห้องหนึ่งที่เขาจะอยู่ตามลำพังได้ และในห้องนั้นเขาอยู่คนเดียวนานหลายชั่วโมง และพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนเขา ทำให้

จิตวิญญาณของเขาเต็มล้นด้วยความชื่นบานมากเสียจนในที่สุดเขาต้องขอร้องพระเจ้าให้ยังพระหัตถ์ของพระองค์ไว้ เกรงว่าเขาจะตายเสียตรงนั้นด้วยความชื่นบาน เขาออกไปจากที่นั่นพร้อมกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนตัวเขา และเมื่อเขาไปถึงกรุงลอนดอน (ส่วนหนึ่งเพราะคำอธิษฐานของวิสุทธิชนผู้หนึ่งที่นอนติดเตียงในคริสตจักรของ Mr. Lessey) ฤทธิ์เดชของพระเจ้ากระทำกิจอย่างทรงฤทธิ์ในนอร์ธลอนดอน และหลายร้อยคนถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักรเหล่านั้น และนั่นเป็นสิ่งที่นำไปสู่การที่เขาได้รับเชิญให้ไปร่วมงานเผยแพร่วิช่าพิเศษซึ่งเกิดขึ้นตามมาในหลายปีต่อมา

มร. มูดีชอบเข้ามาหาผมครั้งแล้วครั้งเล่าและกล่าวว่า “ทอร์เรย์ ผมอยากให้คุณเทศนาเรื่องบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผมไม่ทราบว่าเขาขอให้ผมพูดในหัวข้อนั้นก็ครั้งแล้ว ครั้งหนึ่ง เมื่อผมได้รับเชิญให้ไปเทศนาใน Fifth Avenue Presbyterian Church เมืองนิวยอร์ก (ได้รับเชิญตามคำแนะนำของ มร. มูดี หากไม่ใช่เพราะคำแนะนำของเขา คำเชิญนั้นก็คงไม่มีทางมาถึงผมเลย) ก่อนที่ผมเริ่มออกเดินทางไปเมืองนิวยอร์ก มร. มูดี ขับรถม้ามาที่บ้านของผมและกล่าวว่า “ทอร์เรย์ พวกเขาอยากให้คุณเทศนาที่ Fifth Avenue Presbyterian Church ในเมืองนิวยอร์ก มันเป็นคริสตจักรใหญ่ เสียเงินเป็นล้านดอลลาร์เลยในการก่อสร้าง” จากนั้นเขากล่าวต่อไปว่า “ทอร์เรย์ ผมแค่อยากขอร้องคุณเรื่องหนึ่ง ผมอยากบอกคุณว่าควรเทศนาเรื่องอะไร คุณจะเทศนาคำเทศนาของคุณเรื่อง ‘สิบเหตุผลที่ทำให้ผมถึงเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า’ และคำเทศนาของคุณเรื่อง ‘บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’” ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อผมได้รับเชิญให้ไปที่คริสตจักรไหนสักแห่ง เขาชอบมาหาผมและกล่าวว่า “คราวนี้ ทอร์เรย์ จงแน่ใจและเทศนาเรื่องบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผมไม่รู้ว่าเขากล่าวเช่นนั้นแก่ผมกี่ครั้งแล้ว ครั้งหนึ่งผมถามเขาว่า “มร. มูดี คุณคิดว่าผมไม่มีคำเทศนาเรื่องอื่นแล้วหรือนอกจากสองเรื่องนี้: ‘สิบเหตุผลที่ทำให้ผมถึงเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า’ และ ‘บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’?” เขาตอบกลับว่า “ช่างมันเถอะนะ คุณเทศนาสองเรื่องนั้นแก่พวกเขาเถอะ”

ครั้งหนึ่งเขาเคยมีอาจารย์บางคนทีนอร์ธฟิลด์-พวกเขาทุกคนเป็นคนดี แต่พวกเขาไม่เชื่อเรื่องบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แบบชัดเจนสำหรับคน ๆ นั้น พวกเขาเชื่อว่าลูกทุกคนของพระเจ้าได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว และพวกเขาไม่เชื่อเรื่องบัพติศมาพิเศษใด ๆ ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับคน ๆ นั้น มร. มูดีมาหาผมและกล่าวว่า: “ทอร์เรย์ คุณช่วยมาที่บ้านของผมหลังการประชุมคืนนี้ได้ไหม และผมจะให้ชายเหล่านั้นมา และผมอยากให้คุณพูดเรื่องนี้ให้ชัดเจนกับพวกเขา” แน่นอน ผมยินยอมด้วยใจพร้อมมาก ๆ และ มร. มูดีกับผมพูดเป็นเวลานาน แต่พวกเขาไม่ได้เห็นพ้องตรงกันกับเราหมดทุกคน และเมื่อพวกเขาจากไป มร. มูดีก็ส่งสัญญาณบอกผมให้อยู่ต่ออีกสักครู่ มร. มูดีนั่งอยู่ตรงนั้นพร้อมกับคางที่จรดหน้าอกของเขา เหมือนที่เขา นั่งแบบนั้นบ่อย ๆ เมื่อเขาคุ่นคิดอะไรอย่างลึกซึ้ง จากนั้นเขาก็เงยหน้าขึ้นและกล่าวว่า: “โอ ทำไมพวกเขาจะต้องหาข้อแตกต่างด้วยนะ? ทำไมพวกเขาถึงไม่เห็นว่ามันเป็นสิ่งเดียวกันที่ตัวพวกเขาเองต้องการ? พวกเขาเป็นอาจารย์ที่ดี พวกเขาเป็นครูที่แสนวิเศษ และผมดีใจเหลือเกินที่มีพวกเขาที่นี่ แต่ทำไมพวกเขาถึงไม่ยอมมองเห็นว่าบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นแค่สัมผัสเดียวกันที่ตัวพวกเขาเองต้องการ?”

ผมจะไม่มีวันลืมวันที่แปด กรกฎาคม 1894 ไปจนวันตาย มันเป็นวันปิดท้ายของงานประชุม

Northfield Students' Conference-การประชุมกันของเหล่านักศึกษาจากวิทยาลัยฝั่งตะวันออกหลายแห่ง
มร. มูดีได้ขอให้ผมเทศนาคืนวันเสาร์และเช้าวันอาทิตย์เรื่องบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คืนวันเสาร์นั้น
ผมได้พูดเกี่ยวกับ “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์: สิ่งที่มีนัยเป็น สิ่งที่มีนัยทำ ทำไมต้องมีมันและความเป็นไป
ได้เกี่ยวกับมัน” เช้าวันอาทิตย์ผมพูดเรื่อง “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์: วิธีที่จะได้มัน” ตอนนั้นมันเป็น
เวลาที่ยังตรงพอดีตอนที่ผมจบคำเทศนารอบเช้าของผม และผมหยิบนาฬิกาขึ้นมาดูและกล่าวว่า: “มร. มูดี ได้
เชิญเราทุกคนให้ขึ้นไปที่เขาตอนบ่ายสามวันนี้เพื่ออธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อีกสาม
ชั่วโมงกว่าจะถึงบ่ายสาม พวกคุณบางคนรอสามชั่วโมงไม่ไหว พวกคุณไม่จำเป็นต้องรอ กลับไปที่ห้องของพวกเขา
คุณเถิด จงเข้าป่าไป จงไปที่เต็นท์ของคุณ ไปที่ไหนก็ได้ที่คุณจะได้อยู่ตามลำพังกับพระเจ้าและจัดการเรื่องนี้กับ
พระองค์” พอถึงบ่ายสามโมงเราทุกคนก็มารวมตัวกันตรงหน้าบ้านคุณแม่ของ มร. มูดี (ตอนนั้นท่านยังมีชีวิต
อยู่) และจากนั้นก็เริ่มลงไปที่ตรอก ออกไปทางประตูหน้า ขึ้นไปบนไหล่เขา พวกเราทั้งหมดมีอยู่สี่ร้อยห้าสิบหก
คน ผมรู้ตัวเลขนั้นเพราะว่าพอล มูดี นับพวกเราขณะที่พวกเราผ่านออกไปทางประตูหน้านั้น

หลังผ่านไปสักพัก มร. มูดี กล่าวว่า “ผมไม่คิดว่าเราต้องไปต่อแล้ว ให้เรานั่งลงตรงนี้กันเถอะ” เรานั่ง
ลงบนตอไม้และขอนไม้และบนพื้นดิน มร. มูดีกล่าวว่า “พวกคุณที่เป็นนักศึกษามีอะไรที่จะกล่าวไหม?” ผมคิด
ว่าประมาณเจ็ดสิบห้าคนในพวกเขาลุกขึ้น คนแล้วคนเล่า และกล่าวว่า: “มร. มูดี ก่อนหน้านั้นผมรอจนถึงบ่าย
สามโมงไม่ไหว ผมได้อยู่ตามลำพังกับพระเจ้าตั้งแต่การประชุมรอบเช้า และผมเชื่อว่าผมมีสิทธิ์ที่จะกล่าวว่าผม
ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว” เมื่อคำพยานเหล่านี้สิ้นสุดลง มร. มูดีกล่าวว่า “คนหนุ่มทั้งหลาย
เอ๋ย ผมไม่เห็นเหตุผลใดเลยที่ทำให้เราถึงไม่ควรคุกเข่าลงตรงนี้ตอนนี้เลยและทูลขอพระเจ้าเพื่อที่พระวิญญาณ
บริสุทธิ์จะทรงมาอยู่บนเราแบบเดียวกับที่พระองค์ทรงลงมาบนพวกอัครทูตในวันเพ็นเทคอสต์นั้น ให้เรา
อธิษฐานกัน” และเราอธิษฐานตรงนั้นบนไหล่เขา ก่อนหน้านั้นตอนที่เรารับขึ้นไปบนไหล่เขานั้น เมฆครีมีได้ก่อตัว
ขึ้นแล้ว และขณะที่เรารับอธิษฐาน เมฆเหล่านั้นก็กระจาย และหยาดน้ำฝนก็เริ่มตกลงมาผ่านต้นไม้เหล่านั้น
ที่อยู่เหนือหัวเรา แต่มีเมฆอีกก้อนที่ได้ก่อตัวขึ้นแล้วเหนือเมืองนอร์ธฟิลด์นานสิบวัน เมฆใหญ่ก้อนหนึ่งที่มา
พร้อมกับพระเมตตาและพระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้า และขณะที่เรารับอธิษฐาน คำอธิษฐานของเราก็
ดูเหมือนทะลุผ่านเมฆก้อนนั้น และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาอยู่บนเรา ชายและหญิงทั้งหลายเอ๋ย นั้น
แหละเป็นสิ่งที่เราทุกคนต้องการ-บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

จอห์น อาร์. ไรซ์

1895-1980

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

นักเทศน์... ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ... นักฟื้นฟู... บรรณาธิการ... ที่ปรึกษาของหลายพันคน... เพื่อนแก่คนหลายล้าน-นั่นคือ ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์ ผู้ซึ่งความสำเร็จทั้งหลายของเขาแทบจะเรียกได้ว่าอัศจรรย์ ขึ้นชื่อว่าเป็น “คนบติของเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐของอเมริกา” ดร. ไรซ์ สร้างผลกระทบมหาศาลต่อชีวิตทางศาสนาของประชาชาตินี้เป็นเวลากว่าหกสิบปี ในงานเผยแผร์ทั่วกรุงครั้งใหญ่ ๆ และในงานประชุมใหญ่ทั้งหลายของ Sword of the Lord

ตอนเช้าขบ หลังจากได้ยินคำเทศนาเรื่อง “บุตรน้อยหลงหาย” จอห์นก็เดินออกไปข้างหน้าเพื่อรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ในปี 1916 พร้อมกับเงินแค่ 9.35 ดอลลาร์ในกระเป๋าเสื้อของตน เขาขี่ม้าของเขาไปยัง Decatur Baptist College ขณะนี้เขาอยู่บนถนนที่ไปสู่การกลายเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐซึ่งเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก แม้ว่าในตอนนั้นเขาไม่รู้เลยเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา

มีหลายหัวเลี้ยวหัวต่อก่อนที่ไรซ์ผ่านเข้าประตูที่เปิดกว้างสู่การเทศนาเต็มเวลา-กองทัพ แต่งงาน ปริญญาโท พระคริสตธรรมเพิ่มเติม ผู้ช่วยศิษยาภิบาล ศิษยาภิบาล-จากนั้น ในที่สุด ในที่ ๆ พระเจ้าทรงวางแผนที่จะใช้เขามากที่สุด-ในการประกาศข่าวประเสริฐเต็มเวลา

ดร. ไรซ์และงานรับใช้ของเขามีสี่สิบอยู่เสมอ (เกิดใน Cooke County ในรัฐเท็กซัส วันที่ 11 ธันวาคม 1895 เขามักได้ชื่อว่าเป็น “วิลล์ โรเจอร์ส แห่งธรรมาสน์” เพราะความเหมือนกันและลักษณะท่าทางของพวกเขา)-และชอบมีข้อพิพาท ชอบมีข้อพิพาท-และนั่นก็ถูกต้องแล้ว-เพราะจุดยืนที่รุนแรงของเขาในการต่อต้านแนวคิดสมัยใหม่นิยมและความไม่เชื่อสัตย์และการต่อสู้ของเขาเพื่อข้อเชื่อพื้นฐานเหล่านั้น

ดร. ไรซ์ มีชีวิตอยู่และตายไปโดยเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่น-ความเชื่อมั่นที่จริงจัง แต่เช่นเดียนักสู้ที่เข้มแข็งเพื่อความเชื่อนั้นอีกหลายคน ไรซ์โดดเด่นในเรื่องของจิตใจที่กรุณาอย่างจริงจัง คนเหล่านั้นที่รู้จักเขาดีที่สุดก็รู้จักชายคนหนึ่งที่รักพวกเขา ในการเทศนา ในการอธิษฐาน และในชีวิตส่วนตัว ไรซ์ร่ำไห้เพื่อเหล่าคนบาปและกับพวกวิสุทธิชน แต่มีมากกว่านี้อีก...

ไม่ถึงเจ็ดสิบเอ็ดชั่วโมงก่อนรุ่งอรุณของปี 1981 นักเขียนผู้มีผลงานเยอะมากที่สุดคนหนึ่งในอาณาจักรชาวคริสต์ทั้งหมดก็สิ้นลม ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์ ทิ้งมรดกที่เป็นผลงานแห่งการเขียนไว้มากกว่า 200 เรื่อง โดยมียอดจำหน่ายรวมกันกว่า 61 ล้านฉบับ และตลอดเดือนตุลาคมของปี 1981 จิตวิญญาณอันมีค่ารวมทั้งหมด 24,058 ดวงได้รายงานว่าเชื่อวางใจพระคริสต์ผ่านทางงานรับใช้ทั้งหลายของเขา โดยไม่นับคนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดในงานเผยแผร์ทั้งหลายของเขาและไม่นับในหลายประเทศต่างแดนที่งานวรรณกรรมของเขาได้ถูกแปล

และใครเล่านอกจากพระเจ้าที่ทราบถึงอิทธิพลของนิตยสาร THE SWORD OF THE LORD ซึ่งเขาเป็นผู้ริเริ่มและเป็นบรรณาธิการนานถึงสี่สิบหกปี!

และขณะที่ “นักเขียนที่ทรงพลังมากที่สุดแห่งศตวรรษที่ยี่สิบ” สงบนิ่งแล้ว ขอขอบคุณพระเจ้า ผลนั้นยังคงอยู่ต่อไป! แม้ตายไปแล้ว เขาก็ยังพุดอยู่ต่อไป

XII.

เสี้ยวคลุมนของเอลียาห์

จอห์น อาร์. ไรซ์

สมมติว่าเราเรียกคำเทศานี้ว่า “เสี้ยวคลุมนของเอลียาห์”

มีเรื่องราวที่น่าตื่นตาสำหรับเราเกี่ยวกับเอลีซาและการที่เขาได้เสี้ยวคลุมนของผู้พยากรณ์นั้น พระเจ้าทรงมีพระพรอุดมบางประการในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้สำหรับเราวันนี้

การทรงเรียกของเอลีซา คือ การได้เป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของเอลียาห์ แต่ ณ เวลานั้นเขาทราบแล้วว่าถ้าพระเจ้าทรงอวยพรเขา ถ้าเขาสัตย์ซื่อและไม่ลดละ เขาก็สามารถกลายเป็นผู้พยากรณ์ของพระเจ้าแทนที่เอลียาห์ได้

ในการทรงเรียกนั้นพระเจ้าทรงบอกเอลียาห์ให้ผ่านไป ๆ เอลีซาทำการเพาะปลูก เขากำลังไถนากับวัวสิบสองคู่ที่นำหน้าเขา เอลียาห์ผ่านเขาไปและโยนเสี้ยวคลุมนของตนบนตัวเขา เท่าที่เราทราบ ไม่มีใครกล่าวสิ่งอื่นใด ไม่มีการทำสิ่งอื่นใด เอลีซา ชายหนุ่มผู้นั้น วิ่งตามเอลียาห์ไป และกล่าวว่า “ขอให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้า ขอร้องท่าน จูบลาบิดาของข้าพเจ้าและมารดาของข้าพเจ้า และจากนั้นข้าพเจ้าจะติดตามท่านไป” ฉะนั้นเขาจึงฆ่าวัวคู่หนึ่ง ต้มเนื้อของพวกมันด้วยเครื่องแอกของวัวเหล่านั้นและให้แก่ผู้คน จากนั้นเขาก็ตามเอลียาห์ไป และปรนนิบัติท่าน และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เขาก็ได้ชื่อว่า “เอลีซาบุตรชายของชาฟัท ซึ่งได้เหน็บนมมือของเอลียาห์” เขาเป็นผู้รับใช้คนหนึ่ง เด็กรับใช้คนหนึ่งซึ่งตรองเท้าของเอลียาห์และถือปืนโตให้ท่าน เขาตักน้ำมาล้างมือของเอลียาห์-ผู้รับใช้คนหนึ่งของเอลียาห์

และคราวนี้เรื่องน่าสลดครั้งใหญ่ก็มาถึง เอลียาห์จะไปสวรรค์แล้ว นั่นเป็นเรื่องที่แสนวิเศษสำหรับเอลียาห์ แต่จะเป็นอย่างไรกับโลกนี้ล่ะ? มันเป็นเรื่องแห่งความชั่วครั้งใหญ่ อาหับเป็นกษัตริย์อยู่บนพระที่นั่งของอิสราเอล และเยเซเบล ซึ่งมาจากประเทศไซดอน เป็นราชินี-ทั้งคู่เป็นคนชั่ว ประชาชนกำลังเหินห่างไปจากพระเจ้า เอลียาห์ กระบอกเสียงของพระเจ้า ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยกล่าวว่าเขาเป็นผู้พยากรณ์คนเดียวที่เหลืออยู่ บัดนี้จะไปสวรรค์แล้ว ประชาชนเหล่านั้นจะทำเช่นไร?

เอลีซากล่าวว่าตนจะกลายเป็นผู้พยากรณ์นั้นของพระเจ้า คนของพระเจ้าในอิสราเอล พร้อมกับฤทธิ์เดชที่มากพอ ๆ กัน พร้อมกับสิทธิอำนาจที่มากพอ ๆ กันกับเอลียาห์ เขาอยากเห็นการสำแดงแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าในใจและชีวิตของผู้คนเหล่านั้น และในการอัศจรรย์หลายประการที่เกิดขึ้น เหมือนที่เอลียาห์เคยเห็น

คราวนี้เรามาดูวันที่ต้องแยกจากกันแล้ว ทุกคนดูเหมือนจะทราบเกี่ยวกับมัน เหล่าศิษย์ของพวกผู้พยากรณ์และเอลีซาทุกคนทราบว่าจะทรงรับเอลียาห์ไปสวรรค์วันนี้ในลมหมุน เราอ่านเรื่องราวในพระคัมภีร์

“และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงรับเอลียาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์โดยลมหมุน เอลียาห์ไปพร้อมกับเอลีซา จากกิลกาล และเอลียาห์กล่าวแก่เอลีซาว่า “ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล” และเอลีซากล่าวแก่ท่านว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่าน

มีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น” ดังนั้นท่านทั้งสองได้ลงไปยังเบธเอล และเหล่าศิษย์ของพวกผู้พยากรณ์ที่อยู่ที่เบธเอลได้ออกมาหาเอลีซา และกล่าวแก่ท่านว่า “ท่านทราบไหมว่า พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากศิระชะของท่านวันนี้” และท่านกล่าวว่า “ใช่แล้ว ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอพวกเขาจงเจียบ ๆ ไว้” และเอลีซาห์กล่าวแก่ท่านว่า “เอลีซา ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอรับรองท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปถึงเมืองเยรีโค” และท่านกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น” ดังนั้นท่านทั้งสองได้มายังเมืองเยรีโค และเหล่าศิษย์ของพวกผู้พยากรณ์ที่อาศัยอยู่ที่เมืองเยรีโคมาหาเอลีซา และกล่าวแก่ท่านว่า “ท่านทราบไหมว่า พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากศิระชะของท่านวันนี้” และท่านตอบว่า “ใช่แล้ว ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอพวกเขาจงเจียบ ๆ ไว้” และเอลีซาห์กล่าวแก่ท่านว่า “ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอรับรองท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปถึงแม่น้ำจอร์แดน” และท่านกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น” และท่านทั้งสองก็เดินต่อไป และคนห้าสิบคนของเหล่าศิษย์ของพวกผู้พยากรณ์ก็ไป และยืนอยู่เพื่อดูแต่ไกล และท่านทั้งสองยืนอยู่ข้างแม่น้ำจอร์แดน และเอลีซาห์ได้เอาเสื้อคลุมของท่าน และม้วนเสื้อคลุมนั้นเข้าและพาดลงที่น้ำทั้งหลายนั้น และน้ำเหล่านั้นถูกแยกออกจากกันที่นี้และที่นั่น จนท่านทั้งสองเดินข้ามไปได้บนดินแห้ง และต่อมาเมื่อท่านทั้งสองข้ามไปแล้ว เอลีซาห์กล่าวแก่เอลีซาว่า “จงขอสิ่งที่ยากให้ข้าพเจ้าทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับไปจากท่าน” และเอลีซา กล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอรับรองท่าน ขอให้วิญญาณของท่านอยู่บนข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด” และท่านกล่าวว่า “ท่านขอสิ่งที่ยากนัก แต่อย่างไรก็ตามถ้าท่านเห็นข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าถูกรับขึ้นไปจากท่าน ก็จะเป็นตามนั้นแก่ท่าน แต่ถ้าไม่ ก็จะไม่เป็นตามนั้น” และต่อมาขณะที่ท่านทั้งสองยังเดินไปและพูดกันอยู่ ดูเถิด มีรถรบเพลิงคันหนึ่งปรากฏ และบรรดาม้าเพลิง และได้แยกท่านทั้งสองออกจากกัน และเอลีซาห์ได้ขึ้นไปโดยลมหมุนเข้าสู่สวรรค์ และเอลีซาได้เห็นเหตุการณ์นั้น และท่านร้องว่า “พ่อของข้า พ่อของข้า รถม้าศึกแห่งอิสราเอลและเหล่าทหารม้าประจำ” และท่านก็ไม่ได้เห็นเอลีซาห์อีกเลย และท่านได้จับเสื้อของตนเอง และฉีกเสื้อนั้นออกเป็นสองท่อน ท่านได้หีบเสื้อคลุมของเอลีซาห์ที่ตกลงมาจากเอลีซาห์นั้นด้วย และกลับไปและยืนอยู่ข้างฝั่งแม่น้ำจอร์แดน และท่านได้เอาเสื้อคลุมของเอลีซาห์ที่ตกลงมาจากเอลีซาห์นั้น และพาดลงที่น้ำทั้งหลาย และกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเอลีซาห์ทรงสถิตอยู่ที่ใด” และเมื่อท่านได้พาดลงที่น้ำทั้งหลายนั้นแล้วเช่นกัน น้ำเหล่านั้นก็ถูกแยกออกจากกันที่นี้และที่นั่น และเอลีซาได้ข้ามไป และเมื่อเหล่าศิษย์ของพวกผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่เพื่อสังเกตการณ์ ณ เมืองเยรีโค ได้เห็นท่านแล้ว พวกเขา ก็กล่าวว่า “วิญญาณของเอลีซาห์ได้มาสถิตอยู่บนเอลีซาแล้ว” และพวกเขาก็มาเพื่อต้อนรับท่าน และชบหน้าของตนลงถึงดินต่อหน้าท่าน” - 2 พงศ์กษัตริย์ 2:1-15

I. เพื่อทำตามอย่างเอลีซาห์ จงมีฤทธิ์เดชเหมือนของเขา!

จงพิจารณากับผมเกี่ยวกับความกล้าที่น่าตกใจของคำขอที่เอลีซาชายหนุ่มผู้นี้แสดงออก ประการแรก ชายผู้ที่เขาอยากติดตามคือ เอลีซาห์ หนึ่งในชายที่โดดเด่นสองหรือสามคนนั้นในพระคัมภีร์ อันที่จริง ดูเหมือนว่าโมเสสน่าจะเป็นคู่ปรับที่ทัดเทียม เอลีซาห์เป็นผู้พยากรณ์ที่โดดเด่นหนึ่งเดียวนั้นของพระเจ้าในภาคพันธสัญญาเดิม

หลายสิ่งเกี่ยวกับเอลียาห์ เขาได้รับฤทธิ์เดชน่าอัศจรรย์เหนือธรรมชาติ เมื่อโมเสสพูด แผ่นดินก็แยกออกและกลืนบางคนลงไป และด้วยไม้เท้าอันหนึ่งเขาดึงก้อนหนึ่ง และน้ำก็ไหลออกมา แต่สิ่งเหล่านั้นเป็นการอัศจรรย์ชั่วคราว เมื่อโยชูวาพูดกับดวงอาทิตย์ หนึ่งเดียว มันก็หยุดนิ่งประมาณวันหนึ่ง แต่เอลียาห์ปิดทองฟ้านานถึงสามปีครึ่ง เขาอธิษฐานอย่างจริงจังขอให้ฝนไม่ตก และฝนไม่ตกนานถึงสามปีกับหกเดือน เอลียาห์ถึงกับประกาศแก่กษัตริย์องค์นั้นและกล่าวว่า “จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้ นอกจากตามคำของข้าพระองค์”

คราวนี้ผมไม่รู้ว่าฤทธิ์เดชเช่นนั้นเคยถูกมอบให้แก่มนุษย์คนอื่นใดใหม่ ผมนึกออกว่าการอัศจรรย์เหล่านั้นของเอลียาห์คล้ายกันมากกับการอัศจรรย์เหล่านั้นของพระเยซู พระเยซูสามารถส่งฝนหรือภัยแล้งมาหรือหยุดพายุและควบคุมธรรมชาติได้ เอลียาห์ก็ทำเช่นนั้นได้โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า จากนั้นพระเยซูสามารถทวีขนมปังและปลาและทำให้พวกมันมีมากพอได้ เอลียาห์ก็ทำได้เช่นกัน มันช่างน่าอัศจรรย์ใจที่พระเจ้าทรงใช้ชายผู้นี้และฤทธิ์เดชที่น่าตกใจของเขาเหนือธรรมชาติ เหนือมนุษย์ เหนือเหล่ากษัตริย์ เพื่อฆ่าพวกบูโรทิตของพระบาอัล เพื่อบอกกษัตริย์นั้นว่าจะต้องทำอะไร หรือกำจัดกองทัพหนึ่งได้ ชายผู้นี้มีฤทธิ์เดชที่น่าอัศจรรย์ใจจริงๆ ะ!

คราวนี้เอลียาห์กล่าวว่า “ขอให้วิญญาณของท่านอยู่บนข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด ข้าพเจ้าอยากสวมเสื้อคลุมตัวนั้น ข้าพเจ้าอยากสวมมันอย่างคู่ควร ข้าพเจ้าอยากสามารถทำการอัศจรรย์หลายอย่างกับธรรมชาติ กับไฟ กับภัยแล้ง กับสงคราม และกับน้ำท่วม และทำให้ผู้คนฟื้นคืนชีพได้” เอลียาห์ทำให้บุตรชายของหญิงม่ายนั้นฟื้นคืนชีพ การที่เขาทำให้บุตรชายของหญิงม่ายนั้นฟื้นคืนชีพเทียบได้กับการที่พระเยซูทรงทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตาย

เอลียาห์ไม่เพียงมีฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์และทำการอัศจรรย์หลายประการเหมือนพระเยซู แต่เขาถูกรับขึ้นไปเช่นกัน มีแค่สองคนในตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติที่เคยถูกรับขึ้นไปสวรรค์โดยไม่ต้องตาย-เอโนค “ผู้ซึ่งได้ดำเนินกับพระเจ้า” และเอลียาห์ อภิสัทนั้นไม่ได้ถูกมอบให้แก่อัครทูตเปาโลหรือดาวิดหรือโมเสสด้วยซ้ำ มันถูกมอบให้แก่เอลียาห์ผู้เดียวหลังจากเอโนคถูกรับไปสวรรค์แล้ว พระเจ้าทรงให้เกียรติชายผู้นี้เอลียาห์อย่างแสนวิเศษจริงๆ ะ!

ตอนที่พระเยซูทรงอยู่บนภูเขาแห่งการจำแลงพระกายนั้น ชายผู้ยิ่งใหญ่สองคน ซึ่งแสดงภาพภาคพันธสัญญาเดิมทั้งหมด ที่แสดงภาพวิสุทธิชนทุกคนแห่งสมัยอดีต ได้พบกับพระองค์ พวกเขาชื่อโมเสสและเอลียาห์ ซึ่งถูกพากลับมาจากสวรรค์เพื่อมาพบกับพระเยซูบนภูเขาแห่งการจำแลงพระกายนั้น ช่างเป็นเกียรติจริงๆ ะ! เอลียาห์เป็นคนของพระเจ้าจริงๆ ะ!

ไม่ใช่แค่นั้น เอลียาห์เป็นภาพเลื่องหนึ่งของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา เขาถูกแสดงภาพให้เป็นผู้หนึ่งที่จะมาในฐานะผู้เบิกทาง มีกล่าวไว้เกี่ยวกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาว่า “เขาจะนำหน้าพระองค์ในจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอลียาห์” เมื่อพวกเขาทูลถามว่า “เอลียาห์ต้องมาหรือ?” พระเยซูทรงตอบว่า “เขามาแล้วในตัวตนของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา” เอลียาห์เป็นภาพเลื่องหนึ่งของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา

เอลียาห์ได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างหนึ่งในภาคพันธสัญญาใหม่ ผมจะทำตามแบบใครดีเวลาที่ผม

อธิษฐาน? ในยากอบ 5 พระคำตอนนั้นกล่าวว่า “เอเลียห์เป็นมนุษย์ที่อยู่ใต้สภาพอารมณ์ต่าง ๆ เหมือนอย่างพวกเรา และท่านได้อธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อไม่ให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกบนแผ่นดินเป็นเวลาถึงสามปีกับหกเดือน และท่านได้อธิษฐานอีกครั้งหนึ่ง และฟ้าสวรรค์ได้ให้ฝน และแผ่นดินจึงได้ออกพืชผลต่าง ๆ ของมันขึ้น” เอเลียห์เป็นต้นแบบคนหนึ่งในภาคพันธสัญญาใหม่ คุณอยากอธิษฐานหรือ? จังจมองไปที่เอเลียห์ จงอธิษฐานเหมือนเอเลียห์ จงไม่ลดละเหมือนเอเลียห์

เอเลียห์จะมาอีก จะมีพยานสองคนวันหนึ่ง มีบอกไว้อย่างชัดเจนว่าผู้พยากรณ์เอเลียห์จะมาอีก ฉะนั้นผมจึงคิดว่าเมื่อพยานสองคนนั้นมา เอเลียห์จะเป็นหนึ่งในคนเหล่านั้นที่กลับมายังแผ่นดินโลกอีก

เอลีซา ชายหนุ่มคนหนึ่ง กล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าอยากได้เป็นสองเท่าของท่านมี ข้าพเจ้าอยากได้สองส่วนของวิญญาณนั้นที่อยู่บนตัวท่าน” โอโฮ คุณความกล้าของชายหนุ่มผู้นี้สิ! เขาอยากเป็นผู้พยากรณ์ตัวจริง นั่นเป็นสิ่งที่แสนวิเศษใช่ไหม?

II. “ท่านขอสิ่งที่ยากนัก”

จงสังเกตเช่นกันว่าเสื่อกลุ่มนั้นแสดงภาพสิ่งใดแก่เอลีซา วันนั้นขณะไถนาอยู่ เมื่อเอเลียห์มาและวางเสื่อกลุ่มนั้นพาดไหล่ของเขา เขาก็คิดว่า ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้คู่ควรกับการสวมเสื่อกลุ่มตัวนี้ของชายผู้นี้ด้วยเถิดเมื่อพระองค์ทรงรับเขาไปสวรรค์ เพื่อที่จะทำสิ่งที่เขาเคยทำและเทศนาเหมือนที่เขาเคยเทศนาและตำหนิบาปเหมือนที่เขาเคยทำและมีฤทธิ์เดชเหมือนที่เขาเคยมี-ข้าแต่พระเจ้า โปรดประทานสิ่งนั้นให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด ไม่ต้องสงสัยเลยว่าตลอดหลายปีนี้เรื่องนั้นลุ่มหม้อยู่ในจิตใจของเขา

คราวนี้เขากล่าวว่า “สองเท่าของฤทธิ์เดชของเอเลียห์” นั่นเป็นเรื่องน่าแปลกใช่ไหม? “สองเท่า” เขาไม่ได้กล่าวว่า “ถ้าฉันมีได้แค่เพียงสักนิด...” เราคิดว่าเราถ่อมตนเมื่อเราบอกว่า “ฉันเป็นแค่นักเทศน์ที่ขี่ม้าตัวหนึ่ง” เราคิดว่าเราถ่อมตนและน่าเลื่อมใสมาก ๆ เมื่อเราบอกว่า “แน่นอนที่ฉันไม่สามารถเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่เหมือนบางคนได้” พระเจ้าไม่ได้กำลังมองหาผู้คนที่ยิ่งใหญ่อะไรแต่ทรงมองหาผู้คนที่อยากได้พระเจ้าที่ยิ่งใหญ่องค์หนึ่งและผู้ที่ยอยากให้พระเจ้าเหยียดพระกรทรงฤทธิ์ของพระองค์ออกมา พระเจ้าไม่ทรงขานหน้าถ้าใครสักคนอยากได้การอัศจรรย์หนึ่ง พระเจ้าไม่ทรงขานหน้าถ้าใครสักคนอยากได้คนขี่เฝ้าคนหนึ่งหรือหญิงโสเภณีคนหนึ่งได้รับความรอด พระเจ้าไม่ทรงขานหน้าถ้าใครสักคนทูลขอเงินหนึ่งล้านดอลลาร์เพื่องานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ฉะนั้นเอลีซาจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าอยากได้สองเท่าของวิญญาณของท่าน” ผมอยากให้คุณคิดว่าช่างอาจเื้อมจริง ๆ- ไม่ใช่ ไม่อาจเื้อมหรือ-ช่างกล้าจริง ๆ และเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อจริง ๆ สำหรับคำขอนั้น

จงสังเกตอีกสิ่ง เอเลียห์กล่าวแก่เขาว่า “ท่านขอสิ่งที่ยากนัก” เหตุใดมันถึงยาก? มันไม่ยากสำหรับพระเจ้า มันยากสำหรับมนุษย์คนหนึ่ง คุณอยากได้ฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์หรือ? ใช่แล้ว แต่คุณไม่ยากคายนานสิบวันนั้นใช่ไหม? คุณอยากเป็นเหมือนผู้พยากรณ์เหล่านั้นของพระเจ้าหรือ?

ความเชื่อแห่งบรรพบุรุษของเรา! ยังคงชีพอยู่

แม่เผชิญคุกใต้ดิน ไฟ และดาบ

โอ ใจของเราตื่นเต้นและชื่นบาน

เมื่อใดที่เราได้ยินคำเปี่ยมสง่าราศีนั้น!

ความเชื่อแห่งบรรพบุรุษของเรา! ความเชื่ออันบริสุทธิ์!
เราจะสัตย์จริงต่อพระองค์จนวันตาย!

บรรพบุรุษของเรา ถูกจองจำในคุกมืด
ยังเป็นไทในจิตใจและจิตสำนึก
บั้นปลายแห่งลูกหลานของพวกเขาช่างน่าชื่นใจ
ถ้าคนเหล่านั้นยอมตายเพื่อพระองค์ได้เหมือนพวกเขา!
ความเชื่อแห่งบรรพบุรุษของเรา! ความเชื่ออันบริสุทธิ์!
เราจะสัตย์จริงต่อพระองค์จนวันตาย!

ใช่แล้ว เรากล่าวว่า มันคงน่าชื่นใจจริง ๆ แต่ไม่มีใครอีกแล้วสมัยนี้ที่ตั้งตาคอย “คุณได้ดิน ไฟ และ ดาบ” มีใครในที่นี้บ้างไหมอยากติดคุกเพื่อพระเจ้า? มีใครบ้างชอบโดนหินขว้างศีรษะ? ถ้าคุณเทศนาอย่างที่คุณควรเทศนา คุณก็อาจโดนหินขว้างศีรษะ แต่เราอยากได้ฤทธิ์เดชนั้นโดยไม่ต้องเสียอะไร “ท่านขอสิ่งที่ยากนัก” เอลิยาห์กล่าว คุณอยากให้พระเจ้าประทานประตูที่เปิดกว้างแก่คุณหรือ? คุณอยากให้พระเจ้าประทานฤทธิ์เดชให้แก่คุณหรือ? ให้ประทานพระพรยิ่งใหญ่หลายประการหรือ? “ท่านขอสิ่งที่ยากนัก”

มันเป็นสิ่งที่ยาก ประการแรกเลยก็คือ เพราะผู้คนไม่เต็มใจที่จะจ่ายราคานั้นเพื่อคอยท่าพระเจ้า มัน เป็นสิ่งที่ยากประการที่สอง ก็กับการที่พระเจ้าจะทรงมอบฤทธิ์เดชของพระองค์ให้แก่ผู้คนที่ไม่พร้อมที่จะรับมัน คุณจะให้โบมีดโกนที่จางออกอันหนึ่งแก่เด็กสามขวบและบอกเขาให้เล่นกับมันตามสบายไหม? ให้ทำอะไรก็ได้ที่เขาอยากทำไหม? ไม่! เขาจะต้องโตเยอะ ๆ หน่อยก่อนที่จะวางใจเขาให้ใช้โบมีดโกน ก่อนที่คุณจะเสี่ยงให้ เขาใช้กรรไกรที่แหลมคมมาก ๆ อันหนึ่ง หรือก่อนที่จะเสี่ยงให้เขาให้ใช้ไฟฟ้าและสายไฟ

มันเป็นสิ่งที่ยากใช้ได้เลยที่จะให้เอลิซาได้สองเท่าของฤทธิ์เดชที่อยู่บนเอลิยาห์ มันยากเพราะว่ามนุษย์ ไม่พร้อม และพระเจ้าคงจะไม่ได้รับเกียรตินอกเสียจากว่าใครสักคนพร้อมที่จะใช้มันในฤทธิ์เดชและความเชื่อ และเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

มีอีกสิ่งหนึ่ง มันเป็นที่ยากเพราะว่าการข่มเหงจะมาพร้อมกับมันด้วย “เอลิซา ท่านอยากได้ วิญญาณนี้สองเท่าหรือ?” “ใช่แล้ว” “จำไว้นะ-อาหับพยายามที่จะฆ่าข้าพเจ้ามานานแล้ว จำไว้นะ-ข้าพเจ้าต้องหนีเอาชีวิตรอด จำไว้นะ-เยเซเบลสาบานว่านางจะตัดศีรษะของข้าพเจ้าให้ได้ เมื่อข้าพเจ้าตัดศีรษะของผู้ พยากรณ์ 450 คนของพระบาอัล ผู้คนก็กล่าวว่าข้าพเจ้าอารมณ์ร้อนและโหด และท่านอยากเดินในทางนี้หรือ? ให้พวกหญิงม่ายและฝูงกาหาเลี้ยงและเป็นหยากเยื่อของโลกและถูกเกลียดชังและเหยียดหยามนะ? ถ้าท่านอยากได้เช่นนั้น มันก็เป็นสิ่งที่ยากนัก”

การเป็นคนอย่างเอลิยาห์เป็นที่ยาก การมีฤทธิ์เดชเป็นที่ยากเพราะว่าหลายคนไม่พร้อมสำหรับ มัน พวกเขาไม่อยากเจอกับคุกใต้ดิน ไฟ ดาบ คำครหาและความละอายซึ่งต้องเจอหากอยากเป็นอย่างเอลิยาห์

III. ความไม่ลดละอันบริสุทธิ์และความกล้า

ของเอลีซา

จงดูความไม่ลดละ ความไม่ลดละอันโดดเด่นนั้น ผมเกือบกล่าวว่า “ความอาจเอื้อม” แต่มันไม่ใช่ มัน
เป็นความกล้าและความไม่ลดละของชายผู้นี้

เอลีซาห์จะไปสวรรคตแล้ววันนี้ เขาจึงกล่าวแก่เอลีซาว่า “ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เพราะ
พระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล”

และเอลีซาตอบว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด
ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น”

พวกเขาจึงลงไปยังเบธเอล

จากนั้นเหล่าศิษย์ของพวกผู้พยากรณ์ที่เบธเอลกล่าวแก่เอลีซาว่า “ท่านทราบไหมว่า พระเยโฮวาห์จะ
ทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากศิระของท่านวันนี้”

ซึ่งเอลีซาตอบกลับไปว่า “ใช่แล้ว ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอพวกเจ้าจงเงียบ ๆ ไว้”

จากนั้นเอลีซาห์ก็กล่าวแก่เอลีซาว่า “เอลีซา ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เพราะพระเยโฮ
วาห์ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปถึงเมืองเยรีโค”

แต่เอลีซาตอบว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้า
จะไม่จากท่านไปฉันนั้น”

พวกเขาจึงไปยังเมืองเยรีโค

จากนั้นเหล่าศิษย์ของพวกผู้พยากรณ์ที่เมืองเยรีโคกล่าวแก่เอลีซาว่า “ท่านทราบไหมว่า พระเยโฮวาห์
จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากศิระของท่านวันนี้”

และเขาตอบว่า “ใช่แล้ว ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอพวกเจ้าจงเงียบ ๆ ไว้”

เอลีซาห์กล่าวแก่เอลีซาอีกว่า “ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่ง
ข้าพเจ้าไปถึงแม่น้ำจอร์แดน”

เอลีซาตอบกลับว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด
ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น”

จากนั้นเอลีซาห์กล่าวแก่เอลีซาว่า “เออละ ท่านคงอยากได้บางสิ่งสินะ”

“ใช่แล้ว ขอให้วิญญาณของท่านอยู่บนข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด”

แล้วชายทั้งสองจึงลงไปที่แม่น้ำจอร์แดนด้วยกัน นั่นเป็นความไม่ลดละมิใช่หรือ? นั่นเป็นการยืนยัน
มิใช่หรือ?

นั่นเป็นสิ่งที่น่าแปลก เขากำลังยืนยันการที่ได้ฤทธิ์เดชนี้ สองเท่าของฤทธิ์เดชของพระเจ้า และความ
ไม่ลดละนั้นไม่ใช่เรื่องแยะ

ในลูกา บทที่ 11 ข้อ 5 ถึง 8 เราเห็นมันอีก: “ผู้ใดในพวกท่านจะมีมิตรสหายคนหนึ่ง และจะไปหามิตร
สหายคนนั้นในเวลาเที่ยงคืน และกล่าวแก่เขาว่า ‘เพื่อนเอ๋ย ขอให้ข้ายืมขนมปังสามก้อนเถิด เพราะเพื่อนของ

ข้าคนหนึ่งในการเดินทางของเขาได้มาหาข้า และข้าไม่มีอะไรจะตั้งไว้ตรงหน้าเขา' และคนนั้นจากข้างในจะตอบและกล่าวว่า 'อย่ารบกวณข้าเลย บัดนี้ประตูก็ปิดเสียแล้ว และลูก ๆ ของข้าก็นอนในเตียงกับข้าแล้ว ข้าไม่สามารถลุกขึ้นและหีบให้เจ้าได้' เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงแม้ว่าเราจะไม่ลุกขึ้นและหีบให้คนนั้นเพราะว่าคนนั้นเป็นเพื่อนของเขา แต่เพราะเหตุการวิงวอนมากเข้าของคนนั้น เราจะลุกขึ้นและหีบให้คนนั้นมากเท่าที่คนนั้นต้องการ" จากนั้นพระองค์ตรัสต่อในข้อ 13 ว่า "ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด" พระองค์ตรัสว่า "จงขอ และสิ่งนั้นจะให้แก่พวกท่าน จงแสวงหา และพวกท่านจะพบ จงเคาะ และสิ่งนั้นจะถูกเปิดให้แก่พวกท่าน" (ข้อ 9) ความไม่ลดละและความกล้าในการอธิษฐานเป็นหนทางไปสู่การมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราประหลาดใจที่ทำไมไม่มีใครมีฤทธิ์เดชที่ยิ่งใหญ่สมัยนี้ พวกเขาเคยมีตอนพื้นเทคอสต์ แต่พวกเขาได้เฝ้ารอนานสิบวันและร้องทูลและอธิษฐานและอ้อนวอน "คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของพระองค์" (กิจการ 1:14) นั่นเป็นเหตุว่าทำไม ดี. แอล. มูดี ถึงมีฤทธิ์เดช นั่นเป็นวิธีที่ใคร ๆ ในพวกเราสามารถมีฤทธิ์เดชได้ ขอพระเจ้าโปรดยกโทษให้เราถ้าเราไม่แสวงหาฤทธิ์เดชของพระเจ้าโดยการอธิษฐานแบบไม่ลดละ

IV. คนมากมาย เหมือนศิษย์เหล่านั้นของพวกผู้พยากรณ์

ไม่มุงมั่นที่จะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า

คุณสังเกตเห็นไหมว่าศิษย์คนอื่น ๆ เหล่านี้ทุกคนของพวกผู้พยากรณ์รู้ว่าเอลิยาห์จะไปสวรรค์แล้ว? เด็กหนุ่มคนอื่น ๆ เหล่านี้กล่าวว่า "เอลิชา ท่านทราบไหมว่านายของท่าน ผู้ซึ่งท่านคอยปรนนิบัติรับใช้ตลอดเวลา จะไปสวรรค์แล้ววันนี้? ท่านจะไม่มีใครให้เทน้ำใส่มือเพื่อให้พวกเขาล้างมือและไม่มีใครที่ท่านต้องคอยไปทำธุระให้แล้ว"

เขากล่าวว่า "ข้าพเจ้ารู้แล้ว ข้าพเจ้ามีบางสิ่งอยู่ในหัว พวกท่านจงเงิบเถิด"

เอลิชาไปกับเอลิยาห์ แต่พวกผู้พยากรณ์คนอื่น ๆ ไม่ได้ไป เหตุใดพวกเขาถึงไม่ไป?

พวกเขาลงไปยังเมืองเยรีโค และที่นั่นศิษย์บางคนของพวกผู้พยากรณ์กล่าวว่า "เฮ้ ท่านทราบไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้นวันนี้? เอลิยาห์จะไปสวรรค์วันนี้แล้ว ท่านได้ยินเกี่ยวกับเรื่องนี้ไหม?"

"เอาละ พวกท่านหุบปากเถอะ อย่ารบกวณข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้ามีบางสิ่งอยู่ในหัว พวกท่านจงเงิบเถิด ข้าพเจ้าทราบแล้ว ข้าพเจ้าจะลงไปกับเขาที่นั่น"

และศิษย์เหล่านั้นของพวกผู้พยากรณ์ยืนอยู่แต่ไกล พวกเขาไม่ได้ไปกับเขา พวกเขาจะไปด้วยก็ได้ แต่พวกเขาที่ไม่ได้ไป พวกเขาจะมีฤทธิ์เดชก็ได้ พวกเขาไม่ได้มัน เพราะพวกเขาไม่ได้จ่ายราคานั้น

คุณกล่าวว่า "ฉันเดาว่ามันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะประทานฤทธิ์เดชให้แก่ฉัน" เอาละ นั่นเป็นเพราะว่าคุณเป็นเหมือนศิษย์ห้าสิบคนนั้นของพวกผู้พยากรณ์ที่ยืนอยู่ข้างทาง ที่ไม่ได้ไปกับเอลิยาห์ พวกเขาไม่ได้อยากได้เสื้อคลุมตัวนั้น คุณก็ไม่อยากได้มันเหมือนกัน ผู้คนที่สวมเสื้อคลุมนั้นต้องเจอกับความยุ่งยาก ราชีนีเยเชเบลจะพยายามฆ่าพวกเขา พวกผู้พยากรณ์ของพระบาอัลก็ต่อสู้พวกเขา ฉะนั้นเหล่าศิษย์ของพวกผู้

พยากรณ์จึงกล่าวว่า “ไม่ละ เราไม่ยอมสวมเสื้อคลุมตัวนั้น-ไม่ยอมถึงขนาดนั้นหรอก โอ ถ้าเราได้มันมาโดยไม่ต้องเสียอะไรเลยก็คงดี” แต่พวกเขาจะไม่ไปที่โน้นและอยู่กับชายผู้นี้ ไซแล้ว ศิษย์คนอื่น ๆ ของพวกเขาพยากรณ์สามารถมีฤทธิ์เดชได้

ผู้คนมากมายสามารถมีฤทธิ์เดชได้ สามารถทำการอัศจรรย์หลายประการได้ สามารถได้รับคำตอบอันยิ่งใหญ่สำหรับคำอธิษฐานได้ แต่พวกเขาไม่เชื่อพระเจ้า พวกเขาไม่เต็มใจที่จะจ่ายราคานั้น

V. คำตอบของเอลีซา

ขอให้คุณพิจารณาพระสัญญาที่คำตอบนั้นที่ถูกต้องไว้ ช่างเป็นคำตอบที่สุดยอดจริง ๆ! เขาได้รับคำตอบนั้น มันคืออะไร? เสื้อคลุมนั้น เสื้อคลุมของเอลีซาที่หล่นลงมา นั่นเป็นเสื้อคลุมตัวเดิมที่ โอ เขาไม่มีทางลืมวันนั้นเมื่อสองปีก่อนเลยเมื่อเอลีซาผ่านไปมาและวางเสื้อคลุมนั้นบนบ่าของเขา และเขาคิดว่า โอ การได้สวมเสื้อคลุมของผู้พยากรณ์ของพระเจ้า! ฉันจะสละทิ้งไร่นาแปลงใหญ่นี้ วัวสิบสองคู่นี้ คนใช้ทั้งหมดนี้และทิ้งพ่อและแม่ของฉันไป โอ เพื่อจะได้สวมเสื้อคลุมนั้นของผู้พยากรณ์ของพระเจ้า!

คราวนี้เมื่อรถรบเพลิงนั้นมา และลมหมุนนั้นเริ่มรับตัวเอลีซาไป เขาก็ร้องออกมาว่า “พ่อของข้า พ่อของข้า รถม้าศึกแห่งอิสราเอลและเหล่าทหารม้าประจำ” ผมคิดอยู่บ่อย ๆ ว่าเอลีซาอาจคว่ำล้อเพลิงของรถรบคันนั้นและเกาะมันไว้แน่นและกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์เอาตัวเอลีซาที่ไปไม่ได้จนกว่าข้าพระองค์จะได้เสื้อคลุมของเขา! ข้าพระองค์ขอเสื้อคลุมนั้นแล้ว ข้าพระองค์มีสิทธิ์ที่จะได้มัน และข้าพระองค์ต้องได้มัน!” ผมคิดว่าเขาอาจกล่าวก็ได้ว่า “ข้าพระองค์จะไม่ฟังเสียงลมหมุนหรือสิ่งอื่นใดจนกว่าข้าพระองค์จะได้เสื้อคลุมนั้น” พระเจ้าต้องทำมัน พระเจ้าทรงรับปากแล้ว นั่นเป็นคนที่พระเจ้าอยากได้ พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เสื้อคลุมนั้นร่วงลงมา เขาจึงหยิบเสื้อคลุมนั้นของเอลีซาขึ้นมาเพื่อจะเดินตามรอยเท้าของเอลีซา

มันคงจะแสนวิเศษจริง ๆ หากคริสเตียนที่ดีทุกคนที่นี้จะเลือกใครสักคนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ใครสักคนในพระคัมภีร์ และกล่าวว่า “ฉันจะเดินตามรอยของเขา ฉันจะต้องได้เสื้อคลุมของเขา”

โอ ผมได้รับอภินิหารเยอะจริง ๆ จากเอลีซาห์และโดยเฉพาะเปาโล จากนั้นก็ได้รับอภินิหารจากหลายคนในสมัยหลัง ๆ- จาก อาร์. เอ. ทอร์เรย์ น่าจะมากกว่าใครอื่น- และ ดี. แอล. มูตี้

ทิโมธีไปกับเปาโลและคอยปรนนิบัติเขา และฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาอยู่บนทิโมธีเพื่อแทนที่เปาโลอยู่บ้าง

เอลีซามีเสื้อคลุมของเอลีซาห์แล้วตอนนี้

จงสังเกตสิ่งนี้ เขาหยิบเสื้อตัวเก่าของเขา

“ท่านจะทำอะไรนะ?”

“ฉีกมันทิ้ง”

“ทำไมละ”

“ข้าพเจ้าเคยเห็นน้ำใส่มือของเอลีซาห์ ข้าพเจ้าเคยทำธุระให้เขา แต่ตอนนี้ข้าพเจ้าจะเป็นผู้พยากรณ์เองแล้ว ข้าพเจ้าจึงจะฉีกเสื้อเก่าตัวนี้ทิ้งเสีย”

เขาฉีกมันออกเป็นสองส่วนและโยนมันทิ้งไป นั่นหมายความว่าอะไร? ก็เหมือนกับตอนที่พระเยซูทรง

เรียกบารทิเมอัสคนตาบอดที่อยู่ข้างถนนนอกเมืองเยรีโค พระเยซูกำลังเสด็จผ่านไป และบารทิเมอัสทูลว่า
“พระองค์ผู้เป็นบุตรชายของดาวิดเจ้าข้า ขอทรงพระเมตตาข้าพระองค์เถิด”

พระเยซูจึงตรัสสิ่งเกี่ยวกับบารทิเมอัสคนตาบอดนั้นว่า ‘จงเรียกเขาให้มาที่นี่’

และพวกเขาเรียกชายตาบอดนั้นโดยกล่าวว่า “จงชื่นใจ ลูกขึ้นเถิด พระองค์ทรงเรียกเจ้า” (มาระโก 10:48, 49)

เขาลุกขึ้น โยนเสื้อผ้าของตนทิ้งไป ยืนขึ้นและมาหาพระเยซู

นี่มันอะไรกัน บารทิเมอัส?

“ข้าพเจ้าเลิกแล้วกับการเป็นขอทาน ข้าพเจ้าไม่ต้องการเสื้อผ้าของขอทานแล้วตอนนี้ เพราะข้าพเจ้ามองเห็นแล้วและทำงานหาเลี้ยงครอบครัวของข้าพเจ้าได้แล้ว”

เขาโยนทิ้งเสื้อผ้าขอทานของเขา

ในทำนองเดียวกัน เอลีซาถอดเสื้อผ้าตัวเดิมออกและฉีกมันเป็นสองท่อน เขาจะเป็นผู้พยากรณ์ของพระเจ้าแล้ว

นี่ทำให้ผมนึกถึง บี. เอช. แครโรลล์ คือนั่นที่เขากลับใจเชื่อ เขานั่งอยู่ข้างเตียงแม่ของเขา ขณะที่เธอนอนหลับเกือบตลอดทั้งคืนนั้นหลังจากที่เธอได้ชื่นชมยินดีและสรรเสริญพระเจ้าสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ และ ดร. แครโรลล์ อ่าน *Pilgrim's Progress* จนจบเล่ม เมื่อถึงรุ่งเช้า และเขากำลังจะอ่านจบตอนที่คริสเตียนเข้าไปในเมืองบริสุทธิ์นั้น เขากล่าวว่า “ผมทราบในตอนนั้นว่าผมจะต้องเป็นนักเทศน์ ผมจะไม่ยอมเป็นอย่างอื่นเลยนอกจากนักเทศน์ของพระเจ้า”

เอลีซาจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะต้องเป็นผู้พยากรณ์ของพระเจ้าให้ได้” และเขาก็เริ่มต้นที่จะเป็น

บิลล์ ไรซ์ ตอนนั้นอยู่ในงานประชุมหนึ่งใกล้กับเมืองแคนซัสซิตี เขาขับรถของเขาไปเข้าอู่ และชายคนหนึ่งที่กำลังตรวจสอบสภาพรถของเขากล่าวว่า “อาจารย์ไรซ์ ผมชื่อ...ครับ”

“ดีใจที่ได้พบกับคุณครับ” บิลล์กล่าว “คุณเป็นคริสเตียนไหม?”

“โอ เป็นครับ” เขากล่าว “ผมได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐเหมือนกับคุณครับ ผมได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ”

บิลล์ กล่าวว่า “ดีเลย คุณเทศนาอยู่ตอนนี้ไหมครับ?”

“ไม่ครับ ผมมีครอบครัว และไม่มีทางที่จะหาเลี้ยงชีพได้หากไม่มีงานนี้ แต่ผมเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐเหมือนกับคุณเลยนะ”

บิลล์ตอบกลับไปว่า “ไม่ คุณไม่เหมือนผมหรอกครับ ผมได้รับการทรงเรียกเหมือนกัน และพวกเราที่เคยอดอยาก แต่พวกเราไปที่ Moody Bible Institute ผมต้องสละทำงานของผมเมื่อตอนนั้นผมมีแค่งานพันพู่หนึ่งหรือสองงานล่วงหน้าเท่านั้น ผมต้องสละชีวิตให้กับมันเลย ผมจะต้องเทศนาหรือไมก็อดตาย ไม่ คุณไม่เหมือนผมหรอกนอกเสียจากว่าคุณออกไปเทศนาเหมือนกับที่ผมทำอยู่”

เอลีซากล่าวว่า “ฉันจะต้องเป็นผู้พยากรณ์ของพระเจ้าและถอดทิ้งเสื้อผ้าตัวเดิม และฉันจะต้องสวมเสื้อคลุมของคนของพระเจ้าไปตลอดชีวิตที่เหลือของฉัน” ด้วยเหตุนี้เขาจึงหยิบเสื้อคลุมตัวนั้นติดตัวไปด้วย

VI. โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ใครสักคนได้เห็นการอัศจรรย์หลายประการด้วยเถิด!

จงสังเกตอีกสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับคำตอบนั้น เขาข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป ผมคิดว่าเขาหนีเสื้อคลุมตัวนั้นขึ้นมาและกล่าวว่า “ดูข้าพเจ้าสิ! ข้าพเจ้าจะกลับไปแม่น้ำจอร์แดนนั้นและทำให้น้ำนั้นตั้งขึ้น” ผมคิดว่าไม่แน่อะลียาห์ ผู้ซึ่งข้ามแม่น้ำจอร์แดนมากับเขาเมื่อไม่กี่นาทีก่อนหน้า อาจนำเขาลงไปที่นั่นเพราะเขาอยากให้เอลีชาารู้ว่า “ถ้าท่านตั้งใจที่จะตามข้าพเจ้ามา ท่านก็ต้องมีฤทธิ์เดชนั้นเพื่อจะทำการอัศจรรย์หลายประการ ท่านสวมเสื้อคลุมของข้าพเจ้าไม่ได้หากท่านไม่สามารถทำให้น้ำนี้ตั้งขึ้นได้ หากท่านไม่สามารถทวีขมบึงให้หญิงม่ายคนหนึ่งได้ หากท่านไม่สามารถทำให้คนตายฟื้นคืนชีพได้” ด้วยเหตุผลนั้น เอลียาห์จึงได้เอาเสื้อคลุมตัวเดิมนั้นพาดน้ำ และน้ำก็แยกจากกัน และพวกเขาก็เดินข้ามมา

คราวนี้เอลีชามีเสื้อคลุมตัวนั้นแล้ว เขาจึงรีบกลับไปแม่น้ำจอร์แดน เหล่าศิษย์ของพวกเขาผู้พยากรณ์กำลังเฝ้าดูอยู่ใกล้ ๆ เขาหนีเสื้อคลุมนั้น ห่อมันเข้าด้วยกัน พาดน้ำนั้นและกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเอลียาห์ทรงสถิตอยู่ที่ใด” ผมคิดว่าน้ำนั้นตกตะลึงเล็กน้อย “พวกเรามีเจ้านายคนใหม่แล้วที่สั่งเราให้ทำอะไร พวกเราจะต้องคาดหวังสิ่งใดจากเอลียาห์ แต่ชายคนนี้ก็มึนเหมือนกัน” ฉะนั้นน้ำนั้นจึงตั้งตรงเพื่อให้เขาเดินข้ามไปได้ ไม่ใช่ในโคลน ไม่ใช่ลุยน้ำ แต่เท้าไม่เปียกเลย บนดินแห้ง

ถ้าคุณอยากสวมเสื้อคลุมของเอลียาห์ คุณก็ต้องทำการอัศจรรย์หลายประการ คุณต้องมีพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงทำการอัศจรรย์ จากนั้นพระเจ้าจะทรงช่วยคุณ และคุณสามารถทำสิ่งเหล่านั้นที่จำเป็นต้องทำได้ ถ้าคุณทำเช่นนั้นไม่ได้ จันคุณก็ไม่สามารถมีเสื้อคลุมตัวใดของผู้พยากรณ์ได้

โอ ข้าแต่พระเจ้า โปรดประทานการอัศจรรย์หลายประการให้แก่เราด้วยเถิด! นั่นเป็นสิ่งที่เกิดโอนกล่าว ‘ถ้าข้าพระองค์เป็นชายฉกรรจ์ผู้กล้าหาญ และถ้าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับพวกเรา...และไหนเล่าการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ซึ่งบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์เคยเล่าให้พวกข้าพระองค์ฟัง?’ (ฉฉ. 6:13) ถ้าพระเจ้าทรงอยู่กับเรา ก็ควรมีการอัศจรรย์หลายประการ โอ เราต้องการการอัศจรรย์เหล่านั้นของพระเจ้ามากจริง ๆ!

VII. เอลีชาได้รับ “สองเท่า” จริง ๆ

จงสังเกต: เขาขอ “สองเท่า” คราวนี้คำตอบคือ เขาได้รับสองเท่าจริง ๆ!

สำหรับผมมันเป็นเรื่องน่าสนใจมาก ๆ และผมคิดว่ามันให้ข้อเสนอแนะมาก ๆ ผมจึงอยากให้คุณดูการอัศจรรย์ทั้งหลายของชายที่ต่างกันสองคนซึ่งบ่งชี้ว่าเอลียาห์มีการอัศจรรย์หลายประการและเอลีชามีการอัศจรรย์หลายประการเช่นกัน เอลียาห์มีการอัศจรรย์ใหญ่โตหลายประการ เอลีชาก็มีเยอะเป็นสองเท่า

ประการแรก การอัศจรรย์เหล่านั้นของเอลียาห์ ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 17 เราอ่านว่า:

1. ข้อ 1: “จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้ นอกจากตามคำของข้าพระองค์” -ตลอดสามปีนี้ฝนจะไม่ตกเลยจนกว่าเขาจะสั่งให้ตก ทั้งฝนและน้ำค้าง-ทั้งสองอย่างจะไม่ตกเลย

2. ข้อ 6: “และฝูงนกกาได้นำขมบึงและเนื้อมาให้ท่านในเวลาเช้า และนำขมบึงและเนื้อมาในเวลาเย็น และท่านได้ดื่มจากลำธาร” นั่นเป็นการอัศจรรย์หนึ่ง

3. ข้อ 16, หญิงม่ายนั้น: “และแป้งบดในหม้อก็ไม่หมด และน้ำมันในไหก็ไม่ขาด” สามอย่างแล้ว

สำหรับเอลียาห์ ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์

4. ในข้อ 22 เขาทำให้บุตรของหญิงม่ายนั้นกลับมีชีวิตอีก
5. ในบทที่ 18 ข้อ 38 ไฟตกมาจากสวรรค์บนภูเขาคารเมลและเผาฟืนและเครื่องบูชาเหล่านั้นจนมอด
6. ใน 2 พงศ์กษัตริย์ 1:10 ไฟลงมาและทำลายนายกองและห้าสิบคนของเขา
7. ข้อ 12: ไฟลงมาและทำลายนายกองอีกคนและห้าสิบคนของเขา
8. ในบทที่ 2 ข้อ 8 เขาข้ามแม่น้ำจอร์แดน และน้ำก็ตั้งขึ้น

ในฐานะหมายเลขเก้า ในข้อ 11 มีการขึ้นไปสวรรค์ที่แสนอัศจรรย์นั้น นั่นคือ การรับขึ้นนั้น แต่เอลียาห์ไม่ได้เป็นคนทำ การอัศจรรย์ใหญ่แปดประการ

คราวนี้คือการอัศจรรย์เหล่านั้นของเอลีชา

ในบทเดิมนั้น 2 พงศ์กษัตริย์ 2 เอลีชาข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป และน้ำนั้นก็ตั้งขึ้น (ข้อ 13, 14) และในข้อ 21 และ 22 น้ำที่เคยถูกแข่งก็หายดีและผืนดินซึ่งเคยเป็นหมันก็เช่นกัน จากนั้นในข้อ 24 คำแข่งหนึ่งมาสู่พวกคนหนุ่มเหล่านั้น (“พวกคนหนุ่ม” เป็นความหมายของคำฮีบรูนั้น) และพวกเขาถูกทำลายโดยหมีตัวเมียสองตัว

ในบทที่ 3 ข้อ 20 น้ำมาเพื่อกษัตริย์เหล่านั้นและเหล่ากองทัพของพวกเขาในหุบเขานั้น-การอัศจรรย์หมายเลขสี่

ในบทที่ 4 ข้อ 6 น้ำมันของหญิงม่ายนั้นถูกทวีขึ้น ในข้อ 17 หญิงที่เป็นหมันนั้นได้บุตรชายคนหนึ่ง-การอัศจรรย์หมายเลขห้าและหก

ในบทที่ 4 ข้อ 35 เด็กชายนั้นถูกทำให้ฟื้นคืนชีพ และในข้อ 41 เขาโยนแป้งลงไปในห้องนั้น และอาหารที่มีพิษก็หายดี จึงสังเกตว่านี่เป็นเหมือนการอัศจรรย์เหล่านั้นของเอลียาห์เลย แต่ยังมีอีก

ในข้อ 42-44 เขาทว้ออาหารเพื่อเลี้ยงคนหนึ่งร้อยคนด้วยขนมข้าวบาร์เลย์ยีสี่ก้อนและรวงข้าวใหม่เต็มฝัก-หมายเลขเก้า

ในบทที่ 5 ข้อ 14 นาอามานุ่มตัวเจ็ดหนในแม่น้ำจอร์แดนและหายจากโรคเรื้อนของตน-หมายเลขสิบ

ในข้อ 27 จากนั้นโรคเรื้อนนั้นมาอยู่บนเกหะซีผู้รับใช้ ทำให้เป็นหมายเลขสิบเอ็ด

ในบทที่ 6 ข้อ 6 เหล็กนั้นลอยน้ำได้ ขวานเล่มนั้นกลับมาและลอยขึ้น

และในข้อ 17 พระเจ้าทรงเปิดตาของชายหนุ่มนั้นที่โศธาน และเขาเห็นทูตสวรรค์เหล่านั้นของพระเจ้าและรรอบหลายคันของพระเยโฮวาห์ จากนั้นในข้อ 18 และ 19 พวกเขาถูกรุกทำให้ตาบอดไป-หมายเลขสิบห้า

และบทที่ 7 ข้อ 20 เมื่อคำพยากรณ์นั้นถูกทำให้สำเร็จจริง ชายหนุ่มคนหนึ่ง-เจ้านายคนนั้นผู้รักษาประตู-เพราะเขาไม่เชื่อพระเจ้า จึงถูกเหยียบและตายตามคำของเอลีชา-หมายเลขสิบหก

และคราวนี้มีการอัศจรรย์หนึ่งเมื่อเอลีชาเสียชีวิต หลังจากที่เขตายไปแล้ว พวกเขาหย่อนชายที่ตายแล้วคนหนึ่งไว้ในถ้ำแห่งเดียวกันและไปถูกกระดูกของเอลีชา และเขาก็กลับมีชีวิต แต่นั่นเป็นหลังจากที่เอลีชาเสียชีวิตแล้ว

การอัศจรรย์ใหญ่แปดประการโดยเอลียาห์ การอัศจรรย์ใหญ่สิบหกประการโดยเอลีชา เขาขอและได้

รับสองเท่าของพระวิญญาณของพระเจ้า นั่นน่าอัศจรรย์ใจจริง ๆ มิใช่หรือ!

VIII. พระเยซูคริสต์พระเจ้าของเอลียาห์ทรงสถิตอยู่หนใดวันนี้?

คราวนี้ขอให้วันนี้เราพิจารณาคำถามนั้นที่ว่า “พระเยซูคริสต์พระเจ้าของเอลียาห์ทรงสถิตอยู่ที่ใด” ผมอยากให้คุณได้รับบทเรียนบางประการจากพระคำตอนนี้ที่แสนวิเศษ

ประการแรก พระเจ้าผู้ทำการอัศจรรย์องค์หนึ่งทรงมีอยู่วันนี้ พระเจ้าทรงอยากให้มีการอัศจรรย์หลายประการ โลกนี้ไม่ได้อยู่ในสภาพตอนนี้ที่ย่ำแย่กว่าที่มันเคยเป็นตอนที่มิอาห์และเยเซเบลอยู่บนบัลลังก์ชนชาติอิสราเอลที่บูชาพระบาอัล และผู้คนที่กำลังจะตกเป็นไปเชลย อเมริกาไม่เคยไปกว่านั้น เราแค่ต้องการพระเจ้าผู้ทำการอัศจรรย์องค์หนึ่ง ขอให้เรากล่าวว่า เราต้องการผู้คนที่จะร้องทูลต่อพระเจ้าผู้ทำการอัศจรรย์องค์หนึ่ง เราต้องการเอลียาห์ และเอลียาห์ผู้จะร้องถามว่า “พระเยซูคริสต์พระเจ้าของเอลียาห์ทรงสถิตอยู่ที่ใด”

จากนั้นประการที่สอง ขอให้เรากล่าวว่าการอัศจรรย์นั้นที่เราต้องการเหนือทุกสิ่งอื่นเลยก็คือการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ ทุกสิ่งอื่นเหล่านี้ที่แสนวิเศษได้ออกมาจากข้อเท็จจริงที่ว่าพระวิญญาณผู้เปี่ยมสุขของพระเจ้าทรงอยู่บนเอลียาห์ นั่นเป็นคำตอบเกี่ยวกับเอลียาห์เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสเกี่ยวกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาว่า ‘เขาจะไปในวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอลียาห์’ แม้เขาไม่ได้ทำการอัศจรรย์หลายประการเหมือนเอลียาห์ ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาก็มีวิญญาณและฤทธิ์เดชเดียวกัน โอ สิ่งที่เราต้องการคือการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ การสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณเป็นประสบการณ์หนึ่งของคริสเตียนที่ได้เริ่มต้นพร้อมกับการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ แต่ฤทธิ์เดชนั้น การประกอบด้วยฤทธิ์นั้น การทรงเจิมนั้น การเทออกนั้นของพระวิญญาณและการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอยู่ในภาคพันธสัญญาใหม่และในภาคพันธสัญญาเดิมเหมือน ๆ กัน เราต้องประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เอลียาห์ได้แสวงหาและเฝ้าคอยและร้องทูลและอธิษฐานและไม่ยอมล้มเลิกความตั้งใจ

บทเรียนที่สามสำหรับเราก็คือว่าเราควรไม่ลดละในการอธิษฐาน เราควรยืนกรานที่จะได้พระพรของพระเจ้า ไม่ควรถอดใจเด็ดขาด นั่นยังเป็นจริงเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระเจ้า โอ “เราไม่ได้รับเพราะเราไม่ขอ” เรามีฤทธิ์เดชเพียงน้อยนิดเพราะเราขออน้อยเหลือเกิน เรามีผู้กลับใจเชื่อเพียงไม่กี่คนเพราะเราทูลขออน้อยเหลือเกินเมื่อเราควรทูลขอมากขึ้นอีก

อีกบทเรียน: ใครอยากได้เสื้อคลุมของเอลียาห์? พระเยซูคริสต์พระเจ้าของเอลียาห์ทรงอยู่ตรงนี้เหมือนเดิม ปัญหาก็คือ ไม่มีใครสวมเสื้อคลุมของเอลียาห์อยู่ตอนนี้ ใครอยากสวมเสื้อคลุมของเอลียาห์บ้าง?

ดี. แอล. มูดี เด็กชนบท คนขายรองเท้า กลับใจเชื่อตอนอายุสิบเจ็ด เรียนจบมาแค่ประมาณ ป. 5 แต่เขาได้ยินใครสักคนกล่าวว่า “โลกยังไม่เคยเห็นว่าพระเจ้าสามารถทำอะไรได้กับชายคนหนึ่งที่ยอมจำนนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าหมดทั้งใจ” และมูดีมุ่งมั่นที่จะเป็นชายคนนั้น

อาร์. เอ. ทอร์เรย์ ได้เริ่มต้นโดยการติดตามมูดี คอยปรนนิบัติมูดี เขาจะเอาผ้าของมูดีไปซัก ครั้งหนึ่งเจ้าอธิการหนุ่มคนหนึ่งของนิกายเอพิสโคปัล เจมส์ เอ็ม. เกรย์ กล่าวว่า “ผมไม่สามารถดูแลเสื้อผ้าสกปรกของเขาได้หรอก” ดร. ทอร์เรย์ กล่าวว่า “ผมทำได้และผมจะทำ ผมจะซักรองเท้าให้เขา ผมจะล้างเท้าให้เขา ผมยอมทำอะไรก็ได้เพื่อที่มูดีจะไปต่อได้” ด้วยเหตุนี้เสื้อคลุมนั้นของมูดีจึงหล่นมาบน อาร์. เอ. ทอร์เรย์

พระเจ้าเคยตำหนิการอธิษฐานด้วยใจกล้าไหม? เคยมีสักหน้ใหม่ที่พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าขอเยอะเกินไป เจ้าอยากได้ฤทธิ์เดชเยอะเกินไป เจ้าอยากได้การสำแดงเยอะเกินไป”? พระเจ้าได้ตรัสใหม่ว่า “โมเสส เจ้าไม่ควรขอให้ทะเลแดงแยกนะ”? หรือพระองค์ตรัสแก่โมเสสใหม่ว่า “เจ้าไม่ควรคาดหวังให้น้ำออกมาจากหินนั้นนะ”? พระเจ้าตรัสใหม่ว่า “โมเสส เจ้าไม่ควรขอให้แผ่นดินแยกและกลืนศัตรูเหล่านั้นลงไป”? พระเจ้าเคยตรัสใหม่ว่า “โมเสส เจ้าคาดหวังให้เรานำพวกนกคุ่มมาเลี้ยงคนสามล้านคนไม่ได้”? หรือ “โมเสส เราเลี้ยงประชากรเหล่านี้ด้วยมานาจากสวรรค์ทุกวันตลอดสี่สิบปีไม่ได้”? ไม่ พระเจ้าไม่เคยตรัสเลยว่า “เจ้ากำลังขอมากเกินไปนะ”

พระเจ้าทรงตำหนิโยชูวาใหม่เมื่อเขากล่าวว่า “ดวงอาทิตย์เอ๋ย จงหยุดนิ่งอยู่ตรงนั้นจนกว่าข้าชนะศึกนี้”? พระเจ้าทรงคัดค้านคำขอนั้นหรือไม่? พระเจ้าทรงตำหนิเอเลียห์ใหม่เมื่อเขาประกาศว่าจะไม่มีฝนหรือน้ำค้างเลยจนกว่าเขาจะสั่งให้มี? พระเจ้าตรัสใหม่ว่า “เจ้ากำลังแบกความรับผิดชอบเยอะเกินไปแล้ว”? พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เอเลียห์ใหม่ว่า “เดี๋ยวก่อน! เรากำลังบริหารจักรวาลนี้เองอยู่นะ จงเอามือของเจ้าออกไปให้พ้น”? ไม่ใช่! ไม่ใช่เลย! พระเจ้าตรัสว่า “เราดีใจที่มีใครสักคนห่วงใยที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้มันถูกต้อง เราจะให้กุญแจไขสวรรค์แก่เขา เขาได้รับมันไปได้” พระเจ้าไม่เคยตำหนิการอธิษฐานด้วยใจกล้า

เมื่อเอเลียห์ คนของพระเจ้า นั่งอยู่บนเนินเขาและกษัตริย์ชั่วใช้คนมาสั่งว่า “จงลงมา” เอเลียห์กลัวไหม? ไม่ พระเจ้าทรงตำหนิเขาไหม? ไม่ เขากล่าวว่า “ถ้าข้าพเจ้าเป็นคนของพระเจ้า แล้วขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์ และเผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบคนของเจ้าเถิด” และ “ไฟได้ลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับทั้งห้าสิบคนของเขาเสีย”-แบบนั้นเลย นั่นเป็นจุดจบของเขา พระเจ้าทรงตำหนิเอเลียห์เพราะเรื่องนั้นไหม? พระเจ้าโกรธไหมเพราะใครบางคนขอเยอะเกินไป?

จอร์จ มิวเลอร์ กล่าวว่า “ผมจะสร้างบ้านเด็กกำพร้าเพื่อดูแลเด็กกำพร้าสองพันสามร้อยคนหรือสองพันสี่ร้อยคนและจะไม่ขอเงินสักดอลลาร์จากใครทั้งนั้น ผมจะแค่อธิษฐานและทูลขอพระเจ้าให้ทำงานในใจของผู้คนให้ส่งเงินนั้นมา” (เงินเจ็ดล้านห้าแสนดอลลาร์ได้ถูกอธิษฐานลงมาโดยไม่ต้องเรียไรเลย) พระเจ้าไม่โห่ไหม เพราะมิวเลอร์ตั้งใจที่จะพิสูจน์พระเจ้าและขอเยอะ? ไม่! ไม่ใช่! มีกล่าวไว้ว่าหลายปีก่อนมิวเลอร์เสียชีวิต-ประมาณช่วงกลางอาชีพของเขา-เขายืนยันว่าจนถึงเวลานั้นคำอธิษฐานที่ชัดเจนของเขาถึงห้าพันเรื่องได้รับคำตอบในวันเดียวกับที่ทูลขอ! หากเพียงใครสักคนจะทูลขอต่อพระเจ้า!

ในระหว่างงาน World's Fair เมื่อฝูงชนอยู่ที่สวน Jackson Park ดี. แอล. มูดี อยู่ในเมืองไมก๊ววัน เขากล่าวแก่ทอร์เรย์ว่า “จงไปที่ใจกลางเมืองและเข้าหอประชุมที่โรงมหรสพนั้นซึ่งจุนคนได้สี่พันคน” ทอร์เรย์แย้งว่า “มร. มูดี ฝูงชนเหล่านั้นจะไม่อยู่ในเมืองหรอกนะ”

มูดีกล่าวว่า “ใช่ เขามันสำหรับตอนเที่ยงนะ”

“แต่ มร. มูดี คนพวกเดียวที่อยู่ในเมืองคือพวกคนทำธุรกิจ คนอื่น ๆ ที่เหลือก็ออกไปอยู่ที่ World's Fair ตรงหน้าทะเลสาบ”

มูดีกล่าวว่า “คุณทำตามที่ผมบอกเถอะ” ทอร์เรย์กล่าวว่า “นั่นเป็นวิธีที่ทำให้ผมยังมีงานทำตอนนั้น-การทำตามที่เขาบอก” (ทอร์เรย์เป็นผู้ดูแลสถาบัน Moody Bible Institute ณ เวลานั้น)

ทอร์เรย์ลงไปและเข้าโรงแรมหรูนั้น เมื่อเขากลับมา มูตี้ก็กล่าวว่า “จงเตรียมพร้อมที่จะพูดเรื่องบัปติศมาของพระวิญญานบริสุทธิ์ การเติมเปี่ยมของพระวิญญาน” ทอร์เรย์ไปที่ใจกลางเมืองตอนเที่ยง และเมื่อเขาไปถึงที่นั่น ตำรวจนายหนึ่งก็อยู่ที่ประตู ทอร์เรย์ถามว่า “มีอะไรหรือครับ?”

ตำรวจนายนั้นตอบว่า “คุณเข้าไปไม่ได้”

“ทำไมล่ะ?”

“อาคารนี้ที่เต็มแล้ว”

“แต่ผมต้องเทศนาที่นี่นะ” และทอร์เรย์ต้องไปทางด้านหลังและลอดตัวผ่านเข้าทางประตูหลังเพราะอาคารนั้นมีคนล้นออกมาแล้ว ดี. แอล. มูตี้ จ่ายเงินนั้นและมีความเชื่อนั้นและอ้างมัน พระเจ้าโกรธมูตี้ไหมเมื่อเขาคาดหวังฝูงชนหมู่ใหญ่?

พระเจ้าตรัสว่าคุณกำลังขอมามากเกินไปไหมเมื่อคุณอยากได้การประชุมใหญ่ ๆ? คุณกำลังขอมามากเกินไปไหมเมื่อคุณกล่าวว่า “ฉันอยากได้คำเชิญไปงานฟื้นฟูในโปรชนีย์ฟรังก์นี้เข้า?”

เมื่อไม่กี่วันก่อน ศิษยาภิบาลแบปติสตรักซ์นิยมนานหนึ่งคนใน Chicago Heights โทรศัพทมาหาผมและกล่าวว่า “ดร. ไรซ์ หญิงคาทอลิกคนหนึ่งได้รับความรอดในการประชุมนมัสการของเรา ผมให้หนังสือของคุณเกี่ยวกับการอธิษฐานแก่เธอไป เธออ่านมันอยู่ เธอมาหาผมและกล่าวว่า ‘อาจารย์คะ ทำไมเราไม่อธิษฐานขอให้สามีของฉันได้รับความรอดสุดสัปดาห์นี้ล่ะคะ? ฉันเชื่อว่าพระเจ้าทรงอยากให้เขาได้รับความรอดนะคะ’” ศิษยาภิบาลคนนี้นั้นกล่าวแก่เธอว่า “ผมรู้สึกแบบนั้นเหมือนกันครับ”

ในคืนวันพุธพวกเขาพูดถึงเรื่องนี้กับที่ประชุมเพื่อขอให้พวกเขาอธิษฐาน นักเทศน์อีกคนที่อยู่ด้วยกล่าวว่า “คุณสั่งพระเจ้าไม่ได้หรือกนะว่าจะต้องช่วยผู้คนที่รอดเมื่อไร” คนอื่น ๆ กล่าวว่า “คุณชี้เฉพาะแบบนั้นและกล่าวว่าคุณอยากให้มันสำเร็จจริงทันทีเลยไม่ได้หรือกนะ”

ศิษยาภิบาลผู้นั้นโทรมาหาผมเพื่อถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมบอกเขาไปว่า “ถ้าพระเจ้าทรงนำคุณและภรรยาผู้นั้นให้อธิษฐานแบบนั้น ก็เอาเลยและอธิษฐานขอให้เขากลับใจเชื่อสุดสัปดาห์นี้”

ฉะนั้นศิษยาภิบาลผู้นั้นและหญิงคนนี้จึงอธิษฐาน เขาโทรมาหาผมวันเสาร์

หลังการประชุมนมัสการวันอาทิตย์ศิษยาภิบาลผู้นั้นโทรมาหาผมอีกและกล่าวว่า “ชายคนนั้นได้รับความรอดแล้วตอนห้าทุ่มสี่สิบห้าคืนวันอาทิตย์ ภรรยาของเขากลับบ้านไปและขณะเขามาถึงพระคริสต์ เธอมีความเชื่อที่เข้มแข็ง” เขากล่าวต่ออีกว่า “พวกเรามีอีกสามคนได้รับความรอด และคนหนุ่มสาวสิบหกคนได้ถวายชีวิตของตนใหม่อีก การฟื้นฟูของจริงเกิดขึ้นแล้วที่คริสตจักร”

จากนั้นหญิงคนนั้นโทรมาหาผมเองและกล่าวว่า “ดร. ไรซ์ ฉันได้รับความรอดได้แค่สี่เดือนเองคะ หลังจากได้อ่านหนังสือของอาจารย์ ฉันเห็นว่าเราสามารถทูลขอสิ่งใหญ่โตจากพระเจ้าได้ ฉันจึงทูลขอให้สามีของฉันได้รับความรอดสุดสัปดาห์นี้ และเขาได้รับความรอดตอนห้าทุ่มสี่สิบห้าคืนวันอาทิตย์คะ! ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับหนังสือของอาจารย์เรื่องการอธิษฐานคะ ซึ่งได้สอนฉันให้ทูลขอ”

พระเจ้าไม่โหดเมื่อเราทูลขอเยอะแยะ? ไม่! พระองค์ไม่โหดเมื่อเราทูลขอเยอะ ๆ พระเจ้าคงระอาพระทัยเพราะไม่มีใครอยากได้เสื้อคลุมของเอลียาห์ ไม่มีใครอยากทูลขอเยอะ ๆ ไม่มีใครอยากยื่นคอของตน

ออกมา ไม่มีใครอยากเป็นคนโง่ ไม่มีใครอยากเป็นผู้ที่อาจเื่อม เราจึงเป็นคริสเตียนที่น่ารัก อ่อนสุภาพ
อ่อนแอผู้ซึ่งไม่เคยทำหลายสิ่งสำเร็จเลยขณะที่โลกไปสู่นรก ผู้คนไม่รู้ว่ามีพระเจ้าองค์หนึ่งของเอลียาห์

โอ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเอลียาห์ทรงสถิตอยู่หนใด? ขอให้พระเจ้าทรงยกชูผู้ที่เชื่อพระองค์ขึ้น
มา ขอให้พระเจ้าทรงยกชูผู้ที่ร้องทูลต่อพระองค์ ขอให้พระเจ้าทรงยกชูผู้คนที่ไม่ยอมถอดใจแต่ผู้ซึ่งจะทูล
ว่า “ข้าพระองค์จะไม่ไปจากพระองค์ ข้าพระองค์จะไปกับพระองค์”

คุณอยากได้สิ่งใด? “ข้าพระองค์อยากได้สองเท้าของที่พระองค์ใส่ไว้บนตี. แอล. มูดี สองเท้าของที่
พระองค์ทรงใส่ไว้บนทอร์เรย์และบนบิลลี ชันเคย์และบนแซม โจนส์ ข้าพระองค์อยากได้เสื้อคลุมของเอลียาห์”

ขอพระเจ้าโปรดประทานมันให้แก่เรา!

โรเบิร์ต ซี. เกรย์ จูเนียร์

1926-

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

ดร. เกรย์ เป็นหนึ่งในผู้รับใช้ของพระเจ้าที่ถ่อมใจที่สุด สง่างามที่สุดและอุทิศตัวที่สุดของโลกคริสเตียน เขาเคยเป็นศิษยาภิบาลของ Trinity Baptist Church ในเมืองแจ๊คสันวิลล์ รัฐฟลอริดา นานหลายปี

เขาได้ก่อตั้ง Trinity Baptist College วิทยาลัยที่ให้การศึกษาสี่ปีพร้อมกับคำขวัญของมันเป็นที่ว่า: ฝึกฝนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านสำหรับงานรับใช้

เกิดในเมืองแทมปา บ็อบ เกรย์ ได้รับการฝึกฝนของตนในโรงเรียนของรัฐหลายแห่งที่นั่น หลังจากจบการศึกษาจากมัธยมปลาย เขาได้เข้าสู่กองทัพอากาศสหรัฐ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาได้รับใช้ในฐานะผู้สื่อข่าวสงครามให้แก่สิ่งพิมพ์หลายฉบับของกองทัพอากาศและทำข่าวเรื่องการไต่สวนคดีอาชญากรรมสงครามนูเรมเบิร์กที่โด่งดังนั้นโดยเป็นงานชิ้นสุดท้ายของเขาก่อนปลดประจำการ ในระหว่างที่เขาได้รับใช้ชาติอยู่พื้นทะเลนั้นเองที่เขารู้สึกถึงการทรงเรียกที่ชัดเจนให้เข้าสู่พันธกิจด้านข่าวประเสริฐ

ในช่วงสมัยแรก ๆ แห่งงานรับใช้ของเขา เกรย์สอนที่โรงเรียนรัฐบาลและเป็นที่รู้จักดีในแวดวงวิชาการ เขาได้รับปริญญา A.B. ของเขาจาก Stetson University, ปริญญาเอก Doctor of Divinity จาก Tennessee Temple University และปริญญาเอก Doctor of Laws จาก Garland College ปัจจุบันเขาได้รับใช้ในคณะกรรมการประสานงานของ Sword of the Lord และคณะกรรมการที่ปรึกษาให้แก่ Tennessee Temple University

ในปี 1954 ดร. เกรย์ได้รับเชิญให้ไปยัง Trinity Baptist Church ซึ่งเป็นที่ ๆ เขาอยู่ต่อจนถึงปี 1992 ภายใต้ความเป็นผู้นำที่มีพลวัตของเขา คริสตจักรนั้นได้เติบโตจากการมีผู้เข้าร่วมชั้นเรียนรวีเฉลี่ย 250 คน ไปสู่ราว ๆ 4,000 คน เขาเป็นผู้บุกเบิกและผู้นำในพันธกิจรถบัส

หลังจากเทศนาในงานมิชชันนานหลายปี ดร. เกรย์ รู้สึกถึงการทรงเรียกของพระเจ้าให้ไปทำงานในต่างแดนเอง ในปี 1992 เขาออกไปจาก Trinity เพื่อเริ่มต้นอาชีพมิชชันนารีในประเทศเยอรมนีตอนอายุ 66 ปี

เขาถูกใช้การอย่างกว้างขวางในงานประชุมฟื้นฟูหลายงานและเป็นนักพูดที่ได้รับความนิยมในงานประชุมพระคัมภีร์ทั่วประเทศ

ดร. เกรย์มองย้อนกลับไปทำงานประชุมใหญ่งานหนึ่งของ Sword of the Lord ที่ Lake Louise ในเมืองทอคโคอา รัฐจอร์เจีย ฤดูร้อนของปี 1951 ว่าเป็นเวลาและสถานที่ที่ชีวิตและงานรับใช้ของเขาถูกพลิกผันอย่างสิ้นเชิง

เขาเขียนหนังสือเล่มหนึ่งซึ่งมีคำเทศนาหลายเรื่องชื่อว่า *Love Letters in the Sand* จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Sword of the Lord

XIII.

เกิดอะไรขึ้นเมื่อการฟื้นฟูมา

โรเบิร์ต ซี. เกรย์ จูเนียร์

(เทศนาที่งานประชุม National Sword of the Lord Conference on Revival and Soul Winning, Gospel Light Baptist Church, เมืองวอลเคอร์เทน, รัฐนอร์ทแคโรไลนา, 7 สิงหาคม 1995)

“และประชากรทั้งปวงได้มาชุมนุมกันดูคน ๆ เดียวที่ถนนที่อยู่หน้าประตูน้ำ และพวกเขาพูดกับเอสร่าผู้เป็นธรรมาจารย์ให้นำหนังสือแห่งพระราชบัญญัติของโมเสส ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาอิสราเอลนั้นมา

“และเอสร่าผู้เป็นปุโรหิตได้นำพระราชบัญญัติมาต่อหน้าชุมนุมชน ทั้งชายและหญิง และบรรดาผู้ที่สามารถฟังด้วยความเข้าใจได้ ณ วันแรกของเดือนที่เจ็ด

“และท่านอ่านในหนังสือม้วนนั้นตรงหน้าถนนที่อยู่หน้าประตูน้ำ ตั้งแต่เช้าตรู่จนถึงเที่ยงวัน ต่อหน้าผู้ชายและผู้หญิงและบรรดาผู้ที่สามารถเข้าใจได้ และหูของประชากรทั้งปวงก็ตั้งใจฟังหนังสือแห่งพระราชบัญญัติ

“และเอสร่าผู้เป็นธรรมาจารย์ยืนอยู่บนเวทีสูงที่ทำด้วยไม้ ซึ่งพวกเขาได้ทำไว้เพื่อจุดประสงค์นี้ และข้าง ๆ ท่านคือ มัททีธิยาห์ และเฮมา และอานายาห์ และอูรียาห์ และฮิลคียาห์ และมาอาเสอาห์ ยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน และที่อยู่ข้างซ้ายมือของท่านคือ เปตายาห์ และมิชาเอล และมัลคียาห์ และฮาซุม และฮัซบุดานาห์ เศคาริยาห์ และเมซูลลาม”- นม. 8:1-4

(ถ้าคุณไม่รู้ว่าจะตั้งชื่อลูกชายว่าอะไรแล้ว นี่เป็นบทหนึ่งให้คุณได้ดู จงดูลูกชายของคุณกระพริบตาเลย เวลาที่คุณไปแหวะดูเขาที่ศูนย์เด็กก่อน!)

“และเอสร่าเปิดหนังสือนั้นต่อสายตาของประชากรทั้งปวง (เพราะท่านอยู่สูงกว่าประชากรทั้งปวงนั้น) และเมื่อท่านเปิดหนังสือนั้นแล้ว ประชากรทั้งหมดก็ยืนขึ้น

“และเอสร่าสรรเสริญพระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ และประชากรทั้งปวงตอบว่า “เอเมน เอเมน” พร้อมกับยกมือของตนขึ้น และพวกเขาก็มีศีรษะของตนลงและนมัสการพระเยโฮวาห์ กับซบหน้าของตนลงถึงดิน

“เยชูอา เช่นกัน และบานี และเซเรบิยาห์ ยามีน อักซูป ซับเบธัย โสติยาห์ มาอาเสอาห์ เคลีทา อาซาริยาห์ โยซาบาด ฮานัน เปไลยาห์ และคนเลวี ได้ทำให้ประชากรเข้าใจพระราชบัญญัติ และประชากรก็ยืนอยู่ในที่ของตน

“ดังนั้นพวกเขาได้อ่านในหนังสือแห่งพระราชบัญญัติของพระเจ้าอย่างชัดแจ้ง และอธิบายความหมายและทำให้ประชากรเข้าใจข้อความที่อ่านนั้น

“และเนหะมีย์ ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการเมือง และเอสร่าผู้เป็นปุโรหิต ผู้เป็นธรรมาจารย์ และคนเลวีผู้สอนประชากร กล่าวแก่ประชากรทั้งปวงว่า “วันนี้เป็นวันบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน อย่าไศก

เศร้าหรือร้องไห้” เพราะประชากรทั้งปวงร้องไห้เมื่อพวกเขาได้ยินบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัติ

“แล้วท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงไปตามทางของพวกท่านเถิด จงรับประทานไขมัน และดื่มน้ำหวาน และส่งส่วนอาหารไปให้คนเหล่านั้นที่ไม่มีอะไรเตรียมไว้ เพราะว่าวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และพวกท่านอย่าเสียใจเลย เพราะความซึนบานของพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของพวกท่าน”

“ดังนั้นคนเลวีจึงให้ประชากรทั้งปวงสงบนิ่ง โดยกล่าวว่า “พวกท่านจงนิ่งเสีย เพราะวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์ และพวกท่านอย่าทุกข์โศกเลย”

“และประชากรทั้งปวงจึงไปตามทางของตนเพื่อกิน และเพื่อดื่ม และเพื่อส่งส่วนอาหาร และเพื่อเปรมปรีดีกันเป็นที่ยิ่ง เพราะพวกเขาได้เข้าใจถ้อยคำเหล่านั้นที่ถูกประกาศแก่พวกเขา

“และ ณ วันที่สอง หัวหน้าของบรรพบุรุษแห่งประชากรทั้งปวง พวกปุโรหิต และคนเลวี รวบรวมกัน มาหาเอสราผู้เป็นธรรมาจารย์ เพื่อจะเข้าใจบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัติ

“และพวกเขาพบว่ามิใช่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ลูกหลานของอิสราเอลควรอาศัยอยู่ในพิงทั้งหลายตอนเทศกาลเลี้ยงในเดือนที่เจ็ด

“และว่าพวกเขาควรประกาศและป่าวร้องในบรรดานครของตนและในเยรูซาเล็ม โดยกล่าวว่า “จงออกไปยังภูเขา และนำบรรดากิ่งมะกอก และกิ่งไม้สนทั้งหลาย และกิ่งต้นน้ำมันเขียวทั้งปวง และเหล่าใบอินทผลัม และกิ่งไม้ใบดกอื่น ๆ เพื่อทำพิงทั้งหลาย ตามที่ได้เขียนไว้”

“ดังนั้นประชากรจึงออกไป และเอากิ่งไม้เหล่านั้นมา และทำพิงทั้งหลายสำหรับตัวเอง ต่างอยู่บนหลังคาบ้านของตน และในลานบ้านทั้งหลายของตน และในบรรดาลานแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า และในถนนที่ประตูน้ำ และในถนนที่ประตูเอฟราอิม”- ข้อ 5-16

การฟื้นฟูตามพระคัมภีร์เริ่มต้นเสมอหลังการอธิษฐานและปกติแล้วพร้อมกับชนส่วนน้อยกลุ่มเล็ก ๆ ลองนึกถึงการฟื้นฟูเหล่านั้นตลอดประวัติศาสตร์คริสตจักรที่ได้แพร่สะพัดไปทั้งหลายประเทศ กระทั่งหลายทวีปเลย จำไว้ว่า การฟื้นฟูแต่ละครั้งเริ่มต้นในการประชุมอธิษฐานหนึ่ง เมื่อคนไม่กี่คนกล้าที่จะมาจับกลุ่มกัน และร้องทูลขอฤทธิ์เดชของพระเจ้า

มันเป็นแบบนี้เช่นกันในสมัยของการตกเป็นเชลย เมื่อลูกหลานของอิสราเอลถูกบังคับให้ไปเป็นทาส และเข้าสู่ประเทศบาบิโลน ที่นั่น หลังผ่านไปหลายปี พวกเขาเหล่านั้น ซึ่งเป็นผู้ประกอบการ ได้เริ่มเจริญรุ่งเรืองขึ้นและพบว่าตัวเองอยู่สบายแล้วในแผ่นดินแห่งการตกเป็นเชลยของพวกเขา พวกเขาเลือกที่จะอยู่บ้าน ไม่เพียงในหลายแคว้นของบาบิโลน แต่ในหลายเมืองของประเทศอัสซีเรียเช่นกัน

เมื่อใจของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสถูกแตะต้องโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าก็ทรงวางภาระในใจเขา ให้เกณฑ์คนแค่มือกินที่อาจเต็มใจที่จะกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ก่อสร้างกำแพงเมือง สร้างพระวิหารขึ้นใหม่ และสถาปนากฎพิธีเหล่านั้นตามพระคัมภีร์ของพระเจ้าที่แท้จริงและบริสุทธิ์องค์เดียวกันนั้นขึ้นใหม่

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับคนกลุ่มเล็ก ๆ ที่สัตย์ซื่อ! และจะมีคนกลุ่มเล็ก ๆ ที่สัตย์ซื่อเสมอไปถ้าพระเจ้าสามารถเจอคนเหล่านั้นที่เต็มใจจ่ายราคานั้นและทำการเสียสละนั้นที่พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ทรงกำหนดไว้ เพื่อที่จะมีการฟื้นฟู

พวกเขาจึงมา-เนหะมีย์และคนเหล่านั้นที่คอยช่วยเหลือเขา แม้ว่าเขาถูกโทปีอาห์สันบาลัทจับตาอยู่ตลอด และแม้มีผู้ขัดขวางเขาไม่ว่าจะหันไปทางใด กำแพงนั้นก็ถูกสร้างขึ้นใหม่ และรากฐานของพระวิหารได้ถูกวางแล้ว

บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่การฟื้นฟูจะมา ในวาระนี้ เอสราธรรมาจารย์เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงลดเกียรติมาใช้ในการเพื่อที่จะนำการฟื้นฟูนี้มาสู่ประชากรของพระเจ้า

เกิดอะไรขึ้นเมื่อการฟื้นฟูมาสู่ประชากรของพระเจ้า?

จงสังเกตประการแรกว่ามันส่งผลต่อนักเทศน์อย่างไร; สอง ว่ามันส่งผลต่อการเทศนาของนักเทศน์อย่างไร; สาม ผลกระทบของมันที่มีต่อผู้คนเหล่านั้น

I. การฟื้นฟูส่งผลต่อนักเทศน์อย่างไร

มันส่งผลต่อนักเทศน์จนถึงจุดที่เขาตระหนักในทันทีว่าตนต้องนำเสนอตามพระคัมภีร์ จงดูที่ข้อ 1:

“และประชากรทั้งปวงได้มาชุมนุมกันดูคน ๆ เดียวที่ถนนที่อยู่หน้าประตูน้ำ และพวกเขาพูดกับเอสราผู้เป็นธรรมาจารย์ให้นำหนังสือแห่งพระราชบัญญัติของโมเสส ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาอิสราเอลนั้นมา”

พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อจะชมของใช้โบราณของอารยธรรมยุคก่อนหน้า มันเป็นเรื่องน่าสลดมิใช่หรือที่หลายที่ประชุมเหลือเกินในวันอาทิตย์ต้องฟังขณะที่เหล่าศิษยาภิบาลของพวกเขายกย่องคุณงามความดีของพวกเขา นักโบราณคดีและพู่ตึงของพวกเขาได้ค้นพบเพื่อระบุดารยธรรมทั้งหลายในอดีต? ช่างเป็นเรื่องน่าสลดจริง ๆ เมื่อผู้คนที่ต้องจำใจนั่งฟังบรรยายเกี่ยวกับคำวิจารณ์เรื่องต้นฉบับจากนักวิชาการบางคนที่เขาเรียกกัน! ทั้งหมดที่เราต้องทำเพื่อจะมีการฟื้นฟูคือ ทำมันตามแบบของพระเจ้า จงย้อนกลับไปสู่พระวจนะของพระเจ้าและให้หนังสือแก่นักเทศน์ ซึ่งถูกเขียนไว้โดยการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

อัครทูตเปาโล เมื่อเขียนไปถึงทิโมธีลูกศิษย์หนุ่มของตน กล่าวไว้ว่า “จงประกาศพระวจนะ!” เขาไม่ได้กล่าวว่า “จงให้ความเห็นของคุณเกี่ยวกับพระคัมภีร์” เขาไม่ได้เสนอแนะให้ทิโมธีพู่ตึงศิลปะและโบราณคดีของชาวกรีก เขาไม่ได้เสนอแนะให้ทิโมธีพู่ตึงสำเนาคัดลอกของชาวบาบิโลนสมัยโบราณและตั้งคำถามว่ามีอิสยาห์คนเดียวหรือสองคน เขากล่าวว่า “จงประกาศพระวจนะ!”

เมื่อเขียนถึงไปคริสตจักรที่เมืองฟิลิปปี อัครทูตคนเดิมนั้นกล่าวว่า “จงยกชูพระวจนะแห่งชีวิต” ท่านที่รัก นี่คือพระวจนะแห่งชีวิต นี่เป็นสิ่งที่ผู้คนของพระเจ้าต้องการได้ยิน และนี่เป็นสิ่งที่ผู้คนของพระเจ้าต้องได้ยินหากเราอยากประสบกับการฟื้นฟูก่อนพระเยซูเสด็จมา

ขอบคุณพระเจ้า ผมได้เห็นฤทธิ์เดชของหนังสือเล่มนี้ถูกสำแดงครั้งแล้วครั้งเล่า เหตุใดผู้ที่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าถึงอยากเทศนาสิ่งอื่นใดได้นอกจากพระคัมภีร์เล่า?

การฟื้นฟูมาเพราะเอสรามุ่งมั่นในการเทศนาหนังสือของพระเจ้า ในการอ่านให้ผู้คนที่ได้ยินพระวจนะของพระเจ้า “ฉะนั้นความเชื่อจึงมาโดยการได้ยิน และการได้ยินก็มาโดยพระวจนะของพระเจ้า” (รม. 10:17) นั่นเป็นวิธีที่ทำให้คุณได้รับความรอด นักเทศน์เอ๋ย นั่นเป็นวิธีที่คุณได้รับการทรงเรียกให้เทศนา นั่นเป็นวิธีที่คุณค้าจุนชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณไว้ พระเยซูตรัสว่า “มนุษย์จะมีชีวิตอยู่โดยอาหารอย่างเดียวไม่ได้ แต่โดยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มธ. 4:4)

นั่นเป็นอีกเหตุผลที่ทำให้ผมเชื่อเรื่องการตลใจด้านถ้อยคำ พระเยซูมิได้ตรัสว่า “โดยทุกย่อหน้า” พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “โดยแนวคิดเชิงปรัชญาเหล่านั้นในทุกบท” พระองค์ตรัสว่า “บรรดาถ้อยคำที่เรากล่าวกับท่านทั้งหลายนั้น ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต” (ยอห์น 6:63) ขอขอบคุณพระเจ้า ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นเช่นนั้นจริง ๆ!

เมื่อหลายปีก่อนตอนที่ผมยังอยู่มัธยมปลาย มีชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งเรียนต่ำกว่าผมอยู่ปีหนึ่ง เขาและผมกลายเป็นเพื่อนซี้ซำซี้ พวกเราไม่ยอมไปเดทเลยด้วยซ้ำหากเราไปเดทพร้อมกันไม่ได้ ถ้าสาว ๆ นั้นไม่เต็มใจที่จะไปกับเราทั้งสองคน เราทั้งคู่ก็จะไม่ยอมไป

สงครามโลกครั้งที่ 2 มาถึง พวกเราทั้งคู่ต้องไปรับใช้ชาติ ผมไปอยู่กองทัพอากาศ เขาไปอยู่กองทัพเรือ ผมไปทั่วยุโรป เขาไปที่เซาธ์แปซิฟิก

พวกเรารอดชีวิต พวกเรากลับมาบ้าน เพื่อน ๆ อีกหลายคนที่ยังเรียนจบในเวลาเดียวกันกับเรา ตกลงที่จะนัดเจอกับพวกเราและทานมื้อเย็นกัน เพื่อน ๆ บางคนแต่งงานแล้ว บางคนยังโสดอยู่

พวกเราตกลงว่าจะมาเจอกันเมื่อไร พวกเราไปที่ภัตตาคารที่น่าสมัยมาก ๆ แห่งหนึ่งในบ้านเกิดของเราคือเมืองแทมปา ผมได้รับการทรงเรียกให้เทศนาขณะรับใช้ชาติอยู่ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2

อาหารที่เราสั่งถูกนำมาวางที่โต๊ะ คนอื่น ๆ ทุกคนเริ่มต้นรับประทาน ผมรอให้ใครสักคนพูดอะไรสักอย่าง แต่ไม่มีใครพูด ฉะนั้นผมจึงหยิบมีดของผมและเคาะที่แก้วน้ำเพื่อดึงความสนใจของพวกเขา การสนทนาหยุดลง

ผมกล่าวไปว่า “เพื่อน ๆ ฉันคิดว่าเราควรที่จะขอบคุณพระเจ้าขณะที่พระองค์ทรงนำพวกเราทุกคนกลับมาบ้านอย่างปลอดภัย ให้เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหารนี้กันเถอะ” ผมบอกได้เลยว่าผมไปติดตัวโน้ตที่ทำให้เสียงเพี้ยนแล้ว แต่ตอนนั้นผมไม่ได้รอการอนุมัติของพวกเขา พวกเราไม่ได้ลงคะแนนเสียง มันไม่ใช่คริสตจักรแบปติสแห่งหนึ่ง ผมจึงอธิษฐาน

ขณะที่การสนทนานั้นดำเนินต่อไป พวกเขาเริ่มตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ในไม่ช้าบางคนก็เริ่มหยาบ โลงและหยาบคายสักเล็กน้อย และหลายคนพูดคำหยาบ ผมรู้ตัวในตอนนั้นเลยว่าพวกเราไม่ได้มีอะไรเหมือนกันหลายอย่างอีกต่อไปแล้ว

ผมเอื้อมไปหยิบมีดของผมและเคาะที่แก้วอีก พวกเขาเริ่มเงียบอีก เพื่อนคนหนึ่งที่ผมเคยสนิทที่สุดตอนอยู่มัธยมปลายเงยหน้ามองผมและกล่าวว่า “อย่าบอกฉันนะว่านายจะอธิษฐานอีก!” ผมกล่าวว่า “ไม่ ฉันแค่มีอะไรบางอย่างที่จะแบ่งปันกับนาย”

ผมบอกพวกเขาไปว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกผมให้เทศนาอย่างไรและว่าผมได้ยอมจำนนชีวิตของผมเพื่อจุดประสงค์นั้นแล้ว ผมกล่าวว่า “ฉันรักพวกนายทุกคนนะ และฉันอยากให้คุณนายรู้ว่าฉันกำลังอธิษฐานขอให้พวกนายรับความรอด แต่ฉันคิดจริง ๆ ว่าพวกนายคงจะสบายใจมากกว่า-และฉันรู้ว่าฉันคงจะสบายใจมากกว่า-ถ้าฉันจะขอตัวไปก่อน ณ เวลานี้ พวกเราทานข้าวเสร็จแล้ว และกิจกรรมต่าง ๆ ของพวกนายและของฉันแค่ไม่ใช่ตัวเล็อกเดียวกัน ฉันขอตัวก่อนละกัน ฉันไปแล้วนะ”

เมื่อผมวางผ้าเช็ดปากของผมลงบนโต๊ะและเริ่มเดินออกไปทางประตู เพื่อนซี้ซำซี้สมัย ม. ปลายของ

ผมก็ลุกขึ้นยืน หน้าแดงก่ำ และเขากล่าวว่า “เกรย์ นายกำลังปล่อยให้ศาสนาทำให้นายกลายเป็นคนโง่งนะ!”

เขาไปตามทางของเขา และผมไปตามทางของผม

ผมจากไปและเตรียมพร้อมสำหรับงานรับใช้ เขาไปเรียนที่ University of Florida และได้ปริญญา
ด้านธุรกิจ หลายปีผ่านไป เราไม่ได้เจอกันเลยด้วยซ้ำ

หลังจากผ่านไปหลายปี ผมได้รับเชิญโดยศิษยาภิบาลของผมให้จัดงานประชุมฟื้นฟูหนึ่งในคริสตจักร
แม่ของผมในเมืองแทมปา ผมบอกภรรยาของผมว่า “คุณรู้ไหม ผมอยากไปหาบ๊อบบี้กับบิลลีขณะที่เราอยู่ที่นี้
กัน ผมคิดว่าผมจะไปที่ร้านเพนนีและพูดคุยกับเขา” ผมไป และชวนเขามาที่งานประชุมนั้น

เขากล่าวว่า “ฉันไม่สนใจงานประชุมนั้นหรอก แต่เราคงดีใจที่จะได้พวคนายมาทานของว่างกันสักคืน
หลังการประชุมที่คริสตจักรของนาย”

ผมไม่สามารถชวนเขามาที่คริสตจักรได้ ผมจึงพูดไปว่า “โอเค พวกเราจะมา”

คืนวันอังคารหลังการประชุมนั้น เราขับรถไปที่บ้านของเขา เราทานน้ำอัดลมและเค้กทำเอง ภรรยา
ของเขากับภรรยาของผมพูดคุยกันที่โต๊ะในห้องทานข้าว และเขากับผมเดินเข้าไปในห้องนั่งเล่น ผมยกเรื่อง
ความสัมพันธ์ของเขากับองค์พระผู้เป็นเจ้าขึ้นมาพูด

เขาเริ่มต้นบรรยายคำสอนเชิงปรัชญาเหล่านั้นทั้งหมดที่เขาได้ซึมซับมาที่มหาวิทยาลัยฟลอริดา เขา
บอกผมว่าเฉพาะผู้คนที่มีความเชื่อแบบตาบอดและจินตนาการอันโง่เขลาเท่านั้นที่เชื่อเรื่องราวทั้งหมดที่อยู่ใน
พระคัมภีร์ เขาไม่ยอมรับเรื่องแบบนั้นอีกต่อไปแล้ว

ผมยกเหตุผลกับเขาจากพระวจนะของพระเจ้า แต่เรายิ่งคุยกันมากเท่าไร เขาก็เริ่มโมโหมากขึ้นเท่านั้น
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงวางพระคำข้อหนึ่งบนใจของผม- 1 ยอห์น 5:12: “ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต และผู้ที่ไม่
มีพระบุตรของพระเจ้านั้นไม่มีชีวิต” หลังการโต้กลับทุกครั้งของเขาในการสนทนาของเรา ผมรู้สึกถูกนำพาให้ยก
พระคำข้ออื่น ผมยกมันไปอย่างน้อยสิบกว่าหน ผมบอกได้เลยว่ามันเริ่มเล่นงานเขาจริง ๆ

สุดท้ายเขาเริ่มเอียนและกล่าวว่า “ฟังนะ นายพูดอะไรอย่างอื่นบ้างไม่ได้หรือใจนอกจาก ‘ผู้ที่มีพระ
บุตรก็มีชีวิต และผู้ที่ไม่ใช่พระบุตรของพระเจ้านั้นไม่มีชีวิต’?”

ผมกล่าวว่า “ไม่ได้ เพราะว่า ‘ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต และผู้ที่ไม่ใช่พระบุตรของพระเจ้านั้นไม่มีชีวิต’”

เขากล่าวว่า “เอาล่ะ ถ้านายจะคิดที่ซื่อๆแบบนี้ นายก็ไปซะเถอะ”

ผมกล่าวว่า “ก็ได้ เราจะกลับแล้ว”

ผมเรียกภรรยาของผมเข้ามา เราขอบคุณพวกเขาสำหรับของว่างเหล่านั้นและกลับบ้าน ใจของผมแตก
สลาย ผมได้แบ่งปันประสบการณ์นั้นกับภรรยาของผม ในห้องของเราเราคุกเข่าลงและอธิษฐานและฝากเรื่อง
นั้นไว้กับพระเจ้า

คืนสุดท้ายของงานประชุมนั้น ขณะที่ผมเริ่มอ่านข้อพระคัมภีร์ของผม ผมสังเกตเห็นพวกพนักงาน
ต้อนรับกำลังพาสามีภรรยาคนหนึ่งไปนั่งในแถวหลังสุด เขาอยู่ตรงนั้น! ภรรยาของเขาสวมรองเท้าส้นสูงแหลม
เปียบที่ดูเหมือนใช้เป็นอาวุธฆ่าคนได้เลย ผมคิดว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ประหลาดใจจริง ๆ ว่าพวกเขา
มาทำไมหนอ!

ผมเทศนา เรากล่าวคำเชิญชวน หลังจากสี่หรือห้าคนออกมาที่ทางเดินและรับพระคริสต์และรับความรอดแล้ว ผมเงยหน้าขึ้น และด้วยความอัศจรรย์ใจ เขาวิ่งมาตามทางเดินนั้นและจูงมือภรรยาของเขาไปด้วย เธอเดินด้วยความยากลำบากจริง ๆ ยิ่งวิ่งยิ่งไม่ต้องพูดถึง เมื่อสวมรองเท้าส้นสูงแหลมเปี้ยบคู่ นั้น!

สุดท้ายเขาพาเธอมาได้ประมาณสองในสามของทางเดินนั้น จากนั้นก็แยกกัน คนงานส่วนตัวที่ยืนอยู่ตรงสุดทางเดินนั้นเอื้อมไปจับมือเขา แต่เขาดันมือนั้นออกไปเสีย เขาดูท่าทางโมโห ผมคิดว่า ตายแล้ว! เขาจะขึ้นมาชกฉันจนจมูกบั้นธรรมาสน์นี้เลยแน่ ๆ! ผมยืนอยู่ตรงนั้นและเฝ้ามองขณะที่เขาเดินขึ้นมาบนเวที เอาแขนของเขาโอบรอบคอผมและกล่าวว่า “ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต และผู้ที่ไม่ได้พระบุตรของพระเจ้าก็ไม่มีชีวิต” จากนั้นเขาเสริมว่า “ฉันอยากได้พระบุตร! ฉันอยากได้พระบุตร!”

พี่น้องเอ๋ย นั่นเป็นฤทธิ์เดชแห่งพระวาระของพระเจ้า! ผมไม่ได้เป็นพยานกับเขาที่แท่นบูชา เขากับผมนั่งยอง ๆ ข้างหลังธรรมาสน์ เรามีสถานีชนะจิตวิญญาณแบบส่วนตัวเล็ก ๆ ของเราตรงด้านหลังนั้น จงสรรเสริญพระเจ้า เขาได้รับความรอดแล้ว! เราทั้งคู่ลุกขึ้นยืนกอดกัน ขึ้นบานและสรรเสริญพระเจ้า!

เพื่อที่จะมีการฟื้นฟู เราต้องกลับไปสู่การเทศนาตามพระคัมภีร์ การเทศนาที่มีสิทธิอำนาจ และกล่าวว่า แก่ผู้คนว่า “พระเยซูคริสต์ทรงสถิตที่นี่”-ไม่ใช่การแนะนำสิ่งดี ๆ ไม่ใช่ข้อเสนอแนะทั้งหลาย

มันกวนโมโหผมมากเมื่อได้ยินนักเทศน์พูดว่า “ผมขอเสนอแนะแก่คุณ...” เกิดอะไรขึ้นแล้วกับ “พระเยซูคริสต์ทรงสถิตที่นี่”?

อเมริกาไม่ต้องการการแนะนำสิ่งดี ๆ อเมริกาไม่ต้องการข้อเสนอแนะหรือ โมเสสไม่ได้ลงมาจากภูเขานั้นพร้อมกับการแนะนำสิ่งดี ๆ หรือข้อเสนอแนะสิบประการบนแผ่นศิลานั้น เขาลงมาพร้อมกับพระวาระของพระเจ้าซึ่งถูกจารึกด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า

นักเทศน์ต้องเน้นพระคัมภีร์ ไม่เพียงว่าเขาต้องเน้นพระคัมภีร์ อย่างที่สอง เขาต้องหนักแน่น จงดูที่ข้อ 4: “และเอสร้าผู้เป็นธรรมาจารย์ยืนอยู่บนเวทีสูงที่ทำด้วยไม้ ซึ่งพวกเขาได้ทำไว้เพื่อจุดประสงค์นี้” ใครสักคนวางแผนไว้แล้วว่าจะมีการเทศนา

โอ ขอพระเจ้าทรงห้าม “การพูดรัว ๆ” นี้ “บทสนทนาที่มีความหมายลึกซึ้ง” นี้ เรื่องกูรูนี้ที่นักเทศน์นั่งที่โต๊ะพิธีมหาสนิทและพนาคำพูดแบบไม่หายใจของตนใส่ไมโครโฟนและถอนหายใจและตายและผู้คนกล่าวว่า “นั่นเป็นการสื่อสารที่มีความหมายลึกซึ้งมิใช่หรือ?”!

เกิดอะไรขึ้นแล้วกับการเทศนาแบบสมัยก่อนที่มีการเคาะพระคัมภีร์? นี่คือธรรมาสน์ นี่เป็นที่ ๆ คุณทำกิจธุระที่ต่อต้านมารร้าย นี่เป็นสนามทดลองของพระเจ้า ไม่มีการให้และการรับ คุณต้องให้ทุกสิ่งที่คุณสามารถให้ได้แก่มารร้าย

เปาโลเขียนถึงทิโมธีและกล่าวว่า “จงตั้งใจทำตอนที่สะดอกและตอนที่ไมสะดอก” ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับคนเหล่านั้นที่หนักแน่น!

พวกคุณที่เป็นนักเทศน์ได้ไปรษณีย์ขยะแบบเดียวกับที่ผมได้ ร้านหนังสือคริสเตียนกำลังนำเสนอหนังสือเล่มใหม่ ๆ ทุกเล่ม พยายามที่จะเข้าถึงพวกเบบี้บูมเมอร์และพวกกำจัดเด็กทารก ผมจะบอกคุณให้ว่าจะเข้าถึงคนเหล่านั้นได้อย่างไร-โดยการเทศนา!

เราต้องการเหล่านักเทศน์ที่หนักแน่นมากกว่าเดิมผู้ซึ่งจดจำถ้อยคำของเปาโลที่ว่า “พวกท่านจงตั้งมั่นอยู่ อย่าหวั่นไหว จงปฏิบัติงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา ด้วยว่าท่านทั้งหลายทราบว่าเป็นงานหนักของท่านทั้งหลายไม่สูญเปล่าในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (1 คร. 15:58)

เราต้องการเหล่านักเทศน์มากขึ้นที่หนักแน่น สัตย์จริงต่อพระเจ้า เหล่านักเทศน์มากขึ้นที่จะเทศนา กล่าวโทษบาป เหล่านักเทศน์มากขึ้นที่จะเรียกประชาชาติหนึ่งให้กลับใจใหม่อีก เหล่านักเทศน์มากขึ้นที่จะรบกวนผู้ที่อยู่สบายใจและปลอบประโลมใจผู้ที่ถูกรบกวน เหล่านักเทศน์มากขึ้นที่จะร้องเสียงดังอีกและไม่เก็บงำไว้ เหล่านักเทศน์ที่หนักแน่นและทำงานของพระเจ้าตามวิธีของพระเจ้า!

พวกเขาไม่เพียงเน้นพระคัมภีร์และหนักแน่น แต่พวกเขาอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ จงดูที่ข้อ 10: “วันนี้เป็นวันบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และพวกท่านอย่าเสียใจเลย เพราะความขึ้นบานของพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของพวกท่าน”

เกิดอะไรขึ้นอยู่ตอนนี้ในเขตแดนของศาสนาข้างนอกนั้น? เหตุใดถึงมีหนังสือขายดีเหล่านี้ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ “ความหมดไฟในงานรับใช้” คำเทศนาเช่นนี้: “ฉันสบายดี คุณก็สบายดี”? เปาโลคงจะทำไมไม่ได้กับคำเทศนาเช่นนั้นเป็นแน่ ไม่เลย คุณไม่สบายดี และผมไม่สบายดี ไม่มีใครในพวกเราเลยที่สบายดี นั่นแหละ ปัญหา คนรุ่นหนึ่งที่พอใจกับตัวเองไม่เคยรู้สึกเลยว่าตนต้องการการฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณ ไม่เคยมีความปรารถนาเลยที่จะหันกลับมาหาพระเจ้าและทำงานของพระเจ้าตามวิธีของพระเจ้า

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ความขึ้นบานของพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของพวกท่าน” คุณกำลังทนายด้านโรคซึมเศร้าชนิดใดอยู่? ผู้คนกล่าวว่า “คือว่า ฉันทำสิ่งนี้เพื่อผ่อนคลายแค่นั้นเอง” คุณทำหรือ? เกิดอะไรขึ้นแล้วเล่ากับความขึ้นบานของพระเยโฮวาห์?

ในช่วงสมัยสงครามเวียดนาม ผมกำลังเทศนาให้ ดร. เคอร์ติส แมคคาร์เลย์ ที่เมืองเฮนเดอร์สันวิลล์ ชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกของคริสตจักรนั้น ซึ่งเป็นคนหนึ่งที่คุณคนได้อธิษฐานเผื่ออย่างร้อนรนและอย่างสัตย์ซื่อ กลับมาบ้านแล้ว เขามีบาดแผลเล็กน้อย ชีวิตของเขาไม่ได้ตกอยู่ในอันตราย มันเป็นครั้งแรกที่เขาได้อยู่ในคริสตจักรตั้งแต่กลับบ้าน

ชายหนุ่มผู้นั้นในชุดเครื่องแบบของตนกำลังร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ก่อนถึงเวลาที่ผมจะเทศนา ดร. แมคคาร์เลย์เรียกชื่อเขาและกล่าวว่า “มันเป็นความขึ้นบานจริง ๆ ที่ได้เห็นคุณกลับบ้าน! คุณช่วยยืนขึ้นและกล่าวคำพยานให้พวกเราฟังหน่อยได้ไหมครับ? เราทุกคนอธิษฐานเผื่อคุณมาตลอดเลย พวกเรารักคุณ”

เขายืนขึ้นและกล่าวคำพยานอันเจิดจรัสแสนวิเศษเกี่ยวกับการปกป้องดูแลของพระเจ้า เขาขอบคุณผู้คนในคริสตจักรใหญ่นั้นที่ระลึกถึงเขาในการอธิษฐาน ผู้คนกำลังร้องไห้และชื่นชมยินดีกับชายหนุ่มผู้นั้นที่ได้เสียสละมากจริง ๆ ในการรับใช้ประเทศชาติของเขา

เขานั่งลงไม่ทันไร สุภาพบุรุษสูงวัยผู้หนึ่งก็ยื่นขึ้นและบอกเราว่าพระเจ้าทรงรักษาเขาให้หายจากโรคมะเร็งแล้วอย่างไร จากนั้นสุภาพสตรีอีกคนก็เล่าว่าพระเจ้าทรงอวยพรเธอและรักษาเธอให้หายจากความเจ็บป่วยของเธออย่างไร คนอื่น ๆ เริ่มเป็นพยาน นี่ดำเนินไปเกือบชั่วโมง ใจของพวกเราได้รับพระพร

จากนั้นศิษยาภิบาลผู้นั้นกล่าวว่า “คราวนี้ มีใครอีกไหมที่มีพระพรที่พวกคุณอยากแบ่งปันก่อนคำ

เทศนา?”

ไม่มีใครกล่าวอะไรนานสองสามวินาที จากนั้นสุภาพสตรีตัวเล็กคนหนึ่ง น่าจะสูงไม่เกินห้าฟุตและแต่งตัวดีไร้ที่ติ ยืนขึ้น เธอสวมหมวกใบเล็กและชุดสวย ถูมืออยู่ด้านบนของกระเป๋าถือของเธอ และได้นำฟิกาข้อมือของเธอมีผ้าเช็ดหน้าผืนเล็กปักลูกไม้-แกนแท้มของทุกสิ่งที่เป็นเพศหญิงและกระจุกกระจิม

เธอกล่าวด้วยเสียงที่เบามาก ๆ ว่า “อาจารย์คะ!”

“ครับ คุณผู้หญิง” และเขาเรียกชื่อเธอ

“ฉันไม่ได้ให้พระเจ้ารักษาโรคภัยหรือความอ่อนแอใด ๆ โดยเฉพาะเลยคะ แต่จะเป็นไรไหมคะหากฉันจะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าบนหลักการทั่ว ๆ ไป?” เธอดึงผ้าเช็ดหน้าผืนเล็กสีขาวนั้นออกมาจากใต้สายรัดนาฬิกาข้อมือและเริ่มโบกมันไปมาและกล่าวด้วยเสียงเล็ก ๆ เบา ๆ ของเธอว่า “วีว! วีว! วีว! สรรเสริญพระเจ้า!”

ผมได้เรียนรู้คืนนั้นที่จะสรรเสริญพระเจ้าบนหลักการทั่ว ๆ ไป! ฮาเลลูยา! “ความชื่นบานของพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของพวกท่าน”

ผมเริ่มเอือมระอาเต็มทีเมื่อพวกแบปติสต์รู้สึกตื่นเต้นเกี่ยวกับการแข่งขันบอลมากกว่าเกี่ยวกับพระพรเหล่านั้นของพระเจ้า เราไปคริสตจักร และถ้าใครสักคนหายใจเล็ก ๆ หรือเกิดอึดอัดในหน้าอกเล็กน้อย พวกพนักงานต้อนรับก็ขอให้เขาออกไป: “คุณกำลังรบกวนความเงียบสงบแห่งสถานศักดิ์สิทธิ์นี้” สรรเสริญพระเจ้า จงเรียนรู้ที่จะสรรเสริญพระองค์บนหลักการทั่ว ๆ ไป! ทำไมเล่า? “ความชื่นบานของพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของพวกท่าน”

เมื่อการฟื้นฟูมา นักเทศน์ก็เทศนาพระวาทะของพระเจ้า หนักแน่นและสัตย์จริงเมื่อมีโอกาสและขาดโอกาส สัตย์ซื่อ นักเทศน์ก็อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ เขาฉายแสงเรื่องรองของพระเจ้าในจิตวิญญาณของเขา และผู้คนที่ค้นพบว่า “ความชื่นบานของพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของพวกท่าน”

ครั้งหน้าที่ซาตานพยายามที่จะนำคุณลงไปสู่หลุมแห่งความซึมเศร้า แค่จดจำไว้ว่า “ความชื่นบานของพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของพวกท่าน” จงสรรเสริญพระองค์สำหรับเรื่องนั้น! “จงให้ทุกสิ่งที่มีลมหายใจสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด” ผู้แต่งเพลงสดุดีกล่าว

II. การฟื้นฟูส่งผลต่อการเทศนาอย่างไร

ในข้อ 6 มีการฟ้องใจ

“และเอสราสรรเสริญพระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ และประชากรทั้งปวงตอบว่า “เอเมน เอเมน” พร้อมกับยกมือของตนขึ้น และพวกเขาก็มีศีรษะของตนลงและนมัสการพระเยโฮวาห์ กีบซบหน้าของตนลงถึงดิน”

มันน่าสนใจมาก ๆ ถ้าคุณพูดว่า “เอเมน” ในคริสตจักร คุณก็ถูกมองว่าเป็นคนบ้านนอก “คนพวกนั้นที่อยู่ตรงโน้น-พวกเขาหนีดินนะ แต่ออกจะบ้านนอกไปหน่อย” จัง สรรเสริญพระเจ้า! เมื่อพวกเขาได้ยินพระวาทะของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าว-ไม่ใช่แค่บางคน ไม่ใช่แค่พวกผู้ช่วยศิษยาภิบาลและ “มุมนี่ชอบบกล่าวเอเมน”- แต่ “ประชากรทั้งปวงตอบว่า “เอเมน เอเมน” มันไม่ได้กล่าว “เอเมน” เดียว แต่สอง “เอเมน”

จงให้ใครสักคนเข้ามาในที่ประชุม ถ้าเขายกมือขึ้นข้างเดียว เราก็เริ่มระแวง แต่วิถีที่แก่เราแล้วถ้าเขายกมือขึ้นทั้งสองข้าง! เราปล่อยให้การศึกษาและวัฒนธรรมนิคดน้อยผลักดันเราไปจากรูปแบบตามพระคัมภีร์ของการแสดงความชื่นบานของเราออกมาเมื่อพระพรเหล่านั้นของพระเจ้าลงมาในการตื่นขึ้นของการฟื้นฟู

“ฉันไม่เห็นแบบนั้นในพระคัมภีร์เลย” คุณกล่าว มันอยู่ตรงหน้าคุณพอดี ถ้ามันเป็นข้อพิสูจน์ไม่พอ จงเปิดไปที่ 1 ทิโมธี 2 ที่เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจึงปรารถนาให้ผู้ชายทั้งหลายอธิษฐานในทุกแห่งหน โดยยกมืออันบริสุทธิ์ปราศจากความโกรธเคืองและความกลางแคลงใจ”

พวกคุณบางคนที่เป็นศิษยาภิบาล “คริสตจักรเพิร์สทแบ็ปติสแซ่แข็ง” ลองกลับบ้านไปและยกมือขึ้นสิครับ เมื่อคุณทำ คุณจะทำให้ผู้คนของคุณกลัวแทบตายเลย! ค่อย ๆ ทำนะครับ พี่น้อง!

พระคัมภีร์กล่าวว่ามี การป้องกัน การกล่าวว่า “เอเมน” หมายถึง “ฉันเห็นด้วยกับเรื่องนั้น” ถ้าคุณอยากเติมไฟเข้าในกระดุกนักเทศน์ของคุณ อย่างน้อยอยู่ตรงนั้นแบบหุบปากสนิท จงอ้าปากของคุณให้กว้าง ๆ เมื่อคนของพระเจ้าเทศนาพระวจนะของพระเจ้าและคุณได้รับพระพร “จงให้ผู้รับการไถ่แล้วขององค์พระผู้เป็นเจ้ากล่าวเช่นนั้น”

“ประชากรทั้งปวงตอบว่า “เอเมน เอเมน” พร้อมกับยกมือของตนขึ้น”

“ฉันแค่ไม่เคยรู้สึกแบบนั้นเลย” คุณกล่าว แต่ถ้าการป้องกันของพระวิญญาณบริสุทธิ์เกาะกุมจิตวิญญาณของคุณ คุณก็จะรู้สึกแบบนั้น

มันน่าแปลกมิใช่หรือที่สิ่งที่เราทำที่สนามแข่งบอลหรืองานกีฬาเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับได้แต่เมื่อเราทำสิ่งเดียวกันนั้นที่คริสตจักรเพราะบางสิ่งที่สำคัญมากกว่าเยอะ ผู้คนกลับคิดว่าเราเป็นพวกคลั่งศาสนา? ที่สนามแข่งบอล คุณนั่งทำหน้าที่ริมอยู่ที่นั่ง พร้อมกับพวกนักร้องที่กรี๊ดร้องถึงความสนใจของคุณและอยากให้คุณตอบรับ และคุณพูด (เสียงเบา ๆ) ว่า “บุกไปข้างหน้าสิ ทีม” ไหม? ไม่มีทาง! แต่ที่คริสตจักร คุณนั่งอยู่ในที่นั่งของพวกเยาะเย้ยและจ้องจับผิดกับผู้คนของพระเจ้าที่กำลังทำสิ่งเดียวกันเปรียบกับที่พระคัมภีร์กล่าวว่าพวกเขาได้กระทำเมื่อการฟื้นฟูมา

“ประชากรทั้งปวงตอบว่า “เอเมน เอเมน”

ก็คนแล้วได้กล่าวแก่ผมว่า “อาจารย์ ฉันหลับง่ายจริง ๆ ในคริสตจักร ฉันหมดแรงจริง ๆ จากการทำงานตลอดทั้งสัปดาห์ ฉันฉันน่าจะอยู่บ้านดีกว่าเพราะฉันไม่ได้ยินอะไรเลย”

จงไปที่คริสตจักรชนิดที่ถูกต้อง และคุณจะไม่หลับ ถ้าคุณนั่งอยู่ข้าง ๆ พวกสัปหงกเหล่านั้นและเสียงพูด “เอเมน” เหล่านั้นไม่ทำให้เขาตื่น จงเอาศอกซ้ายกระทุ้งชายโครงของเขาและกล่าวว่า “แล้วอันนั้นละเป็นไง พี่น้อง?” เอเมน! เอเมน!

“โดยยกมืออันบริสุทธิ์ปราศจากความโกรธเคืองและความกลางแคลงใจ”

เมื่อการฟื้นฟูมา การเทศนาจะไม่เพียงช่วยให้ผู้คนสามารถประสบกับการป้องกัน แต่จะมีความชอกช้ำใจ “เพราะประชากรทั้งปวงร้องไห้เมื่อพวกเขาได้ยินบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัติ” (นทม. 8:9)

คริสเตียนเหล่านั้นอยู่เหนียวกันที่กำลังร่ำไห้เพราะเด็กที่ถูกทำแท้งประมาณสามสิบล้านชีวิตในประเทศนี้ บวกอีกนับไม่ถ้วนที่ไม่ถูกรายงาน?

ผมเคยเป็นผู้สื่อข่าวให้กับกองทัพอากาศในการไต่สวนคดีนุเบร็กตอนสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ผมนั่งอยู่ในห้องพิจารณาคดีวันแล้ววันเล่าและได้เห็นกิจการที่แสนเลวร้ายและป่าเถื่อนที่ถูกอ่านให้ฟังและแสดงให้เห็นบนฟิล์มที่ถ่ายมาได้ ซึ่งกระทำโดยพวกนาซีในค่ายมรณะเหล่านั้น กิจการที่ป่าเถื่อนเหล่านี้ซึ่งไร้มนุษยธรรมได้ถูกกระทำต่อยิวกว่าหกล้านคน และนั่นดูเหมือนเป็นเรื่องที่ไม่อาจจะคิดได้! ไม่แปลกเลยที่พระเจ้าทรงทำให้ประเทศเยอรมนีที่เป็นนาซีคุกเข่าลงในความพ่ายแพ้!

แต่พระเจ้าองค์นั้นจะทรงอดทนไปได้อีกนานแค่ไหนกับประชาชาติหนึ่งที่อนุมัติอย่างเป็นทางการให้กับการเข่นฆ่าเด็กที่ยังไม่เกิดจนถึงอัตราทารกน้อยเกินสามสิบล้านคนแล้วที่ไม่ได้เห็นแสงตะวันและไม่ได้รับการอ้อมชูแนบอกของผู้เป็นแม่เพราะการทำแท้งกำลังถูกใช้ในอเมริกาเพื่อเป็นการคุมกำเนิดรูปแบบหนึ่ง? และเหล่าคริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วและเชื่อพระคัมภีร์ โดยการจ่ายเงินภาษีของตนจากการทำงานหนักแสนเหน็ดเหนื่อย กลับต้องออกเงินให้กิจการแบบฆาตกรเหล่านี้!

คริสเตียนเหล่านั้นอยู่ที่ไหนวันนี้ที่ช่วยให้กับภาพของการใช้ยาเสพติดในอเมริกา? ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาด้วยเถิด! เหล่ากำลังกวาดไปทั่วประชาชาตินี้ ณ ระดับที่เร็วเหลือเชื่อ

ก่อนที่ผมได้ลาออกจาก Trinity Baptist Church ในเมืองแจ๊คสันวิลล์เพื่อไปทำงานมิชชั่น ตอนนั้นจะมี “งานพาเหรดไม่เอายาเสพติด” ผมได้รับการติดต่อจากสุภาพสตรีท่านหนึ่งในเมืองของเราผู้ซึ่งกล่าวว่า “คุณเป็นคนบดีแห่งสถานศึกษาคริสเตียนของคุณ [พวกเรามีนักเรียนเกือบ 1400 คนในโรงเรียนคริสเตียนของเรา] เราอยากให้เราเข้ามาช่วยขบวนพาเหรดนี้ด้วย เราจะนำเสื้อยืดไป และพวกเขาสามารถทำป้ายของพวกเขาเองได้ เราจะเดินขบวนไปทั่วเมืองและประกาศว่าเราต่อต้านยาเสพติดและว่าเราควรพูดว่าไม่ต่อยาเสพติด”

ผมกล่าวไปว่า “ผมแน่ใจว่าคุณเจตนาดีครับ และผมแน่ใจว่าความตั้งใจของคุณเป็นสิ่งที่น่านับถือ แต่สถาบันของเราจะไม่เข้าร่วมด้วยเพราะว่าคุณไม่ได้ต่อต้านยาเสพติดอย่างครบถ้วนครับ”

เธอกถามว่า “คุณหมายความว่าอะไรคะ?”

ผมกล่าวว่า “สภาเมืองยังออกใบอนุญาตให้ขายสุราอยู่เหมือนเดิม ร้านค้าทุกแห่งในเมืองขายเบียร์ คุณจะรวมสุราไว้ในจุดยืนที่ต่อต้านยาเสพติดของคุณด้วยไหมครับ?”

เธอตอบว่า “ไม่ค่ะ เพราะว่ามันถูกกฎหมาย”

ผมตอบกลับไปว่า “มันอาจถูกกฎหมายในสายตาของมนุษย์ แต่มันไม่ถูกกฎหมายในสายพระเนตรของพระเจ้าครับ ขอให้เด็ก ๆ ของเรารู้ป้ายที่เขียนว่า ‘เบียร์ ไวน์ วิสกี้ และยีนล้วนเป็นของนรกซึ่งเป็นที่ ๆ พวกมันได้เริ่มต้น’ ขอให้เราโฆษณาในขบวนพาเหรดนั้นว่าเราต่อต้านการใช้ยาเสพติดทุกรูปแบบ และเราจะร่วมเดินขบวนไปกับพวกคุณ”

“โอ ไม่ค่ะ เราไม่ได้รับอนุญาตให้ทำเช่นนั้น”

ผมกล่าวว่า “ฉันตัดพวกเราออกไปละกันครับ”

ผมเป็้อจริง ๆ กับอคติเช่นนี้ แม้กระทั่งผู้คนในคริสตจักรก็กล่าวว่า “ผู้คนมีสิทธิ์ดื่มมะ” จงรอนจนกว่าคนเมาสักคนขับรถพุ่งชนรถครอบครัวของคุณและมีคนตายสิครับ แล้วคุณจะมีมุมมองที่ต่างไปจากเดิมเลยเกี่ยวกับปัญหานั้น

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ประชากรทั้งปวงร้องไห้เมื่อพวกเขาได้ยินบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัติ” อเมริกาไม่ได้ยินพระวจนะของพระเจ้าเลย ธรรมาสันหลายแห่งของเราเป็นหมันและไม่เกิดผล และเรามีคริสตจักรที่ชนะจิตวิญญาณน้อยแห่งจริง ๆ

ไม่มีการฟื้นฟูเพราะว่าเราไม่มีการเทศนาที่ทำให้เกิดความซอกซำในใจของผู้คนเพราะเรื่องบาป

เมื่อการฟื้นฟูมา มันก็ส่งผลต่อการเทศนาและนำผู้คนที่จะทำให้คำมั่นสัญญา จงดูในข้อ 12: “...เพราะพวกเขาได้เข้าใจถ้อยคำเหล่านั้นที่ถูกประกาศแก่พวกเขา” พวกเขาจึง “ไปตามทางของตน”

เมื่อผู้คนเข้าใจว่าหนังสือเล่มนี้กล่าวอะไรจริง ๆ และพวกเขาให้คำมั่นสัญญาว่าจะถือรักษาถ้อยคำของหนังสือเล่มนั้น มันก็สร้างความแตกต่างในการใช้ชีวิตของพวกเขา มันสร้างความแตกต่างในชีวิตของคริสตจักร มันสร้างความแตกต่างในครอบครัวเหล่านั้นของคริสตจักร มันสร้างความแตกต่างในชีวิตของผู้คนที่ประกอบขึ้นเป็นประชาชาตินั้น ๆ

ผมเชื่อว่าผมจะมีปัญหา แต่ผมจะกล่าวมันไปอยู่ที่: มีกระแสหนึ่งที่พัดไปทั่วแผ่นดินนี้ และพวกแบปติสตีอิสระจำนวนมากถูกดูดเข้าไปในกระแสนั้นแล้ว มันมีชื่อว่า “เหล่าผู้รักษาสัญญา” (Promise Keepers) ผมขอเป็นคนแรกที่รู้ว่าพื้นฐานด้านหลักคำสอนของพวกเขาส่วนใหญ่มีศีลธรรมและดีงาม แต่มันเป็นความพยายามอย่างหนึ่งในส่วนของมารร้ายที่จะหลอกลวงผู้คนที่เชื่อพระคัมภีร์ให้เข้าสู่การจับมือกันแบบสากลที่ล้มเลิกและปฏิเสธความเป็นเอกเทศของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ซึ่งมีลักษณะแบบท้องถิ่น

บัดนี้ จงฟัง! ถ้าคุณเป็นคริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วคนหนึ่งและคุณเคยยืนอยู่ที่แท่นพิธีสมรสและให้คำปฏิญาณของคุณต่อพระพักตร์พระเจ้าไปแล้ว คุณก็ไม่จำเป็นต้องไปที่สนามกีฬาแห่งหนึ่งที่ไหนสักแห่งและจ่ายเงิน 60 เหรียญเพื่อที่จะรื้อฟื้นคำปฏิญาณนั้น ทุกวัน เมื่อคุณมองไปที่สามีของคุณหรือคุณมองไปที่ภรรยาของคุณ จงหอมเขาหรือเธอแบบโบราณไปสักฟอด เท่านั้นคุณก็รื้อฟื้นคำปฏิญาณนั้นแล้ว

III. การฟื้นฟูส่งผลต่อผู้คนอย่างไร

พวกเขาหิวโหยพระวจนะของพระเจ้า

“และท่านอ่านในหนังสือม้วนนั้นตรงหน้าถนนที่อยู่หน้าประตูน้ำ ตั้งแต่เช้าตรู่จนถึงเที่ยงวัน ต่อหน้าผู้ชายและผู้หญิงและบรรดาผู้ที่สามารถเข้าใจได้ และหูของประชากรทั้งปวงก็ตั้งใจฟังหนังสือแห่งพระราชบัญญัติ” - ข้อ 3

พวกเขาหิวโหย

คุณนึกภาพออกไหมกับการยืนครึ่งค่อนวัน ฟังการเทศนาพระวจนะของพระเจ้า? ครั้งแรกที่ผมได้เทศนาในประเทศโรมาเนีย พวกเขาเกือบฆ่าผมเลย ผมไม่เคยขึ้นชื่อในเรื่องการเทศนาสั้น ๆ แต่คนเหล่านั้นคิดว่าถ้าคุณเทศนาไม่ถึงสองชั่วโมง คุณก็ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการทรงเรียกของคุณแล้ว! ในคริสตจักรหลายแห่งเหลือเกินที่นี่ในสหรัฐฯ มันช่างแตกต่างเหลือเกิน ไม่มีใครถามว่าคริสตจักรเริ่มกี่โมงอีกต่อไปแล้ว ทุกคนอยากรู้ว่า “เราออกไปได้กี่โมง?” จงให้นักเทศน์สักคนเทศนาเกินเที่ยงวันในเช้าวันอาทิตย์ และในคริสตจักรส่วนใหญ่ เขาก็ทำบาปที่ให้อภัยไม่ได้มันเสียแล้ว

ผมรู้สึกเสียใจจริง ๆ ให้กับนักเทศน์ทั้งหลายที่ถูกข่มขืนโดยนาฬิกา ผู้ซึ่งเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักร

แห่งใดที่เต็มไปด้วยพวกสมาชิกที่ “ตาจับจ้องนาฬิกา” คุณไม่เคยเห็นใครสักคนในชีวิตของคุณที่โทรไปที่สถานี โทรทัศน์สักแห่งและกล่าวว่า “คราวนี้ ฟังนะ เมื่อคืนพวกคุณทำให้ฉันต้องทนตื่นอยู่จนถึง 4 ทุ่ม ถ้าเกิดขึ้น แบบนี้อีก ฉันจะยื่นเรื่องร้องเรียนไปที่คณะกรรมการกลางกำกับดูแลกิจการสื่อสาร” พวกหน้าชื่อใจคุด!

“เออละ แล้วก็โมงคือเวลาที่ออกไปได้ล่ะ?” เมื่อพระเจ้าตรัสว่ามันจบแล้ว

ผมขอถูกเผาด้วยไฟป่าดีกว่าแข็งตายในคริสตจักรแบปติสท์หัวโลก

ผู้คนในตอนนั้นหิวโหยพระวณะของพระเจ้า

เมื่อเรามีการฟื้นฟู ก็จะมีคามสนใจในพระวณะของพระเจ้า-ไม่ใช่รายการต่าง ๆ แต่พระวณะของพระเจ้า

ผู้คนเหล่านั้นไม่เพียงหิวโหย พวกเขาถ่อมใจ จงสังเกตข้อ 6: “พวกเขาก็มีศีรษะของตนลงและนมัสการพระเยโฮวาห์ กับชบหน้าของตนลงถึงดิน” โอ เมื่อเรามองเห็นตัวเองในความสว่างแห่งสง่าราศีของพระองค์และความเจิดจ้าและความบริสุทธิ์ ก็ไม่มีที่เหลือนอกจากชบหน้าลงต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์

ในสวรรค์ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั้นหมอบกราบลงต่อพระพักตร์พระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งที่สง่างามนั้น ผมนึกภาพไม่ออกเลยกับการไปเข้าเฝ้าพระคริสต์ผู้ได้รับสง่าราศีแล้วโดยไม่หมอบกราบและขอบคุณพระเจ้าสำหรับความบริสุทธิ์ของพระองค์และความเต็มพระทัยของพระองค์ที่จะมีความเมตตาและความกรุณาต่อเหล่าคนบาปที่ไม่คู่ควรอย่างพวกเรา

“พวกเขาก็มีศีรษะของตนลงและนมัสการพระเยโฮวาห์ กับชบหน้าของตนลงถึงดิน” พวกเขาถ่อมใจ

ผู้ยิ่งใหญ่บางคนของพระเจ้าในหมู่พวกเราไม่รู้ว่าคุณยิ่งใหญ่ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเหล่านั้นที่ตระหนักว่าเราไม่มีค่าเลยนอกจากโดยพระคุณของพระเจ้า

การมีใจของผู้รับใช้เป็นสิ่งที่สำคัญจริง ๆ พระเยซูตรัสว่า “...เมื่อพวกท่านจะได้กระทำการสิ่งสารพัดเหล่านี้ซึ่งทรงบัญชาไว้แก่พวกท่านนั้น ก็จงกล่าวว่า ‘พวกข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีผลประโยชน์ต่อนาย พวกข้าพเจ้าได้กระทำการซึ่งเป็นหน้าที่ของพวกข้าพเจ้าที่จะกระทำ’”

เราชอบภาคภูมิใจในตัวเองว่า “ขอบคุณพระเจ้า ฉันเป็นสมาชิกของคริสตจักรแบปติสท์แห่งหนึ่ง ฉันถวายสิบชักหนึ่งรายรับของฉัน พวกเรามีคำสัญญาถวายด้วยความเชื่อ ฉันไม่สูบบุหรี่ ฉันไม่เคี้ยวยาเส้น ฉันไม่คบหาสมาคมกับคนอื่น ๆ ที่สูบและเสพย์ ฮาเลลูยา! ฉันอยู่ตัวคนเดียว ฉันแยกออก ฉันตรงแนว ฉันแข็งทื่อ ใจแล้ว สรรเสริญพระเจ้า!” แต่คุณถ่อมใจไหม?

ในปลายปี 1800s มีเด็กสาวคนหนึ่งชื่อว่า เอเลอานอร์ เซสนัท คุณแม่ของเธอเสียชีวิตตอนเธออายุเก้าขวบ และพ่อของเธอทิ้งครอบครัวเธอไป เธอได้รับความรอดตอนยังเล็กมาก ๆ เธอและพี่ชายอีกสองคนของเธอถูกแยกจากกันโดยเหล่าญาติที่เจตนาดีและไม่เคยได้รับอนุญาตให้อาศัยอยู่ร่วมกัน ต่างคนต่างไปตามทางของตน เธอเติบโตเป็นคนยากจนแร้นแค้น แต่ในการอยู่ตัวคนเดียวและความเปล่าเปลี่ยวของเธอ เธอตั้งใจแน่วแน่ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าว่าจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงรักเธอและสละพระองค์เองเพื่อเธอ

เธอตั้งปณิธานว่าจะไปเรียนที่วิทยาลัยพระคัมภีร์คริสเตียนแห่งหนึ่ง เธอส่งเสียตัวเองเรียนจนสำเร็จในปีสุดท้ายของเธอ มิซซันนารีผู้เป็นหมอบคนหนึ่งได้บรรยายในการประชุมนมัสการของห้องสวดภาวนา เธอได้

รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เรียนต่อด้านหมอ นี่เป็นยุคสมัยที่มันไม่ปกติธรรมดาตามาก ๆ สำหรับผู้หญิงสักคนที่จะประกอบวิชาชีพนั้น แต่เธอก็เรียนต่อด้านนั้น

ในที่สุด หลังจากต่อสู้ดิ้นรนและเจอวิกฤติ เธอก็เรียนจบได้ใบปริญญาแพทย์ของเธอ

เธอไปที่ประเทศจีน นี่เป็นช่วงก่อนการปฏิวัติคอมมิวนิสต์ เธอรู้สึกถึงภาระเพื่อคนจีน ที่จะชนะพวกเขามาถึงพระเยซูคริสต์

มีกุสลิคนั้นในหมู่บ้านนั้น ซึ่งเป็นวาระหน้าที่ต่ำที่สุดในระบบวาระที่นั่น กุสลิคนั้นได้รับบาดเจ็บที่ขาข้างหนึ่ง หากไม่ตัดขา เขาคงตายเพราะเลือดเป็นพิษจากการติดเชื้อ เธอไม่มีอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้เลย และไม่มีโรงพยาบาลในระยะหลายร้อยไมล์

ผู้คนในหมู่บ้านนั้นมาและออกันอยู่ที่ประตูบ้านเธอและอ่อนวอนและขอร้องให้เธอพยายามหาทางช่วยชีวิตของกุสลิคนั้น ในสายตาของผู้คนในรัฐบาล เขาเป็นแค่ชาวนาอีกคน แค่คนงานอีกคนและไม่มีค่าสำคัญอะไร แต่สำหรับเธอเขาเป็นจิตวิญญาณที่มีค่าดวงหนึ่งผู้ซึ่งเธอหวังว่าจะชนะมาถึงพระเยซูคริสต์เจ้า

ในที่สุดเธอก็ตั้งใจมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือเขา เธอใช้ยาสลบที่เหลืออยู่ซึ่งมีอยู่น้อยนิด วางตัวเขาในอ่างอาบน้ำและตัดขาของเขา เธอไม่ใช่หมอผ่าตัด เธอไม่เคยทำการผ่าตัดมาก่อนเลย เมื่อเธอต้องผันแปลขาที่ถูกตัดข้างั้น เธอไม่ได้คำนวณอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการวัดขนาดของผิวหนัง และมีผิวหนังเหลืออยู่ไม่พอที่จะปกคลุมขาที่ถูกตัดข้างั้น เพราะไม่มียาสลบเหลือแล้ว เธอจึงเอื้อมไปได้กระโปรงของเธอ ฉีดยาเนื้อส่วนหนึ่งออกจากต้นขาด้านในและรีบใส่มันที่ขาของเขาและเย็บมัน เื่อนนั้นก็ประสานและเติบโต

เธอเดินกะเผลกอยู่หลายวัน และมีแค่คนไข้ไม่กี่คนทราบเพราะอะไร เธอไม่เคยบอกใครเลย แต่พระเจ้าทรงอนุญาตให้เธอได้มีความชื่นบานในการนำกุสลิคนั้นมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

เมื่อผมอ่านเรื่องราวนี้ ใจของผมก็ปวดร้าว ผมคิดว่า พระเจ้าครับ ช่างเป็นแบบอย่างที่สุดยอดจริง ๆ ของความถ่อมใจ! ช่างกล้าหาญจริง ๆ!

ในปี 1905 พวกคอมมิวนิสต์เริ่มข่มเหงประชาชน พวกเขาเริ่มเคลื่อนตัวเข้าไปในหลายหมู่บ้านและสร้างความสะพรึงกลัวในจิตใจ ทหารคอมมิวนิสต์คนหนึ่งเอาท้ายปืนยาวของตนพาดเข้าที่ด้านหลังศีรษะของเด็กชายคนหนึ่ง เลือดเริ่มทะลักออกมา เอเลอาเนอร์นำผ้าพันแผลที่เธอได้ทำขึ้นอย่างรวดเร็วและรีบออกไปที่ถนนเพื่อปิดแผลที่ศีรษะให้เด็กคนนั้น

ขณะที่เธอกำลังทำแผลให้เขา ทหารคอมมิวนิสต์ผู้นั้นก็เอาท้ายปืนพาดเธอจนกะโหลกศีรษะแตก ส่งเธอไปเข้าเฝ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเธอผู้ซึ่งเธอรักและผู้ซึ่งเธอปรนนิบัติ

คุณอาจไม่เคยได้ยินอะไรเลยเกี่ยวกับเอเลอาเนอร์ เซสเน็ต แต่ในสวรรค์คุณจะพบกับสุภาพสตรีที่ถ่อมใจผู้นั้นซึ่งชีวิตของเธอเป็นแบบอย่างของจิตวิญญาณแห่งความถ่อมใจตามพระคัมภีร์

“พวกเขา...นมัสการพระเยโฮวาห์ กับซบหน้าของตนลงถึงดิน” (ข้อ 6)

พระเจ้าตรัสใน 2 พงศาวดาร 7:14:

“ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้วเราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และ

จะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย”

ประชาชนเหล่านั้นไม่เพียงหวงแหนและถ่อมใจ แต่พวกเขาบริสุทธิ์ จงดูที่ข้อ 15: “และว่าพวกเขาควรประกาศและป่าวร้องในบรรดานครของตนและในเยรูซาเล็ม” พวกเขามีข่าวดีต้องแบ่งปัน พวกเขามีข้อมูลต้องส่งต่อที่คนอื่น ๆ ต้องรู้ จากพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงรักพวกเขา

เมื่อสองปีก่อนผมได้อยู่ในทีมของเหล่านักเทศน์และฆราวาสในอดีตสหภาพโซเวียต ก่อนหน้านั้นเราไปที่เมือง Dnepropetrovsk ของยูเครน ในหอประชุมหนึ่งที่ได้รับคนได้ 1600 คน พระเจ้าทรงอนุญาตให้ผมเทศนาข่าวประเสริฐ Henry Benach ยิวคนหนึ่งที่กลับใจเชื่อแล้ว ได้กล่าวคำพยานของตน เมื่อเรากล่าวคำเชิญชวน 679 คนออกมาที่ทางเดินของหอประชุมใหญ่ที่เราเช่าเพื่อต้อนรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของตน

เมื่อถัดมาที่เราไปตอนนั้นคือเมือง Char'kov ของยูเครน ที่นี่เราเช่าหอประชุมที่ได้รับได้ 2500 คน สำหรับแค่คืนเดียว เราแจกใบปลิวและโฆษณาการประชุมนั้นนานสี่วัน

ผมอธิษฐานและอ้อนวอนพระเจ้าว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์สามารถประทานจิตวิญญาณมากมายขนาดนั้นแก่เราได้ในเมือง Dnepropetrovsk พระองค์ก็สามารถประทานแก่เราได้อย่างน้อย 1,000 คนจากหอประชุมที่จุได้ 2500 ที่นั่ง”

สรรเสริญพระเจ้า ผู้คนเหล่านั้นมา! เราชะลอการเริ่มประชุมออกไปนานสิบห้านาทีเพื่อที่เราจะให้ผู้คนเหล่านั้นเข้ามา ไม่เพียงที่นั่งเต็มทุกที่ แต่ผู้คนที่กำลังยืนอยู่ที่ด้านหลังและเบียดเสียดไปทั่ว สุดท้ายเราติดลำโพงตัวหนึ่งในห้องล็อบบี้เพื่อที่ทุกคนจะได้ยิน

เช่นเคย พระเจ้าทรงยอมให้ผมเทศนาข่าวประเสริฐ ข่าวประเสริฐอันเรียบง่ายนั้นของพระเยซูคริสต์ พระวาจาของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ เรามีศิษยาภิบาลและคนงานส่วนตัวหลายคน แต่ยังคงใช้เวลาถึง 3 ชั่วโมงครึ่งเพื่อจะพูดคุยกับทุกคนที่ออกมาข้างหน้า

เมื่อเรากลับไปโรงแรมคืนนั้น ผมถามว่า “เฮนรี เรามีกี่คนแล้วนะ”

“คุณคงไม่เชื่อแน่ เรามี 999 คนแล้ว”

ผมกล่าวว่า “สรรเสริญพระเจ้า! นั่นวิเศษไปเลย” แต่ผมไปที่ห้องพักของผมและทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ลูกทูลขอ 1,000 คนจากพระองค์นะ”

ผมขอบคุณพระองค์สำหรับ 999 คนนั้น จากนั้นก็ลงไปชั้นล่างเพื่อตีหมาแฟล็กถ้วย คนหนึ่งในเหล่านักเทศน์เข้ามา เขาเอื้อมเข้าไปในกระเป๋าเสื้อของเขาและกล่าวว่า “อ้อ นี่เป็นใบรับความรอดอีกสามคนที่ผมลืมส่งนะ”

พระเจ้าประทานให้ 1,002 คน- ‘อย่างบริบูรณ์มากยิ่งขึ้นกว่าที่พวกเราจะทูลขอหรือคิดได้’ ฮาเลลูยา!

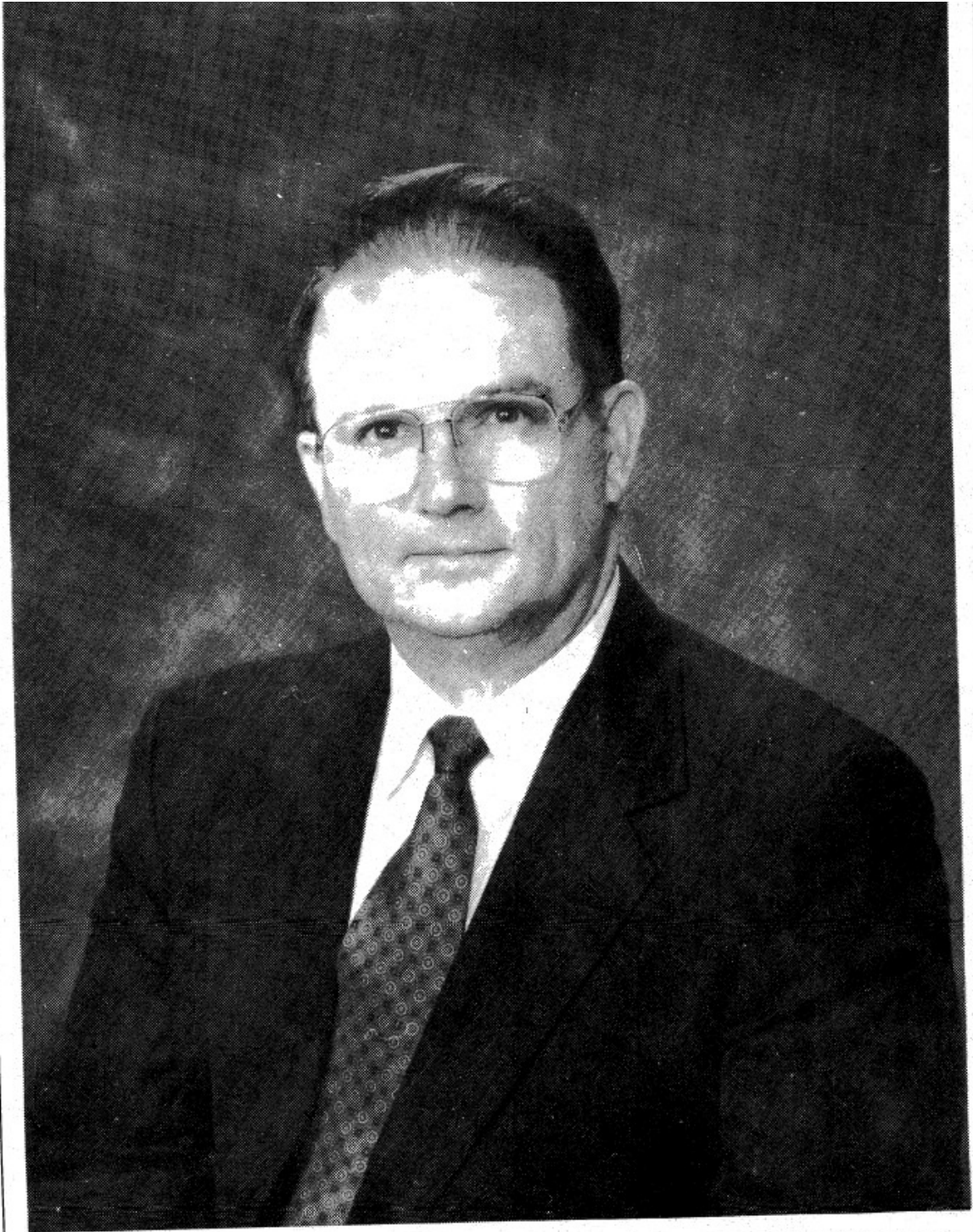
เราแจกพระคัมภีร์ให้คนเหล่านั้นทุกคน หญิงสาวนาสามคนที่รับความรอดแล้วน่าจะอายุประมาณเจ็ดสิบหรือแปดสิบกว่า ๆ เราให้พระคัมภีร์ภาษารัสเซียฉบับสมบูรณ์แก่พวกเธอคนละเล่ม หญิงสามคนนี้อายากกล่าวอะไรสักอย่างแก่ผมผ่านล่าม คนหนึ่งกล่าวว่า “ตอนฉันเป็นเด็กเล็ก ๆ ใครสักคนในหมู่บ้านของเรามีหน้าหนึ่งจากภาคพันธสัญญาใหม่ เรามีโอกาสได้จับต้องพระคัมภีร์แค่นั้นเอง แต่เราก็ส่งกระดาษหน้านั้นไปทั่ว และ

ทุกครอบครัวได้อ่านมัน-แค่หน้าเดียว ฉันอยากรู้เสมอเลยคะเกี่ยวกับส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์ ฉันไม่อยากเชื่อเลยว่าตอนนี้ฉันมีพระคัมภีร์เป็นของตัวเองแล้ว!”

เมื่อเธอจดพระคัมภีร์เล่มนั้นแนบออก เธอก็เริ่มร้องไห้ และผมเริ่มร้องไห้ ผมเฝ้ามองเธอจูบพระคัมภีร์เล่มนั้น

ขอบคุณพระเจ้าที่การฟื้นฟูมาสู่ชนหมู่นี้ที่ได้ถูกบีบบังคับมานานกว่าเจ็ดสิบปีและไม่ได้รับสิทธิ์และโอกาสที่จะนมัสการพระเจ้าที่แท้จริงผู้ทรงพระชนม์อยู่นั้น!

โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอให้เราอธิษฐานร่วมกับผู้แต่งเพลงสดุดีนั้น, “พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นขึ้นอีกหรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดีในพระองค์” (สดด. 85:6)?

เชลตัน สมิธ

1942-

เกี่ยวกับชายผู้นี้:

เกิดเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 1942 ในเขตชนบทของรัฐเคนทักกีตะวันตก เซลตัน แอล. สมิธ เดิบบนไร่ของพ่อแม่ของตน เมื่อเขาอายุเกือบเก้าขวบ เขาต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตนที่บ้าน พออายุสิบสี่ และฟังเข้ามา. ปลาย เขาประกาศว่าเขาได้รับการทรงเรียกให้เทศนา เขาเทศนาคำเทศนาแรกของเขา สัปดาห์ถัดมาเมื่อวันที่ 13 มกราคม 1957

เพราะโตมาในคริสตจักรแบปติสต์ได้แห่งหนึ่ง เขาเข้าเรียนที่โรงเรียนเหล่านั้นของ SBC (Southern Baptist Church) และเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักร SBC หลายแห่งในช่วงปีแรก ๆ หน่วยงานรับใช้ของเขา มีผู้ไม่ประสงค์ออกนามตอบรับการเป็นสมาชิกกับ SWORD OF THE LORD และส่งมาที่ตู้ไปรษณีย์ของเขาวันหนึ่ง และมันเปลี่ยนแปลงชีวิตและงานรับใช้ของเขาไปตลอดกาล เขาเริ่มต้นเดินในเส้นทางแห่งการเทศนาด้วยใจกล้า ความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและการชนะจิตวิญญาณแบบตัวต่อตัวซึ่งส่งผลเป็นจิตวิญญาณหลายพันดวงที่รับความรอด

ในปลายปี 1978 เขาตอบรับการเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง นั่นคือ Church of the Open Door ในเมืองเวสต์มินสเตอร์ รัฐแมริแลนด์ นานสิบเจ็ดปีเขาได้เห็นนิมิตของเขาสำเร็จจริงเมื่อ “ทุกความฝันที่ผมได้เคยฝันกลายเป็นจริงแล้ว” จากคนกลุ่มเล็ก ๆ ที่มี 200 คน คริสตจักรนั้นเติบโตจนอยู่เฉลี่ยที่ระหว่าง 1,500 คน และ 1,600 คนภายใต้งานรับใช้ของเขา คริสตจักรนั้นกลายเป็นศูนย์กลางแห่งหนึ่งที่เติบโตเร็วของแนวคิดเน้นรากฐานและการชนะจิตวิญญาณในฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือ

ในเดือนเมษายนของปี 1995 ดร. สมิธได้รับเลือกให้สืบทอด ดร. เคอร์ติส ฮัทสันในตำแหน่งบรรณาธิการของ SWORD OF THE LORD ขณะนี้ในบทบาทของเขาในฐานะบรรณาธิการ เขาเดินทางในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐเพื่อหนุนใจบรรดาศิษยาภิบาลและคนงานคริสเตียนให้ชนะจิตวิญญาณ และเพื่อช่วยเหลือคริสตจักรเน้นรากฐานหลายแห่งในการเข้าถึงพื้นที่ของพวกเขาเพื่อพระคริสต์ ในปี 1996 เขาได้เทศนาในงานประชุมหลายแห่งใน 81 เมืองใหญ่ในสหรัฐอเมริกา

ดร. สมิธเทศนาในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐพร้อมกับความเปิดเผย ความกรุณา การฟ่องใจและความกล้าหาญที่เขาเคยมีในฐานะศิษยาภิบาล เขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ ผู้เน้นรากฐาน ผู้แยกออก และแบปติสต์อิสระ

XIV.

ถ้าคริสตจักรไฟลุก ก็ให้มันเผาไหม้เลย!

เซลตัน สมิธ

“และเมื่อวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์มาถึงแล้ว พวกสาวกทุกคนพร้อมใจกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน

“และในทันใดนั้น มีเสียงหนึ่งมาจากฟ้าสวรรค์เหมือนอย่างเสียงลมแรงกล้า และเสียงนั้นก้องสนั่นทั่วบ้านหลังที่พวกเขากำลังนั่งอยู่นั้น

“และมีบรรดาลิ้นหลายแฉกเหมือนอย่างเปลวไฟปรากฏแก่พวกเขา และเปลวไฟนั้นมาอยู่บนพวกเขาแต่ละคน

“และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด

“และมีพวกยิวที่กำลังพักอาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม เหล่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ออกมาจากทุกประชาชาติได้ฟ้าสวรรค์

“บัดนี้เมื่อเสียงนี้ดังออกไปข้างนอก ผู้คนก็มารวมตัวกัน และรู้สึกสับสน เพราะว่าทุกคนได้ยินคนเหล่านั้นพูดเป็นภาษาของเขาเอง

“และพวกเขาทุกคนก็ประหลาดใจและอัศจรรย์ใจ โดยพูดกันว่า “ดูเถิด คนเหล่านี้ทุกคนที่พูดนั้นเป็นชาวกาลิลีไม่ใช่หรือ

“และเหตุไฉนพวกเราได้ยินพวกเขาทุกคนพูดในภาษาของพวกเขาเอง จากที่ซึ่งพวกเราได้บังเกิดมา

“คือชาวปารเธีย และชาวมีเดีย และชาวเอลาม และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และในแคว้นยูเดีย และแคว้นคัปปาโดเซีย ในแคว้นปอนทัสและเอเซีย

“แคว้นฟรีเจีย และแคว้นบิซัเลีย ในประเทศอียิปต์ และในแคว้นเมืองลิเบียซึ่งขึ้นกับนครไซริน และคนแปลกหน้าของกรุงโรม พวกยิวกับคนเข้าจารีตยิวทั้งหลาย

“ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย พวกเราได้ยินคนเหล่านั้นพูดในภาษาของพวกเขาถึงพระราชกิจต่าง ๆ อันมหัศจรรย์ของพระเจ้า”

“และพวกเขาทุกคนก็ประหลาดใจ และกำลังสงสัยอยู่ โดยพูดกันว่า “สิ่งนี้มีความหมายอะไร”

“คนอื่น ๆ ที่เฝ้าเย็บก็พูดว่า “คนเหล่านี้เต็มไปด้วยเหล้าองุ่นใหม่”

“แต่เปโตรซึ่งยืนขึ้นพร้อมกับอัครทูตสิบเอ็ดคน ได้ตะเบ็งเสียงของตน และกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่าน ชาวยูเดีย และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม พวกท่านจงทราบสิ่งนี้ และตั้งใจฟังบรรดาถ้อยคำของข้าพเจ้าเถิด

“ด้วยว่าคนเหล่านี้มิได้เมาเหล้าองุ่น ตามที่พวกท่านคิดนั้น โดยเห็นว่าเป็นแต่เวลาสามโมงเช้า

“แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอลว่า

“และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเราบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตร

ชายบุตรสาวของพวกเขาจะพยากรณ์ และพวกคนหนุ่มของพวกเขาจะเห็นนิมิตทั้งหลาย และพวกคนชราของพวกเขาจะฝันความฝันต่าง ๆ

“และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์

“และเราจะสำแดงการมหัศจรรย์ทั้งหลายในฟ้าอากาศเบื้องบน และหมายสำคัญต่าง ๆ ในแผ่นดินโลกเบื้องล่าง คือเลือด และไฟ และไอควัน

“ดวงอาทิตย์จะถูกเปลี่ยนให้เป็นความมืด และดวงจันทร์ให้เป็นเลือด ก่อนวันใหญ่ยิ่งและเกรียงไกรนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึง

“และจะเป็นเช่นนั้นว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” - กิจการ 2:1-21

คริสเตียนมากมายโดยเฉลี่ยจะบอกคุณว่าชั่วโมงที่น่าเบื่อที่สุดของสัปดาห์สำหรับพวกเขาคือ 11 โมงเช้าวันอาทิตย์ พวกเขาไปที่คริสตจักรเพราะรู้สึกว่าเป็นพันธะทางสังคมหรือหน้าที่ทางศาสนา เครื่องออร์แกน เล่นเพลงโศกของงานศพ และผู้คนพะงาบ ๆ เนื้อเพลงนมัสการเพลงหนึ่งหรือสองเพลงแบบจิตใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัว พวกเขาจึงงำว่าเห็นชอบกับนักเทศน์ผู้กล่าวคำเทศนาแบบบางเบา เมื่อนาฬิกาตีบอกเวลาเที่ยงตรง พวกเขา ก็พุ่งไปที่ประตูเพื่อที่จะได้ที่นั่งในภัตตาคารก่อนพวกเขาทอลิกและพวกเพรสไบทีเรียน

ความเบื่อมาแทนที่พระพรนั้นแล้ว ความเฉื่อยชาเข้ามา ความตื่นเต้นออกไป มีหลายที่นั่งว่าง แทบไม่มีคนรับความรอดเลย มีหยากไย่เกาะอยู่ในอ่างบัวพิศมา “เสียงพุดเอเมน” ไม่เป็นที่ยอมรับ มีใครสักคนอยู่เสมอที่ผิดรูปผิดร่าง รถบัสหลายคันถูกขายไปแล้วหรือถูกลากไปที่ทิ้งขยะที่อยู่ใกล้ที่สุดแล้ว การออกเยี่ยมเป็นเรื่องตลก คริสตจักรไม่มีวิสัยทัศน์ ไม่มีเป้าหมาย ไม่มีภาระ ไม่มีทิศทาง

เมื่อมองสภาวะการณ์เช่นนั้นในสถานที่หลายพันแห่งจริง ๆ ที่เรียกตัวเองว่าคริสตจักรทั่วประเทศของเรา ผมถามตัวเองว่า “มีอะไรผิดพลาดไปแล้ว?”

เมื่อเราพูดเล่น ๆ ว่า seminaries (พระคริสตธรรม) คือ “cemeteries” (สุสาน) และทุกคนรู้ว่ามี ความตายอยู่ในสถานที่ทั้งสองแห่ง บางสิ่งก็ขาดหายไปแล้ว! เมื่อเราคาดหวังให้ผู้คนกระเสือกกระสนที่จะไม่หลับในเช้าวันอาทิตย์ตอนที่มีการเทศนา บางสิ่งก็ผิดปกติแล้ว! เมื่องานใหญ่ที่ต้องทำของปีคือการเถียงกันว่า จะ ทาสีไหนดีในห้องของกลุ่มนักร้อง บางสิ่งก็ขาดหายไปอย่างน่าเศร้าจริง ๆ!

เมื่อผมเริ่มต้นเทศนาตอนเป็นเด็กวัยรุ่นในปี 1957 ผมไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณ ผมไม่รู้ อะไรเลยเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งหลายที่มีชีวิตและดูดัน

ก่อนถึงปี 1963 ผมก็ยังไม่เห็น “ไฟจากสวรรค์” นั้น ผมยังนึกไม่ออกเลยว่าการมีไฟของพระเจ้าลุก ใหม้อยู่ภายในคริสตจักร ภายในนักเทศน์ ภายในตัวผมนั้นเป็นอย่างไร

จากนั้นบางสิ่งได้เกิดขึ้นที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของผม และปรับเปลี่ยนทิศทางแห่งงานรับใช้ของผมจริง ๆ ใครบางคนได้ส่งใบตอบรับการเป็นสมาชิกกับ SWORD OF THE LORD มาให้ผม ผมเริ่มอ่านในหน้าเหล่านั้น ของ SWORD สิ่งที่ผมเคยอ่านในหน้าเหล่านั้นของภาคพันธสัญญาใหม่ ผมได้ค้นพบหลายคริสตจักร-หลายค

ริสต์จักรที่ร้อนรน เชื่อพระคัมภีร์ ถวายเกียรติแด่พระคริสต์ ขณะจิตวิญญาณ และเป็นคริสตจักรที่ไฟของพระเจ้ากำลังลุกไหม้อยู่ ศิษยาภิบาลบางคนเหล่านั้นที่ผมเคยอ่านเกี่ยวกับพวกเขาตอนนั้นก็ยิ่งกำกับดูแลคริสตจักรอยู่ตอนนี้

ใจของผมเริ่มต้นด้วยความตื่นเต้นในตอนนั้น ช่างน่าตื่นเต้นจริง ๆ! ผมไม่เคยรู้จักผู้ชนะจิตวิญญาณสักคนเลยก่อนหน้านั้น ผมไม่เคยเห็นคริสตจักรที่ชนะจิตวิญญาณเลยก่อนหน้านั้น ผมเคยอ่านเกี่ยวกับมันในหนังสือกิจการ แต่ตอนนั้นผมแคลงใจว่ามันจะทำได้จริงหรือในศตวรรษที่ยี่สิบ

ขอบคุณพระเจ้า ผมสามารถยืนอยู่ที่นั่นตอนนั้นและบอกคุณได้ว่าพระเจ้าได้ทรงปฏิวัติผม ชีวิตของผมและงานรับใช้ของผม พระองค์ทรงจุดไฟให้ติดในจิตวิญญาณของผมแล้ว ผมทราบวันนี้สิ่งที่ไม่ได้รู้ตอนนั้น คริสตจักรนั้นในหนังสือกิจการเป็นต้นแบบ แบบอย่างนั้น มันไม่ใช่อะไรที่ผิดปกติสำหรับพระเจ้าเลย มันเป็นเรื่องที่ควรกำลังเกิดขึ้นอยู่ ณ ที่ของผม ณ ที่ของคุณ และ ณ ทุกแห่งหนที่เรียกตัวเองว่าคริสตจักร

คริสตจักรในเมืองของคุณในศตวรรษที่ยี่สิบควรที่จะมีชีวิตอยู่ มีไฟ เหมือนคริสตจักรนั้นในกรุงเยรูซาเล็มเคยเป็นในศตวรรษแรกนั้น ความตื่นเต้นควรเป็นวาระที่ปกติธรรมดาเมื่อวันอาทิตย์มาถึง ผู้คนควรที่รับความรอดเป็นกิจวัตร ผู้คนควรที่จะผ่านเข้าในน้ำของพิธีบัพติศมาอยู่ตลอด

เห็นได้ชัดตอนนั้นว่าคริสตจักรชาวเลาติเซียที่เป็นแต่อ่อน ๆ นั้นไม่ใช่รูปแบบปกติของภาคพันธสัญญาใหม่ พวกมันเป็นแต่อ่อน ๆ นั้นจิตซืด พวกจิตซืดนั้นเหนียวอายน พวกเหนียวอายนั้นไม่มีชัยชนะ ไม่มีความสุข ไม่เกิดผลมาก พระเจ้าทรงคาดหวังให้คริสตจักรของผมและคริสตจักรของคุณเป็นอะไรที่แตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง

ใครก็ตามที่กล่าวว่าคริสตจักรน่าเบื่อและไม่น่าสนใจไม่ได้อยู่ในคริสตจักรเลยสักชนิดหรือไปผิดคริสตจักร ใครก็ตามที่ประกาศกลางมธระต่อธรรมาสน์และวินิจฉัยว่ามีสภาพแข็งแรงที่อภายในคริสตจักรนั้นก็ติดหล่มอยู่ในความอดอยากของงานรับใช้หนึ่งที่แห้งแล้ง จืดซืดและพ่ายแพ้

เรื่องราวอันครบถ้วนเกี่ยวกับแผนงานของพระเจ้าสำหรับยุคสมัยของเราแผ่ออกในหนังสือกิจการเพื่อเปิดเผยคริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลายที่มีชีวิต คริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลายที่มีใจกล้า คริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลายที่เผยแพร่ คริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลายที่ไม่อยู่นิ่ง คริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลายที่ตื่นเต้น! ความแตกต่างนั้นคืออะไร? พลวัตเหล่านั้นที่แยกมันออกมาคืออะไรบ้าง?

ข้อพระคำตอนที่ผมเพิ่งอ่านไปให้พลวัตที่แตกต่างอย่างแท้จริงนั้นแก่เรา มันคือไฟนั้นแห่งสวรรค์ ไฟนั้นของพระเจ้า คริสตจักรติดไฟลุกเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเต็มเปี่ยมพวกคริสเตียนด้วยตัวตนของพระคริสต์ การสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์และฤทธิ์เดชของพระเจ้า

I. พระองค์ผู้ทรงทำให้เกิดไฟนั้น

1. ไฟบางครั้งถูกใช้ในพระคัมภีร์เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งเพื่อบ่งบอกถึงการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า ในปฐมกาล 15 เราเห็นมันถูกแสดงออกในรูปของเตาไฟที่ควันพลุ่งอยู่และคบเพลิงที่ลุกไหม้ ในอพยพ 3 พระเจ้าได้ทรงปรากฏผ่านทางพุ่มไม้ที่ลุกเป็นไฟ-ลุกไหม้แต่ไม่ได้ไหม้ ในอพยพ 19 ดูเหมือนว่าภูเขาซีนายทั้งลุกเป็นไฟ “ภูเขาซีนายมีควันกลุ่มรุ่มล้อมอยู่ทั่วไป เพราะพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาบนภูเขานั้นในไฟ” (ข้อ 18) เมื่อไฟลุกไหม้ ควันก็จะลอยขึ้นจากไฟนั้น เมื่อไฟของพระเจ้าลุกไหม้อยู่ในเรา การสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า

ก็จะปรากฏชัดเจน คุณจะเห็นวันที่บ่งบอกถึงการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์

2. ไฟบางครั้งก็ถูกเชื่อมโยงกับการกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ของพระเจ้า เช่นใน 1 พงศ์กษัตริย์ 18 ใน 1 พงศาวดาร บทที่ 21 ดาวิดได้อิฐฐาน และพระเยโฮวาห์ทรงตอบโดยไฟ ใน 2 พงศาวดาร บทที่ 7 ซาโลมอนได้อิฐฐาน และพระเยโฮวาห์ทรงตอบโดยไฟ ในอพยพ 9 ในการต่อสู้กับฟาโรห์คนอียิปต์นั้น พระเยโฮวาห์ทรงส่งภัยพิบัติที่เป็นลูกเห็บปนด้วยไฟมาเพื่อช่วยชนชาติของพระองค์

เมื่อพระเจ้าทรงส่งไฟและน้ำแข็งมาบนศัตรูนั้น มันก็เผาพวกเขาจนมอดไหม้และทำให้พวกเขาเย็นลง พระเจ้าทรงกระตือรือร้นในการสำแดงพระองค์เองในฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่แก่กษัตริย์ชั้ววงศ์หนึ่ง

3. ในกัณดารวิถี 16:35 พระเจ้าทรงตอบโมเสสด้วยไฟสังหารที่คร่าชีวิตศัตรูไป 250 คน ใครก็ตาม ไม่ว่าจะยากหรือผู้มีอำนาจ ที่ตั้งตัวต่อสู้กับพระเจ้าหรือประชาชนของพระเจ้า ก็ทำให้ตัวเองตกอยู่ในสภาวะการณ์ที่เลวร้าย

ใน 2 พงศ์กษัตริย์ 1 เอลิยาห์ขณะเผชิญหน้ากับศัตรู กล่าวว่า “ส่งนายกองกับคนห้าสิบคนของท่านขึ้นมาสิ” พอผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวคำหนึ่ง ไฟจากสวรรค์ก็ลงมาและเผาผลาญคนเหล่านั้นตายคาที่ เอลิยาห์ไม่ลังเลเลยกับการเผชิญหน้าเหล่านี้ เขาเรียกออกไปอีกว่า “ส่งนายกองอีกคนกับคนอีกห้าสิบคนของท่านมาเลย ฟังนะ ท่านโจมตีข้าคนหนึ่ง-ท่านควรละอายใจ! ท่านโจมตีข้าสองหน-ข้าควรละอายใจแล้ว!” ถูกต้องไหม?

แต่คนพวกนี้ไม่เรียนรู้ง่าย ๆ เมื่อเอลิยาห์ให้คำทำครั้งที่สองไป พวกเขาที่ส่งคนอีกกลุ่มขึ้นมาเหมือนพวกคนสมองทิบ ขณะย่ำขึ้นมาบนไหล่เขา ไม่รู้เลยเกี่ยวกับภัยเหล่านั้นที่รออยู่ พวกเขาเข้าไปใกล้มากขึ้นเรื่อย ๆ เอลิยาห์ร้องออกมา และไฟจากสวรรค์ก็ลงมา มันคลอกพวกเขาและทำลายพวกเขา พวกเขาตายกันหมดเหมือนเดิม ตรงนี้มีคนตายห้าสิบคน ตรงนี้มีคนตายห้าสิบคน

เอลิยาห์ลุกขึ้นยืนที่นั่นและร้องเรียกอีกว่า “ส่งนายกองมาคนหนึ่งสิ และส่งคนของท่านมาห้าสิบคนเลย”

ข้างล่างลงไปในทุกเขานั้นมีคน ๆ หนึ่งร้องบอกเอลิยาห์ว่า “โปรดยับยั้งไฟของท่านเถิด” เขากล่าว “พวกเราไม่อยากจะขึ้นไปอีกแล้ว ท่านลงมาพบกับเราเถิด”

พระเจ้าทรงตอบโดยไฟในการสนับสนุนคนของพระเจ้าผู้นั้นอย่างเต็มที่

4. ในพระคัมภีร์ ไฟเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งเช่นกันของการลงโทษชั่ววินัย เราอ่านในอิสยาห์ 33 เกี่ยวกับไฟที่กลืนกินและการลุกไหม้เป็นนิตย์ มัทธิว 18:8 กล่าวว่า “ซึ่งท่านจะเข้าสู่ชีวิตเป็นนิตย์หรือเป็นคนมือด้วน ก็ยังดีกว่าการมีสองมือหรือสองเท้าที่จะถูกทิ้งเข้าไปในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์” พระเยซูตรัส ในมัทธิว 25:41 ว่า “เจ้าทั้งหลายจงถอยไปจากเรา พวกเจ้าที่ถูกสาปแช่ง จงเข้าไปอยู่ในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพญามารและเหล่าทูตของมันนั้น”

ใครสักคนได้ถามผมเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อนว่า “อาจารย์ คุณเชื่อว่ามีไฟจริง ๆ ในนรกหรือ?”

ผมกล่าวไปว่า “ใช่ครับ ผมเชื่อว่ามีไฟจริง ๆ ในนรก นรกเป็นเตาไฟลุกไหม้ของจริง เป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่ควรหลีกเลี่ยงไม่ว่าจะต้องแลกด้วยอะไรทั้งสิ้น”

ข่าวประเสริฐของมาระโกกล่าวว่า

“และถ้ามือของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดมันออก ซึ่งท่านจะเข้าสู่ชีวิตเป็นคนมือด้วน ก็ยังดีกว่าการมีสองมือที่จะต้องเข้าไปในนรก เข้าไปในไฟนั้นที่ไม่มีวันดับ

“ในที่นั้นตัวหนอนของพวกเขาจะไม่ตาย และไฟนั้นก็ไม่ดับเลย

“และถ้าเท้าของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดมันออก ซึ่งท่านจะเข้าสู่ชีวิตเป็นน่อง ก็ยังดีกว่าการมีสองเท้าที่จะต้องถูกทิ้งลงในนรก เข้าไปในไฟนั้นที่ไม่มีวันดับ

“ในที่นั้นตัวหนอนของพวกเขาจะไม่ตาย และไฟนั้นก็ไม่ดับเลย

“และถ้าตาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงควักมันออก ซึ่งท่านจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าด้วยตาข้างเดียว ยังดีกว่ามีสองตาที่จะถูกทิ้งเข้าไปในไฟนรก

“ในที่นั้นตัวหนอนของพวกเขาจะไม่ตาย และไฟนั้นก็ไม่ดับเลย”- มาระโก 9:43-48

พระเยซูตรัสว่า เศรษฐีผู้นั้นในนรกร้องออกมาว่า “ข้าพเจ้าทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนี้” (ลูกา 16:24) พระคัมภีร์กล่าวว่า “แต่คนขลาด และคนไม่เชื่อ และคนที่น่าสะอิดสะเอียน และบรรดาฆาตกร และคนเล่นชู้ทั้งหลาย และคนใช้เวทมนตร์ทั้งปวง และบรรดาคนไหว้รูปเคารพ และทุกคนที่พดมุสนั้น จะมีส่วนของตนในบึงซึ่งเผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง” (วิว. 21:8)

คราวนี้เมื่อพระคัมภีร์พูดถึงไฟแห่งการลงทัณฑ์จริง ๆ ในนรกไปตลอดชั่ววันรันดร์ ผมก็รู้ว่ามันกำลังพูดถึงอะไร เมื่อผมเห็นชายและหญิงผู้หลงหายตายไปและออกไปจากโลกนี้โดยปราศจากพระคริสต์ และผมรู้ว่าพวกเขาจะกำลังทำอะไรทำนาที่หลังเสียชีวิต มันก็โหมกระพือผมให้เดินหน้าต่อเพื่อทำสารพัดที่ผมทำได้เพื่อชักนำชายและหญิงทั้งหลายมาถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

5. พระคัมภีร์กล่าวเช่นกันว่าไฟเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของฤทธิ์เดชของพระเจ้า พวกเราหลายคนไม่เคยมีไฟของพระเจ้าลงมาอยู่บนเราในฤทธิ์เดชเลย มันเป็นคำอธิษฐานของผม ความฝันของผม ความหวังของผม ความคาดหวังของผมที่ชายและหญิงทั้งหลายและเหล่าวัยรุ่นที่นี้จะมีความปรารถนาการลุกไหม้นั้น คุณสามารมีไฟของพระเจ้านั้นได้ คุณอาจกระฉับกระเฉงในคริสตจักร สัตย์ชื่อในการร่วมประชุม แต่ถ้าความตื่นเต้นั้น การลุกไหม้ของใจนั้นไม่อยู่ที่นั่น มันก็เป็นคำอธิษฐานของผมที่คุณจะได้มันวันนี้ คุณต้องการไฟที่จะไม่ถูกยับยั้งด้วยความผิดหวัง ที่จะไม่ถูกขัดขวางด้วยความพ่ายแพ้ ที่จะไม่ถูกดับเพราะผ้าห่มเปียก ๆ ไม่ก็ฝัน

พระองค์ผู้ทรงก่อไฟนั้นที่สามารถเติมเต็มและให้ฤทธิ์เดชแก่ชีวิตของคุณได้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของเรา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์นั้น คุณจะไม่ได้ไฟนั้นเป็นกรรมสิทธิ์จนกว่าคุณยอมให้พระองค์ผู้ทรงสร้างไฟนั้นครอบครองตัวคุณด้วยความเชื่อ

II. สถานที่สำหรับก่อไฟนั้น

เอลียาห์ร้องบอกพวกผู้พยากรณ์ของพระบาอัลให้ร้องทูลต่อพระของพวกเขาและทำให้พระนั้นจุดไฟบนแท่นบูชา นั้น เอาละ พวกเขาร้องทูลและพวกเขาร้องทูลและพวกเขาร้องทูล พวกเขาเือนตัวเองด้วยหลาว และมีดวงไฟพุ่งออกมา ตามวิธีปฏิบัติของพวกเขา กระนั้นยังไม่มีคำตอบจากเหล่าพระบาอัล กระนั้นยังไม่มีไฟจุดติดบนแท่นบูชา นั้น

เอลียาห์ตอบกลับอย่างเย้ยหยัน สาดเกลือรดบาดแผลและซ้ำเติมให้เจ็บซ้ำ! ‘เฮ้ พวกเฮ้ย ร้องดังกว่านี้

หนอยสิ พระของพวกเจ้าคงไม่ได้ยินพวกเจ้าละมั้ง หรือว่าพระนั้นคงกำลังคุยกับใครสักคนอยู่และไม่ใส่ใจพวกเจ้าก็ได้ หรือพระนั้นอาจกำลังไล่ตามใครสักคนอยู่และไม่ได้ใส่หูฟัง หรือพระนั้นไปเที่ยวอยู่เลยไม่ได้ยินพวกเจ้า หรือพระนั้นอยู่บ้านแต่หลับอยู่และไม่ได้ยินตอนพวกเจ้าดกริ่ง’ (1 พงศ์กษัตริย์ 18)

ใช่แล้ว เอลิยาห์เย้ยหยันพวกเขา

จากนั้น หลังจากเขาให้คนเหล่านั้นเตรียมแท่นบูชาและราดน้ำบนแท่นนั้น เอลิยาห์ก็กล่าวว่า

“และต่อมาเมื่อถึงเวลาแห่งการถวายเครื่องสัตวบูชาตอนเย็น เอลิยาห์ผู้พยากรณ์ได้เข้ามาใกล้และพูดว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และของอิสราเอล ขอให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์ได้กระทำการบรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระดำรัสของพระองค์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ เพื่อประชากรนี้จะได้ทราบว่า พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้า และพระองค์ได้ทรงหันใจของพวกเขากลับมาอีก”- 1 พงศ์กษัตริย์ 18:36,37

พระคัมภีร์กล่าวว่า เมื่อเอลิยาห์ร้องพูดต่อพระเจ้า “ไฟของพระเยโฮวาห์ที่ได้ตกลงมา และเผาผลาญเครื่องเผาบูชา และฟืนและหินเหล่านั้น และผงคลีดิน และเสียน้ำที่อยู่ในร่อง” ไฟของพระเจ้าลงมาจากบนสถานที่แห่งนั้น

ในความน่าจะเป็นทั้งสิ้นผมอาจกำลังพูดกับใครสักคนคนหนึ่งที่ไม่เคยให้ไฟของพระเจ้าลงมาบนชีวิตของเขาเลย อาจเป็นไปได้ว่าใครสักคนที่นี่ไม่เคยเห็นเลยสักหนเมื่อฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่ของพระเจ้าถูกสำแดงในชีวิตของเขา เราต้องให้ไฟนั้นแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าเต็มเปี่ยมตัวเรา เพื่อให้เราสัมผัสฤทธิ์ผลในสิ่งที่เราทำเพื่อพระองค์

เราเจาะผืนดินเพื่อสร้างอาคารหลังใหม่ แต่เราไม่สามารถสร้างได้โดยปราศจากไฟแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อสร้างความกระตือรือร้น เต็มเต็ม สร้างความตื่นเต้นและก่อให้เกิดทรัพยากรเหล่านั้นที่ต้องใช้ก่อสร้าง คึนพຽ່ນนี้ผู้คนของเราจะเคาะตามบ้านเพื่อบอกผู้คนเกี่ยวกับพระเยซู สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า คนของเรานำผู้อื่นมาถึงพระคริสต์

ฤทธิ์เดชของพระเจ้า ไฟแห่งพระพรของพระเจ้า ไม่มาและมาไม่ได้จนกว่าผู้คนของพระองค์เต็มใจที่จะถูกเติมเต็มและตื่นเต้นกับไฟแห่งพระพรของพระเจ้าที่ชิมซาบพวกเขา เต็มเปี่ยมพวกเขา ทะลุทะลวงพวกเขา และให้ฤทธิ์เดชแก่พวกเขา เราเห็นผู้คนรับความรอดไม่ได้จนกว่าไฟแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาเพื่ออวยพรเพื่อเติมเต็ม เพื่อสร้างความตื่นเต้นแก่จิตวิญญาณของเรา

ผมชอบคำอธิษฐานของเอลิยาห์ที่พูดต่อพระเจ้า: “ขอให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า...ข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์ได้กระทำการบรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระดำรัสของพระองค์” เขาอธิษฐานว่า ‘ถ้าข้าพระองค์เป็นคนของพระเจ้า ก็ขอให้ไฟนั้นลงมาจากสวรรค์เถิด’ และทันใดนั้น “ไฟของพระเยโฮวาห์ได้ตกลงมา”

มีหลายครั้งที่คุณกับผมต้องบอกพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า ถ้าพระองค์ไม่ทำสิ่งนี้ มันก็ไม่มีทางสำเร็จได้” เราจัดวางมันไม่ได้ เราควบคุมมันไม่ได้ เราทำให้มันเกิดขึ้นไม่ได้ แผนการเหล่านั้นล้มเหลว ทุกแผนการพัง

หมด ทุกสิ่งพังราบหากไฟไม่มา ไฟอันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า

โอ ข้าแต่พระเจ้า ถ้าข้าพระองค์เป็นคนของพระเจ้าและถ้าสถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ของพระองค์และถ้าสิ่งที่เราต้องการจะต้องเกิดขึ้นตรงนี้ เราก็คงจะมีการสำแดงของพระเจ้าแห่งเพลิงผู้ทรงปลดปล่อยฤทธิ์เดชมาบนพวกเรา

III. ไฟที่พระเจ้าส่งมาเป็นไฟที่ชำระให้บริสุทธิ์

ผมไม่รู้ว่าจะบอกสิ่งใดแก่พวกคุณคืนนี้นอกสิ่งที่อยู่ในหนังสือสแนวิเศษเล่มนี้ นั่นคือพระคัมภีร์ ผมไม่ได้มาที่นี่เพื่อจะวิจารณ์นิตยสาร *Time* หรือ *Newsweek* มันไม่ใช่ความตั้งใจของผมที่จะบอกคุณว่าหนังสือพิมพ์ *Washington Post* หรือ *Tennessean* ของเมืองแนชวิลล์ว่าอย่างนี้อย่างนั้น ผมอ่านสิ่งพิมพ์ของพวกเขา แต่ผมไม่อาจทราบได้แน่นอนเกี่ยวกับสิ่งที่ผมอ่าน แต่สิ่งที่ผมรู้จักจริง ๆ และรู้แน่นอน คือสิ่งที่ผมพบในพระคัมภีร์ของผม

ไฟของพระเจ้าสะท้อนให้เห็นการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ ฤทธิ์เดชของพระองค์ การลงทัณฑ์ของพระองค์และความบริสุทธิ์ของพระองค์เช่นกัน

“และรากฐานทั้งหลายของธรณีประตูกีสั่นสะเทือนด้วยเสียงของผู้ที่ร้อง และพระนิเวศนั้นก็เต็มไปด้วยควัน

“แล้วข้าพเจ้าได้กล่าวว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าถูกตัดออกแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนที่มิริมฝีปากที่ไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในท่ามกลางประชากรที่มิริมฝีปากที่ไม่สะอาด เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา”

“แล้วตนหนึ่งในพวกเสราฟิมบินมาหาข้าพเจ้า โดยมีถ่านเพลิงอันหนึ่งในมือของตน ซึ่งท่านได้เอามาด้วยคีมคีบจากแท่นบูชา

“และท่านวางถ่านเพลิงนั้นบนปากของข้าพเจ้า และกล่าวว่า “ดูเถิด สิ่งนี้ได้แต่ต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว และความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกเอาออกไปเสีย และบาปของเจ้าก็ถูกชำระแล้ว” - อสย. 6:4-7

พระนิเวศทั้งหลายนั้นก็เต็มไปด้วยควัน (ข้อ 4) เพราะพระเจ้าแห่งไฟทรงอยู่ที่นั่น อิสยาห์ร้องออกมาว่า (ข้อ 5) “วิบัติแก่ข้าพเจ้า...ข้าพเจ้าถูกตัดออกแล้ว...ข้าพเจ้าเป็นคน...ไม่สะอาด” พระเจ้าทรงใช้การชำระแบบร้อนแรงจากพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์เอง (ข้อ 6) และทรงประกาศว่าเขาได้รับการยกโทษ ถูกชำระให้สะอาดและบริสุทธิ์แล้ว

พิธีการแห่งไฟนั้นทำให้อิสยาห์ผู้ถ่อมใจพร้อมแล้วสำหรับบทบาทของตนที่สวรรค์ส่งมาให้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า-ตอนแรก การชำระให้สะอาดนั้น จากนั้นก็ความบริสุทธิ์นั้น ความปรารถนาของเราในเรื่องฤทธิ์เดชของพระองค์ต้องถูกนำหน้าเสมอโดยการทุ่มเทของเราให้กับความบริสุทธิ์ของพระองค์

พระเจ้าของเรา พระเจ้าแห่งไฟนั้น ทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ (ฮบ. 12:29) พระองค์ทรงเผาอดความเย่อหยิ่งของเรา พระองค์ทรงเผาอดบาปของเรา พระองค์ทรงเผาอดความเป็นแบบโลกของเรา การอยู่ฝ่ายเนื้อหนังของเรา ทางทั้งหลายที่ตามเนื้อหนังของเรา ผลลัพธ์ก็คือการชำระให้บริสุทธิ์ที่นำเสนอเราเป็นภาชนะที่สะอาดและขัดเงาซึ่งเหมาะสมสำหรับการใช้งานบนโต๊ะอาหารขององค์กษัตริย์นั้น

“แต่ในบ้านใหญ่หลังหนึ่ง ๆ มิได้มีแต่ภาชนะทองคำและเงินเท่านั้น แต่มีภาชนะไม้และดินด้วย และบ้างก็มีเกียรติ และบ้างก็ไร้เกียรติ เหตุฉะนั้นถ้าผู้หนึ่งผู้ใดชำระตัวเองให้พ้นจากสิ่งเหล่านี้ เขาก็จะเป็นภาชนะที่มีเกียรติ ซึ่งถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้ว และเหมาะที่นายจะใช้ให้เป็นประโยชน์ และถูกเตรียมไว้พร้อมสำหรับการงานที่ดีทุกอย่าง”- 2 ทธ. 2:20,21

ในฐานะคริสเตียนเราจะต้องคืนรนกับเนื้อหนังอยู่ขณะที่เราคอยทำการทรงไถ่ร่างกายนี้ (รม. 8:23) เพื่อที่จะอนุญาตให้ร่างกายที่เปราะบางและอ่อนแอเหล่านี้ถูกใช้การได้อย่างแสนวิเศษและทรงฤทธิ์ในการรับใช้พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง:

- ปลดปล่อยเราเป็นไท (ในการทรงไถ่)
- เลี้ยงดูเรา (ด้วยพระวจนะของพระองค์)
- เติมเปี่ยมเรา (ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์)
- และทรงทำให้เราถูกเป็นไฟ (ด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์)

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาประกาศด้วยสิทธิอำนาจว่า “มีพระองค์ผู้หนึ่งที่ทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าเรา เสด็จมาภายหลังเรา ผู้ซึ่งเราไม่คู่ควรที่จะน้อมตัวลงและแก้สายรัดรองเท้าของพระองค์” (มาระโก 1:7)

IV. จุดประสงค์ของไฟนั้น

รัฐแมริแลนด์ ซึ่งเป็นที่ ๆ ผมอาศัยอยู่ เป็นรัฐที่มีแนวคิดเสรีนิยมมาก พวกเขาเสรีนิยมมีอยู่ทุกแห่งหน ผู้คนถามคำถามผมตลอดเวลาเกี่ยวกับสวรรค์และนรกและนิรันดร์กาล พวกเขาเสรีนิยม พวกเขาเสรีนิยมที่เฉลียวฉลาด ทำงานอย่างถี่ถ้วนในการขายขยะปรัชญาของพวกเขาแก่สังคมของเรา

เคยมีอยู่ยุคสมัยหนึ่ง ในช่วงปี 1950s และจนถึงปี 1960s เมื่อถ้าใครสักคนที่เคร่งศาสนาไม่เชื่อเรื่องนรก ทุกคนก็แตกตื่นจริง ๆ

แต่เดี๋ยวนี้ เมื่อใดก็ตามที่คุณและผมยืนขึ้นเพื่อกล่าวว่าเราเชื่อเรื่องนรกซึ่งเป็นที่ ๆ มีไฟอยู่จริง ๆ ที่เผาไหม้และลูกไหม้ตลอดไปเป็นนิรันดร์ พวกเขา ก็มองมาที่เราอย่างระแวงและคิดว่าเราเป็นพวกเพี้ยนและหัวรุนแรง เรากลายเป็นพวกนอกคอกและกากเดนของสังคมเสียแล้วเพราะมันไม่เป็นที่ยอมรับในทางปัญญาและไม่ถูกต้องในทางการเมืองที่จะเชื่อสิ่งเหล่านี้

จงฟังผมให้ดี: คุณอาจแหม่นยามาก ๆ ในคริสตจักรของคุณ (ใส่จุดทุกตัว i และขีดขวางทุกตัว t) แต่ไม่มีฤทธิ์เดช คุณอาจร้องเพลงและเทศนาได้อย่างมีอาชีพแต่ไม่มีชีวิตในมันและไม่มีพระพรจากมันเลย

ท่านที่รักทั้งหลายเอ๋ย มันเป็นความเชื่อมั่นอย่างสัตย์จริงของผมว่า ถ้าพระเจ้าแห่งไฟนั้นไม่ทรงส่งไฟของพระองค์ลงมา คุณกับผมก็ต้องเจอกับยุคสมัยที่ยากลำบากและร้ายแรง

ดูที่ข้อพระคำของผม, บทที่ 2 ของกิจการ จุดประสงค์ของไฟนั้นคืออะไร? ประโยชน์ของไฟนั้นคืออะไร?

(1) ไฟนั้นของพระเจ้าชักนำเราให้อยู่ร่วมกัน ข้อ 1 กล่าวว่า “และเมื่อวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์มาถึงแล้ว พวกสาวกทุกคนพร้อมใจกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน

ตอนนี้วันนี้ผมกำลังได้ยินเสียงทุกชนิดที่ฟังดูท้อแท้ เราพูดอย่างตั้งรับมาก ๆ เราพูดอย่างพ่ายแพ้

ราวกับว่าไม่มีทางออก ผมกำลังได้ยินความผิดหวัง ผมกำลังได้ยินฝันสลาย ฟีน้องเอ๋ย นี่เป็นผลผลิตแห่ง
พฤติกรรมของเราและความไม่มีเอกภาพของเรา

ผมอยู่ทำงานประชุม Southwide Baptist Fellowship คินนี่เหมือนที่ผมอยู่มาทุกปีตั้งแต่ผมได้กลายเป็น
เป็นส่วนหนึ่งของกระแสแบปติสตีอัสสะเน้นรากฐาน ผมอยากให้คุณทราบว่า: ผมเป็นอัสสะและผมชอบคุณ
พระเจ้าที่ผมได้เป็นอัสสะ ผมได้เรียนรู้คุณค่าของการแยกตัวออกจากบางสิ่งซึ่งในตอนนั้นผมต้องแยกตัวออก
จากพวกมันและจ่ายราคาหนึ่งเพื่อที่จะทำเช่นนั้น ขอขอบคุณพระเจ้าที่ผมจ่ายไปแล้ว! ผมเป็นแบปติสตีอัสสะที่เน้น
รากฐานและไม่ละอายเกี่ยวกับข้อเท็จจริงนี้

เรามีกระแสหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้าทรงดีต่อเราเสมอมา

อาจารย์บ็อบบี้ โรเบอร์สันได้กล่าวว่าตัวเขาและภรรยาของเขาได้สนทนากันระหว่างทางมาที่นี่ พวกเขา
เขาชื่นชมยินดีด้วยกันที่พวกเขาได้มีคริสตจักรที่ยอดเยี่ยมที่สุดในทั่วทั้งอเมริกาและทั่วโลก แต่อาจารย์บ็อบบี้
เบ็ตตี้และผมมีการสนทนาที่คล้ายกันระหว่างทางมาที่นี่ เธอกล่าวแก่ผมว่า “คุณรู้ไหม เรามีคริสตจักรที่ยอด
เยี่ยมที่สุดในทั้งโลกเลย!”

ผมกล่าวไปว่า “ผมเชื่อว่าคุณพูดถูกนะ”

ผมตื่นเต้นเกี่ยวกับมัน ผมขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำไปแล้ว บ่อยครั้งผมหยิกตัว
เอง ตบหน้าตัวเองและกล่าวว่า “นี่เป็นของจริงจริง ๆ ใช่มั้ย? มันเป็นความจริงจริง ๆ ใช่มั้ยที่คนเหล่านั้น
ทั้งหมดออกมาที่ทางเดินเมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมา? มันเป็นความจริงจริง ๆ ใช่มั้ยที่เรากำลังให้แบปติสตาผู้คน
สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า? มันเป็นความจริงจริง ๆ ใช่มั้ย? พร้อมกับปัญหาเรื่องที่ดินของเรา ที่ไม่พอของ
เรา-ปัญหาทั้งหมดนั้น-มันเป็นความจริงจริง ๆ ใช่มั้ย?”

มันเป็นความจริง แต่มันอาจหยุดลงได้ถ้าเราเริ่มต่อสู้กัน ทะเลาะกันและขัดแย้งขัดขากันเอง คุณไม่
สามารถทะเลาะกันทุกวันอาทิตย์และวันพุธและคงไฟนั้นให้ลุกไหม้อยู่ต่อไปได้ คุณไม่สามารถเอามือบีบคอผู้
ช่วยศิษยาภิบาลบางคนและเอื้อมออกไปพาดคนบาปที่หลงหายสักคนมาถึงความรอดได้

ผมไม่มีพรสวรรค์ในการเป็นกรรมการ ผมไม่มีคุณสมบัติในการแยกผู้คนที่กำลังสู้กันเหมือนไก่ชนและสู
นัขพันธุ์บูลด็อกที่ต่อต้าน

ฟังนะ! พวกเขา “พร้อมใจกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน” คริสตจักรที่เยรูซาเล็มนี้มีสมาชิก 120 คน
วันนั้นที่ไฟนั้นลงมา มันเป็นการขอที่เยอะจริง ๆ ในการให้คน 120 คนที่มีความคิดเป็นอัสสะมาอยู่ในสถานที่
แห่งเดียวกันและพวกเขาทุกคนพร้อมใจกัน แต่ฟีน้องเอ๋ย เรามีรูปแบบของภาคพันธสัญญาใหม่ตรงนี้ ต้นแบบ
นั้น

ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการจับมือกันระหว่างหลายนิยาย ไม่ใช่เลยครับผม! ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการจับมือ
กันนั้น ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการที่คุณกลายเป็นพวกอ้อมข้อม ไม่ใช่ครับผม! ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการที่คุณต้อง
ขายความเชื่อมั่นทั้งหลายของคุณทิ้งลงท่อ ไม่ใช่ครับผม!

ผมกำลังพูดถึงการที่เรายืนอยู่ด้วยกันบนสิทธิอำนาจของพระเจ้าเกี่ยวกับความจริงตามพระคัมภีร์และ
ยอมให้ความสามัคคีและเอกภาพมีชัยชนะ คริสตจักรต้องอยู่ร่วมกันอย่างสมัครสมานในที่แห่งเดียว เป็นหนึ่ง

เดียวกันในการพร้อมใจกัน ถ้าเราอยากให้ไฟของพระเจ้าลงมาบนงานรับใช้ของเรา เราก็ต้องทำเช่นนั้น ถ้าเราอยากให้การคริสตจักรที่เป็นอิสระและเน้นรากฐานทั้งหลายของเราใส่เกียร์และเดินหน้า ถ้าเราอยากให้มีสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นไปทั่วประเทศในแบบที่พวกมันควรเกิดขึ้น เราก็ต้องพร้อมใจกัน

คริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลายของเราต้องหยุดหาว่าความบาปหมาง ต้องหยุดแพร่ความท้อแท้ ต้องหยุดพึ่งพอกับความพ่ายแพ้ เมื่อคุณหาว่าอะไรเช่นนั้น มันก็จะย้อนกลับมาหลอกหลอนคุณ

ใช่แล้ว ไฟของพระเจ้าชักนำเราให้มาอยู่ร่วมกันในที่แห่งเดียว

(2) ไฟของพระเจ้าช่วยเราให้พ้นอย่างมีชัย

“และมีบรรดาหินหลายแฉกเหมือนอย่างเปลวไฟปรากฏแก่พวกเขา และเปลวไฟนั้นมาอยู่บนพวกเขาแต่ละคน

“และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด

“และมีพวกยิวที่กำลังพักอาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม เหล่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ออกมาจากทุกประชาชาติได้ฟ้าสวรรค์”- กิจการ 2:3-5

มีการอัศจรรย์สามอย่างเกิดขึ้นตรงนี้ อย่างแรก: ลมพัดแรงกล้าที่เต็มบ้านทั้งหลังนั้น อย่างที่สอง: ลมไฟที่ปรากฏแก่ตาเหล่านั้น อย่างที่สาม: หลังจากพระเจ้าทรงถึงความสนใจพวกเขาด้วยลมและไฟจริง ๆ นั้นแล้ว พระองค์ประทานความสามารถในการพูดหลายภาษาที่รู้จักซึ่งพวกเขาไม่เคยได้ศึกษา เพื่อที่ผู้มาเยือนจากต่างแดนเหล่านี้จะได้ยินข่าวประเสริฐ ข้อ 11 กล่าวว่ามันเป็นเช่นนี้เพื่อที่พระราชกิจที่แสนวิเศษเหล่านั้นของพระเจ้าจะถูกบอกเล่าได้

นี่แหละเป็นจุดประสงค์ของภาษาเหล่านี้ พระเจ้าทรงให้ไฟมาบนผู้คนเหล่านี้เพื่อที่พวกยิวจากอย่างน้อยสิบเจ็ดภาษาจะได้ยินข่าวสารแห่งข่าวประเสริฐและสามารถนำมันกลับบ้านไปได้หลังจากวันหยุดเทศกาลเพ็นเทคอสต์นั้น

คราวนี้เกิดอะไรขึ้นตรงนี้? ไฟของพระเจ้าชักนำพวกเขาให้มาอยู่ร่วมกันในที่แห่งเดียว จากนั้นพระเจ้าทรงนำส่งอย่างเหนือธรรมชาติสิ่งที่ต้องการนั้นเพื่อที่พระวาระของพระองค์จะออกไปได้อย่างรวดเร็ว

ไฟนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดคำพูดที่ฟังไม่รู้เรื่อง ไม่ใช่คำพูดรัว ๆ แบบไม่เป็นภาษาตรงนี้ ไม่มีพวกกล่ามในที่นี้ และไม่ต้องใช้พวกเขาด้วย ภาษาเหล่านั้นถูกพูดออกไปอย่างสมบูรณ์แบบและเป็นที่น่าสนใจอย่างสมบูรณ์แบบ

นี่เป็นไฟของจริง (หลายภาษาของจริง) ซึ่งตรงข้ามกับไฟป่าของพวกคาร์ismatic (คำพูดที่ไร้ความหมาย) ที่ปฏิบัติกันวันนี้

ไฟนั้นนำการประกอบด้วยฤทธิ์เดชมาบนซีโมนเปโตรและคนอื่น ๆ ที่เหลือ และมีชัยชนะครั้งใหญ่ในการที่จิตวิญญาณสามพันดวงเข้าใจข่าวสารนั้นและรับความรอด

(3) ไฟของพระเจ้าทำให้พวกที่เฝ้าดูไม่สบายใจ คราวนี้เกิดอะไรขึ้นเมื่อพระวาระของพระเจ้าถูกกล่าวออกไป? เมื่อความตื่นเต้นเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นของพระเจ้าเริ่มเติบโตและกระจายออกไป มันก็ทำให้บางคนไม่สบายใจ

“บัดนี้เมื่อเสียงนี้ดังออกไปข้างนอก ฟุ้งชนก็มารวมตัวกัน และรู้สึกสับสน เพราะว่าทุกคนได้ยินคนเหล่านั้นพูดเป็นภาษาของเขาเอง และพวกเขาทุกคนก็ประหลาดใจและอัศจรรย์ใจ โดยพูดกันว่า “ดูเถิด คนเหล่านี้ทุกคนที่พูดนั้นเป็นชาวกาลิลีไม่ใช่หรือ และเหตุไฉนพวกเราได้ยินพวกเขาทุกคนพูดในภาษาของเราเอง จากที่ซึ่งพวกเราได้บังเกิดมา”- ข้อ 6-8

พวกที่เฝ้าสังเกตเริ่มไม่สบายใจ ฟุ้งชนเหล่านั้นงุนงง

พวกเขาพูดถึงพวกเรา พวกเขากล่าวหลายสิ่ง บางครั้งก็จริง บางครั้งก็เท็จ บางคนเริ่มเป็นทุกข์ใจเมื่องานของพระเจ้าเดินหน้าไปอย่างยิ่งใหญ่

เรามีทีมเบสบอลทีมหนึ่งในเมืองบัลติมอร์ ช่วงสองสามเกมหลังนี้ มีผู้ชม 52,000 หรือ 53,000 คนมาชมการแข่งขัน ผู้คนหลากหลายชนิดอยู่ที่นั่นในสภาพอากาศที่หนาวเหน็บ บางครั้งอากาศก็หนาวเสียจนผู้คนต้องเอาผ้าห่มห่อตัวมาชมเศรษฐกิจเงินล้านเหล่านั้นที่ได้รับค่าจ้างเยอะเกินหวดบอลหนังม้าเล็ก ๆ ลูกนั้นไปทั่วสนาม ทุกคนคิดว่ามันช่างแสนวิเศษเมื่อทีม Orioles มีผู้ชมหมู่มาก

จากนั้นเราจัดงานใหญ่และมีคนสองพันหรือมากกว่านั้นมาร่วมงาน-ผมหมายถึง วันที่จัดงานใหญ่จริง ๆ พร้อมกับผู้คนที่มีชื่อเสียง พร้อมกับจิตวิญญาณหลายดวงที่ได้รับความรอดและรับบัพติศมา-บางคนก็กล่าวว่า “คุณรู้ไหม คริสตจักรนั้นก็แค่อายุเกินไป”

คราวนี้กำลังเกิดอะไรขึ้น? มารายขายสินค้าหลายอย่างให้ผู้คนของเราแล้ว มันโกหกเราและเราก็เชื่อมั่น

ทุกสิ่งในโลกชอบเติบโต ชอบก้าวยาว ๆ ชอบไปถึงระดับความสูงใหม่ ๆ มีกี่คนในอาคารหลังนี้คืนนี้ไม่ชอบได้เงินเดือนก้อนโต? ทุกคนที่มีสภาพจิตปกติ และหลายคนที่มีสภาพจิตไม่ปกติ อยากได้เงินเดือนก้อนโต ถ้าคุณเข้าไปหาเจ้านายของคุณพุ่มนี้และกล่าวว่า “คุณรู้ไหม ผมเชื่อว่าเงินเดือนของผมมันเริ่มเยอะเกินไปแล้ว คุณช่วยลดเงินเดือนให้ผมหน่อยได้ไหม?” คุณก็คงถูกส่งตัวไปยังสถานที่เหล่านั้นที่จะตรวจเช็คสมองของคุณและทุกส่วนที่เหลือของคุณเช่นกัน

แต่เมื่อพูดถึงงานของพระเจ้า เงินถวายเป็นเพียงเล็กน้อยก็แสนวิเศษแล้ว ฟุ้งชนกลุ่มเล็ก ๆ ก็ช่างแสนงดงามแล้ว

เฮ้ คิดให้ดีสิครับ! จงกลับคืนดีกับพระเจ้า! งานของพระเจ้าสำคัญมากกว่าเงินเดือนของคุณหรือทีมเบสบอลใด ๆ จงฝันให้ใหญ่ จงทำงานหนักและเชื่อวางใจพระเจ้าสำหรับสิ่งใหญ่โตทั้งหลาย

ไม่ใช่ทุกสถานที่ที่จะดึงดูดฝูงชนหมู่มาก แต่คุณต้องอดทนไว้ อย่ายอมแพ้ให้กับพวกคิดลบ และคุณจะไปถึงที่นั่น

“แหม ฉันทันทีตื่นตื่นเหมือนกันแหละ ถ้าฉันมีฝูงชนหมู่มาก” คุณพูด ฟังนะ! ผมตื่นตื่นก่อนที่ผมได้ฝูงชนหมู่มาก เพราะพระเจ้าแห่งไฟประทานจิตใจที่ตื่นตื่นให้แก่ผมแล้ว

ถ้าคุณเริ่มถูกโหมกระพือโดยพระเจ้าองค์นั้นผู้ทรงตอบโดยไฟ มันก็จะไม่ทำให้คุณหดเล็กลง

ตอนที่เราเคยมีสามสิบคนในชั้นเรียนรวี ผมเป็นคนพิมพ์จดหมายข่าว ผมเป่าหิมิกเกอร์ราคาถูกนั้นจนแห้ง ผมพับมัน ยืนที่ประตูและแจกมันด้วยตัวเองเพราะคนอื่นไม่ยอมทำ ผมใช้เครื่องพิมพ์ดีดที่โนอาห์เคยมีบน

นาวาลำนั้น ผมพิมพ์จดหมายข่าวบนสำนักงานที่ระเบียงด้านหลังที่เปิดโล่งเพราะตอนนั้นผมไม่มีสำนักงานจริง ๆ นั้นเป็นแค่รายการหนึ่งในรายชื่อยาวเหยียดของสิ่งอื่น ๆ ที่บ้าและประหลาดที่ผมเคยทำ

เมื่อสามสิบห้าคนโผล่มาร่วมชั้นเรียนรวีตอนนั้น ผมก็ตื่นเต้นแล้ว ผมจะบอกคุณให้ ผมตื่นเต้นมากจริง ๆ! ผมตื่นเต้นที่ได้เป็นศิษยาภิบาลและได้มีที่ให้เทศนาและชนะจิตวิญญาณ

ไม่ว่าพระเจ้าทรงให้คุณอยู่ที่ใดก็ตาม จงมีความตื่นเต้นนั้น สิ่งที่ผมกำลังสนับสนุนก็คือ จงให้พระเจ้าแห่งไฟนั้นพบไฟของพระองค์มาบนคุณ แน่نون มันจะก่อให้เกิดความยุ่งยากบางอย่าง แน่نونบางคนจะไม่ชอบสิ่งที่คุณทำ พวกเขาจะถึงขนาดกล่าวหาคุณเป็นความเท็จ เหมือนที่พวกเขาเคยทำในข้อ 13 ของกิจการ 2, “คนเหล่านี้เต็มไปด้วยเหล้าอุ่นใหม่”

“ในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเรา” ทรีพยากรณ์เหล่านั้นของพระเจ้ามีพร้อมใช้และเข้าถึงได้เพื่อที่คุณและผมจะสามารถทำงานของพระองค์ได้

คุณอาจกล่าวว่า “ฉันไม่มีสิ่งที่ฉันต้องการ” จงไปต่อ จงใช้สิ่งที่พระเจ้าประทานให้คุณแล้ววันนี้ ตัวผมเองสามารถใช้จ่ายเงินสิบล้านดอลลาร์ได้ถ้าผมมีเงินนั้น และมันก็คงยังไม่ทำทุกสิ่งที่เราต้องการให้มันทำ ณ สถานที่ของเรา รายการอธิษฐานของผมใหญ่กว่าเงินสิบล้านดอลลาร์ตั้งเยอะ ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงอยากทำสิ่งใหญ่โต และผมกำลังอธิษฐานขอที่พระองค์จะทรงยอมให้ผมเป็นเครื่องมือชิ้นหนึ่งของพระองค์เพื่อที่จะทำมัน ผมไม่ทราบกำหนดการของพระองค์ แต่ผมจะพยายามทำทุกสิ่งที่พระองค์ทรงอยากให้ผมทำวันนี้

(4) ไฟของพระเจ้าเรียกร้องการตัดสินใจหนึ่ง

“และจะเป็นเช่นนี้ว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” -ข้อ 21

พระเจ้าแห่งไฟทรงพบไฟมาบนเราเพื่อที่เราจะไปช่วยผู้คนให้ได้รับความรอด

เมื่อเร็ว ๆ นี้ เพื่อนนักเทศน์คนหนึ่งถามผมว่า “คุณกล่าวคำเชิญชวนทุกเช้าวันอาทิตย์จริง ๆ หรือ?”

ผมกล่าวว่า “ใช่ครับผม ผมกล่าวคำเชิญชวนทุกเช้าวันอาทิตย์ ทุกคืนวันอาทิตย์ ทุกคืนวันพุธ งานปศุสัตว์วันแรงงาน งานเลี้ยงหวานใจ สิ่งใดและทุกสิ่งอื่นที่เรามี”

พูดตรง ๆ ผมไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไมจะมีใคร โดยเฉพาะผู้ใดที่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้า จะลุกขึ้นและเทศนาพระวจนะของพระเจ้าและไม่กล่าวคำวิงวอนใด ๆ ออกไป พระองค์ทรงบันดาล “บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นเปลวเพลิง” (ฮบ. 1:7) ไฟของพระเจ้าเป็นไฟที่ร้อนแรง มันจะทำให้ใจของคุณอบอุ่น มันจะทำให้คุณมีความเมตตากรุณา มันเป็นไฟอันบริสุทธิ์ มันจะชำระคุณให้สะอาดและบริสุทธิ์และเข้มแข็ง มันเป็นไฟแห่งสวรรค์ มันจะช่วยจัดตารางงานของคุณให้ตรงกับวาระของพระเจ้า คุณเริ่มเป็นห่วงเป็นใยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นที่เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เยเรมีย์กล่าวว่า “พระวจนะของพระองค์อยู่ในใจของข้าพระองค์เหมือนไฟไหม้ อดอยู่ในกระดูกทั้งหลายของข้าพระองค์” (ยรม. 20:9)

บนถนนไปบ้านเอมมาอุส สาวกสองคนนั้นกล่าวว่า “ใจของพวกเราเร้าร้อนภายในพวกเรา ขณะที่พระองค์ตรัสกับพวกเราตามทางมิใช่หรือ” (ลูกา 24:32)

ผู้แต่งเพลงสดุดีกล่าวว่า “ใจของข้าพเจ้าร้อนอยู่ในข้าพเจ้า ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังรำพึงอยู่นั้นไฟก็

ลูกอยู่” (สดด. 39:3)

นักเทศน์ไม่ใช่แค่ได้กรับใช้ที่คอยวิ่งทำธุระให้ เขาเป็นผู้ที่สร้างความตื่นเต้น ผู้ที่จะโหมกระพืองานของพระเจ้า เขาเป็นผู้ให้กำลังใจ เขาเป็นครูฝึก ที่ปรึกษา และผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

คุณกล่าวว่า “ผมอยากสอนพระคัมภีร์แก่ผู้คนของผม” ก็ได้ สอนพระคัมภีร์แก่พวกเขาเลย จากนั้นจึงกล่าวคำเชิญชวนและชักชวนผู้คนให้มาหาพระคริสต์ จงให้ข่าวประเสริฐแก่พวกเขา จงเทศนาเรื่องการเนรมิตสร้างหรือการดลใจหรือการถวายสิบชักหนึ่งหรืออะไรก็ตามที่คุณพอใจ แต่เมื่อคุณเทศนาเสร็จแล้ว จงบอกพวกเขาว่าจะรับความรอดได้อย่างไร จงกล่าวคำเชิญชวน คุณอาจประหลาดใจว่าพระเจ้าจะทรงพ่นไฟของพระองค์มาบนสิ่งที่คุณกล่าวไปแล้วอย่างไร

ผู้สร้างความตื่นเต้น ผู้ให้กำลังใจ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผู้อธิบายความ-นักเทศน์ต้องเทศนาพระวจนะ สอนพระวจนะ อธิบายสิ่งที่อยู่ในพระคัมภีร์แก่พวกเขา

องค์ประกอบหนึ่งที่ขาดหายไปคือการเตือนสติ เราจะต้องเตือนสติผู้คนของเราให้หนีห่างจากโลก ให้ทิ้งบาปของพวกเขาและให้ตัดสิ่งไร้สาระออกไป เราจะต้องเตือนสติพวกเขาให้มาหาพระเจ้า ให้มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า ให้ยืนหยัดเพื่อพระเจ้า และให้ทำสิ่งที่พวกเขาควรกระทำ

และนักเทศน์เป็นผู้เกณฑ์คน ผมไม่เคยมีวันใดเลยที่ผมมีคนงานทุกคนเหล่านั้นที่ผมต้องการแล้ว ผมจะทำสิ่งที่ผมทำได้อยู่เสมอเพื่อที่จะเกณฑ์ผู้คนให้มาช่วยเหลือผม ไฟของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ในธรรมาสน์จะช่วยก่อไฟในพลทหารเหล่านั้นเพื่อที่เราจะสามารถฉวยค้นไฟจากการเผาไหม้ที่นั่นต่อไปได้

V. ความสำคัญอันดับหนึ่งของไฟนั้น

เมื่อไม่กี่ปีก่อนผมได้อยู่ในการประชุมหนึ่งในเมืองหนึ่งซึ่งอยู่ไม่ไกลจากที่นี่มากนัก เข้าวันอาทิตย์เมื่อผมเริ่มการประชุมนั้น คริสตจักรนั้นติดไฟจริง ๆ เมื่อเตาผิงนั้นระเบิด เมื่อผมเข้าไป สถานที่แห่งนั้นมีกลิ่นเหมือนควันไฟ กำแพงบางส่วนถูกขี้น้ำทำให้มีสีดำ พวกเขาทำให้เตาผิงกลับมาใช้งานได้ในที่สุด เราจึงสามารถมีการประชุมนมัสการได้

พร้อมกับฝูงชนหมู่เล็ก ๆ ประมาณ 150 คนในอาคารนั้น มันเป็นสถานที่ ๆ เจียวยริมและเจนนัดมาก ๆ ศิษยาภิบาลผู้นั้นกล่าวว่าพวกเขาไม่ได้ทำพิธีบัพติศมาเลยในรอบห้าปี ผมกล่าวว่า “โอ จิตใจของข้าเอ๋ย!” (ผมตกลงไปแล้วว่าจะเทศนาไปตลอดอีกสี่วัน) เขากล่าวว่า “คุณควรบอกพวกเขาว่าคุณอยากบอกอะไรพวกเขาในเช้าวันอาทิตย์ เพราะว่าพวกเขาส่วนใหญ่จะไม่กลับมาตอนคืนวันอาทิตย์ เราอาจมีสี่หรือห้าคนคืนวันอาทิตย์ คืนวันจันทร์ คืนวันอังคาร”

เมื่อผมยืนขึ้นตอนเช้าวันอาทิตย์ ผมกล่าวว่า “พี่น้องครับ ผมดีใจที่ได้มาที่นี่ มันเป็นเรื่องที่แสนอัศจรรย์ อาคารคริสตจักรไฟลุกเมื่อเช้านี้ แต่ที่ประชุมคริสตจักรตรงนี้ก็ต้องไฟลุกเช่นกัน”

มันและเท็จจริง ๆ ตอนนั้น แต่พระเจ้าทรงฉวยมันไว้ ผมเทศนาแก่พวกเขาว่าไม่มีวันพรุ่งนี้ ผมประหลาดใจคืนวันอาทิตย์เมื่อหลายคนกลับมา-เกือบเท่ากับที่เรามีตอนเช้าวันอาทิตย์

ผมกล่าวเชิญชวนตอนเช้าวันอาทิตย์ แต่ไม่มีใครออกมาข้างหน้า มันไร้ชีวิตเสียยิ่งกว่ารังนกค้างปีเสียอีก

ผมกล่าวเชิญชวนคืนวันอาทิตย์ ไม่มีใครขยับ คุณไม่สามารถให้ผู้คนออกมาที่ทางเดินได้ มันตายแล้ว และรอคนมาฝั่งอยู่ คืนวันจันทร์-และผมต้องประหลาดใจยิ่งนัก ผุ่ชนกลุ่มเดิมกลับมา

สิ่งที่ผมไม่ทราบตอนนั้นก็คือว่า สุภาพสตรีตัวเล็กสองคนที่อยู่อีกฟากของจัตุรัสเมืองในห้องเช่าเล็ก ๆ ห้องหนึ่งได้อิฐฐานมาตลอดสามเดือนขอให้พระเจ้าทรงโปรดใช้การประชุมนี้เพื่อทำให้คริสตจักรนั้นหันกลับ

สรรเสริญแต่พระเจ้า ในคืนวันจันทร์ เรามีบางคนรับความรอด! ชายสองคนที่กำลังหาเสียงเลือกตั้งในเขตนั้น ผู้ซึ่งต่อสู้กันอย่างขมขื่นมาตลอด กลับคืนดีกับพระเจ้าและกับกันและกัน ชายสองคนนั้น คนหนึ่งจากฝั่งซ้ายของคริสตจักรและอีกคนจากฝั่งขวาของคริสตจักร ลูกจากที่นั่งของตนและมาที่แท่นบูชาและเอาแขนสวมกอดกันและกัน

ในสัปดาห์เรามีคนสามกลุ่มยกเลิกการฟ้องร้องซึ่งกันและกันเมื่อพวกเขาได้คืนดีกับพระเจ้าแล้ว!

เกิดอะไรขึ้นที่คริสตจักรนั้น? ตลอดสามเดือนถัดมาพวกเขาไม่มีวันอาทิตย์ใดที่ไม่มีผู้คนรับความรอด และรับบัพติศมาเลย เกิดอะไรขึ้นแล้ว? การรุกรานโดยพระเจ้าแห่งไฟได้จุดไฟให้กับพินเก่าที่ตายแล้วนั้นด้วยฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระองค์ ใครสักคนแคว้นน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดหนอยลงบนมัน และมันก็ทำให้เกิดไฟลุกโชน

นั่นเป็นสิ่งที่เรากำลังตั้งตาคอย พระเจ้าแห่งไฟยังทรงพระชนม์อยู่และสบายดี ไฟของพระเจ้ายังทรงพลังและจำเป็นอยู่เหมือนเดิม การทำงานของพระเจ้าต้องหย่อนลงและถดถอย แห่งแล้งและจี๊ดซี้ด ฟ่ายแพ้และตายไปเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้และแก้ตัวไม่ได้จริง ๆ

ผมขอรับรองพวกคุณตอนนี้ ให้เรากลับไปสู่การมีคริสตจักรที่มีไฟนั้นลุกไหม้อยู่กันเถิด ขอให้เรามีการเทศนาที่มีไฟนั้นลุกไหม้อยู่ ขอให้เราออกไปชนะจิตวิญญาณเพราะเรามีไฟหนึ่งที่ลุกไหม้อยู่

เมื่อใจของคุณลุกไหม้ด้วยไฟของพระเจ้า มันก็จะทำให้คุณตอกตะปูต่อไปเพื่อสร้างเรือใหญ่นั้น

เมื่อไฟนั้นลุกไหม้ในใจของคุณ มันจะทำให้คุณตั้งตาคอยเมืองหนึ่งต่อไปซึ่งผู้ก่อและผู้สร้างของมันคือพระเจ้า

เมื่อไฟนั้นลุกไหม้ในใจของคุณ มันจะทำให้คุณออกมาจากใต้ร่มเงาของต้นจุนิเปอร์นั้น

เมื่อไฟนั้นลุกไหม้ในใจของคุณ มันจะทำให้คุณบากบั่นต่อไปสู่เมืองนี้ระเวห์ ไม่ว่าคุณชอบแบบไหนมากกว่าก็ตาม

สิ่งที่ผมกำลังกล่าวคืนนี้ก็คือ ขอให้ฉันเทศน์มีไฟที่ร้อนแรง ขอให้เขามีไฟที่บริสุทธิ์ ขอให้เขามีไฟแห่งสวรรค์

ขอให้เหล่าคนงานมีไฟที่ร้อนแรง ไฟบริสุทธิ์ ไฟแห่งสวรรค์ ขอให้เหล่าผู้ช่วยศิษยาภิบาลมีไฟที่ร้อนแรง ไฟบริสุทธิ์ ไฟแห่งสวรรค์ ขอให้คณะนักร้องมีไฟที่ร้อนแรง ไฟบริสุทธิ์ ไฟแห่งสวรรค์ ขอให้พวกพนักงานต้อนรับมีไฟที่ร้อนแรง ไฟบริสุทธิ์ ไฟแห่งสวรรค์ ขอให้เหล่าคนงานรถบัส เหล่าคนงานชั้นเรียนวีและคนงานทุกคนของคริสตจักร...มีไฟที่ร้อนแรง ไฟบริสุทธิ์ ไฟแห่งสวรรค์

โอ พระองค์เจ้าข้า ลูกอยากทำมัน แต่ก่อนอื่นลูกอยากให้พระองค์พ่นไฟของพระองค์มาบนตัวลูก พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์จะทรงใช้ลูก ขอทรงเติมเต็มลูกและเจิมตั้งลูก ลูกอยากสู้ต่อไป ลูกไม่อยากให้คริสตจักรของลูกต้องเหือดแห้ง เหี่ยวหุดและตายไป ลูกไม่อยากให้ไฟนั้นดับมอดไป ลูกอยากให้ผู้คนรับความรอดทุก

สัปดาห์ ลูกอยากให้เราให้บัปติสมาทุกสัปดาห์

นั่นรากฐานหรือ? ใช่แล้ว! เอเมน! นั่นแหละใช่เลย! แต่ไม่เอาแบบที่ไม่มีไฟ พวกอิสระหรือ? ใช่แล้ว!
ฮาเลลูยา! แต่ไม่เอาแบบที่ไม่มีไฟ บัปติสหรือ? ใช่แล้ว! สรรเสริญแต่พระเจ้า! แต่ไม่เอาแบบที่ไม่มีไฟ

ขอให้ไฟนั้นของพระเจ้าอยู่บนตัวคุณ ขอให้มันเติมคุณจนเต็ม ขอให้มันลุกไหม้อยู่ภายในตัวคุณ ขอให้มันลุกไหม้เมื่อคุณเทศนา ขอให้มันลุกไหม้เมื่อผู้คนเข้ามา โอ ขอให้พระเจ้าแห่งไฟองค์นั้นทรงเจิมคุณและช่วยให้คุณสามารถด้วยฤทธิ์เดชแห่งไฟของพระองค์เพื่อที่คุณจะสามารถทำสิ่งที่พระองค์สามารถทำได้ผ่านทางตัวคุณ

ขอให้เราก็มศีรชะด้วยกันสักครู่เพื่ออธิษฐาน บางทีอาจมีหลายคนเช่นตัวผมที่ต้องการการทรงเจิมสดใหม่แห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้า คุณจะอธิษฐานขณะนั่งอยู่ในที่นั่งของคุณใหม่ว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเติมลูกให้สดใหม่คืนนี้ ขอโปรดประทานฤทธิ์เดชของพระองค์ให้แก่ลูกคืนนี้ โปรดใส่ไฟนั้นไว้ภายในตัวลูกตอนนี้เลย ขอให้ไฟนั้นลุกไหม้ในใจของลูกคืนนี้”?

พี่น้องที่เป็นนักเทศน์เอ๋ย ผู้ช่วยที่รัก ครูสอนรวีที่รัก สมาชิกคณะนักร้องที่รัก พนักงานต้อนรับที่รัก คุณจะทูลขอพระเจ้าที่จะทรงเติมคุณให้สดใหม่ไหม? ที่จะทรงเติมไฟของพระองค์ให้เต็มตัวคุณไหม?

อาจเป็นไปได้ว่าผมกำลังพูดกับใครสักคนตอนนี้ผู้ซึ่งยังไม่ได้รับความรอด โปรดฟังผม พระเยซูได้ทรงตายบนกางเขน ทรงถูกฝังและทรงเป็นขึ้นจากตายแล้วเพื่อที่คุณจะได้รับความรอดได้ พระองค์ทรงซื้อคุณแล้วด้วยราคาหนึ่ง พระองค์ทรงจ่ายค่าความรอดของคุณแล้ว มันเป็นของขวัญฟรี ๆ ของคุณแล้วถ้าคุณจะยอมรับมันไป ฉะนั้นตรงที่ ๆ คุณอยู่เลย ถ้าคุณยังไม่ได้รับความรอด ผมก็ขอรับรองคุณให้อธิษฐานคำอธิษฐานง่าย ๆ นี้:

ข้าแต่พระเจ้าที่รัก ลูกเป็นคนบาป ลูกต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ลูกต้องการได้รับการยกโทษ
ลูกเชื่อจริง ๆ ว่าพระองค์ได้ทรงตายบนกางเขนนั่นและทรงเป็นขึ้นจากตายเพื่อลูกแล้ว และลูก
เชื่อวางใจพระองค์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของลูกเดี๋ยวนี้เลย เอเมน

ถ้าตอนนี้คุณเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณ โปรดคัดลอกแบบฟอร์มตัดสินใจ
ด้านล่างนี้ในจดหมายฉบับหนึ่ง กรอกมันให้ครบถ้วน และส่งมันมาให้ผมทางไปรษณีย์ ผมจะชื่นชมยินดีกับคุณ
ในความรอดแห่งจิตวิญญาณของคุณ และผมจะส่งหนังสือฟรีไปให้คุณที่จะช่วยคุณขณะที่คุณเริ่มต้นที่จะ
ดำเนินชีวิตคริสเตียน

แบบฟอร์มตัดสินใจ

Dr. Shelton Smith

Sword of the Lord Foundation

P.O. Box 1099

Murfreesboro, TN 37133

เรียน ดร. สมิธ:

ฉันได้อ่านคำเทศนาของคุณ “If the Church Catches Fire, Just Let It Burn!”

ด้วยตระหนักว่าฉันเป็นคนบาปและเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงตายเพื่อฉัน ฉันขอเชื่อวางใจพระองค์
ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของฉันที่นี่และเดี๋ยวนี้

โปรดส่งหนังสือฟรีมาให้ฉันตามที่คุณสัญญาไว้ที่จะช่วยฉันขณะที่ฉันเริ่มต้นดำเนินชีวิตคริสเตียน

วันที่ _____

ชื่อ _____

ที่อยู่ _____